

C/2024/1963

8.3.2024

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 5 PAŹDZIERNIKA 2016 R.

(C/2024/1963)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2016-2017

Posiedzenia od 3 do 6 października 2016 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	4
2. Skład grup politycznych: Patrz protokół	4
3. Debata nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa (ogłoszenie o złożonych projektach rezolucji): patrz protokół	4
4. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (złożone projekty rezolucji): Patrz protokół	4
5. Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej, które ma się odbyć w dniach 20–21 października 2016 r. (debata)	4
6. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej	39
7. Zamknięcie procedury uchylenia immunitetu: Patrz protokół	39
8. Głosowanie	39
8.1. Przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0267/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)	40
8.2. Przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0268/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)	40
8.3. Przystąpienie Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0266/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)	40
8.4. Globalne cele oraz zobowiązania UE dotyczące żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie (B8-1042/2016) (głosowanie)	40

Spis treści	Strona
8.5. Prokuratura Europejska i Eurojust (B8-1054/2016) (głosowanie)	40
8.6. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (RC-B8-1051/2016, B8-1051/2016, B8-1052/2016, B8-1053/2016, B8-1055/2016, B8-1056/2016, B8-1057/2016, B8-1058/2016) (głosowanie)	40
9. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	40
9.1. Przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0267/2016 - Angel Dzhambazki)	41
9.2. Przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0268/2016 - Angel Dzhambazki)	72
9.3. Przystąpienie Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0266/2016 - Angel Dzhambazki)	103
9.4. Globalne cele oraz zobowiązania UE dotyczące żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie (B8-1042/2016)	133
9.5. Prokuratura Europejska i Eurojust (B8-1054/2016)	166
9.6. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (RC-B8-1051/2016, B8-1051/2016, B8-1052/2016, B8-1053/2016, B8-1055/2016, B8-1056/2016, B8-1057/2016, B8-1058/2016)	197
10. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół	240
11. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia	240
12. Sytuacja w Syrii (debata)	241
13. Komunikat Przewodniczącego	254
14. Sytuacja w Syrii (ciąg dalszy debat)	254
15. Proces pokojowy w Kolumbii (debata)	266
16. Sytuacja w Demokratycznej Republice Konga (debata)	278
17. Prawa kobiet w Polsce (debata)	285
18. Skład komisji i delegacji: patrz protokół	305
19. Konferencja klimatyczna ONZ 2016 — COP 22 w Marrakeszu, Maroko (debata)	305
20. Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie rejestru służącego przejrzystości (debata)	318
21. Wykonanie rozporządzenia w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (debata)	327

Spis treści	Strona
22. Środki wykonawcze (art. 106 Regulaminu): Patrz protokół	336
23. Akty delegowane (art. 105 ust. 6 Regulaminu): Patrz protokół	336
24. Przesunięcie środków: patrz protokół	336
25. Składanie dokumentów: patrz protokół	336
26. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół	336
27. Zamknięcie posiedzenia	336

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 5 PAŹDZIERNIKA 2016 R.

VORSITZ: MARTIN SCHULZ

Präsident

1. Otwarcie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 9.05 Uhr eröffnet.)

2. Skład grup politycznych: Patrz protokół

3. Debata nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa (ogłoszenie o złożonych projektach rezolucji): patrz protokół

4. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (złożone projekty rezolucji): Patrz protokół

5. Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej, które ma się odbyć w dniach 20–21 października 2016 r. (debata)

Der Präsident. — Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zur Vorbereitung der Tagung des Europäischen Rates (20./21. Oktober 2016) (2016/2771(RSP)).

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council.* – Mr President, I would like to thank everyone for giving me this opportunity to present, on behalf of the Council, the agenda of the upcoming European Council. I shall try to be short and structured. There are three points on the agenda of the upcoming European Council: migration, trade and Russia.

First on migration. The European Council will start and have the discussion within the framework which was given and agreed back in Bratislava. It is given by an agreement that, first of all, we should never allow the return of uncontrolled flows and should bring down the numbers of irregular migrants; secondly, we should ensure full control of external borders; and thirdly – extremely important – should reach consensus on a long-term migration policy.

In more detail, I believe that there are two tracks. One is our constant attention to the developments on the ground, where I would like to mention Bulgaria: I am happy to say, and I am confident, that Member States will be able to assist Bulgaria in its efforts to protect external borders. Secondly, and more importantly, I believe the core of the debate will be about where we stand with our work and what progress has been made when it comes to the building blocks that we have agreed on in order to manage the challenge of migration.

First of all, when it comes to the protection of external borders, I recall that it is tomorrow that the European Border and Coast Guard will enter into force. It will be inaugurated in Bulgaria, and I would like to say that the Slovak Presidency considers it to be its most important work in the remaining months to make the European Border Coast Guard operational. This House and the Council have agreed to the agreement speedily and very quickly, so legally it is in place as of tomorrow, but everyone knows that in order for the European Border Coast Guard to be deployed we need its operational capability. But in order to successfully manage the challenge of migration, we need to look beyond our borders, which means that we have to come back to the agreement that we came to in June in the European Council to engage more actively with the partners outside of the European Union. I recall that we have agreed on migration compacts, and the European Council will certainly review in detail where we stand with this very important building block.

Lastly, on the external dimension: there will be an opportunity to review the implementation of the EU-Turkey statement.

On the second point – trade – I see a two-track approach to this debate. First, we need to have a broad political discussion about the future of our trade policy. On the one hand, I think everyone in this House would agree that trade without any doubt is a major source of growth. At the same time, I believe that, if we have a global ambition as a European Union, we need to use trade in order to exert our influence globally. This is an indispensable instrument in our hands. At the same time – and this must be part of a political debate – we need to reflect on how the broad public perceives the trade policy, which we are trying – as I said – to use in our own interests. This will be the political dimension of the discussion about trade, but at the same time, equally important will be the discussion about the respective trade relations that we have and aspects connected to it. I mention here China and, of course, we are aware that we are approaching the deadline of mid-December, by when we have to take a decision on whether to recognise China as a market economy, while at the same time we have clearly-defined interests, bearing in mind the anti-subsidy and anti-dumping dimensions of relations with China. At the same time, it is very important to review where we stand on TTIP, and I hope that we will finally have a very good outcome when it comes to the finalisation of our efforts to conclude an agreement with Canada. Of course, there is the issue of trade defence instruments: this is absolutely part of our efforts when we want to arrange trade in the way I have described.

Lastly, there will be a strategic overall political debate about Russia. That is what I wanted to say at the beginning, and I am ready to respond to your questions if there is interest on your side.

Jean-Claude Juncker, *président de la Commission*. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs, dans le discours sur l'état de l'Union que je vous ai présenté il y a quelques semaines, nous avons proposé, en tant que Commission, un programme d'actions concrètes que nous voudrions voir adoptées par les colégislateurs dans le courant de l'année. Nous devons absolument avoir pour ambition de ressouder l'Union européenne et, pour ce faire, il faudra que nous adoptions les textes législatifs qui sont pendants.

Deux jours après le discours sur l'état de l'Union, je me suis rendu, comme les autres collègues du Conseil européen, sauf une, à Bratislava où nous avons pu constater que les chefs d'État ou de gouvernement réunis sur place ont salué le discours sur l'état de l'Union. J'attire votre attention sur le fait que c'est la première fois que les membres du Conseil européen saluent un discours du président de la Commission. Auparavant, ils n'en prenaient même pas note. Le progrès ne saurait être arrêté.

(Réaction de M. Verhofstadt)

Je voudrais que le Conseil européen salue tous les discours que je fais devant vous, surtout lorsqu'ils sont reçus avec autant de bienveillance, comme ce fut le cas pour le dernier.

À Bratislava, nous avons adopté une feuille de route qui porte le nom de cette belle ville slovaque, mais cette déclaration de Bratislava est restée en dessous de mes attentes parce qu'insuffisamment concrète. Nous avons, en tant que Commission, proposé un calendrier qui aurait obligé les uns et les autres à le respecter. Cependant, la déclaration de Bratislava constitue une bonne plateforme pour nous permettre d'avancer. La présidence slovaque, son premier ministre, ont excellé dans l'art de réunir les points de vue des uns et des autres, ce dont il convient de se féliciter.

Nous avons pour devoir interinstitutionnel, à la suite de l'accord interinstitutionnel, de nous mettre d'accord sur un programme de travail entre les trois institutions avant la fin de l'année. Je voudrais que nous le fassions rapidement. Mais cet accord interinstitutionnel, cette idée de voir les trois institutions unir leurs forces pour nous mettre d'accord sur un programme, est un réel progrès.

Je voudrais que le Conseil européen, qui va se réunir à Bruxelles dans le courant de ce mois, puisse se mettre d'accord sur des résultats concrets. Nous n'avons pas besoin de poèmes, nous n'avons pas besoin de déclaration solennelle, il faudra que nous adoptions un programme qui nous permettra d'avancer. Cela est surtout vrai pour toutes les propositions que la Commission a présentées en relation avec l'union numérique européenne. Nous avons présenté une trentaine d'initiatives et je voudrais que le Conseil et le Parlement puissent les adopter avant le début de l'été, puisque les propositions que nous avons mises sur la table me paraissent être le maximum de ce qu'on pourra faire. C'est vrai pour le marché des télécommunications, pour la réforme des droits d'auteur et pour l'organisation du spectre radioélectrique.

Ces décisions sont absolument nécessaires pour que nous puissions avancer en matière d'Europe numérique. Ce sera un débat difficile et je voudrais que le Conseil européen décide, lui-même, si nous laissons aux différents ministres le soin de régler le spectre radioélectrique. Je crains que nous n'y arrivions pas. Laissez-moi vous donner l'exemple de l'Allemagne: dans ce pays, au moins dix-huit ministres sont compétents pour organiser le réseau radioélectrique. Par conséquent, il faudra que les chefs, eux-mêmes, prennent les décisions qui me paraissent être importantes.

Pour ce qui est de la migration, le Conseil européen ou le quasi-Conseil européen de Bratislava a décidé qu'il faudra – c'est vrai pour la migration et pour les autres domaines d'action de l'Union européenne – que nous appliquions les décisions prises. Comme le peuple hongrois s'est prononcé dans le même sens, je ne vois pas de difficultés insurmontables pour appliquer les décisions que, d'ores et déjà, nous avons prises.

En ce qui concerne le régime après Dublin, dont le Conseil et le Parlement sont en train de discuter, il faudra voir dans quelle mesure nous arriverons à créer une intersection entre les points de vue des uns et des autres. J'ai évoqué – mais je ne fais pas mienne – l'expression de «solidarité flexible». Je voudrais que nous trouvions un accord qui se distingue par sa dimension de solidarité.

La Bulgarie – puisqu'aujourd'hui il y sera inauguré les mécanismes du contrôle des frontières extérieures et des côtes – peut compter sur nous. Nous avons fait savoir au gouvernement bulgare que nous allions mettre à disposition 108 millions d'euros pour aider ce pays. Il nous faudra y envoyer 130 fonctionnaires supplémentaires et nous devons faire en sorte que la Bulgarie puisse acheter 50 véhicules qui permettront aux Bulgares de mieux contrôler leurs frontières.

L'arrangement avec la Turquie fonctionne. Il y a un an, en octobre 2015, 10 000 réfugiés arrivaient en Grèce chaque jour. Aujourd'hui, ce nombre de réfugiés est tombé à 85, ce qui prouve à l'évidence...

(Réaction de M. Lamberts)

— l'Italie, Monsieur Lamberts, n'a pas de frontière commune avec la Turquie, si vous me permettez cette petite indication géographique – nous avons conclu avec la Turquie un accord qui fonctionne, ce qui ne revient pas à dire que tout fonctionne en Turquie, évidemment.

Wir haben das Wort gegeben, dass wir uns in Sachen Flüchtlinge auch mit der Ursachenbekämpfung beschäftigen müssen. Deshalb lege ich großen Wert darauf, dass die Investitionsoffensive für Afrika so bald wie möglich Gestalt annimmt. Es wird möglich sein, durch diesen EFSI, der sich in Richtung Afrika bewegen wird, 44 Mrd. EUR an Investitionen vor Ort in Afrika zu mobilisieren. Wenn dann die Mitgliedstaaten dementsprechend ihren Beitrag leisten, könnten wir 88 Milliarden in Afrika investieren. Anstatt Menschen aufs Meer zu schicken, ist es ratsamer, den Menschen durch ökonomisch zu rechtfertigende Investitionen zu helfen.

We have an issue as far as trade is concerned. I am not a blind free trader, but I know that trade is essential. EUR 1 billion more trade with the outside world leads to the creation of 14 000 jobs.

I give you an example: we have concluded a trade agreement with South Korea. The total amount of the exchanges with South Korea is EUR 15 billion. Thanks to this agreement with South Korea, we created in Europe 210 000 jobs. So trade is not neutral, trade is a job-creator, and we have to make sure that the agreement with Canada will enter into force after a certain number of months.

We will have a summit with Canada later this month; I am in ongoing discussions with the Canadian Prime Minister today and tomorrow. I think that we will reach a final agreement, which will take on board – in a specific declaration – the concerns of all the Member States.

I was grateful to the President of the Council when he mentioned trade-defence instruments, because trade-defence instruments are of huge importance. We have to make sure that the proposals that the Commission tabled – back in 2013, the Barroso Commission – will be adopted by the Council of Ministers.

The fact is that in the Council of Ministers you have 12 Member States in favour of enhancing, strengthening the trade-defence instruments, and you have a group of 12 Member States who do not like the idea. They have to find an agreement amongst themselves, because you cannot explain to the public opinion – and mainly to those who are working – that we are opening the way for trade agreements with other nations without reinforcing the instruments we have to defend our industry, and mainly our steel industry.

Manfred Weber, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Kommissionspräsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Vor drei Wochen hat Jean-Claude Juncker seine *State of the Union*-Rede gehalten, und sie hat geprägt. Sie hat den pragmatischen Ansatz, dass Europa liefern muss auf die Agenda gesetzt. Das wurde dann in Bratislava weiter vollzogen, und dazu möchte ich Jean-Claude Juncker gratulieren und danken – für diese Führungskraft. Europa liefert! In den letzten Tagen hat mich eine Nachrichtenmeldung am meisten gefreut, dass Marianne Thyssen verkündet hat, dass seit 2014 1,4 Millionen Jugendliche in Europa dank der Jobgarantie einen Job gefunden haben – einen festen Arbeitsplatz. 1,4 Millionen seit 2014, die Jugendarbeitslosigkeit konnte auf 19 Prozent reduziert werden. Europa liefert also – wir sollten über Erfolge auch reden.

Der kommende Rat wird sich mit vielen Fragen beschäftigen. Ich möchte unterstreichen, dass meine Fraktion für eine schnelle Ratifizierung des CETA ist, so wie es der Kommissionspräsident beschrieben hat, und dass wir auch bei der flexiblen Solidarität an seiner Seite stehen und jetzt diesen gordischen Knoten durchschlagen müssen. Ich will aber heute vor allem auf zwei Schwerpunkte eingehen:

Der Erste ist der Brexit. Theresa May wird das erste Mal da sein. Wir hatten als Europäische Union Cameron ein großes Angebot gemacht. Das wurde abgewiesen, und jetzt brauchen wir Klarheit. Wir haben beim Tory-Parteitag gelernt, dass nächstes Frühjahr der Antrag gestellt werden muss. Das ist gut, weil dann bis 2019, vor den Europawahlen, die Sache geklärt werden kann. Aber ich möchte auch Klarheit schaffen, dass für uns als EVP-Fraktion bei diesen Gesprächen die vier Grundfreiheiten Europas nicht zur Debatte stehen. Es kann nicht sein, dass Lastwagen die Grenzen überschreiten, aber die Bürger an diesen Grenzen aufgehalten werden.

(Beifall)

Die Strategie von Nigel Farage – er ist ja heute nicht einmal mehr da, Gott sei Dank, würde ich fast sagen – hat dazu geführt, dass Großbritannien heute nicht mehr zweitstärkste Volkswirtschaft der Europäischen Union ist, sondern drittstärkste Volkswirtschaft, weil das britische Pfund über 10 Prozent an Wert verloren hat und die Ratingagenturen Großbritannien um zwei Stufen herabgestuft haben. Nigel Farage ist sehr teuer für die Briten, das muss man festhalten.

Was mich am meisten umtreibt, ist die Arroganz, die wir leider Gottes auch von Teilen der britischen Regierung erleben. Ich möchte darauf verweisen, dass sich in Bratislava 27 Staats- und Regierungschefs verabredet haben, in der Verteidigungspolitik Europas voranzumarschieren und mehr zu tun. Eine Woche später fand der Verteidigungsminister-rat statt, und da stellt sich der britische Verteidigungsminister hin und sagt: Solange wir Briten Mitglied sind, werden wir jede Initiative zur Verstärkung dieser Zusammenarbeit blockieren! Liebe Kolleginnen und Kollegen, das ist ein arrogantes Verhalten der britischen Regierung. Wenn man hinaus will, dann soll man bitte nicht die weitere Vertiefung der Europäischen Union blockieren.

Wir haben seit George III. wahrscheinlich keine Regierung, die weniger Plan hat, wie sie mit der Situation umgehen soll, und deswegen hoffe ich, dass Theresa May bald mit ganz konkreten Vorschlägen um die Ecke kommt.

Das Zweite, was ich ansprechen will, ist Syrien. Wir stehen fassungslos vor einer menschlichen Tragödie. Die Barbarei: 300 000 Menschen jetzt in Aleppo eingeschlossen, Zehntausende von Kindern, die dort unter Bombenterror leben müssen. Seit der Belagerung von Sarajevo sehen wir nicht mehr so viele menschliche Geiseln auf einmal in einer Stadt zusammengepfercht, und das Resultat sind immer mehr Flüchtlinge. Wer ist verantwortlich? Wir wissen das: Assad, der Massenmörder seines eigenen Volkes, und natürlich Putin, der bombardiert, der russisches Militär dort einsetzt. Ich möchte mal die Frage stellen: Wo sind eigentlich heute in Europa die Massendemonstrationen der Friedensbewegung, angesichts dieses Wahnsinns den Putin dort verursacht? Wenn die Amerikaner dort bombardieren würden, dann wären die Straßen in ganz Europa voll. Deswegen bitte ich, auch einmal klar den Finger in die Wunde zu legen, dass Putin das größte Problem ist und Russland verantwortlich ist für diese Entwicklung.

(Beifall)

Der Europäische Rat muss das aufgreifen und kritisieren, er muss die Humanität in den Mittelpunkt schieben, er muss Ideen liefern, wie wir den Menschen vor Ort helfen können. Aber politisch ist klar, dass das *appeasement* gescheitert ist. *Appeasement* in Richtung Russland ist gescheitert. Putin bombardiert heute mit bunkerbrechenden Waffen gegen Zivilisten, und jeder hier im Haus und jeder im Europäischen Rat muss verstehen, dass Putin so lange kein Partner sein kann, wie er glaubt, dass Waffen Politik machen können. Wir müssen versuchen, diesen Wahnsinn zu stoppen. Schließlich muss man sich auch einmal vergegenwärtigen, wer die Handlanger in Europa für Putin sind. Nigel Farage sagte: „Putin ist ein Staatsmann, den er am meisten bewundert“, und Marine Le Pen sagte: „Putin kann die christliche Zivilisation retten“. Das waren die Aussagen von den Rechtspopulisten in Europa. Bei Marine Le Pen kann ich es noch verstehen, weil sie von Putin finanziert wird – deswegen muss man zwischendurch auch positive Sachen über seine eigenen Geldgeber sagen. Aber wahre Patrioten, wahre Vertreter der europäischen Nationen, wahre Vertreter der europäischen Patrioten sind keine Handlanger von Putin, so wie Sie das sind.

Deswegen ist die Bitte an den Europäischen Rat, die humanitären Initiativen zu ergreifen, und ich würde sogar so weit gehen, dass der Europäische Rat auch Geschäftemacherei mit Putin aktuell in Frage stellen muss. Ich glaube nicht, dass ein Nord-Stream-II-Projekt aktuell in die Zeit passt, dass wir nicht mit Russland Geschäfte machen können in der Zeit, wo Russland in Aleppo Zivilisten bombardiert. Ich glaube, wir als EVP stehen zu dem Ansatz, dass wir Humanität praktizieren, und wir wollen den Handlangern von Putin in Europa die Stirn zeigen.

Gianni Pittella, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io considero Bratislava un'occasione perduta, al netto della considerazione, di cui mi compiaccio, che ha avuto il Presidente Juncker. Intanto, mentre Bratislava rimaneva silente, il Primo ministro inglese, la signora May, annuncia che la notifica del recesso britannico avverrà forse a marzo, prima doveva essere a settembre, poi a dicembre, forse a gennaio, ora forse a marzo, sempre forse. Nel frattempo, la cosa più grave è che annuncia che il Regno Unito ripudierà unilateralmente tutto il diritto derivato dalla legislazione europea, con danni gravissimi per i cittadini extra britannici che vivono nel Regno Unito.

Se il buongiorno si vede dal mattino, la signora May nei suoi rapporti con i partner europei non poteva iniziare peggio. Ma noi dobbiamo fare le cose nostre, quello che dobbiamo fare noi. Dobbiamo dare un segnale di cambiamento. Io confermo il mio apprezzamento sincero per la relazione sullo stato dell'Unione che il Presidente Juncker ha presentato in quest'Aula. Servono segnali che riguardano la vita dei cittadini. Sul piano economico bisogna aprire una stagione di politica espansiva. I bilanci nazionali per il 2017 siano ambiziosi, altrimenti l'Europa sprofonda di nuovo in recessione. Si faccia una politica industriale vera, perché l'Europa non può essere al servizio di multinazionali come la Caterpillar, senza patria, che ricattano i lavoratori e li licenziano dopo aver distribuito dividendi agli azionisti, come avviene in queste ore in Belgio e in Francia con Alstom. Si lotti contro l'evasione e la frode fiscale, che sono le principali nemiche,

non di noi socialisti, ma di tutta l'Unione europea.

Per quanto riguarda l'immigrazione, quando si gioca con le paure si finisce col venirne travolti, come dimostrano le notizie giunte dall'Ungheria. Come un apprendista stregone, il referendum di Orban da tentato plebiscito è diventato la sua sconfessione. La sconfitta di Orban ci dice di andare avanti col sistema europeo di asilo e di immigrazione e, come ha ricordato il Presidente Juncker, di rimettere in agenda e di andare avanti sull'accordo di partnership con l'Africa, su commercio e sussidi.

Per quanto riguarda il commercio, signor Presidente del Consiglio, concordo sul fatto che il commercio è motore di crescita, ma noi dobbiamo evitare il dumping. Il commercio internazionale va bene ma senza dumping. Noi non possiamo ridurre gli standard di vita, di lavoro, sociali, ambientali e sanitari dei cittadini europei. Per noi questa è una condizione imprescindibile. Sono stati fatti passi avanti sul CETA, abbiamo e rimaniamo fortemente dubbiosi sul TTIP e confermiamo il nostro no alla concessione dello status di economia di mercato alla Cina.

Con riferimento alla Siria, ritengo che sia un crimine contro l'umanità. Non si possono bombardare ospedali e scuole e uccidere medici, giovani, ragazze, bambini e donne innocenti senza alcuna motivazione. Bisogna assolutamente pervenire a un immediato cessate il fuoco e consentire un immediato e incondizionato accesso agli aiuti umanitari.

Syed Kamall, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, let me start actually by responding to a couple of points that Gianni Pitella made. Gianni said that the British Government had decided to repeal all EU legislation. Actually what they have decided to do is to transpose, in simple terms, EU legislation to make it stable in UK law. When the UK leaves the EU then you can actually start unpicking the law that has been transposed from the EU into the UK. I would ask you to be factually correct in these debates, especially if we are going to have an atmosphere of good cooperation to get a deal that is good for the EU and the UK at the end.

Secondly, I have to say I do agree with you that Bratislava was a wasted opportunity because if the Bratislava Summit was supposed to show the EU united and reconnecting with the people, then surely it was nothing short of an own goal: EU leaders meeting in a fortress, taking a lunch on a private yacht, followed by the Italian Prime Minister pulling out of a press conference, frustrated that other leaders had failed to agree anything of substance. Perhaps the only difference between this summit and the others that have come before was that this time you could not really blame the UK for the failure to achieve any kind of agreement.

When I saw reports of something not going very far, going round in circles for fear of being grounded, I wondered if they were talking about the summit itself, but it turns out they were talking about the yacht on which the leaders had their lunch. So if we are to truly fix what is broken, if we are to truly offer answers where the public has questions, if we are to truly show strength where there is currently weakness, then the next summit must achieve real results. The leaders of EU countries must show that they can lead because at the moment all the leaders can see is EU leaders pursuing yesterday's European project rather than addressing today's concerns.

We all need answers to the big questions: solving the migrant and refugee crisis, encouraging businesses to create more jobs, tackling internal and external security threats. Yet what emerges from this Chamber? Politicians shouting 'no' to austerity, politicians proposing free interrail passes, politicians protesting against trade with the US, full of slogans but bereft of action. We need to show our citizens in all our countries that we understand their concerns.

So when our citizens ask for fair but controlled immigration, let us be tough on those that attempt to jump the queue over others applying through legal migration channels, but compassionate to those who deserve our shelter, returning those who are not fleeing persecution or war.

When citizens of all the countries worry about an increasingly arrogant Russia, let us use fewer carrots and more sticks, speaking out on behalf of those Member States that share a border with an increasingly intimidating neighbour, showing Russia that their actions do not come without consequences. As Manfred Weber said, we believe we should be tough and that sanctions should not be lifted until the Minsk Agreement is implemented.

When the citizens of all our countries worry about a lack of jobs, let us remove the red tape holding back entrepreneurs from creating those jobs. Let us sign a trade agreement that offers businesses in all our countries new opportunities. Let us send a clear signal that we are open to trade with Canada and then other countries.

With every summit, with every meeting, we edge closer and closer to the next elections. At best, the EU has a record that shows it ploughed on with more of the same; at worst, that it pushed on with policies that failed. But it is a situation that needs fixing. It is a situation that the ECR Group of MEPs from 18 countries believes can be fixed, if only we were to take a new direction. The results of referenda in Denmark, Netherlands, and the UK show all of us that it cannot be business as usual but neither does it mean that there is not business to be done. Where past summits have failed to meet expectations, let us hope the next summit offers all of us solutions.

Der Präsident. – Bevor ich das Wort jetzt dem Vorsitzenden der Fraktion der Liberalen, Herrn Verhofstadt, erteile, gestatten Sie mir eine kurze Bemerkung.

Guy Verhofstadt, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, first of all I would like to say to Mr Kirkhope: good luck in the House of Lords. I am pretty sure that we shall have a good defender of the European Union in the House of Lords from now on.

Václav Havel, who was at that moment the Czech President, warned in a speech in this House, I think it was in 1994, that Europe could 'fall into the hands of a cast of fools, fanatics, populists, demagogues, determined to promote the worst European traditions.'

Havel would have turned 80 today, but I think that his warning is more relevant than ever and I would say to you, President, and also to the President of the Commission, that the challenges of the next European Council are proof of that.

I have, in fact, the same priorities as Manfred Weber has already put on the table. I think you have to talk about the tragedy in Syria. I cannot imagine that you return to your capitals after this European Council without decisive action on what is happening in Aleppo and it will not be sufficient, only to say 'we are going to liberate EUR 25 million in humanitarian aid', because you know very well today that it is even impossible to transfer this aid to the poor people in Aleppo. You will need to do other things, more difficult decisions to take, on eventual sanctions against Putin and Assad and on eventually installing a no-fly zone above Aleppo. Otherwise, this tragedy will continue and that is, I think, the first priority we have for this European Council. I can only imagine a situation where you go back and say 'yes, that is for Ms Mogherini and we have nothing to say about this.'

My second priority is, and that is another point that Manfred Weber did not mention but I will mention it, is finally fixing the cracks in our financial foundations. It is now eight years that we have been discussing this and that we have not definitely cleaned up the financial mess in Europe. That means two things: a fully-fledged Banking Union. We do not have that for the moment. Secondly, economic governance, which is far better than a stability pact – let us be honest – that is never applied, from Greece to Portugal. It is no better in the north of Europe. We have problems with Greek banks, Irish banks, Spanish banks, Portuguese banks, Italian banks, Cypriot banks, Belgian banks, Dutch banks and now it is Deutsche Bank that is on the brink, creating further uncertainty and prolonging, in fact, the credit crunch in Europe. I remind you that the US, immediately after the financial crisis, put USD 400 billion in their system. They cleaned up the banking sector and every penny has been paid back since they did that. What we are doing in Europe is still debating, in fact, a Banking Union, we are still debating an economic governance system, and my plea to the Presidency of the European Council is that finally, in the European Council, work be done, that the Five Presidents report be approved. It is a fundamental mistake, Mr President, to think that we can get rid of it. That is the second priority, in my opinion, for this European Council.

The third priority for the European Council is, I think, dealing in fact with the UK decision to leave the Union. I think it is impossible that you say nothing about it, and I think that you have to respond to the announcement by Prime Minister May. In my opinion, you have to say four simple things: first, no pre-negotiations – we can only start negotiations after the triggering of Article 50; secondly, negotiations need to be finished before the next European election – I cannot imagine that Mr Farage coming back to this Hemicycle; thirdly, the new EU relationship with the UK needs to be a close one, not only in our interest, but also in the interest – I should say – of the 48% of British citizens that have voted to remain, and let us not forget that; finally, whatever the new relationship will be, it can never infringe on our four fundamental freedoms.

My conclusion is clear: Europe and European values will never be up for negotiation.

Gabriele Zimmer, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Kommissionspräsident! Herr Juncker, ich hatte schon vor zwei Wochen oder vor drei Wochen den Eindruck, dass die Rede zur Lage der Union eher an den Rat gerichtet war als an uns als Parlamentarier. Ich glaube, Sie haben das heute indirekt auch bestätigt. Sie wollten den Rat dazu bringen, endlich zu verstehen, dass er sich auf gemeinsame, auf solidarische Grundlagen berufen, zu ihnen zurückkehren und damit aufhören muss, dass jeder sein eigenes Süppchen innerhalb des Rates, innerhalb der Europäischen Union kochen will.

Dass das gelungen ist, glaube ich nicht. Es wird sich nicht nur an der Frage zeigen, inwieweit die Europäische Union sich einig ist, eine militärische Kooperation zu vertiefen – was aus meiner Sicht der falsche Weg ist –, sondern es wird sich vor allem zu Beginn des nächsten Jahres zeigen, wenn es nämlich darum geht, dass anlässlich des 60. Jahrestages der Unterzeichnung der Verträge von Rom die Frage steht, ob die Europäische Union und vor allem die Mitgliedstaaten bereit sind, endlich zu einer sozialen Union zurückzukehren – nicht zurückzukehren, sondern sie endlich aufzubauen, endlich zu akzeptieren, dass es ohne sie keine Europäische Union geben wird, die eine Zukunft hat. Das ist der eine Punkt, den ich ansprechen möchte.

Dazu gehört auch, dass, wenn der Rat jetzt beispielsweise über die Fragen der Migration diskutieren will, auch darüber geredet werden muss, wie Mitgliedstaaten versuchen, genau diesen gleichen Verantwortungen auch für die Einhaltung der eigenen Werte auszuweichen und sie für sich neu zu interpretieren. Ich denke hier nur an das Referendum in Ungarn und die Ankündigung, dass Orbán das gescheiterte Referendum trotzdem umsetzen will. Dazu brauchen wir klare Aussagen auch des Rates.

Wir brauchen auch klare Aussagen, wie wir denn mit den Rechten von Frauen in Polen umgehen. Es kann ja wohl nicht sein – aber es zeichnet sich ganz klar ab –, dass eine Mehrheit im polnischen Sejm für ein totales Abtreibungsverbot stehen wird und das so entscheiden wird. Und wenn beispielsweise der Erzbischof Hoser von der Bioethik-Kommission des Episkopats erklärt, Abtreibung sei gleich Eugenik, dann zeigt das, in welche Richtung das geht. Hier ist auch die Europäische Union gefragt. Hier geht es nämlich um unsere Werte als Menschen, als Frauen insgesamt, und die gelten für alle und nicht nur in bestimmten Mitgliedstaaten der Europäischen Union.

Zum Handel: Ich möchte gern wissen, ob der Rat auch über das redet, was beispielsweise Herr Gabriel auf dem SPD-Kongress angedeutet hat, nämlich dass man nachverhandeln will, dass das beim CETA auch passiert. Oder was ist das für eine vorbehaltliche Zustimmung der SPD? Schließlich ist Herr Gabriel nicht nur SPD-Vorsitzender, sondern auch stellvertretender Bundeskanzler und Wirtschaftsminister in Deutschland. Was passiert da also jetzt?

Zu Russland: Die Sanktionen halte ich nach wie vor für falsch, und ich lasse mich deshalb trotzdem nicht in eine Reihe mit Putin stellen. Ich erkläre, dass die Bombenangriffe auf Aleppo ein Verbrechen sind, auch seitens Russlands, aber darüber hinaus gibt es weitere Verantwortliche. Und ich sage Ihnen nochmal: Bitte fallen Sie nicht auf die Taktik herein, Russland wieder zum Reich des Bösen zu erklären. Das hat uns noch nie etwas gebracht. Es hat uns noch nie etwas gebracht, wenn praktisch über Sanktionen, über Ausgrenzung, über diese Art von Politik wieder versucht wird, den Kalten Krieg zu mobilisieren und letztendlich wieder zu einem Wettrüsten zu kommen. Das ist die Angst, vor der wir stehen. Dazu haben wir uns zu verhalten, und da hat die Europäische Union auch eine besondere Verantwortung, genau jetzt nicht das Spiel im amerikanischen Wahlkampf zu übernehmen.

Philippe Lamberts, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, comme la plupart d'entre nous, je n'ai jamais participé à un Conseil européen et je ne peux donc qu'imaginer à quoi pourrait ressembler celui qui va se tenir à Bruxelles en ce début d'automne 2016.

J'imagine 28 chefs d'État ou de gouvernement profondément secoués par les annonces de licenciements massifs à la Commerzbank, chez ING, chez Caterpillar, chez Alstom, surtout dans la perspective de cette nouvelle étude qui nous apprend que le taux d'emploi en équivalent temps plein en Europe plafonne à 75 % dans les pays qui affichent les meilleurs taux en Europe, pour tomber à 68 % en Allemagne ou à 53 % en Grèce. Je les imagine préoccupés par la lancinante progression des inégalités au sein de nos sociétés.

Je les imagine inquiets après une nouvelle année record pour les températures atmosphériques et, surtout, après un mois de septembre qui est le plus chaud dans l'histoire de l'humanité – en tout cas, depuis le début des relevés de températures.

Je les imagine horrifiés par les massacres perpétrés à Alep par l'armée d'Assad et par celle de Poutine, mais aussi par le décompte des morts en Méditerranée, qui risque de faire de cette année la plus meurtrière sur ce front-là. Comme je le disais, nous ne pouvons pas dire que l'accord UE-Turquie fonctionne.

Je les imagine réjouis d'apprendre que, si, avant l'été, un référendum a montré la progression des idées nationales populistes en Europe, un autre, après l'été, a montré qu'il restait au sein de nos sociétés des digues qui résistent. Mais pour combien de temps encore? Peut-être se rendent-ils compte que le pire n'est jamais sûr, pour autant que nous sachions nous ressaisir à temps.

Alors, j'imagine la tournure que pourrait prendre leur débat: ils pourraient se dire que, si le traité commercial avec le Canada peut profiter à quelques-unes de nos multinationales, cela pourrait bien être au prix de la perte nette de 200 000 emplois européens, d'une pression accrue sur nos agriculteurs, qui n'en peuvent déjà plus, et d'un nouvel accroissement du pouvoir des multinationales au détriment de la démocratie.

Sachant qu'une hausse des flux de commerce international va de pair avec une augmentation de notre empreinte écologique, ils pourraient conclure que, décidément, ce traité n'est pas la chose à faire. Ils pourraient décider qu'au lieu de cela, l'urgence est à l'accomplissement de notre marché intérieur encore bien imparfait, un marché où la concurrence fiscale et sociale céderait le pas à la coopération et à la convergence vers le haut.

Ils pourraient se mobiliser ensemble pour faire de l'investissement dans la transition énergétique le projet moteur de l'intégration européenne, car ils savent que c'est bon pour le climat, pour notre indépendance stratégique, pour notre balance des paiements, pour notre compétitivité industrielle et, évidemment, pour l'emploi.

Mais ils pourraient aussi se rendre compte qu'il y a urgence à repenser ensemble l'organisation du travail, notre fiscalité et notre sécurité sociale dans un monde où la révolution numérique libère toujours plus l'humanité du travail, et ce pour faire en sorte que les bénéfices de cette révolution industrielle ne soient pas confisqués par quelques-uns et ne laissent désormais personne au bord du chemin.

Ils pourraient arriver à la conclusion, Monsieur Korčok, que l'endiguement n'est pas la réponse aux défis migratoires, mais qu'une Europe riche est capable d'être une terre d'accueil et de refuge non seulement en préservant ses valeurs, mais en réalité pour leur être fidèle.

Chers collègues, tout cela est peut-être le fruit de mon imagination, mais je suis convaincu que, loin d'être un rêve, tout cela est possible à condition, bien sûr, de le vouloir. Cette volonté, chers collègues, était totalement absente à Bratislava et la question qui se pose donc est la suivante: cette volonté sera-t-elle présente à Bruxelles?

David Borrelli, a nome del gruppo EFDD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la politica dei migranti è un tema strategico che, se gestito con superficialità, può diventare un elemento dirompente per il processo di unificazione europea. Occorre che le Istituzioni inviino un segnale concreto di attenzione, attenzione alla vita di queste persone disperate ma soprattutto alle preoccupazioni dei cittadini europei, che percepiscono chiaramente l'incapacità dei loro leader nell'affrontare un simile fenomeno, facendo nascere la paura.

La soluzione non può prescindere da tre capacità: coraggio, equilibrio e rapidità. Ci aspettiamo che il prossimo vertice arrivi almeno a ciò. Dovrà anche dare una risposta alle sfide sul piano della politica commerciale. Quello che sta accadendo con il TTIP, il CETA e ancora di più con il MES alla Cina ci fa capire che non è più il tempo per decisioni prese da pochi solo nell'interesse di precisi poteri nazionali ed economici. Una politica commerciale deve essere un bene comune e può esserlo se reca benefici a tutti, se accoglie i bisogni di tutti.

Tante volte ci siamo chiesti dov'è su queste cose la capacità strategica del Consiglio, che non riesce a superare le sue divisioni interne sul rafforzamento degli strumenti di difesa commerciale e sulla tutela del «made in». Dov'è la capacità della Commissione di far valere l'esperienza e la forza negoziale di un'Europa che certo non è tra le ultime economie ed è sicuramente tra i modelli più avanzati di economia di mercato.

Oggi c'è il pericolo di mettere a rischio la nostra legislazione, le nostre imprese e i nostri lavoratori per l'incapacità di gestire dinamiche a livello globale non certo nuove né improvvise, il tutto condito dal fatto che spesso si è lavorato anche senza la necessaria trasparenza. Ma quando non si riesce in un compito si deve avere l'umiltà di chiedere collaborazione e questo vale anche per la Commissione europea. La trasparenza istituzionale non è un limite ma una forza per chi è capace di avere e condividere un progetto.

Marine Le Pen, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs, j'entends ici certains dénoncer le traité transatlantique dans les médias, telles les girouettes qui sentent le vent tourner, puisque les peuples ont compris la réalité de ce traité transatlantique. Cela ne vous empêche pas, dans le même temps, de faire passer discrètement, au mois d'octobre, son petit frère, à savoir le traité entre l'Union européenne et le Canada.

Cet accord qui, comme son grand frère, d'ailleurs, va mettre en place une justice privée d'exception pour que les multinationales puissent attaquer les États. C'est évidemment honteux, indéfendable et totalement contraire à nos principes. Alors même que nos éleveurs sont déjà à l'agonie, vous allez, de surcroît, accentuer les pressions sur eux en les mettant en concurrence avec des éleveurs canadiens produisant 30 à 40 % moins cher.

Sur la crise des migrants, votre propre office de statistiques, pardon Eurostat, annonce que 30 % seulement d'entre eux viennent de Syrie. En tirez-vous une conclusion? Non, absolument pas. La politique irresponsable que vous menez nous amène toujours plus de migrants économiques, et vous n'avez rien trouvé de mieux que de distribuer des cartes bleues que vous allez offrir aux demandeurs d'asile en Turquie, ce qui va évidemment créer à nouveau un appel d'air irrésistible. Au moment où les peuples vous expriment pourtant, par tous les moyens, qu'ils ne souhaitent pas accueillir de migrants, vous les leur imposez contre leur volonté – mais cela, j'allais dire, vous en avez l'habitude.

Enfin, vous avez tout fait pour faire tomber le gouvernement de la Syrie en livrant ce pays à une terrible guerre civile. Vous vous défaussez aujourd'hui en accusant la Russie, qui lutte contre l'État islamique, de tous les maux mais, je vous le dis très clairement, ceci ne cache pas votre responsabilité écrasante et celle des maîtres néoconservateurs américains de M. Weber qui, depuis l'Irak, ont jeté cette partie du monde dans un chaos absolument épouvantable.

Monsieur Juncker, vous êtes totalement déconnecté de la réalité. Totalement! Vous nous apprenez que vous prévoyez 88 milliards d'investissement en Afrique, quand l'Union européenne s'appauvrit à une vitesse vertigineuse. Vous parlez de création d'emplois, mais vous oubliez juste de parler des destructions d'emploi qui, aujourd'hui, sont évidemment beaucoup plus importantes. Vous nous expliquez que le référendum hongrois est une victoire pour l'Union européenne, parce qu'il y aurait eu un taux de participation inférieur à 50 % alors que 95 % des Hongrois, voire même peut-être 98 %, ont clairement dit qu'ils ne souhaitaient pas de migrants.

Je vous rappelle, Monsieur Juncker, tout de même que, si je suis votre analyse, alors les Hongrois ont décidé de ne pas entrer dans l'Union européenne, puisque le référendum sur l'adhésion à l'Union européenne avait recueilli moins de participation que celui sur les migrants.

Quant à M. Weber – je ne parle même pas de ses déclarations, je ne parle pas des attaques monomaniaques contre M. Farage ou contre moi-même, on en a l'habitude, on n'y fait même plus attention, en l'occurrence –, j'évoquerai ses mensonges désespérés pour nous expliquer que la Grande-Bretagne va mal, alors que l'intégralité des indicateurs économiques de la Grande-Bretagne démontre que, dans cet après-Brexit, elle se porte beaucoup mieux qu'avant le référendum et beaucoup mieux que l'intégralité de nos propres pays, en l'occurrence.

Alors, c'est parce que vous êtes déconnecté de cette réalité que les peuples vous fuient. Ils vous tournent le dos, ils veulent larguer les amarres. C'est le cas des Grecs, c'est le cas des Danois, des Polonais, des Hongrois, des Néerlandais, des Italiens qui, demain, voteront par référendum sur la Constitution, qui sera aussi un référendum pour ou contre l'Union européenne, et ce sera le cas, je le souhaite, le plus rapidement possible, évidemment, des Français.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, κατά την επικείμενη σύνοδο του Συμβουλίου, οι αρχηγοί των κρατών θα ασχοληθούν και πάλι με σοβαρά θέματα. Με βάση όμως τη μέχρι τώρα συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Ενώσεως γεννάται το ερώτημα: έχουν τη θέληση να ασχοληθούν με τα θέματα αυτά με τρόπο ο οποίος εξυπηρετεί τα συμφέροντα των λαών τους; Και αν ναι, έχουν τη δυνατότητα να το επιτύχουν; Έχει, παραδείγματος χάρι, η Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα να υποχρεώσει την Τουρκία να σταματήσει να στέλνει παράνομους μετανάστες στην Ελλάδα; Έχει τη δυνατότητα η Ευρωπαϊκή Ένωση να εφαρμόσει την ποσόστωση στην κατανομή των μεταναστών σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, ώστε να πάψει η Ελλάδα να αποτελεί ένα χώρο συσσώρευσης εξαθλιωμένων και δύστυχων ανθρώπων; Έχει τη δυνατότητα Ευρωπαϊκή Ένωση να υποχρεώσει την Τουρκία να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία και να πάψει να την εκβιάζει; Έχει τη δυνατότητα και τη θέληση η Ευρωπαϊκή Ένωση να εφαρμόσει μια εμπορική πολιτική που θα παραμερίσει τις πολυεθνικές εταιρείες και θα στηρίξει τις βιομηχανίες, τα αγροτικά και τα γεωργικά ευρωπαϊκά προϊόντα; Θα αποδεχτεί άραγε την καταστρεπτική για τα συμφέροντα της Ευρώπης συμφωνία TTIP; Και τέλος, έχει το πολιτικό θάρρος να αναθεωρήσει τις σχέσεις της με την Ρωσία και να αναθεωρήσει την πολιτική που εφάρμοζε μέχρι τώρα και που οδήγησε σε αδιέξοδο τις σχέσεις των δύο χωρών, εις βάρος των συμφερόντων και των δύο; Θα δούμε σε λίγες μέρες εάν τελικά θα πρυτανεύσει η λογική ή θα υπερισχύσουν οι εμμονές και οι ιδεοληψίες.

Herbert Reul (PPE). – Herr Präsident, Herr Kommissionspräsident, Herr Ratspräsident! In schwierigen Zeiten erwarten die Menschen von der Politik, dass sie Probleme löst. Da helfen keine Pläne, was so in 100 Jahren ist, da hilft aber auch nicht, was die letzten Redner gemacht haben: ewige Meckerei, wie schlimm die Lage ist, und das Problem immer noch zu vertiefen. Ich bin dem Kommissionspräsidenten extrem dankbar, dass er heute noch einmal konkrete Punkte benannt hat. Politik hat etwas damit zu tun, dass Politik auch konkrete Probleme löst. Und da kommt es jetzt darauf an, ob wir im Parlament – wir haben ja auch heute wieder 27 000 verschiedene Vorschläge gemacht – genau wie die Kommission oder wie der Rat es versucht, uns auf einige wenige zentrale Punkte konzentrieren und den Leuten durch politisches Handeln beweisen, dass wir sie gelöst kriegen. Zum Beispiel kann man bei der Flüchtlingsfrage darüber reden, was alles noch nicht geht. Man kann aber auch sagen. Das mit dem Türkei-Abkommen ist ja schon einmal ein toller Erfolg. Nicht Zehntausende sondern 86, das ist doch ein Fortschritt. Das heißt ja nicht, dass alles erledigt ist.

Und die Frage 2: Wie kann man dann in Europa zu einer Solidarität kommen, die heißt, jeder muss auch einige Flüchtlinge, einige Migranten aufnehmen? Vielleicht ist es auch richtig, wie der Kommissionspräsident gesagt hat, dass man da eine Flexibilität einbaut, damit alle mitgehen können. Wichtig ist aber, dass sich alle beteiligen an diesem Projekt.

Oder bei der Frage des Wachstums: Da nützt es doch nichts, hier über Industrie herumzumeckern, sondern da müssen konkrete Bedingungen gestaltet werden, damit Wachstum entstehen kann. Oder da muss man Ja sagen zu Handelsbeziehungen und Verträgen. Da kann man nicht ewig nur herummeckern, was da alles schief läuft. Da muss man ganz konkret sagen: Wir machen das jetzt mal – beim CETA und auch bei anderen Verhandlungen. Ich fand den Hinweis, Herr Juncker, extrem hilfreich, was an Arbeitsplätzen entstanden ist durch das südkoreanische Handelsabkommen. So konkret ist Wirklichkeit, wenn es gemacht wird, und wenn nicht nur blöd herumgequatscht wird.

Dazu gehört für mich genauso die Frage, wie wir mit wirklichen Verletzungen von Menschenrechten oder dem Töten von Menschen in der Welt umgehen. Mich erbost zutiefst, dass es hier keinen Aufschrei gibt in diesem Laden über das, was da in Syrien passiert. Ich bin Manfred Weber und den anderen Kollegen sehr dankbar, dass sie das mal beim Namen genannt haben. Bei jedem Kram machen wir hier eine Gedenkminute. Da werden Hunderttausende abgeschlachtet, und wir sagen nicht, dass das so nicht weitergeht, und wir zeigen auch nicht den Russen die rote Karte. Was ist das denn für eine Moral, wenn man an dieser Stelle hier einfach so weitermacht, als wäre nichts passiert? Auch konkretes Handeln, Werte – davon kann man quatschen, oder konkrete Werte kann man konkret nachweisen, indem man auch handelt.

Ich erwarte mehr konkrete Handelspolitik und deshalb: Danke an den Kommissionspräsidenten.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – Señor Presidente, al comienzo de su intervención, el señor Juncker subrayaba que, por primera vez, en Bratislava se ha celebrado el discurso del estado de la Unión; pues es importante que, a partir de ahora, no solamente se celebren los discursos, sino que se pongan en marcha las medidas propuestas por la Comisión.

Creo que, de Bratislava, lo poco salvable de la Declaración es el último punto. Ha llegado el momento de ejecutar aquello que ya hemos acordado. Eso es lo importante, porque lo que ha hecho el Consejo hasta ahora ha sido aprobar asuntos que posteriormente los Estados miembros han ignorado. Esto es mayormente importante en lo que se refiere a la emigración. Todo ha ido derivando hacia la seguridad; todo ha ido derivando hacia evitar que lleguen a nuestras costas o a nuestras fronteras los migrantes; todo ha ido derivado hacia asuntos que tienen que ver con cerrarnos hacia el exterior.

De acuerdo, hay que proteger las fronteras; de acuerdo, hay que dar una respuesta en los lugares de origen de donde se generan los refugiados y los migrantes para que no tengan que llegar a nuestras costas, pero tenemos que dar una respuesta interna, con solidaridad, con integración y con relocalización de aquellos que ya están con nosotros.

Respecto a la economía, hace mucho tiempo que el Consejo Europeo no se dedica a la cuestión económica, pero hace una semana alguien dijo que nos estamos habituando a un crecimiento demasiado bajo, por demasiado tiempo, en beneficio de demasiados pocos.

No estoy citando a nadie extraño: estoy citando a Christine Lagarde. Ayer, el Fondo Monetario Internacional señaló que nuestro crecimiento el próximo año será menor que el de este, y que el de este será menor que el del año anterior. Mientras no demos respuestas en creación de empleo, en crecimiento, en oportunidades a nuestros ciudadanos, absolutamente todas las crisis tendrán un fondo común: la insatisfacción respecto de los resultados que proporciona la Unión.

PRESIDENZA DELL'ON. ANTONIO TAJANI

Vicepresidente

Ryszard Czarnecki (ECR). – Panie Przewodniczący! Panie Przewodniczący Komisji! Myślę, że przewodniczący Kamall miał rację, mówiąc, że w relacjach z Rosją trzeba więcej kija niż marchewki, gdyż ta marchewka urosła do wielkiej marchwi, a kij stał się małym kijkiem. Musimy szanować nasze własne słowa i stanowisko. Po tym, gdy Rosja zagarnęła Krym i de facto część wschodniej Ukrainy, nic się nie zmieniło. A jeśli mamy być poważnym partnerem, to powinniśmy być konsekwentni, także w tej kwestii. Gdy chodzi o kwestie imigracji, ta sprawa nie powinna i nie może nas dzielić. Możemy mieć różne poglądy, ale wypracujmy wspólne kompromisowe stanowisko. Byłoby źle, gdyby chwilowa większość narzucała chwilowej mniejszości w tej kwestii jakieś decyzje. Przed tym bardzo przestrzegam, apeluję w tej kwestii o solidarne stanowisko.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, the Council has increasingly become the bottleneck of European decision-making. We all understand, of course, that it is not easy to reach an agreement between 28 governments, but it is your duty to act and to move forward. Not only European citizens have a right to expect determination, courage and vision from the Council – so do the people in Aleppo. I find it very difficult to explain to people in Aleppo that Europe is not acting because of treaty restrictions, national sovereignty and national electoral considerations.

The Council said that we need to end the uncontrolled migration flows. Absolutely, but not by creating Fortress Europe, not by making shady deals with unsavoury regimes – of which we know there are more in the pipeline, and you call them statements rather than deals – nor by ignoring the explosive situation in Lebanon and Jordan, but by working speedily on the adoption of a fully-fledged Community asylum policy. The Commission proposals are on the table, and Parliament is ready to work speedily.

I would like to know if the Council is willing to work with Parliament to make sure that we have a package in place before the summer. You have shown urgency when it comes to passing security measures, and I would expect the same sense of urgency in adopting the asylum package.

Eleonora Forenza (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, lascia francamente sconcertati che in quest’Aula si possa definire l’accordo con la Turchia come un accordo che funziona. Noi valutiamo evidentemente il funzionamento di un accordo da quante persone non arrivano nell’Unione europea, senza chiederci che fine fanno quelle persone che, con ogni probabilità, avrebbero diritto a vedersi riconosciuto il diritto d’asilo. Noi non ci chiediamo che cosa fa il governo Erdogan quotidianamente con la repressione in Turchia e con la strage a danno delle donne e degli uomini curdi. Io credo che tutto questo sia vergognoso e noi non smetteremo di chiedere che vengano invece finanziati corridoi umanitari.

Veniamo alla politica commerciale. In quest’Aula eravamo in pochi a dire che il TTIP andava bloccato, mentre fuori da quest’Aula eravamo in molti a dire che il TTIP era pericoloso. Ora, finalmente, se ne dovrà rendere conto anche la Commissione europea. Ma cosa facciamo? Ratifichiamo la COP21 e poi invece ratifichiamo trattati come il CETA che contengono clausole sulla *energy neutrality*. Io trovo sia una grandissima contraddizione. Numerosi studi ormai dicono che il CETA comporterebbe la perdita di 200 000 posti di lavoro nella sola Europa. Allora bisogna fermare il TTIP, bisogna fermare il CETA, perché questa politica commerciale va soltanto a danno delle lavoratrici e dei lavoratori dell’Unione europea e non solo.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – Herr Präsident, Herr Kommissionspräsident, Herr Ratspräsident! Ich bin sehr einverstanden, Herr Juncker, wenn Sie sagen: Wir brauchen ein konkretes Programm. Wir haben ein konkretes Programm! Aber wenn ich dann Herrn Korčok höre, drängt sich mir auf: Er scheint keine Ahnung zu haben, was damit gemeint ist. Ich höre eine dröhnende, dreifache Leere: Orientierungslosigkeit, Ideenlosigkeit und Antriebslosigkeit.

Es liegt doch auf der Hand, dass wir, um den Bürgern der Europäischen Union wieder Vertrauen in diese Union zu geben, endlich tatsächlich diesen Schritt von der falschen Austeritätsorientierung zu einer Investitionsorientierung hinkriegen müssen, um den wir schon so lange ringen. Wir ringen seit zwei Jahren, seit Sie im Amt sind, Herr Präsident, um genau diesen Paradigmenwechsel. Das gehört mit zentral auf die Agenda unserer konkreten Programmatik. Und dazu gehört natürlich – Sie haben Recht –, die innere und äußere Sicherheit gemeinsam zu verstärken. Dazu gehört, weiter verlässlich vorzugehen gegen Steuerprivilegien und Steuerhinterziehung. Dazu gehört, dass wir uns nicht zufriedengeben, Herr Weber, mit 19 % Jugendarbeitslosigkeit. Und dazu gehört die Flüchtlingspolitik.

Das ist alles einfach zu beschreiben. Aber ich glaube, wir werden das nur hinkriegen, wenn wir in der Lage sind, die Leitidee, die Sie in Ihrer Rede zum *State of the Union* formuliert haben, tatsächlich mit ganzem Herzen anzunehmen, nämlich dass es um die Verteidigung des europäischen *way of life* geht. Den müssen wir nach innen und nach außen verteidigen. Das ist die gemeinsame Leitidee. Ihn nach innen zu verteidigen, heißt zum Beispiel, zur Verteidigung von Frauenrechten anzutreten, wo das in Polen notwendig ist. Und ihn nach außen zu verteidigen, heißt, Herr Weber, dass man jetzt nicht auf irgendwelche anderen Leute schimpft, sondern dass man gemeinsam dafür sorgt, dass wir nicht mit Nord Stream 2 Putin zusätzliches Geld in die Kasse schaufeln, mit dem er in Syrien weiter Krieg führen kann. Lassen Sie uns dieses Projekt Nord Stream 2 gemeinsam stoppen!

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Richard Sulík (ECR), Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Herr Bütikofer! Sie beklagen die Austeritätspolitik, die man abschaffen sollte, und stattdessen wollen Sie Investitionen. Wir haben doch das Juncker-Paket: 315 Milliarden. Davon wurden bereits mehr als 100 Milliarden investiert. Und wir haben auch die südlichen Länder, die machen doch alle Schulden. Herr Juncker ist da sehr nachsichtig mit Spanien, Portugal, Frankreich – alle sind bei mehr als 3 % Defizit.

Meine Frage: Warum funktioniert das dann nicht? Was wollen Sie noch mehr investieren und weniger sparen?

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Ich glaube, Sie erliegen einem Missverständnis, Herr Kollege. Wenn ich von Investitionen rede, rede ich an erster Stelle gar nicht nur von öffentlichen Investitionen, sondern insbesondere auch von privaten Investitionen. Und wir müssen dafür sorgen, dass die Rahmenbedingungen vernünftig gesetzt werden, damit diese privaten Investitionen in den Umbau unserer europäischen Ökonomien in Richtung einer effizienten, ökologisch innovativen und insgesamt wettbewerbsfähigen Wirtschaft zustande kommen. Ich glaube, dass dafür die Rahmenbedingungen jetzt nicht in dreißig Sekunden beschrieben werden können, aber dass da noch manches fehlt. Ich habe ausdrücklich den Präsidenten für seine Initiative gelobt. Aber wenn man in die Mitgliedstaaten schaut, muss man doch feststellen, dass dort nach wie vor die Botschaft nicht angekommen ist. Berlin ist eine der Hauptstädte, die es nach wie vor nicht begriffen haben.

Rolandas Paksas (EFDD). – Pone pirmininke, tik keletas pastebėjimų. Pirmas – dėl migrantų. Šiandien akivaizdu, kad kvotų politikos Europos valstybių žmonės nepriima. Ir Vengrija, nepaisant to, kaip vertintume referendumo rezultatus, migrantų nepriims, kaip ir dalis kitų Europos Sąjungos valstybių. Ar Europos Parlamentas ir Vadovų Taryba suras drąsos pripažinti, kad kvotų politika patyrė absoliutų fiasko? Ar užteks ryžto suprasti, kad vienintelė efektyvi priemonė prieš migraciją ir su ja ateinančioms problemoms spręsti yra išorės sienų ir vidaus sienų kontrolė? Antra – dėl Amerikos ir Europos Sąjungos sutarties. Nei Prezidento pavardė, nei rinkimų kampanijos terminai negali būti pretekstu užsimerkti prieš sutartį, kuri Europos žmonėms atvers nesaugaus maisto, chemijos ir kitų produktų eksportą į jų valstybes. Raginimai spartinti derybas, kuriose šalių siekiai kol kas diametraliai priešingi ir dėl kurių į kompromisą neina nė viena šalis, yra dar vienas neatsakingas politikos pavyzdys, kurių šiandien turime apsieiti. Ir trečia – dėl ateities. Dialogas ir tikrai dialogas yra būtina sąlyga tolesnei Europos Sąjungos egzistencijai. Čia aš kalbu ne vien tikrai apie minėtą sutartį. Dialogas, o ne konfrontacija būtina ir po Vengrijos, ir po Didžiosios Britanijos referendumų. To dialogo ne mažiau reikia Amerikai ir Rusijai nutraukus derybas dėl galimo taikos proceso Sirijoje. Būtent dialogo iniciatorė šiuo aspektu turėtų tapti Europos Sąjunga, pabandydama abi puses susodinti prie trišalių ar keturšalių derybų stalo.

(Kalbėtoja sutinka atsakyti į pakėlus mėlynąją kortelę pateiktą klausimą (Darbo tvarkos taisyklių 162 straipsnio 8 dalis))

Liisa Jaakonsaari (S&D), sinisen kortin kysymys. – Te puhuite maahanmuutosta, mutta yleensä sekoitetaan turvapaikkakriisi ja pakolaiskriisi ja Euroopan sisäinen vapaa liikkuvuus, jota itse pidän tärkeänä.

Oletteko valmis edistämään Euroopan sisäistä maahanmuuttoa esimerkiksi niin, että lähetettyjä työntekijöitä koskeva direktiivi saadaan voimaan eikä ihmisille tule sellaista tunnetta, että liikkuvuuden myötä myös työvoiman polkumyynänti lisääntyy? Oletteko valmiita etsimään näitä lääkkeitä?

Rolandas Paksas (EFDD), atsakymas į pakėlus mėlynąją kortelę pateiktą klausimą. – Dėkui už klausimą. Be abejo, laisvas žmonių judėjimas yra viena iš keturių Europos sudėtinių laisvių ir aš manau, kad tai yra teigiama sąvoka, bet aš nematau ribos ir nematau galo, kad galima būtų priimti tuos dešimtis arba net daugiau milijonų žmonių iš kitų valstybių, kuriose mes nieko nedarome, kad kultūrą ginkluoti konfliktai ir žmonės iš savo šalies turėtų bėgti.

Marcel de Graaff (ENF). – Op de agenda van de Europese Raad staat opnieuw het onderwerp migratie, en terecht. De migratie maakt de lidstaten kapot. Het vernietigt onze cultuur, onze welvaart en onze fysieke veiligheid.

Met de migratiestroom zijn duizenden jihadisten meegekomen. Deze soldaten van Allah wachten als slapende cellen op het sein om in de EU vernietigende aanslagen te plegen. Inmiddels is ook duidelijk dat deze terreureenheden over oorlogswapens beschikken.

De Europese Raad moet luisteren naar Viktor Orbán. Hij onderkent het gevaar en hij verdient onze volledige steun en navolging. Daarom moeten de EU en de lidstaten de volgende effectieve maatregelen nemen: Frontex moet stoppen als veerdienst om jihadisten en andere migranten op te halen in Noord-Afrika, de binnen- en buitengrenzen moeten volledig worden gesloten voor deze invasie en de binnengedrongen kolonisten moeten zonder pardon worden teruggestuurd.

Krisztina Morvai (NI). – Juncker Úr! Kedves kollegák! Mi is történt közjogi értelemben Magyarországon? A magyar kormány úgy döntött, megakadályozza, hogy az Európai Unió az országgyűlésünk felhatalmazása nélkül migránsokat telepítsen a hazánkba. Ezt keresztlühivette volna a jogalkotáson, minimális ellenzéki támogatással. Beiktatott egy „checks and balances”-t, egy hatalomkorlátozó elemet, egy népszavazást. És azt mondta, ha a nép mégis úgy gondolja, hogy az Európai Unió migrációs politikáját kívánja támogatni, akkor a jogszabályi kötelezettséget magára vállalva visszakozik és nem hozza meg az eredetileg elképzelt jogszabály-módosítást, alkotmánymódosítást. Itt lett volna jelentősége az érvényességi küszöbnek, ha tudni illik több, mint 50% elment volna, és többségében igent mond az Európai Unió migrációs politikájára, akkor a jogszabályok alapján köteles lett volna a magyar kormány tartózkodni az eredeti elképzelésétől.

De nem ez történt, hanem hatalmas politikai felhatalmazást kapott arra, hogy szembemenjenek Önökkel, úgyhogy szíveskedjenek ne félreérteni a helyzetet. Magyarország elindított egy olyan utat, ami meg fogja változtatni az Önök elképzeléseit, és Európa szabad és független marad, mert Magyarország szerető.

Janusz Lewandowski (PPE). – Panie Przewodniczący, panie i panowie ministrowie, komisarze! Zacznę od reakcji na słowa pani Le Pen, która powiedziała, iż Polska odwraca się od Unii Europejskiej. Jeśli ponad 80 % Polaków niezmiennie, stale i twardo opowiada się za Unią Europejską, to znaczy, że pani Le Pen (już nieobecna) oderwała się od rzeczywistości.

Każdy szczyt Unii Europejskiej w czasie odpływu wiary w sens bycia razem, kryzysu zaufania i powrotu lęku o przyszłość to jest zarówno szansa na odbudowę zaufania, jak i ryzyko ujawnienia i pogłębienia podziałów. Zatem jest to bardzo poważny egzamin odpowiedzialności europejskich liderów nie tylko za komunikat na kraj, który jest typowy: „Ile wywalczyłem, jak dzielnie walczyłem o narodowe interesy?”, ale także: „Jaką wspólną receptę europejską znalazłem na wspólne problemy, które przerastają możliwości pojedynczego kraju?” I chodzi o konkret, a nie o kolejne *political announcements*.

Agenda tego najbliższego szczytu doskonale ilustruje zarówno szansę, jak i pokusę ujawnienia różnic w takich dziedzinach jak migracja, handel, stosunki z Rosją. Oczywiście najtrudniejszym polem znalezienia europejskiego kompromisu jest migracja, bo tu są największe spustoszenia, tu najbardziej ksenofobia i populizm rządzą, zarządzają ludzkimi lękami i emocjami. Trzeba tutaj najbardziej konkretnie, który buduje wspólne europejskie poczucie bezpieczeństwa. Na warsztacie są sprawy, które nie budzą żadnych kontrowersji: pomoc dla Bułgarii czy układy z krajami trzecimi, ale na przykład ten automatyczny system realokacji uchodźców to chyba nie jest droga do znalezienia wspólnego europejskiego rozwiązania.

Na koniec słowo o Rosji. To niestety, Szanowna Pani Zimmer, jest znowu imperium zła. Mówię to z żalem jako miłośnik muzyki i literatury rosyjskiej. Kogo nie przekonuje Donbas, Gruzja, Krym, tego powinna przekonać Syria.

Maria João Rodrigues (S&D). – Mr President, we know very well that the European Union needs a better roadmap, providing better European solutions. This Parliament was able to adopt a strategic resolution with a clear outline of these better European solutions. We also recognise that President Juncker, in his State of the Union speech, delivered a promising perspective on how to build up these better European solutions. Nevertheless, we have to say that the roadmap which was sketched out in the Bratislava summit was behind and below what is really needed.

We need to be clear on the scope of better European solutions. When it comes to migration, we need to have European borders and we need to go to the root of the problems, but we also need to host and distribute refugees. We cannot just ignore this: the problem is still there. Secondly, when it comes to trade, we do of course need to be open to trade, but we also need to protect our social standards. Most of all, when we put forward better European solutions to cope with the external challenges, we need to take care of the internal economic and social cohesion of Europe. This has to do with growth, jobs, investment and completing the economic and monetary union in such a way that we again have upward convergence. If we do not tackle this problem, we do not have the necessary conditions to move forward with citizens supporting the European Union. So I very much hope that you can use the next meetings of the European Council to put Europe on the right track regarding this better roadmap.

Ulrike Trebesius (ECR). – Herr Präsident! Wir werfen zurzeit alle möglichen Gruppen von Menschen in einen Topf und nennen sie Migranten. Dazu werden Bürgerkriegsflüchtlinge, Armutsmigranten, aber eben auch qualifizierte Arbeitnehmer gezählt. Wir brauchen dringend eine klare Abgrenzung dieser Begrifflichkeiten, die dann auch politisch angewandt werden müssen. Bei den Bürgerkriegsflüchtlingen muss Europa selbstverständlich helfen, aber nicht so, wie es aktuell geschieht. Die jungen Männer, die den Weg nach Europa geschafft haben, werden als Flüchtlinge anerkannt. Wäre es aber nicht menschlicher, wenn die EU sich um die wirklich Bedürftigen – Frauen, Kinder, Alte und Kranke – kümmern würde und nicht so sehr um die Menschen, die sich ihren Weg nach Europa entgegen den Gesetzen erkämpft haben?

Wir müssen einsehen, dass Russland die Assad-Regierung nicht fallen lassen wird. Es gibt auch keine moderaten Rebellen, die an einem demokratischen Nachkriegssyrien interessiert wären. Ein militärischer Sieg irgendeiner Seite gegen das Assad-Regime würde also auch keinen Fortschritt bringen. Es wäre sinnvoll, dass sich die EU auf ihre diplomatischen Traditionen besinnt, das Gespräch mit Russland nicht abreißen lässt und sich hier von Russland einen Vorschlag unterbreiten lässt, wie eine syrische Nachkriegsordnung aussehen könnte.

Pavel Telička (ALDE). – Mr President, I have a few points of reaction. The agenda for the European Council is right, but if we look at migration we will want to see what the progress really is, and next time we would like to listen to the evaluation of the progress and the timetable. I do not think we will be credible with common defence if we are not able to implement what we have decided and if we are not able to decide what the Commission has proposed, and that is of course still subject to debate. Second, on trade: yes to TTIP, yes to CETA, and – as Jean-Claude Juncker has said – yes to defence instruments. We need to upgrade those so yes, we need to be defensive on dumping steel, but there are solid arguments for CETA and TTIP to go ahead. Finally, on Russia: we will have a strategic debate. We would like to see a strategic debate, but I do not want to see the yellow card that has been mentioned. Too many yellow cards – Mr Putin does not understand yellow cards. We want to see a red card, and then, when he reflects, he may come back to the game again. But I think that we need to show that we have a clear conception, we have a clear strategy, and what is happening today in Syria is totally unacceptable in the civilised world.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL). – Señor Presidente, la Comisión y el Consejo pretenden que el CETA, el Acuerdo que han negociado la Unión Europea y Canadá, entre en vigor y empiece a aplicarse antes de que se haya votado en cada uno de los Estados de la Unión Europea, es decir, primero disparan y luego preguntan.

El CETA, al igual que el TTIP, no es un tratado comercial, sino que es un tratado para alterar nuestra legislación, nuestros derechos laborales, los estándares sanitarios y medioambientales; que afectará gravemente al sector agrario, a las pequeñas y medianas empresas y que además establece un sistema de arbitraje que sitúa a las multinacionales por encima de los Parlamentos. Casi nada.

Frente a este asalto a la democracia y a nuestros derechos, a nosotras nos van a encontrar en esta Cámara diciendo «no» al CETA; pero, sobre todo, nos van a encontrar en las calles, organizadas en este otoño en resistencia.

Jordi Sebastià (Verts/ALE). – Señor Presidente, he oído al representante del Consejo decir que debemos reducir la cantidad de «migrantes irregulares», y ha utilizado esta expresión; y luego al señor Juncker decir que el acuerdo entre la Unión Europea y Turquía está funcionando.

¿Qué significa esto? Significa que las barreras físicas, las barreras policiales, las barreras legales que hemos puesto a los que intentan huir de la guerra, a los que intentan sobrevivir, están funcionando. Significa que Europa les ha abandonado; que no les reconoce como refugiados; que no les da el asilo, que es una de nuestras normas fundamentales. Esos no son los valores europeos que tanto nos llenan la boca, por los que yo estoy aquí y los que quiero defender.

He oído hablar también del comercio. Dice el representante del Consejo que el comercio siempre crea beneficios. ¿Beneficios a quién? Si no regulamos ese comercio, lo que crece, los beneficios, llegan a las cuentas bancarias que luego aparecen en los papeles de Panamá. El comercio se tiene que regular, y tenemos que tener las mismas condiciones.

Me ha gustado que el señor Juncker pida más apoyo a nuestra industria siderúrgica. Me gustaría que también se acordara de los productores agrícolas, aquellos que se enfrentan a los productos que vienen de otros países que no respetan nuestra legislación.

Peter Lundgren (EFDD). – Herr talman! Vi ser flyktingströmmar som inte minskar på något vis, och en stor del av orsaken till detta är ju situationen i Syrien. Vi ser ett alltmer aggressivt Ryssland, som tillsammans med Assad formligen bombat de demokratiska krafter som fanns till smulor. Med detta agerande lämnar man ju folket med endast två alternativ: att välja mellan Assad och Ryssland eller IS. Det är så klart det här Assad vill uppnå för att behålla makten i Syrien.

Ryssland anser sig agera i demokratins namn, men när man urskillningslöst lägger bombmattor över sjukhus och civilbefolkning, då är det inte i demokratins namn man agerar. Då är man en del av den terror som får människor att fly. EU måste göra vad man kan för att få Ryssland att dra sig tillbaka. Demokratien och freden gagnas inte på något vis av Rysslands agerande, och Europas länder måste också markera det här tydligt. I mitt parti är vi mycket tydliga i vår kritik mot Putins agerande.

Harald Vilimsky (ENF). – Herr Präsident! Wieder einmal steht hier eine Ratsdebatte zur Diskussion, wieder einmal sind es dieselben Themen, die hier diskutiert werden, wieder einmal gibt es keine Lösungen. Massenarbeitslosigkeit, Sozialabbau quer durch Europa, das Problem der Migrationsströme im Zusammenhang mit Terrorismus, der auf den Kontinent zieht usw. usf...

Was das Haus aber tatsächlich beschäftigt, ist eine ganz andere Frage. Die Frage ist: Wer wird der künftige Präsident? Das Rennen findet statt zwischen dem Sozialdemokraten Schulz auf der einen Seite, der merkt, dass er nicht nach Deutschland in die Kandidatur fliehen kann, und diesen Posten behalten will, und auf der anderen Seite den Konservativen, die auch mitzittern um Macht, um Posten, um Geld und um Einfluss. Ich sage, es ist völlig unerheblich, wer von den beiden der künftige Präsident werden wird, weil beide demselben EU-Anbetungsverein angehören und sich in der Sache nichts ändert.

Und vor diesem Hintergrund ist es mehr als schlecht, wenn man etwa das Referendum in Ungarn schlechtmacht, wenn man in Großbritannien den Kopf in den Sand steckt, wenn man angesichts der Massenmigration und der Probleme hier keine Lösungen serviert. Ich fordere eine fundamentale Kehrtwendung dieser Politik, sonst fahren Sie mit dieser Politik die gesamte Europäische Union gegen die Wand. Und das will niemand hier.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI). – Κύριε Πρόεδρε, πυκνές πραγματικά είναι οι εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι βλέπουμε; Μια αρένα οξύτατων ανταγωνισμών, Brexit, υπόγειες διαμάχες, ομαδοποιήσεις κρατών. Περαιτέρω ευρωπαϊκή ενοποίηση, αλλά και φυγόκεντρες τάσεις ταυτόχρονα. Παντού βέβαια φτώχεια και ανεργία. Ανταγωνισμοί με Κίνα, με Ηνωμένες Πολιτείες - όπου η διατλαντική συμφωνία συναντά δυσκολίες, με Ρωσία - όπου η επέμβαση της Ένωσης στην Ουκρανία έχει επιπτώσεις και οι κυρώσεις βαραίνουν τις πλάτες των λαών της Ένωσης. Στο προσφυγικό θέμα, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι απλώς αδύναμη. Συνειδητά αρνείται να αντιμετωπίσει τα θύματα των επεμβάσεών της, τους πρόσφυγες.

Με το Κοινό Στρατιωτικό Αρχηγείο κλιμακώνει τις επεμβάσεις της υπέρ των μεγάλων συμφερόντων, πολλαπλασιάζοντας τους πρόσφυγες και εγκλωβίζοντας τους στην Ελλάδα, ενισχύοντας τον εθνικισμό, το ρατσισμό και τους φασίστες. Η κατάσταση εμπεριέχει τον κίνδυνο γενικευμένης σύρραξης της οποίας θύματα δεν θα είναι εκείνοι που υποκινούν τους ανταγωνισμούς, αλλά οι λαοί. Συμπέρασμα: ήταν μεγάλη πλάνη να ελπίζει κανείς ότι με τη σημερινή, πιο ευέλικτη, πολιτική η κατάσταση θα αλλάξει. Κοινός παρονομαστής είναι πάντα η επίθεση στους λαούς, μέσα και έξω από την Ένωση, που θα κλιμακώνεται όσο θα βαθαινει η καπιταλιστική κρίση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν βελτιώνεται, μόνο χειροτερεύει. Λύση: η λαϊκή αγανάκτηση να γίνει ταξικός αγώνας για ανατροπή.

Alain Lamassoure (PPE). – Monsieur le Président, en ce qui concerne la politique migratoire, l'essentiel reste à faire. L'accord passé avec la Turquie est efficace, mais il ne porte que sur les réfugiés syriens. Entre-temps, le flux venu d'Afrique par la Libye – vous le savez bien, Monsieur le Président – a repris de plus belle. Désormais, ces migrants viennent majoritairement d'Afrique de l'Ouest, qui est globalement en paix, et non plus de pays en guerre, comme la Somalie ou le Soudan, si bien que la maîtrise des flux migratoires exige que le problème soit traité d'amont en aval au niveau européen.

Cela commence par une politique étrangère commune: politique de partenariat avec les pays de départ et de transit, s'ils sont en paix, et politique de rétablissement de la paix, s'ils sont en guerre civile. Il faut ensuite un corps de gardes-frontières européens. Il commence à se mettre en place, mais ce doit être un corps permanent qui ne se limite pas à des renforts partiels dans les moments de crise aiguë.

Puis, le temps est venu d'imaginer un nouveau type de solidarité européenne pour venir en aide aux États membres géographiquement les plus exposés. La relocalisation autoritaire, décidément, cela ne marche pas! Mais il peut y avoir d'autres formes de solidarité – la solidarité vraie, comme dit le président de la Commission –, sous la forme, par exemple, d'une contribution en personnel, en matériel ou en argent à la mise en œuvre de la politique d'asile. On pourra alors commencer de concevoir une politique commune pour les migrants économiques, fondée sur des quotas par pays d'origine et par pays d'accueil.

Tous les outils juridiques sont désormais disponibles. Les Vingt-sept auront-ils la volonté politique de s'en servir?

(L'orateur accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Gilles Lebreton (ENF), question «carton bleu». – Monsieur Lamassoure, nous avons un point commun: comme vous, je suis attaché à ce que nous aidions l'Afrique pour persuader les Africains de rester chez eux et d'éviter ainsi de grossir la masse des migrants économiques. À cet égard, M. Juncker nous a annoncé des mesures. Qu'en pensez-vous? D'une part, le chiffre de 88 milliards d'euros vous semble-t-il raisonnable et, d'autre part, n'êtes-vous pas inquiet du fait que rien de concret n'a été fait pour accompagner cette annonce? On ne sait pas exactement dans quelles conditions ces 88 milliards seront versés.

Je vous remercie de votre réponse.

Alain Lamassoure (PPE), réponse «carton bleu». – Je vous remercie pour cette question qui est tout à fait pertinente.

Ma position personnelle sur le problème de l'aide au développement, c'est que nous faisons un gaspillage considérable de cette aide. Le budget européen consacre chaque année à peu près 9 milliards d'euros à la coopération au développement, et à cela s'ajoute un chiffre presque dix fois supérieur, qui est l'addition des aides nationales des 28 pays à la coopération au développement.

Je pense qu'il est temps de mieux nous coordonner et de concentrer cette aide sur les pays qui en ont le plus besoin, en l'assortissant de conditions politiques; nous n'osons pas en prévoir dans les traités, et quand, par hasard, nous les inscrivons, nous n'osons pas les appliquer.

Tanja Fajon (S&D). – Spoštovani plenum, vrh čez 14 dni nikakor ne sme postati še ena zgrešena priložnost.

Migracije – krasno, da imamo evropsko obmejno stražo, ampak razmislite, kaj nam bodo pomagale še tako nepropustne meje in ograje, če imamo znotraj meja države, kot je denimo Madžarska, ki za mastne zaslužke prodajajo dovoljenja za prebivališče. Nemoralno, precej diskriminatorno, in jezi me, da imamo take hipokratične prakse.

Kar se dogaja v Siriji, je prešlo meje razumevanja. Ban Ki Mun je označil stanje pri Alepu hujše od klavnice. Kje je Evropska unija, medtem ko Rusija s sirsko vlado kolje nedolžne ljudi in zavrača mir v Siriji? Čigavim interesom sledi mednarodna skupnost in čigavim interesom sledi Evropska unija, to, odgovor pričakujejo državljani.

V naši sredini se medtem dogajajo še mnoge druge stvari, ki zahtevajo takojšnje ukrepanje. Od referendumov, katerih vsebina članicam ne more biti v čast, do grobega in neposrednega zatiranja ženskih pravic, kar mnogi v Uniji tako radi očitajo muslimanskim prišlekom. Imamo velike gospodarske izzive, začevši s pripravo podjetij na novo poslovanje z Združenim kraljestvom, dokončati moramo izzive davčnih zakonodaj, zagotoviti moramo ljudem delo in plačilo.

In besed, kolegi, se žal ne da jesti.

Branislav Škripek (ECR). – Bratislavský samit chcel byť významnou udalosťou, ale už tu zaznelo, že ho lídri vidia ako premárnenú šancu alebo ako vlastný gól. Ja myslím, že stretnutie lídrov zatienil nešťastný výrok pána premiéra Roberta Fica, keď sa ako premiér Slovenska vyhráždal, že bude vetovať vystúpenie Británie z Únie. Dovoľte mi tu povedať, že taký výrok pokladám za neadekvátny. Nestaviam sa do pozície slovenskej vlády, to mi neprislúcha, ale ako obyčajný občan myslím, že je potrebné vysloviť ospravedlnenie za takýto výrok, a to z dvoch dôvodov. Pán premiér Fico tu v úvodnej reči pri zahájení slovenského predsedníctva povedal, že bude navrhovať riešenia, ktoré sú dobré pre členské štáty, aj pre EÚ ako celok, a napäté vzťahy s Britániou či rôzne hádky určite do takejto agendy nedobře zapadajú. Po druhé, čo spôsobuje dvojtvárnosť národných politikov, keď proúnijné vyjadrenia tu v Bruseli striedajú silnú protibruselskú rétoriku doma. Len hnev u ľudí, len nepochopenie a odcudzenie sa myšlienke spolupráce európskych národov a nakoniec bude

narastať populizmus a extrémizmus. Ja preto vyzývam európskych lídrov, aby sa na najbližšom stretnutí vzdali takeého populizmu a slovami Donalda Tuska vstúpili do brutálnej úprimnosti.

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE). – Señor Presidente, el Consejo ha hablado poco, pero ha hablado muy claro. Utiliza las palabras «migración irregular» para decirnos que ha congelado el alma de Europa. Ya no existe crisis de refugiados.

El señor Juncker nos ha dicho que se instaura el pos-Dublín, que se instaura el tiempo de la solidaridad flexible. Lamentablemente, cuando se implora la solidaridad flexible, lo que se está diciendo es que se va a tolerar la insolidaridad flexible. Señor Timmermans, tienen ustedes la oportunidad de rebelarse frente a esto.

Para el Consejo no existe Aleppo, no existen hospitales bombardeados, no existen niños sin escolarizar —¡seis años!— en Jordania, en Turquía, en el Líbano.

108 millones para las fronteras búlgaras, sí, y solo 191 millones para escolarizar niños sirios en el Líbano —250 000 sin escolarizar—. Esos niños de Moria, esos niños de Turquía, esos niños del Líbano y de Jordania nos lo harán pagar. Si no es por solidaridad, hagámoslo por interés. ¡Rebelémonos!

Barbara Spinelli (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, riparlerete dei rifugiati, ma non so se davvero cercate soluzioni. Mi chiedo se andrete alle radici della crisi, parlando del primo nemico in Siria, l'ISIS, Al Qaeda, e immaginando un rapporto con Mosca alternativo al disordine che regna negli USA. Da una parte la rottura del dialogo, dall'altra la saggezza di Jimmy Carter. Cruciale è una co-leadership russo-americana, nonostante le gravissime violenze russe ad Aleppo. Non so nemmeno come discuterete il referendum ungherese. Se Orban vi convincerà che è un referendum invalido, lui lo renderà valido con più muri. Ma una cosa la so: se non cominciamo a organizzare la convivenza con i rifugiati l'exit ci mangerà i cervelli, perché l'exit è paura, rinuncia, nazionalismo, è pagare i dittatori perché si tengano i fuggitivi, Eritrea, Sudan e ora Afghanistan. È la fine dell'Unione, che le frontiere dovrebbe proteggerle ma per meglio poterle riaprire.

Kristina Winberg (EFDD). – Herr talman! Ledare i Europa, som Angela Merkel, Stefan Löfven och Jean-Claude Juncker, trodde att vi hade råd med över en miljon migranter. Alla som kom till Europa skulle snabbt komma in i arbete och rädda oss från påstådda demografiska utmaningar. Experter sa att migrationsströmmen kommer att leda till ett ekonomiskt mirakel, där de bara kunde hoppa in på arbetsplatser och börja arbeta utan någon längre utbildning. Hur gick det? Som exempel kan nämnas att tillsammans hade Tysklands 30 största börsnoterade bolag kunnat anställa endast 63 migranter, enligt siffror som publicerades i somras av nyhetsbyrån Reuters.

Det är hög tid att börja tala om prioriteringar av resurser. Den summa som bara Sverige lägger på migranter, de flesta ekonomiska migranter, hade kunnat finansiera hela UNHCR:s budget två gånger om.

Tyvärr fungerar inte det här längre. Ni som till stor del skapat denna kris kan inte få förtroendet att lösa den. Jag vill inte höra fler ursäkter om att krisen inte hade kunnat förutses.

(Talaren godtog att besvara en fråga (blått kort) i enlighet med artikel 162.8 i arbetsordningen.)

Gunnar Hökmark (PPE), fråga ("blått kort"). – Herr talman! Det är varken Stefan Löfven eller Angela Merkel som har skapat krisen. Den har skapats genom brutala bombningar, genom terrorism som slaktar människor, korsfäster och förslavar.

Det är viktigt att komma ihåg en sak: De länder som de senaste åren tagit emot flest flyktingar har också kunnat förena detta med den bästa ekonomiska utvecklingen i Europeiska unionen, så fru Winberg har fel på den punkten.

Jag skulle vilja ställa en fråga till henne. Människor flyr från bombningar, våldtäkter, slaveri, avrättningar. Vi har sett hur Assad har mördat en halv miljon människor. Du sa precis att en miljon flyktingar är för mycket. Hur många flyktingar tycker du att vi ska ta emot? Eller vill du låta människor dö där de är?

Kristina Winberg (EFDD), svar ("blått kort"). – Du kanske inte hörde att jag också nämnde att vi måste prioritera de resurser vi har. Jag tycker att det är betydligt viktigare att hjälpa riktiga flyktingar i läger där de lider brist på förnödenheter. Du hörde att jag sa här att den summa som vi lägger på migranter i Sverige kunde täcka UNHCR:s budget två gånger om. Det handlar om att prioritera rätt och att hjälpa så många som möjligt.

Marcus Pretzell (ENF). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Bei aller Begriffskosmetik, die wir zumindest aus den Reihen der Christdemokraten auch in diesem Hause inzwischen hören, kann ich feststellen: Inhaltlich gibt es nach wie vor große Differenzen zwischen dem, was die AfD vertritt, und dem, was Sozialdemokraten und Christdemokraten hier vertreten. Wir positionieren uns klar gegen das CETA und die TTIP, und zwar zum Schutz des deutschen Mittelstandes.

Bei der Frage der Migration hat heute Herr Reul gesagt, die Tatsache, dass dank des Türkei Deals jetzt weniger Flüchtlinge nach Europa kommen, sei doch ein Fortschritt. Das sind völlig neue Töne aus der CDU. Wenn man bedenkt, dass alleine die Tatsache, dass weniger Flüchtlinge nach Deutschland kommen, jetzt ein Vorteil sein soll, dann ignoriert er damit vollkommen, auf welche Weise das in der Türkei passiert und zu welchem Preis in der Türkei das passiert. Die EU unterstützt an dieser Stelle einen totalitären Staat unter Herrn Erdoğan, und die Entwicklung, die insbesondere in den kommenden Jahren damit für Minderheiten in der Türkei entsteht, ist besorgniserregend.

Und dann ein Letztes: Russland und Syrien. Sie vergessen vollkommen, dass bei allem, was Assad tut, seine Gegner viel verbrecherischer sind. Und die unterstützen Sie, indem Sie gegen Syrien und Herrn Putin an dieser Stelle hetzen.

Esteban González Pons (PPE). – Señor Presidente, el *brexit* nos ha demostrado que el proyecto europeo no es irreversible.

Desde entonces, estamos desconcertados y no tenemos una respuesta común. Unos evitan responder alegando que todavía no se ha iniciado el procedimiento; otros intentan que todo se reduzca al Consejo Europeo y vuelva a las relaciones bilaterales; otros amenazan a la Unión, o chantajejan a la Unión, con nuevos *brexit*.

Ustedes sabrán por qué, pero yo no nos veo a los políticos europeos defender la Unión con la misma pasión con que los populistas ingleses defienden el *brexit*. Creo que los populistas británicos llevan la iniciativa política.

La Unión Europea no es un hecho. Todavía es un proceso. Está en construcción. La verdad es que es un sueño que aún no se ha cumplido, y yo les pregunto en qué momento este proyecto dejó de ser emocionante. La antigua distinción entre Europa y no-Europa ha sido sustituida por otra entre Europa y la anti-Europa. Los partidarios de la no-Europa discutían nuestras soluciones. Los partidarios de la anti-Europa discuten nuestros valores; los partidarios de la anti-Europa combaten nuestros valores; los partidarios de la anti-Europa defienden los valores contrarios.

Ustedes sabrán, pero solo hay una salida a esta crisis, que es restaurar la solidaridad europea; solidaridad entre los países que padecen la crisis de los refugiados y los que no; solidaridad entre los que sufren la amenaza rusa y los que no; solidaridad entre los que sufren el desempleo y los que no; solidaridad entre los que están padeciendo las consecuencias de que el euro tenga un arquitectura no terminada y los que no.

El *brexit* es la propuesta más insolidaria de la historia contemporánea de Europa. Todo lo que se parezca al *brexit* es insolidaridad, aunque solo se parezca al *brexit* de lejos. Solo reconstruyendo la solidaridad construiremos Europa, porque la insolidaridad, la llamemos como la llamemos, es anti-Europa.

Knut Fleckenstein (S&D). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Lassen Sie mich zwei Bemerkungen zu dem machen, was heute Morgen in erster Linie Herr Juncker gesagt hat. Wenn wir über Migration reden und wenn wir darüber reden, wie wir Migration zukünftig verhindern wollen, dann geht es natürlich darum in erster Linie, den Ländern, die davon betroffen sind, zu helfen, die Lebenssituation ihrer Bürger zu verbessern. Dazu gehören die vielen Fonds, die wir haben, und dazu gehört auch – vielleicht nehmen Sie die Gelegenheit wahr –, dass sich die Regierungschefs darüber unterhalten, dass sie diese Fonds auch füllen müssen und nicht nur die EU-Kasse und einige ganz wenige.

In Brüssel tagt zurzeit die Afghanistankonferenz. Das ist ein konkretes Beispiel dafür, wie man versucht, einem Land zu helfen, damit die Menschen nicht mehr weglaufen müssen. Und es ist auch richtig, dass die EU-Kommission mit dem Land vereinbart hat, dass es Flüchtlinge zurücknehmen muss. Aber die Kopplung beider Dinge geht meiner Meinung nach nicht. Man kann nicht sagen, wir geben euch Geld, damit es den Menschen besser geht, aber wenn ihr unsere Flüchtlinge nicht zurücknehmt, geben wir euch das Geld nicht, damit es ihnen noch schlechter geht und noch mehr kommen wollen. Da müssen wir sehr aufpassen, dass da keine Verknüpfung entsteht.

Zweiter Punkt und ganz kurz nur zu Russland: Sie haben eine strategische Diskussionen über unser Verhältnis zu Russland angeregt, und die brauchen wir wirklich ganz dringend! Das ist ungefähr das Gegenteil von dem, was Herr Weber heute Morgen hier gemacht hat. Ich gebe seiner Analyse recht: Selbstverständlich ist es unmöglich, und selbstverständlich bin ich auch wütend über das, was in Aleppo passiert und über andere Dinge auch – man könnte viel aufzählen. Aber es kann nicht allein darum gehen festzustellen, wer gut und wer böse ist. Dann beginnt die Diskussion doch erst, wie wir miteinander umgehen, und das halte ich für wichtig. Dazu muss man allerdings auch miteinander reden.

Evžen Tošenovský (ECR). – Pane předsedající, v rámci připraveného programu Rady bych se rád vyjádřil k jednomu bodu agendy, a to k obchodní politice EU.

V současné době mnoho témat jakoby mediálně zastínilo závažnost budoucích obchodních vztahů s Evropskou unií. Patřím k těm, kteří právě obchodní dohody s Amerikou a Kanadou považují do budoucna za velice zásadní. Proto se mi velice nelíbí zlehčování a šíření informací zpochybňujících možnosti uzavření těchto dohod. Myslím si, že právě v této době předvolební prezidentské kampaně v USA a vše překrývajících migračních problémů v Evropě je důležité jasně deklarovat zásadní zájem o rozumné dokončení společných dohod. Pokud vrcholová politická reprezentace Evropské unie a členských států nebude tento proces tlačit dopředu, mám obavy, že šance v budoucnu uzavřít tyto obchodní smlouvy bude násobně menší. Obchodní aktivity potom převezmou asijské společnosti, které budou využívat výhod již fungujících transpacifických smluv.

Charles Goerens (ALDE). – Monsieur le Président, dans une vingtaine d'années, avec le recul nécessaire, on dira sans doute que 2016 a été l'année de tous les dangers. On dira sans doute que les plus réactionnaires des chefs d'État ou de gouvernement ont empêché l'Europe de se comporter solidairement face à la crise des réfugiés. On dira sans doute que, lors des réunions du Conseil européen, ceux qui voulaient aller de l'avant ont dû caresser dans le sens du poil ceux qui jouaient avec le feu ou qui n'opposaient rien de pertinent à la menace d'écroulement de l'édifice européen. On dira sans doute que les populistes, y compris jusque dans les plus hautes sphères du pouvoir, ont amené les responsables à faire des courbettes devant les dirigeants des pays tiers ayant déjà inauguré l'ère post-démocratique.

Pour d'aucuns, en 2016, nos dirigeants auront réussi à colmater les brèches. Si, en 2035, on pourra dire qu'on a dû s'abaisser à ce point pour renouer ensuite avec nos valeurs fondamentales et avec le principe d'une Union européenne sans cesse plus étroite, on pourra peut-être mieux juger du piètre état dans lequel se trouve l'Europe en 2016. Et on ne pourra faire valoir des circonstances atténuantes que dans la mesure où cette période peu glorieuse de notre histoire aura finalement fait émerger un nouvel élan pour la construction européenne.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL). – Señor Presidente, ayer asistimos aquí a un debate surrealista sobre Grecia, en el que se defendió, una vez más, profundizar en las mismas políticas que han conducido a la población griega al abismo.

Ustedes siguen insistiendo en la misma hoja de ruta que provoca desempleo, precariedad y arruina países y regiones enteras, y que obliga a nuestros jóvenes a emigrar. Amenazan a España y a Portugal con sanciones; desoyen el clamor y las movilizaciones en toda Europa contra los tratados de libre comercio transatlántico y nos traen aquí de nuevo un acuerdo como el CETA, que contiene la misma lógica antisocial que el TTIP.

Ustedes nos presentan como bueno el Tratado de la vergüenza con Turquía, un tratado denunciado por todas las organizaciones humanitarias y que ha conseguido que cada vez muera más gente en el Mediterráneo: un 24 % más este año que el anterior.

Las políticas xenófobas de la Europa fortaleza están convirtiendo el Mediterráneo en la mayor fosa común del mundo. ¿Quién creen ustedes que puede identificarse con esta máquina burocrática trituradora de derechos en la que han convertido a la Unión Europea?

¡Menos billetes Interrail y más cambiar políticas! Esto es lo que puede hacer cambiar Europa y que la gente deje de querer irse de esta Unión Europea. Está en nuestras manos: cambiemos nuestras políticas, cambiemos Europa.

Tim Aker (EFDD). – Mr President, it has been over 100 days since the United Kingdom and 72% of my constituents in Thurrock voted to leave the European Union, and let's look at what happened: project Fear has unravelled, countries are rushing to do trade deals with the United Kingdom, and our prospects look better. But people are coming up to me and asking, 'Well, why haven't we left yet? What's stopping them?' The answer is quite simple. Rule number one: never trust a Tory. Rule number two: obey rule number one. Our newly unelected Prime Minister isn't an Iron Lady: she is tinfoil Theresa May. And just look at her record. When she was Home Secretary, she oversaw mass immigration that would have made the Labour Party win. She voted for Remain. She oversaw policies that squeezed the working classes the most. She cannot deliver the deal that the British people voted for. And the message is clear: tear up the European Communities Act, get our borders back, and get our fisheries back. We voted to get our country back, and by God, we will get it back.

Gerolf Annemans (ENF). – Vrije handel kan zelfs op wereldschaal een bron van economische groei en economische welvaart zijn, maar het principe mag niet met naïviteit worden toegepast.

We hebben in Vlaanderen onlangs een discussie gehad over de gedeeltelijke Chinese overname van ons energiedistributienetwerk. We moeten als onafhankelijke lidstaten en als Europees continent onze eigen belangen voorop durven stellen en onze eigen culturele identiteit als uitgangspunt hanteren en als kracht durven zien.

We moeten, net als de Chinezen, ons eigen kapitaal activeren en onze sleutelsectoren beschermen tegen agressieve bemoeienissen zonder wederkerigheid. We moeten een gebrek aan waakzaamheid vervangen door een geloof in onszelf, een actieve industrialiseringspolitiek en een verstandig economisch patriotisme.

Elisabetta Gardini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, devo dire che oggi ho visto con grande dispiacere che sia il Consiglio che la Commissione non hanno parlato né di Mediterraneo, né di Italia. Eppure, due settimane fa l'Europol aveva sottolineato che l'Italia è accesso preferenziale per l'immigrazione e, sempre quindici giorni fa, Martin Kobler, capo della missione ONU in Libia, aveva lanciato l'allarme, aveva detto che 235 000 migranti sono pronti a partire dalla Libia verso l'Italia, e lo faranno.

In questi giorni noi vediamo i numeri. Lunedì era la giornata dedicata alla memoria delle vittime dell'immigrazione. Proprio in quel giorno il mare era calmo e sono arrivate più di 6 000 persone in Italia e nelle ore successive 4 655 persone sono state recuperate in mare, più di 10 000 in due giorni. Abbiamo superato il livello dello scorso anno e l'Italia è l'unica in controtendenza perché, mentre in tutti gli altri paesi si vede una riduzione degli arrivi, in Italia c'è un aumento, abbiamo superato i 150 000 arrivi.

Io avrei voluto sentire le parole di Martin Kobler dette invece in questa Aula, perché Martin Kobler ha ricordato che il traffico di esseri umani è un crimine e come tale va combattuto, che bisogna ristabilire la legalità. Serve un'azione forte e unitaria. Noi non possiamo avere un'Europa che si limiti a parlare di quote di rifugiati da ricollocare, non possiamo avere un'Europa che si limiti ad aumentare le risorse per le missioni di salvataggio in mare. Dobbiamo sviluppare proposte di gestione della crisi che siano globali. Abbiamo bisogno di risposte fondate su una vera solidarietà a livello europeo.

Pervenche Berès (S&D). – Monsieur le Président, je regrette que nous préparions le Conseil européen sans son président.

Monsieur le représentant du Conseil, vous allez parler du commerce extérieur, lors de cette rencontre. Tirez les leçons de ce qui s'est passé à Bratislava. Lors de ce sommet, nous avons parlé de défense et, juste après, le Royaume-Uni – pays qui a décidé de quitter l'Union européenne – a dit que nous n'avions pas le droit d'aller dans cette direction. Dans le domaine du commerce extérieur, vous devez vous servir de ce Conseil européen pour avancer sur les sujets qui nous préoccupent. La mise en œuvre d'un instrument de défense commerciale est une question majeure.

Vous devez aussi regarder ce qui s'est passé, justement, dans ce vote au Royaume-Uni: ce vote dit très clairement que ceux à qui on avait vendu le libre-échange, pratiqué de manière débridée, comme étant une source de richesse, se sont retrouvés au bord de la route et ont refusé ce libre-échange débridé.

C'est pourquoi vous devez repenser la politique commerciale de l'Union pour qu'elle serve les intérêts des Européens et nos besoins de solidarité vis-à-vis de l'Afrique. Nous comptons sur vous, mais n'oubliez pas les leçons de Bratislava.

Helga Stevens (ECR). – Wij herinneren ons nog het akkoord tussen de EU en Turkije en de oprichting van de nieuwe grens- en kustwacht van de EU. Voor het eerst werden concrete stappen gezet met betrekking tot de toepassing van Europese terugkeerregels. Door het akkoord met Turkije zette Griekenland eindelijk de regels inzake veilige derde landen om. Die regels bepalen dat asielzoekers die van tevoren in het buitenland –waaronder Turkije, Libanon en Jordanië– feitelijk veilig waren, in Europa geen asiel meer kunnen aanvragen. Frontex kreeg als grensbewakingsagentschap bovendien voor het eerst de volledige bevoegdheid om terugkeeroperaties uit te voeren.

Over een aantal weken komen de Europese leiders opnieuw samen en ik hoop dat zij de effectieve toepassing van de bestaande Europese asielwetgeving zullen bespreken.

Ik doe hier nu een oproep om het te hebben over antiverdrinkingsakkoorden, zoals het akkoord tussen de EU en Turkije, met alle landen rond het Middellandse Zeegebied. Zodra de juridische mogelijkheid er is, kan Frontex ook ten aanzien van die landen asielzoekers terugsturen die louter de Europese socialewelvaartsstaat opzoeken.

Urmas Paet (ALDE). – Mr President, the European Council will also discuss EU-Russia relations. Since the restrictive measures against Russia were introduced in 2014, nothing has changed for the better with regard to Russian actions in Ukraine. The sanctions must remain in place until the reasons they were introduced are gone. The Minsk agreements, of course, must be implemented, and the Council should not forget the MH17 flight catastrophe. The European Council also needs to address the issue of Russian Duma elections in the Russian-occupied Crimea and produce a clear vision on how it plans to handle those Duma deputies that are considered elected from Crimea. Also, I would once again like to point to the fact that the EU must have one voice when talking to Russia. The Commission and the External Action Service should therefore represent the EU common position in relations with Russia.

György Schöpflin (PPE). – Elnök Úr! Miniszter Úr! Aelnök Úr! Migráció, na de szemmel láthatólag a migrációról sok újat nem lehet mondani. Figyeltem az eddig elhangzottakat, de újat nemigen hallottam. Alapvetőleg a baloldal szereti a bevándorlást és harsányan elítéli azokat, akik a migrációs folyamatokat fenntartással kezelik. Ezt a hozzáállást ismételtelen elmondják. Felmerül a kérdés bennem, vajon miért? Vajon mi a magyarázata ennek a tömérdek ismétlésnek? Azt a benyomást keltik bennem az újra és újra elmondott szövegek, hogy a baloldal nem akarja meghallani a tőle eltérő véleményeket. Sőt, mikor ilyennel találkozik, akkor ezeket inkább lehurrogja, kizárja. Hát persze, így könnyebb. Így nem kell foglalkozni a valósággal, a naponta változó világgal.

De ha egy politikai erő elhanyagolja, figyelmen kívül hagyja a polgárok, az európai polgárok aggodalmait a migrációval kapcsolatban, semmibe veszi csökkenő biztonságérzetüket, akkor ne csodálkozzon azon, hogy egyre többen elvetik a baloldali értékeket és a politikai mezőnyben másutt keresik a megoldást, a kiutat. Remélhetőleg a közeledő csúcstalálkozó központi témává emeli a polgárok csökkenő biztonságérzetét és nem a baloldal kiüresedett szövegeire helyezi a hangsúlyt.

(A felszólaló hozzájárul egy „kékkártyás” kérdés megválaszolásához (az eljárási szabályzat 162. cikkének (8) bekezdése).)

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *question «carton bleu»*. – Mon cher collègue, je ne sais pas d'où vous vient cette certitude que nous serions favorables à l'immigration. Vous nous aurez mal compris. Nous sommes hostiles à l'exil forcé que représente cette immigration, compte tenu des politiques économiques qui s'appliquent. Cependant, nous prenons bonne note de vos conseils sur la manière de communiquer.

C'est incroyable que vous croyiez ces choses; elles n'ont rien à voir avec la réalité. Comment expliquez-vous que vous puissiez le croire, alors que nous disons le contraire?

L'immigration, c'est un exil forcé. Cet exil forcé résulte des politiques économiques et des politiques guerrières que vous soutenez en permanence dans cet hémicycle.

György Schöpflin (PPE), *blue-card answer*. – Having once been a refugee myself, I actually do know what I am talking about. I think there is a very clear distinction to be made – which you have not made, and which others do not make – between asylum seekers, genuine refugees, and economic migrants. They are a very different kettle of fish.

Josef Weidenholzer (S&D). – Herr Präsident! Der kommende Gipfel ist ein Gipfel wie jeder andere in den letzten Jahren: eine Menge offener Baustellen, und wieder einmal werden sich die Staats- und Regierungschefs mit Flüchtlingskrise und Migration beschäftigen. Und wieder einmal werden die Probleme ausführlich beschrieben und beklagt werden. Wieder einmal werden nach dem Gipfel Staats- und Regierungschefs vor die Kameras treten und ihrer nationalen Öffentlichkeit erklären, sie hätten Recht und die anderen Unrecht.

Ich würde mir wünschen, dass es diesmal anders ist. Ich würde mir wünschen, dass endlich anerkannt wird, dass wir nur etwas Gemeinsames weiterbringen können und dass es nicht um Rechthaben geht, sondern um pragmatische Lösungen. Die Aufgaben sind klar: Die Stabilisierung der Herkunftsregionen durch Beendigung der Konflikte und der dramatischen Ungleichgewichte, gemeinsamer Schutz der gemeinsamen Grenzen und vor allem *relocation*.

Dieses Problem löst sich nicht durch Wegschauen. Wir brauchen pragmatische Solidarität. Die bestmögliche Unterstützung Griechenlands ist, wenn wir den Menschen, die hier feststecken, eine neue Heimat in den willigen Ländern zu geben, und dazu gibt es positive Ansätze. Diesen Prozess müssen wir beschleunigen, und wir brauchen Mut zum Handeln, indem wir dazu übergehen, humanitäre Einreisekorridore zu schaffen, um das Schlepperwesen einzudämmen, und Maßnahmen zu setzen, dass die Menschen endlich in ihrer Heimat bleiben können. Zusagen reichen nicht aus. Es geht um konkrete Projekte und um reales Geld.

Paulo Rangel (PPE). – Senhor Presidente, eu começaria basicamente por dizer o seguinte: com a circunstância de os Estados Unidos estarem ocupados com as suas eleições presidenciais, a Europa tem responsabilidades acrescidas na crise da Síria e é impensável que o Conselho não trate deste tema, naturalmente, a propósito das migrações, mas essencialmente a propósito da tragédia que está a ocorrer em toda a Síria e em particular em Aleppo.

Segundo ponto: é estranho que, especialmente depois do anúncio que fez a Primeira-Ministra britânica - e em particular depois do discurso que ela fez - a Europa não tenha presente neste Conselho a questão do Brexit, não para adiantar negociações, mas para tornar muito claro à Primeira-Ministra que depois do discurso que ela fez e das *guidelines* que ela deu, a Europa terá de estar totalmente unida com uma intransigência completa quanto àqueles que são os princípios e os valores da União Europeia, designadamente, quanto à liberdade de circulação de pessoas e quanto às quatro liberdades que fazem parte do mercado interno, do mercado único.

Finalmente, creio que é muito importante também dar um sinal forte à Rússia por causa do seu envolvimento da Síria e esse sinal forte que é preciso dar tem de ser um sinal que mostre que aqui neste Parlamento a extrema-esquerda e, em particular a extrema-direita, estão ao lado da Rússia e, por isso, são cúmplices da tragédia que está a ocorrer na Síria.

Patrizia Toia (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è difficile, anche per una europea ottimista come me, sperare che qualcosa di buono possa venire dal prossimo Consiglio, dopo la cocente delusione di Bratislava. Altro che piccoli passi, siete stati perfettamente immobili. E stare fermi dopo Brexit, a mio avviso, vuol dire andare indietro, pericolosamente indietro. Si è visto un Consiglio senza volontà di una guida unitaria e solidale di fronte ai problemi. Allora a questo Consiglio voglio ricordare alcuni dati, alcuni sono già stati richiamati dalla collega: decine di migliaia di persone salvate in pochi giorni, 280 000 persone, vite umane, esseri umani arrivati da gennaio, e voglio sottolineare più del 15 %, si dice anche del 20 %, di minori non accompagnati, bambine e bambini mandati soli, spediti soli verso un possibile futuro. Io penso sia un gesto estremo di amore da parte dei genitori.

Ecco, di fronte a tutto ciò, dov'è l'Europa? Ma soprattutto, e lo dico con grande passione, dov'è il Consiglio? Perché la Commissione e il Parlamento qualcosa hanno fatto, hanno messo sul tavolo dei programmi e dei progetti. Io penso che dobbiamo davvero prendere decisioni e attuarle, obbligando gli Stati a essere vincolati a questo spirito di solidarietà, di fronte ai problemi che oggi toccano l'Italia e la Grecia, hanno toccato altri paesi, ma potrebbero domani manifestarsi sotto altre forme per altri e verrete da noi a invocare una solidarietà.

Il piano di ricollocazione va ripreso in mano perché è indispensabile. Non si fanno i corridoi se non si fa il piano, non si fanno gli hot spot, ogni parte è legata. E soprattutto va ripreso il piano per l'Africa, che è stato ricordato stamattina da Juncker, perché si possa davvero tentare almeno di andare alla radice dei problemi.

Presidente. — Grazie onorevole Toia. Non mancherà la risposta da parte del Consiglio e da parte della Commissione e del Vicepresidente Timmermans al grido di dolore che arriva dal sud dell'Europa, in modo particolare dal suo intervento e dall'intervento dell'onorevole Gardini.

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, Herr Vizepräsident der Kommission, meine Damen und Herren! Nach der Erfahrung mit dem Brexit, mit dem Ungarn-Referendum, mit der Unsicherheit über das CETA und die TTIP in vielen Mitgliedstaaten, erwarte ich von diesem Rat, dass Sie in einem eigenen Kommiqué endlich beschließen, dass sich alle Mitgliedstaaten dazu verpflichten, ab nun geschlossen zur europäischen Mitverantwortung zu stehen, die Bürgerinnen und Bürger über die europäischen Ziele, Beschlüsse und Notwendigkeiten zu informieren, statt die nationale Karte gegen Europa zu ziehen, statt die nationale, direkte Demokratie gegen die europäische parlamentarische Demokratie auszuspielen. Ich erwarte, dass Sie klar sagen, dass Sie Verantwortung für die Gemeinschaft übernehmen, statt Stimmung gegen die Europäische Union zu machen und dann vor ihr in die Knie zu gehen, und mit den Sorgen und Ängsten der Menschen zu spielen.

Die Europäische Union muss handlungsfähiger werden. Und der Rat kann einen Beitrag leisten, indem zu jedem der heute angesprochenen Themen bei jeder Ratssitzung eine Maßnahme beschlossen wird, die die Europäische Union auf dem Weg zu ihren Zielen handlungsfähiger macht. Das wäre auch überprüfbar und würde damit für Vertrauen und Glaubwürdigkeit sorgen. Ja, ich bin für den Afrika-EFSI für den Afrika-Marshallplan. Aber es ist ein Tropfen auf den heißen Stein, wenn wir nicht eine gemeinsame Außen-, Sicherheits- und Verteidigungspolitik machen, eine gemeinsame Investitionspolitik, eine gemeinsame Entwicklungspolitik, eine gemeinsame Migrationspolitik, einen gemeinsamen Außengrenzschutz und eine gemeinsame Integrationspolitik. Das Gesamtkonzept löst uns die Probleme, nicht eine Einzelmaßnahme.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – Señor Presidente, el *brexit*, la parálisis ante una política de inmigración común -cuyo punto álgido ha sido el referéndum húngaro de la semana pasada-, el rechazo también a los principales acuerdos comerciales que hoy negocia la Unión Europea, son los puntos clave del debate del próximo Consejo Europeo.

Y todos tienen un denominador común, que es bien aprovechado además por los populismos, tanto de izquierdas como de derechas, que es una ola proteccionista que golpea a la Unión Europea como consecuencia de la desigualdad y de la parálisis, de la falta de perspectivas por el bajo crecimiento, por los salarios bajos y por el debilitamiento del modelo social.

Por lo tanto, yo lo que pido a los señores del Consejo es que aprovechen esta reunión no para salvar un determinado acuerdo u otro, por muy importantes que sean, sino para acabar con las causas que golpean a nuestras sociedades: el miedo, la desigualdad y la incertidumbre; acabar con la desigualdad con más inversiones, incrementando los salarios, como ha pedido recientemente el Banco Central Europeo; elevar también la presión fiscal para aquellos que más tienen, que más heredan; hacer una política fiscal justa para mantener el modelo social.

Nosotros debemos, como Unión Europea, salvar el modelo social, y para ello también tenemos que aprovechar estos debates, para adelantarnos a las cuestiones de fondo que hoy producen miedo e incertidumbre a la ciudadanía europea. Solo atajando, como digo, las cuestiones de fondo seremos capaces de salvar una visión solidaria y una visión de futuro que dé certidumbre a las sociedades, desde la justicia social y desde la igualdad de oportunidades.

Gunnar Hökmark (PPE). – Mr President, the discussions about European policy versus Russia's policy will be formative for the security of Europe, for the strength and respect of Europe, and also for Europe staying united and strong in the defence of the values of freedom and open society. A lot of people – and I am one of those – would like to go back to business as usual. But we cannot go back to business as usual as long as business is not as usual. Russia is not a partner for peace. We have seen in the war on the territory of Russia, in Chechnya, in Georgia, in Ukraine, and now in the brutal warfare in Syria, that Russia is not a partner for peace; it is a partner for dictators and for brutal warfare. That is the truth, and we need to stay with the requirement that the Minsk agreements must be respected, we must stand strong together, we must discuss energy policy from this perspective – including the Nord Stream II project – and we must require that those who are guilty of the MH17 are found and taken to court. We must stay united and we must stay clear that the only way to secure freedom and security in Europe is to have a strong European Union standing up for its values.

Birgit Sippel (S&D). – Herr Präsident! Aleppo erlebt das grausamste Bombardement seit Beginn des syrischen Krieges, und Europa arbeitet daran, ein totes Dublin-Verfahren aus dem Koma zu erwecken, einen zweifelhaften Türkei-Deal möglicherweise auf weitere Länder auszudehnen – Ägypten, Libyen – und seine Außengrenzen zu schützen. Die Botschaft, die bei vielen Bürgern ankommt, lautet: Hauptsache es kommt keiner mehr, und Flüchtlinge könnten gefährlich sein. Genau damit befeuern wir weiter Populismus und Fremdenfeindlichkeit. Hilfreich ist das nicht, denn wenn es uns nicht gelingt, nachhaltige Lösungen für flüchtende Menschen zu finden, dann wird sich deren Anzahl erhöhen. Wer vor Bomben oder Folter flieht, wird sich auch von einem ungarischen Zaun nicht aufhalten lassen.

Wir brauchen Perspektiven für Menschen, für Flüchtlinge innerhalb und außerhalb Europas. Daran müssen wir arbeiten, und das müssen wir gemeinsam gegenüber unseren Bürgern vertreten.

Dubravka Šuica (PPE). – Poštovani predsjedniče, prije nekoliko tjedana ovdje smo govorili o stanju Unije i tada smo rekli da je Unija poljuljana: istina, ali nije ugrožena. Nakon Brexita, nakon nedavnog referenduma u Mađarskoj, nakon odnosa prema CETA-i i TTIP-u, razumijem da se rađa nesigurnost.

Međutim, činjenica je da nije lako pomiriti interese 28 zemalja, a i moramo učiniti sve da se otvore sve teme. Ove teme koje su najavljene – migracija, vanjski odnosi i trgovački sporazumi – uopćene su teme. Vjerujem da će se na Vijeću otvoriti sve teme. Ovih dana ne možemo mirno promatrati tragediju koja se događa u Alepu i slažem se s gospodinom Hökmarkom koji govori o Rusiji koja očito ne želi savezništvo za mir. To je veliki problem. Isto tako, ne koristimo instrumente koji nam stoje na raspolaganju. Imamo Frontex, imamo Europsku obalnu i graničnu stražu, imamo sporazum između Europske unije i Turske. Sve smo to ovdje donijeli, ali nedovoljno implementiramo.

Jučer smo pokazali da smo u stanju ratificirati Pariški sporazum, što znači da Europska unija ima dovoljno potencijala da odgovori globalnim rješenjem na globalni izazov. Stoga je ovo apel s naše strane, ovdje iz Parlamenta, na čelnike zemalja, da ne reagiraju na jedan način kad su kod kuće, a na drugi način kad su u Bruxellesu. Dakle, treba voditi konzistentnu politiku, i ja se zalažem za to da se otvore sva pitanja i da Europska unija ne odustane od svoje četiri temeljne slobode i da budemo jedinstveni te da nastojimo odgovoriti na izazove koji su se pred nama našli posljednjih godina.

Kati Piri (S&D). – Een slepende vete over Oost-Oekraïne en de Krim, het zwartmaken van het onafhankelijk onderzoek naar het neerhalen van MH17 en het plegen van de meest afschuwelijke oorlogsmisdaden in Syrië: het kille klimaat van de Koude Oorlog is weer terug.

De Raad komt binnenkort bijeen om de betrekkingen met Rusland te bespreken. We hebben de afgelopen dagen gezien dat er in Aleppo misdaden tegen de menselijkheid worden gepleegd door de Syrische regering en het Russische leger. Allesvernietigende bommen worden massaal op burgers afgevuurd, humanitaire konvooien worden beschoten en ziekenhuizen worden met de grond gelijk gemaakt.

Wij kunnen niet langer machteloos toekijken terwijl deze massaslachting in Aleppo wordt uitgevoerd door Assad en Poetin. Ik roep de Europese regeringsleiders dan ook op om de mensen die verantwoordelijk zijn voor deze misdaden per direct op een EU-sanctielijst te zetten.

Het blijven zoeken naar dialoog is altijd nodig, maar de tijd is nu ook gekomen om een hele duidelijke rode streep te trekken.

Elmar Brok (PPE). – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Vizepräsident der Kommission, meine Damen und Herren! Die Rede von Präsident Juncker in der letzten Sitzung war wichtig, der Bratislava-Prozess ist in Gang gekommen, und wir müssen das entsprechend stützen. Ich finde auch die Darlegungen, die heute da sind, wichtig, etwa in der wirtschaftlichen Entwicklung mit dem digitalen Binnenmarkt; ich muss das nicht weiter erläutern. Aber auch die Bekämpfung der Fluchtursachen und die Frage mit der neuen Afrikapolitik, die Unterstützung des Afrikafonds und vieler Veränderungen dort ist außerordentlich wichtig, wie auch dass man in der Lage ist, dass wir mit den Nachbarländern, die am Meer liegen, wie etwa der Türkei Vereinbarungen trifft, dass man vernünftige Verhältnisse für Flüchtlinge bekommt, sie aber nicht aufs Meer lässt.

Aber mein Hauptpunkt, den ich erwähnen möchte, ist die Frage der Außen- und Sicherheitspolitik. Ich bedauere es, dass der britische Außenminister beim Treffen der Verteidigungsminister gesagt hat, sie stoppen alles, sie sind mehr für NATO als der NATO-Generalsekretär, der die europäische Entwicklung begrüßt hat, dass man hier vorangeht. Und ich glaube, dass bei den Fragen von einem Hauptquartier, einer *permanent structured corporation*, den Fragen, die mit *European Defence Agency* zu tun haben und all diesen Fragen wichtig ist: Wir werfen zu viel Geld hinaus, weil die Nationalstaaten in diesen Bereichen nicht vernünftig kooperieren. Deswegen brauchen wir die europäische Dimension, die jetzt in Gang kommt und die bis Rom erreicht werden soll.

Die Ereignisse im Zusammenhang mit Syrien zeigen es: Wir sind die Weltmeister in *soft power*, wir sitzen aber nicht am Verhandlungstisch, wenn es um Krieg und Frieden geht, weil wir da nichts beizusteuern haben. Deswegen müssen wir in diesem Bereich besser werden.

Und Entschuldigung, ich muss auch sagen, dass ich immer gepredigt habe: Gegenüber Russland müssen wir hart sein in der Ukrainefrage, aber wir brauchen Russland zur Friedensstiftung in anderen Bereichen wie Syrien. Dies war eine Fehleinschätzung von mir. Auch in dieser Frage macht Russland auf Kosten der Menschen pure Machtpolitik – pure Machtpolitik, egal um welchen Preis!

Aus diesem Grunde müssen wir unsere Sicherheits- und Verteidigungspolitik stärken, aus diesem Grunde müssen wir unsere Russlandpolitik neu definieren, um auf dieser Grundlage in der Lage zu sein, einem solchen puren Machtanspruch entgegentreten zu können und hier nicht wie die Weicheier auseinanderlaufen, wie ich das manchmal bei unseren europäischen Diskussionen meine, fühlen zu können.

Evelyn Regner (S&D). – Herr Präsident! Ich möchte meine kurze Redezeit dazu nutzen um vor allem auf das CETA einzugehen. Wir sind beim Verhandlungstext in der Nachspielzeit. Die mangelnde Begeisterung gerade der österreichischen Bevölkerung fußt nicht allein auf diffusen Ängsten, nein, ein Gutteil der Österreicher ist eigentlich ziemlich gut über technische Details des CETA informiert. Daher soll diese Nachspielzeit auch absolut aktiv genutzt werden, um rechtsverbindlich sicherzustellen, dass öffentliche Dienstleistungen ausgenommen, also ausreichend geschützt sind. Dasselbe gilt für die hohen Arbeits-, Sozial- und Umweltstandards und die Ausnahme der Sonderklagerechte.

Nicht auf der Tagesordnung des Europäischen Rates sehe ich auch wieder mal – nicht verwunderlich – das soziale Europa. Ich weiß, es ist wichtig, dass wir jetzt über die Verteidigungsunion sprechen. Wer allerdings über Sicherheit spricht, muss auch über soziale Sicherheit sprechen. Das ist etwas, was den Menschen unendlich wichtig ist: ein Dach über dem Kopf zu haben, einen Job zu haben, Basissicherheit zu haben. Und die soziale Säule, an der jetzt zaghafte, aber doch gearbeitet wird, soll gepusht und so schnell wie möglich auch in die Beratungen des Europäischen Rates aufgenommen werden.

Ana Gomes (S&D). – Senhor Presidente, eu queria que o próximo Conselho Europeu abandonasse a deriva intergovernamental, antieuropeia, de Bratislava, começando por reagir ao terramoto financeiro que a Deutsche Bank ameaça e às últimas notícias sobre o Brexit: uma coisa é o Reino Unido querer atirar-se para o abismo, outra é deixarmos que arraste a União Europeia.

Queria que desmantelasse a antieuropeia «Fortaleza Europa» abrindo vias legais e seguras de acesso a refugiados e migrantes, sem os condenar a entregarem-se a mãos criminosas e à morte no Mediterrâneo, parando de replicar acordos imorais e ineficazes com governos repressivos como o turco, travando a proliferação de muros, leis e referendos à *Orbán*, que, de facto, alimentam o negócio dos traficantes, ameaçando a nossa própria segurança.

Há muito que a Europa da defesa se impõe, mas não irá longe sem estratégia nem determinação política e têm faltado para passar mensagens dissuasórias à Rússia que da continuada agressão na Ucrânia, ao bombardeamento impiedoso em Aleppo não pode sair impunemente.

Eu queria que, num assomo de coragem e réstia da sanidade europeísta, a União Europeia apoiasse o Alto Comissário da ONU para os Direitos Humanos, exigindo restrições ao veto dos P5 no Conselho de Segurança face à evidência de crimes de guerra e contra a humanidade que destroem o que resta hoje da Síria e da credibilidade da União Europeia.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – Aj diskusia tu v pléne Európskeho parlamentu ukazuje obraz, ktorý sa občanom členských štátov Európskej únie nemôže páčiť. My, ktorí sme volení a ktorí sme platení za to, aby sme prijímali riešenia, sa tu predbiehame v kritike jednotlivých politik. Nevieime sa zhodnúť na riešení utečeneckej krízy, nevieme sa zhodnúť na Brexite, nevieme sa zhodnúť na tom, ako máme pôsobiť v Afrike, Sýrii, aký má byť náš vzťah k Rusku, k Ukrajine. Treba veľmi jednoznačne povedať, že v tomto smere bol bratislavský samit úspechom, úspechom už len tým, že sa lídri stretli a že sa rozprávali o tom, že je dôležité prijímať spoločné riešenia, pretože neexistujú žiadni bruselskí úradníci, neexistuje žiadna indiferentná Európska únia, to sú naše spoločné riešenia a predseda vlády Robert Fico ukázal, že má záujem o to, aby sa tieto spoločné riešenia hľadali. Preto si vyprosím kritiku bratislavského samitu. V závere by som chcela povedať, že očakávam od Komisie, aby sa oveľa viac snažila apelovať na lídrov členských štátov, že dôležité je, aby hľadali spoločné riešenia, a nie, aby po samite vyšli na tlačové konferencie, kde aj po bratislavskom samite, Orbán s Renzím, prví samit skritizovali bez toho, aby s konkrétnymi riešeniami prišli. Toto nie je riešenie pre Európsku úniu, to je len deštrukcia fungovania inštitúcií.

Presidente. — Prima di darle la parola, onorevole Dalli, voglio congratularmi per la nascita che ha allietato la sua famiglia.

Miriam Dalli (S&D). – Grazzi Chair, Commission Vice President, għal darb'ohra fuq l-agenda tal-Kunsill għandna l-immigrazzjoni. Ser nerġġu nitkellmu dwar l-immigrazzjoni, okkażjoni oħra fejn l-Unjoni Ewropea għandha l-opportunità quddiemha li turi li mhijiex maqtugħa miċ-ċittadini. U qed ngħid dan fi żmien u f'ċirkostanzi fejn ta' kuljum l-ikbar problema għall-Unjoni Ewropea hija li qed tkun maqtugħa mir-realtà li qegħdin iħossu ċ-ċittadini fl-Istati Membri u mir-realtà li l-Unjoni Ewropea kollha u l-Istati Membri kollha kemm huma qegħdin jiffaċċjaw.

Jekk nitkellmu dwar sigurtà, jeżistu nuqqasijiet serji fil-mod ta' kif qed jiġu mmanigġjati l-fruntieri esterni tal-Unjoni Ewropea. Irridu li ċ-ċittadini Ewropej iħossuhom qrib l-Unjoni Ewropea? Allura, flok induru ċirku tond, mingħajr ma jittieħdu d-deċiżjonijiet li suppost, hemm bżonn li l-mexxejja Ewropej jindirizzaw l-issues l-aktar urgenti, fosthom, iva l-immigrazzjoni u t-traffikar tal-persuni. L-Unjoni Ewropea, aktar minn qatt qabel, għandha tibghat messaġġ ċar u b'saħħtu li t-traffikar tan-nies huwa reat mill-aktar gravi u li għandu jiġi kkastigat bl-istess mod. Inkella se tibqa' l-idea li jaqbiliek tapprofitta mill-aktar persuni vulnerabbli.

F'dawn iż-żminijiet kritiċi għall-Unjoni Ewropea għandna bżonn mexxejja li jmexxu lill-Unjoni Ewropea għaliex għandhom valuri ċari u b'saħħithom. Jgħin žgur jekk ikun hemm, iva sforz kollettiv, fejn ir-riżorsi li għandhom l-Istati Membri jiġu utilizzati bl-aħjar mod u nevitaw id-duplikazzjoni. Fuq kollox, flimkien, għandna aktar saħħa milli individwalment.

Procedura «catch-the-eye»

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, občané členských států nám dávají jasně najevo, co jsou jejich priority. Chtějí bezpečnost, chtějí Unii, která bude akceschopná a bude reagovat na jejich obavy.

Osobností, Evropanem, který zde v roce 2000 hovořil, byl Václav Havel, který sdílel naše obavy a měl také vizi pro řešení Evropské unie. Dnes by měl 80 let a dovoluťe mi jej proto citovat: „Jiným projevem společenské solidarity je starost o bezpečnost, ta je úkolem státu či nadstátního svazku. Evropská unie začíná intenzivně pracovat na nové koncepci své bezpečnostní politiky. Tato politika by se měla vyznačovat schopností rychle rozhodovat a rychle proměňovat společná rozhodnutí v činy. Zdá se mi to být nesmírně důležité, zdá se mi, že je k tomu nejvyšší čas,“ řekl Václav Havel před šestnácti lety, a já bych chtěla vyzvat zástupce Rady, zástupce Komise, aby skutečně reagovali rychle, aby obavy o bezpečnost byly řešeny.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, la Comisión y el Consejo caminan contra reloj contra una pérdida de confianza de proporciones históricas y un punto de no retorno en el proyecto europeo. Fronteras, vallas, populismo, referendos contra la integración, el Grupo de Visegrado, el acuerdo con Turquía y el *brexit* lastran lamentablemente la imagen de Europa.

Pero lo peor es que la imagen no estaría completa sin el escandaloso conflicto de intereses que se ha puesto de manifiesto con la antigua Comisaria Neelie Kroes, en las Bahamas, o con el antiguo Presidente Barroso, en Goldman Sachs.

Pero tampoco sin la amenaza de una inaceptable multa a España y Portugal, países que han hecho inmensos sacrificios con la imposición condicionada de recortes inasumibles y en plazos imposibles, porque esas multas van contra los sacrificios de países que han sido euroentusiastas, contra sus regiones más vulnerables —las ultraperiféricas incluidas—, pero también y sobre todo contra la propia idea de Europa.

Por tanto, antes de que sea tarde: ¡basta, Comisión y Presidencia!

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, κύριε Timmermans, η προσφυγική και μεταναστευτική κρίση λαμβάνει πλέον εκρηκτικές διαστάσεις. Πιστεύω ότι αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο ότι πάρα πολλά κράτη μέλη δεν συμμορφώνονται με την υποχρέωση της μετεγκατάστασης. Είναι κάτι που έχει αποφασιστεί· δυστυχώς όμως δεν εφαρμόζεται. 66.400 μετεγκαταστάσεις θα πρέπει να γίνουν από την Ελλάδα. Μέχρι στιγμής έχουν γίνει 4.077, με βάση τα στοιχεία που δώσατε εσείς. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Η Ελλάδα δεν αντέχει άλλους πρόσφυγες και κυρίως άλλους παράνομους μετανάστες.

Επιπλέον, 14.000 πρόσφυγες και άλλοι παράνομοι μετανάστες συνωστίζονται πλέον στα νησιά του Αιγαίου. Εκεί πρέπει κάτι να γίνει. Σημειώνονται συγκρούσεις μεταξύ των προσφύγων στους χώρους φιλοξενίας. Σε αυτή την εκρηκτική κατάσταση αντιδρούν οι ίδιοι οι κάτοικοι κι όμως άκουσα από την Επιτροπή ότι δεν δέχεται να φύγει μέρος αυτών των προσφύγων από τα νησιά του Αιγαίου και να έρθει στην ηπειρωτική Ελλάδα. Πρέπει να ληφθούν σημαντικά μέτρα, κύριε Timmermans.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, οι λαοί είπαν όχι στην ΤΠΠ με δυναμικό τρόπο και έτσι την περιθωριοποίησαν. Τώρα προσπαθούν η Επιτροπή και το Συμβούλιο να την επαναφέρουν από την πίσω πόρτα, μέσω της CETA. Οι πολυεθνικές των ΗΠΑ θα μπορούν μέσω του Καναδά να χρησιμοποιούν τα εργαλεία της CETA για να επιτίθενται στα εργασιακά, κοινωνικά και περιβαλλοντικά πρότυπα των κρατών. Έτσι θα εξαφανιστεί κάθε φραγμός στη δράση και στην κερδοφορία των πολυεθνικών επιχειρήσεων.

Η εργατική νομοθεσία, οι προδιαγραφές περιβαλλοντικής προστασίας, τα πρότυπα για την ασφάλεια των καταναλωτών και της δημόσιας υγείας, θα συμπειστούν δραστικά προς τα κάτω. Η ίδια η δημοκρατία θα καταστρατηγηθεί, αφού οι πολυεθνικές θα μπορούν μέσω του ISDS να αμφισβητούν τις αποφάσεις των κυρίαρχων κρατών διεκδικώντας αποζημιώσεις, όποτε πρόκειται να επηρεαστούν αρνητικά τα κέρδη τους. Θα οδηγηθούμε δηλαδή στην απόλυτη κυριαρχία της αγοράς. Εμείς, ως GUE, σταθήκαμε απέναντι στη ΤΠΠ και θα σταθούμε απέναντι στη CETA γιατί παλεύουμε με συνέπεια υπέρ την ενίσχυσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων και του κοινωνικού κράτους και ενάντια στα συμφέροντα των πολυεθνικών.

Hilde Vautmans (ALDE). – Ik ben blij dat er eindelijk een volwaardig debat over Rusland in de Europese Raad zal plaatsvinden en dat we niet zomaar opnieuw overgaan tot de verlenging van de sancties en ons storten in een koude oorlog met Rusland. We moeten de verschillende kaarten op tafel leggen: Oekraïne, de Krim, Syrië, de NAVO, de Europese Unie.

Tevens hoop ik dat u eindelijk zult spreken over de gevolgen van de tegensancties van Poetin, met name voor onze fruitteilers en landbouwers. Ik ben van mening dat zij een compensatie verdienen voor de geleden schade. Zou er zo weinig aandacht voor deze boycot zijn als er geen Duitse auto's meer zouden mogen worden ingevoerd?

De landbouwsector bevindt zich in een serieuze crisis en de maatregelen die worden genomen zijn onvoldoende. Daarom vraag ik om echte compensaties voor geleden schade, niet uit het landbouwbudget maar uit de algemene middelen. Het zijn onze landbouwers die de prijs betalen voor deze handelsoorlog waar zij niets aan kunnen doen.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Po eni strani gradimo zidove, žice in zapiramo vrata pred ljudmi, ki bežijo pred vojnami, pred nasilji, zaradi tega, ker se očitno težko dogovorimo o pravični razporeditvi bremena.

Po drugi strani pa na široko odpiramo vrata škodljivim sporazumom, o katerih vemo veliko manj, kot bi si želeli, zlasti zaradi netransparentnosti pogajanj – govorim o Ceti in pa seveda TTIP-ju.

S tem tudi ignoriramo milijone ljudi, ki nasprotujejo tem sporazumom, ki pravzaprav bodo vplivali na standarde, tako na področju okolja, socialnih in tudi delavskih pravic, ki uveljavljajo takoimenovana nadsodišča, ki služijo samo investitorjem in njihovem dobičku, ne pa seveda pravicam ljudi, in pravicam do čistih vodnih virov, zdrave, neoporečne hrane.

In če podpišemo, in če podpišete to začasno uporabo, kar je v nasprotju z demokracijo, potem ignorirate tudi nacionalne parlamente. Zato predlagam, da tega ne podpišete.

Laima Liucija Andrikenė (PPE). – Sirija privalo biti artimiasio ES Tarybos posėdžio darbotvarkėje. Stebime, kaip Sirijos vyriausybė, remiama Rusijos oro pajėgų, vykdo intensyvią kampaniją, metodiškai žudo civilius Alepo ir jo apylinkių gyventojus. Tarptautinė bendruomenė, įskaitant ir Europos Sąjungą, net negali ten pristatyti humanitarinės pagalbos. Tai, ką Rusijos remiama Sirijos vyriausybė vykdo Alepe, yra nuskalstama kampanija, kuri turi būti sustabdyta, ir mes laukiame Europos Sąjungos Tarybos sprendimo šiuo klausimu. Matant, kaip sau leidžia elgtis Rusija ne tik Sirijoje, bet ir Ukrainoje, Gruzijoje, yra tik vienas kelias – sankcijos Rusijai turi išlikti. Rusija nėra įvykdžiusi Minsko susitarimų ir, kol jie nebus įvykdyti, bet kokie siūlymai svarstyti sankcijų Rusijai naikinimą yra nepriimtini ir, svarbiausia, nenaudingi Europos Sąjungai. Dėl užsienio prekybos klausimų – CETA'į, laisvosios prekybos susitarimui su Kanada, nedelsiant turi būti uždegta žalia šviesa, turi būti padaryta viskas, kad susitarimas būtų ne tik pasirašytas, bet ir nedelsiant įsigaliojęs.

Silvia Costa (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'agenda è chiara: Siria, immigrazione, Brexit e il rilancio dell'economia. Il Consiglio di ottobre deve dare delle risposte non più eludibili, altrimenti l'Europa perde e noi non siamo più credibili.

In primo luogo, è inaccettabile che proprio il giorno dell'anniversario della strage di Lampedusa sia stato scelto da Orban per un referendum assolutamente illegittimo. Oggi stiamo di fronte a un piccolo dato: 86 rifugiati sono stati riconosciuti in questo anno dall'Ungheria e oltre 150 000 profughi sono accolti in Italia, che continua a salvare vite ma non riesce a far andare le persone negli altri paesi. Se non c'è questo non ci saranno nemmeno i corridoi umanitari. Tutto si tiene. La risposta dev'essere globale, anche dopo il vertice a New York.

In secondo luogo, al tavolo della Siria ci deve essere anche l'Unione europea e dobbiamo rilanciare l'accordo e non darci per persi, ma dobbiamo dire con chiarezza alla Russia che questo è un crimine contro l'umanità. Non dobbiamo far prevalere le ragioni diplomatiche ma richiamare tutti alla responsabilità.

Sulla Brexit solo una battuta: 10 000 studenti in questi giorni hanno firmato per chiedere di poter continuare in futuro Erasmus. Io ho chiesto che lo dicano al capo del governo britannico, alla May, perché faccia di questo il primo negoziato dopo la Brexit, ma rispettando il diritto di libera circolazione.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η επικείμενη σύνοδος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι αξιοσημείωτη, όχι τόσο για την ημερήσια διάταξη της, όσο για τα θέματα τα οποία δεν βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη. Δεν βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη το γεγονός ότι στην Ουγγαρία και ακόμη περισσότερο στην Πολωνία ακροδεξιές κυβερνήσεις επιδιώκουν και επιχειρούν να οικοδομήσουν ημιαυταρχικά καθεστώτα, παραβιάζοντας τις θεμελιώδεις αρχές της Ένωσης, όπως είναι ο σεβασμός στα θεμελιώδη δικαιώματα και στο κράτος δικαίου.

Αλλά, βέβαια, η ίδια η Ένωση επιδεικνύει με τη συμπεριφορά της απέναντι στα κράτη μέλη του Νότου, παραδείγματος χάριν, την ίδια έλλειψη σεβασμού σε άλλου είδους θεμελιώδη δικαιώματα, όπως είναι τα κοινωνικά δικαιώματα των ανθρώπων που επίσης πρέπει να προστατεύονται. Η Ένωση οφείλει να επιστρέψει στις θεμελιώδεις και ιδρυτικές της αξίες και να προστατεύσει τα θεμελιώδη δικαιώματα στην ολότητά τους διότι, αν δεν το πράξει, φοβάμαι ότι η βρετανική έξοδος θα είναι απλώς η πρώτη από σειρά εξόδων και άλλων κρατών.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já bych se chtěl zastat občanů, kteří jsou drceni ruským postupem v Aleppu. Myslím si, že ztráty na civilistech, utrpení, škody, které tam vznikají, to všechno by mělo vést k zamyslení, jestli skutečně Rusko může být partnerem pro Evropskou unii a do jaké míry skutečně naše sankční seznamy jsou dostatečné. Podle mého soudu bychom neměli obětovat civilisty v tomto městě. Naopak bychom se jich měli skutečně zastat.

A zároveň bych se chtěl zastat i účasti Británie na summitech. Já jsem přesvědčen, že bychom měli s touto zemí hovořit, že bychom ji neměli vylučovat, že to je dokonce proti smyslu našeho platného práva a že Británie by se měla účastnit těchto summitů, dokud bude součástí Evropské unie. Moc bych se za to přimlouval.

Κώστας Μαυρίδης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, αφού συζητούμε για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, θα θέσω ένα ζήτημα προς την Επιτροπή, το οποίο την αφορά και το οποίο αποτελεί τεράστια εκκρεμότητα σχετική με την Τουρκία, αφού υπάρχει εκφρασμένη απαίτηση του Erdoğan για την απελευθέρωση των διαδικασιών για τις θεωρήσεις διαβατηρίων των Τούρκων υπηκόων. Αυτή η απόφαση, όμως, ανήκει 100% στην ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν ανήκει στον Erdoğan.

Έχουμε λοιπόν 72 κριτήρια. Σε ερώτηση που υπέβαλα προς την Επιτροπή και από την απάντηση που πήρα, είναι προφανές ότι ήδη η Επιτροπή κατά την αξιολόγησή της προβαίνει σε εκπτώσεις. Ενώ τα 72 κριτήρια είναι αδιαίρετα και αφορούν το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρχίζουμε να αναγνωρίζουμε «μερική εκπλήρωση κριτηρίων», «διαφανόμενη πρόοδο» και ούτε καθεξής. Θα ολοκληρώσω με αυτή τη κουβέντα: σήμερα το πρωί, ερχόμενος εδώ με το αυτοκίνητο του Ευρωκοινοβουλίου, ο οδηγός μου, όταν αντιλήφθηκε ότι είμαι από την Κύπρο, μου έδωσε ένα ερώτημα το οποίο θέτω σε όλους: πώς είναι δυνατόν η Τουρκία να κατέχει το ένα τρίτο της Κύπρου με τουρκικά στρατεύματα και να έχει φτάσει στο σημείο των προενταξιακών συνομιλιών στο οποίο βρίσκεται σήμερα;

Maria Grapini (S&D). – Domnule președinte, discursul domnului Juncker la analiza stării Uniunii a fost apreciat în țara mea, dar nu trebuie să rămână doar un discurs. Consiliul este foarte important în punerea în practică a ceea ce a spus Comisia, a ceea ce a spus președintele și ceea ce spunem noi, Parlamentul European. Europa trebuie să fie o Europă cu locuri de muncă, trebuie să o reindustrializăm, trebuie să dezvoltăm comerțul transfrontalier și trebuie să investim în zonele marginale ale Europei, să creștem coeziunea și aici Fondul strategic de investiții poate avea un rol foarte mare, dar nu l-a arătat până acum. Politicile de apărare comercială nu au apărut încă, integrarea tuturor țărilor membre în spațiul Schengen nu s-a realizat. De aceea, cer Consiliului, mai ales, dar și Comisiei să nu mai blocheze inițiativele Parlamentului și, așa cum am spus, cu ocazia analizei stării Uniunii: Europa trebuie să fie mai bine explicată, o comunicare și o transparență mai bună și să intensificăm măsurile concrete pentru dezvoltarea economică, susținerea IMM-urilor creatoare de locuri de muncă, măsuri speciale pentru creșterea calității vieții oamenilor. Iată câteva probleme care trebuie să fie pe agenda reuniunii Consiliului din 20 - 21 octombrie.

VORSITZ: MARTIN SCHULZ

Präsident

(Ende des Catch-the-eye-Verfahrens)

Frans Timmermans, First Vice-President of the Commission. – Mr President, let me dwell on one issue that was raised by most speakers, which is the issue of migration. It is clear to me that the European Union as such cannot survive a situation of uncontrolled mass immigration into Europe. It is equally clear to me that the European Union cannot survive in a situation where we take leave of our fundamental values, refusing international protection to people fleeing atrocities such as in Aleppo, on the grounds that they are migrants and not refugees, which is a false ground. So these are the two guiding principles I would like to apply to our migration policy.

If we want to have controlled migration, and if we want to stick to our fundamental values, which is providing shelter to people fleeing from war and persecution which, I might add, is a fundamental Christian value to those who seem to use Christian values to keep out refugees, then we desperately need a comprehensive approach to the migration issue. We cannot pick and choose. We need to do everything, everywhere, at the same time, which means to do better at protecting our international borders, to do better at redistributing migrants who have arrived according to agreements we have reached, to make sure we also apply resettlement in those areas where refugees are now, and cannot be sustainably housed, to have agreements with third countries so that we provide for development there and that we provide for the right conditions so that economic migrants or people who seek an economic future in Europe but

have no right to international protection can be returned to those countries. This is a comprehensive approach and we cannot pick and choose, one or the other. Those who say flexible solidarity means you can pick and choose are wrong. We need to do it all. We do not need to do everything in the same measure everywhere, but everything will have to be done by all of us. I insist on this also because I was in Lampedusa a couple of days ago. And here today I want to salute the incredible efforts of the Italian Navy, of the people of all the international organisations involved, of the Italian coastguard, who daily save hundreds, if not thousands, of people from drowning. And still we have not prevented people from drowning in the Mediterranean, in incredible numbers in the southern Mediterranean, and also here only a sustainable policy will help us solve this problem. Fences and walls will not solve the problem. Those who believe that fences and walls will solve the problem are simply fleeing from reality. Just imagine that Africa and the next generation will have anywhere between 3 and 6 billion people. If we do not help Africa develop itself, if we did not make sure that girls can go to school, and that women do not feel they have to have nine children to survive, if we do not provide for that, no high fence, no barbed wire, no walls will stop people from coming to Europe. Either we help them develop themselves or we will be subject to mass immigration into Europe. That, my colleagues, is something we need to do jointly, and we need to start doing it now.

Finally, I want to pay tribute to Václav Havel. I have strong memories of a speech he made in Prague, and I was present there, where he recalled his memories of fighting for freedom, fighting against walls, fighting against fences, fighting against barbed wire. He said in that speech that he grew up and lived in a society where East and West were moral categories, where East and West defined a difference in values, and he was so happy that now he was President of a country and a society where East and West were reduced to mere geographical qualifications. Please let us stay true to the ideas and idealism of Václav Havel, and please let us make sure that, in our European Union, East and West remain purely geographical denominations.

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, frankly it is not easy to conclude this debate while I see that movement in the audience, but I will try to do my best.

(The President asked Members to take their seats)

The Bratislava Summit was mentioned quite often in this debate this morning, and I would like to thank all those who said that Bratislava was a useful event. However, I am not ignoring the views of those who obviously believed or expected more to come out from Bratislava. If I may say, we are not among those who are saying that Bratislava was an extraordinary or exceptional success. We see it realistically and we want to measure it against the two objectives that we have set ourselves when the meeting was convened in Bratislava. Number one: there were clear expectations that we would have a serious, open and frank debate after Brexit, but also they wanted to start a debate about the future of the European Union. We have agreed in Bratislava that the reflection process will start, and it will culminate next March when we will commemorate the 60th anniversary of the Rome Treaties, so that is one concrete result of Bratislava. Secondly, in Bratislava, several areas and steps were defined where we agreed that we need to make clear progress in order to show tangible results. I agree with Jean-Claude Juncker, who wished to have a more binding timetable for Bratislava, and let me say that the Presidency will work on the follow-up to this. I am speaking in this House just to recall that this is not only work for the Council or for Parliament or for the Commission. There is common work that we have to do, namely that towards the end of this year, the Commission, Parliament and the Council should agree on a common list or joint declaration of legislative priorities. So this is also the follow-up after Bratislava and this is a good basis for us to work.

May I also say that if Bratislava was not about one thing it was definitely not a demonstration of intergovernmentalism. How otherwise could Heads of State in Bratislava have welcomed the State of the Union speech of the President of the Commission? Jean-Claude was right that it was maybe for the first time that Heads of State had explicitly welcomed a speech that he has delivered, just two days before Bratislava.

Second point. Of course many of you referred to the tragic events unfolding in Syria. Russia is on the agenda of the European Council. I would like to recall that the rationale for including Russia on the agenda was a bit different – it was in the context of Russia's aggression against Ukraine – but I agree that the events in Syria are prompting us to have a broader debate, a strategic debate, about future relations with Russia.

Lastly, honourable Member in 't Veld asked a question on whether we as a Presidency are ready to work with you on the Asylum Package. I would not see the Council as being a bottleneck on this particular issue. I would like to say that what the Commission has proposed is a far-reaching reform of the asylum system, including Dublin. Member States will feel the impact of this and we simply need more time to explore what can be done. The Presidency wants to organise this work speedily. It took us recently five years to agree on many elements which are on the table right now, but we want to organise our work in a way which will not cause further divisions on these very sensitive issues. But be sure that the Council and the Presidency are working hard towards having agreement on many elements of asylum towards the end of this year.

Der Präsident. – Die Aussprache ist beendet.

Cristian Dan Preda (PPE). – Monsieur le Président, cette question n'est pas à l'ordre du jour mais j'aimerais intervenir ici pour dénoncer le fait qu'il y a quelques jours, les autorités russes ont arrêté un journaliste ukrainien, Roman Souchtchenko. Ce journaliste, qui faisait son métier, a été mis en prison et accusé d'espionnage. De telles situations sont inacceptables. Nous demandons aux autorités russes de libérer immédiatement ce journaliste ukrainien. Je répète son nom: Roman Souchtchenko.

Der Präsident. – Vielen Dank für den Hinweis, Herr Kollege Preda. Wir gehen dem Fall selbstverständlich nach und werden intervenieren.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 162 GO)

Andrea Bocskor (PPE), írásban. – Tisztelt Parlament! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Tanács! Szeretném nyomatékosan felhívni a figyelmet arra, hogy bár a Bizottság már 2015. decemberben elismerte, hogy Ukrajna teljesítette a vízumliberalizációs tervet, a mai napig bürokratikus eljárásokkal hátráltatják a polgárok vízummentes beutazását. Miközben Európát illegális bevándorlók százazrei lepik el bármiféle személyi azonosító okmány és a különböző egyezményekben előírt kötelező regisztráció nélkül, az európai közösséghez tartozó ukrainai állampolgároknak, azon belül a kárpátaljai magyaroknak, még a vízum birtokában is órákat kell várakozniuk a kevés rendelkezésre álló határátkelőhelyen. Ukrajna polgárai sok áldozatot hoztak az európai orientációért, amiért cserébe az Európai Unió ezt a szimbolikus gesztust sem késlekedés nélkül hozta meg.

Ezért azt kérem, hogy az ukrán dossziét a fontosságának megfelelően kezeljék, és mielőbb tegyék meg a vízummentességhez szükséges lépéseket, illetve dolgozzanak ki fejlesztési és költségvetési tervet a határ menti infrastruktúra kibővítésére a nemzetközi útvonalak és a határátkelők fejlesztése érdekében, mert ez végre kézzelfogható segítség lenne a polgárok számára.

Lorenzo Cesa (PPE), per iscritto. – Ho già avuto modo nel corso della scorsa plenaria durante il dibattito sullo stato dell'Unione, di sottolineare quali sono le sfide che siamo chiamati ad affrontare nei prossimi mesi. Il Consiglio del 20 e 21 ottobre sarà uno snodo decisivo. Entro la fine dell'anno saremo chiamati a dare risposte credibili ai nostri cittadini. Le priorità su cui concentrarsi sono sicurezza, immigrazione, lavoro e tutela del risparmio. Dopo i deludenti risultati dell'ultimo vertice di Bratislava, l'Europa non può più permettersi passi falsi. Faccio appello ai leader degli Stati membri: sfruttiamo al massimo l'occasione del prossimo vertice, abbandoniamo gli egoismi nazionali, utilizziamo il metodo comunitario e rimettiamo in moto la nostra Europa!

João Ferreira (GUE/NGL), por escrito. – Em Portugal passamos hoje 106 anos sobre a implantação da República. Um dia que, em democracia, foi assinalado como feriado até que a Troika (UE-FMI) e os seus homens de mão em Portugal o roubaram aos portugueses. A luta dos trabalhadores e do povo português trouxe a derrota, há um ano, do governo PSD-CDS. Com ela abriu-se a possibilidade de interromper o caminho de esbulho, exploração e empobrecimento que vinha sendo imposto ao país. Alguns passos foram desde então dados nesse sentido. Limitados e modestos, mas importantes. Um deles foi a devolução dos feriados roubados. Incluindo a devolução do 5 de outubro. Hoje foi dia feriado em Portugal. Não esperamos que do próximo Conselho Europeu saiam decisões que alterem o rumo que vem sendo seguido pela UE. Rumo que decorre da sua natureza e objetivos. Expressão dessa natureza e desses objetivos é o processo de ameaça e de chantagem movido contra Portugal. Procurando condicionar e impedir a possibilidade do povo português decidir livremente do seu destino. Evidenciando um processo de integração esgotado, corroído por contradições, sem nada de positivo para oferecer aos povos da Europa. Um processo que é já passado. O futuro, esse, está na luta dos

trabalhadores e dos povos. Depois dos feriados, outras conquistas virão.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *na piśmie*. – Sytuacja w Syrii, dalsze wdrażanie polityki migracyjnej i wzmocnienie kontroli granicznej, a także strategia wobec umów handlowych, które mogą w znaczny sposób wpłynąć na przemysł UE, to najważniejsze tematy, które zostaną rozpatrzone na spotkaniu Rady Europejskiej 20–21 października w Brukseli. Potrzebne są konkretne działania, torujące drogę do wdrożenia efektywnych polityk migracyjnych. Wzmocnienie straży granicznej w krajach chroniących zewnętrzne granice Unii. Europa jest częścią zglobalizowanego świata i powinna być lepiej przygotowana do wykorzystania możliwości, jakie oferuje migracja, zwłaszcza w obliczu starzejącego się społeczeństwa. Niemniej jednak, zapobieganie nielegalnej migracji i jej ograniczanie są niezbędne. Wymaga to wzmocnienia unijnej strategii zwalczania przemytu ludzi i handlu ludźmi oraz pogłębienia współpracy z państwami pochodzenia i tranzytu migrantów. Nowe zarządzanie strefą Schengen musi zapewnić też wyższy poziom bezpieczeństwa. W kontekście umów handlowych, mimo, że Komisja jest za jak najszybszym wdrożeniem porozumienia handlowego z Kanadą (CETA), myślę, że najpierw trzeba rozwiązać wątpliwości, jakie budzi ono w naszych społeczeństwach. Konieczne są szerokie konsultacje oraz realne zabezpieczenia ochrony np. przemysłu stalowego w Europie.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Die Ratstagung am 20. und 21. Oktober wird essenzielle Themenstellungen der Europäischen Union ansprechen. Es sind dies Kernprobleme, mit denen die EU derzeit konfrontiert ist und für die mit äußerster Dringlichkeit Lösungen gefunden werden müssen. Wesentlich ist hier die Migrationsfrage, wo notwendige Weichenstellungen vorzunehmen sind, ebenso die europäische Handelspolitik, bei der neue Rahmenbedingungen geschaffen werden müssen, um eine widerstandsfähige Handels- und Wirtschaftspolitik für die Mitgliedstaaten zu erreichen. Von großer Bedeutung sind auch die Außenbeziehungen der Union zu Drittstaaten, wo es einer ehrlichen Aussprache bedarf, um beispielsweise die Beziehungen der EU zu Russland wieder zu normalisieren. Die unkontrollierte Zuwanderung, die Bedrohung durch den Terrorismus sowie die wirtschaftliche und soziale Unsicherheit der Bürger treffen den Kern des derzeitigen Missmuts in Europa. Um diesen Herausforderungen gerecht zu werden, bedarf es einer konkreten Umsetzung von Initiativen. Insbesondere bei der Migration, bei Fragen der inneren und äußeren Sicherheit und bei der systematischen Bekämpfung der Radikalisierung innerhalb Europas müssen jene Prioritäten unterstützt und forciert werden, für die es auf der Ebene der Mitgliedstaaten einen breiten Grundkonsens gibt. Ein nachhaltiger Schutz der Außengrenzen der Europäischen Union, ein Ende des Flüchtlingsstroms, verbunden mit der generellen Bekämpfung von Fluchtgründen, das sind Punkte, die der Rat behandeln sollte.

Tunne Kelam (PPE), *in writing*. – I am appalled by the news that the UK Government plans to introduce lists of foreign citizens working in the UK. Should they as the next step also start wearing an emblem on the shoulder to be noticeable? The UK has been a highly respected, although sometimes a difficult EU Member State. While regretting the outcome of the referendum, the EU is ready to negotiate on fair terms. Now it looks as if the UK has taken the approach of nothing to lose and has decided to mock European principles, ridicule and hinder EU plans for closer cooperation and, worst of all, punish equally Europeans and its own citizens. This is not responsible behaviour. I call on the UK to stop such bullying of the EU. Attempts to conduct an appeasement policy towards Russia have failed. Together with the Syrian dictator Assad, the Russian military is massacring in Syria what is left to massacre. It is highly concerning that a major military exercise, practising total war and nuclear attack, is taking place in Russia. The conclusion must be that EU cannot sink deeper in trying to accommodate itself to Putin's aggressive politics. A state responsible for committing systematic war crimes cannot be the EU's partner. Instead, the EU and the US should take joint action to end the war in Syria.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Všetci predstavitelia vlád a prezidenti na Bratislavskom samite vyhlásili, že nič lepšie ako EÚ pre ich obyvateľov neexistuje. Bol to silný pozitívny signál pre obyvateľov EÚ. Dali najavo, že z migračnej krízy sme sa poučili, aj z vlastných chýb, že sme pripravení, aby sa situácia nezopakovala. Ukázali na konkrétne opatrenia, ktoré znižujú príliv migrantov a riešia hlavné problémy mimo územia Európy. Ponúkli opatrenia, ktoré prispievajú k rastu a zamestnanosti, osobitne zamestnanosti mladých ľudí. Vyčlenili pol roka, kedy proces, ktorý v Bratislave naštartoval, dotiahneme do konca s konečným cieľom stanoviť jasné priority a naplánovať konkrétne kroky. Tento rok dobudujeme pohraničnú a pobrežnú stráž s novými kompetenciami návratovej politiky, spustíme systém, ktorý zaznamená údaje o ľuďoch, ktorí vstupujú a vystupujú z EÚ a do nej, realizujeme naše priority, ako boj proti daňovým podvodom, daňovým únikom, zdaňovanie zisku tam, kde vzniká, dokončenie bankovej únie, aby vklady ľudí boli chránené a aby v prípade problémov bánk sa podieľali ich vlastníci a nie všetci obyvatelia, pokračujeme v projekte energetickej únie, aby sme zaručili bezpečnosť dodávok energií a čo najlacnejšie energie. Ochránime náš oceľarsky priemysel proti nízkym cenám z Číny. Doriešime, aby ľudia od leta so svojim mobilom telefonovali v EÚ za rovnakú cenu ako doma.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – Consiliul European trebuie să vina cu soluții viabile pentru o serie de puncte cu care se confruntă Uniunea Europeană în acest moment.

Trebuie găsită cauza migrației și rezolvarea problemelor migrației la sursă. Stăpânirea fluxurilor migrației presupune o nouă politică de cooperare cu țările terțe.

Politica de intervenție a Rusiei în Siria trebuie pusă sub semnul întrebării. Rusia nu este un partener european în ceea ce privește măsurile umanitare, pe cât nu este un partener european pentru proiectele energetice de genul Nord Stream 2.

Acordurile comerciale CETA și TTIP trebuie să țină cont de îngrijorările cetățenilor europeni. UE trebuie să informeze opinia publică în ceea ce privește fiecare avantaj pentru cetățean: crearea de locuri de muncă, dezvoltarea comerțului loial etc. Subliniez necesitatea consolidării instrumentelor legislative europene pentru reindustrializare. Aceste acorduri trebuie să contribuie pozitiv la crearea de condiții corespunzătoare pentru industria din UE, care se confruntă cu o concurență neloială pe piața mondială, unde nu se respectă aceleași standarde și norme.

În ceea ce privește Brexitul, consider că UE trebuie să se pună de acord referitor la așteptările de la noul statut al UK. Libertățile fundamentale, în particular libertatea circulației, nu trebuie să fie atinse de acest nou statut al UK.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – One accepts that the EU should not, either on its own or through informal contacts with the UK, start to review options for the Brexit negotiations before these commence. The same need not apply for the EU's internal arrangements once Brexit has been consummated. This is especially relevant with regard to the financial implications for the Union of being without the UK. Media houses and research bureaus have made their calculations. The Union's income will suffer a sizeable shortfall with the disappearance of the UK's net contribution. What will the implications of this be for ongoing and future EU projects? What will be the dimensions of the shortfall, seen from a purely accounting perspective? And from an operational one? How can this deficit be countered? These questions in no way prejudice the conduct of future Brexit negotiations. They relate to the available options for internal reorganisation of the EU post-Brexit. Misinformation about this may be contributing to ongoing uncertainties as much as the wait for Brexit negotiations to start. Deep background provided publicly as of now by the Commission and/or Council about the scale of the challenges and problems in this regard would help dampen such uncertainties.

Algirdas Saudargas (PPE), *raštu*. – Artėjančiame Europos Vadovų Tarybos susitikime spalio pabaigoje nemažas dėmesys bus skiriamas Rusijos klausimo aptarimui. Tikėtina, kad ir vėl pasigirs teiginių, raginančių palaipsniui grįžti prie ankstesnių santykių, todėl verta atsinaujinti pastarųjų mėnesių faktus. Rugsėji įvyko parlamento rinkimai, po kurių iš Rusijos politinės sistemos galutinai eliminuota nesisteminė opozicija. Netrukus po to buvo paskelbta, kad Kremlius siekia konsoliduoti saugumo struktūras ir atkurti SSRS laikais veikusią saugumo ministeriją – MGB. Mėnesio pabaigoje olandų vadovauto tyrimo dėl MH17 tragedijos ataskaitoje patvirtinta, kad keleivinis lėktuvas virš Rytų Ukrainos buvo numuštas iš Rusijos atgabentų zenitinių raketų kompleksu BUK, kuris vėliau gražintas atgal į Rusiją. Nors kol kas neatskleidžiamos konkrečios šį nusikaltimą įvykdžiusių ir įsakymą davusių pareigūnų tapatybės, klausimų dėl Rusijos atsakomybės šioje tragedijoje nebeturėtų kilti. O spalio 4-ąją paskelbta, jog šalyje prasidės visuotinės tris dienas vyksiančios karinės pratybos, kuriose neva bus mobilizuota 40 mln., taigi trečdalis, visų Rusijos gyventojų. Akivaizdu, kad tai propagandos tikslais išpūstas skaičius, bet tokio pobūdžio neskelbtų pratybų Rusijoje fiksuojama vis daugiau. To turėtų užtekti norint įvertinti esamą politinę situaciją Rusijoje ir bet kokių bandymų normalizuoti santykius su ja grįžtant prie įprastinių formatų sėkme.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne*. – Migračnů krůzu můžeme zvládnůt len spoločnům postupom. Očakávam, že členské štáty plne podporia nasadenie Európskej pobrežnej a pohraničnej strážne na našich hraniciach. Vo svetle nezvratných dôkazov o podiele armády RF na zostrelení letu MH17 by Európa mala tiež vystupovať voči Rusku jednotne a trvať na potrestaní vinníkov a odškodnení obetí.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Az EiT következő ülésén az Unió állam- és kormányfői első ízben találkoznak, hogy ismét megvitassák a migrációs- és menekültválság közös kezelését, azt követően, hogy egyikük – Orbán Viktor – október 2-i „kvótaellenes” népszavazásával durva, közvetlen politikai kihívást intézett velük, az EiT-vel, sőt, az EU egész jogrendjével szemben. A népszavazás a magyar választók bölcsességének köszönhetően ugyan érvénytelen lett, ám az Orbán-kormány tovább folytatja Brüsszel-ellenes demagógiáját, a migránsok elleni gyűlöletkeltést, a közös európai megoldástól való elzárkózását, amit immár az alaptörvényben is rögzíteni akar. Ugy vélem, a mostani Európai Tanács-ülés az egyetlen megfelelő szint és alkalom, hogy az EU vezetői szembesítsék magyar kollégájukat politikájának veszélyeivel, mind a magyar nép, mind az Európai Unió jövője szempontjából.

Ennek érdekében szorgalmazom, hogy a mostani EiT napirendjének előkészületei kapcsán végre ismerjék fel: nem érdekes és nem is lehet tovább a siker reményében a migránsválság hatékony és közös uniós kezeléséről beszélni, ha Európa vezetői nem vetnek egyszer s mindenkorra véget Orbán aknamunkájának, megelőzve ezzel az önző, nacionalista populizmus további terjedését a tagállamok körében. A magyar kormány diktatórikus módszerei és uszító kampánya ellenére ebben most már bizonyítottan a magyar választók többségének egyetértésére is számíthatnak.

Miguel Viegas (GUE/NGL), por escrito. – Este diálogo estruturado é parte integrante de um processo inqualificável de chantagem e condicionamento destinado a prevenir qualquer desvio dos governos nacionais em relação à agenda neoliberal da União Europeia. Estamos naturalmente contra a suspensão dos fundos estruturais e acompanhamos muito do que foi dito hoje nesta reunião. Mas este diálogo, esta possibilidade de suspensão dos fundos estruturais, as sanções e as multas não caíram do céu. São a aplicação de regras concretas que foram aprovadas por este Parlamento e por muitos deputados que estão neste momento confrontados com as consequências das diretivas e dos regulamentos aprovados anteriormente. São, por isso, parte integrante de uma União Económica e Monetária que, com as suas regras, os seus mecanismos, representa um verdadeiro entrave ao desenvolvimento dos países e das regiões economicamente mais débeis. Neste sentido, mais do que recomendar a não aplicação da suspensão dos fundos estruturais, devemos exigir uma profunda reflexão sobre o euro, sobre a União Económica e Monetária e, em última análise, sobre este processo de integração neoliberal que deixou de ser parte da solução para ser parte do problema.

6. Oświadczenia Przewodniczącego / Przewodniczącej

Der Präsident. – Verehrte Kolleginnen und Kollegen! Heute Morgen ist im Plenum mehrfach in etlichen Redebeiträgen, eben auch durch den Vizepräsidenten der Kommission, Herrn Timmermans, auf Václav Havel hingewiesen worden. Dieser große europäische Staatsmann hätte heute sein achtzigstes Lebensjahr vollendet – eine große Persönlichkeit, wie viele von Ihnen in ihren Reden heute zum Ausdruck gebracht haben, ein Charakter mit Rückgrat, ein Mann, der sein Leben im Kampf gegen die Diktatur, gegen die sowjetische Unterdrückung, für die Demokratie und die Rechtsstaatlichkeit eingesetzt hat. Er befreite nicht nur die damalige Tschechoslowakei vom Joch des Kommunismus, er führte auch die Tschechische Republik als souveränen Staat zum Beitritt zur Europäischen Union. Ich glaube, Václav Havel und sein Lebenswerk sind ein Vermächtnis für all diejenigen, die an ein Europa der Toleranz, des Respekts und des Kampfes für Freiheit glauben. Deshalb ist es sicher angemessen, an seinem 80. Geburtstag an diesen großen Mann zu erinnern.

(Beifall)

Liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir werden nachher eine Abstimmung über die Notwendigkeit einer europäischen Reindustrialisierungspolitik verfolgen. Das ist der Grund, warum eine Reihe von Vertreterinnen und Vertretern der Belegschaft der Firma Caterpillar, vor allen Dingen die Betriebsräte, heute bei uns sind und diese Debatte und die Abstimmung verfolgen. Ich heiße in einer sehr schwierigen Situation, nicht nur für Caterpillar, sondern für die gesamte europäische Industrie, die Gäste bei uns auf der Tribüne willkommen.

(Beifall)

7. Zamknięcie procedury uchylenia immunitetu: Patrz protokół

8. Głosowanie

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgt die Abstimmungsstunde.

(Abstimmungsergebnisse und sonstige Einzelheiten der Abstimmung: siehe Protokoll).

— *Vor der Abstimmung.*

James Carver (EFDD). – Mr President, Sunday saw the start of Rosh Hashanah, the Jewish New Year. With a rise in anti-Semitism not just across the European Union, but across the globe, and with Jewish communities across the European Union facing greater security issues at their schools and at their synagogues, would it not be a good opportunity to wish Europe's Jewish citizens a happy and a sweet new year?

(Applause)

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Carver, für diesen Hinweis. Es ehrt Sie sicher, dass Sie darauf hinweisen.

- 8.1. Przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0267/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)**

- 8.2. Przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0268/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)**

- 8.3. Przystąpienie Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0266/2016 - Angel Dzhambazki) (głosowanie)**

- 8.4. Globalne cele oraz zobowiązania UE dotyczące żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie (B8-1042/2016) (głosowanie)**

- 8.5. Prokuratura Europejska i Eurojust (B8-1054/2016) (głosowanie)**

- 8.6. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (RC-B8-1051/2016, B8-1051/2016, B8-1052/2016, B8-1053/2016, B8-1055/2016, B8-1056/2016, B8-1057/2016, B8-1058/2016) (głosowanie)**

Der Präsident. — Damit ist die Abstimmungsstunde geschlossen.

PRZEWODNICTWO: RYSZARD CZARNECKI

Wiceprzewodniczący

9. Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania

Ustne wyjaśnienia dotyczące głosowania

9.1. Przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów wprowadzenia dziecka za granicę (A8-0267/2016 - Angel Dzhambazki)

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – Il seguente è un atto non legislativo con cui si ratifica l'adesione del Perù alla convenzione dell'Aia che riguarda la sottrazione internazionale dei minori. Poiché si tratta di un atto formalmente necessario, poiché nella convenzione non è prevista la possibilità di un'approvazione diretta da parte dell'UE, ho votato a favore.

Tim Aker (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivo este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — We voted in favour of this report to endorse the Council decision to authorise the accession of Peru to the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty to ensure that children wrongfully taken into another country, often by a parent or guardian, are brought back to their home country.

A ruling of the European Court of Justice in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in these matters, but the Convention does not allow for international organisations – such as the EU – to sign the Convention themselves. This Council decision is therefore necessary to allow Member States to accept the accession of Peru to the Convention, bringing the Convention into force between the entire EU and Peru.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à donner à l'Autriche et à la Roumanie l'autorisation d'accepter l'adhésion du Pérou à la convention, qui permettra l'entrée en vigueur de la convention entre le Pérou et l'ensemble de l'Union européenne. Tous les autres États membres de l'Union européenne ont donné leur approbation au Pérou pour y adhérer.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. – I have voted in favour of the proposal for a Council decision authorising the Republic of Austria and Romania to accept, in the interest of the European Union, the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. I welcome the accession of Peru to the Convention as EU-wide protection should be ensured for the children in question. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. The Convention also initiates a system which ensures the immediate return of children who have been abducted. Following the accession of Peru to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the two Member States which have not yet accepted the accession of Peru – Austria and Romania – to accept that accession. This will allow the Convention to enter into force between Peru and the entire European Union and it has a particular significance because of many EU citizens that are of Peruvian origin. Children with links to the Peruvian community will thus be safeguarded against abduction.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραφτώως*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ρουμανία, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Περού στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι με αυτό τον τρόπο θεσπίζεται ένα σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε τέτοιες καταστάσεις.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Das Haager Übereinkommen vom 25. Oktober 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung ist ein Rechtsinstrument von größter Bedeutung, welches von allen Mitgliedstaaten der Europäischen Union ratifiziert wurde.

Durch das Übereinkommen wird ein System der Zusammenarbeit der Vertragsstaaten eingeführt, durch das Fälle internationaler Kindesentführungen gelöst werden sollen. Sehr häufig treten diese Probleme auf, wenn ein Paar sich getrennt hat. Stammen die Eltern aus verschiedenen Staaten, können sie versucht sein, sich die mangelnde Zusammenarbeit zwischen diesen Staaten zunutze zu machen, um das Sorgerecht für das Kind zu erhalten.

Ziel des Übereinkommens ist es, Lösungen für diese Situationen auf internationaler Ebene zu bieten, indem festgelegt wird, dass die Gerichte des Wohnsitzstaates des Kindes zuständig sind und dessen Recht anwendbar ist. Durch das Übereinkommen wird auch ein System eingeführt, durch das gewährleistet wird, dass Kinder, die entführt wurden, sofort zurückgegeben werden.

Der Beitritt Perus zum Haager Übereinkommen ist durchaus zu begrüßen. Auch hier gilt, desto mehr Länder dieses Übereinkommen unterzeichnen, desto wirksamer ist es. In der Europäischen Union leben viele Bürgerinnen und Bürger peruanischer Herkunft. Kinder, die Verbindungen zu diesem Staat haben, werden so vor Entführungen geschützt.

Marie-Christine Arnautu (ENF), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants en autorisant le Pérou à adhérer à la convention de La Haye de 1980.

Jonathan Arnott (EFDD), in writing. – Under normal circumstances, I would vote against or abstain on resolutions involving the European Union's participation in international bodies and organisations because I believe that it's not for the European Union to make such decisions.

In this situation, however, the question is whether Peru should be allowed to accede to the Hague Convention. It should be a vote of the British Parliament, but it is not, because such sovereignty has been ceded. If the European Parliament were to vote against accession, it would penalise children at risk of abduction in that country.

Therefore I voted in favour of accession, despite my constitutional concerns.

Jean Arthuis (ALDE), par écrit. – J'ai voté pour cette proposition car il apparaît que l'adhésion du Pérou à la convention est une nouvelle dont il y a lieu de se féliciter, compte tenu surtout du fait que l'Union européenne compte sur son sol de nombreux citoyens d'origine péruvienne.

Zigmantas Balčytis (S&D), raštu. – Balsavau už pasiūlymą, kuriuo Austrijos Respublika ir Rumunija įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari ti Peru prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas, kuriame numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų problemos dėl vaikų grobimo atsiranda porai išsiskyrus. Taip pat dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Atsižvelgdamas į šiuos pavyzdžius, pritariu Peru prisijungimui prie Hagos konvencijos, kad būtų nustatyti kompetentingi teismai ir taikomi įstatymai tos valstybės, kurioje yra vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta. Taip pat būtų užtikrinta, kad pagrobtas vaikas būtų nedelsiant grąžintas.

Gerard Batten (EFDD), in writing. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Nicolas Bay (ENF), par écrit. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. L'Union dispose désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Voilà pourquoi j'ai voté en faveur de l'adhésion du Pérou à ladite convention de La Haye.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la reconnaissance par l'Autriche et la Roumanie de l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye. Cela permettra l'entrée en vigueur de la convention entre le Pérou et l'ensemble de l'Union européenne.

La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument de la plus haute importance. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union européenne.

Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvement international d'enfant.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, ratificata da tutti i paesi dell'Unione, ha introdotto un sistema che consente agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione a questo tipo di casi. Il testo del trattato prevede due punti principali: la competenza a giudicare e l'applicabilità le leggi affidata allo Stato di residenza del minore e l'istituzione di un meccanismo per il ritorno immediato del minore sottratto. L'Unione europea dispone attualmente di una competenza esterna esclusiva in questo settore, ma la convenzione non prevede l'azione autonoma delle organizzazioni internazionali. Per questo motivo occorre che gli Stati membri agiscano per conto dell'Unione attraverso una previa autorizzazione del Consiglio. La relazione Dzhabazki, che oggi ho sostenuto, autorizza quindi l'Austria e la Romania ad accettare l'adesione del Perù alla convenzione, consentendole di dispiegare i propri effetti nei rapporti tra il paese sudamericano e l'Unione europea.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También insta un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer al ponente el trabajo realizado en este informe sobre la Adhesión de Perú al Convenio de la Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacionales de menores. Es un instrumento de importancia crucial. La adhesión de Perú es una buena noticia.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport relatif à l'adhésion du Pérou à la Convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Le Pérou doit pouvoir être libre, s'il le souhaite, d'adhérer à ce système de coopération internationale qui permet notamment de régler les cas d'enlèvement international d'enfants.

Il peut en effet y avoir problème dans le cas d'un couple séparé et dont les parents ressortent d'États différents. La Convention règle les possibles litiges de juridiction puisqu'elle dispose que les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Elle permet aussi un retour immédiat de l'enfant enlevé.

Si je regrette que l'Union dispose désormais de la compétence exclusive dans ce domaine au détriment des États-Membres, le Pérou, en tant qu'État souverain, a parfaitement le droit d'adhérer à cette Convention et la ratification de cette adhésion permettra qu'elle entre en vigueur entre l'Union et ce pays.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale dei minori prevede la collaborazione fra gli Stati firmatari affinché il bambino o il ragazzo sotto i 16 anni che sia stato «sottratto» arbitrariamente da un genitore faccia ritorno al luogo di residenza familiare in attesa di una pronuncia giudiziaria, salvo che il ritorno prefiguri un grave pericolo per la sua sicurezza. Ritengo di fondamentale importanza per la tutela dei nostri figli che questa convenzione sia ratificata e rispettata da sempre più Stati. Ho inteso quindi sostenere col mio voto l'autorizzazione per Austria e Romania ad accettare l'adesione del Perù alla convenzione.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, firmado por todos los Estados miembros de la UE, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo del Convenio es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmado por el mayor número posible de Estados.

Aunque la UE tiene competencia exterior exclusiva en este terreno, el Convenio no autoriza la participación de agentes internacionales, por lo que la UE necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en el Convenio. Por ello, he votado a favor de autorizar a los dos Estados miembros que aún no han aceptado la adhesión de Perú —a saber, Austria y Rumanía— a aceptarla.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriame aptariami Europos Sąjungos interesai pritarti Peru prisijungimui prie Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas. Ją ratifikavo visos ES valstybės narės. Konvencijoje numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų šios problemos atsiranda porai išsiskyrus. Jeigu motina ir tėvas yra iš skirtingų valstybių, siekiant užsitikrinti vaiko globą kyla noras pasinaudoti šių valstybių bendradarbiavimo trūkumu. Žiniasklaidoje pilna pranešimų apie tarptautinį vaikų grobimą apsigyvenus skyrium arba po ištuokos. Šiais atvejais didžiausia problema – atskirų valstybių teisinių sistemų nacionalinis šališkumas. Dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Peru prisijungus prie Konvencijos, Tarybos sprendimas būtinas, kad dvi valstybės narės, kurios dar nėra pritarusios Peru prisijungimui (Austrija ir Rumunija), būtų įgaliosos pritarti šios šalies prisijungimui. Taip bus sudarytos sąlygos Konvencijai įsigaliooti tarp Peru ir visos Europos Sąjungos. Peru prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai. Pranešėjas visiškai remia šį prisijungimą, ypač todėl, kad nemažai ES piliečių kilę iš Peru. Taigi vaikai, turintys ryšių su Peru bendruomene, bus apsaugoti nuo grobimo.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Pristop Peruja h Haaški konvenciji pozdravljam, zato tudi nisem imel nobenih zadržkov pri podpori predlaganega sklepa.

Haaška konvencija iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok je zelo pomemben instrument, ki določa sistem za sodelovanje pri iskanju rešitev za primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok. Konvencijo so že pred časom ratificirale vse države članice EU.

Do težav največkrat pride v primeru prenehanja življenjske skupnosti med staršema, ki prihajata iz različnih držav. Obstaja namreč nevarnost, da kateri izmed staršev želi izkoristiti pomanjkanje sodelovanja med tema državama in tako pridobiti izključno pravico do varstva in vzgoje otrok. V takih primerih je največja težava nacionalna pristranskost pravnih sistemov v posameznih državah, sodbe pa se pogosto končajo tako, da vsako nacionalno sodišče zaupa otroka v varstvo in vzgojo staršu, ki je državljan te države.

Konvencija pa določa pristojnost sodiščem in pravu države, v kateri ima otrok prebivališče in tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka. V primeru pristopa Peruja h konvenciji to pomeni, da bodo otroci, povezani s perujsko skupnostjo v državah članicah EU, zaščiteni pred protipravnim odvzemom.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o pristupu Perua Haškoj konvenciji, koja štiti djecu koja se nađu u pravnoj nesigurnosti.

Izvješće ima za cilj davanje dozvole Austriji i Rumunjskoj da prihvati pristupanje Perua Konvenciji, što će omogućiti stupanje na snagu Konvencije između Perua i cijele EU, s obzirom da su sve ostale zemlje članice EU-a dale svoj pristanak.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit*. – Je suis en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix souverain de demander cette adhésion.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I endorsed the authorisation given by the Parliament to Austria and Romania to accept the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. Indeed, I believe the 1980 Hague Convention is an important and successful instrument aimed at settling cases of international child abduction through cooperation between states. The accession of Peru needs the authorisation of the Council due to the fact that Austria and Romania had not accepted Peru yet. This resolution is important because many EU citizens are of Peruvian origin and as a consequence the Convention will help more European families deal with separations or divorces.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – La Convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. La convenzione introduce un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto, tutelando la sua salute e i suoi diritti fondamentali. L'adesione del Perù alla Convenzione è un passo positivo nella promozione della tutela dei diritti dei minori a livello globale e non solo europeo.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980, ratifiée par l'ensemble des États membres de l'Union européenne, instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Dans la plupart des cas, ces enlèvements sont liés au divorce des parents, tentés d'exploiter le manque de coopération entre les États pour obtenir la garde de leur enfant. Cette convention stipule que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Ce texte vise à donner l'avis du Parlement européen sur l'entrée en vigueur de cette convention entre le Pérou et l'Union, cette dernière disposant désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine. Bien que je conteste la perte de souveraineté des États membres qui laissent à l'Union le soin d'adopter pour eux ce type d'accord, je me suis prononcé en faveur de ce texte. D'une part cette convention favorise le retour des enfants à leur domicile, d'autre part l'adhésion du Pérou est une nouvelle dont il y a lieu de se féliciter.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii reprezintă unul dintre instrumentele principale de promovare a drepturilor copilului. Convenția instituie un sistem de cooperare între autoritățile centrale, având ca obiect soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. Aceste cazuri apar cu precădere în situațiile în care părinții provin din state diferite, state care nu au consolidat un parteneriat de cooperare. Drept urmare, se creează o vulnerabilitate care favorizează acțiunile ilicite de obținere a încredințării copiilor. Astfel, Convenția de la Haga are scopul de a soluționa astfel de spețe la nivel internațional, fiind prevăzut un sistem care asigură înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.

Aderarea Republicii Peru la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii este o acțiune pe care o consider oportună, dat fiind numărul considerabil de cetățeni ai Uniunii de origine peruană care vor putea fi protejați împotriva răpirii copiilor. M-am exprimat în favoarea aderării Republicii Peru la Convenția de la Haga, deoarece consider esențial ca prevenirea răpirii copiilor să rămână o prioritate pentru Uniunea Europeană și statele terțe.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – La convention de La Haye relative aux aspects civils de l'enlèvement international d'enfants a été instituée en 1980. Tous les États membres de l'Union européenne sont signataires de cette convention. Cet acte législatif de droit international privé impose une base juridique uniforme en cas d'enlèvement d'un enfant par un de ses parents lors d'une séparation de couple binational. Il arrive qu'un parent enlève son enfant et reçoive légalement le droit de garde dans son État d'origine. L'autre parent est alors tenu de se plier à cette décision à cause d'un manque d'homogénéité juridique entre les deux États desquels les parents sont ressortissants. De telles situations ne doivent plus se produire. Nous devons tout mettre en œuvre pour que le droit des enfants soit appliqué de manière identique partout dans le monde. J'ai voté en faveur de l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione in questione poiché reputo la Convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori uno strumento di vitale importanza per gli Stati membri dell'Unione europea e non.

La Convenzione, infatti, introduce un sistema che consente agli Stati firmatari di cooperare fattivamente al fine di trovare una soluzione concreta ai casi di sottrazione internazionale di minori. La problematica si presenta principalmente a seguito di separazione o divorzio. Nel caso in cui la madre e il padre provengono da Stati differenti, si potrebbe, ad oggi, sfruttare la mancanza di cooperazione tra Stati interessati per indirizzare l'affidamento.

La tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati è quella di praticare favoritismi in base alla nazionalità. La Convenzione mira a risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. È previsto, inoltre, un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto.

Numerosi cittadini europei hanno origini peruviane e pertanto, grazie all'adesione del paese in questione, i minori che presentano legami con la comunità peruviana saranno opportunamente tutelati contro le sottrazioni.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – This was a vote to endorse the Council's decision to authorise Peru signing up to the Hague Convention of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty with the purpose of ensuring the immediate return of children wrongfully taken to or retained internationally (usually by one parent or guardian) in their home country, where domestic custody proceedings can take place. While a ruling of the ECJ in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in the field, the Convention does not allow for international organisations - such as the EU - to be partners to the Convention themselves. These Council decisions are therefore necessary to allow particular Member States which have not yet accepted the accession of the relevant countries to the Convention to do so, bringing the Convention into force between the entire EU and that country.

For these reasons I voted in favour.

David Casa (PPE), *in writing*. – I approved the proposal without amendment, in order to ensure that EU-wide protection is afforded to children with links to the Peruvian community, who will thus be safeguarded against abduction. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. The purpose of the Convention is to resolve such situations at an international level, by establishing that the competent courts and applicable laws are those of the state of residence of the child. The Convention also introduces a system which ensures the immediate return of children who have been abducted. The EU now has exclusive external competence in this field and the Member States therefore no longer act on their own account.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Con l'adozione dell'atto in questione si concede ai singoli Stati membri di ratificare l'adesione del Perù alla convenzione dell'Aia sulla sottrazione internazionale dei minori (poiché nella convenzione non è prevista la possibilità di un'approvazione diretta da parte dell'UE, si tratta di un atto formale ma necessario).

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – La Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori ha istituito un sistema di cooperazione tra le autorità di ogni Stato contraente, che stabilisce l'immediato rientro dei minori che sono stati illecitamente trasferiti o trattenuti. Trattandosi di un accordo internazionale che ha lo scopo di tutelare e proteggere i minori che si trovano in situazioni di incertezza giuridica, è necessario che venga ratificato dal maggior numero possibile di Stati. Dato che l'Unione europea ha competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione di minori, sono convinta che le Istituzioni europee debbano autorizzare gli Stati membri affinché accettino la partecipazione del Perù. Ho ritenuto quindi di votare a favore della decisione, auspicando una rapida entrata in vigore della Convenzione dell'Aia del 1980 tra il Perù e tutti gli Stati membri dell'UE al fine di prevenire la sottrazione di minori.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση δεδομένου ότι πολλοί πολίτες της ΕΕ κατάγονται από το Περού. Έτσι, θα διασφαλιστεί η προστασία από τις απαγωγές των παιδιών που έχουν δεσμούς με την περουβιανή κοινότητα. Η προσχώρηση του Περού στη σύμβαση είναι ευπρόσδεκτη.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η ψηφοφορία αφορούσε την έκθεση με την οποία εξουσιοδοτούνται η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ρουμανία να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση του Περού στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών. Καθώς πρόκειται για ένα ζήτημα βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των πολιτών και ιδιαίτερα των παιδιών, δεν εκφράστηκαν αντιρρήσεις από καμία πλευρά και ως εκ τούτου ψήφισα υπέρ.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Ho votato favorevolmente al provvedimento vista la convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. Essa si inserisce in un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare e trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Molte volte il problema principale è la tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati a praticare favoritismi in base alla nazionalità. Succede sovente che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto. L'adesione del Perù alla convenzione va accolta con favore. Il relatore appoggia pienamente tale posizione, in considerazione del fatto che molti cittadini dell'Unione europea sono di origine peruviana. I minori aventi legami con la comunità peruviana saranno così tutelati contro le sottrazioni.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa proposta che autorizza la repubblica d'Austria e la Romania ad accettare l'adesione del Perù alla convenzione dell'Aia del 1980. La convenzione Aia è uno strumento molto importante ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea che permette la cooperazione degli stessi nella risoluzione dei casi di sottrazione internazionale di minori.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Accolgo con piacere l'adesione del Perù alla convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori. Si tratta infatti di un passo importante nella protezione dei minori dal momento che molti cittadini europei sono di origini peruviane e potranno dunque essere tutelati da abduzione. In particolare, la convenzione dell'Aia favorisce una cornice di tutela dei diritti dei minori a livello internazionale, rivelandosi particolarmente efficace in caso di scontro tra diverse legislazioni nazionali. Infine, mi congratulo che questa relazione possa assicurare l'immediato rientro dei minori illecitamente trasferiti o trattenuti in qualsiasi Stato contraente.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the Report on the proposal for a Council decision authorising the Republic of Austria and Romania to accept, in the interest of the European Union, the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – A Convenção de Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os aspetos civis do rapto internacional de crianças é um instrumento fundamental no âmbito da cooperação judiciária entre os Estados contratantes na resolução dos casos de rapto internacional de crianças.

Com esta Convenção visa-se harmonizar os sistemas jurídicos diferentes dos Estados que normalmente se declaram ambos competentes para julgar a ação e declaram a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam, passando-se a adotar com a Convenção o critério do Estado de residência do menor.

Em virtude de atualmente esta matéria ser da competência exclusiva externa da União, é necessário uma decisão do Conselho que apele à aceitação dos Estados-Membros da adesão de países terceiros à Convenção de Haia.

Apoio, neste sentido, o relatório Dzhambazki e felicito o Estado do Peru pela adesão à Convenção.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – This is an important instrument which has been ratified by all the EU Member States, providing protection for the interest of those children who are victims of abduction. The Convention introduces a system of cooperation, aimed at settling cases of international child abduction, between contracting states which are often at loggerheads declaring themselves competent, with each of them awarding custody of the child to the parent who is a national of their state. An important development introduced by the Convention is a system which ensures the immediate return of children who have been abducted. Following the accession of Peru to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the two Member States which have not yet accepted the accession of Peru – Austria and Romania – to accept that accession. This will allow the Convention to enter into force between Peru and the entire European Union.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivo este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének megakadályozása, megelőzése érdekében született a 1980. évi Hági Egyezmény. Az egyezményt az EU valamennyi tagállama ratifikálta. Az egyezmény értelmében a gyermek tartózkodási helye szerinti állam joga érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény által biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése is. Az ilyen ügyekben az EU ma már kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik. Az egyezmény hiányában a gyermekfelügyelet megszerzése érdekében a másik államból származó fél hajlamos az államok közötti együttműködés hiányának kihasználására, ilyenkor megtörténhet, hogy mindkét érintett állam bírósága az ügyet saját hatáskörébe sorolja és a gyermekfelügyeleti jogot a saját nemzetiségű szülőnek ítéli.

Ezért fontos, hogy a nemzetközi egyezménynek minél több állam részesévé váljon. Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot (Ausztriát és Romániát) az elfogadásra. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az EU között. Perunak az egyezményhez való csatlakozása segítség lesz a perui származású uniós állampolgárok száma. Támogattam a jelentést.

Edward Czesak (ECR), na piśmie. – W pełni popieram przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę. Konwencja, podpisana przez 93 kraje, reguluje prawnie przyznanie opieki nad dzieckiem i przyznaje moc prawną przepisom tego kraju, w którym dziecko ma miejsce stałego pobytu. To bardzo ważna regulacja, ponieważ w obecnych czasach coraz więcej małżeństw się rozpada i niestety zdarzają się nawet przypadki uprowadzeń. Zagłosowałem za, ponieważ nie można uniemożliwić żadnemu państwu, które spełnia wymogi, przystąpienia do tak ważnej konwencji. Uważam ponadto, że Austria i Rumunia powinny jak najszybciej wyrazić na to zgodę.

Miriam Dalli (S&D), in writing. – I am in favour of the accession of Peru as the main scope is protecting children which find themselves in legal uncertainty. The Hague Convention is an important international instrument of cooperation which enables signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. It is a fundamental tool that clarifies the applicable national law in cases where there is a conflict of competence between two or more national legal systems.

Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Având în vedere că Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii constituie un instrument extrem de important având ca obiectiv principal soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii, salut aderarea Republicii Peru la convenție.

Michel Dantin (PPE), par écrit. – Ces rapports proposent l'approbation par le Parlement européen d'une décision du Conseil relative à l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des États membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational. Considérant que ces rapports participent à l'harmonisation des réglementations internationales en matière de gestion des différends familiaux, j'ai soutenu ce rapport.

Rachida Dati (PPE), par écrit. — J'ai voté en faveur du rapport sur la proposition de décision du Conseil autorisant l'Autriche et la Roumanie à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. En instaurant la primauté de la juridiction et des lois de l'État dans lequel réside l'enfant, la convention joue un rôle déterminant dans la résolution des problématiques entourant la question de la garde de l'enfant lors de la séparation de couples binationaux. La convention est un outil indispensable de la protection internationale des enfants qui a aussi permis l'élaboration d'une procédure accélérée pour le retour des enfants victimes d'enlèvements. Pour autant, pour que la convention soit appliquée, il est nécessaire que l'adhésion d'un État soit acceptée par les autres États parties à la Convention. Bien que le Pérou ait adhéré en 2001, l'Autriche et la Roumanie n'ont toujours pas accepté cette adhésion. Afin que les enfants liés à la communauté péruvienne soient protégés contre les enlèvements, nous appelons le Conseil à adopter au plus vite une décision autorisant l'Autriche et la Roumanie à accepter l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Andor Deli (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Isabella De Monte (S&D), *per iscritto*. – L'UE dispone già di una competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione internazionale di minori confermata dalla Corte di giustizia. Ma per permettere che questa venga applicata, i paesi membri devono agire all'unisono. L'autorizzazione del Consiglio all'Austria e alla Romania di accettare l'adesione del Perù alla convenzione dell'Aia avrà conseguenze vantaggiose per l'intera Unione europea migliorando la cooperazione a livello comunitario per difendere i diritti dei minori, quali il diritto all'istruzione e alle opportunità economiche per un futuro prospero. Per questi motivi ho votato a favore della relazione.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — Chaque année dans le monde, plusieurs milliers d'enfants sont enlevés par l'un des deux parents. En cas d'absence de coopération entre l'État d'origine et l'État de résidence de l'enfant, certains cas ne peuvent être résolus. La convention de la Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument juridique qui permet de reconnaître la compétence des juridictions de l'État où l'enfant réside. Un dialogue peut ainsi s'établir entre les États parties à cette convention pour faciliter le retour de l'enfant qui a été enlevé. L'Union européenne soutient l'adhésion d'États tiers à la convention de 1980 afin que ses États membres puissent se fonder sur un cadre juridique commun pour traiter les enlèvements internationaux d'enfants. À côté de l'objectif général consistant à développer une coopération judiciaire, ce règlement poursuit l'objectif général de protection des droits de l'enfant. L'adhésion du Pérou à la convention est donc une bonne nouvelle.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Хагската конвенция от 1980 г. относно гражданските аспекти на международното отвлечане на деца е важно международно споразумение, чиято цел е да се намерят решения в ситуации, когато съдилищата на двете държави (в случаите на родители с две различни националности) декларират себе си компетентни и всяка една от тях дава попечителство над детето на родителя, който е неин гражданин.

Чрез конвенцията се установява, че компетентните власти са тези, където детето е резидент. Конвенцията също така въвежда система, която да гарантира незабавното връщане на децата, които са били отвлечени. Сега ЕС има изключителна външна компетентност в тази област и поради това държавите членки вече не действат за своя сметка.

В този доклад аз предлагам да се даде право на Австрия и Румъния да приемат присъединяването на Перу към това международно споразумение.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Θεωρούμε το κείμενο θετικό διότι είναι ανάγκη η συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό θα λυθούν τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο για τις έρευνες σε όλο το κόσμο όσο και για τον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζονται μάλιστα αφορούν τις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και προέρχονται από διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί τις προσπάθειες εξεύρεσης λύσης υπέρ του παιδιού.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 25 de octubre de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores es un instrumento de importancia crucial, que ha sido ratificado por todos los Estados miembros de la Unión. Este Convenio establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores.

La adhesión de Perú al Convenio es una buena noticia y el ponente muestra su total apoyo, dado, en especial, que muchos ciudadanos de la Unión son de origen peruano. Gracias al Convenio, los menores vinculados a la comunidad peruana estarán protegidos contra la sustracción ilegal.

Por consiguiente, el ponente propone al Parlamento que apruebe la propuesta sin modificaciones con objeto de garantizar la protección de dichos menores en todo el territorio de la Unión.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, which is a multilateral treaty that provides a way for abducted children to be returned from one member country to another. Countries need to work together in order to tackle international, cross-border problems like these, and for Peru to join will enlarge this network to fight child abduction more effectively. I support any measures which help safeguard the well-being of children in Wales.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A Convenção em causa estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças. Este tipo de situações ocorre com muita frequência quando um casal se separa. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. A adesão do Peru à Convenção merece o meu elogio e aprovação.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote pour: en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório dá acordo a uma decisão do Conselho relativa à autorização da adesão do Peru à Convenção de Haia sobre os aspetos civis relativos ao Rapto Internacional de Crianças.

Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre Estados que visa encontrar solução para casos de rapto internacional de crianças. O seu objetivo é assegurar o regresso das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado Contratante ou nele retidas indevidamente e fazer respeitar de maneira efetiva nos outros Estados Contratantes os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante.

A situação de rapto de crianças ocorre por vezes quando um casal se separa, sendo os pais originários de Estados diferentes. É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes, de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor.

Sublinha-se a importância do sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. Votámos a favor, já que o Acordo tem como propósito justificado a defesa dos interesses dos menores.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Európska únia má veľmi silné postavenie pri garantovaní základných práv a usiluje sa o to, aby občania jednotlivých členských štátov neboli vystavovaní nebezpečenstvu a aby boli chránené ich základné práva. Medzi nástrojmi, ktoré Európska únia prijala na ochranu práv detí, je aj Haagsky dohovor z 25. októbra 1980. Predmetný dohovor umožňuje zmluvným stranám spolupracovať a hľadať spoločné riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí, ktoré sa stávajú ešte aj v 21. storočí. Po tom, čo Peru pristúpilo k tomuto dohovoru, je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce dva členské štáty Rakúsko a Rumunsko, ktoré ešte pristúpenie Peru neprijali, na to, aby pristúpenie prijali. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Peru a celou Európskou úniou.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto a favore della relazione che permette agli Stati di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραφικώς*. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ρουμανία, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Περού στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη.

Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται, μάλιστα, είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί την εύρεση λύσης για το παιδί.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross-border cases of child custody. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights over the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified. This report aims at giving Austria and Romania the authorisation to accept the accession of Peru to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Peru and the entire EU. I voted in favour of the report.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege okozza. Az egyezmény olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése. Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe con el objetivo de tener en cuenta la adhesión de Perú al Convenio. Es necesaria una decisión del Consejo para autorizar a los dos Estados miembros que aún no han aceptado la adhesión de Perú, a saber, Austria y Rumanía, a aceptarla, lo que permitirá que entre en vigor el Convenio entre Perú y toda la Unión. No hay duda de que la adhesión de Perú al Convenio es una buena noticia, dado, en especial, que muchos ciudadanos de la Unión son de origen peruano. Gracias al Convenio, los menores vinculados a la comunidad peruana estarán protegidos contra la sustracción ilegal.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione legislativa del Parlamento europeo sulla proposta di decisione del Consiglio che autorizza la Repubblica d'Austria e la Romania, nell'interesse dell'Unione europea, ad accettare l'adesione del Perù alla Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, in quanto ultimo passaggio normativo necessario ai fini della validità tra UE e Perù di un testo approvato nel lontano 1980.

Il mio è stato un voto convinto in favore di una maggiore tutela dei minori, che sempre più spesso sono vittime di contese e vicende a loro estranee e che calpestando i loro diritti. È importante dunque che l'Austria e la Romania accettino, nell'interesse dell'UE, l'adesione del Perù alla Convenzione dell'Aia del 1980 relativa alla sottrazione dei minori, pratica purtroppo sempre più frequente nelle famiglie plurinazionali che si ritrovano ad affrontare una separazione.

Appoggio pienamente l'intento della Convenzione di disciplinare tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti sono quelli del paese di residenza del bambino, in luogo dei tribunali dello Stato di nazionalità del genitore. Tale criterio, infatti, tutela maggiormente il minore e ed è più conforme alla sua storia personale, legando il diritto applicabile all'effettiva permanenza su un territorio.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *na piśmie*. – Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. wprowadza system umożliwiający współpracę pomiędzy państwami przy rozstrzyganiu spraw dotyczących uprowadzeń dzieci za granicę.

Celem powyższej konwencji jest zaradzenie tego typu sytuacjom na szczeblu międzynarodowym poprzez ustalenie sądów właściwych do rozpatrywania takich sporów. W tym przypadku obowiązują przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko. Ponadto konwencja wprowadza system gwarantujący niezwłoczny powrót do kraju uprowadzonej osoby nieletniej.

Dzisiejsze głosowanie odzwierciedla fakt, że zależy nam na tym, aby jak największa liczba krajów przystąpiła do tej konwencji. Wielu obywateli UE pochodzi z Peru, a dzieci mające powiązania z tym krajem będą teraz chronione przed nielegalnym uprowadzeniem.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Das seit 1980 bestehende Haager Übereinkommen richtet sich auf den Schutz von Kindern. Die festgeschriebenen zivilrechtlichen Aspekte zur Prävention von Kindesentführungen und der Rückführung von entführten Kindern sind Bestandteil einer unumstößlichen Strategie zum Schutze des Wohlergehens von Kindern. Den Beitritt von möglichst vielen Staaten zu diesem Übereinkommen begrüße ich sehr.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en masse by the EU.

Sylvie Goddyn (ENF), *par écrit*. – Cette adhésion étant la manifestation de la volonté des États concernés, il n'y avait aucune raison de s'y opposer par un vote défavorable. Il est tout à fait nécessaire d'agir pour protéger les enfants comme les parents.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Sprawozdanie w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej Republikę Austrii i Rumunię do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Peru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.

Konwencja haska z dnia 25 października 1980 roku dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest dokumentem o szczególnym znaczeniu, wprowadza ona bowiem system umożliwiający umawiającym się państwom współpracę przy rozstrzyganiu spraw dotyczących uprowadzenia dziecka za granicę przez jednego z rodziców lub prawnych opiekunów.

Niezmiernie problematycznym w takich sytuacjach jest ustalenie sądu właściwego w sprawie przyznania opieki nad dzieckiem rodzicowi lub opiekunowi w sytuacji, gdy każde z rodziców czy opiekunów posiada obywatelstwo innego kraju.

Celem konwencji jest zarządzenie temu problemowi na szczeblu międzynarodowym poprzez ustalenie, że wyłącznie właściwymi są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko. Konwencja wprowadza również system gwarantujący niezwłoczny powrót uprowadzonego dziecka.

Jako że wielu obywateli UE pochodzi z Peru, a dzieci mają powiązania z wspólnotą peruwiańską, przez co są narażone na nielegalne uprowadzenia, ważnym jest zatwierdzenie przez Parlament przedmiotowego wniosku, aby dzieci podlegały ochronie w całej UE.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the accession of Peru to protect children which find themselves in legal uncertainty. The Hague Convention enables signatory states to settle cross-border cases regarding child custody and abduction. It is a fundamental tool that clarifies the applicable national law in cases where there is a conflict of competence between two or more national legal systems.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I support Peru's accession to the 1980 Hague Convention. The Convention is the cornerstone of EU judicial cooperation in matrimonial matters and matters of parental responsibility. Two other EU Member States have already accepted the accession of Peru to the 1980 Hague Convention and should therefore not deposit a new declaration of acceptance, as the existing declaration remains valid under public international law.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I voted in favour since I have no objections.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – J'ai soutenu la décision du Conseil relative à l'adhésion du Pérou à la convention de la Haye sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Cette convention, ratifiée par l'ensemble des pays membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Il est essentiel de préserver l'intérêt de l'enfant et c'est pourquoi je me félicite que les pays en Europe et dans le reste du monde prennent des engagements par lesquels ils réaffirment leur volonté de clarifier la procédure de séparation de manière à ne pas être indirectement complices des enlèvements d'enfants.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – This report aims at giving Austria and Romania the authorisation to accept the accession of Peru to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Peru and the entire EU. I voted in favour.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o Prijedlogu odluke Vijeća o ovlaštivanju Republike Austrije i Rumunjske da u interesu Europske unije prihvate pristup Perua Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. jer se time omogućuje dvjema spomenutim državama da prihvate pristup Perua.

Stupanje na snagu Konvencije između Perua i EU-a od posebne je važnosti radi toga što su mnogi europski građani podrijetlom iz Perua. Nužno je da se problem otmice djece riješi na međunarodnoj razini, te da primjenjivi zakoni i nadležni sudovi budu oni države boravišta djeteta. Smatram da je potrebno da Parlament odobri prijedlog bez izmjena, te stoga podržavam ovo Izvješće.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Il est nécessaire de renforcer la coopération entre États en matière d'enlèvement international d'enfants afin d'enrayer l'exploitation qu'en font des individus issus de différents États. En établissant la compétence juridictionnelle selon l'État de résidence de l'enfant, la convention a pu résoudre la question du retour des enfants et doter l'Union européenne d'une compétence extérieure exclusive. L'État péruvien ayant fait souverainement le choix d'adhérer, je n'ai aucune raison de m'opposer à l'adoption du texte.

J'ai voté pour.

Diane James (EFDD), *in writing*. — Diane James and her UKIP MEP colleagues chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Petr Ježek (ALDE), *in writing*. – I supported the accession of Peru to the 1980 Hague Convention because the Convention represents the international insurance system of the immediate return of children who have been abducted, which has high importance nowadays. It is in the interest of EU citizens that Peru joins the Convention and enlarges the list of the countries which have already agreed to cooperate in such cases. A functioning system of cooperation ensures children's rights on the international level.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Angel Dzhabazki qui vient entériner la décision du Conseil relative à l'application de la convention de La Haye entre l'Union européenne et le Pérou. Cette convention instaure un système de coopération judiciaire. Largement soutenue au sein du Parlement, cette procédure permettra de remettre l'intérêt de l'enfant au cœur des décisions de justice internationale, notamment dans les cas d'enlèvement suite à un divorce.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur l'adhésion du Pérou à la convention de la Haye car il est nécessaire d'élargir la liste des États parties à ce texte, qui garantit le retour d'enfants déplacés ou retenus illicitement par l'un de leurs parents dans un État et vise plus largement à faire respecter les droits de visite, de garde et d'hébergement.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. — Η σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας. Έχει κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σύμβαση αυτή θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Επομένως είναι απαραίτητη, σε συνέχεια της προσχώρησης του Περού στη σύμβαση, έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία να εξουσιοδοτούνται τα δύο κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη αποδεχθεί την προσχώρηση του Περού, δηλαδή η Αυστρία και η Ρουμανία, να το πράξουν. Τούτο θα επιτρέψει να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ του Περού αφενός και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της αφετέρου.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich schließe mich dem vorliegenden Bericht an. Das Abkommen regelt Fälle von internationaler Kindesentführung durch Partner unterschiedlicher Nationalität oder mit unterschiedlichen Wohnsitzen und beinhaltet Regelungen zur Beilegung von Sorgerechtsstreitigkeiten. Dass Peru sich diesem Abkommen verpflichtet, ist ein wichtiger Schritt zur Stärkung der Rechte von Kindern.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, as the accession will allow states acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction to participate in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепям предложението за присъединяването на Перу към Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца.

Основен проблем в случаи на международно отвлечане на деца е националната предубеденост на правните системи на отделните държави при размяна на родители. Конвенцията ще спомогне на международно ниво да се намери решение за такива ситуации, за да се избегне субективното присъждане на родителски права на родителя, който е гражданин на държавата на съда.

При приемане на конвенцията компетентният съд и приложимото право са на държавата по местоположение на детето. Категорично подкрепям въвеждането на система, осигуряваща незабавното връщане на отвлечените деца.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a multilateral treaty, which seeks to protect children from the harmful effects of abduction and retention across international boundaries by providing a procedure to bring about their prompt return. The treaty has been ratified by all EU Member States. In light of this, it is important to note that the EU now has exclusive external competence in this field as confirmed by the Court of Justice in Opinion 1/13, which means that Member States no longer act on their own account. However, the paradox is that the Convention does not provide for autonomous action by international organisations. In this sense, a Council decision is necessary to authorise the Member States, in particular Austria and Romania, to accept the accession of Peru. Therefore, I call both the EU and Member States to welcome and accept the accession of Peru to the Convention because in this manner children's rights will be protected and preserved.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — La proposta oggi approvata, consentirà agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione che permetta di risolvere i casi di sottrazione internazionale di minori. Nella maggior parte dei casi il problema si presenta quando una coppia si separa, nello specifico quando i genitori provengono da Stati differenti, dando vita a lotte legali per ottenere l'affidamento dei figli. I tribunali degli Stati coinvolti, tendono ad affidare il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui il tribunale si trova. Per tali ragioni l'intento della presente relazione risulta essere quello di risolvere le problematiche in ambito internazionale e fare in modo che i tribunali competenti e le leggi applicabili siano quelle dello Stato di residenza del minore, garantendosi così la possibilità di un ritorno immediato del minore sottratto. Pertanto ho deciso di votare a favore.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport car il permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Le Pérou a fait le choix de demander cette adhésion.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport sur l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Cette convention sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union. Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'obtenir la garde de l'enfant. Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants enlevés. Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre le Pérou et l'ensemble de l'Union européenne.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union européenne. Le but de la convention est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'Union dispose désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine, tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre le Pérou et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de la autorización para aceptar el acceso de Perú a la Convención de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, lo cual permitirá la entrada en vigor de la norma a este país y todos los Estados miembros de la Unión.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivo este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente proyecto de resolución legislativa del Parlamento Europeo sobre la propuesta de Decisión del Consejo aprueba la autorización para que Austria y Rumanía acepten, en interés de la Unión, la adhesión de Perú al Convenio de la Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, de tal forma que este convenio entre la Unión y Perú entrará en vigor.

El Convenio es un instrumento de vital importancia, ya que estructura la cooperación de los Estados participantes para encontrar una solución a la sustracción internacional de menores. Un ejemplo es el caso de divorcio entre dos personas de nacionalidad distinta, ya que suele ocurrir que uno de los dos trate de utilizar su propia legislación nacional, habitualmente favorecedora de sus propios ciudadanos.

Doy mi voto a favor ya que este convenio que protege a los menores, gozará de mayor eficacia cuantos más Estados se adhieran a él.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem pro. Haagskou úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí považuji za užitečný nástroj pro mezinárodní spolupráci zejména v případech smíšených manželství, kdy jeden z rodičů odveze dítě do své původní vlasti. Tímto rozhodnutím se povoluje Rakousku a Rumunsku schválení přistoupení Peru k úmluvě. Je smutné, že na to Rakousko a Rumunsko potřebují souhlas EU.

Monica Macovei (ECR), *în scris*. – Peru a aderat recent la Convenția privind răpirea copiilor, însă România și Austria nu au acceptat deocamdată acest lucru. Consider însă că România și Austria trebuie să o facă, deoarece numai astfel Convenția va putea fi aplicată în relațiile dintre UE, în întregime, și această țară sud-americană.

Convenția adoptată la Haga pe 25 octombrie 1980 și care definește cadrul legal al Națiunilor Unite cu privire la răpirea copiilor de către unul dintre părinți, este un instrument extrem de important pentru reglementarea acestei infracțiuni. Ratificat de toate statele membre ale UE precum și de alte state din întreaga lume (93 în total) documentul clarifică situațiile în care tribunalele din două state diferite care au de analizat un dosar (în cazul în care părinții au cetățenii diferite) se consideră competente fiecare în parte și, în consecință, acordă custodie, în paralel, părintelui din țara respectivă.

Convenția a făcut lumină în aceste cazuri stabilind că este competent tribunalul din țara de rezidență a copilului. Ca o consecință imediată, dacă copilul se află la părintele care nu are rezidența în același stat cu copilul, atunci acesta trebuie să îl aducă în țara unde se află părintele care are aceeași rezidență cu copilul.

Uniunea Europeană are competență exclusivă în aceste cazuri, fapt confirmat de Curtea Europeană de Justiție.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Ova Konvencija ratificirana je od strane svih država članica EU-a, a uvodi sustav suradnje u cilju rješavanja slučajeva međunarodne otmice djece. Svrha Konvencije je rješavanje takvih situacija na međunarodnoj razini, kojim se utvrđuje nadležnost sudova i primjenjivost zakona i sustav koji osigurava neposredan povratak djece koja su oteta. U rješavanju ovih pitanja EU ima isključivu nadležnost.

Nakon pristupanja Perua Konvenciji, potrebno je da odluke Vijeća odobre dvije države članice koje još nisu odobrile pristupanje, a to su Austrija i Rumunjska. To će omogućiti da Konvencija između Perua i cijele Europske unije stupi na snagu, stoga sam podržala ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – Austria and Romania to accept, in the interest of the European Union, the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. I support expanding the possibilities of children's rights protection.

Vladimír Maňka (S&D), *pisomne*. – Haagsky dohovor ratifikovali všetky členské štáty Únie. Na jeho základe sa realizuje spolupráca zmluvných strán pri zabezpečovaní okamžitého návratu detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené alebo zadržované v inom štáte a pri zabezpečovaní, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch. Dohovor je platný na všetky deti, ktoré majú obvyklý pobyt na území zmluvného štátu. Preto vítam skutočnosť, že pristúpením Peru k dohovoru bude takáto ochrana poskytnutá aj deťom, ktorú sú určitým spôsobom viazané k peruánskej komunite.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται η Δημοκρατία της Αυστρίας και η Ρουμανία, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Περού στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte.

Il concerne l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Ce texte permet une coopération entre les États contractants et détermine la juridiction compétente lorsqu'il faut déterminer la garde des enfants, en cas de séparation d'un couple dont les parents n'ont pas la même nationalité. Ce texte a été mis en place et ratifié par tous les États membres, afin d'éviter que deux tribunaux, de deux pays différents, se déclarent compétents. La règle est simplifiée: les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant.

Par ailleurs, ce texte établit le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Enfin, ce pays a fait le choix de demander cette adhésion, ce que nous approuvons.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την προσχώρηση του Περού στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών διότι η σύμβαση αυτή είναι εργαλείο ζωτικής σημασίας επειδή δίνει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε θέματα διεθνούς απαγωγής παιδιών. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί ότι αρμόδια είναι τα δικαστήρια αλλά θα πρέπει να εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους όπου διαμένει το παιδί. Για τους πιο πάνω λόγους, αλλά και εξαιτίας του ανθρωπιστικού χαρακτήρα της σύμβασής αυτής, θα πρέπει η Αυστρία και η Ρουμανία να αποδεχθούν την προσχώρηση του Περού.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Die Vertragsstaaten kommen überein, ein System zur Zusammenarbeit im Falle von Kindesentführungen durch getrennte Partner verschiedener Nationalitäten zu implementieren. Gerichtsstand hierfür soll der Wohnsitzstaat des Kindes sein. Da außerdem die Abwicklung um die Rückkehr des Kindes zum entsprechenden Elternteil beschleunigt werden soll und damit die Belastung des Kindes bei internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten verringert wird, stimme ich diesem Antrag zu.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu EP pranešimui dėl Tarybos sprendimo, kuriuo Austrijos Respublika ir Rumunija įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritarti Peru prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. Peru prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai, ypač todėl, kad nemažai ES piliečių kilę iš Peru. Taigi vaikai, turintys ryšių su Peru bendruomene, bus apsaugoti nuo grobimo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Je me félicite de l'adhésion du Pérou à la convention internationale sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Cette convention vise à réduire les conflits juridiques opposant différentes juridictions nationales dans les cas de séparations difficiles de couples binationaux. Les États signataires s'engagent à ce que la cour compétente pour le droit de garde et de visite soit celle de l'État de résidence de l'enfant. Il s'agit ici d'autoriser l'Autriche et la Roumanie à reconnaître l'adhésion du Pérou à la convention. Un vote surréaliste alors que la bonne décision de deux États membres souverains a été prise de reconnaître une adhésion d'un pays tiers à une convention internationale. Pourquoi ? Parce qu'en vertu de l'avis 1/13 de la Cour de justice, la Commission a désormais la compétence exclusive sur l'application de cette décision en matière civile sur «son» territoire. Je conteste cette limitation de souveraineté. Je vote néanmoins POUR cette reconnaissance d'adhésion à la convention au bénéfice de la protection des enfants au-delà des frontières.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union européenne. Le but de la convention est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'Union dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O objetivo da Convenção da Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças (a seguir designada «Convenção de 1980»), até hoje ratificada por 93 países, incluindo todos os Estados-Membros da UE, é restabelecer o *status quo* mediante o regresso imediato de crianças ilicitamente transferidas ou retidas através de um sistema de cooperação entre as autoridades centrais designadas pelas Partes Contratantes.

Em 2015, o Peru comunicou à Comissão o seu interesse em que a Convenção entrasse em vigor igualmente em relação à Áustria e à Roménia, que devem, por conseguinte, ser autorizadas pela União Europeia a aceitar a adesão do Peru à Convenção de 1980. A aceitação da Áustria e da Roménia tornará a Convenção de 1980 aplicável entre o Peru e todos os Estados-Membros da UE, com exceção da Dinamarca. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this legislative resolution as it seeks to provide safeguards to children against abduction.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Les raptos internationaux sont une matière particulièrement compliquée en raison des enjeux humains, du caractère international et de la multitude des textes et conventions applicables. Les réponses doivent être à la hauteur de ces drames humains inacceptables. Compte tenu du fait que l'Union européenne compte de nombreux citoyens d'origine péruvienne, il est essentiel que l'Union, dans son ensemble, reconnaisse cette adhésion pour qu'in fine, les enfants liés à la communauté péruvienne soient protégés contre les enlèvements illicites. L'ensemble des États membres de l'Union sont parties à la convention de La Haye de 1980. L'Union encourage d'ailleurs les pays tiers à y adhérer, ce que le Pérou a fait en 2001. Néanmoins, pour que la convention puisse s'appliquer à l'Union, celle-ci doit accepter l'adhésion du Pérou, ce que l'Autriche et la Roumanie n'avaient pas encore fait.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, which aims at giving Austria and Romania the authorisation to accept the accession of Peru to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Peru and the entire EU. All the other EU Member States have given their approval to Peru to accede. The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights on the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hági Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében, továbbá amellyel biztosítja a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérését. Az egyezményt az Európai Unió valamennyi tagállama ratifikálta. Peru bejelentette csatlakozási szándékát az egyezményhez. Minthogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, az Európai Unió a szerződés ilyen irányú kiegészítését nem ratifikálhatja.

Minthogy viszont az Európai Bíróság 2014. október 14-én kelt véleménye kimondja, hogy az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, azok a tagországok, amelyek e kiegészítést eddig az időpontig nem ratifikálták (Ausztria és Románia), ezután ezt már csak az Európai Tanács felhatalmazásával tehetik meg. A Tanács tehát határozatot kíván hozni, amely fölhatalmazná Ausztriát és Romániát Peru csatlakozásának ratifikálására, ehhez azonban konzultálnia kell a Parlamenttel. A Jogi Bizottság jelentésében azt indítványozza, hogy a Parlament hagyja jóvá a Tanács határozati javaslatát. Ennek megfelelően szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – La Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler ces cas. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Son but est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La Convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine. Par conséquent, les États membres n'agissent plus pour leur propre compte. Après la ratification, la Convention entrera en vigueur entre le Pérou et l'ensemble de l'Union européenne. Nous sommes en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – A Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças, de 25 de outubro de 1980, é um instrumento de importância vital e foi ratificada por todos os Estados-Membros da UE. Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes com o objetivo de encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

Com a adesão do Peru à Convenção é necessária uma decisão do Conselho para autorizar os dois Estados-Membros que ainda não aceitaram a adesão do Peru, nomeadamente a Áustria e Roménia, a fazê-lo. Deste modo, a Convenção entrará em vigor entre o Peru e toda a União Europeia.

Defendo a aprovação da presente proposta, de modo a assegurar a proteção dos menores em questão em todo o território da União Europeia.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – L'Union européenne dispose désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Par conséquent, les États membres n'agissent plus pour leur propre compte. Le problème est que la convention ne prévoit pas d'action autonome par les organisations internationales.

Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne.

Je suis en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif à l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Afin d'éviter au maximum les conflits de lois ou de juridictions lorsqu'il s'agit de résoudre un litige présentant une situation internationale, les conventions internationales doivent être signées et ratifiées par le nombre le plus élevé possible d'États.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui porte approbation d'une décision du Conseil relative à l'adhésion du Pérou à la Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Alessandra Mussolini (PPE), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea introducendo un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Succede spesso infatti che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. La convenzione mira a risolvere queste situazioni a livello internazionale. Pertanto mi sono espressa a favore dell'adesione del Perù alla convenzione permettendo quindi che i minori legati alla comunità peruviana beneficino di una protezione a livello di tutta l'Unione europea.

József Nagy (PPE), *írásban*. – A széthulló házasságok növekedő tendenciája, a nyitott határok és a vízummentesség időszerűbbé teszik ezt a témát, mint valaha. Még a szülők békés elválása is komoly pszichikai terhet jelent a gyermekek számára, gondoljunk akkor azokra a családokra, ahol valamelyik fél különböző praktikákkal próbál kibújni a gyermek elhelyezésével kapcsolatos bírósági döntés alól. Bizonyos esetekben ez egészen odáig fajulhat, hogy valamelyik szülő saját gyermeke elrablása mellett dönt és külföldre menekül. A Hágai Egyezmény célja ennek az eshetőségnek az elkerülése, amire olyan megoldásokat javasol, mint a bírósági eljárás felgyorsítása vagy az adminisztratív terhek minimalizálása. Örömmel szavaztam amellett, hogy az egyezményhez Peru is csatlakozhasson!

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The Hague Convention has as its primary objective the cases of international abduction of children due to the separation of the parents who have different citizenship from each other. I have voted for this report that will grant the accession of Peru to the Convention in order to ensure EU's protection to the children in that specific part.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da mit diesem Abkommen Sorgerechtsstreitigkeiten geregelt werden. Vor allem bei Sorgerechtsstreitigkeiten, bei denen die Eltern unterschiedliche Nationalitäten nachweisen, ist diese Regelung von Vorteil.

Urmás Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Konventsioon on ülioluline, et tagada rahvusvaheliste lapseröövi juhtumite võimalikult kiire ja tulemuslik lahendamise. Peruu ühinemine konventsiooniga on tervitatav ning seega on edaspidi võimalik Peruu kogukonnaga seotud lapsi paremini kaitsta.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η σύμβαση της Χάγης του 1980 αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας καθώς διασφαλίζει την άμεση επιστροφή παιδιών που έχουν απαχθεί από έναν γονέα στο ίδιο κράτος διαμονής, καθώς και την προστασία των δικαιωμάτων επικοινωνίας του γονέα με το παιδί του. Καθώς οι διεθνείς απαγωγές παιδιών από γονείς αποτελεί παγκόσμιο πρόβλημα που αφορά χιλιάδες παιδιά κάθε χρόνο, η προσχώρηση του Περού στη σύμβαση είναι θετική. Ψήφισα υπέρ της έκθεσης διότι, όπως επισημαίνει και ο εισηγητής, πολλοί πολίτες της ΕΕ κατάγονται από το Περού, κάτι που σημαίνει ότι, με την προσχώρηση της χώρας στη σύμβαση της Χάγης, θα διασφαλίζεται η προστασία από απαγωγές όσων παιδιών έχουν δεσμούς με την περουβιανή κοινότητα.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Sprječavanje otmice djece važan je dio politike EU-a za promicanje prava djeteta, a s tim ciljem je donesena Haška konvencija o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980. Europska unija na međunarodnoj razini aktivno radi na unaprjeđenju njezine primjene i potiče treće zemlje da joj pristupe. Tako je i Peru 2001. položio instrument pristupa Konvenciji te je prihvaćen od većine država članica izuzev Austrije, Danske i Rumunjske. Komisija je 2011. donijela osam prijedloga odluka Vijeća u cilju prihvaćanja pristupa osam zemalja ovoj Haškoj konvenciji. Sud Europske unije je 2014. izjavio da je prihvat pristupa treće države Konvenciji u isključivoj nadležnosti Europske unije. Slijedeći tu odluku, Vijeće Europske unije je u 2015. donijelo sedam odluka utemeljenih na prijedlozima iz 2011. Ovim Prijedlogom uzima se u obzir treća zemlja (Peru) koja je pristupila Konvenciji prije nego što je utvrđena vanjska nadležnost EU-a. Poštujući prava djece kao jedno od temeljnih pitanja politike EU-a te sa željom da ostanemo dosljedni u provođenju svojih odluka, podržavam ovaj prijedlog odluke Vijeća o ovlašćivanju Republike Austrije i Rumunjske da u interesu Europske unije prihvate pristup Perua Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents et qu'ils attribuent la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je suis en faveur de l'adoption de ce texte, car le Pérou fait le choix de demander cette adhésion. Je vote donc pour le texte.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – Haška konvencija o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece instrument je kojim se primarno rješava problem međunarodnih otmica djece nakon rastave ili razvoda roditelja, osobito kada su majka i otac iz različitih zemalja. U praksi se događa da se sudovi u obje države proglašavaju nadležnima i donesu različite odluke čime se djeca dovode u položaj pravne nesigurnosti. Ovom Konvencijom se taj problem želi riješiti na međunarodnoj razini tako da se odredi da su nadležni sudovi i primjenjivi zakoni oni iz države boravišta djeteta. Konvencijom se uvodi i sustav kojim se jamči hitan povratak otete djece. Konvenciju su ratificirale sve države članice EU-a.

EU sada ima isključivu vanjsku nadležnost na tom području, kao što je potvrdio i Sud, ali Konvencijom nije predviđeno samostalno djelovanje međunarodnih organizacija stoga EU mora dati svim državama članicama ovlaštenje da prihvate pristup nove članice Konvenciji.

U slučaju pristupa Perua Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se Austriji i Rumunjskoj omogućiti da prihvate pristup Perua čime će se omogućiti da Konvencija između Perua i cijele Europske unije stupi na snagu. Sve ostale države članice su dale svoje odobrenje pristupanju Perua Konvenciji.

Podržavam ovo izvješće obzirom da je cilj ovakve Konvencije da bude ratificirana od strane što većeg broja zemalja jer time postaje sve djelotvornija.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito.* – Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças, procurando assegurar o regresso imediato das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado ou nele retidas indevidamente.

A situação de rapto de crianças ocorre com muita frequência quando um casal se separa e quando os pais são originários de Estados diferentes. A Convenção visa assim fazer respeitar de maneira efetiva os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante e mitigar respostas de tendência nacionalista dos sistemas jurídicos de cada Estado.

É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do estado que representam, decisões baseadas em motivações que não respondem necessariamente ao superior interesse da criança.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do estado de residência do menor. O Peru depositou o instrumento de adesão e pronunciamos-nos favoravelmente, uma vez que este Acordo vai ao encontro de melhor responder à defesa dos superiores interesses dos menores.

Miroslav Poche (S&D), *pisemně.* – Haagská úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů má zásadní význam a byla již ratifikována všemi státy Evropské unie. Proto jsem velice rád, že se pro tento krok rozhodlo také Peru a významně tak rozšířilo možnost spolupráce ve věci únosů dětí, vzhledem k velkému počtu peruánských občanů žijících na území Evropské unie. Účelem Haagské úmluvy je chránit děti před únosy, které se dějí zejména v případech, kdy dojde k rozvodu mezi rodiči pocházejícími z různých států. Pokud se jeden z rodičů rozhodne dítě unést do svého rodného státu a tento stát není součástí spolupráce v řešení mezinárodních únosů dětí, může tak snadno získat dítě do své péče. Soudy v nespolupracujícím státě totiž obvykle rozhodnou, že svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Pokud je však stát součástí Haagské úmluvy, je možné tuto situaci řešit na mezinárodní úrovni a jako pravomocné budou stanoveny soudy a právní předpisy státu, v němž má dítě bydliště. Dnes Evropský parlament vyzval Rakousko a Rumunsko, poslední dvě země, které dohodu neratifikovaly, aby tak učinily. Tento návrh jsem samozřejmě podpořil.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto*. – Reputo necessario, al fine di garantire che i minori interessati beneficino di un'adeguata tutela normativa all'interno dell'UE, che il Parlamento approvi questa proposta. La convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori ha introdotto un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Il problema principale, in queste circostanze, è la tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati a praticare favoritismi in base alla nazionalità. A seguito dell'adesione del Perù alla convenzione è necessaria una decisione del Consiglio che autorizzi i due Stati membri che non hanno ancora accettato detta adesione – l'Austria e la Romania – a procedere in tal senso. Ciò permetterà che la convenzione abbia effetto nei rapporti tra il Perù e tutta l'Unione europea. Ho votato a favore di questa relazione.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport technique qui approuve une décision du Conseil relative à l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Apoio o presente relatório sobre a adesão do Peru à Convenção da Haia, uma vez que o sistema da referida Convenção se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Em situações de divórcio em que os progenitores são originários de Estados diferentes, existe a tentação de aproveitar a falta de cooperação internacional para obter a custódia dos menores. Muitas vezes, a custódia é concedida ao progenitor que é nacional do Estado em que os tribunais estão sedeados, existindo, assim, tendências nacionalistas nos sistemas jurídicos de cada Estado.

Ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor, a Convenção permite uma cooperação entre partes, assim como tende a dirimir este tipo de litígios à escala internacional.

Importa referir que a Comissão, juntamente com peritos no domínio da justiça social, avaliou e aprovou o funcionamento do sistema judicial do Peru e a sua disponibilidade para a cooperação. Por tudo isto, voto a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Votei a favor, uma vez que a Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças é um instrumento de importância vital que foi ratificado por todos os Estados-Membros da UE e que estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

No caso das crianças em que os pais estão divorciados, cada um de um Estado diferente, é comum que os órgãos jurisdicionais dos dois países em questão se declarem competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. Importa, por isso, enaltecer a adesão do Peru à Convenção, uma vez que o sistema da Convenção da Haia se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Les députés ont ce midi largement approuvé la reconnaissance de l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye sur l'enlèvement international d'enfants, dont tous les États membres de l'UE sont signataires. Par 641 voix contre trois et 17 abstentions, les députés se sont réjouis de l'entrée du Pérou dans ce système de coopération qui permet de trouver des solutions en cas d'enlèvement international d'enfant.

Cette situation se présente souvent lorsqu'un couple dont l'un des époux est originaire d'un autre pays se sépare. Il arrive que les juridictions des deux pays concernés se déclarent compétentes mais arrivent à des conclusions contraires, notamment en ce qui concerne la garde de l'enfant.

La convention a pour objet de remédier à ce genre de situations: elle désigne les juridictions et la loi de l'État où l'enfant réside comme compétentes, et organise son retour immédiat.

L'UE compte sur son sol de nombreux citoyens d'origine péruvienne et l'Espagne, l'Italie et la France, notamment, restent parmi les premiers pays d'immigration des Péruviens. Cette adhésion est donc une très bonne nouvelle pour la coopération internationale et la sécurité de l'enfant, qu'il faut poursuivre en encourageant l'élargissement du cercle des pays signataires, aujourd'hui au nombre de quatre-vingt-quatorze.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – No seguimento da adesão do Peru à Convenção de Haia, é necessária uma decisão do Conselho que autorize os dois Estados-Membros (Áustria e Roménia) que ainda não aceitaram a adesão a fazê-lo. Isso permitirá que a Convenção entre em vigor entre o Peru e toda a União Europeia.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – La Convención de La Haya de 1980 sobre aspectos civiles del secuestro de menores, firmada por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo de la Convención es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmada por el mayor número posible de Estados.

Dado que la Unión tiene competencia exclusiva en este terreno, pero la convención no autoriza la participación de agentes internacionales, la Unión necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en la Convención. Por ello, he votado en favor de autorizar a los dos Estados miembros que aún no han aceptado la adhesión de Perú, Austria y Rumanía, a aceptarla.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'adhésion du Pérou à la convention de la Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. La coopération internationale en la matière est fondamentale et vise avant tout à sauvegarder les intérêts de l'enfant. Chaque nouvelle adhésion à cette convention constitue donc une avancée concernant l'objectif général de protection des droits de l'enfant qui est inscrit à l'article 3 du traité sur l'Union européenne.

Bronis Ropé (Verts/ALE), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriuo Austrijos Respublika ir Rumunija įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari Peru prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. Šios Konvencijos tikslas – tarptautiniu lygmeniu spręsti atskirų valstybių teisinių sistemų nacionalinio šališkumo problemas, kai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Konvencija padeda to išvengti, nes užtikrinama, kad kompetentingais teismais laikomi ir taikomi įstatymai yra tos valstybės, kurioje yra vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta. Konvencijoje taip pat numatoma sistema, pagal kurią užtikrinama, kad pagrobtas vaikas būtų nedelsiant grąžintas. Peru prisijungus prie Konvencijos, Tarybos sprendimas būtinas, kad Austrija ir Rumunija, kurios dar nėra pritarusios Peru prisijungimui, būtų įgaliosios pritari šios šalies prisijungimui.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Votei a favor desta recomendação relativa à proposta de decisão do Conselho autorizando a República da Áustria e a Roménia a aceitar, no interesse da União Europeia (UE), a adesão do Perú à Convenção de Haia (1980) sobre os Aspectos Civis do Rapto Internacional de Crianças.

Trata-se dum procedimento que é da competência externa exclusiva da UE (de acordo com um parecer do Tribunal de Justiça relativo à declaração de aceitação de adesão a esta Convenção), visando assegurar uma completa proteção dos menores no território europeu, em caso de rapto internacional de crianças.

São situações, infelizmente, recorrentes, sobretudo quando existe divórcio de pais com nacionalidades diferentes. É habitual cada ordenamento jurídico optar por declarar competente o Estado de onde é originário cada progenitor, pelo que a Convenção assume um papel primordial no dirimir destes conflitos transnacionais, estipulando a competência do tribunal em função do local de residência do menor e um sistema que garante o regresso imediato dos menores raptados.

Como a Áustria e a Roménia não aceitaram ainda a adesão do Peru à Convenção, é necessária uma decisão do Conselho (após consulta ao Parlamento Europeu), para que a Convenção entre em vigor entre o Peru e a UE.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte qui est d'ordre technique et porte sur la décision du Conseil autorisant la République d'Autriche et la Roumanie à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion du Pérou à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

L'Union européenne est compétente sur ce point et, pour cela, une décision du Conseil est nécessaire.

Massimiliano Salini (PPE), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 1980 relativa agli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori finalmente è stata ratificata anche dal Perù. Di tale adesione l'Europa intera ne è felice, anche perché sono molti i cittadini europei di origine peruviana. L'aspetto di tale relazione che mi conforta maggiormente è vedere garantiti i diritti dei minori, soprattutto quando si tratta di sottrazioni.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También insta un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *in writing*. – The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is an important agreement to help avoid legal uncertainty in cases of cross border child custody. In those cases where custody of children is contested, a quick and fair resolution is in the interests of the child. Delays, confusion and uncertainty, not to mention expensive legal bills, should be avoided as far as possible. I welcome the addition of these new countries to this Convention, which is a vital form of cooperation in our increasingly interconnected world.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivo este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today, I voted for the Package on the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. This is important for engagement in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

Branislav Škripek (ECR), *písomne*. – Haagsky dohovor z 25. oktobra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí je mimoriadne dôležitý nástroj. Ratifikovali ho všetky členské štáty EÚ. Týmto dohovorom sa ustanovuje systém umožňujúci zmluvným štátom spolupracovať pri hľadaní riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí. Po tom, čo Peru pristúpilo k tomuto dohovoru, bolo nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce dva členské štáty – Rakúsko a Rumunsko –, ktoré ešte pristúpenie Peru neschválili, aby pristúpenie prijali. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Peru a celou Európskou úniou. Podporujem toto rozhodnutie Rady, ktoré Rada už vopred vydala, a preto som hlasoval za jeho prijatie. V EÚ žije mnoho občanov peruánskeho pôvodu. Detí, ktoré sú nejakým spôsobom spojené s peruánskou komunitou, budú takto chránené pred únosmi.

Davor Škrlec (Verts/ALE), napisan. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), písomne. – Pristúpenie Peru k Haagskemu dohovoru som podporila, keďže ide o dôležitý medzinárodný dohovor chrániaci práva dieťaťa. Dohovor ratifikovali všetky členské štáty EÚ a dnes už má EÚ výhradnú vonkajšiu právomoc v tejto oblasti, ako o tom rozhodol Súdny dvor. Preto je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce Rakúsko a Rumunsko, aby pristúpenie prijali. Umožní sa tým nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Peru a celou Úniou. Krajiny EÚ budú môcť využívať systém spolupráce s Peru pri hľadaní riešení v prípadoch medzinárodných únosov detí. K takýmto prípadom často dochádza, keď sa rodičia pochádzajúci z rôznych štátov rozvedú. Rodičia sa môžu snažiť únosom dieťaťa získať opatrovnícke právo na toto dieťa, keď vzájomná spolupráca medzi týmito štátmi neexistuje. Jednotlivé krajiny majú v tejto veci silne národný charakter svojich právnych systémov. Preto pravidelne dochádza k situáciám, že sa súdy oboch zainteresovaných štátov vyhlásia za príslušné a že každý z nich udelí opatrovnícke právo rodičovi. Tomu má predchádzať práve tento dohovor, ktorý vyžaduje, aby sa na medzinárodnej úrovni určil príslušný súd a právo štátu, v ktorom má dieťa pobyt. Deti peruánskeho pôvodu, ktoré žijú v EÚ, tak budú lepšie chránené pred únosmi.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Haagsky dohovor rieši prípady, keď je dieťa unesené jedným z rodičov do iného štátu v nádeji, že tamojšia legislatíva mu v súdnom spore o opatrovnictvo zabezpečí lepšiu pozíciu. Rozširovanie pôsobnosti Haagskeho dohovoru zužuje možnosti pre takéto konanie a zvyšuje medzinárodnú právnu ochranu detí.

Dubravka Šuica (PPE), napisan. – Haška konvencija od 25. listopada 1980. o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece instrument je od ključne važnosti, koji su ratificirale sve države članice EU-a. Konvencijom se uspostavlja sustav suradnje država ugovornica za rješavanje slučajeva međunarodnih otmica djece do kojih često dolazi kada su roditelji djeteta rastavljeni. Najučestaliji problem je pristranost pojedinačnih nacionalnih pravnih sustava i nadležnost sudova u obje države. Nakon pristupa Perua Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se dvjema državama članicama koje još nisu prihvatile pristup Perua, Austriji i Rumunjskoj, omogućiti da to i učine, s obzirom da su mnogi građani EU-a porijeklom iz Perua.

Podržavam nacrt izvješća Odbora za pravna pitanja o prijedlogu odluke Vijeća o ovlašćivanju Republike Austrije i Rumunjske da u interesu Europske unije prihvate pristup Perua Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η Σύμβαση της Χάγης του 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας και θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Για τον λόγο αυτό υπερψήφισα την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών, είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως, όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται, μάλιστα, είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί την εύρεση λύσης για το παιδί.

József Szájer (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam a javaslat parlamenti jóváhagyását, mert meggyőződésem, hogy ezzel is erősíthetjük a jogellenesen külföldre vitt gyermekek nemzetközi védelmét. Tudatában vagyok annak, hogy a vonatkozó Hágai Egyezmény az elmúlt bő három évtizedben az egyik legszélesebb körű és a gyakorlatban legsikeresebb nemzetközi jogi eszköznek bizonyult, amelyet a részes államok gyakran és aktívan használnak jogalapként a joghatóság megállapításához és az eljárások lefolytatásához a szülei válása után nehéz és vitatott helyzetbe került gyermekek ügyében. Az EU-nak jelenleg kizárólagos külső kompetenciája van eljárni ilyen ügyekben, ám a konvencióhoz csatlakozó újabb államok esetében tagállami megerősítés, illetve a Tanács ennek megfelelő döntése szükséges az – adott esetben Peru és az EU közötti – hatályba lépéshez. Figyelemmel arra a tényre, hogy a Hágai Egyezmény működése annál hatékonyabb lehet, minél több állam részese a rendszernek, Peru csatlakozását is üdvözlendőnek tartom.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Convenția de la Haga privind aspectele civile ale răpirii internaționale de copii este un document foarte important, adoptat la nivel internațional în 1980 și ratificat de toate statele membre ale UE, care a instituit cooperarea între statele semnatare în acest domeniu sensibil. Situația respectivă apare în special în urma divorțurilor cuplurilor transnaționale și creează dificultăți la nivelul statelor naționale în ceea ce privește tutela asupra copiilor minori. Convenția reglementează soluționarea unor astfel de cazuri și stabilește aplicarea legislației statului de reședință a copilului, precum și returnarea imediată a copiilor răpiți.

Întrucât UE dispune de competențe externe exclusive în acest domeniu, statele membre trebuie să fie autorizate în vederea acceptării aderării unor state terțe la Convenție. Acesta este cazul aderării Republicii Peru, stat care a avut o serie de conflicte interne în trecut, dar care a depășit cu succes perioada respectivă.

În prezent, Consiliul trebuie să autorizeze două state membre, Austria și România, să accepte această aderare, ceea ce va permite intrarea în vigoare a Convenției între Peru și întreaga UE. Este vorba despre un pas important în favoarea cetățenilor UE de origine peruană, de aceea susțin adoptarea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvements internationaux d'enfants.

Bien souvent, cette situation se présente lorsqu'un couple se sépare. Pour le mari ou la femme originaire d'un autre pays, il peut être tentant de mettre à profit l'absence de coopération entre les États pour obtenir la garde des enfants. La presse se fait fréquemment l'écho de cas d'enlèvements internationaux d'enfants qui se produisent au moment d'une séparation ou d'un divorce.

Le problème majeur est dès lors constitué par la conception nationaliste qui sous-tend le système juridique des États. Il arrive souvent que les juridictions des deux États intéressés se déclarent compétentes et que chacune d'elles confie la garde de l'enfant à celui des parents qui a la nationalité de l'État où elle siège.

La convention en question a pour objet de remédier à ce genre de situation au niveau international en établissant la compétence des juridictions et de la loi de l'État où l'enfant réside. Elle met également en place un système visant à garantir le retour immédiat de l'enfant qui a été enlevé.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention (1980) on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument, ratified by all EU Member States. The Convention created a cooperative system between the signatory states in the goal of resolving cases of international child abduction. Most often, reports of child abduction are the result of a couple separating, where the mother and father are from different states. States often are unwilling or unable to cooperate with one another during instances of child abduction as a result of national bias or differing legal systems. Parents frequently exploit these legal and judicial disparities in order to secure full custody of the child in a particular state. I voted in favour of the accession of Peru so that child abduction at the international level can be resolved through the competent courts of the state of residence of the child.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Podržala sam pristupanje Perua Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece koju su ratificirale sve države članice Europske unije. Pristupanje Perua Konvenciji omogućit će dvjema državama članicama, Austriji i Rumunjskoj, da prihvate Peru kao jednu od država potpisnica Konvencije.

Ova Konvencija je izrazito korisna za rješavanje problema međunarodne otmice djece budući da su nacionalni sudovi u slučaju rastave roditelja često pristrani.

Konvencijom se uvodi sustav suradnje kojim se navedeni problem rješava na međunarodnoj razini. Budući da su mnogi građani Europske unije porijeklom iz Perua, smatram da će pristupanje Perua smanjiti broj neriješenih slučajeva te omogućiti hitan povratak otete djece.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog sklepa Sveta o pooblastilu Republici Avstriji in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Peruja k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok sem podprla.

Pogosto težave nastanejo, ko v paru pride do prenehanja življenjske skupnosti. Če sta starša iz različnih držav, je nevarnost, da bi kateri od njiju skušal izkoristiti pomanjkanje sodelovanja med tema državama in pridobiti izključno pravico do varstva in vzgoje otrok. Namen te konvencije je reševanje tovrstnih primerov na mednarodni ravni, in sicer tako, da za pristojna sodišča in pravo, ki se uporablja, določa sodišča in pravo države, v kateri ima otrok prebivališče. Konvencija določa tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I support this proposal, which prioritises child welfare in case of legal conflict (separation or divorce) between parents from different countries. This agreement will save time, money and suffering for the affected families and guarantees the protection of children in the entire territory of the Union.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents et qu'ils attribuent chacun la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je vote pour l'adoption de ce texte car le Pérou a fait le choix de demander cette adhésion.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Konwencja haska dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest instrumentem o szczególnym znaczeniu. Po pierwsze, pozwala uniknąć przedłużającej się niepewności co do prawnego statusu dziecka. Towarzyszy ona sytuacji, w której rodzice dziecka są obywatelami dwóch różnych państw członkowskich i powstaje spór, któremu z nich przyznać nad nim opiekę i który sąd powinien o tym orzekać. Niewątpliwie w interesie dobra dziecka leży jak najszybsze rozstrzygnięcie tej kwestii oraz zagwarantowanie mu niezwłocznego i bezpiecznego powrotu.

W związku z przystąpieniem Peru do konwencji niezbędna jest decyzja Rady upoważniająca Austrię i Rumunię do wyrażenie zgody na to przystąpienie. Dzięki temu konwencja zawarta między Peru a całą Unią Europejską będzie mogła wejść w życie. Konwencja haska została już ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz kilkadziesiąt innych krajów. Przystąpienie kolejnego państwa zasługuje na aprobatę i poparcie, dlatego zagłosowałem za rezolucją.

István Ujhelyi (S&D), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. A szóban forgó egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Perunak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Peru csatlakozását még el nem fogadó két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Peru és az Európai Unió egésze között. A jelentest megszavaztam.

Traian Ungureanu (PPE), în scris. – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii are drept scop soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. În 2014, la solicitarea Comisiei Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost consultată cu privire la competența Uniunii referitoare la acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980. Avizul emis de Curte în octombrie 2014 a confirmat existența competenței exclusive a Uniunii în ceea ce privește acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980.

În mai 2001, Peru și-a depus instrumentul de aderare la Convenția din 1980, însă în urma aderării acestui stat la Convenție, este necesară o decizie a Consiliului care să autorizeze ultimele două state membre ale UE care nu au acceptat încă aderarea, Austria și România. Acest lucru va permite intrarea în vigoare efectivă a convenției între Peru și întreaga Uniune Europeană.

Raportul Parlamentului European susține aderarea acestui stat la convenție și propune aprobarea fără modificări astfel încât copiilor în cauză să le fie asigurată protecția acordată pe întregul teritoriu al Uniunii.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), por escrito. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), por escrito. – He votado a favor del Informe sobre la propuesta de Decisión del Consejo por la que se autoriza a la República de Austria y a Rumanía a aceptar, en interés de la Unión, la adhesión de Perú al Convenio de La Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, ya que creo que es importante que Perú forme parte ya un tema de alcance internacional.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the report on the proposal for a Council decision authorising the Republic of Austria and Romania to accept, in the interest of the European Union, the accession of Peru to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument that has been ratified by all EU Member States. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. In many instances, these problems arise when a couple has separated. If the mother and father are from different states, there is a temptation to exploit the lack of cooperation between those states in order to secure custody of the child. The biggest problem in such cases is the national bias of the legal systems of individual states. The purpose of the Convention is to resolve such situations at an international level, by establishing that the competent courts and applicable laws are those of the state of residence of the child. I believe that the accession of Peru to the Convention is to be welcomed, especially as many EU citizens are of Peruvian origin.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 25 de octubre de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, ratificado por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de importancia crucial, dado que el sistema que establece permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a los conflictos internacionales de esta índole. Ya que el principal problema en estos casos es el sesgo de los ordenamientos jurídicos de los Estados en favor de sus propios nacionales, el objetivo del Convenio es resolver estas situaciones a escala internacional, además de instaurar un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído. Tras la adhesión de Perú al Convenio, es necesaria una decisión del Consejo para autorizar a los dos Estados miembros que aún no han aceptado la adhesión de Perú, a saber, Austria y Rumanía, a aceptarla. Ello permitirá que entre en vigor el Convenio entre Perú y toda la Unión. Gracias al Convenio, los menores vinculados a la comunidad peruana estarán protegidos contra la sustracción ilegal. Por consiguiente, he considerado oportuno votar a favor de este texto.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Perú al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivo este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Zeer vaak doen er zich problemen voor tussen echtparen die uit elkaar gaan. Het kan voor de echtgenoot die uit een andere staat afkomstig is, verleidelijk zijn om het gebrek aan interstatelijke samenwerking uit te buiten om het gezagsrecht over de kinderen te verkrijgen. In de pers wordt vaak bericht over gevallen van internationale ontvoering van kinderen bij een scheiding van tafel en bed of echtscheiding.

De toetreding van Peru tot dit verdrag juig ik toe. De kinderen uit de Peruaanse gemeenschap zullen zodoende zijn beschermd tegen ongeoorloofde onttrekking. Ik stemde in met dit verslag om de rechtszekerheid van deze kinderen te vrijwaren.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Trata-se de uma proposta para que haja uma decisão do Conselho relativamente à autorização da adesão deste país, existe outra, como todos nós sabemos, à Convenção de Haia sobre os aspetos civis relativos ao rapto internacional de crianças. Esta Convenção privilegia a cooperação internacional por exemplo num caso de divórcio em que um pai/uma mãe de diferentes nacionalidades foge com o seu filho para outro país.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados.

Recomenda-se neste caso a adesão do Peru aos restantes Estados-Membros, visto que a Irlanda, a República Checa e a Lituânia já deram o seu aval a essa adesão. A Dinamarca está excluída desta cooperação. Apoiamos.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Das Übereinkommen beinhaltet ein System zur Zusammenarbeit der Vertragsstaaten, das Fälle internationaler Kindesentführungen durch getrennte Partner unterschiedlicher Nationalität lösen soll. Dies erfolgt, indem festgelegt wird, dass die Zuständigkeit bei den Gerichten des Wohnsitzstaates des Kindes liegt und dessen Recht anwendbar ist. Ferner wird durch das Übereinkommen ein System eingeführt, durch das gewährleistet wird, dass Kinder, die entführt wurden, sofort zurückgegeben werden. Angesichts der zunehmenden Häufung problematischer Fälle von internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten halte ich dieses Übereinkommen für sinnvoll und habe daher zugestimmt.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As a children's rights champion, I welcome the accession of Peru to this important Convention. This will allow Peru to cooperate with other State Parties to the Convention, including EU Member States, on tackling and combating child abduction.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – V posledních letech můžeme čím dál častěji vídat případy mezinárodních únosů dětí, jelikož je běžné, že matka a otec mnohdy pochází z odlišných států. V případě neshod se pak snaží získat svého potomka tím, že ho odvezou do státu svého původu, jelikož spoléhají na to, že dané státy nespolupracují, a tudíž pro ně bude obtížnější dostat dítě zpět. Jsem proto přesvědčen, že by měl existovat jednotný systém spolupráce mezi státy, jehož cílem je nalézt řešení v případě mezinárodních únosů dětí. V současné době totiž stále mohou nastat případy, kdy soudy obou zemí pravomocně svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Haagská úmluva, kterou ratifikovaly všechny státy EU, tyto situace řeší a rovněž také zavádí systém okamžitého návratu uneseného dítěte zpět do jeho vlasti. Vítám proto přistoupení Peru k Haagské úmluvě a jsem si jistý, že tento krok napomůže k lepší ochraně dětí v případě jejich únosu za hranice státu.

Jana Žitňanská (ECR), *písemne*. – Haagsky dohovor o mezinárodných únosoch detí z roku 1980 je mimoriadne dôležitým nástrojom na riešenie občianskoprávných aspektov mezinárodných únosov detí. Medzinárodné únosy detí sú obrovským negatívnym zásahom do života celej rodiny a najmä psychiky dieťaťa. Cieľom tohto dohovoru je preto obnoviť pôvodný stav okamžitým vrátením neoprávnene premiestneného dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, a to prostredníctvom systému spolupráce medzi ústrednými orgánmi určenými zmluvnými stranami. Dohovor doteraz ratifikovalo 93 štátov vrátane všetkých členských štátov Európskej únie. Vzhľadom na cieľ dohovoru je preto veľmi dôležité, aby k nemu pristúpilo čo najviac krajín, a tým sa do čo najväčšej miery redukovali situácie, keď je dieťa unesené do zahraničia, ale, bohužiaľ, neexistuje právny nástroj, ktorý by pomohol dieťa navrátiť, keďže krajina, do ktorej bolo unesené, tento dohovor neratifikovala. Z týchto dôvodov som preto uvítala, že Peru sa rozhodlo k dohovoru pristúpiť, a správu o prijatí tohto pristúpenia Európskou úniou som podporila.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem predlog sklepa Sveta o pooblastilu Republikli Avstriji in Romuniji, da v interesu Evropske unije sprejmeta pristop Peruja k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok.

Haaška konvencija iz leta 1980 določa sistem, ki državam pogodbenicam omogoča sodelovanje pri iskanju rešitev za primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok.

Po pristopu Peruja h konvenciji mora Svet s sklepom pooblastiti državi članici, ki še nista sprejeli pristopa Peruja, tj. Avstrijo in Romunijo, da lahko sprejmeta ta pristop. S tem bo konvencija začela veljati med Perujem in celotno Evropsko unijo.

9.2. Przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0268/2016 - Angel Dzhabazki)

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – Il seguente è un atto non legislativo con cui si ratifica l'adesione del Kazakistan alla convenzione dell'Aia che riguarda la sottrazione internazionale dei minori. Poiché si tratta di un atto formalmente necessario, in quanto nella convenzione non è prevista la possibilità di un'approvazione diretta da parte dell'UE, ho votato a favore.

Tim Aker (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. — He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — We voted in favour of this report to endorse the Council decision to authorise the accession of Kazakhstan to the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty to ensure that children wrongfully taken into another country, often by a parent or guardian, are brought back to their home country.

A ruling of the European Court of Justice in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in these matters, but the Convention does not allow for international organisations – such as the EU – to sign the Convention themselves. This Council decision is therefore necessary to allow Member States to accept the accession of Kazakhstan to the Convention, bringing the Convention into force between the entire EU and Kazakhstan.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce rapport, qui vise à donner aux États membres (à l'exception du Danemark à laquelle elle n'est pas applicable, et des Pays-Bas, qui l'ont déjà acceptée) l'autorisation d'accepter l'adhésion du Kazakhstan à la convention, qui permettra l'entrée en vigueur de la convention entre le Kazakhstan et l'ensemble de l'UE.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. — I have voted in favour of the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the EU, the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. Following Kazakhstan's accession to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the Member States (except Denmark, which is excluded from the Union's civil justice policy, and the Netherlands, which has already accepted the accession of Kazakhstan) to accept that accession. I would like to point out that the European Commission, together with civil justice experts from the Member States, has evaluated the functioning of Kazakhstan's justice system and the country's willingness to implement the Convention, and considers that it is desirable for the Convention to enter into force between the European Union and Kazakhstan. I express my support for this, not only because the Hague Convention system is more effective if more countries sign up to it, but also to guarantee that children in question are provided with EU-wide protection.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραφτιώς*. — Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι με αυτό τον τρόπο θεσπίζεται ένα σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε τέτοιες καταστάσεις.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de ce rapport qui permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants en autorisant le Kazakhstan à adhérer à la convention de La Haye de 1980.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. — Under normal circumstances, I would vote against or abstain on resolutions involving the European Union's participation in international bodies and organisations because I believe that it's not for the European Union to make such decisions.

In this situation, however, the question is whether Kazakhstan should be allowed to accede to the Hague Convention. It should be a vote of the British Parliament, but it is not, because such sovereignty has been ceded. If the European Parliament were to vote against accession, it would penalise children at risk of abduction in that country.

Therefore I voted in favour of accession, despite my constitutional concerns.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette proposition après une étude de l'évaluation menée par des experts en justice civile issus des États membres. Le fonctionnement du système judiciaire du Kazakhstan ainsi que la volonté de ce pays permettent l'entrée en vigueur de la convention entre l'Union européenne et le Kazakhstan.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pasiūlymą, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari Kazachstano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas, kuriame numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų problemos dėl vaikų grobimo atsiranda porai išsiskyrus. Taip pat dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Atsižvelgdamas į šiuos pavyzdžius, pritariu Kazachstano prisijungimui prie Hagos konvencijos, kad būtų nustatyti kompetentingi teismai ir taikomi įstatymai tos valstybės, kurioje yra vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta. Taip pat būtų užtikrinta, kad pagrobtas vaikas būtų nedelsiant grąžintas.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Voilà pourquoi j'ai voté en faveur de l'adhésion du Kazakhstan à ladite convention de La Haye.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye, dont il y a lieu de se féliciter. La Commission a évalué, avec l'aide d'experts en justice civile issus des États membres, le fonctionnement du système judiciaire du Kazakhstan et la volonté de ce pays d'appliquer la convention, et a jugé souhaitable qu'elle entre en vigueur. Le Parlement approuve pleinement cette position, compte tenu du fait que le système instauré par la convention de La Haye sera d'autant plus efficace que le nombre de pays à y adhérer sera important. La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument de la plus haute importance. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union européenne.

Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvement international d'enfant.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, ratificata da tutti i paesi dell'Unione, ha introdotto un sistema che consente agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione a questo tipo di casi. Il testo del trattato prevede due punti principali: la competenza a giudicare e l'applicabilità le leggi affidata allo Stato di residenza del minore e l'istituzione di un meccanismo per il ritorno immediato del minore sottratto. L'Unione europea dispone attualmente di una competenza esterna esclusiva in questo settore ma la convenzione non prevede l'azione autonoma delle organizzazioni internazionali. Per questo motivo occorre che gli Stati membri agiscano per conto dell'Unione attraverso una previa autorizzazione del Consiglio. La relazione Dzhambazki, che oggi ho sostenuto, autorizza alcuni Stati membri ad accettare l'adesione del Kazakhstan alla convenzione, consentendole di dispiegare i propri effetti nei rapporti tra il paese asiatico e l'Unione europea.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También insta un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer al ponente el trabajo realizado en este informe sobre la Adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacionales de menores. Es un instrumento de importancia crucial. La adhesión de Kazajistán es una buena noticia.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport relatif à l'adhésion du Kazakhstan à la Convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Le Kazakhstan doit pouvoir être libre, s'il le souhaite, d'adhérer à ce système de coopération internationale qui permet notamment de régler les cas d'enlèvement international d'enfants.

Il peut en effet y avoir problème dans le cas d'un couple séparé et dont les parents ressortent d'États différents. La Convention règle les éventuels litiges de juridiction puisqu'elle dispose que les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Elle permet aussi un retour immédiat de l'enfant enlevé.

Si je regrette que l'Union dispose désormais de la compétence exclusive dans ce domaine au détriment des États membres, le Kazakhstan, en tant qu'État souverain, a parfaitement le droit d'adhérer à cette Convention et la ratification de cette adhésion permettra qu'elle entre en vigueur entre l'Union et ce pays.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale dei minori prevede la collaborazione fra gli Stati firmatari affinché il bambino o il ragazzo sotto i 16 anni che sia stato «sottratto» arbitrariamente da un genitore faccia ritorno al luogo di residenza familiare in attesa di una pronuncia giudiziaria, salvo che il ritorno prefiguri un grave pericolo per la sua sicurezza. Ritengo di fondamentale importanza per la tutela dei nostri figli che questa convenzione sia ratificata e rispettata da sempre più Stati. Ho inteso quindi sostenere col mio voto l'adesione del Kazakhstan a essa.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, firmado por todos los Estados miembros de la UE, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo del Convenio es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmado por el mayor número posible de Estados.

Aunque la UE tiene competencia exterior exclusiva en este terreno, el Convenio no autoriza la participación de agentes internacionales, por lo que la UE necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en el Convenio. Por ello, he votado a favor de autorizar a los Estados miembros a aceptar la adhesión de Kazajistán al Convenio.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriame aptariami Europos Sąjungos interesai pritari Kazachstano prisijungimui prie Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas. Ją ratifikavo visos ES valstybės narės.

Konvencijoje numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų šios problemos atsiranda porai išsiskyrus. Jeigu motina ir tėvas yra iš skirtingų valstybių, siekiant užsitikrinti vaiko globą kyla noras pasinaudoti šių valstybių bendradarbiavimo trūkumu. Žiniasklaidoje pilna pranešimų apie tarptautinį vaikų grobimą apsigyvenus skyrium arba po ištuokos. Šiais atvejais didžiausia problema – atskirų valstybių teisinių sistemų nacionalinis šališkumas. Dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Kazachstanui prisijungus prie Konvencijos, Tarybos sprendimas būtinas, kad valstybės narės (išskyrus Daniją, kuriai netaikoma Sąjungos civilinio teisingumo politika, ir Nyderlandus, kurie jau pritarė Kazachstano prisijungimui) būtų įgaliotos pritari šios šalies prisijungimui. Taip bus sudarytos sąlygos Konvencijai įsigaliooti tarp Kazachstano ir visos Europos Sąjungos. Kazachstano prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai.

Andrea Bocskor (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Kazahsztán csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), pisno. – Tako kot pri pristopu Peruja h Haški konvenciji, tudi glede pristopa Kazahstana k navedeni konvenciji nimam nobenih zadržkov, zato popolnoma podpiram predlagani sklep. Haška konvencija iz leta 1980 o civilnopравниh vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok je zelo pomemben instrument, ki določa sistem za sodelovanje pri iskanju rešitev za primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok. Konvencijo so že pred časom ratificirale vse države članice EU.

Do težav največkrat pride v primeru prenehanja življenjske skupnosti med staršema, ki prihajata iz različnih držav. Obstaja namreč nevarnost, da kateri izmed staršev želi izkoristiti pomanjkanje sodelovanja med tema državama in tako pridobiti izključno pravico do varstva in vzgoje otrok. V takih primerih je največja težava nacionalna pristranskost pravnih sistemov v posameznih državah, sodbe pa se pogosto končajo tako, da vsako nacionalno sodišče zaupa otroka v varstvo in vzgojo staršu, ki je državljan te države. Konvencija pa določa pristojnost sodiščem in pravu države, v kateri ima otrok prebivališče in tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka. V primeru pristopa Kazahstana h konvenciji to pomeni, da bodo otroci, povezani s kazahstansko skupnostjo v državah članicah EU, zaščiteni pred protipravnim odvzemom.

Biljana Borzan (S&D), napisan. – Podržavam ovo Izvješće o pristupu Kazahstana Haškoj konvenciji, koja štiti djecu koja se nađu u pravnoj nesigurnosti.

Izvješće ima za cilj davanje dozvole zemljama članicama (osim Danske na koju se to ne odnosi i Nizozemske koja je već dala pristanak) da prihvate pristupanje Kazahstana Konvenciji, što će omogućiti stupanje na snagu Konvencije između Kazahstana i Europske unije.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), par écrit. – Je suis en faveur de l'adoption de ce texte, car le Kazakhstan a fait le choix souverain de demander cette adhésion.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction because the European Union supports the accession of third States to that Convention with the aim of increasing the number of members and consequently improving its effectiveness. Moreover, to promote the rights of the child is an EU objective and the Union is active at international level in order to improve the application of that Convention.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – La Convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. La convenzione introduce un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto, tutelando la sua salute e i suoi diritti fondamentali. L'adesione del Kazakistan alla Convenzione è un passo positivo nella promozione della tutela dei diritti dei minori a livello globale e non solo europeo.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980, ratifiée par l'ensemble des États membres de l'Union européenne, instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Dans la plupart des cas, ces enlèvements sont liés au divorce des parents, tentés d'exploiter le manque de coopération entre les États pour obtenir la garde de leur enfant. Cette convention stipule que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Ce texte vise à donner l'avis du Parlement européen sur l'entrée en vigueur de cette convention entre le Kazakhstan et l'Union, qui dispose désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine. Bien que je conteste la perte de souveraineté des États membres, qui laissent à l'Union le soin d'adopter pour eux ce type d'accord, je me suis prononcé en faveur de ce texte. D'une part, cette convention favorise le retour des enfants à leur domicile, d'autre part, l'adhésion du Kazakhstan est une nouvelle dont il y a lieu de se féliciter.

Daniel Buda (PPE), *în scris*. – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii reprezintă unul dintre instrumentele principale de promovare a drepturilor copilului. Convenția instituie un sistem de cooperare între autoritățile centrale, având ca obiect soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. Aceste cazuri apar cu precădere în situațiile în care părinții provin din state diferite, state care nu au consolidat un parteneriat de cooperare. Drept urmare, se creează o vulnerabilitate care favorizează acțiunile ilicite de obținere a încredințării copiilor. Astfel, Convenția de la Haga are scopul de a soluționa astfel de spețe la nivel internațional, fiind prevăzut un sistem care asigură înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.

Aderarea Kazahstanului la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii este o acțiune pe care o consider oportună. M-am exprimat în favoarea aderării Kazahstanului la Convenția de la Haga, deoarece consider esențial ca prevenirea răpirii copiilor să rămână o prioritate pentru Uniunea Europeană și statele terțe.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – La convention de La Haye relative aux aspects civils de l'enlèvement international d'enfants a été créée en 1980. Tous les États membres de l'Union européenne ont signé cette convention, qui constitue une base juridique dans les cas d'enlèvement d'enfants par un parent. Les médias ont bien trop souvent relayé des faits d'enlèvement d'enfant par un parent qui en a obtenu la garde dans son pays lors d'une séparation de couple binational. L'autre parent victime de cette situation se retrouve dans une l'impossibilité de revendiquer son droit de garde. Nous étions confrontés à une incohérence entre différents systèmes judiciaires nationaux et à un manque de collaboration entre États. J'ai voté en faveur de l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione in questione perché ritengo che sia interesse dell'Unione europea accettare l'adesione del Kazakistan alla Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori.

A seguito di tale adesione è tuttavia necessaria una decisione del Consiglio che autorizzi gli Stati membri, eccezion fatta per la Danimarca, che non partecipa alla politica dell'Unione in materia di giustizia civile, e per i Paesi Bassi, che hanno già accettato l'adesione del Kazakhstan, ad accettare suddetta adesione.

La Commissione europea, coadiuvata da esperti degli Stati membri in materia di giustizia civile, ha già valutato il funzionamento del sistema giudiziario del Kazakhstan. Si rileva, pertanto, la disponibilità del paese ad attuare la Convenzione e l'auspicio dell'effettiva entrata in vigore di quest'ultima tra l'UE e il Kazakhstan.

Il sistema posto in essere della Convenzione dell'Aia risulterà ancor più efficace con il coinvolgimento di un numero cospicuo di paesi. Obiettivo della proposta è quello di garantire ai minori interessati la dovuta protezione a livello europeo.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – This was a vote to endorse the Council's decision to authorise Kazakhstan signing up to the Hague Convention of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty with the purpose of ensuring the immediate return of children wrongfully taken to or retained internationally (usually by one parent or guardian) in their home country, where domestic custody proceedings can take place. While a ruling of the ECJ in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in the field, the Convention does not allow for international organisations - such as the EU - to be partners to the Convention themselves. These Council decisions are therefore necessary to allow particular Member States which have not yet accepted the accession of the relevant countries to the Convention to do so, bringing the Convention into force between the entire EU and that country.

For these reasons I voted in favour.

David Casa (PPE), *in writing*. – The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument. It has been ratified by all the EU Member States. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. The accession of Kazakhstan to the Convention is to be welcomed. Following an evaluation of the functioning of Kazakhstan's justice system and the country's willingness to implement the Convention, the green light was given for the Convention to enter into force between the European Union and Kazakhstan. I therefore followed the Rapporteur's indication that Parliament should approve the proposal, in order to ensure that EU-wide protection is afforded to settling cases of international child abduction in these particular cases.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Si tratta quasi di un pro-forma, un atto non legislativo con cui si concede ai singoli Stati membri di ratificare l'adesione del Kazakhstan alla convenzione dell'Aia sulla sottrazione internazionale dei minori.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – La Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori ha istituito un sistema di cooperazione tra le autorità di ogni Stato contraente, che stabilisce l'immediato rientro dei minori che sono stati illecitamente trasferiti o trattenuti. Trattandosi di un accordo internazionale che ha lo scopo di tutelare e proteggere i minori che si trovano in situazioni di incertezza giuridica, è necessario che venga ratificato dal maggior numero possibile di Stati. Dato che l'Unione europea ha competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione di minori, sono convinta che le Istituzioni europee debbano autorizzare gli Stati membri affinché accettino la partecipazione del Kazakhstan. Ho ritenuto quindi di votare a favore della decisione, auspicando una rapida entrata in vigore della Convenzione dell'Aia del 1980 tra il Kazakhstan e tutti gli Stati membri dell'UE al fine di prevenire la sottrazione di minori.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφικώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση διότι εκτιμούμε ότι η προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση είναι ευπρόσδεκτη. Η Επιτροπή, από κοινού με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σε θέματα αστικής δικαιοσύνης, αξιολόγησε τη λειτουργία του συστήματος απονομής δικαιοσύνης του Καζαχστάν και την προθυμία της χώρας να εφαρμόσει τη σύμβαση, και θεωρεί ότι είναι επιθυμητό να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Καζαχστάν.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψηφίσαμε επί της έκθεσης με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών. Καθώς πρόκειται για ένα ζήτημα βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των πολιτών και ιδιαίτερα των παιδιών, δεν εκφράστηκαν αντιρρήσεις από καμία πλευρά και ως εκ τούτου ψήφισα υπέρ.

Salvatore Cicu (PPE), per iscritto. – Ho votato favorevolmente al provvedimento vista la convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. Essa si inserisce in un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare e trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Molte volte il problema principale è la tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati a praticare favoritismi in base alla nazionalità. Succede sovente che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto. L'adesione del Kazakhstan alla convenzione va accolta con favore. La Commissione ha valutato, insieme a esperti degli Stati membri, il funzionamento del sistema giudiziario del Kazakhstan e ritiene auspicabile l'accordo tra l'Unione europea e il Kazakhstan.

Alberto Cirio (PPE), per iscritto. – Accolgo con piacere l'accessione del Kazakhstan alla convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori. Si tratta infatti di un passo importante nella protezione dei minori dal momento che ne assicura l'immediato rientro in caso di illecito trasferimento o trattenimento. In particolare, la convenzione dell'Aia favorisce una cornice di tutela dei diritti dei minori a livello internazionale, rivelandosi particolarmente efficace in caso di scontro tra diverse legislazioni nazionali.

Deirdre Clune (PPE), in writing. – I supported the Report on the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), por escrito. – A Convenção de Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças é um instrumento fundamental no âmbito da cooperação judiciária entre os Estados contratantes na resolução de casos de rapto internacional de crianças.

Com esta Convenção visa-se harmonizar os sistemas jurídicos diferentes dos Estados que normalmente se declaram ambos competentes para julgar a ação e declaram a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam, passando-se a adotar com a Convenção o critério do Estado de residência do menor.

Em virtude de atualmente esta matéria ser da competência exclusiva externa da União, é necessário uma decisão do Conselho que apele à aceitação dos Estados-Membros da adesão de países terceiros à Convenção de Haia.

Apoio, neste sentido, o relatório Dzhabazki e felicito o Estado do Cazaquistão pela adesão à Convenção.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), in writing. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – This is an important instrument which has been ratified by all the EU Member States, providing protection for the interest of those children who are victims of abduction. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states for cases where jurisdictions declare themselves competent, with each of them awarding custody of the child to the parent who is a national of their state. The Convention also introduces a system which ensures the immediate return of children who have been abducted. Following the accession of Kazakhstan to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the Member States, with some exceptions, to accept that accession. This will allow the Convention to enter into force between Kazakhstan and the entire European Union.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének megakadályozása, megelőzése érdekében született az 1980. évi Hágai Egyezmény. Az egyezményt az EU valamennyi tagállama ratifikálta. Az egyezmény értelmében a gyermek tartózkodási helye szerinti állam joga érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény megkönnyíti – elsősorban a szülők különböző országokban történő különélésekor – a nemzetközi elemet tartalmazó polgári jogi viták rendezését. Hasonlóan Peruhoz, Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a tagállamokat, hogy elfogadják Kazahsztán csatlakozását, mely által lehetővé válik az egyezmény hatálybalépése Kazahsztán és az EU között.

A Bizottság a tagállamok polgári igazságügyi szakértőivel értékelte Kazahsztán igazságügyi rendszerének működését, és megállapította, hogy az ország kész végrehajtani az egyezményt. A Hágai Egyezmény rendszere annál hatékonyabb, minél több ország csatlakozik hozzá. Támogattam az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az EU között.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – W pełni popieram przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę. Konwencja ta reguluje bardzo ważne kwestie związane z przyznaniem opieki nad dzieckiem i nadaniem mocy prawnej przepisom tego kraju, w którym dziecko ma stałe miejsce pobytu. Zagłosowałem za, ponieważ przystąpienie każdego kraju do konwencji haskiej budzi moje zadowolenie, gdyż usprawnia rozwiązywanie sytuacji spornych i działanie sądów.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The Hague Convention is an important international instrument of cooperation which enables signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. I am in favour of the accession of Kazakhstan the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Având în vedere că Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii constituie un instrument extrem de important având ca obiectiv principal soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii, salut aderarea Kazahstanului la convenție.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Ce rapport propose l'approbation du Parlement européen à une décision du Conseil relative à l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational. Considérant que ces rapports participent à l'harmonisation des réglementations internationales en matière de gestion des différends familiaux, j'ai soutenu ce rapport.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur du rapport sur la proposition de décision du Conseil autorisant certains États membres à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. En instaurant la primauté de la juridiction et des lois de l'État dans lequel réside l'enfant, la convention joue un rôle déterminant dans la résolution des problématiques entourant la question de la garde de l'enfant lors de la séparation de couples binationaux. Pour autant, pour que la convention soit appliquée, il est nécessaire que l'adhésion d'un État soit acceptée par les autres États parties. Bien que le Kazakhstan ait adhéré en 2013, l'ensemble de États membres de l'Union, à l'exception des Pays-Bas, n'ont toujours pas accepté cette adhésion. Afin que les enfants liés à la communauté kazakhe soient protégés contre les enlèvements, nous appelons le Conseil à adopter au plus vite une décision autorisant les États membres de l'Union à accepter l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Andor Deli (PPE), *írásban*. — A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Isabella De Monte (S&D), *per iscritto*. — L'UE dispone già di una competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione internazionale di minori confermata dalla Corte di giustizia. Ma per far sì che questa venga applicata, i paesi membri devono agire all'unisono. L'autorizzazione del Consiglio a taluni Stati membri di accettare l'adesione del Kazakhstan alla convenzione dell'Aia avrà conseguenze vantaggiose per l'intera Unione europea migliorando così la cooperazione a livello comunitario per difendere i diritti dei minori, quali il diritto all'istruzione e alle opportunità economiche per un futuro prospero. Per questi motivi ho votato a favore della relazione.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — Chaque année dans le monde, plusieurs milliers d'enfants sont enlevés par l'un des deux parents. En cas d'absence de coopération entre l'État d'origine et l'État de résidence de l'enfant, certains cas ne peuvent être résolus. La convention de la Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument juridique qui permet de reconnaître la compétence des juridictions de l'État où l'enfant réside. Un dialogue peut ainsi s'établir entre les États parties à cette convention pour faciliter le retour de l'enfant qui a été enlevé. L'Union européenne soutient l'adhésion d'États tiers à la convention de 1980 afin que ses États membres puissent se fonder sur un cadre juridique commun pour traiter les enlèvements internationaux d'enfants. À côté de l'objectif général consistant à développer une coopération judiciaire, ce règlement poursuit l'objectif général de protection des droits de l'enfant. L'adhésion du Kazakhstan à la convention est donc une bonne nouvelle.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. — Хагската конвенция от 1980г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца е важно международно споразумение, чиято цел е да се намерят решения в ситуации, когато съдилищата на двете държави (в случаите на родители с две различни националности) декларират себе си компетентни и всяка една от тях дава попечителство над детето на родителя, който е неин гражданин. Чрез конвенцията се установява, че компетентните власти са тези, където детето е резидент. Конвенцията също така въвежда система, която да гарантира незабавното връщане на децата, които са били отвлечени.

Сеза ЕС има изключителна външна компетентност в тази област и поради това държавите членки вече не действат за своя сметка. С присъединяването на Казахстан към тази Конвенция, Европейският съюз трябва да упълномощи държавите членки да приемат това присъединяване. Аз съветвам в своя доклад това да се приеме, Казахстан е добре дошла в тази конвенция.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. – Θεωρούμε το κείμενο θετικό διότι είναι ανάγκη η συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό θα λυθούν τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο για τις έρευνες σε όλο το κόσμο όσο και για τον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζονται μάλιστα αφορούν τις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και προέρχονται από διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί τις προσπάθειες εξεύρεσης λύσης υπέρ του παιδιού.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése. Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 25 de octubre de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, es un instrumento de importancia crucial, que ha sido ratificado por todos los Estados miembros de la Unión. Este Convenio establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores.

El principal problema en estos casos es el sesgo de los ordenamientos jurídicos de los Estados en favor de sus propios nacionales. Suele suceder que los órganos jurisdiccionales de ambos Estados involucrados se declaren competentes y que cada uno otorga la custodia del menor al progenitor de su nacionalidad.

El objetivo del Convenio es resolver estas situaciones a escala internacional, al disponer que los tribunales competentes y la legislación aplicable sean los del Estado de residencia del menor. El Convenio también insta un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, which is a multilateral treaty that provides a way for abducted children to be returned from one member country to another. Countries need to work together in order to tackle international, cross-border problems like these, and for Kazakhstan to join will enlarge this network to fight child abduction more effectively. I support any measures which help safeguard the well-being of children in Wales.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A Convenção em causa estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças. Este tipo de situações ocorre com muita frequência quando um casal se separa. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. A adesão do Cazaquistão à Convenção merece o meu elogio e aprovação.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote pour: en faveur de l'adoption de ces textes, car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório dá acordo a uma decisão do Conselho relativa à autorização da adesão do Cazaquistão à Convenção de Haia sobre os aspetos civis relativos ao Rapto Internacional de Crianças.

Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre Estados que visa encontrar solução para casos de rapto internacional de crianças. O seu objetivo é assegurar o regresso das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado Contratante ou nele retidas indevidamente e fazer respeitar de maneira efetiva nos outros Estados Contratantes os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante.

A situação de rapto de crianças ocorre por vezes quando um casal se separa, sendo os pais originários de Estados diferentes. É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes, de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor.

Sublinha-se a importância do sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. Votámos a favor, já que o Acordo tem como propósito justificado a defesa dos interesses dos menores.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Európska únia má veľmi silné postavenie pri garantovaní základných práv a usiluje sa o to, aby občania jednotlivých členských štátov neboli vystavovaní nebezpečenstvu a aby boli chránené ich základné práva. Medzi nástrojmi, ktoré Európska únia prijala na ochranu práv detí, je aj Haagsky dohovor z 25. októbra 1980. Predmetný dohovor umožňuje zmluvným stranám spolupracovať a hľadať spoločné riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí, ktoré sa stávajú ešte aj v 21. storočí. Po tom, čo Kazachstan pristúpil k tomuto dohovoru, je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty okrem Dánska, na ktoré sa politika Únie v občianskoprávnej oblasti nevzťahuje, a Holandska, ktoré už prijali pristúpenie Kazachstanu, na to, aby prijali pristúpenie Kazachstanu. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kazachstanom a celou Európskou úniou.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto a favore della relazione che permette agli Stati di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Καζακστάν στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη.

Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως, όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται μάλιστα είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross border cases of child custody. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights over the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified. This report aims at giving Austria and Romania the authorisation to accept the accession of Kazakhstan to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Kazakhstan and the entire EU. I voted in favour of the report.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése. Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Kazahsztán csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor del informe para tener en cuenta la adhesión de Kazajistán al mismo. Este Convenio establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos problemas se presentan muy a menudo en parejas que se han separado. Si los progenitores son de diferentes Estados, pueden tener la tentación de explotar la falta de cooperación entre los Estados para obtener la custodia de sus hijos. El objetivo del Convenio es resolver estas situaciones a escala internacional disponiendo que los tribunales competentes y la legislación aplicable sean los del Estado de residencia del menor.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione legislativa del Parlamento europeo sulla proposta di decisione del Consiglio che autorizza taluni Stati membri, nell'interesse dell'Unione europea, ad accettare l'adesione del Kazakistan alla Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, perché ritengo importante trovare un accordo sulla giurisdizione e legge applicabile alla sottrazione dei minori che coinvolga il maggior numero di paesi.

Sono totalmente d'accordo con il relatore che propone che il Parlamento europeo approvi la proposta senza modifiche, al fine di garantire ai minori interessati i benefici di una protezione giuridica uniforme. La stampa riporta molto spesso casi di sottrazione internazionale di minori che si verificano a seguito di una separazione o di un divorzio. La Commissione ha valutato, insieme a esperti degli Stati membri in materia di giustizia civile, il funzionamento del sistema giudiziario del Kazakistan e la disponibilità di tale paese ad attuare la convenzione e ritiene auspicabile l'entrata in vigore di quest'ultima tra l'Unione europea e il Kazakistan. Ritengo pertanto necessario attuare tali accordi, anche con altri paesi che ancora non hanno aderito a questo accordo, per migliorare la cooperazione internazionale.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *na piśmie*. – Cieszy mnie wynik dzisiejszego głosowania popierający przystąpienie Kazachstanu do Konwencji haskiej, która dotyczy aspektów cywilnych uprowadzenia dziecka za granicę. Takie problemy pojawiają się często, kiedy dochodzi do rozpadu związków osób pochodzących z różnych krajów. Celem konwencji było ustalenie, że właściwe do rozpatrywania takich sporów są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko.

Wspomniana konwencja jest instrumentem o szczególnym znaczeniu, który będzie tym skuteczniejszy im więcej państw będzie w nim uczestniczyć. Przystąpienie Kazachstanu do konwencji jest zatem powodem do zadowolenia. Komisja potwierdziła gotowość tego kraju do wdrożenia zasad konwencji i objęcia dzieci znajdujących się w wyżej opisanej sytuacji ochroną w całej UE.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Das seit 1980 bestehende Haager Übereinkommen richtet sich auf den Schutz von Kindern. Die festgeschriebenen zivilrechtlichen Aspekte zur Prävention von Kindesentführungen und der Rückführung von entführten Kindern sind Bestandteil einer unumstößlichen Strategie zum Schutze des Wohlergehens von Kindern. Den Beitritt von möglichst vielen Staaten zu diesem Übereinkommen begrüße ich sehr.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en masse by the EU.

Sylvie Goddyn (ENF), *par écrit*. – Cette adhésion étant la manifestation de la volonté des États concernés, il n'y avait aucune raison de s'y opposer par un vote défavorable. Il est pour le coup nécessaire d'agir pour protéger les enfants comme les parents.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Sprawozdanie w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Kazachstanu do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę.

Konwencja haska z dnia 25 października 1980 roku dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest dokumentem o szczególnym znaczeniu, wprowadza ona bowiem system umożliwiający umawiającym się państwom współpracę przy rozstrzyganiu spraw dotyczących uprowadzenia dziecka za granicę przez jednego z rodziców lub prawnych opiekunów.

Niezmiennie problematycznym w takich sytuacjach jest ustalenie sądu właściwego w sprawie przyznania opieki nad dzieckiem rodzicowi lub opiekunowi w sytuacji, gdy każde z rodziców czy opiekunów posiada obywatelstwo innego kraju.

Celem konwencji jest zaradzenie temu problemowi na szczeblu międzynarodowym poprzez ustalenie, że wyłącznie właściwymi są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko. Konwencja wprowadza również system gwarantujący niezwłoczny powrót uprowadzonego dziecka.

Jako że system oparty na konwencji haskiej będzie tym skuteczniejszy, im więcej państw będzie w nim uczestniczyć, a funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w Kazachstanie pozwala na przystąpienie tego kraju do konwencji, w mojej ocenie właściwym jest, aby konwencja zawarta między Unią Europejską a Kazachstanem weszła w życie, ażeby dzieci podlegały ochronie w całej UE.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted to support the package on the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. This is important for engagement in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

András Gyürk (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Kazahsztán csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között.

Marian Harkin (ALDE), in writing. – Kazakhstan's accession to the Hague Convention is a promising development of child protection worldwide. At the international level, the European Union supports the accession of third states to the 1980 Convention in order for its Member States to rely upon a common legal framework to deal with international child abductions. Beside the general objective of developing judicial cooperation in civil matters having cross-border implications, the present proposal is linked to the general objective enshrined in Article 3 of the Treaty on the European Union to protect the rights of the child. The proposal is also consistent with the promotion of the use of mediation in the settlement of cross-border family disputes.

Brian Hayes (PPE), in writing. – I voted in favour since I have no objections.

György Hölvényi (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Brice Hortefeux (PPE), par écrit. – J'ai soutenu la décision du Conseil relative à l'adhésion du Kazakhstan à la convention de la Haye sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Cette convention, ratifiée par l'ensemble des pays membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Il est essentiel de préserver l'intérêt de l'enfant et c'est pourquoi je me félicite que les pays en Europe et dans le reste du monde prennent des engagements par lesquels ils réaffirment leur volonté de clarifier la procédure de séparation de manière à ne pas être les complices indirects des enlèvements d'enfants.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – This report aims at giving Member States, with the exception of Denmark to which this is not applicable, the authorisation to accept the accession of Kazakhstan to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Kazakhstan and the entire EU. The Netherlands already accepted it.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o Prijedlogu odluke Vijeća kojom se određene države članice ovlašćuju da u interesu Europske unije prihvate pristupanje Kazahstana Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. jer se time svim državama članicama, osim Danske i Nizozemske, omogućuje da prihvate pristup Kazahstana.

S obzirom da je utvrđena spremnost Kazahstana na provedbu Konvencije, smatram da je potrebno da Parlament odobri prijedlog bez izmjena. Slučajevi otmice djece moraju biti jedan od prioriteta međunarodne zajednice, isto kao i jamstvo oko hitnog povratka otete djece. Nastavno tome, podupirem pristupanje Kazahstana Haškoj konvenciji.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Il est nécessaire de renforcer la coopération entre États en matière d'enlèvement international d'enfants afin d'enrayer l'exploitation qu'en font des individus issus de différents États. En établissant la compétence juridictionnelle selon l'État de résidence de l'enfant, la convention a pu résoudre la question du retour des enfants et doter l'UE d'une compétence externe exclusive. Le Kazakhstan ayant fait souverainement le choix d'adhérer, il n'y a pas de raison de m'opposer à l'adoption du texte.

J'ai voté pour.

Diane James (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Petr Ježek (ALDE), *písemně*. – Podpořil jsem přístup Kazachstánu k Úmluvě o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí, která byla podepsána roku 1980 v Haagu. Úmluva představuje komplexní systém spolupráce mezi smluvními státy v případech mezinárodních únosu dětí. Vzhledem ke zvyšující se mobilitě obyvatel narůstá i počet dětí z národnostně smíšených manželství. V případech rozvodů se v této oblasti zvyšuje riziko zneužití nedostatečné spolupráce mezi státy jedním z rodičů. Proto vítám přístup Kazachstánu mezi státy, které úmluvu již podepsaly.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Angel Dzhambazki, qui entérine la décision du Conseil relatif à l'application de la convention de La Haye entre l'UE et le Kazakhstan. Cette convention instaure un système de coopération judiciaire. Largement soutenue au sein du Parlement, cette procédure permettra de remettre l'intérêt de l'enfant au cœur des décisions de justice internationale, notamment dans les cas d'enlèvement à la suite d'un divorce. Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye, car il est nécessaire d'élargir la liste des pays parties à ce texte qui garantit le retour d'enfants déplacés ou retenus illicitement par l'un de leurs parents dans un État et vise plus largement à faire respecter les droits de visite, de garde et d'hébergement.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. – Η σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας. Έχει εξάλλου κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σύμβαση αυτή θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Επομένως είναι απαραίτητη, σε συνέχεια της προσχώρησης του Καζαχστάν στη σύμβαση, έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία να εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη (εκτός από τη Δανία, που εξαιρείται από την πολιτική της Ένωσης για την αστική δικαιοσύνη, και τις Κάτω Χώρες, που έχουν ήδη αποδεχθεί την προσχώρηση του Καζαχστάν) να αποδεχθούν την εν λόγω προσχώρηση. Τούτο θα επιτρέψει να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ του Καζαχστάν αφενός και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της αφετέρου.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich schließe mich dem vorliegenden Bericht an. Das Abkommen regelt Fälle von internationaler Kindesentführung durch Partner unterschiedlicher Nationalität oder mit unterschiedlichen Wohnsitzen und beinhaltet Regelungen zur Beilegung von Sorgerechtsstreitigkeiten. Dass Kasachstan sich diesem Abkommen verpflichtet, das ist ein wichtiger Schritt zur Stärkung der Rechte von Kindern.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, as the accession will allow states acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction to participate in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепям предложението за присъединяването на Казахстан към Хагската конвенция от 25 октомври 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца.

Основен проблем в такива случаи е националната предубеденост на правните системи на отделните държави при разделяне на родители. Конвенцията ще спомогне на международно ниво да се намери решение за такива ситуации, за да се избегне субективното присъждане на родителски права на родителя, който е гражданин на държавата на съда.

При приемане на конвенцията компетентният съд и приложимото право са на държавата по местоположение на детето. Категорично подкрепям въвеждането на система, осигуряваща незабавното връщане на отвлечените деца.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a multilateral treaty, which seeks to protect children from the harmful effects of abduction and retention across international boundaries by providing a procedure to bring about their prompt return. The treaty has been ratified by all EU Member States. In light of this, it is important to note that the EU now has exclusive external competence in this field as confirmed by the Court of Justice in Opinion 1/13, which means that Member States no longer act on their own account. However, the paradox is that the Convention does not provide for autonomous action by international organisations. In this sense, a Council decision is necessary to authorise the Member States (except Denmark, which is excluded from the Union's civil justice policy, and the Netherlands which have already accepted the accession of Kazakhstan) to accept the accession of Kazakhstan. Therefore, I call both the EU and Member States to welcome and accept the accession of Kazakhstan to the Convention because in this manner children's rights will be protected and preserved.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — L'adesione del Kazakhstan alla convenzione dell'Aia del 1980 inerente alla sottrazione internazionale di minori, risulta di rilevante importanza perché tende a tutelare questi ultimi da casi di sottrazioni internazionali. Il problema risulta essere il medesimo di quello di altri Stati, ovvero, nel caso di separazione dei genitori provenienti da paesi differenti, ove si tende a sfruttare la mancata cooperazione tra gli Stati per poter ottenere l'affido dei figli. Per evitare che i tribunali stabiliscano un affidamento sulla base della cittadinanza di uno dei genitori in cui il tribunale si trova, la relazione qui presa in analisi, mira a risolvere le problematiche che queste circostanze generano, facendo sì che la competenza venga a essere attribuita in capo ai tribunali del luogo di residenza del minore. Voto pertanto a favore della relazione.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport, car il permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Le Kazakhstan a fait le choix de demander cette adhésion.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport sur l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Cette convention instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants enlevés. Après sa ratification, la convention entrera en vigueur entre le Kazakhstan et l'ensemble de l'Union européenne.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Son but est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine, comme la Cour de justice l'a confirmé dans son avis 1/13. Après sa ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte, car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de la autorización para aceptar el acceso de Kazajistán a la Convención de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, lo cual permitirá la entrada en vigor de la norma a este país y todos los Estados miembros de la Unión.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente proyecto de resolución legislativa del Parlamento Europeo aprueba que determinados Estados miembros acepten, en interés de la Unión, la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores.

El mencionado Convenio es fundamental ya que estructura la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a la sustracción internacional de menores. Ya que en este ámbito la competencia externa pertenece a la Unión, los Estados miembros necesitan de la aprobación de ésta para aceptar sucesivas adhesiones al convenio.

Doy mi voto favorable ya que el convenio garantiza la protección de menores en todo el territorio de la Unión y gozará de más eficacia cuantos más países se adhieran a él.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem pro. Haagskou úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí považuji za užitečný nástroj pro mezinárodní spolupráci zejména v případech smíšených manželství, kdy jeden z rodičů odveze dítě do své původní vlasti. Tímto rozhodnutím se povoluje členským státům schválit přistoupení Kazachstánu k úmluvě. Je smutné, že na to potřebují členské státy souhlas EU.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Svrha Haške konvencije o građanskopravnim aspektima međunarodne otmice djece je da uvedi sustav suradnje između država u cilju rješavanja ovakvih slučajeva na međunarodnoj razini. Do međunarodnih otmica djece najčešće dolazi kada su roditelji djeteta rastavljeni i dolaze iz različitih država.

Pristupanje Kazahstana ovoj Konvenciji pohvalno je, a prije njegovog stupanja na snagu potrebno je da ga prihvate sve države članice. Budući da smatram poželjnim da ova Konvencija između Europske unije i Kazahstana stupi na snagu, podržala sam ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – The 1980 Hague Convention has been ratified by 93 countries, including all EU Member States. The convention entered into force in Kazakhstan on 1 September 2013. Only the Netherlands has already accepted the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention. I share the goal of the proposed act to authorise certain Member States to accept, in the interests of the European Union, the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Pristúpením Kazachstanu sa teritoriálne rozširujú možnosti uplatňovania ochrany detí pri zabezpečovaní okamžitého návratu detí pri neoprávnenom premiestnení alebo zadrživaní v inom štáte a pri zabezpečovaní, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.

Νότης Μαριάς (ECR), *γραφικώς*. – Ψηφίζω υπέρ της έκδοσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte.

Il concerne l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Ce texte permet une coopération entre les États contractants et détermine la juridiction compétente lorsqu'il faut attribuer la garde des enfants, en cas de séparation d'un couple dont les parents n'ont pas la même nationalité. Ce texte a été mis en place et ratifié par tous les États membres, afin d'éviter que deux tribunaux, de deux pays différents, se déclarent compétents. La règle est simplifiée: les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant.

Par ailleurs, ce texte établit le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Enfin, ce pays a fait le choix de demander cette adhésion, ce que nous approuvons.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραφικώς*. – Υπερψηφίζω την έκδοση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών διότι η σύμβαση αυτή είναι εργαλείο ζωτικής σημασίας επειδή δίνει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε θέματα διεθνούς απαγωγής παιδιών. Πιστεύω, μετά την προσχώρηση του Καζαχστάν στη σύμβαση, ότι είναι απαραίτητη η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία θα εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη να αποδεχθούν τη συγκεκριμένη προσχώρηση αφού το σύστημα της σύμβασης της Χάγης είναι πιο αποτελεσματικό με την προσχώρηση περισσότερων χωρών.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Die Vertragsstaaten kommen überein, ein System zur Zusammenarbeit im Falle von Kindesentführungen durch getrennte Partner verschiedener Nationalitäten zu implementieren. Gerichtsstand hierfür soll der Wohnsitzstaat des Kindes sein. Da außerdem die Abwicklung um die Rückkehr des Kindes zum entsprechenden Elternteil beschleunigt werden soll und damit die Belastung des Kindes bei internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten verringert wird, stimme ich diesem Antrag zu.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pritariu EP pranešimui dėl Tarybos sprendimo, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritarti Kazachstano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų.

Kazahstano prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai. Komisija kartu su valstybių narių civilinio teisingumo srities ekspertais įvertino Kazachstano teisingumo sistemos veikimą bei šios šalies pasiryžimą įgyvendinti Konvenciją ir laikosi nuomonės, jog pageidautina, kad Konvencija įsigaliotų tarp ES ir Kazachstano. Hagos konvencijos sistema bus veiksmingesnė, jei prie jos prisijungs daugiau šalių.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Je me félicite de l'adhésion du Kazakhstan à la convention internationale sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Cette convention vise à réduire les conflits juridiques opposant différentes juridictions nationales dans les cas de séparations difficiles de couples binationaux. Les États signataires s'engagent à ce que la cour compétente pour le droit de garde et de visite soit celle de l'État de résidence de l'enfant. Il s'agit ici d'autoriser certains États membres de l'UE à reconnaître l'adhésion du Kazakhstan à la convention. Un vote surréaliste sur la décision d'États membres souverains de reconnaître une adhésion d'un pays tiers à une convention internationale. Pourquoi? Parce que, en vertu de l'avis 1/13 de la Cour de justice, la Commission a désormais la compétence exclusive sur l'application de cette décision en matière civile sur «son» territoire. La décision ne s'applique pas à certains États membres: le Danemark, qui dispose d'une clause d'exemption sur la politique de justice civile de l'Union, et les Pays-Bas, qui ont déjà reconnu la décision du Kazakhstan avant que cela ne devienne une compétence exclusive de l'UE. Je conteste cette limitation de souveraineté. Je vote néanmoins pour cette reconnaissance d'adhésion à la convention au bénéfice de la protection des enfants au-delà des frontières.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Son but est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La Convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine, comme la Cour de justice l'a confirmé dans son avis 1/13. Après sa ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte, car les pays concernés ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O objetivo da Convenção da Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças (a seguir designada «Convenção de 1980»), até hoje ratificada por 93 países, incluindo todos os Estados-Membros da UE, é restabelecer o *status quo* mediante o regresso imediato de crianças ilícitamente transferidas ou retidas através de um sistema de cooperação entre as autoridades centrais designadas pelas Partes Contratantes. O objetivo da presente decisão é fazer com que a Convenção de 1980 entre em vigor entre o Cazaquistão e os Estados-Membros da União Europeia. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of accepting Kazakhstan's accession to the Hague Convention as it furthers the protection that the Union can provide to children.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — L'ouverture des frontières, la libre circulation des personnes, les voyages plus accessibles amènent une augmentation croissante de mariages mixtes, mais aussi de divorces, de déchirures entre les couples et d'enlèvements d'enfant par un des deux parents. Je pense qu'une situation de profonde détresse humaine ne peut être traitée efficacement que si le dialogue existe et s'il est basé sur la confiance. Une décision ne peut s'inscrire dans la durée que si elle est négociée, équilibrée et acceptée par chacun des parents. Tout moyen – que ce soit la médiation ou les nombreuses conventions internationales – doit être accessible aux parents en détresse. C'est pourquoi il est essentiel que l'Union européenne, c'est-à-dire tous les États membres, accepte l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, which aims at giving Member States (except Denmark to which this is not applicable; and the Netherlands which have already accepted it), the authorisation to accept the accession of Kazakhstan to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Kazakhstan and the entire EU. The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights on the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified.

Csaba Molnár (S&D), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében, továbbá amellyel biztosítja a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérését. Az egyezményt az Európai Unió valamennyi tagállama ratifikálta. Kazahsztán bejelentette csatlakozási szándékát az egyezményhez. Minthogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, az Európai Unió a szerződés ilyen irányú kiegészítését nem ratifikálhatja.

Minthogy viszont az Európai Bíróság 2014. október 14-én kelt véleménye kimondja, hogy az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, a tagországok (a kiegészítést korábban már ratifikáló Hollandia és az Unió polgári igazságszolgáltatási politikájából kimaradó Dánia kivételével) ezután ezt már csak az Európai Tanács felhatalmazásával tehetik meg. A Tanács tehát határozatot kíván hozni, amely fölhatalmazná a tagországokat Kazahsztán csatlakozásának ratifikálására, ehhez azonban konzultálnia kell a Parlamenttel. A Jogi Bizottság jelentésében azt indítványozza, hogy a Parlament hagyja jóvá a Tanács határozati javaslatát. Ennek megfelelően szavaztam.

Bernard Monot (ENF), par écrit. – La Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler ces cas. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Son but est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine. Par conséquent, les États membres n'agissent plus pour leur propre compte. Après la ratification, la Convention entrera en vigueur entre le Kazakhstan et l'ensemble de l'Union européenne. Nous sommes en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), por escrito. – A Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças, de 25 de outubro de 1980, é um instrumento de importância vital e foi ratificada por todos os Estados-Membros da UE. Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes com o objetivo de encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

Com a adesão do Cazaquistão à Convenção é necessária uma decisão do Conselho para autorizar os Estados-Membros a aceitarem esta adesão (com exceção da Dinamarca, excluída do âmbito de aplicação da política de justiça civil da União, e dos Países Baixos, que já aceitaram a adesão do Cazaquistão).

Deste modo, a Convenção entrará em vigor entre o Cazaquistão e toda a União Europeia. Defendo a aprovação da presente proposta, de modo a assegurar a proteção dos menores em questão em todo o território da União Europeia.

Sophie Montel (ENF), par écrit. – L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine, comme la Cour de justice l'a confirmé dans son avis 1/13. Par conséquent, les États membres n'agissent plus pour leur propre compte. Le problème est que la convention ne prévoit pas d'action autonome par les organisations internationales.

Après sa ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne.

Je suis en faveur de l'adoption de ces textes, car les pays concernés ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nadine Morano (PPE), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif à l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Afin d'éviter au maximum les conflits de lois ou de juridictions lorsqu'il s'agit de résoudre un litige présentant une situation internationale, les conventions internationales doivent être signées et ratifiées par le nombre le plus élevé possible d'États.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), par écrit. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui porte à approbation d'une décision du Conseil relative à l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Alessandra Mussolini (PPE), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea introducendo un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Succede spesso infatti che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. La convenzione mira a risolvere queste situazioni a livello internazionale. Pertanto mi sono espressa a favore dell'adesione del Kazakistan alla convenzione permettendo quindi che i minori interessati beneficino di una protezione a livello di tutta l'Unione europea.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Örömmel szavaztam Kazahsztán Hágai Egyezményhez való csatlakozási kérelmének elfogadása mellett. A gyermekek jogainak védelme minden ország prioritása kell, hogy legyen. Ők az egyre gyakoribb válások legfőbb áldozatai, és bizony van, amikor a szülők nem racionális döntései, mint például saját gyerekeik elrablása a bírósági ítélet megszületése vagy az eljárás megkezdése előtt, olyan helyzetbe sodorják őket, amiből aztán nagyon nehéz kikerülni. Gyakran teljesen elszakadva nőnek fel családjuk többi tagjától, ami komoly pszichikai terhet jelent számukra.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The Hague Convention has as its primary objective cases of international abduction of children due to the separation of the parents who have different citizenship from each other. I have voted for this report that will grant the accession of Kazakhstan to the Convention in order to ensure the EU's protection to the children in that specific part.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da mit diesem Abkommen Sorgerechtsstreitigkeiten geregelt werden. Vor allem bei Sorgerechtsstreitigkeiten, bei denen die Eltern unterschiedliche Nationalitäten nachweisen, ist diese Regelung von Vorteil.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Konventsioon on ülioluline, et tagada rahvusvaheliste lapseröövijuhtumite võimalikult kiire ja tulemuslik lahendamise. Nõukogu otsus lubab liikmesriikidel anda nõusoleku Kasahstani ühinemiseks, et konventsioon saaks ELi ja Kasahstani vahel jõustuda.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραφτώς*. – Το πρόβλημα της απαγωγής παιδιών λαμβάνει ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις στις μέρες μας. Η αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού φαινομένου, στα πλαίσια της κάθε έννομης τάξης χωριστά, είναι δυσχερής. Για το λόγο αυτό, η σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας. Η Επιτροπή, από κοινού με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σε θέματα αστικής δικαιοσύνης, αξιολόγησε τη λειτουργία του συστήματος απονομής δικαιοσύνης του Καζαχστάν και την προθυμία της χώρας να εφαρμόσει τη σύμβαση, και θεωρεί ότι είναι επιθυμητό να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Καζαχστάν. Επομένως στηρίζα την έκθεση καθώς το σύστημα της σύμβασης της Χάγης καθίσταται πιο αποτελεσματικό με την προσχώρηση περισσότερων χωρών.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Considerato che lo scopo della convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è quello di creare un sistema di cooperazione tra le autorità centrali nominate da ciascuno Stato contraente in modo tale da consentire l'immediato rientro dei minori che sono stati illecitamente trasferiti o trattenuti, considerato inoltre che l'Unione europea ha fissato tra i suoi obiettivi la promozione della tutela dei diritti del minore, ed è da sempre attiva a livello internazionale per la tutela di questi ultimi, ritengo, al fine di perseguire questi scopi di primaria importanza, accettare l'adesione del Kazakistan, sento quindi di dovermi esprimere positivamente. Pertanto, ho votato a favore.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Podržala sam ovaj prijedlog odluke Vijeća o ovlašćivanju određenih država članica da u interesu Europske unije prihvate pristup Kazahstana Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. Poštujući prava djece kao jedno od temeljnih pitanja politike EU-a te sa željom da ostanemo dosljedni u provođenju svojih odluka ovo je jedan od potrebnih koraka u tom smjeru. Naime, sprječavanje otmice djece važan je dio politike EU-a za promicanje prava djeteta, a s tim ciljem je donesena Haška konvencija o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980. Europska unija na međunarodnoj razini aktivno radi na unaprjeđenju njezine primjene i potiče treće zemlje da joj pristupe. Komisija je 2011. donijela osam prijedloga odluka Vijeća u cilju prihvaćanja pristupa osam zemalja ovoj Haškoj konvenciji. Kazahstan je tek 2013. položio instrument pristupa Konvenciji. Sud Europske unije je 2014. izjavio da je prihvati pristupa treće države Konvenciji u isključivoj nadležnosti Europske unije. Slijedeći tu odluku, Vijeće Europske unije je u 2015. donijelo

sedam odluka utemeljenih na prijedlozima iz 2011. Ovim Prijedlogom uzima se u obzir treća zemlja (Kazahstan) koja je pristupila Konvenciji prije nego što je utvrđena vanjska nadležnost EU-a.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents et attribuent chacun la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je suis en faveur de l'adoption de ce texte, car le Kazakhstan a fait le choix de demander cette adhésion. Je vote donc pour le texte.

Tonino Picula (S&D), *napisan*. – U slučaju pristupa Kazahstana Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se državama članicama (osim Danske, na koju se građansko pravo Unije ne odnosi, i Nizozemske, koja je već prihvatila pristup Kazahstana) omogućiti da prihvate pristup Kazahstana. Tako će se omogućiti da Konvencija između Kazahstana i cijele Europske unije stupi na snagu. Komisija i stručnjaci za građansko pravo iz država članica su ocijenili da je Kazahstan spreman na provedbu Konvencije.

Podržavam ovo izvješće obzirom da je cilj ovakve Konvencije da bude ratificirana od strane što većeg broja zemalja jer time postaje sve djelotvornija.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças, procurando assegurar o regresso imediato das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado ou nele retidas indevidamente.

A situação de rapto de crianças ocorre com muita frequência quando um casal de separa, e quando os pais são originários de Estados diferentes. A Convenção visa assim fazer respeitar de maneira efetiva os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante e mitigar respostas de tendência nacionalista dos sistemas jurídicos de cada Estado.

É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do estado que representam, decisões baseadas em motivações que não respondem necessariamente ao superior interesse da criança.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do estado de residência do menor. O Cazaquistão depositou o instrumento de adesão e pronunciamo-nos favoravelmente, uma vez que este Acordo vai ao encontro de melhor responder à defesa dos superiores interesses dos menores.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Haagská úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů má zásadní význam a byla již ratifikována všemi státy Evropské unie. Proto jsem velice rád, že se pro tento krok rozhodl také Kazachstán a významně tak rozšířil možnost spolupráce ve věci únosů dětí. Podle odborníků a Komise je Kazachstán ochotný a schopný z hlediska svého soudního systému tuto úmluvu provádět. Účelem Haagské úmluvy je chránit děti před únosy, které se dějí zejména v případech, kdy dojde k rozvodu rodičů pocházejících z různých států. Pokud se jeden z rodičů rozhodne dítě unést do svého rodného státu a tento stát není součástí spolupráce v řešení mezinárodních únosů dětí, může tak snadno získat dítě do své péče. Soudy v nespolupracujícím státě totiž většinou svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Pokud je však stát součástí Haagské úmluvy, je možné tuto situaci řešit na mezinárodní úrovni a jako pravomocné budou stanoveny soudy a právní předpisy státu, v němž má dítě bydliště. Posledním krokem k tomu, aby tato úmluva mezi Kazachstánem a Evropskou unií vstoupila v platnost, je ratifikace některými zbývajících členskými státy EU.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport technique, qui approuve une décision du Conseil relative à l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Apoio o presente relatório sobre a adesão do Cazaquistão à Convenção da Haia, uma vez que o sistema da referida Convenção se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Em situações de divórcio em que os progenitores são originários de Estados diferentes, existe a tentação de aproveitar a falta de cooperação internacional para obter a custódia dos menores. Muitas vezes, a custódia é concedida ao progenitor que é nacional do Estado em que os tribunais estão sedeados, existindo, assim, tendências nacionalistas nos sistemas jurídicos de cada Estado.

Ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor, a Convenção permite uma cooperação entre partes, assim como tende a dirimir este tipo de litígios à escala internacional.

Importa referir que a Comissão, juntamente com peritos no domínio da justiça social, avaliou e aprovou o funcionamento do sistema judicial do Cazaquistão e a sua disponibilidade para a cooperação. Por tudo isto, voto a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Votei a favor, uma vez que a Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças é um instrumento de importância vital que foi ratificado por todos os Estados-Membros da UE e que estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

No caso das crianças em que os pais estão divorciados, cada um de um Estado diferente, é comum que os órgãos jurisdicionais dos dois países em questão se declarem competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. Importa, por isso, enaltecer a adesão do Cazaquistão à Convenção, uma vez que o sistema da Convenção da Haia se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Par 649 voix contre quatre et 17 abstentions, les députés ont ce midi approuvé la reconnaissance de l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye sur l'enlèvement international d'enfants, dont tous les États membres de l'UE sont parties prenantes. Près de 660 000 personnes nées au Kazakhstan vivent aujourd'hui en Europe, dont 92 % rien qu'en Allemagne.

Cette convention de 1980, qui compte désormais 94 pays signataires, établit un système de coopération permettant de trouver des solutions en cas d'enlèvement international d'enfant. Cette situation se présente la plupart du temps lorsqu'un couple se sépare. Si l'un des époux est originaire d'un autre pays, il arrive parfois que les juridictions des deux pays concernés se déclarent compétentes mais arrivent à des conclusions contraires, notamment en ce qui concerne la garde de l'enfant.

La convention a pour objet de remédier à ce genre de situations: elle établit les juridictions et la loi de l'État où l'enfant réside comme compétentes, et organise son retour immédiat.

Cette adhésion est donc une très bonne nouvelle pour la coopération internationale et la sécurité de l'enfant.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – No seguimento da adesão do Cazaquistão à Convenção de Haia, é necessária uma decisão do Conselho que autorize os dois Estados-Membros (Áustria e Roménia) que ainda não aceitaram a adesão a fazê-lo. Isso permitirá que a Convenção entre em vigor entre o Cazaquistão e toda a União Europeia.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – La Convención de La Haya de 1980 sobre aspectos civiles del secuestro de menores, firmada por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo de la Convención es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmada por el mayor número posible de Estados.

Dado que la Unión tiene competencia exterior exclusiva en este terreno, pero la convención no autoriza la participación de agentes internacionales, la Unión necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en la Convención. Por ello, he votado en favor de autorizar a los Estados miembros a aceptar el acceso de Kazajistán a la Convención.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'adhésion du Kazakhstan à la convention de la Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. La coopération internationale en la matière est fondamentale et vise avant tout à sauvegarder les intérêts de l'enfant. Chaque nouvelle adhésion à cette convention constitue donc une avancée concernant l'objectif général de protection des droits de l'enfant qui est inscrit à l'article 3 du traité sur l'Union européenne.

Bronis Ropé (Verts/ALE), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari Kazachstano prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. Kazachstanui prisijungus prie Konvencijos, šis sprendimas būtinas, kad valstybės narės būtų įgalios pritari šios šalies prisijungimui. Taip bus sudarytos sąlygos Konvencijai įsigaliooti tarp Kazachstano ir visos Europos Sąjungos.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – A Convenção da Haia, que data de 1980 e versa sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças, assume um papel fundamental no dirimir de conflitos de competência em matéria de justiça civil, mormente, de proteção de menores, ao estabelecer a competência do tribunal do Estado de residência do menor como o competente para resolução de litígios entre progenitores.

Atento o quadro legislativo europeu, este é um procedimento que cai na alçada da competência externa exclusiva da União Europeia, tendo o Parlamento Europeu de ser consultado antes de o Conselho autorizar os Estados-Membros a aceitarem a adesão do Cazaquistão à Convenção.

Recordo que este país envidou esforços de reforma no seu sistema judicial, sendo lógico, adequado e desejável que a Convenção possa ser aplicada o mais rapidamente possível entre ambas as partes, de forma a garantir uma proteção reforçada dos menores por ela abrangidos em todo o território europeu e no Cazaquistão.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte, qui est d'ordre technique et porte sur la décision du Conseil autorisant certains États membres à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion du Kazakhstan à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

L'Union européenne est compétente sur ce point et, pour cela, une décision du Conseil est nécessaire.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Jasenko Selimovic (ALDE), *skriftlig*. – Jag har röstat ja till detta betänkande eftersom jag ser anslutning av Kazakstan till Haagkonventionen som ett första steg i hanterandet av problemet med bortrövade barn. Genom att fastställa de behöriga domstolar och lagar som ska tillämpas lägger vi grunden för ett samarbete mellan avtalslutande stater. Dock tror jag inte att det räcker. Jag ser behovet av ett systematiskt arbete gällande denna fråga, både av polis, åklagare, civilorganisationer, etc. Anslutningen till konventionen är en bra start, men det kommer inte räcka utan systematiskt arbete att förebygga problemet.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today, I voted for the Package on the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. This is important for engagement in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

Branislav Škripek (ECR), *písomne*. – Hlasoval som za toto uznesenie. Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí je mimoriadne dôležitý nástroj. Ratifikovali ho všetky členské štáty EÚ. Týmto dohovorom sa ustanovuje systém umožňujúci zmluvným štátom spolupracovať pri hľadaní riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí. Po tom, čo Kazachstan pristúpil k tomuto dohovoru, bolo nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty (okrem Dánska, na ktoré sa politika Únie v občianskoprávnej oblasti nevzťahuje, a Holandska, ktoré už prijalo prístupenie Kazachstanu), k prijatiu prístupenia Kazachstanu. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kazachstanom a celou Európskou úniou. Plne podporujem toto rozhodnutie Rady, ktoré Rada už vopred vydala. Systém nastolený Haagskym dohovorom bude efektívnejší, ak sa k nemu pripojí viac krajín.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitívno sam gласao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Rozšírenie Haagskeho dohovoru o Kazachstan podporujem, keďže ide o dôležitý medzinárodný dohovor chrániaci práva dieťaťa. Dohovor ratifikovali všetky členské štáty EÚ a dnes už má EÚ výhradnú vonkajšiu právomoc v tejto oblasti, ako o tom rozhodol Súdny dvor. Preto je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty, aby prístupenie prijali. Umožní sa tým nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kazachstanom a celou Úniou. Krajiny EÚ budú môcť využívať systém spolupráce s Kazachstanom pri hľadaní riešení v prípadoch medzinárodných únosov detí. K takým prípadom často dochádza, keď sa rodičia pochádzajúci z rôznych štátov rozvedú. Rodičia sa môžu snažiť únosom dieťaťa získať opatrovnícke právo na toto dieťa, keď vzájomná spolupráca medzi štátmi neexistuje. Jednotlivé krajiny majú v tejto veci silne národný charakter svojich právnych systémov. Preto pravidelne dochádza k situáciám, že sa sudy oboch zainteresovaných štátov vyhlásia za príslušné a že každý z nich udelí opatrovnícke právo rodičovi. Tomu má predchádzať práve tento dohovor, ktorý vyžaduje, aby sa na medzinárodnej úrovni určil príslušný súd a právo štátu, v ktorom má dieťa pobyt. Víтам preto, že súdny systém Kazachstanu má tiež ochotu vykonávať tento dohovor, keďže funkčnosť samotného dohovoru závisí od počtu krajín, ktoré sa k nemu pripoja.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne*. – Haagsky dohovor rieši prípady, keď je dieťa unesené jedným z rodičov do iného štátu v nádeji, že tamojšia legislatíva mu v súdnom spore o opatrovnictvo zabezpečí lepšiu pozíciu. Rozširovanie pôsobnosti Haagskeho dohovoru zužuje možnosti na takéto konanie a zvyšuje medzinárodnú právnu ochranu detí. Obzvlášť dôležité je pripájanie sa krajín, ktoré nemajú dostatočne rozvinutú legislatívnu tradíciu a nestrannosť ich súdov je na nižšej úrovni.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Haška konvencija od 25. listopada 1980. o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece instrument je od ključne važnosti, koji su ratificirale sve države članice EU-a. Konvencijom se uspostavlja sustav suradnje država ugovornica za rješavanje slučajeva međunarodnih otmica djece do kojih često dolazi kada su roditelji djeteta rastavljeni. Najučestaliji problem je pristranost pojedinačnih nacionalnih pravnih sustava i nadležnost sudova u obje države. Nakon pristupa Kazahstana Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se državama članicama omogućiti da prihvate pristup Kazahstana kako bi Konvencija između Kazahstana i cijele Europske unije stupila na snagu.

Podržavam nacrt izvješća Odbora za pravna pitanja o prijedlogu odluke Vijeća o ovlašćivanju određenih država članica da u interesu Europske unije prihvate pristup Kazahstana Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980.

Νεοκλής Συλικιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η Σύμβαση της Χάγης του 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας και θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Το σύστημα της σύμβασης καθίσταται πιο αποτελεσματικό με την προσχώρηση περισσότερων χωρών. Για αυτό και υπερψήφισα την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών, είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως, όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται μάλιστα είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί την εύρεση λύσης για το παιδί.

József Szájer (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Kazahsztán csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Peru csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Tibor Szanyi (S&D), írásban. – Szavazatommal támogattam a javaslat parlamenti jóváhagyását, mert meggyőződésem, hogy ezzel is erősíthetjük a jogellenesen külföldre vitt gyermekek nemzetközi védelmét. Tudatában vagyok annak, hogy a vonatkozó Hágai Egyezmény az elmúlt bő három évtizedben az egyik legszélesebb körű és a gyakorlatban legsikeresebb nemzetközi jogi eszköznek bizonyult, amelyet a részes államok gyakran és aktívan használnak jogalapként a joghatóság megállapításához és az eljárások lefolytatásához a szülei válása után nehéz és vitatott helyzetbe került gyermekek ügyében. Az EU-nak jelenleg kizárólagos külső kompetenciája van eljárni ilyen ügyekben, ám a konvencióhoz csatlakozó újabb államok esetében tagállami megerősítés, illetve a Tanács ennek megfelelő döntése szükséges az – adott esetben Kazahsztán és az EU közötti – hatályba lépéshez. Figyelemmel arra a tényre, hogy a Hágai Egyezmény működése annál hatékonyabb, minél több állam részese a rendszernek, Kazahsztán csatlakozását is üdvözlendőnek tartom.

Claudia Țapardel (S&D), în scris. – Convenția de la Haga privind aspectele civile ale răpirii internaționale de copii este un document foarte important, adoptat la nivel internațional în 1980 și ratificat de toate statele membre ale UE, care a instituit cooperarea între statele semnatare în acest domeniu sensibil. În vederea aplicării Convenției, în relația cu state terțe, pe întreg teritoriul UE este nevoie de autorizarea statelor membre de către Consiliul European.

Este și cazul aderării Kazahstanului, stat situat în apropierea UE, cu care statele membre au relații foarte bune. În prezent, Consiliul trebuie să autorizeze majoritatea statelor membre, cu excepția Olandei, care a acceptat deja aderarea statului kazah, și a Danemarcei, care este exclusă din politica Uniunii în domeniul justiției civile, să accepte această aderare, ceea ce va permite intrarea în vigoare a Convenției între Kazahstan și UE. Consider că este un pas important în favoarea cetățenilor UE de origine kazahă, de aceea susțin adoptarea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), par écrit. – Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvements internationaux d'enfants.

Bien souvent, cette situation se présente lorsqu'un couple se sépare. Pour le mari ou la femme originaire d'un autre pays, il peut être tentant de mettre à profit l'absence de coopération entre les États pour obtenir la garde des enfants. La presse se fait fréquemment l'écho de cas d'enlèvements internationaux d'enfants qui se produisent au moment d'une séparation ou d'un divorce.

Le problème majeur est constitué par la conception nationaliste qui sous-tend le système juridique des États. En pareil cas, il arrive souvent que les juridictions des deux États intéressés se déclarent compétentes et que chacune d'elles confie la garde de l'enfant à celui des parents qui a la nationalité de l'État où elle siège.

La convention en question a pour objet de remédier à ce genre de situation au niveau international en établissant la compétence des juridictions et de la loi de l'État où l'enfant réside. Elle met également en place un système visant à garantir le retour immédiat de l'enfant qui a été enlevé.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention (1980) on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument, ratified by all EU Member States. The Convention created a cooperative system between the signatory states with the goal of resolving cases of international child abduction. Most often, reports of child abduction are the result of a couple separating, where the mother and father are from different states. States often are unwilling or unable to cooperate with one another during instances of child abduction as a result of national bias of differing legal systems. Parents frequently exploit these legal and judicial disparities in order to secure full custody of the child in a particular state. I voted in favour of the accession of Kazakhstan so that child abduction at the international level can be resolved through the competent courts of the state of residence of the child.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Glasovala sam za pristupanje Kazahstana Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece budući da je Komisija sa stručnjacima za građansko pravo iz država članica ocijenila poželjnim da Konvencija između Europske unije i Kazahstana stupi na snagu.

Problemi međunarodne otmice djece javljaju se kada se roditelji iz različitih zemalja razvedu te jedan roditelj odvede dijete u svoju državu bez pristanka drugog roditelja. U takvim slučajevima većina nacionalnih sudova pristrana je te se često dogodi da se sudovi u obje države proglašavaju nadležnima.

Podržavam to što se ovom Konvencijom problem rješava na međunarodnoj razini tako da se nadležnim proglašava sud iz države boravišta djeteta, a uvodi se i sustav koji jamči hitan povratak otete djece.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog sklepa Sveta o pooblastilu nekaterim državam članicam, da v interesu Evropske unije sprejmejo pristop Kazahstana k Haški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok sem podprla.

Pogosto težave nastanejo, ko v paru pride do prenehanja življenjske skupnosti. Če sta starša iz različnih držav, je nevarnost, da bi kateri od njiju skušal izkoristiti Namen te konvencije je reševanje tovrstnih primerov na mednarodni ravni, in sicer tako, da za pristojna sodišča in pravo, ki se uporablja, določa sodišča in pravo države, v kateri ima otrok prebivališče. Konvencija določa tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I support this proposal, which prioritises the welfare of the child in case of legal conflict (separation or divorce) between parents from different countries. This agreement will save time, money and suffering for the affected families and guarantees the protection of children in the entire territory of the Union.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents et qu'ils attribuent chacun la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je vote pour l'adoption de ce texte, car ce pays a fait le choix de demander cette adhésion.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Konwencja haska dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest instrumentem o szczególnym znaczeniu. Po pierwsze, pozwala uniknąć przedłużającej się niepewności co do prawnego statusu dziecka. Towarzyszy ona sytuacji, w której rodzice dziecka są obywatelami dwóch różnych państw członkowskich i powstaje spór, któremu z nich przyznać nad nim opiekę i który sąd powinien o tym orzekać. Niewątpliwie w interesie dobra dziecka leży jak najszybsze rozstrzygnięcie tej kwestii oraz zagwarantowanie mu niezwłocznego i bezpiecznego powrotu.

W związku z przystąpieniem Kazachstanu do konwencji haskiej niezbędna jest decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do wyrażenia zgody na to przystąpienie. Dzięki temu umowa zawarta między Kazachstanem a całą Unią Europejską będzie mogła wejść w życie. Konwencja haska została już ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz kilkadziesiąt innych krajów. Przystąpienie kolejnego państwa zasługuje na aprobatę i poparcie, dlatego zagłosowałem za rezolucją.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. A szóban forgó egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogsabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

Kazahsztánnak az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a tagállamokat (az Unió polgári igazságszolgáltatási politikájából kimaradó Dánia, illetve a Kazahsztán csatlakozását már elfogadó Hollandia kivételével), hogy elfogadják Kazahsztán csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatálybalépését Kazahsztán és az Európai Unió egésze között. A jelentést szavazatommal támogattam.

Traian Ungureanu (PPE), *în scris*. – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii are drept scop soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. În 2014, la solicitarea Comisiei Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost consultată cu privire la competența Uniunii referitoare la acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980. Avizul emis de Curte în octombrie 2014 a confirmat existența competenței exclusive a Uniunii în ceea ce privește acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980.

În iunie 2013, Kazahstanul și-a depus instrumentul de aderare la Convenția din 1980, însă în urma aderării acestui stat la convenție, este necesară o decizie a Consiliului care să autorizeze statele membre, cu excepția Olandei care a acceptat deja aderarea și a Danemarcei care este exclusă din politica Uniunii în domeniul justiției civile, să accepte această aderare. Acest lucru va permite intrarea în vigoare efectivă a convenției între Kazahstan și întreaga Uniune Europeană. Raportul Parlamentului European susține aderarea acestui stat la Convenție și propune aprobarea fără modificări a deciziei Consiliului, astfel încât copiilor în cauză să le fie asigurată protecția acordată pe întregul teritoriu al Uniunii.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *por escrito*. – He votado a favor del Informe sobre la propuesta de Decisión del Consejo por la que se autoriza a determinados Estados miembros a aceptar, en interés de la Unión, la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, ya que creo, es importante que Kazajistán forme parte ya de un tema de alcance internacional.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. — Kazachstano prisijungimą prie Konvencijos vertinu palankiai. Komisija kartu su valstybių narių civilinio teisingumo srities ekspertais įvertino Kazachstano teisingumo sistemos veikimą bei šios šalies pasiryžimą įgyvendinti Konvenciją ir laikosi nuomonės, jog pageidautina, kad Konvencija išsigaliotų tarp Europos Sąjungos ir Kazachstano. Pritariu tam, nes Hagos konvencijos sistema bus veiksmingesnė, jei prie jos prisijungs daugiau šalių (žr. protokolą).

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the Report on the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of Kazakhstan to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument that has been ratified by all EU Member States. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. In many instances, these problems arise when a couple has separated. If the mother and father are from different states, there is a temptation to exploit the lack of cooperation between those states in order to secure custody of the child. The biggest problem in such cases is the national bias of the legal systems of individual states. The purpose of the Convention is to resolve such situations at an international level, by establishing that the competent courts and applicable laws are those of the state of residence of the child. I believe that the accession of Kazakhstan is to be welcomed, as the Hague Convention system is more effective if more countries sign up to it.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 25 de octubre de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, ratificado por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de importancia crucial, dado que el sistema que establece permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a los conflictos internacionales de esta índole. Ya que el principal problema en estos casos es el sesgo de los ordenamientos jurídicos de los Estados en favor de sus propios nacionales, el objetivo del Convenio es resolver estas situaciones a escala internacional, además de instaurar un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído. Tras la adhesión de Kazajistán al Convenio, es necesaria una decisión del Consejo para que entre en vigor y para que de este modo los menores de este país estén protegidos contra la sustracción ilegal. Por consiguiente, he considerado oportuno votar a favor de este texto.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Kazajistán al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Dit verdrag voorziet in een regeling waarbij de staten samenwerken om een oplossing te vinden in geval van internationale ontvoering van minderjarigen. Het grootste probleem in zulke gevallen wordt gevormd door partijdigheid van de rechtspraak in elke staat. Maar al te vaak gebeurt het dan dat de rechters in elk van beide betrokken staten zich bevoegd verklaren, waarna zij ieder het gezagsrecht over het kind toewijzen aan de ouder van de eigen nationaliteit. Ik stemde in met het verslag omdat de toetreding van Kazachstan tot het Verdrag van 's-Gravenhage rechtszekerheid zal brengen voor kinderen van gescheiden ouders.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Trata-se de uma proposta para que haja uma decisão do Conselho relativamente à autorização da adesão deste país, existe outra, como todos nós sabemos, à Convenção de Haia sobre os aspetos civis relativos ao rapto internacional de crianças. Esta Convenção privilegia a cooperação internacional por exemplo num caso de divórcio em que um pai/uma mãe de diferentes nacionalidades foge com o seu filho para outro país.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados.

Recomenda-se neste caso a adesão do Cazaquistão aos restantes Estados-Membros, visto que a Irlanda, a República Checa e a Lituânia já deram o seu aval a essa adesão. A Dinamarca está excluída desta cooperação. Apoiamos.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Das Übereinkommen beinhaltet ein System zur Zusammenarbeit der Vertragsstaaten, das Fälle internationaler Kindesentführungen durch getrennte Partner unterschiedlicher Nationalität lösen soll. Dies erfolgt, indem festgelegt wird, dass die Zuständigkeit bei den Gerichten des Wohnsitzstaates des Kindes liegt und dessen Recht anwendbar ist. Ferner wird durch das Übereinkommen ein System eingeführt, durch das gewährleistet wird, dass Kinder, die entführt wurden, sofort zurückgegeben werden. Angesichts der zunehmenden Häufung problematischer Fälle von internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten halte ich dieses Übereinkommen für sinnvoll und habe daher zugestimmt.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As a children's rights champion, I welcome the accession of Kazakhstan to this important Convention. This will allow it to cooperate with other State Parties to the Convention, including EU Member States, on tackling and combating child abduction.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – V posledních letech můžeme čím dál častěji vidat případy mezinárodních únosů dětí, jelikož je běžné, že matka a otec mnohdy pochází z odlišných států. V případě neshod se pak snaží získat svého potomka tím, že ho odvezou do státu svého původu, jelikož spoléhají na to, že dané státy nespolupracují, a tudíž pro ně bude obtížnější dostat dítě zpět. Jsem proto přesvědčen, že by měl existovat jednotný systém spolupráce mezi státy, jehož cílem je nalézt řešení v případě mezinárodních únosů dětí. V současné době totiž stále mohou nastat případy, kdy soudy obou zemí pravomocně svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Haagská úmluva, kterou ratifikovaly všechny státy EU, tyto situace řeší a rovněž také zavádí systém okamžitého návratu uneseného dítěte zpět do jeho vlasti. Vítám proto přistoupení Kazachstánu k Haagské úmluvě a jsem si jistý, že tento krok napomůže k lepší ochraně dětí v případě jejich únosu za hranice státu.

Jana Žitňanská (ECR), *písomne*. – Haagsky dohovor o medzinárodných únosoch detí z roku 1980 je mimoriadne dôležitým nástrojom na riešenie občianskoprávných aspektov medzinárodných únosov detí. Medzinárodné únosy detí sú obrovským negatívnym zásahom do života celej rodiny a najmä psychiky dieťaťa. Cieľom tohto dohovoru je preto obnoviť pôvodný stav okamžitým vrátením neoprávnene premiestneného dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, a to prostredníctvom systému spolupráce medzi ústrednými orgánmi určenými zmluvnými stranami. Dohovor doteraz ratifikovalo 93 štátov vrátane všetkých členských štátov Európskej únie. Vzhľadom na cieľ dohovoru je preto veľmi dôležité, aby k nemu pristúpilo čo najviac krajín, a tým sa do čo najväčšej miery redukovali situácie, keď je dieťa unesené do zahraničia, ale, bohužiaľ, neexistuje právny nástroj, ktorý by pomohol dieťa navrátiť, keďže krajina, do ktorej bolo unesené, tento dohovor neratifikovala. Z týchto dôvodov som preto uvítala, že Kazachstan sa rozhodol k dohovoru pristúpiť, a správu o prijatí tohto pristúpenia Európskou úniou som podporila.

9.3. Przystąpienie Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę (A8-0266/2016 - Angel Dzhabazki)

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. – Il seguente è un atto non legislativo con cui si ratifica l'adesione della Repubblica di Corea alla convenzione dell'Aia che riguarda la sottrazione internazionale dei minori. Poiché si tratta di un atto formalmente necessario, poiché nella convenzione non è prevista la possibilità di un'approvazione diretta da parte dell'UE, ho votato a favore.

Tim Aker (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — We voted in favour of this report to endorse the Council decision to authorise the accession of Korea to the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty to ensure that children wrongfully taken into another country, often by a parent or guardian, are brought back to their home country.

A ruling of the European Court of Justice in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in these matters, but the Convention does not allow for international organisations – such as the EU – to sign the Convention themselves. This Council decision is therefore necessary to allow Member States to accept the accession of Korea to the Convention, bringing the Convention into force between the entire EU and Korea.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui vise à donner aux États membres (à l'exception du Danemark, auquel ce n'est pas applicable, et de la République tchèque, de l'Irlande et de la Lituanie, qui ont déjà accepté) l'autorisation d'accepter l'adhésion de la Corée du Sud à la convention, qui permettra l'entrée en vigueur de la convention entre la Corée du Sud et l'ensemble de l'UE.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. – I have voted in favour of the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The accession of South Korea to the Convention is to be welcomed. The European Commission has evaluated the functioning of South Korea's justice system and the country's willingness to implement the Convention, and considers that it is desirable for the Convention to enter into force between the European Union and South Korea. However, a Council decision is necessary to authorise the Member States (except Denmark, which is excluded from the Union's civil justice policy, and the Czech Republic, Ireland and Lithuania, which have already accepted the accession of South Korea) to accept the accession of the Republic of Korea. This will allow the Convention to enter into force between the Republic of Korea and the entire European Union. I welcome the effort to ensure that EU-wide protection is afforded to the children in question, also having in mind the fact that there is a significant Korean community in Europe, which adds to the relevance of accepting this accession.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κορέας στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι με αυτό τον τρόπο θεσπίζεται ένα σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε τέτοιες καταστάσεις.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Das Haager Übereinkommen vom 25. Oktober 1980 über die zivilrechtlichen Aspekte internationaler Kindesentführung ist ein Rechtsinstrument von großer Bedeutung, das von allen Mitgliedstaaten der Europäischen Union ratifiziert wurde.

Durch das Übereinkommen wird ein System der Zusammenarbeit der Vertragsstaaten eingeführt, durch das Fälle internationaler Kindesentführungen gelöst werden sollen. Sehr häufig treten diese Probleme auf, wenn ein Paar sich getrennt hat. Stammen die Eltern aus verschiedenen Staaten, können sie versucht sein, sich die mangelnde Zusammenarbeit zwischen diesen Staaten zunutze zu machen, um das Sorgerecht für das Kind zu erhalten.

Ziel des Übereinkommens ist es, Lösungen für diese Situationen auf internationaler Ebene zu bieten, indem festgelegt wird, dass die Gerichte des Wohnsitzstaates des Kindes zuständig sind und dessen Recht anwendbar ist. Durch das Übereinkommen wird auch ein System eingeführt, durch das gewährleistet wird, dass Kinder, die entführt wurden, sofort zurückgegeben werden.

Ich begrüße den Beitritt Südkoreas zum Haager Übereinkommen. Je mehr Länder dieses Übereinkommen unterzeichnen, desto wirksamer ist es. In Europa existiert eine große koreanische Gemeinschaft, womit die Annahme dieses Beitritts umso wichtiger wird.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants en autorisant la Corée du Sud à adhérer à la convention de La Haye de 1980.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – Under normal circumstances, I would vote against or abstain on resolutions involving the European Union's participation in international bodies and organisations because I believe that it's not for the European Union to make such decisions.

In this situation, however, the question is whether South Korea should be allowed to accede to the Hague Convention. It should be a vote of the British Parliament, but it is not, because such sovereignty has been ceded. If the European Parliament were to vote against accession, it would penalise children at risk of abduction in that country.

Therefore I voted in favour of accession, despite my constitutional concerns.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté pour cette proposition car il apparaît que la République de Corée répond aux critères imposés pour l'application effective de la convention. L'ampleur de la communauté coréenne en Europe souligne également l'intérêt d'accepter cette adhésion.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pasiūlymą, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari Korėjos Respublikos prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas, kuriame numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų problemos dėl vaikų grobimo atsiranda porai išsiskyrus. Be to, dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Atsižvelgiant į šiuos pavyzdžius, pritariu Korėjos prisijungimui prie Hagos konvencijos, kad būtų nustatyti kompetentingi teismai ir taikomi įstatymai tos valstybės, kurioje yra vaiko nuolatinė gyvenamoji vieta. Taip pat būtų užtikrinta, kad pagrobtas vaikas būtų nedelsiant grąžintas.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Voilà pourquoi j'ai voté en faveur de l'adhésion de la Corée à ladite convention de La Haye.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'adhésion de la Corée du Sud à la convention de La Haye. La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument de la plus haute importance. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'Union européenne.

Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvement international d'enfant.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, ratificata da tutti i paesi dell'Unione, ha introdotto un sistema che consente agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione a questo tipo di casi. Il testo del trattato prevede due punti principali: la competenza a giudicare e l'applicabilità le leggi affidata allo Stato di residenza del minore e l'istituzione di un meccanismo per il ritorno immediato del minore sottratto. L'Unione europea dispone attualmente di una competenza esterna esclusiva in questo settore ma la convenzione non prevede l'azione autonoma delle organizzazioni internazionali. Per questo motivo occorre che gli Stati membri agiscano per conto dell'Unione attraverso una previa autorizzazione del Consiglio. La relazione Dzhabazki, che oggi ho sostenuto, autorizza alcuni Stati membri ad accettare l'adesione della Corea alla convenzione, consentendole di dispiegare i propri effetti nei rapporti tra il paese asiatico e l'Unione europea.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer al ponente el trabajo realizado en este informe sobre la Adhesión de la República de Corea al Convenio de la Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacionales de menores. Es un instrumento de importancia crucial. La adhesión de la República de Corea es una buena noticia.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport relatif à l'adhésion de la Corée du Sud à la Convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

La Corée du Sud doit pouvoir être libre, si elle le souhaite, d'adhérer à ce système de coopération internationale qui permet notamment de régler les cas d'enlèvement international d'enfants.

Il peut en effet y avoir problème dans le cas d'un couple séparé et dont les parents ressortent d'États différents. La Convention règle les possibles litiges de juridiction puisqu'elle dispose que les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Elle permet aussi un retour immédiat de l'enfant enlevé.

Si je regrette que l'Union dispose désormais de la compétence exclusive dans ce domaine au détriment des États membres, la Corée du Sud, en tant qu'État souverain, a parfaitement le droit d'adhérer à cette Convention et la ratification de cette adhésion permettra qu'elle entre en vigueur entre l'Union et ce pays.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale dei minori prevede la collaborazione fra gli Stati firmatari affinché il bambino o il ragazzo sotto i 16 anni che sia stato «sottratto» arbitrariamente da un genitore faccia ritorno al luogo di residenza familiare in attesa di una pronuncia giudiziaria, salvo che il ritorno prefiguri un grave pericolo per la sua sicurezza. Ritengo di fondamentale importanza per la tutela dei nostri figli che questa convenzione sia ratificata e rispettata da sempre più Stati. Ho inteso quindi sostenere col mio voto l'adesione della Corea a essa.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, firmado por todos los Estados miembros de la UE, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo del Convenio es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmado por el mayor número posible de Estados.

Aunque la UE tiene competencia exterior exclusiva en este terreno, el Convenio no autoriza la participación de agentes internacionales, por lo que la UE necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en el Convenio. Por ello, he votado a favor de autorizar a los Estados miembros a aceptar la adhesión de Corea al Convenio.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriame aptariami Europos Sąjungos interesai pritarti Korėjos Respublikos prisijungimui prie Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvencija dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų yra labai svarbus dokumentas. Ją ratifikavo visos ES valstybės narės. Konvencijoje numatoma susitariančiųjų šalių bendradarbiavimo sistema, skirta tarptautinio vaikų grobimo byloms nagrinėti. Daugeliu atvejų šios problemos atsiranda porai išsiskyrus. Jeigu motina ir tėvas yra iš skirtingų valstybių, siekiant užsitikrinti vaiko globą kyla noras pasinaudoti šių valstybių bendradarbiavimo trūkumu. Žiniasklaidoje pilna pranešimų apie tarptautinį vaikų grobimą apsigyvenus skyrium arba po ištuokos. Šiais atvejais didžiausia problema – atskirų valstybių teisinių sistemų nacionalinis šališkumas. Dažnai abiejų valstybių teismai pripažįsta save kompetentingais nagrinėti bylą ir kiekvienas vaiko globą skiria tam iš tėvų, kuris yra jų valstybės pilietis. Pietų Korėjai prisijungus prie Konvencijos, Tarybos sprendimas būtinas, kad valstybės narės (išskyrus Daniją, kuriai netaikoma Sąjungos civilinio teisingumo politika, ir Čekiją, Airiją ir Lietuvą, kurios jau pritarė Pietų Korėjos prisijungimui) būtų įgaliotos pritarti Pietų Korėjos prisijungimui. Taip bus sudarytos sąlygos Konvencijai įsigalioti tarp Pietų Korėjos ir visos Europos Sąjungos. Pietų Korėjos prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadják el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Tako kot pri pristopu Peruja in Kazahstana k Haaški konvenciji, tudi glede pristopa Koreje k navedeni konvenciji nimam nobenih zadržkov, zato popolnoma podpiram predlagani sklep.

Haaška konvencija iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odzema otrok je zelo pomemben instrument, ki določa sistem za sodelovanje pri iskanju rešitev za primere mednarodnega protipravnega odzema otrok. Konvencijo so že pred časom ratificirale vse države članice EU.

Do težav največkrat pride v primeru prenehanja življenjske skupnosti med staršema, ki prihajata iz različnih držav. Obstaja namreč nevarnost, da kateri izmed staršev želi izkoristiti pomanjkanje sodelovanja med tema državama in tako pridobiti izključno pravico do varstva in vzgoje otrok. V takih primerih je največja težava nacionalna pristranskost pravnih sistemov v posameznih državah, sodbe pa se pogosto končajo tako, da vsako nacionalno sodišče zaupa otroka v varstvo in vzgojo staršu, ki je državljan te države.

Konvencija pa določa pristojnost sodiščem in pravu države, v kateri ima otrok prebivališče in tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka. V primeru pristopa Koreje h konvenciji to pomeni, da bodo otroci, povezani s korejsko skupnostjo v državah članicah EU, zaščiteni pred protipravnim odvzemom.

Biljana Borzan (S&D), *napisan.* – Podržavam ovo Izvješće o pristupu Južne Koreje Haškoj konvenciji, koja štiti djecu koja se nađu u pravnoj nesigurnosti.

Izvješće ima za cilj davanje dozvole zemljama članicama (osim Danske na koju se to ne odnosi i Češke, Irske i Litve koje su već dale pristanak) da prihvate pristupanje Južne Koreje Konvenciji, što će omogućiti stupanje na snagu Konvencije između Južne Koreje i Europske unije.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit.* – Je suis en faveur de l'adoption de ce texte car la Corée a fait le choix souverain de demander cette adhésion.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing.* – I decided to support this resolution with the aim of getting the Member States to accept Korea as a contracting party to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. This decision will allow an increase in the number of states which will share that common legal framework upon child abduction.

Renata Briano (S&D), *per iscritto.* – La Convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. La convenzione introduce un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto, tutelando la sua salute e i suoi diritti fondamentali. L'adesione della Repubblica di Corea alla Convenzione è un passo positivo nella promozione della tutela dei diritti dei minori a livello globale e non solo europeo.

Steeve Briois (ENF), *par écrit.* – La convention de La Haye du 25 octobre 1980, ratifiée par l'ensemble des États membres de l'Union européenne, instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Dans la plupart des cas, ces enlèvements sont liés au divorce des parents, tentés d'exploiter le manque de coopération entre les États pour obtenir la garde de leur enfant. Cette convention stipule que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. Ce texte vise à donner l'avis du Parlement européen sur l'entrée en vigueur de cette convention entre la Corée du Sud et l'Union, qui dispose désormais d'une compétence extérieure exclusive dans ce domaine. Bien que je conteste la perte de souveraineté des États membres qui laissent à l'Union le soin d'adopter pour eux ce type d'accord, je me suis prononcé en faveur de ce texte. D'une part, cette convention favorise le retour des enfants à leur domicile, d'autre part, l'adhésion de la Corée du Sud est une nouvelle dont il y a lieu de se féliciter.

Daniel Buda (PPE), *în scris.* – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii reprezintă unul dintre instrumentele principale de promovare a drepturilor copilului. Convenția instituie un sistem de cooperare între autoritățile centrale, având ca obiect soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. Aceste cazuri apar cu precădere în situațiile în care părinții provin din state diferite, state care nu au consolidat un parteneriat de cooperare. Drept urmare, se creează o vulnerabilitate care favorizează acțiunile ilicite de obținere a încredințării copiilor. Astfel, Convenția de la Haga are scopul de a soluționa astfel de spețe la nivel internațional, fiind prevăzut un sistem care asigură înapoierea imediată a copiilor deplasați sau reținuți ilicit.

Aderarea Republicii Coreea la Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii este o acțiune pe care o consider oportună. M-am exprimat în favoarea aderării Republicii Coreea la Convenția de la Haga, deoarece consider esențial ca prevenirea răpirii copiilor să rămână o prioritate pentru Uniunea Europeană și statele terțe.

Alain Cadec (PPE), *par écrit.* – La convention de La Haye a été créée en 1980 et porte sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Tous les États membres de l'Union l'ont ratifiée. La convention permet de régler les conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent chacune compétente pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational. Chaque pays doit coopérer dans le cas d'enlèvement d'enfants. Il en va de la protection des enfants. J'ai voté en faveur de cette résolution qui approuve l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della relazione in questione poiché reputo che l'adesione della Repubblica di Corea alla Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori possa sortire effetti positivi sia in UE che in Corea.

I minori interessati, infatti, potranno finalmente beneficiare di una protezione effettiva in ogni angolo d'Europa. L'Unione europea, ad oggi, possiede una competenza esterna esclusiva nel settore in questione; ciò trova conferma nel parere 1/13 della Corte di giustizia. Gli Stati membri, pertanto, non possono più agire autonomamente. Come opportunamente evidenziato nella relazione, il vero problema è che la Convenzione non prevede un'azione autonoma delle organizzazioni internazionali.

A seguito dell'adesione della Repubblica di Corea alla Convenzione, è necessaria una decisione da parte del Consiglio che autorizzi gli Stati membri, fatta eccezione per la Danimarca, che non partecipa alla politica dell'Unione in materia di giustizia civile, per la Repubblica ceca, per l'Irlanda e per la Lituania, che hanno già accettato l'adesione della Repubblica di Corea, ad accettare la suddetta adesione.

Alla luce della consistente comunità coreana presente in Europa, l'accettazione dell'adesione acquisisce un valore tutto particolare.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – This was a vote to endorse the Council's decision to authorise Korea signing up to the Hague Convention of International Child Abduction. The Convention is a multilateral treaty with the purpose of ensuring the immediate return of children wrongfully taken to or retained internationally (usually by one parent or guardian) in their home country, where domestic custody proceedings can take place. While a ruling of the ECJ in 2014 found that the EU now has exclusive external competence in the field, the Convention does not allow for international organisations - such as the EU - to be partners to the Convention themselves. These Council decisions are therefore necessary to allow particular Member States which have not yet accepted the accession of the relevant countries to the Convention to do so, bringing the Convention into force between the entire EU and that country.

For these reasons I voted in favour.

David Casa (PPE), *in writing*. – Following the accession of South Korea to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the Member States, with some exceptions, to accept the accession of South Korea. This will allow the Convention to enter into force between South Korea and the entire European Union. Following the positive results of the evaluation of the functioning of South Korea's justice system and the country's willingness to implement the Convention, I followed the Rapporteur's indication that Parliament should approve the proposal, in order to ensure that EU-wide protection is afforded to settling cases of international child abduction in these particular cases.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questo atto non legislativo con il quale si concede agli Stati membri di ratificare l'adesione della Repubblica di Corea alla convenzione dell'Aia sulla sottrazione internazionale dei minori.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – La Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori ha istituito un sistema di cooperazione tra le autorità di ogni Stato contraente, che stabilisce l'immediato rientro dei minori che sono stati illecitamente trasferiti o trattenuti. Trattandosi di un accordo internazionale che ha lo scopo di tutelare e proteggere i minori che si trovano in situazioni di incertezza giuridica, è necessario che venga ratificato dal maggior numero possibile di Stati. Dato che l'Unione europea ha competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione di minori, sono convinta che le Istituzioni europee debbano autorizzare gli Stati membri affinché accettino la partecipazione della Repubblica di Corea. Ho ritenuto quindi di votare a favore della decisione, auspicando una rapida entrata in vigore della Convenzione dell'Aia del 1980 tra la Repubblica di Corea e tutti gli Stati membri dell'UE al fine di prevenire la sottrazione di minori.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), γραπτώς. – Στηρίζουμε την έκθεση και σημειώνουμε πως η προσχώρηση της Νότιας Κορέας στη σύμβαση είναι ευπρόσδεκτη. Η Επιτροπή, από κοινού με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σε θέματα αστικής δικαιοσύνης, αξιολόγησε τη λειτουργία του συστήματος απονομής δικαιοσύνης της Νότιας Κορέας και την προθυμία της χώρας να εφαρμόσει τη σύμβαση, και θεωρεί ότι είναι επιθυμητό να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νότιας Κορέας.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψηφίσαμε επί της έκθεσης με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κορέας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών. Καθώς πρόκειται για ένα ζήτημα βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των πολιτών και ιδιαίτερα των παιδιών, δεν εκφράστηκαν αντιρρήσεις από καμία πλευρά και ως εκ τούτου ψήφισα θετικά.

Salvatore Cicu (PPE), per iscritto. – Ho votato favorevolmente al provvedimento vista la convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea. Essa si inserisce in un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare e trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Molte volte il problema principale è la tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati a praticare favoritismi in base alla nazionalità. Succede sovente che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. La convenzione introduce inoltre un sistema che garantisce il ritorno immediato del minore sottratto. L'adesione della Corea alla convenzione va accolta con favore. La Commissione ha valutato, insieme a esperti degli Stati membri, il funzionamento del sistema giudiziario della Corea e ritiene auspicabile l'accordo tra l'Unione europea e La Corea.

Alberto Cirio (PPE), per iscritto. – Accolgo con piacere l'accessione della Repubblica di Corea alla Convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori. Dal momento che la convenzione ha validità unicamente tra gli Stati contraenti, questa nuova adesione rappresenta un positivo traguardo nel campo della tutela dei minori. In particolare, la convenzione dell'Aia favorisce la creazione di un quadro giuridico comune in materia di sottrazione internazionale di minori, rivelandosi particolarmente efficace in caso di scontro tra diverse legislazioni nazionali.

Deirdre Clune (PPE), in writing. – I supported the Report on the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), por escrito. – A Convenção de Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças é um instrumento fundamental no âmbito da cooperação judiciária entre os Estados contraentes na resolução dos casos de rapto internacional de crianças.

Com esta Convenção visa-se harmonizar os sistemas jurídicos diferentes dos Estados que normalmente se declaram ambos competentes para julgar a ação e declaram a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam, passando-se a adotar com a Convenção o critério do Estado de residência do menor.

Em virtude de atualmente esta matéria ser da competência exclusiva externa da União, é necessário uma decisão do Conselho que apele à aceitação dos Estados-Membros da adesão de países terceiros à Convenção de Haia.

Apoio, neste sentido, o relatório Dzhabazki e felicito a República da Coreia pela adesão à Convenção.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), in writing. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – This is an important instrument which has been ratified by all the EU Member States, providing protection for the interest of those children who are victims of abduction. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction addressing the legal systems of individual states. It may often be that the courts in both states concerned declare themselves competent, with each of them awarding custody of the child to the parent who is a national of their state. An important development introduced by the Convention is a system which ensures the immediate return of children who have been abducted. Following the accession of South Korea to the Convention, a Council decision is necessary to authorise the Member States, with some exceptions, to accept the accession of South Korea. I support this since it will allow the Convention to enter into force between South Korea and the entire European Union.

Javier Couso Permyu (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Pál Csáky (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének megelőzését, illetve az ezzel kapcsolatos jogi viták rendezését hivatott szolgálni az 1980. évi Hági Egyezmény. Az egyezményt az EU valamennyi tagállama ratifikálta. Az egyezmény értelmében a gyermek tartózkodási helye szerinti állam joga érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény megkönnyíti – elsősorban a szülők különböző országokban történő különélésekor – a nemzetközi elemet tartalmazó polgári jogi viták rendezését. Hasonlóan Peruhhoz és Kazahsztánhoz, Dél-Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a tagállamokat (a Dél-Korea csatlakozását már elfogadó Csehország, Írország és Litvánia kivételével), hogy elfogadják Dél-Korea csatlakozását.

Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatálybalépését Dél-Korea és az Európai Unió között. A Bizottság és a tagállamok polgári igazságügyi szakértői támogatják az egyezmény hatálybalépését, mindezt az is indokolja, hogy Európában jelentős koreai közösség él. Megszavaztam az egyezményhez történő csatlakozást.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zagłosowałem za przystąpieniem Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę. Konwencja ta reguluje istotne kwestie związane z przyznaniem opieki nad dzieckiem w przypadku, gdy rodzice pochodzą z różnych krajów, i przyznaje moc prawną przepisom tego kraju, w którym dziecko ma stałe miejsce pobytu. Zagłosowałem za, ponieważ uważam, że im więcej krajów wyrazi chęć przystąpienia do konwencji haskiej, tym bardziej poprawi się rozwiązywanie sytuacji spornych i działanie sądów. Obywatele tych krajów otrzymają gwarancję stabilności i pewności prawnej.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The Hague Convention is an important international instrument of cooperation which enables signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. Considering the importance of this convention, I am in favour of the accession of Korea as the main scope is protecting children which find themselves in legal uncertainty.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Având în vedere că Convenția de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii constituie un instrument extrem de important având ca obiectiv principal soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii, salut aderarea Republicii Coreea la convenție.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Ce rapport propose l'approbation du Parlement européen à une décision du Conseil relative à l'adhésion de la Corée du Sud à la convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational. Considérant que ces rapports participent à l'harmonisation des réglementations internationales en matière de gestion des différends familiaux, j'ai soutenu ce rapport.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur du rapport sur la proposition de décision du Conseil autorisant certains États membres à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion de la République de Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. En instaurant la primauté de la juridiction et des lois de l'État dans lequel réside l'enfant, la convention joue un rôle déterminant dans la résolution des problématiques entourant la question de la garde de l'enfant lors de la séparation de couples binationaux. Pour autant, pour que la convention soit appliquée, il est nécessaire que l'adhésion d'un État soit acceptée par les autres États parties à la convention. Bien que la République de Corée ait adhéré en 2013, l'ensemble des États membres de l'Union, à l'exception de la République tchèque, de l'Irlande et de la Lituanie, n'ont toujours pas accepté cette adhésion. Afin que les enfants liés à la communauté coréenne soient protégés contre les enlèvements, nous appelons le Conseil à adopter au plus vite une décision autorisant les États membres de l'Union qui ne l'ont pas encore fait à accepter l'adhésion de la République de Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Isabella De Monte (S&D), *per iscritto*. – L'UE dispone già di una competenza esterna esclusiva in materia di sottrazione internazionale di minori confermata dalla Corte di giustizia. Ma per far sì che questa venga applicata, i paesi membri devono agire all'unisono. L'autorizzazione del Consiglio a taluni Stati membri di accettare l'adesione della Repubblica di Corea alla convenzione dell'Aia avrà conseguenze vantaggiose per l'intera Unione europea migliorando così la cooperazione a livello comunitario per difendere i diritti dei minori, quali il diritto all'istruzione e alle opportunità economiche per un futuro prospero. Per questi motivi ho votato a favore della relazione.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — Chaque année dans le monde, plusieurs milliers d'enfants sont enlevés par l'un des deux parents. En cas d'absence de coopération entre l'État d'origine et l'État de résidence de l'enfant, certains cas ne peuvent être résolus. La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants est un instrument juridique qui permet de reconnaître la compétence des juridictions de l'État où l'enfant réside. Un dialogue peut ainsi s'établir entre les États parties à cette convention pour faciliter le retour de l'enfant qui a été enlevé. L'Union européenne soutient l'adhésion d'États tiers à la convention de 1980 afin que ses États membres puissent se fonder sur un cadre juridique commun pour traiter les enlèvements internationaux d'enfants. À côté de l'objectif général consistant à développer une coopération judiciaire, ce règlement poursuit l'objectif général de protection des droits de l'enfant. L'adhésion de la Corée du Sud à la convention est donc une bonne nouvelle.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. – Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца е важно международно споразумение, чиято цел е да се намерят решения в ситуации, когато съдилищата на двете държави (в случаите на родители с две различни националности) декларират себе си компетентни и всяка една от тях дава попечителство над детето на родителя, който е неин гражданин. Чрез конвенцията се установява, че компетентните власти са тези, където детето е резидент.

Конвенцията също така въвежда система, която да гарантира незабавното връщане на децата, които са били отвлечени. Сега ЕС има изключителна външна компетентност в тази област и поради това държавите членки вече не действат за своя сметка. С присъединяването на Република Корея към тази Конвенция Европейският съюз трябва да упълномощи държавите членки да приемат това присъединяване. Аз съветвам в своя доклад това да се приеме, Република Корея е добре дошла в тази конвенция.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραφώς*. – Θεωρούμε το κείμενο θετικό διότι είναι ανάγκη η συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό θα λυθούν τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο για τις έρευνες σε όλο το κόσμο όσο και για τον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζονται μάλιστα αφορούν τις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και προέρχονται από διαφορετικά κράτη. Η Συνθήκη απλοποιεί τις προσπάθειες εξεύρεσης λύσης υπέρ του παιδιού.

Norbert Erdős (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Jill Evans (Verts/ALE), *in writing*. – I voted in favour of the accession of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, which is a multilateral treaty that provides a way for abducted children to be returned from one member country to another. Countries need to work together in order to tackle international, cross-border problems like these, and for Korea to join will enlarge this network to fight child abduction more effectively. I support any measures which help safeguard the well-being of children in Wales.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A Convenção em causa estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças. Este tipo de situações ocorre com muita frequência quando um casal se separa. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. A adesão da República da Coreia à Convenção merece o meu elogio e aprovação.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Vote pour: en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório dá acordo a uma decisão do Conselho relativa à autorização da adesão da República da Coreia (Sul) à Convenção de Haia sobre os aspetos civis relativos ao Rapto Internacional de Crianças.

Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre Estados que visa encontrar solução para casos de rapto internacional de crianças. O seu objetivo é assegurar o regresso das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado Contratante ou nele retidas indevidamente e fazer respeitar de maneira efetiva nos outros Estados Contratantes os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante.

A situação de rapto de crianças ocorre por vezes quando um casal se separa, sendo os pais originários de Estados diferentes. É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes, de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor.

Sublinha-se a importância do sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados. Votámos a favor, já que o Acordo tem como propósito justificado a defesa dos interesses dos menores.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Európska únia má veľmi silné postavenie pri garantovaní základných práv a usiluje sa o to, aby občania jednotlivých členských štátov neboli vystavovaní nebezpečenstvu a aby boli chránené ich základné práva. Medzi nástrojmi, ktoré Európska únia prijala na ochranu práv detí, je aj Haagsky dohovor z 25. októbra 1980. Predmetný dohovor umožňuje zmluvným stranám spolupracovať a hľadať spoločné riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí, ktoré sa stávajú ešte aj v 21. storočí. Po tom, čo Kórejská republika pristúpila k tomuto dohovoru, je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty okrem Dánska, na ktoré sa politika Únie v občianskoprávnej oblasti nevzťahuje, a okrem Českej republiky, Írska a Litvy, ktoré už prijali pristúpenie Kórejskej republiky, na to, aby prijali pristúpenie Kórejskej republiky. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kórejskou republikou a celou Európskou úniou.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto a favore della relazione che permette agli Stati di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κορέας στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών διότι η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών, είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη.

Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται, μάλιστα, είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross-border cases of child custody. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights on the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified. This report aims at giving Austria and Romania the authorisation to accept the accession of Korea to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between Korea and the entire EU. I voted in favour of the report.

Kinga Gál (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hági Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése. Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Francesc Gambús (PPE), por escrito. – He votado a favor del informe para tener en cuenta la adhesión de la República de Corea al mismo. La adhesión de Corea al Convenio es una buena noticia. La Comisión, junto con expertos en justicia civil de los Estados miembros, ha evaluado el funcionamiento del sistema judicial de la República de Corea y la voluntad de este país de aplicar el Convenio, y considera conveniente que el Convenio entre la Unión y la República de Corea entre en vigor, ya que en Europa reside una importante comunidad coreana, lo cual hace que sea aún más pertinente aceptar dicha adhesión.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), na piśmie. – W dniu dzisiejszym posłowie poparli przystąpienie Korei Południowej do Konwencji haskiej. Konwencja haska z dnia 25 października 1980 r. dotyczy problemów, które pojawiają się, gdy dochodzi do rozpadu związku. Wtedy często – jeżeli matka i ojciec pochodzą z dwóch różnych państw – kuszące może być wykorzystanie braku współpracy między państwami w celu uzyskania opieki nad dzieckiem.

Największym problemem w takich przypadkach jest ustalenie właściwego sądu oraz kraju, w którym ma odbyć się rozprawa. Według konwencji właściwe do rozpatrywania takich sporów są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko.

Po przystąpieniu Korei Południowej do konwencji niezbędna będzie jeszcze decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do wyrażenia zgody na to przystąpienie, które moim zdaniem jest jak najbardziej pożądane.

Jens Gieseke (PPE), schriftlich. – Das seit 1980 bestehende Haager Übereinkommen richtet sich auf den Schutz von Kindern. Die festgeschriebenen zivilrechtlichen Aspekte zur Prävention von Kindesentführungen und der Rückführung von entführten Kindern sind Bestandteil einer unumstößlichen Strategie zum Schutze des Wohlergehens von Kindern. Den Beitritt von möglichst vielen Staaten zu diesem Übereinkommen begrüße ich sehr.

Nathan Gill (EFDD), in writing. – I chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en masse by the EU.

Sylvie Goddyn (ENF), par écrit. – Cette adhésion étant la manifestation de la volonté des États concernés, il n'y avait aucune raison de s'y opposer par un vote défavorable. Il est pour le coup nécessaire d'agir pour protéger les enfants comme les parents.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Sprawozdanie w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady upoważniającej niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Republiki Korei do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

Konwencja haska z dnia 25 października 1980 roku dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest dokumentem o szczególnym znaczeniu, wprowadza ona bowiem system umożliwiający umawiającym się państwom współpracę przy rozstrzygnięciu spraw dotyczących uprowadzenia dziecka za granicę przez jednego z rodziców lub prawnych opiekunów.

Niezmiernie problematycznym w takich sytuacjach jest ustalenie sądu właściwego w sprawie przyznania opieki nad dzieckiem rodzicowi lub opiekunowi w sytuacji, gdy każde z rodziców czy opiekunów posiada obywatelstwo innego kraju.

Celem konwencji jest zarządzenie temu problemowi na szczeblu międzynarodowym poprzez ustalenie, że wyłącznie właściwymi są sądy i przepisy prawne państwa, w którym zamieszkuje dziecko. Konwencja wprowadza również system gwarantujący niezwłoczny powrót uprowadzonego dziecka.

Jako, że system oparty na konwencji haskiej będzie tym skuteczniejszy, im więcej państw będzie w nim uczestniczyć, a funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości w Korei Południowej pozwala na przystąpienie tego kraju do konwencji, w mojej ocenie właściwym jest, aby konwencja zawarta między UE a Koreą Południową weszła w życie, ażeby dzieci podlegały ochronie w całej UE.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted to support the package on the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. Once again, this is important for engagement in enhanced international cooperation with other signatories to the convention.

András Gyürk (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I welcome the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The European Union has set as one of its aims the promotion of the protection of the rights of the child, as stated in Article 3 of the Treaty on European Union, and by supporting Korea's accession we encourage other nations to follow suit.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I voted in favour since I have no objections.

György Hölvényi (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – J'ai soutenu la décision du Conseil relative à l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Cette convention, ratifiée par l'ensemble des pays membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Il est essentiel de préserver l'intérêt de l'enfant et c'est pourquoi je me félicite que les pays en Europe et dans le reste du monde prennent des engagements par lesquels ils réaffirment leur volonté de clarifier la procédure de séparation de manière à ne pas être les complices indirects des enlèvements d'enfants.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – This report aims at giving Member States, with the exception of Denmark to which this is not applicable, the authorisation to accept the accession of South Korea to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between South Korea and the entire EU. The Czech Republic, Ireland and Lithuania already accepted it.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za nacrt zakonodavne rezolucije Europskog parlamenta o Prijedlogu odluke Vijeća kojom se određene države članice ovlašćuju da u interesu Europske unije prihvate pristupanje Republike Koreje Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. jer se time svim državama članicama, osim Danske, Češke, Irske i Litve, omogućuje da prihvate pristup Južne Koreje. Ustanovljeno je da pravni sustav Južne Koreje zadovoljava pojedine uvjete i kriterije, te je stoga poželjno da Konvencija stupi na snagu. Nužno je da se problem otmice djece riješi na međunarodnoj razini, te da primjenjivi zakoni i nadležni sudovi budu oni države boravišta djeteta. Što je više država potpisnica, to je Konvencija djelotvornija, te stoga podržavam ovo izvješće.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Il est nécessaire de renforcer la coopération entre États en matière d'enlèvement international d'enfants afin d'enrayer l'exploitation qu'en font des individus issus de différents États. En établissant la compétence juridictionnelle selon l'État de résidence de l'enfant, la convention a pu résoudre la question du retour des enfants et doter l'UE d'une compétence externe exclusive. La Corée ayant fait le choix de manière souveraine d'adhérer, il n'y a pas de raison de s'opposer à l'adoption du texte.

J'ai voté pour.

Diane James (EFDD), *in writing*. — UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du rapport de mon collègue Angel Dzhambazki qui vient entériner la décision du Conseil relatif à l'application de la convention de La Haye entre l'UE et la Corée. Cette convention instaure un système de coopération judiciaire. Largement soutenu au sein du Parlement, cette procédure permettra de remettre l'intérêt de l'enfant au cœur des décisions de justice internationale, notamment dans les cas d'enlèvement suite à un divorce.

Ce rapport a été adopté à une large majorité, ce dont je me félicite.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport sur l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye car il est nécessaire d'élargir la liste des pays parties à ce texte qui garantit le retour d'enfants déplacés ou retenus illicitement par l'un de leurs parents dans un État et vise plus largement à faire respecter les droits de visite, de garde et d'hébergement.

Εύα Καϊλή (S&D), *γραπτώς*. – Η σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας. Έχει κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σύμβαση αυτή θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Επομένως είναι απαραίτητη, σε συνέχεια της προσχώρησης της Νότιας Κορέας στη σύμβαση, η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη (εκτός από τη Δανία, που εξαιρείται από την πολιτική της Ένωσης για την αστική δικαιοσύνη, και την Τσεχία, την Ιρλανδία και τη Λιθουανία, που έχουν ήδη αποδεχθεί την προσχώρηση της Νότιας Κορέας) να αποδεχθούν την προσχώρηση της χώρας. Τούτο θα επιτρέψει να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Νότιας Κορέας αφενός και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολό της αφετέρου.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich schließe mich dem vorliegenden Bericht an. Das Abkommen regelt Fälle von internationaler Kindesentführung durch Partner unterschiedlicher Nationalität oder mit unterschiedlichen Wohnsitzen und beinhaltet Regelungen zur Beilegung von Sorgerechtsstreitigkeiten. Dass Korea sich diesem Abkommen verpflichtet, ist ein wichtiger Schritt zur Stärkung der Rechte von Kindern.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, as the accession will allow acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction to participate in enhanced international cooperation with other signatories to the Convention.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Stelios Kouloglou (GUE/NGL), *in writing*. – The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is an essential instrument, ratified by all the EU Member States in order to condemn child abuses. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states to settle international cases in child abduction. Following the accession of South Korea to the Convention, a Council decision is therefore necessary to authorise the Member States to accept the accession of South Korea. I voted in favour of this, to allow the Convention's implementation between South Korea and the entire European Union.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепям доклада относно предложението за решение на Съвета за разрешаване на определени държави членки да приемат, в интерес на Европейския съюз, присъединяването на Република Корея към Хагската конвенция от 1980 г. за гражданските аспекти на международното отвлечане на деца.

С Конвенцията се въвежда система за сътрудничество между договарящите държави, целяща уреждането на случаи на международно отвлечане на деца. В много случаи тези проблеми възникват вследствие на раздяла между родителите. Ако майката и бащата са от различни държави, съществува възможността някой от тях да се възползва от липсата на сътрудничество между тези държави, така че да си осигури упражняването на родителските права по отношение на детето.

Приветствам присъединяването на Южна Корея към Конвенцията. Комисията, наред с експерти от държавите членки по гражданското правосъдие, направи оценка на функционирането на съдебната система на Южна Корея и готовността на страната за прилагане на Конвенцията и счита, че е желателно Конвенцията да влезе в сила между Европейския съюз и Южна Корея. Подкрепям това, тъй като системата на Хагската конвенция действа по-ефективно, когато към нея се присъединяват повече държави. Съществува значителна корейски общност в Европа, което повишава значението на приемането на това присъединяване.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a multilateral treaty, which seeks to protect children from the harmful effects of abduction and retention across international boundaries by providing a procedure to bring about their prompt return. The treaty has been ratified by all EU Member States. In light of this, it is important to note that the EU now has exclusive external competence in this field as confirmed by the Court of Justice in Opinion 1/13, which means that Member States no longer act on their own account. However, the paradox is that the Convention does not provide for autonomous action by international organisations. In this sense, a Council decision is necessary to authorise the Member States (except Denmark, which is excluded from the Union's civil justice policy, and Czechia, Ireland and Lithuania, which have already accepted the accession of South Korea) to accept the accession of South Korea. Therefore, I call both the EU and Member States to welcome and accept the accession of South Korea to the Convention because in this manner children's rights will be protected and preserved.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Voto a favore della relazione relativa all'adesione della Repubblica di Corea alla Convenzione dell'Aia del 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori, così come nei due casi precedenti di Kazakhstan e Peru, per la necessità di trovare soluzioni concrete a tutela dei minorenni figli di coniugi separati e provenienti da Stati differenti.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport car il permet de régler les cas d'enlèvement international d'enfants. La Corée a fait le choix de demander cette adhésion.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour le rapport sur l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Cette convention sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants enlevés. Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre la Corée et l'ensemble de l'Union européenne.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Le but de la convention est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de la autorización para aceptar el acceso de la República de Corea a la Convención de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, lo cual permitirá la entrada en vigor de la norma a este país y todos los Estados miembros de la Unión.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – El presente proyecto de resolución legislativa del Parlamento Europeo aprueba que determinados Estados miembros acepten, en interés de la Unión, la adhesión de la República de Corea al Convenio de la Haya de 1980, sobre los aspectos civiles de la sustracción de menores.

El mencionado Convenio es fundamental ya que estructura la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a la sustracción internacional de menores. Así, resuelve el caso en el que dos nacionales distintos se divorcian y tratan de usar su propia legislación en su favor. El convenio protege al menor disponiendo que los tribunales competentes y la legislación aplicable será del país de residencia del menor.

La numerosa comunidad coreana en la Unión hace pertinente aprobar la adhesión de Corea al Convenio, así como el hecho de que éste será más eficaz cuantos más Estados se adhieran a él. Es por ello que voto favorablemente al informe.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem pro. Haagskou úmluvu o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí považuji za užitečný nástroj pro mezinárodní spolupráci zejména v případech smíšených manželství, kdy jeden z rodičů odveze dítě do své původní vlasti. Tímto rozhodnutím se povoluje členským státům schválit přistoupení Korejské republiky k úmluvě. Je ale smutné, že na to potřebují členské státy souhlas EU.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Haška konvencija važan je instrument ratificiran od strane svih država članica EU-a. Konvencija uvodi sustav suradnje između država ugovornica u cilju rješavanja slučajeva međunarodne otmice djece.

U mnogim slučajevima, ovi problemi nastaju kada par ima različita državljanstva, a najveći problem u takvim slučajevima je nacionalna pristranost pravnih sustava pojedinih država. Svrha Konvencije je rješavanje takvih situacija na međunarodnoj razini, kojim se utvrđuje nadležnost sudova i primjenjivost zakona, a uvodi sustav koji osigurava neposredan povratak djece koja su oteta.

Nakon pristupanja Južne Koreje ovoj Konvenciji, države članice moraju prihvatiti ovo pristupanje, kako bi Konvencija mogla stupiti na snagu. Funkcioniranje pravosudnog sustava Južne Koreje spremno je za provedbu ove Konvencije, stoga sam podržala ovo izvješće.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – The Hague Convention of 1980 has been ratified by 93 countries, including all EU Member States. The Convention entered into force in the Republic of Korea on 1st March 2013. Several Member States have already accepted the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention.

I share the goal of the proposed act to authorise certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Kórejščania predstavujú významnú komunitu v Európe. Umiestňovanie ich podnikateľských aktivít na území Únie zvyšuje aj možnosť vytvárania partnerských zväzkov a narodenie detí z týchto vzťahov. Podporujem pristúpenie Kórejskej republiky k dohovoru, pretože umožní efektívnejšie vykonávanie ochrany aj pri deťoch, ktoré sú určitým spôsobom spojené s kórejskou komunitou.

Νότης Μαρίας (ECR), γραπτώς. – Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου με την οποία εξουσιοδοτούνται ορισμένα κράτη μέλη, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποδεχθούν την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κορέας στη Σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διότι είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte.

Il concerne l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

Ce texte permet une coopération entre les États contractants et détermine la juridiction compétente lorsqu'il faut déterminer la garde des enfants, en cas de séparation d'un couple dont les parents n'ont pas la même nationalité. Ce texte a été mis en place et ratifié par tous les États membres, afin d'éviter que deux tribunaux, de deux pays différents, se déclarent compétents. La règle est simplifiée: les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant.

Par ailleurs, ce texte établit le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Enfin, ce pays a fait le choix de demander cette adhésion, ce que nous approuvons.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), γραπτώς. – Υπερψηφίζω την έκθεση σχετικά με την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Κορέας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, και τούτο γιατί η σύμβαση αυτή είναι εργαλείο ζωτικής σημασίας αφού δίνει τη δυνατότητα στα συμβαλλόμενα κράτη να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε θέματα διεθνούς απαγωγής παιδιών. Ως εκ τούτου είναι απαραίτητη, εκτιμώ, μετά την προσχώρηση της Νότιας Κορέας στη σύμβαση, η έκδοση απόφασης του Συμβουλίου που εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να κάνουν δεκτή την προσχώρηση της χώρας, αφού αυτό θα επιτρέψει να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Ν. Κορέας και της ΕΕ στο σύνολό της. Επιπλέον, η παρουσία της κορεατικής κοινότητας στην Ευρώπη είναι έντονη, γεγονός που κάνει τα ανωτέρω ακόμη πιο σημαντικά.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Die Vertragsstaaten kommen überein, ein System zur Zusammenarbeit im Falle von Kindesentführungen durch getrennte Partner verschiedener Nationalitäten zu implementieren. Gerichtsstand hierfür soll der Wohnsitzstaat des Kindes sein. Da außerdem die Abwicklung um die Rückkehr des Kindes zum entsprechenden Elternteil beschleunigt werden soll und damit die Belastung des Kindes bei internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten verringert wird, stimme ich diesem Antrag zu.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Pietų Korėjos prisijungimas prie Konvencijos vertintinas palankiai. Komisija kartu su valstybių narių civilinio teisingumo srities ekspertais įvertino Pietų Korėjos teisingumo sistemos veikimą bei šios šalies pasiryžimą įgyvendinti Konvenciją ir laikosi nuomonės, jog pageidautina, kad Konvencija įsigaliotų tarp Europos Sąjungos ir Pietų Korėjos. Pritariu šiame pranešime išdėstytoms nuostatomis, nes manau, kad Hagos konvencijos sistema bus veiksmingesnė ir tarptautinio vaikų grobimo bylas bus lengviau nagrinėti, jei prie Konvencijos prisijungs daugiau šalių.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Je me félicite de l'adhésion de la Corée du Sud à la convention internationale sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Les États signataires s'engagent notamment à ce que la cour compétente pour le droit de garde et de visite soit celle de l'État de résidence de l'enfant. Il s'agit ici d'autoriser certains États membres de l'UE à reconnaître l'adhésion de la Corée à la convention. Un vote surréaliste sur la décision d'États membres souverains de reconnaître une adhésion d'un pays tiers à une convention internationale. Pourquoi? Parce que, en vertu de l'avis 1/13 de la Cour de justice, la Commission a désormais la compétence exclusive sur l'application de cette décision en matière civile sur «son» territoire. La décision ne s'applique pas à certains États membres: le Danemark, qui dispose d'une clause d'exemption sur la politique de justice civile de l'Union, et la République tchèque, l'Irlande et la Lituanie, qui ont déjà reconnu la décision de la Corée avant que cela ne devienne une compétence exclusive de l'UE. Je conteste cette limitation de souveraineté Je vote néanmoins POUR cette reconnaissance d'adhésion à la convention au bénéfice de la protection des enfants au-delà des frontières.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Le but de la convention est principalement de résoudre des situations de garde d'enfants au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Après la ratification, la conven-

tion entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne. Je suis donc en faveur de l'adoption de ce texte car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O objetivo da Convenção da Haia, de 25 de outubro de 1980, sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças (a seguir designada «Convenção de 1980»), até hoje ratificada por 93 países, incluindo todos os Estados-Membros da UE, é restabelecer o *status quo* mediante o regresso imediato de crianças ilicitamente transferidas ou retidas através de um sistema de cooperação entre as autoridades centrais designadas pelas Partes Contratantes. O objetivo da presente decisão é fazer com que a Convenção de 1980 entre em vigor entre a República da Coreia e os Estados-Membros da União Europeia. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I voted in favour of accepting Korea's accession to the Hague Convention as it furthers the protection that the Union can provide to children.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — La mondialisation offre des opportunités inégalées mais elle exige également une responsabilité sociale, économique et politique de nature éthique. Tout enfant a le droit d'entretenir des relations personnelles régulières avec ses deux parents. Le rapt parental revient à nier ce droit et place l'enfant, privé d'un de ses parents, de sa famille élargie, de sa langue maternelle, et d'une de ses cultures, dans un état de stress et d'insécurité. Les séquelles d'un enlèvement sont incommensurables. C'est pourquoi j'incite les États membres qui ne l'ont pas encore fait à reconnaître l'adhésion de la République de Corée à la convention de La Haye. Les enlèvements d'enfant sont vécus à juste titre comme des drames, non seulement par l'enfant lui-même qui vit un véritable bouleversement affectif, mais aussi par le parent victime de ce rapt, angoissé en permanence de savoir son enfant privé de son affection et de sa protection. La réponse de l'UE doit être à la hauteur de ce drame humain inacceptable, de cette détresse sans nom.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report, which aims at giving Member States (except Denmark to which this is not applicable; and the Czech Republic, Ireland and Lithuania which have already accepted it), the authorisation to accept the accession of South Korea to the Convention, which will allow the entering into force of the Convention between South Korea and the entire EU. The Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted in 1980, is an international instrument of cooperation, enabling signatory states to settle cross border cases regarding child custody and abduction. The Convention clarifies the applicable national law in cases when there is a conflict of competence between two or more national legal systems. The scope regards civil aspects, so it concerns mostly situations of separated parents or other persons having legal rights on the child. Given that the scope of the Convention is protecting children finding themselves in legal uncertainty, the aim is to have it ratified by as many states as possible. All EU Member States have ratified.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hági Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében, továbbá amellyel biztosítja a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérését. Az egyezményt az Európai Unió valamennyi tagállama ratifikálta. A Koreai Köztársaság bejelentette csatlakozási szándékát az egyezményhez. Mínthogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, az Európai Unió a szerződés ilyen irányú kiegészítését nem ratifikálhatja.

Mínthogy viszont az Európai Bíróság 2014. október 14-én kelt véleménye kimondja, hogy az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, a tagországok (a kiegészítést korábban már ratifikáló Csehország, Írország és Litvánia és az Unió polgári igazságszolgáltatási politikájából kimaradó Dánia kivételével) ezután ezt már csak az Európai Tanács felhatalmazásával tehetik meg. A Tanács tehát határozatot kíván hozni, amely főlhatalmazná a tagországokat Dél-Korea csatlakozásának ratifikálására, ehhez azonban konzultálnia kell a Parlamenttel. A Jogi Bizottság jelentésében azt indítványozza, hogy a Parlament hagyja jóvá a Tanács határozati javaslatát. Ennek megfelelően szavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – La Convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler ces cas. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE. Son but est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés. L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine. Par conséquent, les États membres n'agissent plus

pour leur propre compte. Après la ratification, la Convention entrera en vigueur entre la Corée et l'ensemble de l'Union européenne. Nous sommes en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – A Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças, de 25 de outubro de 1980, é um instrumento de importância vital e foi ratificada por todos os Estados-Membros da UE. Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes com o objetivo de encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

Com a adesão da Coreia do Sul à Convenção é necessária uma decisão do Conselho para autorizar os Estados-Membros a aceitarem esta adesão (com exceção da Dinamarca, excluída do âmbito de aplicação da política de justiça civil da União, e da República Checa, da Irlanda e da Lituânia, que já aceitaram a adesão da Coreia do Sul).

Deste modo, a Convenção entrará em vigor entre a República da Coreia e toda a União Europeia. Defendo a aprovação da presente proposta, de modo a assegurar a proteção dos menores em questão em todo o território da União Europeia.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – L'UE dispose désormais d'une compétence externe exclusive dans ce domaine tel que confirmé par la Cour de justice dans son avis 1/13. Par conséquent, les États membres n'agissent plus pour leur propre compte. Le problème est que la convention ne prévoit pas d'action autonome par les organisations internationales.

Après la ratification, la convention entrera en vigueur entre ces trois pays et l'ensemble de l'Union européenne.

Je suis en faveur de l'adoption de ces textes car ces pays ont fait le choix de demander cette adhésion.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport relatif à l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. Afin d'éviter au maximum les conflits de lois ou de juridictions lorsqu'il s'agit de résoudre un litige présentant une situation internationale, les conventions internationales doivent être signées et ratifiées par le nombre le plus élevé possible d'États.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport qui porte approbation d'une décision du Conseil relative à l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale. Cette convention, ratifiée par l'ensemble des membres de l'Union, prévoit des mécanismes de coopération pour remédier aux conflits de compétence lorsque deux juridictions se déclarent compétentes pour la garde d'enfants dans le cadre de la séparation d'un couple binational.

Alessandra Mussolini (PPE), *per iscritto*. – La convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è uno strumento di fondamentale importanza che è stato ratificato da tutti gli Stati membri dell'Unione europea introducendo un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione ai casi di sottrazione internazionale di minori. Succede spesso infatti che i tribunali di entrambi gli Stati coinvolti si dichiarino competenti e che ciascuno di essi affidi il minore al genitore che è cittadino dello Stato in cui si trova il tribunale. La convenzione mira a risolvere queste situazioni a livello internazionale. Pertanto mi sono espressa a favore dell'adesione della Repubblica di Corea alla convenzione permettendo quindi che i minori legati alla comunità coreana beneficino di una protezione a livello di tutta l'Unione europea.

József Nagy (PPE), *írásban*. – A házasságok egyre gyakoribb széthullása alól Korea sem jelent kivételt. Mint minden országban, itt is számolnunk kell a gyermekek elhelyezéséről szóló bírósági ítéletek késleltetésének eshetőségével. Úgy gondolom, hogy a Hágai Egyezményhez való csatlakozás egy lépést jelent az Európai Unió és Dél-Korea közötti kapcsolatok elmélyítésében is. Igaz, hogy a jelentés inkább technikai jellegű, mégis egy virágzó együttműködés jelképeként tekinthetünk rá.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The Hague Convention has as primary objective the international abduction of children due to the separation of the parents who have different citizenship from each other. I have voted for this report that will grant the accession of the Republic of Korea to the Convention in order to ensure the EU's protection to the children in that specific part.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da mit diesem Abkommen Sorgerechtsstreitigkeiten geregelt werden. Vor allem bei Sorgerechtsstreitigkeiten, bei denen die Eltern unterschiedliche Nationalitäten nachweisen, ist diese Regelung von Vorteil.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Konventsioon on ülioluline, et tagada rahvusvaheliste lapseröövijuhtumite võimalikult kiire ja tulemuslik lahendamise. Nõukogu otsus lubab liikmesriikidel anda nõusoleku Korea ühinemiseks, et konventsioon saaks ELi ja Korea vahel jõustuda.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Η πρόληψη της απαγωγής παιδιών αποτελεί ουσιώδες μέρος της πολιτικής της ΕΕ για την προαγωγή των δικαιωμάτων των παιδιών. Επομένως η Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιείται σε διεθνές επίπεδο για τη βελτίωση της εφαρμογής της σύμβασης του 1980 και παροτρύνει τρίτες χώρες να προσχωρήσουν σε αυτή. Η Επιτροπή, από κοινού με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών σε θέματα αστικής δικαιοσύνης, αξιολόγησε τη λειτουργία του συστήματος απονομής δικαιοσύνης της Νότιας Κορέας και την προθυμία της χώρας να εφαρμόσει τη σύμβαση, και θεωρεί ότι είναι επιθυμητό να τεθεί σε ισχύ η σύμβαση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Νότιας Κορέας. Ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την προσχώρηση της Κορέας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 διότι έτσι το σύστημα της σύμβασης της Χάγης καθίσταται πιο αποτελεσματικό, με την προσχώρηση περισσότερων χωρών. Η παρουσία της κορεατικής κοινότητας στην Ευρώπη είναι έντονη, γεγονός που καθιστά την αποδοχή της προσχώρησης αυτής ακόμη πιο σημαντική.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Considerato che lo scopo della convenzione dell'Aia del 25 ottobre 1980 sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori è quello di creare un sistema di cooperazione tra le autorità centrali nominate da ciascuno Stato contraente in modo tale da consentire l'immediato rientro dei minori che sono stati illecitamente trasferiti o trattenuti. Considerato che l'Unione europea ha fissato tra i suoi obiettivi la promozione della tutela dei diritti del minore ed è da sempre attiva a livello internazionale per la tutela di questi ultimi. Ritengo, al fine di perseguire questi scopi di primaria importanza, accettare l'adesione della Repubblica di Corea, sento quindi di dovermi esprimere positivamente. Pertanto, ho votato a favore.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Poštujući prava djece kao jedno od temeljnih pitanja politike EU-a te sa željom da ostanemo dosljedni u provođenju svojih odluka, podržala sam ovaj prijedlog odluke Vijeća o ovlašćivanju određenih država članica da u interesu Europske unije prihvate pristup Republike Koreje Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980. Kako je sprječavanje otmice djece važan dio politike EU-a za promicanje prava djeteta s tim je ciljem donesena Haška konvencija o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece od 25. listopada 1980. godine. Europska unija na međunarodnoj razini aktivno radi na unaprjeđenju njezine primjene i potiče treće zemlje da joj pristupe. Stoga je Komisija 2011. donijela osam prijedloga odluka Vijeća u cilju prihvaćanja pristupa osam zemalja ovoj Haškoj konvenciji. Koreja je položila instrument pristupa Konvenciji tek 2012. godine. Sud Europske unije je 2014. godine izjavio da je prihvati pristupa treće države Konvenciji u isključivoj nadležnosti Europske unije. Slijedeći tu odluku, Vijeće Europske unije je u 2015. donijelo sedam odluka utemeljenih na prijedlozima iz 2011. Ovim Prijedlogom uzima se u obzir treća zemlja (Koreja) koja je pristupila Konvenciji prije nego što je utvrđena vanjska nadležnost EU-a te zato pozdravljam donesenu odluku.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents, avec chacun d'eux attribution de la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je suis en faveur de l'adoption de ces textes car la Corée a fait le choix de demander cette adhésion. Je vote donc pour le texte.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – U slučaju pristupa Južne Koreje Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se državama članicama (osim Danske, na koju se građansko pravo Unije ne odnosi, te Češke, Irske i Litve, koje su već prihvatile pristup Južne Koreje) omogućiti da prihvate pristup Južne Koreje. Tako će se omogućiti da Konvencija između Južne Koreje i cijele Europske unije stupi na snagu. Komisija i stručnjaci za građansko pravo iz država članica su ocijenili da je Južna Koreja spremna na provedbu Konvencije.

Podržavam ovo izvješće obzirom da je cilj ovakve Konvencije da bude ratificirana od strane što većeg broja zemalja jer time postaje sve djelotvornija.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito.* – Esta Convenção estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças, procurando assegurar o regresso imediato das crianças ilicitamente transferidas para qualquer Estado ou nele retidas indevidamente.

A situação de rapto de crianças ocorre com muita frequência quando um casal se separa, e quando os pais são originários de Estados diferentes. A Convenção visa assim fazer respeitar de maneira efetiva os direitos de custódia e de visita existentes num Estado Contratante e mitigar respostas de tendência nacionalista dos sistemas jurídicos de cada Estado.

É comum que os órgãos jurisdicionais dos respetivos países se declarem ambos competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do estado que representam, decisões baseadas em motivações que não respondem necessariamente ao superior interesse da criança.

A Convenção tem por objetivo solucionar este tipo de situações a nível internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do estado de residência do menor.

A República da Coreia depositou o instrumento de adesão e pronunciamo-nos favoravelmente, uma vez que este Acordo vai ao encontro de melhor responder à defesa dos superiores interesses dos menores.

Miroslav Poche (S&D), *písemně.* – Haagská úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů má zásadní význam a byla již ratifikována všemi státy Evropské unie. Proto jsem velice rád, že se pro tento krok rozhodla rovněž Jižní Korea a významně tak rozšířila možnost spolupráce ve věci únosů dětí. Podle odborníků a Komise je Korejská republika ochotná a schopná z hlediska svého soudního systému tuto úmluvu provádět. Účelem Haagské úmluvy je chránit děti před únosy, které se dějí zejména v případech, kdy dojde k rozvodu mezi jeho rodiči pocházejícími z různých států. Pokud se jeden z rodičů rozhodne dítě unést do svého rodného státu a tento stát není součástí spolupráce v řešení mezinárodních únosů dětí, může tak snadno získat dítě do své péče. Soudy v nespolupracujícím státě totiž většinou svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Pokud je však stát součástí Haagské úmluvy, je možné tuto situaci řešit na mezinárodní úrovni a jako pravomocné budou stanoveny soudy a právní předpisy státu, v němž má dítě bydliště. Posledním krokem k tomu, aby tato úmluva mezi Jižní Koreou a Evropskou unií vstoupila v platnost, je ratifikace některými zbývajících členskými státy EU.

Salvatore Domenico Pogliese (PPE), *per iscritto.* – La convenzione dell'Aia sugli aspetti civili della sottrazione internazionale di minori ha introdotto un sistema che permette agli Stati contraenti di cooperare per trovare una soluzione nei casi di sottrazione internazionale di minori. Il problema principale, in queste circostanze, è la tendenza dei sistemi giuridici dei singoli Stati a praticare favoritismi in base alla nazionalità. L'intento della convenzione è risolvere tali situazioni a livello internazionale, stabilendo che i tribunali competenti e le leggi applicabili sono quelli dello Stato di residenza del minore. Reputo essere importante garantire che i minori interessati beneficino di un'adeguata protezione normativa all'interno e all'esterno dell'UE. Questa relazione autorizza gli Stati membri (ad eccezione della Danimarca,

che non partecipa alle politiche dell'Unione in materia di giustizia civile, e della Repubblica ceca, dell'Irlanda e della Lituania, che hanno già accettato l'adesione della Repubblica di Corea) ad accettare l'adesione della Repubblica di Corea alla convenzione dell'Aia del 1980. Ciò permetterà che la convenzione abbia effetto nei rapporti tra la Repubblica di Corea e tutta l'Unione europea. Ho votato a favore di questa relazione.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté pour ce rapport technique qui approuve une décision du Conseil relative à l'adhésion de la Corée du Sud à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils liés à l'enlèvement d'enfants à l'échelle internationale.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – Apoio o presente relatório sobre a adesão da República da Coreia à Convenção da Haia, uma vez que o sistema da referida Convenção se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Em situações de divórcio em que os progenitores são originários de Estados diferentes, existe a tentação de aproveitar a falta de cooperação internacional para obter a custódia dos menores. Muitas vezes, a custódia é concedida ao progenitor que é nacional do Estado em que os tribunais estão sedeados, existindo, assim, tendências nacionalistas nos sistemas jurídicos de cada Estado.

Ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor, a Convenção permite uma cooperação entre partes, assim como tende a dirimir este tipo de litígios à escala internacional.

Importa referir que a Comissão, juntamente com peritos no domínio da justiça social, avaliou e aprovou o funcionamento do sistema judicial da República da Coreia e a sua disponibilidade para a cooperação. Por tudo isto, voto a favor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP chose to abstain on this vote because it is such an emotive issue. The right of countries acceding to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction is extremely important; however, this should be done at the will of the individual country and not en bloc by the EU.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Votei a favor, uma vez que a Convenção da Haia sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças é um instrumento de importância vital que foi ratificado por todos os Estados-Membros da UE e que estabelece um sistema de cooperação entre os Estados contratantes que visa encontrar uma solução para casos de rapto internacional de crianças.

No caso das crianças em que os pais estão divorciados, cada um de um Estado diferente, é comum que os órgãos jurisdicionais dos dois países em questão se declarem competentes e que os tribunais concedam a custódia do menor ao progenitor nacional do Estado que representam. São bastante frequentes os casos de raptos internacionais de crianças noticiados pela imprensa que ocorrem na sequência de separações e divórcios.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional, ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. Estabelece também um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados.

Importa, por isso, enaltecer a adesão da República da Coreia à Convenção, uma vez que o sistema da Convenção da Haia se torna mais eficaz se mais países aderirem à mesma.

Frédérique Ries (ALDE), *par écrit*. – Une très large majorité des députés a approuvé ce midi la reconnaissance de l'adhésion de la Corée du Sud à la convention de La Haye sur l'enlèvement international d'enfants, dont tous les États membres de l'UE sont parties prenantes. Cette convention relève d'une compétence de l'UE et c'est à ce titre que le Parlement a été saisi pour consultation.

Cette convention de 1980, qui compte désormais 94 pays signataires, établit un système de coopération permettant de trouver des solutions en cas d'enlèvement international d'enfant. Cette situation se présente la plupart du temps lorsqu'un couple se sépare. Si l'un des époux est originaire d'un autre pays, il arrive parfois que les juridictions des deux pays concernés se déclarent compétentes mais arrivent à des conclusions contraires, notamment en ce qui concerne la garde de l'enfant.

La convention a pour objet de remédier à ce genre de situations: elle établit les juridictions et la loi de l'État où l'enfant réside comme compétentes, et organise son retour immédiat.

Cette adhésion est donc une très bonne nouvelle pour la coopération internationale et la sécurité de l'enfant. Elle sera d'autant plus efficace que le nombre de pays à y adhérer sera important.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – No seguimento da adesão da Coreia do Sul à Convenção de Haia, é necessária uma decisão do Conselho que autorize os dois Estados-Membros (Áustria e Roménia) que ainda não aceitaram a adesão a fazê-lo. Isso permitirá que a Convenção entre em vigor entre o Coreia e toda a União Europeia.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – La Convención de La Haya de 1980 sobre aspectos civiles del secuestro de menores, firmada por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de cooperación internacional que autoriza a los Estados signatarios a resolver casos transnacionales relativos a la custodia y secuestro de menores, aclarando la ley nacional aplicable en casos en los que hay un conflicto de competencia entre dos o más sistemas legales nacionales. El ámbito de la norma alcanza los aspectos civiles, aplicándose sobre todo a casos de padres separados o de otras personas que tienen derechos legales sobre el menor. Dado que el objetivo de la Convención es proteger a los menores que se encuentran en una situación de inseguridad jurídica, es importante lograr que sea firmada por el mayor número posible de Estados.

Dado que la Unión tiene competencia exterior exclusiva en este terreno, pero la Convención no autoriza la participación de agentes internacionales, la Unión necesita dar a todos sus Estados miembros autorización expresa para aceptar la participación de cualquier nuevo Estado en la Convención. Por ello, he votado en favor de autorizar a los Estados miembros a aceptar el acceso de Corea a la Convención.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de l'adhésion de la Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. La coopération internationale en la matière est fondamentale et vise avant tout à sauvegarder les intérêts de l'enfant. Chaque nouvelle adhésion à cette convention constitue donc une avancée concernant l'objectif général de protection des droits de l'enfant qui est inscrit à l'article 3 du traité sur l'Union européenne (TUE).

Bronis Ropé (Verts/ALE), *raštu*. – Balsavau už šį pranešimą, kuriuo tam tikros valstybės narės įgaliojamos dėl Europos Sąjungos interesų pritari Korėjos Respublikos prisijungimui prie 1980 m. Hagos konvencijos dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų. Pietų Korėjai prisijungus prie Konvencijos, šis sprendimas būtinas, kad valstybės narės būtų įgalios pritari Pietų Korėjos prisijungimui. Taip bus sudarytos sąlygos Konvencijai įsigalioti tarp Pietų Korėjos ir visos Europos Sąjungos.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – À semelhança dos relatórios relativos ao Cazaquistão e ao Peru sobre a mesma Convenção, também nesta votação apoiei a proposta de decisão do Conselho que autoriza certos Estados-Membros a aceitar, no interesse da União Europeia (UE), e para que a mesma entre em vigor em toda a UE, a adesão da República da Coreia à Convenção da Haia de 1980 sobre os Aspectos Cíveis do Rapto Internacional de Crianças.

Trata-se de um procedimento marcadamente administrativo, na medida em que implica uma decisão do Conselho de autorizar os Estados-Membros a aceitar a adesão deste país à Convenção, para que a mesma possa ser aplicada, plena e eficazmente, em todo o território da União Europeia, garantindo uma proteção mais forte aos menores que, infelizmente, são cada vez com maior frequência alvo de raptos a nível internacional.

Esta adesão da Coreia do Sul à Convenção reveste ainda maior importância dada a comunidade coreana residente na Europa, que poderá vir a ser abrangida pelas normas nela consagradas, razão pela qual considereei lógico, adequado e pertinente votar no sentido da sua aprovação, como referido anteriormente.

Tokia Saifi (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte qui est d'ordre technique et porte sur la décision du Conseil autorisant certains États membres à accepter, dans l'intérêt de l'Union européenne, l'adhésion de la République de Corée à la convention de La Haye de 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants.

L'Union européenne est compétente sur ce point; et pour cela une décision du Conseil est nécessaire.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today, I voted for the Package on the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. This is important for engagement in enhanced international cooperation with other signatories to the convention.

Branislav Škripek (ECR), *písomne*. – Hlasoval som za toto uznesenie. Haagsky dohovor z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí je mimoriadne dôležitý nástroj. Ratifikovali ho všetky členské štáty EÚ. Týmto dohovorom sa ustanovuje systém umožňujúci zmluvným štátom spolupracovať pri hľadaní riešenia v prípadoch medzinárodných únosov detí. Po tom, čo Kórejská republika pristúpila k tomuto dohovoru, bolo nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty (okrem Dánska, na ktoré sa politika Únie v občianskoprávnej oblasti nevzťahuje, a okrem Českej republiky, Írska a Litvy, ktoré už prijali pristúpenie Kórejskej republiky) na to, aby prijali pristúpenie Kórejskej republiky. Tým sa umožní nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kórejskou republikou a celou Európskou úniou. Plne podporujem toto rozhodnutie Rady, ktoré Rada už vydala. Systém nastolený Haagskym dohovorom bude efektívnejší, ak sa k nemu pripojí viac krajín. V Európe žije významná kórejská komunita, čo dôvody na schválenie pristúpenia ešte zvyšuje.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitívno sam glasovao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Súhlasila som s pristúpením Kórejskej republiky k Haagskemu dohovoru, keďže ide o dôležitý medzinárodný dohovor chrániaci práva dieťaťa. Dohovor ratifikovali všetky členské štáty EÚ a dnes má EÚ výhradnú vonkajšiu právomoc v tejto oblasti, ako o tom rozhodol Súdny dvor. Preto je nutné, aby Rada vydala rozhodnutie oprávňujúce členské štáty, aby pristúpenie prijali. Umožní sa tým nadobudnutie platnosti dohovoru medzi Kórejskou republikou a celou Úniou. Krajiny EÚ budú môcť využívať systém spolupráce s Kóreou pri hľadaní riešení v prípadoch medzinárodných únosov detí. K takým prípadom často dochádza, keď sa rodičia pochádzajúci z rôznych štátov rozvedú. Rodičia sa môžu snažiť únosom dieťaťa získať opatrovnícke právo na toto dieťa, keď vzájomná spolupráca medzi štátmi neexistuje. Jednotlivé krajiny majú v tejto veci silne národný charakter svojich právnych systémov. Preto pravidelne dochádza k situáciám, že sa sudy oboch zainteresovaných štátov vyhlásia za príslušné a že každý z nich udelí opatrovnícke právo rodičovi. Tomu má predchádzať práve tento dohovor, ktorý vyžaduje, aby sa na medzinárodnej úrovni určil príslušný súd a právo štátu, v ktorom má dieťa pobyť. Som rada, že k dohovoru pristúpila aj Kórejská republika a jej súdny systém je ochotný vykonávať tento dohovor aj preto, že v Európe žije významná kórejská komunita.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne*. – Haagsky dohovor rieši prípady, keď je dieťa unesené jedným z rodičov do iného štátu v nádeji, že tamojšia legislatíva mu v súdnom spore o opatrovníctvo zabezpečí lepšiu pozíciu. Rozširovanie pôsobnosti Haagskeho dohovoru zužuje možnosti na takéto konanie a zvyšuje medzinárodnú právnu ochranu detí.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Haška konvencija od 25. listopada 1980. o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece instrument je od ključne važnosti, koji su ratificirale sve države članice EU-a. Konvencijom se uspostavlja sustav suradnje država ugovornica za rješavanje slučajeva međunarodnih otmica djece do kojih često dolazi kada su roditelji djeteta rastavljeni. Najučestaliji problem je pristranost pojedinačnih nacionalnih pravnih sustava i nadležnost sudova u obje države. Nakon pristupa Južne Koreje Konvenciji potrebna je odluka Vijeća kojom će se državama članicama omogućiti da prihvate pristup Južne Koreje tako da Konvencija stupi na snagu između Južne Koreje i cijele Europske unije. U kontekstu ovog izvješća važno je naglasiti kako u Europskoj uniji postoji velika zajednica Korejanaca.

Toga radi podržavam nacrt izvješća Odbora za pravna pitanja o prijedlogu odluke Vijeća o ovlašćivanju određenih država članica da u interesu Europske unije prihvate pristup Republike Koreje Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima međunarodne otmice djece iz 1980.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς.* – Η Σύμβαση της Χάγης του 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, αποτελεί εργαλείο ζωτικής σημασίας και θεσπίζει ένα σύστημα που παρέχει στα συμβαλλόμενα κράτη τη δυνατότητα να συνεργάζονται για την εξεύρεση λύσης σε καταστάσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών. Το σύστημα της σύμβασης καθίσταται πιο αποτελεσματικό με την προσχώρηση περισσότερων χωρών. Για αυτό και υπερψηφίσαμε την έκθεση.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Η Συνθήκη της Χάγης για τις απαγωγές παιδιών, είναι ανάγκη να επικυρωθεί από όλα τα κράτη. Με τον τρόπο αυτό λύνονται τα χέρια των αρχών για συνεργασία τόσο στον τομέα των ερευνών παγκοσμίως όσο και στον επαναπατρισμό του θύματος.

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που λύνονται, μάλιστα, είναι στις περιπτώσεις των γονιών που χωρίζουν και ανήκουν σε διαφορετικά κράτη.

József Szájer (PPE), *írásban.* – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hági Egyezmény olyan rendszert hoz létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. Az ilyen esetekben a legnagyobb probléma az államok jogrendszerének nemzeti jellege. Az egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszabálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik. Az egyezmény továbbá olyan rendszert hoz létre, amellyel biztosítható a jogellenesen külföldre vitt gyermek azonnali visszatérése.

Az EU e területen jelenleg kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik, ahogyan azt a Bíróság 1/13. számú véleményében megerősítette. A tagállamok tehát már nem járhatnak el saját hatáskörükben. A probléma abból adódik, hogy az egyezmény nem rendelkezik a nemzetközi szervezetek önálló fellépéséről, így Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a Korea csatlakozását még el nem fogadott két tagállamot – Ausztriát és Romániát –, hogy fogadja el Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatályba lépését Korea és az Európai Unió egésze között. A fentiekre tekintettel szavazatommal támogattam a jelentést.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban.* – Szavazatommal támogattam a javaslat parlamenti jóváhagyását, mert meggyőződésem, hogy ezzel is erősíthetjük a jogellenesen külföldre vitt gyermekek nemzetközi védelmét. Tudatában vagyok annak, hogy a vonatkozó Hági Egyezmény az elmúlt bő három évtizedben az egyik legszélesebb körű és a gyakorlatban legsikeresebb nemzetközi jogi eszköznek bizonyult, amelyet a részes államok gyakran és aktívan használnak jogalapként a joghatóság megállapításához és az eljárások lefolytatásához a szülei válása után nehéz és vitatott helyzetbe került gyermekek ügyében. Az EU-nak jelenleg kizárólagos külső kompetenciája van eljárni ilyen ügyekben, ám a konvencióhoz csatlakozó újabb államok esetében tagállami megerősítés, illetve a Tanács ennek megfelelő döntése szükséges az – adott esetben Korea és az EU közötti – hatályba lépéshez. Figyelemmel arra a tényre, hogy a Hági Egyezmény működése annál hatékonyabb, minél több állam részese a rendszernek, a koreaiak csatlakozását is üdvözlendőnek tartom.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Adoptarea Convenției de la Haga privind aspectele civile ale răpirii internaționale de copii în 1980 a constituit un moment foarte important la nivel internațional. Convenția a fost ratificată de toate statele membre ale UE, instituind cooperarea între statele semnatare în acest domeniu. În vederea aplicării Convenției, în relația cu state terțe, pe întreg teritoriul UE este nevoie de autorizarea statelor membre de către Consiliul European. Este și cazul aderării Coreei de Sud, partener asiatic important, cu care statele membre au relații foarte bune.

În prezent, Consiliul trebuie să autorizeze majoritatea statelor membre, cu excepția Cehiei, Irlandei și Lituaniei, care au acceptat deja aderarea Coreei de Sud, și a Danemarcei, care este exclusă din politica Uniunii în domeniul justiției civile, să accepte această aderare, ceea ce va permite intrarea în vigoare a Convenției între statul sud-coreean și UE. Este un pas important în favoarea cetățenilor UE de origine coreeană, de aceea susțin adoptarea acestui raport.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Cette convention établit un système permettant aux États contractants de coopérer pour trouver une solution dans les cas d'enlèvements internationaux d'enfant.

Bien souvent, cette situation se présente lorsqu'un couple se sépare. Pour le mari ou la femme originaire d'un autre pays, il peut être tentant de mettre à profit l'absence de coopération entre les États pour obtenir la garde des enfants. La presse se fait fréquemment l'écho de cas d'enlèvements internationaux d'enfants qui se produisent au moment d'une séparation ou d'un divorce.

Le problème majeur est constitué par la conception nationaliste qui sous-tend le système juridique des États. Il arrive souvent que les juridictions des deux États intéressés se déclarent compétentes et que chacune d'elles confie la garde de l'enfant à celui des parents qui a la nationalité de l'État où elle siège.

La convention en question a pour objet de remédier à ce genre de situation au niveau international en établissant la compétence des juridictions et de la loi de l'État où l'enfant réside. Elle met également en place un système visant à garantir le retour immédiat de l'enfant qui a été enlevé.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The Hague Convention (1980) on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument, ratified by all EU Member States. The Convention created a cooperative system between the signatory states in the goal of resolving cases of international child abduction. Most often, reports of child abduction are the result of a couple separating, where the mother and father are from different states. States often are unwilling or unable to cooperate with one another during instances of child abduction as a result of national bias or differing legal systems. Parents frequently exploit these legal and judicial disparities in order to secure full custody of the child in a particular state. I voted in favour of the accession of Korea so that child abduction at the international level can be resolved through the competent courts of the state of residence of the child.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Glasovala sam za pristup Južne Koreje Haškoj konvenciji o građansko-pravnim aspektima, budući da Europska unija ima isključivu vanjsku nadležnost na tom području te države članice više ne mogu djelovati samostalno. Prihvatanjem pristupa Konvencija će stupiti na snagu između Južne Koreje i svih država članica Europske unije.

Problem međunarodne otmice djece javlja se većinom u slučajevima kada su roditelji rastavljeni ili razvedeni, a imaju državljanstvo u dvije različite države. Ukoliko roditelj u takvoj situaciji odvede dijete u svoju državu, nacionalni sudovi u obje države proglašavaju se nadležnima i donose pristrane odluke.

Pristupanjem ovoj Konvenciji države prihvataju odluku da je nadležan sud one države u kojoj dijete ima boravište, te se jamči hitan povratak otete djece.

Budući da u Europskoj uniji postoji velika zajednica Korejaca, ovo pristupanje Južne Koreje bit će od velike koristi i državama članicama Europske unije i Južnoj Koreji.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog sklepa Sveta o pooblastilu nekaterim državam članicam, da v interesu Evropske unije sprejmejo pristop Republike Koreje k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnopravnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok sem podprla.

Pogosto težave nastanejo, ko v paru pride do prenehanja življenjske skupnosti. Če sta starša iz različnih držav, je nevarnost, da bi kateri od njiju skušal izkoristiti Namen te konvencije je reševanje tovrstnih primerov na mednarodni ravni, in sicer tako, da za pristojna sodišča in pravo, ki se uporablja, določa sodišča in pravo države, v kateri ima otrok prebivališče. Konvencija določa tudi sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravno odvzetega otroka.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I support this proposal, which prioritises the welfare of the child in case of legal conflict (separation or divorce) between parents from different countries. This agreement will save time, money and suffering for the affected families and guarantees the protection of children in the entire territory of the Union.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – La convention de La Haye du 25 octobre 1980 sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants instaure un système de coopération entre les États contractants visant à régler les cas d'enlèvement international d'enfants. Elle a été ratifiée par tous les États membres de l'UE.

Dans de nombreux cas, ces problèmes se posent quand un couple est séparé. Si la mère et le père sont de différents États, il y a une tentation d'exploiter le manque de coopération entre les États afin d'assurer la garde de l'enfant. Il est courant que les tribunaux dans les deux États concernés se déclarent compétents, avec chacun d'eux attribution de la garde de l'enfant au parent qui est un ressortissant de leur État.

Le but de la convention est de résoudre de telles situations au niveau international, en établissant que les juridictions compétentes et les lois applicables sont celles de l'État de résidence de l'enfant. La convention introduit également un système qui assure le retour immédiat des enfants qui ont été enlevés.

Je vote pour l'adoption de ce texte car ce pays a fait le choix de demander cette adhésion.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Konwencja haska dotycząca cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę jest instrumentem o szczególnym znaczeniu. Po pierwsze, pozwala uniknąć przedłużającej się niepewności co do prawnego statusu dziecka. Towarzyszy ona sytuacji, w której rodzice dziecka są obywatelami dwóch różnych państw członkowskich i powstaje spór, któremu z nich przyznać nad nim opiekę i który sąd powinien o tym orzekać. Niewątpliwie w interesie dobra dziecka leży jak najszybsze rozstrzygnięcie tych kwestii oraz zagwarantowanie mu niezwłocznego i bezpiecznego powrotu.

W związku z przystąpieniem Korei Południowej do konwencji niezbędna jest decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do wyrażenia zgody na to przystąpienie. Umożliwi to wejście w życie umowy zawartej między Koreą Południową a całą Unią Europejską. Konwencja haska została już ratyfikowana przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz kilkadziesiąt innych krajów. Przystąpienie kolejnego państwa zasługuje na aprobatę i poparcie, dlatego zagłosowałem za rezolucją.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – A gyermekek jogellenes külföldre vitelének polgári jogi vonatkozásairól szóló, 1980. október 25-i Hágai Egyezmény olyan rendszert hozott létre, amely együttműködést tesz lehetővé a szerződő államok között, hogy megoldást találjanak a gyermekek jogellenes külföldre vitelének ügyében. A szóban forgó egyezmény célja az ilyen helyzetek nemzetközi szintű megoldása annak meghatározása révén, hogy a gyermek tartózkodási helye szerinti állam jogszábálya érvényesül, és az ügy ezen állam bíróságának hatáskörébe tartozik.

Dél-Koreának az egyezményhez való csatlakozását követően a Tanács határozatára van szükség, amely felhatalmazza a tagállamokat (az Unió polgári igazságszolgáltatási politikájából kimaradó Dánia, illetve a Dél-Korea csatlakozását már elfogadó Csehország, Írország és Litvánia kivételével), hogy elfogadják Dél-Korea csatlakozását. Ez lehetővé teszi majd az egyezmény hatálybalépését Dél-Korea és az Európai Unió egésze között. Az S&D álláspontját követve, megszavaztam a jelentést.

Traian Ungureanu (PPE), *în scris*. – Convenția de la Haga asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii are drept scop soluționarea cazurilor de răpire internațională de copii. În 2014, la solicitarea Comisiei Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost consultată cu privire la competența Uniunii referitoare la acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980. Avizul emis de Curte în octombrie 2014 a confirmat existența competenței exclusive a Uniunii în ceea ce privește acceptarea aderării unui stat terț la Convenția din 1980.

În decembrie 2012, Republica Coreea și-a depus instrumentul de aderare la Convenția din 1980, însă în urma aderării acestui stat la convenție, este necesară o decizie a Consiliului care să autorizeze statele membre, cu excepția celor care au acceptat deja aderarea și a Danemarcei, care este exclusă din politica Uniunii în domeniul justiției civile, să accepte această aderare. Acest lucru va permite intrarea în vigoare efectivă a convenției între Republica Coreea și întreaga Uniune Europeană.

Raportul Parlamentului European susține aderarea acestui stat la Convenție și propune aprobarea fără modificări astfel încât copiilor în cauză să le fie asigurată protecția acordată pe întregul teritoriu al Uniunii.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de la Haya en relación a los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, porque supone mayor protección y garantías para los mismos. El Convenio de la Haya establece un sistema que permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a las situaciones de sustracción internacional de menores. Estos casos suelen darse en casos de separaciones con progenitores de diferentes países. El Convenio regula que la legislación aplicable en estos casos sea la del Estado de residencia del menor. También instaura un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. — Plankiai vertinu, nes Konvencijoje numatoma sistema, pagal kurią užtikrinama, kad pagrobtas vaikas būtų nedelsiant grąžintas.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the report on the proposal for a Council decision authorising certain Member States to accept, in the interest of the European Union, the accession of the Republic of Korea to the 1980 Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Hague Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction is a vitally important instrument that has been ratified by all EU Member States. The Convention introduces a system of cooperation between the contracting states aimed at settling cases of international child abduction. In many instances, these problems arise when a couple has separated. If the mother and father are from different states, there is a temptation to exploit the lack of cooperation between those states in order to secure custody of the child. The biggest problem in such cases is the national bias of the legal systems of individual states. The purpose of the Convention is to resolve such situations at an international level, by establishing that the competent courts and applicable laws are those of the state of residence of the child. I believe that the accession of Korea is to be welcomed, especially as there is a significant Korean community in Europe.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – El Convenio de La Haya de 25 de octubre de 1980 sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, ratificado por todos los Estados miembros de la Unión, es un instrumento de importancia crucial, dado que el sistema que establece permite la cooperación de los Estados contratantes para encontrar una solución a los conflictos internacionales de esta índole. Ya que el principal problema en estos casos es el sesgo de los ordenamientos jurídicos de los Estados en favor de sus propios nacionales, el objetivo del Convenio es resolver estas situaciones a escala internacional, además de instaurar un sistema para garantizar el regreso inmediato del menor sustraído. Tras la adhesión de la República de Corea al Convenio, es necesaria una decisión del Consejo para que entre en vigor y para que de este modo los menores de este país estén protegidos contra la sustracción ilegal. Por consiguiente, he considerado oportuno votar a favor de este texto.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de la adhesión de Corea al Convenio de La Haya sobre los aspectos civiles de la sustracción internacional de menores, puesto que considero positivos este tipo de coordinación entre los Estados a la hora de resolver los delicados casos de la sustracción internacional de menores, con el objetivo de avanzar hacia el respeto de los derechos e intereses de los niños y niñas.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – De toetreding van de Republiek Korea tot het verdrag van 's-Gravenhage brengt kinderen uit een internationaal gemengd gezin, waarvan één ouder Koreaan is, rechtszekerheid wanneer de ouders scheiden.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Trata-se de uma proposta para que haja uma decisão do Conselho relativamente à autorização da adesão República da Coreia (Sul), existe outra, como todos nós sabemos, à Convenção de Haia sobre os Aspectos Cíveis relativos ao Rapto Internacional de Crianças. Esta Convenção privilegia a cooperação internacional por exemplo num caso de divórcio em que um pai/uma mãe de diferentes nacionalidades foge com o seu filho para outro país.

A Convenção visa solucionar este tipo de situações à escala internacional ao estabelecer que os casos são julgados pelos tribunais competentes e de acordo com a legislação aplicável do Estado de residência do menor. A Convenção estabelece igualmente um sistema que assegura o regresso imediato dos menores raptados.

Recomenda-se neste caso a adesão da República da Coreia do Sul aos restantes Estados-Membros, visto que a Irlanda, a República Checa e a Lituânia já deram o seu aval a essa adesão. A Dinamarca está excluída desta cooperação. Apoiamos.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Das Übereinkommen beinhaltet ein System zur Zusammenarbeit der Vertragsstaaten, das Fälle internationaler Kindesentführungen durch getrennte Partner unterschiedlicher Nationalität lösen soll. Dies erfolgt, indem festgelegt wird, dass die Zuständigkeit bei den Gerichten des Wohnsitzstaates des Kindes liegt und dessen Recht anwendbar ist. Ferner wird durch das Übereinkommen ein System eingeführt, durch das gewährleistet wird, dass Kinder, die entführt wurden, sofort zurückgegeben werden. Angesichts der zunehmenden Häufung problematischer Fälle von internationalen Sorgerechtsstreitigkeiten halte ich dieses Übereinkommen für sinnvoll und habe daher zugestimmt.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As a children's rights champion, I welcome the accession of Korea to this important Convention. This will allow it to cooperate with other State Parties to the Convention, including EU Member States, on tackling and combating child abduction.

Tomáš Zdechovský (PPE), *písemně*. – V posledních letech můžeme čím dál častěji vidat případy mezinárodních únosů dětí, jelikož je běžné, že matka a otec mnohdy pochází z odlišných států. V případě neshod se pak snaží získat svého potomka tím, že ho odvezou do státu svého původu, jelikož spoléhají na to, že dané státy nespolupracují, a tudíž pro ně bude obtížnější dostat dítě zpět. Jsem proto přesvědčen, že by měl existovat jednotný systém spolupráce mezi státy, jehož cílem je nalézt řešení v případě mezinárodních únosů dětí. V současné době totiž stále mohou nastat případy, kdy soudy obou zemí pravomocně svěří dítě do péče toho rodiče, který je státním příslušníkem daného státu. Haagská úmluva, kterou ratifikovaly všechny státy EU, tyto situace řeší a rovněž také zavádí systém okamžitého návratu uneseného dítěte zpět do jeho vlasti. Vítám proto přistoupení Korejské republiky k Haagské úmluvě a jsem si jistý, že tento krok napomůže k lepší ochraně dětí v případě jejich únosu za hranice státu.

Jana Žitňanská (ECR), písomne. – Háagsky dohovor o medzinárodných únosoch detí z roku 1980 je mimoriadne dôležitým nástrojom na riešenie občianskoprávných aspektov medzinárodných únosov detí. Medzinárodné únosy detí sú obrovským negatívnym zásahom do života celej rodiny a najmä psychiky dieťaťa. Cieľom tohto dohovoru je preto obnoviť pôvodný stav okamžitým vrátením neoprávneného dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, a to prostredníctvom systému spolupráce medzi ústrednými orgánmi určenými zmluvnými stranami. Dohovor doteraz ratifikovalo 93 štátov vrátane všetkých členských štátov Európskej únie. Vzhľadom na cieľ dohovoru je preto veľmi dôležité, aby k nemu pristúpilo čo najviac krajín, a tým sa do čo najväčšej miery redukovali situácie, keď je dieťa unesené do zahraničia, ale, bohužiaľ, neexistuje právny nástroj, ktorý by pomohol dieťaťu navrátiť, keďže krajina, do ktorej bolo unesené, tento dohovor neratifikovala. Z týchto dôvodov som preto uvítala, že sa Kórea rozhodla k dohovoru pristúpiť, a správu o prijatí tohto pristúpenia Európskou úniou som podporila.

Milan Zver (PPE), písno. – Podprl sem predlog sklepa Sveta o pooblastilú nekaterim državam članicam, da v interesu Evropske unije sprejmejo pristop Republike Koreje k Haaški konvenciji iz leta 1980 o civilnoprvnih vidikih mednarodnega protipravnega odvzema otrok.

Haaška konvencija iz leta 1980 določa sistem, ki državam pogodbenicam omogoča sodelovanje pri iskanju rešitev za primere mednarodnega protipravnega odvzema otrok, ki pogosto nastanejo v primeru prenehanja življenjske skupnosti. Konvencija določa mednarodno pristojnost in kolizijska pravila za reševanje tovrstnih sporov ter sistem za zagotavljanje takojšnje vrnitve protipravnega odvzetega otroka.

Po pristopu Južne Koreje h konvenciji mora Svet s sklepom pooblastiti države članice, da sprejmejo pristop Južne Koreje. S tem bo konvencija začela veljati med Južno Korejo in celotno Evropsko unijo.

9.4. Globalne cele oraz zobowiązania UE dotyczące żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie (B8-1042/2016)

Ustne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Nagy örömmel láttam a világ táplálkozásai és élelmiszer-biztonságával kapcsolatos jelentésben az élelmiszer-önrendelkezés kifejezést. Régen tudjuk, hogy az éhezésre a megoldást az élelmiszer-önrendelkezés jelenti, ami a következőt takarja: minden nemzetnek, minden közösségnek joga van arra, hogy a saját termőföldjét ellenőrizze és használja, éppen ezért a földhasználó külföldiek által vagy akár belföldi oligarchák által tilos. Az élelmiszer-önrendelkezésnek a része az is, hogy minden nemzet, minden közösség jogosult arra, hogy megtermelje a saját élelmét. Éppen ezért kell azt mondanom, hogy ez a cél, amit megjelöl helyesen ez a jelentés, teljesen ellentétben van azzal, amit az Európai Unió ezzel szemben csinál, például az akár Kanadával, akár az Egyesült Államokkal kötött szabadkereskedelmi megállapodás, amely pontosan ezzel ellentétben hozza be az élelmet távoli tájokról Európába.

Monica Macovei (ECR). – Domnule preşedinte, discutăm despre securitatea alimentară în lume. Aristofan ne spunea că „foamea nu recunoaşte alt prieten decât pe cel care o hrăneşte”. Haideți să nu mai hrănim foamea și să cerem Comisiei să sporească investițiile în regiunile în care oamenii nu au ce mânca. Agenția ONU pentru ajutor umanitar ne spune că peste 800 de milioane de oameni în lume nu au suficientă mâncare pentru a fi sănătoși. Cu alte cuvinte, mor de foame mai devreme sau mai târziu. Peste 200 de milioane de copii suferă în dezvoltarea lor tot din cauza subnutriției și a faptului că nu au ce mânca. Haideți să spunem adevărul despre toți acești oameni: mor de foame.

Eradicarea foamei și a malnutriției până în 2030, așa cum ne propunem, se poate face numai prin investiții în aceste regiuni pentru a crea locuri de muncă, investiții în agricultură sau în acele zone, în acele profesii în care ei se pricep sau familiile lor.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I supported this proposal, sharing the rapporteur's belief that policy coherence, with the focus on sustainable agriculture, is central to ending hunger by 2030. Eradicating poverty and hunger are integrally linked to boosting food production, agricultural productivity and rural incomes.

From an Irish perspective, I can appreciate the emphasis placed on local food production and share the belief that agricultural systems worldwide must become more productive and less wasteful. This report outlines the ways and means by which such integrated decision-making processes, at national and regional levels, can adequately address trade-offs – among them agriculture and climate change. We find ourselves at a pivotal stage where the effects of climate change will demand greater collaboration between Member States to recognise and address the role of climate-resilient agriculture and food systems in combating nutrition and security. I therefore supported the recommendations.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já jsem podpořil tento návrh usnesení i jako člen Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova. Mám za to, že bychom měli podporovat právě zemědělskou výrobu ve státech, zejména v těch chudých státech, kde jejich síly současně nestačí, a proto je nutné přistoupit k inovacím, vyšší produktivitě, efektivitě výroby zemědělské. To je velice podstatné.

V mém vlastním státě jsem byl vždycky horlivým zastáncem místní regionální zemědělské výroby, protože ta má potom nejmenší náklady, které by mohly škodit dopravě, mohly by škodit jiným emisím v rámci těch regionů, takže je třeba podporovat i regionální zemědělství.

Myslím si, že občas bohužel naše politika stojí v takovém protimlúvu. My chceme podporovat ty chudé země, ale tam mnohdy dochází k porušování lidských práv. V tomto smyslu bychom si měli uvědomit, zdali je pro nás přednější zachraňovat životy nebo třeba do jisté míry podporovat autoritářské režimy. S tím se budeme muset jednou vypořádat.

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – La seguente proposta di risoluzione, che riguarda l'alimentazione e la sicurezza alimentare nel mondo, tocca molti punti fondamentali e importanti. Tra questi vanno sottolineati: l'attenzione ai piccoli produttori e alle aziende agricole a conduzione familiare, la lotta al *land grabbing*, la sovranità alimentare, lo sviluppo di politiche agricole sostenibili e quindi l'attenzione per l'ambiente, il rifiuto agli OGM, alle coltivazioni intensive, alle coltivazioni che privilegiano le esportazioni, la lotta agli sprechi alimentari e gli incentivi a favore di un'agricoltura sostenibile. Poiché reputo quanto detto in precedenza di fondamentale importanza, ho espresso un voto positivo.

Tim Aker (EFDD), in writing. — UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. This calls on Member States to invest financially in projects, but this could lead to a misuse of funds. In addition, it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – He votado a favor de este informe porque plantea mecanismos frente a la situación de la nutrición y seguridad alimentaria en el mundo con los que estoy de acuerdo. Es el caso de apoyar a las pequeñas agricultoras y agricultores, una agricultura sostenible y resiliente climáticamente, la instauración de derechos basados en políticas públicas, medidas eficaces para luchar contra el acaparamiento de tierras en los países en desarrollo, la dimensión de género y la privatización de las semillas.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), in writing. — We voted in favour of this report which dealt with the issue of food security, especially in the developing world. There were many excellent points made in this report including highlighting the negative impacts on nutrition of: industrial agriculture; the privatisation of seeds; GMOs; and land-grabbing. Local food production linking in small-scale food producers is key to successfully tackling nutritional issues. This report also highlights that the right to water 'goes hand-in hand' with the right to food and that the UN resolution of 2010 has not yet resulted in decisive action to establish the right to water as a human right.

Eric Andrieu (S&D), par écrit. – J'ai voté pour cette résolution. La Commission doit veiller à ce qu'elle aborde toutes les formes de malnutrition, tout en comblant l'énorme écart de financement actuel pour des interventions spécifiques en matière de nutrition. La Commission doit assumer ses engagements. La mise en œuvre du plan SDG 2 de lutte contre la faim et de la malnutrition est une priorité!

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. – I have voted against the motion for a resolution on global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. While I appreciate the effort to call on the Member States to step up with their commitments for global food security, the final document had serious weaknesses, deploring that the EU biofuels policy is encouraging speculation on arable land and urging the EU to remove public incentives for the production of crop-based biofuels. Additionally, despite the fact that this resolution stressed the need for EU trade and development policy to respect the political and economic policy space of developing countries in order for them to establish the necessary policies to promote sustainable development and dignity for their people, including food sovereignty, it failed to respect the right of local food producers to have control over their land, seeds and water, meaning that privatisation of natural resources was not excluded, due to an unsuccessful amending attempt, from the final text.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ του σχεδίου ψηφίσματος για τους παγκόσμιους στόχους και τις δεσμεύσεις της ΕΕ για τη διατροφή και την επισιτιστική ασφάλεια στον πλανήτη, διότι αναφέρεται σε διάφορα σημαντικά θέματα όπως η αντιμετώπιση της δυσθρεψίας, του υποσιτισμού καθώς και της σπατάλης τροφίμων.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. En 2014, seul 0,57 % de l'aide publique au développement est consacré aux causes immédiates de la dénutrition.

La question englobe les notions de prise en considération d'autres formes de dénutrition, d'augmentation des investissements pour combattre les causes de cette dénutrition et de mise en place de «filets de sécurité sociale» dans ces pays.

En effet, la résolution rappelle que, d'ici 2030, faim et malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petits producteurs et exploitations qui sont des maillons essentiels. Les nouvelles cultures soutenues devront faire face aux changements climatiques inéluctables, tout en respectant biodiversité et environnement.

Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition.

J'ai par conséquent voté pour cette résolution.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This matter was not the subject of a roll-call vote. In the interests of democracy and transparency, I would therefore like to confirm that I voted against the final resolution.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte car il est important que les acteurs mondiaux, nationaux et locaux agissent véritablement de façon coordonnée et accélérée pour lutter contre la malnutrition afin de réaliser le programme de développement durable à l'horizon 2030 et d'atteindre le deuxième objectif de développement durable (ODD) consistant à éliminer la faim.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pasiūlymą dėl tolesnių veiksmų siekiant pasaulinių tikslų ir dėl ES įsipareigojimų dėl mitybos ir aprūpinimo maistu pasaulyje. Šiuo metu pasaulyje yra 159 mln. sutrikusio vystymosi vaikų (pagal amžių per žemo ūgio) ir 50 mln. vaikų, patiriančių išsekimą (pagal ūgį per mažo svorio, dažnai siejamo su didžiuliu badu). Netinkama mityba silpnina fizinius ir suvokimo gebėjimus bei užsuka skurdo ratą. Komisija mitybos veiksmų plane įsipareigojo iki 2025 m. 7 mln. sumažinti sutrikusio vystymosi vaikų skaičių, tačiau investicijos į mitybą tebėra nepakankamos. Todėl pritariu, kad Komisija turi laikytis savo įsipareigojimo investuoti 3,5 mlrd. eurų siekiant iki 2025 m. mažiausiai 7 mln. sumažinti sutrikusio vystymosi vaikų skaičių.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A határozati javaslat meglepő határozottsággal, már-már radikálisnak mondható megfogalmazással áll ki olyan fogalmak, mint az élelmiszer-önrendelkezés mellett. Szövege többször utal ennek fontosságára – különösen a fejlődő országok esetében. Sajnos az utalást sehol sem köti össze az élelmiszerek globális kereskedelmének kontraproduktív voltával. Néhány éve ilyen célirányosan és világosan a családi gazdálkodók világszervezete, a Via Campesina fogalmazta meg az éhezés és az alultápláltság globális problémáját. A ma éhezői korábban magukat ellátni képes kisgazdálkodók voltak, és a gazdagabb országokból beáramló, csupán a támogatások miatt olcsó élelmiszer tette tönkre őket.

A tervezet nem ismeri fel, hogy az éhezés, az alultápláltság rendszerszintű probléma (a tőke erőforrás-elszívó szerepe), amit nem lehet segélyekkel és politikai szólalomokkal tartósan orvosolni. A határozati javaslat szövegének elfogadása mélyreható következményeket von maga után. Amennyiben ezt a Bizottság vagy a Tanács be akarja tartani, az csak a szabadkereskedelmi egyezmények felülvizsgálata mellett lehetséges. A javaslatot szavazatommal támogattam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The resolution calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – D'après ce texte, à travers le vaste monde, 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. En 2014 seul 0,57 % de l'aide publique au développement est consacré aux causes immédiates de la dénutrition. En effet, la résolution rappelle que, d'ici 2030, faim et malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petits producteurs et exploitations qui sont des maillons essentiels. Les nouvelles cultures soutenues devront faire face aux changements climatiques inéluctables, tout en respectant biodiversité et environnement. Bien évidemment, toutes ces mesures appellent aussi de nouveaux investissements que cette résolution estime à 7 milliards/an pour atteindre les objectifs. Ceci tout en demandant des indicateurs précis d'évaluation des résultats obtenus par le plan d'action de l'UE.

Il vaut évidemment mieux aider les populations à vivre décemment chez elles plutôt que de les laisser venir chez nous.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Il est essentiel que les acteurs mondiaux, nationaux, locaux, gouvernementaux, non gouvernementaux et privés agissent véritablement de façon coordonnée et accélérée pour lutter contre la malnutrition afin de réaliser le programme de développement durable à l'horizon 2030.

La sécurité alimentaire et la nutrition doivent être améliorées grâce à une meilleure gouvernance, à une responsabilité accrue et à des politiques alimentaires et nutritionnelles globales, fondées sur les droits.

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE), *por escrito*. – Esta Resolución hace un llamamiento a todos los agentes a escala mundial, nacional y local, tanto de carácter gubernamental como privado, para que coordinen y aceleren sus acciones para luchar contra la malnutrición con el fin de cumplir con la Agenda 2030 y alcanzar el ODS 2 relativo a poner fin al hambre.

El informe, en el párrafo 12, también destaca la necesidad de garantizar el acceso de todos los pueblos a la tierra, como elemento fundamental para la soberanía alimentaria y subraya que el acaparamiento de tierras representa una amenaza para la seguridad alimentaria y la nutrición. Asimismo, pide medidas a la Comisión para luchar contra el acaparamiento de tierras y elaborar un plan de acción para combatirlo.

Algunas enmiendas sobre transgénicos pedían no apoyar los cultivos OGM, lo cual me parece demasiado genérico, puesto que hay que analizar sus efectos y consecuencias caso por caso, y dejar que sean los organismos científicos quienes determinen el potencial impacto para el medioambiente, la economía o la salud. Frente a los dogmas sesgados hago un llamamiento para utilizar la razón y el criterio científico a la hora de valorar los efectos de dichos cultivos.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Il secondo degli obiettivi di sviluppo sostenibile e i traguardi a esso associati mirano a porre fine, entro il 2030, alla fame e alla malnutrizione nel mondo, aumentando la produttività dei piccoli coltivatori, creando sistemi alimentari sostenibili e resilienti ai cambiamenti climatici. La proposta di risoluzione comune che oggi ho sostenuto ribadisce l'importanza di azioni realmente coordinate e più rapide tra gli attori governativi, non governativi e privati a livello globale, nazionale e locale per far fronte alla malnutrizione e alla fame. L'Unione europea deve mobilitarsi, insieme ai governi dei paesi in via di sviluppo, per avviare immediatamente investimenti finanziari a lungo termine a favore della sicurezza alimentare e nutrizionale e dell'agricoltura sostenibile. Occorre tornare a investire nella produzione alimentare locale, sui piccoli produttori alimentari e sulle pratiche agro-ecologiche prevedendo anche l'istituzione di regimi di tutela sociale per garantire a tutti l'accesso ad alimenti nutrienti in maniera continuativa. Le azioni dell'UE devono essere allineate al principio della coerenza delle politiche per lo sviluppo e i suoi Stati membri devono impegnarsi a non sostenere le coltivazioni OGM nell'adempiere ai loro obblighi in materia di alimentazione e sicurezza alimentare nel mondo.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución sobre nutrición y seguridad alimentaria que reconoce el derecho a la alimentación como un derecho humano. La resolución también hace referencia a la amenaza que el acaparamiento de tierras en países en desarrollo supone para los objetivos globales sobre nutrición y seguridad alimentaria, llamando a la instauración de medidas concretas para garantizar la seguridad de tenencia de la tierra. Finalmente, consideramos muy positivo, también, que la resolución haga hincapié en que la privatización de las semillas y los transgénicos suponen una amenaza para la soberanía alimentaria de los países.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer a la ponente este informe sobre los objetivos a escala mundial y compromisos de la Unión en material de nutrición y seguridad alimentaria en el mundo. He apoyado la enmienda que pide a la Unión y a sus Estados miembros que no apoyen los cultivos OMG al cumplir los compromisos sobre nutrición y seguridad alimentaria en el mundo.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté favorablement à la résolution fixant les objectifs et les engagements de l'Union européenne en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. En effet, 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation (liée à la famine).

En tant que souverainistes conséquents, nous estimons qu'il faut donner aux pays en développement, et plus particulièrement en Afrique sub-saharienne, les moyens d'atteindre l'autosuffisance alimentaire en conservant les producteurs locaux enracinés sur leur territoire. Ces mesures permettront aussi de lutter contre l'immigration massive en encourageant les populations à construire l'avenir de leurs pays.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Ho inteso appoggiare col mio voto la relazione che analizza le prossime tappe verso il conseguimento degli obiettivi globali e degli impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – La primera cumbre de «Nutrición para el Crecimiento» tuvo lugar en Londres en 2013, donde se comprometieron veintitrés mil millones de dólares y medidas inmediatas para abordar los problemas de nutrición.

La resolución del Parlamento Europeo, quiere mantener la nutrición en el centro de la agenda política de la Unión. Con la esperanza de lograr un impacto significativo antes de la nueva cumbre prevista para Tokio 2020, se subraya la importancia de una reunión de alto nivel sobre esta cuestión con el objetivo de desarrollar respuestas ante los desafíos sobre nutrición, fomentar la alimentación para impulsar la economía —a nivel continental, África pierde alrededor del 11 % de su PIB debido a la mala alimentación—; frenar la malnutrición, en especial, durante los primeros 1 000 días de vida; y hacer realidad la visión del Decenio de Acción sobre la Nutrición (2016-2025) —que se lanzó en septiembre durante la Asamblea General de Naciones Unidas—. Por todo esto, he votado a favor de esta resolución.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje Europos Parlamentas pabrėžia, kad reikia spręsti sistemines problemas, kurios lemia visų formų prastą mitybą. Reinvestavimas į vietos maisto produktų gamybą, ypač daug dėmesio skiriant smulkiesiems maisto gamintojams ir agroekologinei praktikai, yra pagrindinė sąlyga siekiant, kad mitybos strategijos būtų sėkmingai įgyvendinamos. Taip pat nepaprastai svarbu sukurti socialinės apsaugos schemas, pagal kurias būtų užtikrinta, kad visi asmenys visuomet turėtų prieigą prie maistingo maisto. Parlamentas taip pat pabrėžia, kad kovojant su nepriealgio problema pirmenybė turėtų būti teikiama vietos maisto produktų gamybai, ir pabrėžia paramos, teikiamos smulkiesiems ūkininkams ir ūkininkėms kaip maisto produktų gamintojams, svarbą. Todėl

svarbu raginti ES, igyvendinant savo pasaulinę mitybos strategiją, padėti besivystančioms šalims ir smulkiesiems ūkininkams kurti vietos rinkas, vietos vertės grandines ir maisto perdirbimo galimybes ir padėti jiems jomis pasinaudoti, tuo pačiu metu igyvendinti prekybos politikos priemones, kuriomis būtų remiami minėti veiksmi.

Andrea Bocskor (PPE), írásban. – A jelentéssel kapcsolatos szavazataim meghatározásakor két fő szempont vezérelt: egyrészt a gazdasági migráció jelentős csökkentése illetve megszüntetése érdekében a fejlődő országokban a helyszínen kell elősegíteni a szükséges mennyiségű és minőségű élelmiszer megtermelését oly módon, hogy a folyamat hosszú távon fenntartható legyen, a környezet minimális szennyezésével, a természeti erőforrások hatékony felhasználásával járjon. Másrészt a magyar Alaptörvénnyel összhangban ellenzem a GMO vetőmagok felhasználását, az így előállított termékek kereskedelmét.

Franc Bogovič (PPE), pismo. – Ne glede na to, da sem se pri končnem glasovanju o resoluciji o svetovnih ciljih in zavezah EU o zanesljivi preskrbi s hrano in prehranski varnosti v svetu vzdržal, zelo podpiram vse programe, ki jih izvaja Evropska unija, tako v obliki humanitarne kot tudi v obliki razvojne pomoči tretjim državam.

Prišel je čas, da se osredotočimo na razvojno pomoč EU, da v deželah, v katerih je največje pomanjkanje hrane, torej v Afriki, pomagamo razviti malo kmetijstvo. Tovrstno kmetijstvo je osnova za to, da bodo ljudje prišli do svoje hrane ter hkrati ustvarjali nova delovna mesta. Evropa lahko zelo veliko naredi na izobrazbi in izmenjavi izkušenj.

Če bomo uspešni na področju prehranske varnosti v državah v razvoju, bomo delno rešili tudi problem migracij, s katerim se bomo po svetu soočali tudi v prihodnje.

Simona Bonafè (S&D), per iscritto. – Il diritto all'alimentazione è riconosciuto come un diritto inalienabile per tutte le persone indistintamente e ovunque esse vivano. La lotta alla malnutrizione costituisce un impegno fondamentale dell'Unione europea, in vista del conseguimento degli obiettivi globali in materia di sviluppo sostenibile entro il 2030. Sono oltre 159 milioni i bambini affetti da malnutrizione. Sostengo questa risoluzione del Parlamento europeo che si propone come strumento per uno sviluppo sostenibile in grado di promuovere la sicurezza alimentare per quelle 795 milioni di persone che non hanno alimenti a sufficienza per condurre una vita sana e attiva. Questa cifra evidenzia la necessità di agire direttamente alla radice del problema, sostenendo prima di tutto lo sviluppo delle zone rurali, dove i tassi di malnutrizione sono più elevati. La necessità è proprio quella di organizzare interventi mirati a sostenere il settore agricolo, a partire dalla tutela di agricoltori su piccola e piccolissima scala, puntando ad accrescere la loro produttività. Questi interventi sono indispensabili per ottenere uno sviluppo agricolo sostenibile e resistente ai cambiamenti climatici, in grado di garantire alimenti ad una popolazione globale prevista di 8,5 miliardi di persone entro il 2030.

Biljana Borzan (S&D), napisan. – Podržavam ovo Izvješće u kojem se naglašava važnost postizanja održivog razvoja, usmjerenog na okončanje gladi i pothranjenosti do 2030. godine.

Smatram kako Europska komisija, Vijeće, zemlje članice i međunarodna zajednica, kao i vlade zemalja u razvoju, moraju odmah krenuti u borbu protiv svih oblika pothranjenosti i mobilizirati dugoročna financijska ulaganja za hranu, sigurnost prehrane i održivu poljoprivredu te za poboljšanje sigurnosti hrane i prehrane kroz poboljšanje upravljanja i odgovornosti.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), par écrit. – Cette question et proposition de résolution visent à augmenter encore les efforts financiers de l'UE pour lutter contre la malnutrition et la faim dans le monde. Même si l'utilisation des fonds est insuffisamment contrôlée, je suis bien sûr en faveur de ces dispositions qui visent à une autosuffisance alimentaire des pays concernés.

Par conséquent, je vote pour.

Mercedes Bresso (S&D), in writing. – I voted in favour of the resolution on the next necessary steps towards attaining global goals on nutrition and food security because I strongly believe the EU must be better committed to fighting against hunger and poverty in the world. In particular, this resolution reaffirms the importance of common actions addressing malnutrition in order to fulfil the 2030 Agenda and the Sustainable Development Goals.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – È importante che si compiano azioni coordinate e più rapide tra gli attori governativi, non governativi e privati dello sviluppo a livello globale, nazionale e locale che mirino a far fronte alla malnutrizione e per porre fine alla fame. Devono essere effettuati investimenti finanziari a lungo termine nella sicurezza alimentare e nutrizionale e nell'agricoltura sostenibile. È necessario anche investire per ridurre il numero di bambini affetti da un ritardo della crescita e, soprattutto, è fondamentale che tali investimenti affrontino in modo diretto le cause immediate della denutrizione infantile. Oltre al ritardo della crescita, altre manifestazioni della malnutrizione, devono essere affrontate dalle politiche e dai sistemi sanitari. Vanno uniti gli interventi umanitari a quelli di sviluppo. Devono essere sviluppati indicatori specifici per l'attuazione del piano di azione dell'UE e bisogna migliorare la raccolta di dati completi e disaggregati sull'alimentazione e sulle questioni connesse, in modo da pianificare meglio le azioni future.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Cette proposition de résolution demande à la Commission européenne de s'attaquer efficacement à la malnutrition dans le monde en consacrant spécifiquement à la sécurité alimentaire un budget de 400 millions d'euros par an. Pour rappel, 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance et 50 millions d'émaciation. Le texte préconise donc de mettre en place des dispositifs de protection sociale dans les pays concernés et de soutenir les producteurs locaux qui contribuent à y assurer l'autosuffisance alimentaire. Des programmes visant à scolariser les enfants sont également évoqués dans le texte. Ces engagements nécessitent évidemment des investissements conséquents évalués à 7 milliards d'euros par an. Nous sommes en parfaite adéquation avec la philosophie du texte et nous sommes favorables à l'augmentation de la part de l'aide au développement consacrée à la malnutrition d'autant plus que ces aides contribueront à fixer les populations dans leur pays d'origine. C'est la raison pour laquelle j'ai voté pour ce texte.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di risoluzione in questione perché ritengo doveroso sostenere le misure volte a porre fine all'annosa problematica della fame e della malnutrizione nel mondo.

La proposta di risoluzione ha come obiettivo principale quello di garantire opportunità e di aumentare così la produttività dei piccoli coltivatori, creando sistemi alimentari sostenibili e resilienti ai cambiamenti climatici. Entro il 2030 occorre infatti provvedere al fabbisogno alimentare di una popolazione globale prevista di 8,5 miliardi di persone, proteggendo al contempo l'ambiente, la biodiversità e gli interessi propri dei piccoli coltivatori.

Nel 2012 l'Organizzazione mondiale della sanità ha approvato importanti obiettivi in ambito alimentare da conseguire entro il 2025. Su tutti la riduzione del 40 % del numero dei bambini di età inferiore ai cinque anni affetti da un ritardo della crescita e la riduzione del 30 % dei casi di peso basso alla nascita.

Ad oggi, un terzo degli alimenti prodotti in tutto il mondo, ben 1,3 miliardi di tonnellate, va sprecato. Alla luce di ciò, è opportuno implementare l'attuazione delle politiche europee elaborate dal Piano di azione della Commissione sulla nutrizione.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour of this report which deals with food poverty, malnutrition and their causes in the developing world. The right to food can only be fully achieved when poverty and inequality are drastically reduced and resilience to shocks is enhanced. Rights-based public policies and effective measures to combat land grabbing in developing countries, including through concrete options to ensure land tenure security, are essential for attaining global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. For these reasons I voted in favour.

David Casa (PPE), *in writing*. – I believe and support the idea that eradicating hunger and malnutrition should be a long-term commitment of the EU. The EU needs to be ambitious in achieving Sustainable Development. However although progress has been made over the past years, it remains too slow and a significant number of people in the world still lack proper access to food and are malnourished. The resolution aims at taking stock of the progress made and the challenges that remain ahead of the UN High level Summit on Nutrition. Although I agree on many of the points raised in this resolution I do not support all of them, therefore I could not vote in favour of this resolution.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa risoluzione sui mezzi da adottare al fine di raggiungere gli obiettivi globali e gli impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo. Ho apprezzato in particolare, tra gli altri, gli accenni alla lotta al *land grabbing*; l'attenzione ai piccoli produttori e alle aziende agricole a conduzione familiare; il diritto umano all'alimentazione e il diritto umano all'acqua; l'accesso alle risorse naturali; il no agli OGM.

Caterina Chinnici (S&D), *per iscritto*. – È con grande preoccupazione che constato che, nonostante gli sforzi profusi, la situazione della malnutrizione mondiale rimane a livelli drammaticamente alti. Il dato più allarmante è che, ad oggi, 159 milioni di bambini sono malnutriti e 50 milioni di bambini sono affetti da rachitismo.

La malnutrizione ha conseguenze molto gravi sullo sviluppo dei bambini e aggrava la spirale di povertà in cui vivono. Un'adeguata nutrizione dei neonati e dei bambini, soprattutto durante i due primi anni di vita, può aumentare la loro possibilità di sopravvivenza ed è essenziale per una buona crescita e un corretto sviluppo.

Secondo la FAO, benché il trend sulla malnutrizione sia in discesa, occorre agire su quella che ne è la causa principale, ovvero la povertà. Questo potrà avvenire con uno sforzo coordinato, aumentando la produzione dei piccoli agricoltori, intervenendo sull'educazione, implementando catene alimentari sostenibili, migliorando la governance, difendendo i diritti delle donne, migliorando la situazione igienico-sanitaria e stimolando il microcredito.

Ho votato a favore della risoluzione, ritenendo che noi tutti, i rappresentanti delle Istituzioni europee, gli Stati membri, la comunità internazionale e i governi dei paesi in via di sviluppo, dobbiamo impegnarci al massimo per far sì che le cause della malnutrizione vengano debellate.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφώς*. – Στηρίζουμε την έκθεση και επιμένουμε στην ανάγκη υιοθέτησης μιας ολιστικής προσέγγισης όσον αφορά την πρόκληση του υποσιτισμού διότι απαιτείται η ανάληψη δράσης σε ευρύ φάσμα οικονομικών και κοινωνικών τομέων.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραφώς*. – Η πρόταση ψηφίσματος για τους παγκόσμιους στόχους και τις δεσμεύσεις της ΕΕ για τη διατροφή και την επισιτιστική ασφάλεια στον πλανήτη αφορά μια θετική διαδικασία ανάδειξης του ρόλου της Ευρώπης και ενίσχυσης της προσπάθειας εξεύρεσης λύσεων στο πρόβλημα σίτισης του παγκόσμιου πληθυσμού. Καθώς το ψήφισμα στοχεύει στην προώθηση νέων προτάσεων και ιδεών, ψήφισα υπέρ.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Avendo visto tutte le evoluzioni che sono avvenute in merito al diritto all'alimentazione come parte integrante del diritto a un tenore di vita adeguato. Ho ritenuto di votare favorevolmente al provvedimento considerando che l'obiettivo di sviluppo sostenibile e i traguardi a esso associati mirano a porre fine alla fame e alla malnutrizione entro il 2030. Garantendo opportunità e aumentando la produttività dei piccoli coltivatori, creando un'agricoltura e sistemi alimentari sostenibili e resilienti ai cambiamenti climatici, in grado di garantire alimenti a una popolazione globale prevista di 8,5 miliardi di persone, proteggendo nel contempo la biodiversità, l'ambiente gli interessi e il benessere dei piccoli coltivatori. Anche se sono stati compiuti progressi nel ridurre la malnutrizione, i quali tuttavia sono troppo lenti e irregolari, e che attualmente 795 milioni di persone nel mondo non hanno alimenti sufficienti per condurre una vita normale e attiva. Esorta la Commissione e gli Stati membri a prestare attenzione alla coerenza delle politiche per lo sviluppo nelle loro attività e, di conseguenza, a considerare le conseguenze delle loro politiche sul commercio, sull'agricoltura, sull'energia, per la sicurezza alimentare globale. Sottolinea l'importanza di sostenere i piccoli coltivatori e le agricoltrici in quanto produttori di alimenti per la nutrizione.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – L'alimentazione costituisce il fondamento del nostro vivere bene ed è inscindibile da un'umanità vogliosa di progredire. Pertanto, in nome di ciò, mi esprimo contro quanto proposto. Deploro i numerosi emendamenti presentati dai colleghi che hanno reso una proposta dalle innumerevoli ripercussioni una banale demonizzazione del libero scambio. Il diritto all'alimentazione è pilastro del diritto a un tenore di vita adeguato, perciò porre fine alla fame e alla malnutrizione, come ben direzionato dagli obiettivi dell'Agenda 2030, implica affrontare problemi sistemici e non pianificare strategie nutrizionali basate su apporti calorici e prescrizione di rimedi medici. Si rende, dunque, necessario costruire attraverso responsabilità politiche e governance efficienti azioni più rapide tra gli attori coinvolti attraverso investimenti a lungo termine incentrati su sicurezza alimentare e corretta alimentazione con la consapevolezza che 1,3 miliardi di tonnellate di cibo (ossia, un terzo della produzione) va sprecato. Mi preme ricordare come l'Unione dovrebbe avvertire il problema della malnutrizione più sentitamente visto che sempre più famiglie, rese indigenti dalla crisi, sono costrette a ricorrere all'acquisto di prodotti confezionati in prossimità di scadenza e spesso

anche dalla dubbia provenienza. Per affermare la nostra avanguardia sul tema alimentare, bisogna risolvere quanto prima problemi concreti con cui i nostri cittadini si confrontano ogni giorno.

Carlos Coelho (PPE), *per scritto*. – A União Europeia deve ter um papel liderante no compromisso global de erradicação da fome e da malnutrição no Mundo. Este desígnio, compreendido no Objetivo de Desenvolvimento Sustentável 2 (Erradicar a fome até 2030), é urgente quando consideramos as alterações demográficas como o aumento da população mundial (que deve atingir os 8,5 mil milhões de pessoas em 2030) e a sua deslocação para os centros urbanos (70% das pessoas devem viver em grandes cidades, em 2050). Preocupa-me que 795 milhões de pessoas não tenham alimentação suficiente, que uma em cada três sofra de alguma forma de malnutrição e, em especial, que 161 milhões de crianças estejam subnutridas e que 2 000 crianças com menos de cinco anos morram anualmente por doenças relacionadas com a poluição da água.

Entendo, por isso, que a UE deve combattere o desperdício alimentar, defender o «direito ao aleitamento materno», promover uma agricultura produttiva sustentável a todos os níveis (grandes e pequenos produttori), integrar o obiettivo de eliminazione da subnutrizione nas politiche interne (Agricoltura, Energia ou Comercio) e esterne (accordi commerciali ou ajuda ao desenvolvimento) e definire indicatori specifici per la applicazione del piano di azione della UE in questa materia.

Pelo exposto, apoio a presente proposta de resolução.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. It calls on Member States to financially invest in projects and this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Sradicare la fame e la malnutrizione è un impegno a lungo termine e prioritario per l'Unione europea. Nonostante gli sforzi fatti e i progressi che si sono avuti negli ultimi anni, il percorso è ancora troppo lento e 795 milioni di persone non hanno ancora un adeguato accesso al cibo e una persona su tre è denutrito. Ho votato a favore di questa risoluzione in quanto, in vista anche del secondo vertice delle Nazioni Unite sull'alimentazione, il Parlamento europeo insiste sulla necessità di un maggior coordinamento tra tutti gli strumenti utilizzati e gli attori (nazionali, locali, governativi, non governativi, privati, ricerca scientifica e industriale) dell'UE in questo settore. È necessario che gli Stati membri intensifichino i loro impegni per la sicurezza alimentare globale, privilegiando l'agricoltura sostenibile e la produzione alimentare locale alla quale deve essere data la priorità per intraprendere azioni contro la malnutrizione.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I support the call for local food production to be given priority in actions against under-nutrition, and stress the importance of supporting small farming initiatives and female farmers as food producers. At the same time I call on the EU to assist developing countries and smallholding farmers in the development of and access to local markets, local value chains and local food processing facilities, combined with trade policies that support such efforts, as part of its global nutrition strategy.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *per scritto*. – He votado a favor de este informe porque plantea mecanismos frente a la situación de la nutrición y seguridad alimentaria en el mundo con los que estoy de acuerdo. Es el caso de apoyar a las pequeñas agricultoras y agricultores, una agricultura sostenible y resiliente climáticamente, la instauración de derechos basados en políticas públicas, medidas eficaces para luchar contra el acaparamiento de tierras en los países en desarrollo, la dimensión de género y la privatización de las semillas.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore di questa risoluzione, perché intende ribadire l'impegno dell'UE riguardo la sicurezza alimentare nel mondo, in linea con il conseguimento degli obiettivi di sviluppo sostenibile. In particolare, il secondo obiettivo mira a porre fine alla fame e alla malnutrizione entro il 2030, adottando un approccio *bottom-up* che considera i piccoli agricoltori come i principali attori del settore privato nell'ambito dell'agricoltura, della sicurezza alimentare e della nutrizione. Un'azione coordinata tra gli attori governativi, non governativi e privati a livello globale, nazionale e locale permetterà di garantire l'accesso sicuro alla terra e la gestione delle sue risorse ai piccoli coltivatori e sistemi alimentari sostenibili e resilienti ai cambiamenti climatici, proteggendo allo stesso tempo la biodiversità, l'ambiente e gli interessi e il benessere dei piccoli coltivatori. Tale sinergia è, infatti, necessaria per affrontare le cause profonde della fame e della malnutrizione, e non solo i suoi effetti visibili, oltre ai problemi sistemici che causano un'alimentazione inadeguata in tutte le sue forme. Tra questi, una produzione agricola basata sulle esportazioni,

a detrimento della biodiversità locale, e accordi commerciali che privano le popolazioni locali dell'accesso e della gestione delle risorse produttive indispensabili per il loro sostentamento.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zagłosowałem za przyjęciem rezolucji na temat globalnych celów oraz zobowiązań UE dotyczących żywienia i bezpieczeństwa żywnościowego na świecie. Cieszy mnie fakt, że poprawki zaproponowane przez moje ugrupowanie zostały uwzględnione w tekście rewolucji. Przeciwdziałanie problemowi, jakim jest głód i niedożywienie, jest bardzo ważne, dlatego z zadowoleniem odnoszę się do tekstu rezolucji, w którym mowa nie tylko o działaniach doraźnych, ale też długoterminowych, takich jak tworzenie zrównoważonego rolnictwa odpornego na zmianę klimatu oraz systemów żywnościowych zdolnych zapewnić żywność mieszkańcom świata. Nie można zapomnieć, jak ważne jest zwiększenie inwestycji w ten sektor. Zagłosowałem za, ponieważ rezolucja uszczegóławiania działania, które należy podjąć w celu przeciwdziałania problemowi niedożywienia i głodu.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The Universal Declaration of Human Rights recognises the right to food as part of the right to an adequate standard of living. SDG2 aims to end hunger and malnutrition by 2030 by increasing productivity of smallholders and achieving sustainable agriculture for 8.5 billion people by 2030. The WHA came up with 6 global nutrition targets for 2026. This report is calling for: financial investment, a reduction in food waste, nutrition strategies, public awareness and education on these problems, to support crop genetic diversity and combat land grabbing, prevent trade distortions in agriculture, humanitarian aid, social safety nets and data collection. I am voting in favour of this report so as to ensure that the Commission addresses all forms of under nutrition and combat world hunger.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Consider că trebuie mobilizate investițiile financiare pe termen lung în domeniul securității alimentare și nutriționale și al agriculturii durabile pentru a îmbunătăți securitatea alimentară și nutriția printr-o mai bună guvernanta și printr-o responsabilitate sporită, prin politici alimentare și nutriționale sistematice, care să țină seama, pe de o parte, de dimensiunea de gen, de agricultura durabilă, de accesul la resursele naturale și utilizarea acestora, și pe de altă parte, de crearea și extinderea dispozitivelor de protecție socială favorabile incluziunii și bazate pe drepturi la prestații, vizând în special grupurile cele mai vulnerabile și cele mai marginale.

Nicola Danti (S&D), *per iscritto*. – Con convinzione ho sostenuto la presente proposta di risoluzione del Parlamento europeo sulle prossime tappe verso il conseguimento degli obiettivi globali e degli impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo. Attraverso questo provvedimento, infatti, le istituzioni europee, gli Stati membri, la comunità internazionale ed i governi dei paesi in via di sviluppo sono invitati a mobilitare in tempi rapidi investimenti finanziari a lungo termine a favore della sicurezza alimentare e nutrizionale e dell'agricoltura sostenibile. Inoltre, si esortano gli stessi attori a potenziare la sicurezza alimentare e l'alimentazione mediante una governance e una responsabilità migliori e che siano fondate sui diritti e tengano conto, da una parte, dell'agricoltura sostenibile, dell'accesso alle risorse naturali e del loro utilizzo, dell'acqua, dei servizi sanitari e igienici e, dall'altra, della creazione e dell'espansione di reti inclusive di sicurezza sociale basate sui diritti, in particolare per i gruppi più vulnerabili e marginali.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The resolution calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai soutenu la résolution sur les objectifs mondiaux et les engagements de l'Union en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. Compte tenu de la puissance économique de l'Union européenne et de ses États membres, nous avons une responsabilité dans l'éradication de la faim dans le monde, la résolution des problèmes nutritionnels et alimentaires ainsi que la promotion d'une agriculture durable. Notre participation à ces chantiers mondiaux est d'autant plus nécessaire que nous sommes confrontés à un accroissement des besoins alimentaires d'une population mondiale en rapide expansion et à des menaces toujours plus pressantes sur l'environnement. Nous invitons donc la Commission européenne à établir une feuille de route de son action en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde et appelons à l'augmentation des investissements financiers européens à long terme dans ces domaines.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — D'après le PAM (Programme alimentaire mondial), 795 millions de personnes souffraient de la faim dans le monde en 2015, soit 1 personne sur 9. 3,1 millions d'enfants de moins de cinq ans décèdent chaque année en raison de la malnutrition. Lorsqu'il ne tue pas, ce fléau crée des dommages irréversibles dans le développement des enfants qui en souffrent. Pour lutter contre la malnutrition, l'Union européenne doit agir sur le fond et sur le long terme, notamment sur la question de l'eau, de l'école, de l'agriculture, de l'autosuffisance alimentaire et de la gestion des terres. La politique de développement doit s'approprier les résultats de l'humanitaire et il faut pour cela accroître les financements et la coordination des bailleurs de fonds, lutter contre les causes profondes de la malnutrition et intensifier les campagnes d'information et de prévention.

Angel Dzhambazki (ECR), *in writing*. — I have voted for the resolution as a whole. However, I have voted against some additions because they are not in line with the overall aim to increase the productivity of smallholders and achieve sustainable agriculture and food systems that are capable of feeding an expected global population of 8.5 billion people, in particular because it calls on the Commission to increase investments on nutrition-specific interventions. I support the proposals to better involve the private sector in order to tackle the main issues more efficiently. At the same time I welcome the approach to focus on the importance of context-specific national targets, as they differ greatly and a one-size-fits-all approach will not solve the problem. Therefore, I support this initiative.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραπτώς*. — Καταψηφίζουμε την πρόταση ψηφίσματος διότι, παρά την καλή κατεύθυνση που είχε πάρει αρχικά, κατέληξε στην συνέχεια με πλάγιο τρόπο να υποστηρίζει ιδιωτικά συμφέροντα και μεταλλαγμένα προϊόντα.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. — A UE produz anualmente 88 milhões de toneladas de desperdício alimentar, enquanto 842 milhões de pessoas em todo o mundo, ou 12 % da população mundial, passam fome sendo necessário a adaptação de todos os sistemas alimentares com vista a erradicar a perda ou o desperdício alimentares. Os objetivos de Desenvolvimento Sustentável e as suas metas associadas visam erradicar a fome e a malnutrição até 2030, nomeadamente garantindo oportunidades para aumentar a produtividade dos pequenos agricultores e criando uma agricultura e sistemas alimentares sustentáveis e resilientes às alterações climáticas, capazes de alimentar uma população mundial que deverá atingir os 8,5 mil milhões de pessoas até 2030. Concordo que a UE cumpra o seu compromisso de investir 3,5 mil milhões de euros para reduzir os casos de atrasos de crescimento em pelo menos 7 milhões até 2025.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. — Vote pour: 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. En 2014, seul 0,57 % de l'aide publique au développement est consacré aux causes immédiates de la dénutrition.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. — Esta resolução aborda temas recorrentes: a segurança alimentar no mundo, a fome e a subnutrição.

Sabemos como, frequentemente, as pias intenções que aparentam justificar resoluções deste tipo mais não servem do que para escancarar mais portas ao avanço das multinacionais do agro-negócio. Não será todavia o caso desta resolução, que contém aspetos positivos que importa sublinhar, tanto mais que alguns são pouco usuais. Para tal contribuíram também as propostas de alteração que apresentámos, apesar de nem todas terem sido aceites. Propostas que se centraram sobre:

— A crítica e condenação dos acordos de livre comércio, nomeadamente ao nível do seu impacto na nutrição e segurança alimentar no mundo e à sua contribuição para as desigualdades;

— A defesa do controlo e da propriedade pública de sementes e a garantia de preços acessíveis a este e outros fatores de produção;

— A incompatibilidade entre a lógica privada da maximização do lucro, nomeadamente das grandes multinacionais do sector agroalimentar, e a luta contra a fome e pela segurança alimentar;

— A condenação do apoio e da prática de políticas agrícolas de cariz exportador, favoráveis aos grandes agrários;

— O repúdio da expropriação de terra por «investidores» estrangeiros nos países menos desenvolvidos.

Valorizamos o facto de alguns destes pontos estarem incluídos na resolução.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour as it is essential for the basic standards of living to made universal.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Podľa viacerých prognóz bude na svete v roku 2030 žiť viac ako 8,5 miliardy ľudí. Európska únia nemôže prehliadať fakt, že už v súčasnosti 795 miliónov ľudí nemá dostatočné množstvo potravín, aby mohli viesť plnohodnotný a kvalitný život. Je preto veľmi dôležité, aby sme sa vo väčšej miere zamerali na zabezpečenie príležitostí a zvýšenie produktivity drobných poľnohospodárov, ktorí sú najväčší aktéri v oblasti poľnohospodárskej výroby, a týmto krokom zabezpečili udržateľné poľnohospodárstvo a potravinové systémy. Je dôležité, aby sme sa vyvarovali prijímaniu obchodných dohôd, ktoré by mohli mať škodlivý vplyv na potravinovú bezpečnosť a prispieť k podvýžive, ak prenájom alebo odpredaj ornej pôdy súkromným investorom povedie k tomu, že miestni obyvatelia prídu o prístup k výrobným zdrojom, ktoré sú nevyhnutné pre ich živobytie, alebo ak by mal za následok, že sa veľký podiel potravín bude vyvážať a predávať na medzinárodných trhoch, čím sa vyvážajúci hostiteľský štát stane závislejším od výkyvov cien komodít na medzinárodných trhoch a zraniteľnejším voči nim.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτός*. – Καταψηφίζω τους παγκόσμιους στόχους και τις δεσμεύσεις της ΕΕ για τη διατροφή και την επισιτιστική ασφάλεια στον πλανήτη, καθώς η πρόταση ψηφίσματος, ενώ αρχικά είναι σε καλή κατεύθυνση, στην συνέχεια με πλάγιο τρόπο προωθεί ιδιωτικά συμφέροντα και τα μεταλλαγμένα.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – I strongly support this report, which underlines the importance of the development of social safety nets. I would like to underline the importance of achieving Sustainable Development Goal 2, which aims at ending hunger and malnutrition by 2030, notably by increasing the productivity of smallholder farms and achieving sustainable and climate resilient agriculture and food systems. Currently, 159 million children are stunted and 50 million are affected by wasting. Malnutrition has a tremendous impact on their development and health and fuels the cycle of poverty. The level of investments remains inadequate. The Commission Nutrition Action Plan pledged to reduce stunting by 7 million children by 2025 and should honour its commitments, ensuring that it addresses all forms of undernutrition while also filling the huge current funding gap for nutrition-specific interventions.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de la propuesta de resolución, considerando que el ODS 2 y sus metas anejas, tienen como finalidad poner fin al hambre y a la desnutrición en el horizonte 2030, en particular creando oportunidades para los pequeños agricultores e incrementando su productividad, y logrando una agricultura y unos sistemas de alimentación sostenibles y resilientes al clima, que puedan alimentar a una población mundial que se prevé que alcance los 8 500 millones de personas en 2030, al tiempo que se protege la biodiversidad y el medio ambiente, así como los intereses y el bienestar de los pequeños agricultores. La Unión, la comunidad internacional, así como los Gobiernos de los países en desarrollo, deben movilizar de manera inmediata, inversiones financieras a largo plazo en materia de seguridad alimentaria y nutricional y agricultura sostenible y, que refuercen la seguridad alimentaria y nutricional a través de la mejora de la gobernanza y la rendición de cuentas y de políticas en materia de alimentación y nutrición de carácter sistemático y basadas en los derechos.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – Quello con gli obiettivi fissati per lo sviluppo sostenibile entro il 2030 è un appuntamento che l'Europa non può permettersi di disattendere, perché fornire maggiori investimenti per l'alimentazione, garantire un adeguato sviluppo e rafforzamento delle reti di sicurezza sociale e sostenere un'agricoltura resiliente ai cambiamenti climatici potrebbe voler dire riuscire a salvare 7 milioni di bambini, entro il 2025, dalle minacce collegate a malnutrizione e fame.

La posta in gioco è troppo alta. Condivido pertanto la richiesta alla Commissione della collega McAvan per sollecitare un consolidamento degli attuali impegni finanziari e promuovere iniziative e strategie volte ad arginare gli allarmanti numeri che purtroppo registriamo in merito a malnutrizione e deperimento.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione sulle prossime tappe verso il conseguimento degli obiettivi globali e degli impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo perché ritengo che l'obiettivo di porre fine alla malnutrizione entro il 2030 nel mondo non possa più essere rinviato. Nonostante i progressi fatti per la riduzione della malnutrizione, tuttavia gli 800 milioni di persone afflitte da malnutrizione nel mondo sono ancora troppe. L'obiettivo della riduzione del 40% della malnutrizione tra i bambini di età inferiore entro il 2025 deve essere un obiettivo non rinviabile, considerando che la denutrizione e un'alimentazione scorretta costituiscono i principali fattori di rischio per l'onere mondiale delle malattie. Ho condiviso fortemente la necessità di azioni coordinate e più rapide fra gli attori governativi e non governativi a tutti i livelli, una maggiore coordinazione fra politiche agricola, commerciale e di sviluppo e l'azione di leadership che la Commissione europea, il più importante donatore al mondo, deve assumere nell'ambito della sicurezza alimentare e dell'alimentazione potenziando le risorse già impegnate con stanziamenti aggiuntivi da destinare a interventi specifici sull'alimentazione per rendere possibile il conseguimento degli obiettivi sull'alimentazione dell'OMS e gli obiettivi di sviluppo mondiale (OSS), all'interno di una vera strategia integrata.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. This calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. It also calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución sobre nutrición y seguridad alimentaria que reconoce el derecho a la alimentación como un derecho humano. La resolución también hace referencia a la amenaza que el acaparamiento de tierras en países en desarrollo supone para los objetivos globales sobre nutrición y seguridad alimentaria, llamando a la instauración de medidas concretas para garantizar la seguridad de tenencia de la tierra. Finalmente, consideramos muy positivo, también, que la resolución haga hincapié en que la privatización de las semillas y los transgénicos suponen una amenaza para la soberanía alimentaria de los países.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted for the motion on Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The report highlights the need to end hunger and malnutrition by 2030, through the support of smallholders' farms and sustainable and climate resilient agriculture and food systems.

Jytte Guteland, Olle Ludvigsson och Marita Ulvskog (S&D), *skriftlig*. — Ökad tillämpning av immaterialrättsskydd på utsäde i handelsavtal med utvecklingsländer kan medföra att valmöjligheterna för jordbrukarna minskar samtidigt som kostnaderna ökar, vilket i sin tur kan äventyra livsmedelssäkerheten i dessa länder. Däremot kan ett gradvis uppbyggande av immaterialrätten utifrån erfarenheter och frivilligt samarbete i vissa fall vara lämpligt och därför valde vi att avstå beträffande ändringsförslaget om privatisering av utsäde.

Odling av GMO-grödor bygger i många fall på användandet av herbicida bekämpningsmedel som har förödande effekter på biologisk mångfald, utarmar åkermark och i förlängningen hotar ett hållbart jordbruk. Därför vill vi se en utfasning av användandet av sådana GMO-grödor, så att livsmedelsproduktionen successivt ersätts med hållbarare alternativ. Denna utfasning måste dock bedrivas på ett långsiktigt och hållbart vis, varför vi inte stött skrivningar som vi befarar kan försvåra den befintliga livsmedelsförsörjningen i länder.

Marian Harkin (ALDE), in writing. – I supported the resolution on attaining global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The resolution calls for accelerated action to fulfil the 2030 Agenda and to reach Sustainable Development Goals 2 to end hunger, while it also insists on the development of social safety nets in order to reduce extreme poverty. As the level of investment in nutrition remains inadequate (with nutrition-specific interventions receiving only 0.57% of global ODA aid in 2014, meeting only 1.4% of the total needs) the resolution calls for additional EU commitment of EUR 1 billion addressing nutrition-specific interventions. I believe that there is an absolute urgency to reach internationally agreed nutrition targets. Inadequate nutrition is one of the most significant impediments to human development. I was also happy to support an amendment, which called for the right of local food producers to have control over their land, seeds and water and also reject the privatisation of natural resources.

Hans-Olaf Henkel (ECR), in writing. – Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world: This oral question and its accompanying resolution are centred on Sustainable Development Goal 2 and its targets, which aims at ending hunger and malnutrition by 2030. Since the resolution includes the importance of the private sector and the necessity to include the most affected countries in global trade, my group and I have voted positively. By the way, I believe that the euro must be abolished. It leads to dissension and discord in Europe.

Ivan Jakovčić (ALDE), napisan. – Glasao sam za Prijedlog rezolucije podnesen nakon pitanja za usmeni odgovor B8-0717/2016 u skladu s člankom 128. stavkom 5. Poslovnika o sljedećim koracima za ostvarivanje globalnih ciljeva i obveza EU-a povezanih s prehranom i sigurnošću opskrbe hranom u svijetu (2016/2705(RSP)), s obzirom da je potrebno koordinirano djelovanje među globalnim, nacionalnim, lokalnim, vladinim, nevladinim i drugim akterima kako bi se ispunio 2. cilj održivog razvoja Program održivog razvoja do 2030. koji se odnosi na iskorjenjivanje gladi.

EU, države članice i međunarodna zajednica, kao i vlade zemalja u razvoju, trebaju odmah mobilizirati dugoročna financijska ulaganja u sigurnost opskrbe hranom i prehrane te održivu poljoprivredu i unaprijediti sigurnost opskrbe hranom. S druge strane treba hitno promijeniti stanje gdje se trećina hrane proizvedene na svijetu – otprilike 1,3 milijarde tona – baci u smeće. Izdvajam još potrebu da Komisija podupre male poljoprivrednike u primjeni inovativnih produktivnijih poljoprivrednih praksa koje osim toga zadovoljavaju kriterije prilagođenosti klimatskim promjenama i koje su utemeljene na agroekologiji.

Jean-François Jalkh (ENF), par écrit. – Nul n'est insensible aux problèmes dramatiques posés par la faim et la malnutrition dans le monde, en particulier quand cela touche des enfants. Toutes les initiatives tendant à encourager l'autosuffisance alimentaire, le localisme et à renforcer la souveraineté des pays concernés sont les bienvenues. À terme, cela nous fera progresser dans le règlement de bon nombre de questions, aussi bien l'émigration vers l'Europe que la faim elle-même.

J'ai voté pour.

Diane James (EFDD), in writing. — UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. This calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Petr Ježek (ALDE), písemně. – Hlasoval jsem pro návrh usnesení o globálních cílech a závazcích EU vůči výživě a bezpečnosti potravin ve světě, které je v souladu s vizí Agendy pro udržitelný rozvoj 2030, společného plánu, na kterém se dohodly státy OSN a který spočívá v eliminaci extrémní chudoby a transformaci ekonomiky k udržitelnosti do roku 2030. Usnesení zdůrazňuje potřebu předcházet systémovým problémům, které způsobují podvýživu, prostřednictvím zapojení všech ekonomických a sociálních hráčů a dalších zúčastněných stran. V oblasti bezpečnosti potravin klade důraz zejména na roli soukromého sektoru a zlepšení přístupů a systémů v zemědělství.

Marc Joulaud (PPE), par écrit. – J'ai voté contre la résolution portée par Linda McAvan relative aux objectifs mondiaux et aux engagements de l'UE en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. Si je soutiens les initiatives visant à souligner les défis et les progrès qui doivent être entrepris par l'Union européenne pour l'éradication de la faim et de la malnutrition dans le monde, il est néanmoins nécessaire de garder le sens des proportions. Vouloir interdire les cultures OGM dans leur ensemble alors qu'elles peuvent avoir un rôle dans la lutte contre la faim dans le monde me semble clairement disproportionné au vu des enjeux.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce rapport concernant les matériaux pouvant libérer certains composants toxiques dans la nourriture car je considère cette question de santé publique comme majeure. En élargissant les matériaux concernés par des mesures spécifiques et en améliorant la traçabilité, nous garantissons que des mesures pour la santé des consommateurs sur le marché unique soient prises.

Jarosław Kalinowski (PPE), *na piśmie*. – Zwiększająca się z roku na rok liczba ludności na świecie powoduje wzrost zapotrzebowania na żywność, a jej niedostatek prowadzi do głodu i ubóstwa. Niedożywienie uwidacznia się głównie wśród dzieci i przybiera postać zaburzeń w organizmie związanych z zahamowaniem wzrostu lub niską masą ciała, spowolnieniem naturalnych procesów rozwoju, ogólnym pogorszeniem stanu zdrowia. W niektórych krajach problem głodu jest niezwykle poważny i każdego roku prowadzi do ok. 15 mln zgonów w skali światowej. Istotna jest zatem racjonalna produkcja oraz dystrybucja żywności, dzięki którym problem ten może zostać zminimalizowany. W tym celu należy wspierać mniejszych producentów żywności oraz promować zrównoważony model rolnictwa, wydajnego i odpornego na zmiany klimatu. W celu ochrony fundamentalnych potrzeb żywnościowych należy zapewnić obywatelom bezpieczeństwo społeczne. Nowoczesne systemy produkcji i dystrybucji żywności muszą mieć zdolność do wyżywienia całej populacji ludzkiej, której szacowana liczba w 2030 r. ma wynosić 8,5 mld. Dlatego UE musi dołożyć wszelkich starań, aby te cele zostały zrealizowane.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme für die vorliegende EntschlieÙung. Vor allem die Ablehnung von Privatisierungsbestrebungen im Bereich von Saatgut und die äußerst kritische Haltung gegenüber genmodifizierten Lebensmitteln sind zu begrüÙen.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the report, as it underlines the importance of achieving Sustainable Development Goal 2 aimed at ending hunger and malnutrition by 2030, notably by increasing the productivity of smallholders' farms, achieving sustainable and climate resilient agriculture and food systems.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Vzhledem k tomu, že druhý cíl udržitelného rozvoje a příslušné dílčí cíle jsou zaměřeny na vymýcení hladu a podvýživy do roku 2030 zejména zabezpečením příležitostí pro drobné vlastníky půdy a zvýšením jejich produktivity a na dosažení udržitelných a vůči klimatu odolných zemědělských a potravinových systémů, které budou schopny uživit předpokládanou světovou populaci (8,5 miliardy obyvatel v roce 2030) při současné ochraně biologické rozmanitosti, životního prostředí a zájmů a dobrých životních podmínek těchto drobných vlastníků, považuji debatu o příštích krocích k dosažení globálních cílů a ke splnění závazků EU v oblasti výživy a zajišťování potravin ve světě za zcela zásadní a hlasovala jsem pro zprávu. Naprosto jsem navíc souhlasila s tím, že privatizace osiv prostřednictvím doložek o právech duševního vlastnictví a geneticky modifikované organismy ohrožují potravinovou soběstačnost zemí a doufám, že si toho bude vědoma i Komise při vyjednávání mezinárodních smluv.

Béla Kovács (NI), *írásban*. – A problémák rendszerszintűek, a viláskereskedelem és a mezőgazdasági támogatási rendszerek eredménye, hogy ma éheznek olyan kisgazdálkodók, akik korábban ellátták magukat, családjukat, kisközösségüket. Csak a földrablások leállítása és az élelmiszer-önrendelkezés jelenthetnek valós alternatívát. Valóban minőségi és bioélelmiszereket is alapvetően kisgazdaságokban lehet megtermelni, így ezek tönkretételét meg kell szüntetni és az eddigi folyamatokat meg kell fordítani. Az állásfoglalás egyértelműen támogatásra érdemes.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепих резолюцията относно следващите стъпки за постигане на глобалните цели и ангажиментите на ЕС в областта на изхранването и продоволствената сигурност по света, тъй като това е една от основните и най-важни цели, залегнали в Програма 2030 за устойчиво развитие.

Решаването на проблема с изхранването и недохранването е дългосрочен ангажимент на ЕС. Основна предпоставка за изкореняването на глада е намирането на баланс в областта на изхранването чрез осигуряване на продоволствена сигурност, качествени храни и определяне на нуждите на съответните държави.

Смятам, че координирането в областта на помощта, финансирането и увеличаването на инвестициите между ЕС и останалите световни партньори и донори ще доведе до конкретни положителни резултати. Подкрепям предложението да бъдат насърчавани, подпомагани и подкрепяни земеделските производители, най-вече малките и местните земеделски производители, които осигуряват голяма част от храните по света и същевременно подпомагат пазара на труда.

Превръщането на селското стопанство в устойчиво, увеличаването на финансирането на селскостопанските производители в по-слабо развитите региони и използването на иновации в тази сфера ще насърчат производителността и ще подпомогнат решаването на проблема с изхранването.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – Fighting hunger is a priority enshrined in the Millennium Development Goals. As the world population continues to grow, much more effort and innovation will be urgently needed in order to sustainably increase agricultural production, improve the global supply chain, decrease food losses and waste, and ensure that all who are suffering from hunger and malnutrition have access to nutritious food. The EU is a champion among donors in the eradication of hunger and malnutrition and is committed to reduce the numbers of people who face hunger and malnutrition by at least 7 million by 2025. However, progress in reducing malnutrition remains too slow; 795 million people in the world currently do not get enough food to lead a decent and active life. Therefore, the EU should continue to support and invest in smallholder farmers to boost food production, achieve nutrition security and sustainable agriculture. In addition to this, the EU should assist smallholder farmers in the development and access to local markets, local value chain and local food processing facilities. In order to facilitate the process even further the Union should provide education and training to smallholder farmers.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Voto a favore dalla proposta di risoluzione sugli obiettivi globali e impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo. Oggi, nonostante gli sforzi compiuti per ridurre la malnutrizione, secondo le statistiche della FAO, circa 122 milioni di cittadini europei sono a rischio di povertà, e ogni anno, nell'UE, si sprecano oltre 100 milioni di tonnellate di alimenti, un quantitativo che potrebbe risolvere il problema della fame nel mondo. Ciascuna tonnellata di rifiuti alimentari evitata potrebbe, inoltre, contribuire al risparmio dell'equivalente di 4,2 tonnellate di CO₂, riducendo l'utilizzo delle risorse naturali. Ritengo prioritario porre fine a tale problema, lottando contro il *food waste* - lo spreco alimentare- e sostenendo le popolazioni più indigenti. Per esempio, all'interno del nuovo pacchetto sull'economia circolare, che ha come obiettivo la trasformazione dell'economia da lineare appunto a circolare, e cioè della nuova visione del rifiuto come risorsa, la lotta contro il *food waste* potrà giocare un ruolo centrale. La sicurezza nutrizionale è uno dei prerequisiti essenziali per la garanzia di una crescita sostenibile delle nostre comunità e del mondo intero, ed è per questo che tutti noi dobbiamo impegnarci a contribuire al raggiungimento di tali obiettivi.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour cette résolution car elle reconnaît la souveraineté alimentaire des États tout en tentant de lutter contre la malnutrition. Je regrette toutefois le rejet d'amendements condamnant le libre-échange et les abus des multinationales. Mais la privatisation des semences est heureusement condamnée!

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour la résolution sur les objectifs mondiaux et les engagements de l'UE en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. La résolution rappelle que d'ici 2030 la faim et la malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petits producteurs et exploitations qui sont des maillons essentiels. Les nouvelles cultures soutenues devront faire face aux changements climatiques inéluctables, tout en respectant biodiversité et environnement.

Des dispositifs de protection sociale sont censés être mis en place, garantissant, notamment, un accès aux terres et à leur gestion par ces populations. Ceci tout en évitant l'accaparement des terres par des multinationales étrangères ou des pays comme la Chine. Il s'agit de stopper cela, pour éviter que celles-ci ne mettent la main sur ces terres car elles écartent les producteurs locaux qui pourraient utiliser ces exploitations au profit de cultures vivrières locales, aidant leurs populations à assurer leur subsistance.

Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et au localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Le texte revient ici sur l'engagement de la Commission de 3,5 milliards d'euros, dont 400 millions spécifiquement sur la nutrition. Il s'agit donc de traiter le problème des 159 millions d'enfants qui présentent un retard de croissance et les 50 millions qui souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants en retard de croissance de 7 millions d'ici 2015.

La résolution rappelle que, d'ici 2030, faim et malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petites exploitations, des maillons essentiels. Les nouvelles cultures soutenues devront faire face aux changements climatiques, tout en respectant biodiversité et environnement.

Des dispositifs de protection sociale doivent être mis en place, garantissant un accès aux terres et à leur gestion par ces populations, tout en évitant l'accaparement des terres par des multinationales. Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition. Des programmes d'éducation des femmes sont aussi proposés. Enfin, la question du gaspillage alimentaire est abordée.

En conséquence de tous ces aspects, j'ai voté pour ce dossier.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque plantea mecanismos frente a la situación de la nutrición y seguridad alimentaria en el mundo con los que estoy de acuerdo. Es el caso de apoyar a las pequeñas agricultoras y agricultores, una agricultura sostenible y resiliente climáticamente, la instauración de derechos basados en políticas públicas, medidas eficaces para luchar contra el acaparamiento de tierras en los países en desarrollo, la dimensión de género y la privatización de las semillas.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – En la presente propuesta de resolución se abordan las siguientes etapas para alcanzar los objetivos a escala mundial y los compromisos de la Unión en materia de nutrición y seguridad alimentaria en el mundo.

Aunque se ha conseguido realizar avances en la reducción de la desnutrición, siguen habiendo 795 millones de personas en todo el mundo sin alimentos suficientes para llevar una vida digna. Es por ello que la Unión no puede quedarse de brazos cruzados y debe llevar a cabo medidas eficaces y equilibradas para cumplir el conjunto de metas mundiales en materia de nutrición para 2025, señaladas en la Asamblea Mundial de la Salud de 2012.

Entre otros, se menciona en la presente resolución el fomento del «derecho a la lactancia» y la importancia de apoyar a los pequeños agricultores y las mujeres agricultoras como productores.

Doy mi voto favorable a esta propuesta, porque las medidas que contiene contribuirán a reducir el número de niños que sufren atraso en el crecimiento, así como, a que no aumenten los niveles de sobrepeso en la niñez y hará que aumenten las tasas de lactancia materna en los primeros seis meses de vida, lo cual es capital para el desarrollo de los niños.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. Nesouhlasím s výzvou členským státům k investicím do udržitelného zemědělství s bezpečnou výživou. Je to pokrytectví, protože jsou to právě politiky EU na podporu biopaliv, které zdražují potraviny a vedou chudé země k pěstování biopalivových plodin namísto potravinových plodin. Místo této zprávy by EU měla uznat, že problémy s výživou a podvýživou, růstem cen potravin jsou důsledkem její politiky podpory biopaliv. To tato zpráva neříká ani náznakem, jen volá po dalších regulacích.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – Progress in reducing malnutrition has been made but remains too slow and uneven, 795 million people in the world currently do not get enough food to lead a decent, active life, and one in three people are malnourished in one form or another. At the Nutrition for Growth Summit in 2013, the EU committed to reducing stunting by at least 7 million by 2025 and pledged EUR 3.5 billion for the 2014-2020 period to achieve this target. I support the resolution's call on the Commission, the Council, the Member States and the international community, as well as developing countries' governments, to mobilise, forthwith, long-term financial investments for food and nutrition security and sustainable agriculture.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Je alarmující, že svět sa v 21. storočí nedokáže vysporiadať s chudobou, hladom, nedostatočnou a neprimeranou výživou. Chudoba a hlad postihujú najmä menej rozvinuté krajiny. Nedostatočná a neprimeraná výživa je však skutočnosťou aj mnohých vyspelých krajín. Trpia najslabšie skupiny, deti, ženy a starší ľudia. Tieto problémy majú svoj odraz v úmrtnosti, chorobách, v sociálno-zdravotnom systéme a, samozrejme, aj v ekonomike krajín. V Európskom parlamente sme prijali niekoľko uznesení týkajúcich sa oblasti výživy a potravinovej bezpečnosti. Je vytvorených veľa podporných iniciatív, vynakladá sa nemalé množstvo finančných prostriedkov na riešenie problému. S podstatou problému sme sa však nevysporiadali. Je potrebné zvýšiť kontrolu poskytovania pomoci, aby sa zamedzilo jej zneužívaniu a aby bola smerovaná tam, kde je to naozaj potrebné.

Νότης Μαρίας (ECR), *γραπτώς*. – Στηρίζω την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τα επόμενα βήματα για την επίτευξη των παγκόσμιων στόχων και των δεσμεύσεων της ΕΕ για τη διατροφή και την επισιτιστική ασφάλεια στον κόσμο, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 3/10/2016 αλλά και διότι τη θεωρώ επαρκώς τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté pour ce texte.

La proposition de résolution déposée au nom de la commission DEVE vise à attirer l'attention de la Commission européenne sur le problème de la faim et de la malnutrition des enfants dans le monde. Elle souligne surtout la nécessité de soutenir l'autosuffisance alimentaire des pays en développement qui peuvent ainsi protéger ces populations de la malnutrition. En outre, nous sommes d'avis que la souveraineté alimentaire est un des moyens par lesquels nous pouvons éviter l'immigration massive en provenance des régions concernées vers l'Europe. Nous soutenons donc cette proposition de résolution malgré certaines réserves sur la nécessité d'engager des fonds issus du budget de l'UE.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω το ψήφισμα για τα επόμενα βήματα της ΕΕ γύρω από τα θέματα που αφορούν την επισιτιστική ασφάλεια στον κόσμο γιατί, αν λάβουμε υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αλλά και το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα του ανθρώπου, συμπεραίνουμε ότι το δικαίωμα στην τροφή είναι αναφαίρετο αφού αποτελεί τμήμα του δικαιώματος σε επαρκές βιοτικό επίπεδο, έχοντας υπόψη. Επιπλέον, το ανθρώπινο δικαίωμα στην τροφή μπορεί να υλοποιηθεί μόνο όταν περιοριστεί δραστικά η φτώχεια και η ανισότητα και επίσης όταν διασφαλιστεί η ισότητα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με τη δημιουργία δικτύων κοινωνικής ασφάλειας τα οποία θα βασίζονται στα δικαιώματα και στην εξασφάλιση πλήρους συμμετοχής των ευάλωτων και ασθενέστερων ομάδων. Για τους πιο πάνω λόγους υπερψηφίζω την έκθεση.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Um die Ernährungssicherheit zu gewährleisten, wird die Kommission aufgefordert, Kleinbauern zu fördern. Weiter wird an die internationale Gemeinschaft appelliert, Maßnahmen für die Eindämmung von Unterernährung zu treffen. Ich teile diese Ansicht und befürworte deshalb diesen Entschließungsantrag.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją dėl ES įsipareigojimų dėl mitybos ir aprūpinimo maistu pasaulyje. Manau, kad visi asmenys turi turėti prieigą prie maistingo maisto, todėl svarbu nuosekliai padėti besivystančioms šalims ir jų smulkiesiems ūkininkams kurti vietos rinkas, vietos vertės grandines ir maisto perdirbimo galimybes. Tokiu būdu būtų mažinamas skurdas ir ligos, kurias besivystančiose šalyse sukuria neprievalgis.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *par écrit*. – Suite aux engagements de l'UE en matière de sécurité alimentaire dans le monde, ce rapport propose des pistes intéressantes pour lutter contre la malnutrition et la famine.

Ainsi le texte rappelle que «la production de biocarburants fait peser une nouvelle pression sur le système alimentaire mondial, car elle génère une concurrence en termes d'accès à la terre et à l'eau». Il explique également comment la «privatisation des semences, au moyen de et les OGM mettent en péril la souveraineté alimentaire des pays». Ou encore critique les excès de l'élevage intensif puisque «un tiers de la production mondiale de céréales sont utilisées pour l'alimentation animale». Aussi, pour y remédier, le texte propose la promotion «des exploitations familiales qui produisent des cultures vivrières pour la consommation locale» et favorise les «pratiques agroécologiques». Je regrette néanmoins les injonctions sur l'allaitement maternel que ce rapport développe en proposant «d'accroître d'au moins 50 % le taux d'allaitement maternel exclusif pendant les six premiers mois». Pourquoi ne pas plutôt garantir l'accès des nourrissons à des aliments sains et nutritifs permettant à l'allaitement de rester une option sans être une injonction. Malgré ces réserves, je vote pour.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Il s'agit de prendre à bras le corps le problème des 159 millions d'enfants qui présentent un retard de croissance et les 50 millions qui souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. La question englobe les notions de prises en considération d'autres formes de dénutrition, d'augmentation des investissements pour combattre les causes de cette dénutrition et de mise en place de «filets de sécurité sociale» dans ces pays. La résolution rappelle que, d'ici 2030, faim et malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petits producteurs et les petites exploitations qui sont des maillons essentiels. Des dispositifs de protection sociale sont censés être mis en place, garantissant notamment un accès aux terres et à leur gestion par ces populations, tout en évitant l'accaparement des terres par des multinationales étrangères. Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition. En conséquence de tous ces aspects, j'ai voté en faveur de ce dossier.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – O acesso à alimentação e a segurança alimentar para todos são essenciais para a diminuição das desigualdades. São necessários grandes investimentos para que esses objetivos sejam atingidos. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – Though I fully support the struggle to ensure food security and the need for development policy to be interlinked with trade, agriculture and energy policies I could not support the final version of the text as it would endanger jobs and growth that could form international investment.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Dans un monde qui comptera 9 milliards d'êtres humains en 2050, dont 2 milliards en Afrique, il est impératif de conjuguer croissance démographique, agriculture productiviste et agriculture durable. Actuellement, 842 millions de personnes, soit 12 % de la population mondiale, meurent de faim. Ce chiffre nous montre le besoin urgent de répondre aux problèmes qui sont à l'origine de la malnutrition sous toutes ses formes. Les investissements n'ont couvert jusqu'à présent que 1,4 % du total des besoins. Il faut engager des dynamiques volontaristes en faveur de mécanismes de sécurité alimentaire de nature structurelle qui puissent se substituer à l'aide alimentaire d'urgence, outil à vocation temporaire, mais également aider à une meilleure intégration régionale. Je soutiens pleinement cette proposition de résolution. Assurer à chaque être humain une alimentation convenable et régulière est la concrétisation d'un droit humain fondamental.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne*. — Európska únia má ambíciu stať sa globálnym lídrom pri napĺňaní cieľa č. 2 Agendy 2030 — Trvalo udržateľný rozvoj, ktorý chce odstrániť hlad a podvýživu vo svete do roku 2030. V rovnakom čase, keď sa približne jedna tretina celosvetovo vyrobených potravín vyhodí, asi 842 miliónov ľudí na celom svete trpí hladom. Jednou z hlavných výziev bude teda upraviť potravinové systémy tak, aby sa eliminovali straty a plytvanie potravinami. V boji proti hladu a podvýžive je tiež potrebná väčšia súdržnosť medzi všetkými aktérmi EÚ, ale aj jej nástrojmi. Členské štáty musia posilniť svoje záväzky ku globálnej potravinovej bezpečnosti uprednostnením udržateľného poľnohospodárstva a lokálnej výroby potravín, pričom kľúčová je podpora drobných poľnohospodárov ako výrobcov potravín. EÚ by mala pomôcť rozvojovým krajinám a drobným poľnohospodárom pri rozvoji miestnych trhov a prístupe na miestne trhy. Napriek tomu, že v znižovaní podvýživy bol dosiahnutý určitý pokrok, bol príliš pomalý a nevyrovnaný. Je preto nevyhnutná koordinácia a urýchlenie opatrení celosvetových, národných a miestnych vládnych, mimovládnych a súkromných subjektov vrátane inštitúcií vedeckého a priemyselného výskumu a darcov s cieľom zamerať sa na riešenie podvýživy v záujme splnenia cieľov programu 2030, ako aj cieľa trvalo udržateľného rozvoja č. 2 na odstránenie hladu.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the report that underlines the importance of the development of social safety nets. The Commission has to ensure it addresses all forms of undernutrition while also filling the huge current funding gap for nutrition specific interventions. The Commission has to fulfil its commitments. The implementation of SDG 2 fighting hunger and malnutrition is a priority.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A Fejlesztési Bizottságnak a Parlament állásfoglalására irányuló indítványa a globális táplálkozás és élelmezésbiztonsággal foglalkozik. Kiemelten foglalkozik a szoptatás jelentőségével az emberi fejlődés és a későbbi életesélyek szempontjából, az élelmiszerek elpazarlásával – az Európai Unió összesen 88 millió tonna élelmiszerhulladékot termel évente, miközben világszerte 842 millió ember, a világ népességének 12 százaléka éhezik – a helyi élelmiszer-termelés prioritásával, a mezőgazdasági kistermelők és a női gazdálkodók mint élelmiszer-termelők támogatásával, a termőföldhöz jutás biztosításával, az élelmiszernövény-alapú bioüzemanyagok előállításának hatásaival és a vízhez való joggal. Emlékeztet a Bizottság azon kötelezettségvállalására, hogy 3,5 milliárd eurót fordít arra, hogy 2025-ig legalább 7 millióval csökkentse a fejlődésben való visszamaradást, és elvárja, hogy a Bizottság tegyen eleget

ennek a kötelezettségvállalásnak. Az állásfoglalás-tervezetet megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), par écrit. – Il s'agit ici d'une résolution sur l'engagement de la Commission à hauteur de 3,5 milliards d'euros sur la sécurité alimentaire dont 400 millions spécifiquement sur la nutrition. Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences doit être encouragée. La souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition. Des programmes d'éducation des femmes sont aussi proposés. La question du gaspillage alimentaire est abordée (chaque année, 88 millions de tonnes sont gaspillées dans l'Union européenne).

Bien évidemment, toutes ces mesures appellent aussi de nouveaux investissements que cette résolution estime à 7 milliards/an pour atteindre les objectifs.

Vote favorable.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), por escrito. – Os Objetivos de Desenvolvimento Sustentável 2 têm como meta erradicar a fome e a malnutrição até 2030, nomeadamente garantindo oportunidades para aumentar a produtividade dos pequenos agricultores e criando uma agricultura e sistemas alimentares sustentáveis e resilientes às alterações climáticas.

Entendo que a UE deverá assumir a liderança política nesta matéria e promover à escala mundial a consecução de objetivos internacionalmente aceites em matéria de nutrição.

Defendo o reinvestimento na produção local de alimentos, focado sobretudo nos pequenos produtores de alimentos e em práticas agroecológicas, uma vez, que a meu ver constitui uma condição fundamental para o êxito das estratégias em matéria de nutrição.

É vital promover programas de educação em matéria de nutrição nas escolas e junto das comunidades locais, assim como defender «direito ao aleitamento materno» a nível mundial e reforçar as campanhas de informação sobre a saúde materna e infantil.

Sophie Montel (ENF), par écrit. – Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition.

Des programmes notamment d'éducation des femmes (droit à l'allaitement nécessaire pour combattre la malnutrition...) sont aussi proposés. La question du gaspillage alimentaire est abordée (rappel: chaque année, 88 millions de tonnes sont gaspillées dans l'Union européenne).

Bien évidemment toutes ces mesures appellent aussi de nouveaux investissements que cette résolution estime à 7 milliards/an pour atteindre les objectifs. Ceci tout en demandant des indicateurs précis d'évaluation des résultats obtenus par le plan d'action de l'UE.

Je vote donc pour.

Nadine Morano (PPE), par écrit. – J'ai voté contre cette résolution relative aux objectifs mondiaux et engagements de l'Union européenne en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. En effet, je suis opposée au fait que ce texte demande à l'Union européenne de supprimer les mesures d'incitation à la production de biocarburants à partir de cultures alimentaires. La mise en place de nouveaux carburants, moins nocifs pour l'environnement, est fondamentale pour la survie des générations futures.

Момчил Неков (S&D), в писмена форма. — Подкрепих резолюцията, тъй като считам за нужно да бъдат взети потговорни и дългосрочни финансови мерки за сигурността в областта на продоволствието и изхранването. Подкрепям идеята за реинвестирането в местно производство на храни, насочено по-специално към дребните производители на храни и агроекологичните практики и смятам, че това е ключово условие за успеха на стратегиите в областта на изхранването.

Напредъкът в борбата с недохранването остава недостатъчен, предвид че 795 милиона души в света нямат достатъчно храна, за да водят достоен и активен живот. Тази цифра е шокираща предвид факта, че само ЕС изхвърля 88 милиона тона храна годишно. Неподходящият прием на храна през първите 1 000 дни от живота на децата има решаващи последици в здравно, социално и икономическо отношение.

Имайки предвид, че 161 милиона деца по света страдат от хронично недохранване, смятам, че ролята на европейските институции по темата е доста отговорна за вземането на дългосрочни и ефективни мерки за осигуряването на по-добър начин на живот на хората, които днес страдат от недостиг на храна и вода. Смятам, че създаването на схеми за социална закрила, които ще гарантират, че всички лица имат достъп до питателна храна по всяко време, е от изключителна важност.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Üdvözlöm az állásfoglalási indítványt. Az Európai Unióra egy fontos globális szereplőként tekintünk, ami bizonyos kötelességekkel jár. Éppen itt az ideje, hogy szerepet vállaljunk a világ táplálkozásai és élemezésbiztonsága fenntartásában. Képesnek kell lennünk gyors és hatékony segítséget nyújtani, de ugyanakkor hosszú távú megoldásokat is kínálni. Remek ötletnek tartom a jó példamutatást a harmadik országokban – tanítsuk meg őket, hogyan tudják megfelelően kihasználni termőföldjeiket ahhoz, hogy megteremtsék maguknak a mindennapi betevőt.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – Food as part of the right to an adequate standard of living is recognised by the Universal Declaration of Human Rights of 1948. I have voted for this proposal that reaffirms the importance of ending global starvation through the action of national, local, governmental, non-governmental and private actors.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestui raport întrucât acesta propune o abordare realistă a situațiilor care cauzează malnutriția în toate formele sale. Un punct important îl constituie invitația adresată atât UE cât și comunității internaționale de a pleda printr-o voce comună în favoarea „dreptului la alăptare”, un aspect extrem de important atât pentru mamă, cât și pentru dezvoltarea copiilor. Un aspect luat în considerare în cadrul raportului este cel referitor la încurajarea micilor agricultori de a adopta practici agricole care să asigure o producție în concordanță cu necesitățile pieței, acestea fiind o condiție necesară pentru îmbunătățirea securității alimentare și nutriției. Nu în ultimul rând, raportul insistă asupra dreptului la apă al tuturor, idee neinclusă în rândul drepturilor omului, dar care este complementar cu dreptul la hrană.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Podpořil jsem usnesení, které správně poukazuje na přetrvávající nedostatečnost úrovně investic v oblasti výživy, když na intervence zaměřené na výživu bylo v roce 2014 věnováno pouze 0,57 % celkové oficiální rozvojové pomoci, což pokrylo jen 1,4 % celkových potřeb. Usnesení poukazuje na to, že jednou z nejvýznamnějších překážek lidského rozvoje je nedostatečný růst, kdy je vzrůst dítěte vzhledem k věku příliš malý a k němuž dochází v případě chronické nedostačující výživy a opakovaných infekcí v průběhu prvních 1 000 dní života, které brání normálnímu růstu a rozvoji dítěte. Komise by proto měla splnit svůj závazek investovat 3,5 miliardy EUR, aby se do roku 2025 snížil nejméně o 7 milionů počet dětí postižených nedostatečným růstem. Je však třeba dodat, že z těchto příslibených 3,5 miliardy EUR je pouze 400 milionů EUR určeno na podporu intervencí zaměřených na výživu, zatímco zbývající 3,1 miliardy EUR nejsou určeny na bezprostřední příčiny podvýživy, ale na řešení problémů s výživou souvisejících, jako je zemědělství, potravinového zabezpečení, voda, hygiena a vzdělávání.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich für diesen Bericht ausgesprochen, da sich der Bericht gegen die Privatisierung von Saatgut ausspricht. Des Weiteren spricht sich der Bericht für die Zusammenarbeit mit örtlichen Bauern aus.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Praeguse seisuga kannatab iga kolmas inimene maailmas mingis vormis alatoitluse all. Kroonilise alatoitumuse all kannatab maailmas umbes 161 miljonit last. EL tekib 88 miljonit tonni toidujäätmeid aastas, samas kui 12% kogu maailma rahvastikust on näljas. On äärmiselt oluline kohandada toidusüsteeme selliselt, et teha lõpp toidukadudele ja toidu raiskamisele. ELi liikmesriigid ja ka komisjon peavad pöörama oma tegevuses tähelepanu poliitikavaldkondade arengusidususele ning hindama kaubandus-, põllumajandus-, energia- ja muude valdkondade poliitika mõju ülemaailmsele toiduga kindlustamisele.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Pritariu pateiktai rezoliucijai.

Visas pasaulis turi veikti išvien ir tinkamai prisidėti prie pastangų panaikinti badą. Būtina kuo skubiau spręsti netinkamos mitybos problemą ir įgyvendinti Darbotvarkę iki 2030 m. Visų pirma, būtina užkirsti kelią užsienio investuotojų vykdomam žemės grobimui ir sėklų privatizavimui.

ES prekybos ir vystymosi politika turi padėti skatinti apsirūpinimo maistu savarankiškumą, gerbti vietos maisto gamintojų teisę valdyti savo žemę, sėklas ir vandenį. Taip pat labai svarbu mobilizuoti ilgalaikes finansines investicijas ir sukurti socialinės apsaugos schemas, pagal kurias būtų užtikrinta, kad visi asmenys visuomet turėtų prieigą prie maistingo maisto. Be to, labai svarbu, kad ES ir jos valstybės narės laikytųsi griežtos pozicijos, vykdydamos savo įsipareigojimus mitybos ir pasaulio apsirūpinimo maistu saugumo srityje, neremti GMO kultūrų.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D), *γραπτώς*. – Υπερψήφισα την έκθεση η οποία αφορά την επίτευξη του στόχου της εξάλειψης της πείνας και του υποσιτισμού έως το 2030, ιδίως με τη διασφάλιση ευκαιριών για αύξηση της παραγωγικότητας των μικρών εκμεταλλεύσεων και με την επίτευξη βιώσιμων και ανθεκτικών στο κλίμα γεωργικών και επισιτιστικών συστημάτων.

Επί του παρόντος, 159 εκατομμύρια παιδιά νοσούν και 50 εκατομμύρια επηρεάζονται εξαιτίας της αλόγιστης σπατάλης των τροφίμων. Ο υποσιτισμός έχει τεράστια επίδραση στην ανάπτυξη και την υγεία και ενισχύει τον κύκλο της φτώχειας.

Το επίπεδο των επενδύσεων παραμένει ανεπαρκές. Επίσης, είναι σημαντικό ότι καλείται η Επιτροπή να καθορίσει ένα σαφές πλαίσιο πολιτικής για αύξηση της στήριξης προς τα εθνικά δίκτυα κοινωνικής ασφάλειας, τα οποία έχουν αποδείξει σε διάφορες χώρες ότι αποτελούν σημαντικό μέσο για την αύξηση της ανθεκτικότητας και τη μείωση του υποσιτισμού.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. This calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – Il diritto all'alimentazione costituisce uno dei pilastri della Dichiarazione universale dei diritti dell'uomo del 1948. Nel parlare di diritto all'alimentazione si fa riferimento a un diritto complesso, il quale potrà essere conseguito pienamente soltanto quando la povertà e le disuguaglianze saranno drasticamente ridotte. Attualmente sono stati compiuti importanti passi in avanti per ridurre la malnutrizione, i quali tuttavia sono ancora troppo incerti e irregolari. Risulta necessaria una risposta univoca garantendo e tutelando altresì l'accesso alla terra, senza il quale non si potrebbe parlare di diritto all'alimentazione. L'Unione europea, data la sua posizione nel panorama internazionale, deve necessariamente adottare i mezzi a sua disposizione per debellare il problema, purtroppo ancora attuale, della malnutrizione. Pertanto, ho votato positivamente.

Eva Paunova (PPE), *in writing*. — I supported this resolution as I believe it will be an added value to the fight against under-nutrition and hunger. Eradicating hunger and malnutrition is a long-term commitment of the EU, which has the ambition to be a global leader on the path towards the achievement of Sustainable Development Goal 2 of the Agenda 2030 (ending hunger by 2030). The resolution underlines that local food production should be given priority in actions against under-nutrition and stresses the importance of supporting smallholder and female farmers as food producers.

Marijana Petir (PPE), *napisan.* – Iako su mnogi Europljani uzeli sigurnost hrane zdravo za gotovo, moramo imati na umu da to nije problem prošlosti, niti se tiče isključivo zemalja u razvoju. Podržavam cilj održivog razvoja koji teži iskorjenjivanju gladi i pothranjenosti do 2030. godine, i to povećanjem produktivnosti malih zemljoposjednika, ostvarenjem održivih poljoprivrednih i prehrambenih sustava otpornih na klimatske promjene, sposobnih za prehranjivanje svjetskog stanovništva. Naša je odgovornost pružiti građanima dovoljnu količinu, sigurne i zdrave hrane po prihvatljivim cijenama. To mora biti osigurano uz zadržavanje konkurentnosti europskog poljoprivrednog sektora i uz zaštitu životnog standarda poljoprivrednika. Pothranjenost je ozbiljan javnozdravstveni problem i u bogatim zemljama gdje ljudi ne dobivaju dovoljno vitamina i minerala koji su potrebni za rast, funkcionalnost organizma i zdravlje te borbu protiv bolesti. Zabrinjava i porast pretilosti u Europi, gdje se procjenjuje kako su polovica odraslih i jedna trećina djece u EU-u prekomjerne težine. Stoga smatram kako moramo provoditi akcije i informativne programe promicanja prehrane i zdrave prehrane, posebno za djecu za koju je od ključne važnosti zdrava prehrana.

Podržala sam ovu rezoluciju među ostalim jer smatram da se odgovornim korištenjem resursa za proizvodnju hrane može doprinijeti dobiti stanovnika EU i doprinijeti poboljšanju ekoloških i klimatskih prilika na globalnoj razini.

Florian Philippot (ENF), *par écrit.* – Linda McAvan (S&D) propose une question à la Commission suivie d'une résolution sur l'engagement de la Commission de 3,5 milliards d'euros dont 400 millions spécifiquement sur la nutrition. 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation. Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. En 2014, seul 0,57 % de l'aide publique au développement est consacré aux causes immédiates de la dénutrition. La question prend en considération d'autres formes de dénutrition, l'augmentation des investissements pour combattre les causes de cette dénutrition et la mise en place de «filets de sécurité sociale». Des dispositifs de protection sociale doivent ainsi garantir l'accès aux terres et à leur gestion pour éviter leur accaparement par des multinationales étrangères ou des pays tiers. Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. La souveraineté alimentaire est une des clefs. Des programmes d'éducation sont aussi proposés. La question du gaspillage alimentaire est abordée. Ces mesures appellent des investissements (7 milliards/an) importants mais seraient réellement utiles. Je vote donc pour ce texte.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto.* – Ho votato a favore di questa risoluzione perché la realizzazione dell'obiettivo di sviluppo sostenibile 2 (SDG2), che intende mettere fine al problema della fame e della malnutrizione entro il 2030, deve essere una priorità dell'Unione europea e, in particolare della Commissione. Attualmente più di 200 milioni di bambini soffrono per la carenza di cibo. La malnutrizione ha un devastante impatto sulla loro salute e sul loro sviluppo. Gli investimenti, ancora insufficienti, dovrebbero essere aumentati e concentrati sul miglioramento della produttività delle piccole aziende agricole, sulla realizzazione di sistemi agricoli e alimentari sostenibili e resilienti ai cambiamenti climatici. Altrettanto importante è lo sviluppo di reti di sicurezza sociale. La Commissione, il Consiglio, gli Stati membri e la comunità internazionale, così come pure i governi dei paesi in via di sviluppo, devono impegnarsi da subito a combattere tutte le forme di malnutrizione, mobilitando gli investimenti finanziari a lungo termine necessari. Attraverso una governance migliore e responsabile è necessario garantire politiche sistematiche sul cibo e la nutrizione, basate sui diritti, e che tengano conto della dimensione di genere, dell'accesso alle risorse naturali, all'acqua, ai servizi igienico-sanitari e, contemporaneamente, prevedano reti di sicurezza sociale inclusive, in particolare per i gruppi più vulnerabili e marginali.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito.* – Esta resolução aborda temas recorrentes: a segurança alimentar no mundo, a fome e a subnutrição.

Sabemos como, frequentemente, as pias intenções que aparentam justificar resoluções deste tipo mais não servem do que para escancarar mais portas ao avanço das multinacionais do agro-negócio. Não será todavia o caso desta resolução, que contém aspetos positivos que importa sublinhar, tanto mais que alguns são pouco usuais. Para tal contribuíram também as propostas de alteração que apresentámos, apesar de nem todas terem sido aceites. Propostas que se centram sobre:

— A crítica e condenação dos acordos de livre comércio, nomeadamente ao nível do seu impacto na nutrição e segurança alimentar no mundo e à sua contribuição para as desigualdades;

- A defesa do controlo e da propriedade pública de sementes e a garantia de preços acessíveis a este e outros fatores de produção;
- A incompatibilidade entre a lógica privada da maximização do lucro, nomeadamente das grandes multinacionais do sector agroalimentar, e a luta contra a fome e pela segurança alimentar;
- A condenação do apoio e da prática de políticas agrícolas de cariz exportador, favoráveis aos grandes agrários;
- O repúdio da expropriação de terra por «investidores» estrangeiros nos países menos desenvolvidos.

Valorizamos o facto de alguns destes pontos estarem incluídos na resolução.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – Jsem přesvědčen, že je důležité zajistit všeobecný přístup ke zdravější a udržitelnější stravě pro všechny lidi bez rozdílu ve všech částech světa. Proto jsem podpořil tento návrh usnesení, které navrhuje opatření vedoucí k potravinovému zabezpečení, ke zlepšení výživy, k prosazení udržitelného zemědělství a vymýcení hladu. Bez koordinovaných politik na globální a lokální úrovni nemáme šanci situaci zlepšit.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Éradiquer la malnutrition et la faim dans le monde sont des engagements de l'Union européenne, notamment dans le cadre de l'Agenda 2030. J'ai donc voté pour cette résolution qui s'inscrit dans le cadre de la préparation du sommet de haut niveau de l'ONU sur la nutrition qui se tiendra en 2016. Nous appelons à ce que la cohérence entre l'ensemble des instruments de l'Union en matière de nutrition et de sécurité alimentaire soit renforcée. Dans ce cadre, les États membres de l'Union doivent prendre conscience de leur responsabilité dans l'émergence d'une sécurité alimentaire à long terme, en favorisant notamment le développement de l'agriculture durable et de la production locale.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – A erradicação da fome e da malnutrição são compromissos, de longa data, da União Europeia, havendo mesmo a intenção de erradicar este flagelo até 2030. É preocupante o facto de hoje, em 2016, 795 milhões de pessoas no mundo não terem uma alimentação que lhes permita levar uma vida digna e ativa; é deveras vergonhoso que uma em cada três pessoas no mundo sofra de má nutrição e que, segundo a UNICEF, duas mil crianças morram diariamente devido a doenças relacionadas com a poluição da água.

O presente relatório reitera a importância de ações verdadeiramente coordenadas e aceleradas, empreendidas por distintos agentes a nível mundial, nacional e local, a fim de cumprir a Agenda 2030 e realizar os objetivos de desenvolvimento sustentável relativos à erradicação da fome. Além disso, o relatório incita a Comissão e os Estados Membros a coordenarem as suas políticas em matéria de comércio, agricultura e energia, entre outras, tendo em vista o telex mencionado supra.

Defendo uma produção agrícola sustentável e a luta contra o desperdício alimentar. Nesse sentido, é premente reformar e adaptar os sistemas alimentares, tendo em vista eliminar a perda ou o desperdício de alimentos. Pelo que, indo o presente relatório ao âmago desta questão, o meu voto só pode ser favorável.

Laurențiu Rebegea (ENF), *în scris*. – Salut rezoluția Parlamentului European cu privire la obiectivele globale și angajamentele UE cu privire la nutriție și securitate alimentară. Unul dintre obiectivele globale ale dezvoltării durabile aflate pe Agenda Globală 2030 este reducerea sărăciei și a malnutriției, de aceea susțin creșterea productivității micilor producători din zonele rurale, ideea de sustenabilitate în sectorul agricol și a unui management responsabil la nivel european și global în industria alimentară. Alimentația și nutriția depind de resursele pământului și de modul de gestionare al lor. De aceea, cred că la nivel național, fiecare țară trebuie să își protejeze aceste resurse și să refuze înstrăinarea lor.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP has voted against the non-legislative motion for a resolution for Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. This calls on Member States to financially invest in projects, but this could lead to a misuse of funds. Also it calls on the EU to influence countries on nationalising industries, but the EU has no right to intervene in nation state affairs. UKIP does not support the increasing influence of the EU over nation states.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Votei negativamente, apesar de considerar que o direito humano à alimentação só poderá ser plenamente exercido quando a pobreza e a desigualdade forem drasticamente reduzidas, a igualdade for assegurada e a resiliência aos choques for reforçada, designadamente criando redes de segurança social baseadas em direitos e garantindo a plena participação dos grupos vulneráveis e o acesso seguro à terra e o seu controlo, e a gestão dos recursos e outros bens de produção, aos pequenos agricultores e comunidades agrícolas.

Não posso, no entanto, concordar com a tentativa de encontrar na atividade agrícola, todos os aspetos ambientais negativos, de uma forma absurda.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – Um dos objetivos de Desenvolvimento Sustentável visa erradicar a fome e a malnutrição até 2030 criando uma agricultura e sistemas alimentares sustentáveis e resilientes às alterações climáticas, capazes de alimentar uma população mundial que deverá atingir os 8,5 mil milhões de pessoas até 2030, e protegendo, simultaneamente, a biodiversidade, o ambiente e os interesses e o bem-estar dos pequenos agricultores. Registaram-se progressos na redução da malnutrição, mas estes continuam a ser demasiado lentos e desiguais. 795 milhões de pessoas no mundo não têm uma alimentação suficiente para levar uma vida digna e ativa.

Um terço dos alimentos produzidos no mundo – cerca de 1,3 mil milhões de toneladas – é desperdiçado. A maior parte do desperdício ocorre na América do Norte e na Oceânia, onde são desperdiçados cerca de 300 kg de alimentos por pessoa. A UE produz anualmente 88 milhões de toneladas de desperdício alimentar, enquanto 842 milhões de pessoas em todo o mundo, ou 12 % da população mundial, passam fome.

São necessárias ações coordenadas e aceleradas, empreendidas pelos agentes governamentais, não-governamentais e privados, a nível mundial, nacional e local, incluindo a investigação científica e industrial. Devem ser mobilizados de imediato investimentos financeiros a longo prazo na segurança alimentar e nutricional e na agricultura sustentável.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – La primera cumbre de «Nutrición para el Crecimiento» tuvo lugar en Londres en 2013, donde se comprometieron veintitrés mil millones de dólares y medidas inmediatas para abordar los problemas de nutrición.

La resolución del Parlamento Europeo, quiere mantener la nutrición en el centro de la agenda política de la Unión. Con la esperanza de lograr un impacto significativo antes de la nueva cumbre prevista para Tokio 2020, se subraya la importancia de una reunión de alto nivel sobre esta cuestión con el objetivo de desarrollar respuestas ante los desafíos sobre nutrición, fomentar la alimentación para impulsar la economía —a nivel continental, África pierde alrededor del 11 % de su PIB debido a la mala alimentación—; frenar la malnutrición, en especial, durante los primeros 1 000 días de vida; y hacer realidad la visión del Decenio de Acción sobre la Nutrición (2016-2025) —que se lanzó en septiembre durante la Asamblea General de Naciones Unidas—. Por todo esto, he votado a favor de esta resolución.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette proposition de résolution du Parlement européen sur les prochaines étapes en vue d'accomplir les objectifs mondiaux et les engagements de l'Union en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde. Celle-ci préconise que les politiques européennes de développement, de commerce et d'agriculture tiennent compte de leur impact sur la sécurité alimentaire mondiale. Cette résolution invite la Commission et le Conseil à prendre le leadership en matière de nutrition et de sécurité alimentaire en août 2016 au Brésil et à investir davantage dans ce domaine en adoptant une approche globale.

Bronis Ropė (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už šią rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų siekiant pasaulinių tikslų ir dėl ES išipareigojimų dėl mitybos ir aprūpinimo maistu pasaulyje. Šiuo metu pasaulyje 795 mln. žmonių negauna pakankamai maisto, kad galėtų gyventi deramą ir aktyvų gyvenimą. Tačiau tuo pačiu metu trečdalis viso pasaulyje pagaminto maisto – maždaug 1,3 mlrd. tonų – yra iššvaistomas. Vien Europos Sąjungoje iššvaistoma 88 mln. tonų maisto. Taigi norint spręsti maisto trūkumo problemas pirmiausia reikia pritaikyti visas maisto sistemas, kad maistas nebūtų prarandamas. Antra, būtina skatinti maisto gamybą ten, kur jo trūksta, o ne išleisti milijonus jį eksportuojant ir taip didinant klimato kaitos problemas. Todėl lėšos, kurios skirtos apsirūpinimo maistu problemai spręsti, turi būti naudojamos mokant vietos žmones, diegiant naujas technologijas. Kita vertus, būtina užtikrinti, kad maistas būtų saugus ir sveikas. Pamaitinti badaujančius svarbu, tačiau maistas negali tapti nuodu.

Fernando Ruas (PPE), por escrito. – A erradicação da fome e o combate à desnutrição é um compromisso de longo prazo da União Europeia (UE), que ambiciona ser líder global na promoção e efetivação prática dos Objetivos do Desenvolvimento Sustentável (ODS) constantes da Agenda 2030.

Em 2010, a UE adotou um quadro político em matéria de segurança alimentar onde definiu a alimentação e a agricultura sustentável como prioridades essenciais, visando também proporcionar apoio aos países em vias de desenvolvimento que enfrentam enormes desafios de segurança alimentar.

Este quadro foi seguido, em 2015, por um plano de ação sobre a alimentação que descreve como alcançar os compromissos de redução de nanismo em crianças de idade inferior a cinco anos em pelo menos 10% até 2025, e onde se definiram os objetivos estratégicos da política de cooperação para o desenvolvimento a este respeito.

No entanto, embora existam progressos ao longo dos últimos anos, atualmente ainda existem 795 milhões de pessoas ao redor do globo que não têm acesso a alimentação adequada.

Estes temas exigem uma ação rápida, eficaz e pró-ativa, pois estamos na presença de uma condição básica inerente à própria vida humana, pelo que espero que este relatório possa contribuir para a resolução desta triste fatalidade.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), por escrito. – He votado a favor de esta resolución sobre nutrición y seguridad alimentaria que reconece el derecho a la alimentación como un derecho humano. La resolución también hace referencia a la amenaza que el acaparamiento de tierras en países en desarrollo supone para los objetivos globales sobre nutrición y seguridad alimentaria, llamando a la instauración de medidas concretas para garantizar la seguridad de tenencia de la tierra. Finalmente, considero muy positivo, también, que la resolución haga hincapié en que la privatización de las semillas y los transgénicos suponen una amenaza para la soberanía alimentaria de los países.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), in writing. – I supported this report on attaining global goals and EU commitments on nutrition and food security. Achieving the sustainable development goals implies a much more sophisticated management of natural resources than is currently in place. Ending hunger and malnutrition, especially in the context of a growing world population, will require significant improvements in terms of land use and resource efficiency. Adapting agricultural practices and prioritising resilience to climate change will be essential if we are to increase food production and improve diets without placing unsustainable demands on natural resources and ecosystem services. An integrated approach which addresses issues including land use, agriculture, diet, and climate change is necessary if we are to achieve our ambitious global goals.

Sven Schulze (PPE), schriftlich. – Ich habe für den Bericht über globale Ziele und Zusagen der EU in Bezug auf Ernährung und Ernährungssicherheit weltweit gestimmt.

Die Bekämpfung von Hunger und Unterernährung ist eine langfristige Aufgabe der EU, welche seit dem Jahr 2010 mit Priorität verfolgt wird.

Es gibt bereits einige Fortschritte, und dennoch geschehen diese zu langsam, denn 795 Millionen Menschen haben nach wie vor keinen richtigen Zugang zu ausreichenden Lebensmitteln.

Das Europäische Parlament verlangt eine bessere Abstimmung der verschiedenen Instrumente und Programme der EU und ruft die Mitgliedstaaten dazu auf, nachhaltige Landwirtschaft und lokale Lebensmittelproduktion voranzutreiben.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque plantea mecanismos frente a la situación de la nutrición y seguridad alimentaria en el mundo con los que estoy de acuerdo. Es el caso de apoyar a las pequeñas agricultoras y agricultores, una agricultura sostenible y resiliente climáticamente, la instauración de derechos basados en políticas públicas, medidas eficaces para luchar contra el acaparamiento de tierras en los países en desarrollo, la dimensión de género y la privatización de las semillas.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *na piśmie*. – W niedalekiej przyszłości bezpieczeństwo żywności i zaopatrzenia w żywność będzie stanowiło wyzwanie z powodu rosnącej presji na zasoby. Prognozuje się, że liczba ludzi na świecie znacząco wzrośnie do roku 2050, co pociągnie za sobą konieczność zwiększenia produkcji żywności, zmniejszenia jej marnotrawstwa oraz zapewnienia jej dostępności na całym globie, a szczególnie tam, gdzie obecnie dostęp ten jest ograniczony.

Bardzo istotne jest promowanie w szkołach i w lokalnych społecznościach programów edukacyjnych poświęconych żywieniu celem wykształcenia zdrowych nawyków żywieniowych oraz wykształcenia kultury dokonywania rozsądnych zakupów żywności. Z punktu widzenia globalnego bezpieczeństwa żywnościowego, wsparcia należy udzielić również drobnym producentom rolnym. Szansą dla drobnych gospodarstw rodzinnych może być również postępująca świadomość i oczekiwania konsumentów w stosunku do żywności oraz jej jakości i wpływu na zdrowie człowieka.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today I voted for the motion on Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The report underlines the importance of ending hunger and malnutrition by 2030, notably by increasing the productivity of smallholders' farms, achieving sustainable and climate resilient agriculture and food systems. We want to see the European Commission, the Council, the Member States and the international community, as well as developing countries' governments commit to fighting all forms of malnutrition and to mobilise long-term financial investments for food and nutrition security and sustainable agriculture.

Branislav Škripek (ECR), *in writing*. – This report calls on the Commission in particular to increase its investment in nutrition-specific interventions, given the current huge funding gap, and to address under-nutrition and food waste. As I believe that the Sustainable Development Goals need to be met, I voted in favour.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Prehrana i sigurnost opskrbe hranom predstavlja jedan od najvećih globalnih izazova.

Poražavajući su podaci kako je danas, u 21. stoljeću, pothranjeno 795 milijuna ljudi (svaka deveta osoba), a 161 milijun djece u svijetu zaostaje u rastu zbog kronične pothranjenosti, od čega ih svake godine 3,1 milijun umire.

Cilj održivog razvoja jest iskorjenjivanje gladi te smanjenje nezdrave prehrane do 2030. godine i to povećanjem produktivnosti maloposjednika, ostvarenjem održivih poljoprivrednih i prehrambenih sustava otpornih na klimatske promjene.

No, s druge strane, još uvijek je zanemaren značaj održivog poljoprivrednog i ruralnog razvoja, odgovornih i klimatsko osjetljivih ulaganja u poljoprivredni sektor te uloga malih proizvođača pa smatram da su ta područja ona koja treba iznova isticati i ukazivati na njih. Vrlo je važno poboljšati odnos između ljudi i njihova fizičkog okoliša kako bi se provela integracija s tri dimenzije održivog razvoja - gospodarskom, socijalnom i okolišnom.

Ako se ispravno postupa, poljoprivreda, šumarstvo i ribarstvo mogu pružiti zdravu hranu za sve i stvoriti pristojne prilike te ujedno podržavati ljude usmjerene na ruralni razvoj i zaštitu okoliša.

Stoga, ovim putem pozivam na specijalizaciju u sektorima zelenih tehnologija te ekološkog poduzetništva kako bi se ovaj problem čim prije riješio.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Aj napriek tomu, že za ostatné obdobie bol dosiahnutý pokrok v znižovaní podvýživy, je príliš pomalý a nevyrovnaný. V súčasnosti 795 miliónov ľudí vo svete nemá dostatok potravín na to, aby mohlo viesť dôstojný aktívny život, a každý tretí človek trpí určitou formou podvýživy. Ľudské právo na výživu je možné v plnej miere zabezpečiť len v prípade, ak sa výrazne zníži chudoba a nerovnosť. Za alarmujúcu považujem štatistiku UNICEF-u, podľa ktorej každý deň zomiera 2 000 detí vo veku do päť rokov na choroby spôsobené znečistením vody a že polovica nemocničných lôžok vo svete zaberajú ľudia trpiaci na choroby spôsobené zlou kvalitou pitnej vody. Na druhej strane štatistiky dokumentujú, že jedna tretina celosvetovo vyrobených potravín – približne 1,3 miliardy ton – sa vyhodí. V EÚ sa ročne vyprodukuje 88 miliónov ton potravinového odpadu. Preto musí EÚ zohrávať väčšiu úlohu v oblasti výživy a potravinovej bezpečnosti vo svete, prijať účinné opatrenia proti plytvaniu potravín a zabezpečenia dostatočnej výživy pre deti a zraniteľné osoby, predovšetkým ženy, matky a starých ľudí.

Igor Šoltes (Verts/ALE), pisno. – Trajnostna kmetijska politika mora nujno vključevati tudi boj proti nedohranjenosti oziroma nezadostni prehrani. V ospredju mora biti predvsem podpora manjšim kmetom in družinskim kmetijam, ki lahko z raznovrstnostjo kultur, ki jih gojijo, ključno pripomorejo h kmetijski strategiji razvijajočih se držav. EU bi se v tem pogledu morala zavezati k temeljnemu premiku k ekološkemu kmetijstvu.

Resolucija tako potrjuje kako pomembni so usklajeni in pospešeni ukrepi svetovnih, nacionalnih, lokalnih, vladnih, nevladnih in zasebnih akterjev pri obravnavi nedohranjenosti za izpolnitev ciljev agende 2030 in uresničitev cilja trajnostnega razvoja glede odprave lakote. Parlament je tako s pomočjo te resolucije pozval Komisijo in države članice naj pri svojih dejavnostih pozornost namenijo usklajenostim politik za razvoj in ustrezno razmislijo o spremembah svojih politik o trgovini, kmetijstvu in energiji v prid svetovni prehranski varnosti.

Trajnostna kmetijska politika, ki deluje v prid izpolnjevanju ciljev agende 2030 je ključnega pomena za prehransko varnost. Iz tega razloga sem resolucijo podprl.

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Duurzame-ontwikkelingsdoelstelling 2 (beëindig honger, bereik voedselveiligheid, verbeter de voeding en bevorder duurzame landbouw) en de daarmee samenhangende streefcijfers, zijn bedoeld om uiterlijk in 2030 een einde te maken aan honger en ondervoeding.

Als we dit willen tegengaan, zullen we niet alleen moeten focussen op de inname van calorieën, maar is een globale voedsel- en landbouwaanpak die zorgt voor een gevarieerd dieet, veel doorslaggevend. Ondersteuning van de familiale landbouw en kleinschaligheid moeten de hoekstenen zijn van het landbouwbeleid in ontwikkelingslanden. Als kleinschalige landbouwbedrijven gebruik maken van agro-ecologische landbouwpraktijken zijn ze best in staat een divers aanbod te telen en tegelijk de voedselproductie op te drijven. Studies tonen dit afdoende aan.

Waar de resolutie aanvankelijk wat eng was, wijst ze nu –dankzij de Groenen– op enkele belangrijke elementen in het bereiken van voedselzekerheid, met name inzake de beschikbaarheid, betaalbaarheid en controle over zaaigoed, het probleem van landroof en de samenhang tussen ontwikkelingssamenwerking, wereldhandel en het Europese energiebeleid.

Meer concreet ligt de nadruk nu op het belang van kleinschalige landbouw, agro-ecologie, diversiteit van landbouwgewassen door zaadwetgeving, ggo's en intellectuele eigendomsrechten, de negatieve effecten van liberalisering van de landbouw op het recht op voedsel en de negatieve impact van agro-brandstoffen op voedselzekerheid.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Každý tretí človek na svete trpí podvýživou. Hlad a nedostatok potravín je zdrojom nestability v spoločnosti a častou príčinou masovej migrácie. Je v záujme Európskej únie robiť takú rozvojovú politiku, aby sa zvyšoval objem potravín a zlepšoval prístup k nim. Musíme v prvom rade podporovať domácu výrobu a vyvážať sa vytvárania závislosti od hmotnej humanitárnej pomoci.

Dubravka Šuica (PPE), napisan. – Budući da se očekuje da će broj stanovnika dosegnuti 8,5 milijardi do 2030. godine, cilj održivog razvoja i zadaća povezanih s njime je iskorijeniti glad i pothranjenost. Stoga je koordinirano i što brže djelovanje među globalnim, nacionalnim, lokalnim, vladinim, nevladinim i privatnim akterima pa i tijelima znanstvenog i industrijskog istraživanja te među donatorima, izuzetno važno, posebice u pogledu ponovnih ulaganja u lokalnu proizvodnju hrane usmjerenu ponajprije na male proizvođače i agroekološke prakse, ostvarivanja održivih poljoprivrednih i prehrambenih sustava otpornih na klimatske promjene u svrhu prehranjivanja svjetskog stanovništva, štiteći biološku raznolikost.

Međutim, ne mogu podržati ovaj prijedlog rezolucije jer smatram da nije dobro koncipiran, a pogotovo se ne mogu složiti s člankom 13. koji poziva na ukidanje javnih poticaja za proizvodnju biogoriva iz usjeva što se protivi načelima naše grupe.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), γραπτώς. – Το ψήφισμα αφορά, εκτός από την επισιτιστική ασφάλεια, και τη διασφάλιση της βιώσιμης γεωργίας μέσω της βελτίωσης της διακυβέρνησης και της λογοδοσίας. Προτείνει επίσης συστημικές πολιτικές για τα τρόφιμα και τη διατροφή, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη τους τη διάσταση του φύλου, τη βιώσιμη γεωργία, τη χρήση των φυσικών πόρων και την πρόσβαση σε αυτούς, τα δημόσια ύδατα, και τη δημόσια αποχέτευση και υγιεινή. Τέλος, γίνονται σεβαστά τα δικαιώματα των ευπαθών και περιθωριακών ομάδων. Για τους πιο πάνω λόγους ψηφίσαμε υπέρ.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Η πρόταση ψηφίσματος ενώ αρχικά είναι σε καλή κατεύθυνση, στην συνέχεια με πλάγιο τρόπο προωθεί ιδιωτικά συμφέροντα και τα μεταλλαγμένα.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam az indítványt, mivel úgy gondolom, hogy a világ táplálkozási és élelmiszer-biztonsága érdekében globális megoldásokra van szükségünk. Az alultápláltság és az éhezés 2030-ig megtörténő felszámolására törekednek a nemzetközi szervezetek és a kormányok. Mindezt el lehet érni termelékenység növeléssel, a fenntartható és éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó mezőgazdasággal és élelmiszer-termeléssel. Kifejezett célként jelenik meg a nemzetközi szervezetek ajánlásaiban a gyermekéhezés felszámolása, amely sajnos az EU területén is megtalálható. A kérdés megoldása előtt éppen ezért az Európai Unió viszonylatában kell több ügyet is rendbe tenni.

A magyar kormány először a szegénységgel kapcsolatos statisztikai adatokat kezdte egyre hiányosabban közölni 2010 óta, majd egyszerűen megváltoztatta annak számítási módszerét. Ezzel elfedik a hátrányos helyzetű családok, idősek, éhező gyermekek kilétét, így a helyzet megoldása is sokkal nehezebb. Úgy gondolom, hogy a gyermekekre és nyugdíjasokra vonatkozó egységes európai statisztikai számítások kötelezővé tétele segíthetne megszüntetni ezt a vérlázító gyakorlatot. Az indítvány vitája során továbbá elmondtam, hogy az élelmiszerek magas adótartalma nem csak mélyíti a szegénységet és nehezíti az élelemhez való hozzáférést, hanem az adóteher-különbségek révén jelentős mértékű az áfacsalás is az EU-ban. Azonban erre is van megoldás, mégpedig egy EU-szintű élelmiszeradó-harmonizáció.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Uniunea Europeană sprijină îndeplinirea obiectivelor globale de dezvoltare durabilă asumate la nivel internațional de către statele membre. Printre acestea se numără și apărarea dreptului la hrană și, concomitent, eradicarea foametei la nivel mondial. În prezent, nu mai puțin de 161 de milioane de copii sunt afectați de subnutriție cronică la nivel mondial, ceea ce are un impact negativ asupra dezvoltării lor, iar 41 de milioane de copii cu vârsta mai mică de cinci ani sunt supraponderali sau obezi. Această situație trebuie gestionată în mod adecvat de organisme internaționale specializate, dar și de UE și statele membre.

În 2013 UE și-a asumat angajamentul de a reduce cazurile de retard de creștere a copiilor cu cel puțin 7 milioane până în 2025 și alocarea a 3,5 miliarde de euro în acest scop până în 2020. Cu toate acestea, nivelul investițiilor pentru asigurarea securității alimentare rămâne insuficient. Este nevoie de efortul coroborat al instituțiilor europene și statelor membre UE, dar și al statelor în curs de dezvoltare pentru a asigura investiții pe termen lung în domeniul agriculturii durabile, utilizării responsabile a resurselor, eliminării risipei, eliminării discriminării de gen, asigurării igienei publice și protejării grupurilor vulnerabile. Această rezoluție va contribui la îmbunătățirea situației.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Il est important que les acteurs mondiaux, nationaux, locaux, gouvernementaux, non gouvernementaux et privés, et notamment les organismes de recherche scientifique et industrielle et les bailleurs de fonds, agissent véritablement de façon coordonnée et accélérée pour lutter contre la malnutrition afin de réaliser le programme de développement durable à l'horizon 2030 et d'atteindre le deuxième ODD consistant à éliminer la faim.

Il faut améliorer la sécurité alimentaire et la nutrition grâce à une meilleure gouvernance, à une responsabilité accrue et à des politiques alimentaires et nutritionnelles globales, fondées sur les droits et tenant compte, d'une part, de la dimension hommes-femmes, de l'agriculture durable, de l'utilisation des ressources naturelles et de l'accès à ces ressources, à un service public de distribution d'eau, à un système public d'assainissement et à l'hygiène, et, d'autre part, de la création et de l'extension de dispositifs de protection sociale n'excluant personne et axés sur les droits au paiement, en ciblant plus particulièrement les groupes marginaux et les groupes les plus vulnérables.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – Inadequate nutrition is one of the most significant impediments to human development and there is an absolute urgency to reach internationally agreed nutrition targets. Ending hunger and malnutrition by 2030 is the Sustainable Development Goal 2. Further, the Commission's Nutrition Action Plan pledged to reduce stunting by 7 million children by 2025. I voted in favour of the motion for a resolution calling for accelerated action to fulfil the 2030 Agenda and to reach SDG 2 to end hunger and to guarantee the development of social safety nets in order to reduce extreme poverty, as the level of investment in nutrition today remains inadequate. I believe the resolution, which calls for an additional EU commitment of EUR 1 billion addressing nutrition-specific interventions, represents a step in the right direction toward eradicating hunger, malnutrition and food waste.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Iako je došlo do znatnog napretka u poboljšanju globalne sigurnosti hrane, ukupni broj kronično pothranjenih ljudi i dalje je neprihvatljiv. Upravo zbog toga smatram ispravnim to što je iskorjenjivanje gladi postalo jedno od prioriteta u okviru ciljeva održivog razvoja Programa održivog razvoja do 2030. godine.

Također, držim da je među najvažnijim stavkama borbe Akcijskog plana za poljoprivredu poticanje odgovornog uključivanja privatnog sektora te učenje iz uključivih poslovnih modela.

Ovom rezolucijom potiče se povećanje produktivnosti maloposjednika i postizanje održivih poljoprivrednih i prehrambenih sustava te se ruralna transformacija prepoznaje kao ključni proces za otvaranje radnih mjesta, povećanje prihoda i postizanje dugoročne sigurnosti opskrbe hranom i ishrane.

Vjerujem da će se kroz predloženu integraciju zemalja koje su najviše pogođene glađu u globalnu trgovinu te zadržavanjem sigurnosti opskrbe hranom i ishrane u središtu globalnih i nacionalnih politika postići napredak u borbi protiv pothranjenosti.

Stoga sam podržala ovu rezoluciju.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predloga resolucije Evropskega parlamenta o naslednjih korakih k uresničevanju svetovnih ciljev in zavez EU o zanesljivi preskrbi s hrano in prehranski varnosti v svetu nisem podprla.

Človekovo pravico do hrane je mogoče v celoti zagotoviti le, če se korenito zmanjšata revščina in neenakost, zagotovi enakost in okrepi odpornost na pretrese, zlasti z vzpostavitev na pravicah temelječih socialnih varnostnih mrež in zagotavljanjem polne udeležbe ranljivih skupin in zagotavljanjem, da imajo male kmetije pašniški skupnosti dostop do zemlje in nadzor nad njo ter da lahko upravljajo vire in druga proizvodna sredstva.

V predlogu resolucije je bilo vključenih nekaj amandmajev, ki jih nisem mogla podpreti, bili pa so sprejeti. Prav zaradi tega pa nisem mogla podpreti celotne resolucije.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución sobre nutrición y seguridad alimentaria que reconoce el derecho a la alimentación como un derecho humano. La resolución también hace referencia a la amenaza que el acaparamiento de tierras en países en desarrollo supone para los objetivos globales sobre nutrición y seguridad alimentaria, llamando a la instauración de medidas concretas para garantizar la seguridad de tenencia de la tierra. Finalmente, consideramos muy positivo, también, que la resolución haga hincapié en que la privatización de las semillas y los transgénicos suponen una amenaza para la soberanía alimentaria de los países.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE), *in writing*. – I strongly support this report.

I believe that nutrition and, in particular, children's nutrition worldwide is a fundamental right that the EU should champion.

This report calls on the Commission, the Council, the Member States and the international community, as well as developing countries' governments, to mobilise, forthwith, long-term financial investments for food and nutrition security and sustainable agriculture, and to enhance food security and nutrition through improved governance and accountability and systemic policies on food and nutrition.

I stress the need to tackle the systemic problems that generate poor nutrition in all its forms; I note with concern that, in the past, the promotion of export-led agriculture has operated at the expense of family farms producing food crops for local consumption.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – 159 millions d'enfants présentent un retard de croissance, 50 millions souffrent d'émaciation (liée à la famine). Le plan d'action de la Commission prévoit de réduire le nombre d'enfants présentant un retard de croissance de 7 millions d'ici 2015. En 2014, seul 0,57 % de l'aide publique au développement est consacré aux causes immédiates de la dénutrition.

En effet, la résolution rappelle que d'ici 2030, faim et malnutrition sont censées être réduites, notamment en s'appuyant sur les petits producteurs et exploitations qui sont des maillons essentiels.

Des dispositifs de protection sociale sont censés être mis en place, garantissant, notamment, un accès aux terres et à leur gestion par ces populations. Ceci tout en évitant l'accapement des terres par des multinationales étrangères ou des pays comme la Chine. Il s'agit de stopper cela, pour éviter que celles-ci ne mettent la main sur ces terres car elles écartent les producteurs locaux qui pourraient utiliser ces exploitations au profit de cultures vivrières locales, aidant leurs populations à assurer leur subsistance.

Le soutien à l'autosuffisance alimentaire et le localisme sont indispensables. Dans ce sens, la diversité génétique des semences est encouragée. En effet, la souveraineté alimentaire est une des clefs pour ces populations, pour éviter l'émigration vers l'Europe et la malnutrition.

J'ai voté pour.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – Polityki i działania Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju mają oddziaływanie globalne. Ważnym sprawdzianem tej odpowiedzialnej roli jest przyczynianie się do walki z niedoborem żywności na świecie. Zgadzam się z twierdzeniem, iż w tym celu należy wyeliminować problemy systemowe. Głód i niedożywienie często wynikają nie tyle z braku jedzenia, co jego niewłaściwej dystrybucji. Jedna trzecia produkowanej żywności jest następnie marnotrawiona.

Jak słusznie wskazano w rezolucji, potrzeba ponadto większego wsparcia dla drobnych producentów rolnych i lokalnego rolnictwa. Kluczowe znaczenie ma zapewnienie miejscowej ludności dostępu do gruntów oraz przeciwdziałanie praktykom masowego wykupu ziemi. Zasadny jest również apel do Komisji Europejskiej o zwiększenie tych inwestycji, które bezpośrednio odnosią się do problemu niedożywienia dzieci. Państwa członkowskie powinny konsekwentnie wspierać kroki w zasygnalizowanych kierunkach. Poparłem tę rezolucję w głosowaniu.

István Ujhelyi (S&D), *írásban*. – Összehangolt és felgyorsított fellépésre van szükség az alultápláltság megszüntetése céljából a 2030-as menetrend betartása és az éhezés felszámolásáról szóló 2. fenntartható fejlesztési cél elérése érdekében. A világszerte megtermelt élelmiszer harmada, mintegy 1,3 milliárd tonna kárba vész, miközben világszerte 842 millió ember – a világ népességének 12 százaléka – éhezik. A Bizottságnak kell teljesítenie kötelezettségeit és feladatának megfelelően biztosítani a megfelelő támogatási formákat az éhezés felszámolásához. A határozatot támogattam.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de esta resolución sobre nutrición y seguridad alimentaria que reconoce el derecho a la alimentación como un derecho humano. La resolución también hace referencia a la amenaza que el acaparamiento de tierras en países en desarrollo supone para los objetivos globales sobre nutrición y seguridad alimentaria, llamando a la instauración de medidas concretas para garantizar la seguridad de tenencia de la tierra. Finalmente, consideramos muy positivo, también, que la resolución haga hincapié en que la privatización de las semillas y los transgénicos suponen una amenaza para la soberanía alimentaria de los países.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. — I voted in favour of the resolution because in a context where the right to food depends among others on access to land and other productive resources, the EU should strive to remove inconsistencies of its sectorial policies that jeopardise food security and contribute directly or indirectly to land-grabbing, i.e. as in the case of its biofuel policy or its investment trade strategy.

Viktor Uspaskich (ALDE), raštu. — Pritariu tam, kad reikia spręsti sistemines problemas, kurios lemia visų formų prastą mitybą. Manau, kad reinvestavimas į vietas maisto produktų gamybą, ypač daug dėmesio skiriant smulkiesiems maisto gamintojams ir agroekologinei praktikai, yra pagrindinė sąlyga siekiant, kad mitybos strategijos būtų sėkmingai įgyvendinamos. Manau, kad taip pat nepaprastai svarbu sukurti socialinės apsaugos schemas, pagal kurias būtų užtikrinta, kad visi asmenys visuomet turėtų prieigą prie maistingo maisto.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the motions for resolutions on the next steps towards attaining global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. SDG 2 and its associated targets aim at ending hunger and malnutrition by 2030, notably by securing opportunities for and increasing the productivity of smallholders, and achieving sustainable and climate-resilient agriculture and food systems which are capable of feeding an expected global population of 8.5 billion by 2030 while protecting biodiversity, the environment, and smallholders' interests and wellbeing. The resolution stresses the need to tackle the systemic problems that generate poor nutrition in all its forms. It equally underlines that the human right to food can only be fully achieved when poverty and inequality are drastically reduced, equality is ensured and resilience to shocks is enhanced. I voted in favour because I believe that it is essential to establish social protection schemes to ensure that all individuals have access to nutritious food at all times.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Erradicar el hambre y la malnutrición es un compromiso a largo plazo de la Unión, que se ha propuesto liderar el camino mundial hacia el objetivo de terminar con el hambre para el año 2030. En vistas de la Cumbre de Naciones Unidas sobre Nutrición que se celebrará este año, mediante este texto el Parlamento Europeo busca tomar buena nota de los avances que se han logrado, pero también de los desafíos que quedan por delante –ya que la realidad hoy es que 795 millones de personas aún no tienen el debido acceso a los alimentos y que una de cada tres personas sufre malnutrición–. De esta manera, la Eurocámara llama a los Estados miembros a intensificar sus compromisos con la seguridad alimentaria global, dando prioridad a la agricultura sostenible y a la producción local. Asimismo, pide que se empleen indicadores claros en el seguimiento de la implementación de medidas y en el progreso conseguido en el marco del Plan de Acción comunitario, así como de la Agenda 2030. Por todo ello, he votado a favor.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – He votado a favor de este informe porque plantea mecanismos frente a la situación de la nutrición y seguridad alimentaria en el mundo con los que estoy de acuerdo. Es el caso de apoyar a las pequeñas agricultoras y agricultores, una agricultura sostenible y resiliente climáticamente, la instauración de derechos basados en políticas públicas, medidas eficaces para luchar contra el acaparamiento de tierras en los países en desarrollo, la dimensión de género y la privatización de las semillas.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – Today I voted for the motion on Global goals and EU commitments on nutrition and food security in the world. The report underlines the importance of ending hunger and malnutrition by 2030, notably by increasing the productivity of smallholders' farms, achieving sustainable and climate resilient agriculture and food systems. We want to see the Commission, the Council, the Member States and the international community, as well as developing countries' governments, commit to fighting all forms of malnutrition and to mobilise long-term financial investments for food and nutrition security and sustainable agriculture.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Een derde van de wereldwijde voedselproductie – ongeveer 1,3 miljard ton – wordt jaarlijks verspild. In de EU betekent dit dat er jaarlijks in totaal 88 miljoen ton voedselafval wordt geproduceerd, terwijl wereldwijd 842 miljoen mensen, oftewel 12 % van de wereldbevolking, honger lijden. Kinderen in ontwikkelingslanden die borstvoeding krijgen, sterven 15 maal minder vaak aan longontsteking en 11 maal minder aan diarree dan kinderen die geen borstvoeding krijgen. Dit verslag vraagt de Commissie meer leiderschap te tonen op het vlak van voedsel- en voedingszekerheid door haar beloften op een hoger niveau te tillen door middel van een bijkomende toezegging van 1 miljard EUR aan de VN, door een duidelijke strategie uit te werken waarin is vastgelegd hoe zij deze doelstellingen denkt toe te passen en te integreren in haar plannen en haar beleid en door een duidelijk stappenplan te verstrekken voor de toewijzing van de toegezegde fondsen voor de periode 2016-2020. Ik stemde voor dit levensnodig beleid.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Prochaines étapes en vue d'accomplir les objectifs mondiaux et les engagements de l'Union en matière de nutrition et de sécurité alimentaire dans le monde (2016/2705(RSP))

L'achèvement des objectifs de développement durable de l'ONU (ODD), et notamment du deuxième qui vise à éliminer la faim et la malnutrition d'ici à 2030, devrait être un enjeu fondamental au niveau européen comme au niveau mondial.

Aujourd'hui, 795 millions de personnes ne disposent pas d'une nourriture suffisante pour mener une vie active digne de ce nom.

La résolution votée par le Parlement européen insiste sur la nécessité de services publics de distribution d'eau, l'extension de dispositifs de protection sociale ou encore la nécessité de favoriser la production locale et les petits exploitants.

De même, l'objectif de parvenir à une souveraineté alimentaire est mis en avant notamment pour les pays les plus pauvres.

Enfin, demander l'augmentation des engagements de l'UE (un milliard supplémentaire) destinés spécifiquement à la nutrition afin d'atteindre les objectifs fixés par les ODD va également dans le bon sens.

Je vote donc pour ce rapport, en espérant qu'il ne restera pas lettre morte.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – A pergunta e resolução surgem na sequência de vários objetivos traçados e compromissos assumidos a nível internacional, enquadrando-se, por isso, num cenário em que é necessário trabalhar para o cumprimento do segundo objetivo de desenvolvimento sustentável – Fome zero e agricultura sustentável –, até 2030.

Apesar de a resolução conter aspetos positivos, omite aspetos fundamentais como a questão da soberania alimentar e do respeito pelas decisões nacionais em termos de políticas de desenvolvimento, o que contrasta com a apologia do papel do setor privado na melhoria da segurança alimentar e no reforço das intervenções específicas no âmbito da nutrição.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – In der Entschließung werden die zunehmende Privatisierung und die Landnahme als Bedrohung für die Ernährungssicherheit thematisiert und kritisiert. Zudem werden die Kommission und die internationale Gemeinschaft aufgefordert, die Kleinbauern zu unterstützen und Maßnahmen zur Eindämmung von Unterernährung zu ergreifen. Daher habe ich diesem Antrag zugestimmt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta di risoluzione sulle prossime tappe verso il conseguimento degli obiettivi globali e degli impegni dell'UE relativi all'alimentazione e alla sicurezza alimentare nel mondo. L'obiettivo di sviluppo sostenibile n. 2 e i traguardi a esso associati mirano a porre fine alla fame e alla malnutrizione entro il 2030. Considerato tuttavia che attualmente 795 milioni di persone nel mondo non hanno alimenti sufficienti per condurre una vita normale e che una persona su tre soffre di malnutrizione, la risoluzione ribadisce la necessità di creare reti di sicurezza alimentare adeguate e un'agricoltura più sostenibile mediante maggiori investimenti finanziari per fare in modo che la Commissione, il Consiglio, gli Stati membri e la comunità internazionale collaborino attivamente per porre fine a questo problema.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As a children's rights and women's rights champion, it is important for me to join in the call to eliminate malnutrition and hunger in the world. The EU must ensure policy coherence for sustainable development, trade, and economic and humanitarian assistance in order to achieve that goal and should therefore give more attention to the Alternative Trade Mandate and the field work of organisations such as CARE International and World Vision.

Jana Žitňanská (ECR), písomne. – Uznesenie vypracované v nadväznosti na otázku výboru DEVE položenú Komisii a zameriavajúcu sa na ďalšie kroky smerom k naplneniu globálnych cieľov a záväzkov EÚ v oblasti výživy a potravinovej bezpečnosti vo svete som podporila. Toto uznesenie sa zameriava na odstránenie hladu a podvýživy do roku 2030. Konštatuje, že hoci už bol dosiahnutý určitý pokrok v znižovaní podvýživy, tento je príliš pomalý a nevyrovnaný, a preto sa zaoberá možnosťami, ako pokrok v tejto oblasti urýchliť, a identifikuje hlavné prekážky. Medziiným vyzdvihuje prínosy dlhodobých investícií, a to najmä do miestnej výroby potravín, podpory rozmanitosti plodín a prístupu obyvateľov k pôde. Zároveň vyzýva Komisiu, aby prevzala výraznejšiu úlohu v oblasti potravinovej bezpečnosti, a vyzdvihuje potrebu boja proti plytvaniu potravinami a podporu programov vzdelávania v oblasti výživy. Uznesenie ako celok považujem za vyvážené a podľa môjho názoru pristupuje správne k identifikovaniu hlavných cieľov a možných spôsobov ich dosiahnutia so zameraním na celostný prístup. Práve preto som mu dala svoj hlas.

Carlos Zorrinho (S&D), por escrito. – Votei favoravelmente a resolução sobre os objetivos globais e compromissos da UE em matéria de nutrição e segurança alimentar no mundo por concordar com a urgência de alcançar os objetivos de desenvolvimento sustentável e as suas metas associadas, como a erradicação da fome e da malnutrição até 2030.

Destaco o apelo desta resolução às instituições europeias e à comunidade internacional para mobilizar de imediato investimentos financeiros a longo prazo na segurança alimentar e nutricional. Sublinho ainda a necessidade de resolver os problemas sistémicos que estão na origem de uma má nutrição, sobretudo quando um terço dos alimentos produzidos no mundo é desperdiçado (cerca de 1,3 mil milhões de toneladas).

Para isso, a UE deve colaborar com os seus parceiros internacionais, nomeadamente através da sua rede de delegações no mundo, com vista a apoiar a definição e aplicação de objetivos em matéria de nutrição a fim de reduzir os atrasos de crescimento e a malnutrição.

Marco Zullo (EFDD), per iscritto. — Ho votato a favore della risoluzione che fissa gli obiettivi che l'UE dovrà raggiungere e gli strumenti che potrà utilizzare al fine di tener fede agli impegni globali presi in tema di sicurezza alimentare nel mondo. L'UE si è impegnata a ridurre i casi di ritardo della crescita di almeno 7 milioni entro il 2025 e a stanziare per il conseguimento di tale obiettivo 3,5 miliardi di EUR nel periodo 2014-2020. Finora sono stati compiuti progressi nel ridurre la malnutrizione, ma sono ancora troppo lenti e irregolari. Attualmente 795 milioni di persone nel mondo non hanno alimenti sufficienti per condurre una vita normale e attiva e una persona su tre soffre di una forma di malnutrizione. Dobbiamo fare di più. Questa relazione chiede che al centro delle azioni intese a contrastare la malnutrizione venga posto il sostegno ai piccoli coltivatori e le agricoltrici locali in modo da dare priorità alle produzioni locali. Si parla di politiche agricole di sviluppo sostenibile con un'attenzione verso l'ambiente. Tutte tematiche che hanno trovato il mio favore.

Milan Zver (PPE), pisno. – Proti resoluciji sem glasoval, ker je večina poslancev podprla 2. del 13. odstavka, ki je pozival EU, da naj ukine javne pobude za proizvodnjo bio-goriv, ki temeljijo na poljščinah.

Tako kot moja politična skupina ELS se namreč zavzemam za reformo, ki bo prinesla boljša bio-goriva oz. drugo generacijo bio-goriv.

9.5. Prokuratura Europejska i Eurojust (B8-1054/2016)

Ustne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Az ún. európai uniós pénzek felhasználásának a fő célja, vagy legalábbis egyik fő célja helyes értelmezés szerint az lett volna, hogy létrejöjjön egy erős magyar vállalkozói réteg, egy erős polgárság, akik ezen európai uniós pénzekből megrendelésekhez jutottak volna. Ehhez képest mi történt? Folyamatosan, kormányokon keresztül az európai uniós pénzeket elsikkasztották, ellopták olyan formában leginkább, hogy haverok, pajtások egymás közötti osztogatására került sor, néhány oligarcha gazdagodott meg ezekből a pénzekből. Nehéz ezért hogyan szavazni az európai uniós ügyészségre, ugyanis nagyon jó lenne, ha lenne egy olyan szervezet, aki ezeket a lopkodásokat ellenőrizné, megállítaná, föllépne ellene. Ugyanakkor ez erős beavatkozás lenne a nemzeti szuverenitásunkba. Éppen ezért semleges álláspontot foglaltam el, és reménykedem abban, hogy a magyar ügyészség fog odáig eljutni, hogy nem politikai megrendeléseket teljesít, hanem a jogszabályt érvényesíti.

Seán Kelly (PPE). – A Uachtarán arís, bhí díospóireacht againn faoin ábhar seo go déanach aréir sa Pharlaimint. D'éisteach go géar leis an méid a bhí le rá ag an gcoimisinéir agus ag na feisirí éagsúla agus bhí sé suimiúil agus bhí sé beagnach ar aon fhocal faoi cad ba chóir dúinn a rá. Ní raibh seans agam féin labhairt ach tá an seans agam anois. Ach caithfidh mé a rá gur ceart dúinn gach rud a dhéanamh chun troid i gcoinne caimiléireacht de gach saghas. Is cuma an dtagann sé ón Stát nó grúpaí éagsúla nó ó thionscal nó daoine aonaránacha. Agus chun é sin a dhéanamh caithfidimid comhoibriú, sin an rud is tábhachtaí; comhoibriú lena chéile le Ballstáit agus uile trasna na hEorpa. Agus chun buiséad a thabhairt do Eurojust agus na daoine eile atá ag iarraidh a ndícheall a dhéanamh chun cothrom na Féinne a thabhairt do gach duine agus troid i gcoinne caimiléireachta.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, fraudă cu bani europeni este estimată la peste 500 de milioane de euro în fiecare an. În ultimii zece ani rata trimerilor în judecată a fost de 31 % din sutele de recomandări judiciare făcute de OLAF. Pe scurt, ceea ce avem astăzi nu merge și oamenii europeni, cetățenii europeni continuă să fie furați.

Parlamentul cere, de aceea, Consiliului, atunci când va veni cu propunerea în Parlament pentru crearea instituției Procurorului European, următoarele, cel puțin: competență prioritară a Procurorului European asupra tuturor infracțiunilor din Directiva PIF, inclusiv caruselul TVA-urilor. În al doilea rând, accesul suficient la mijloace de investigație. În al treilea rând, importanța evitării efectelor negative ale legăturilor naționale. În al patrulea rând, evident, protecția drepturilor suspectului și ale persoanelor puse sub acuzare. Mesajul meu către Consiliu este foarte simplu: nu vom accepta un text slab, care creează o instituție slabă, pentru că banii cetățenilor europeni vor continua să fie furați.

Stanislav Polčák (PPE). – Pane předsedající, já samozřejmě souhlasím se svými předřečníky, že musíme potírat podvody, že je to úkolem všech institucí v rámci Evropské unie, nicméně pokud jde o samotné zřízení a fungování Úřadu veřejného žalobce v těch trestních věcech, tak já jsem k jeho fungování poměrně skeptický.

Nepochybně musí spolupracovat vyšetřující orgány, to znamená složky, které už zřizujeme, ať je to Eurojust nebo Europol, ale trestní proces, který je ovládán poměrně zásadně zásadami národními, to znamená, že postupuje se podle trestních předpisů povětšinou národních, tak v tu chvíli, podle mého názoru, takovýto veřejný žalobce bude mít velmi složitou situaci. A bylo by lepší, abychom skutečně spolupracovali při vyšetřování a úroveň trestního procesu v té soudní fázi nechali na národních žalobcích. I z tohoto důvodu já jsem se zdržel při tomto hlasování.

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Lars Adaktusson (PPE), skriftlig. – Idag röstade Europaparlamentet om en resolution rörande en europeisk åklagarmyndighet, med bedrägeribekämpning som arbetsuppgift. Ett sådant förslag presenterades förra mandatperioden av EU-kommissionen, och har länge varit omtvistat, men har hittills inte fått stöd i ministerrådet. I Sverige har riksdagens justitiekott i full enighet underkänt förslaget i en så kallad subsidiaritetsprövning. Den typen av myndighetsutövning anses helt enkelt höra hemma på nationell nivå. Jag delar den bedömningen och röstade därför nej till resolutionen.

Isabella Adinolfi (EFDD), per iscritto. – È di fondamentale importanza che l'UE e tutti i suoi Stati membri individuale e perseguano in maniera efficace e dissuasiva le frodi che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, tutelando in tal modo i contribuenti di tutti gli Stati membri. In questa risoluzione si ribadisce pertanto il sostegno del Parlamento a favore dell'istituzione di una Procura europea efficace e indipendente, rafforzando in tal modo la lotta contro la frode nell'Unione europea e riducendo la frammentazione degli interventi nazionali al riguardo. Per tali motivi ho votato a favore.

Tim Aker (EFDD), in writing. — UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office, which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – El establecimiento de una Fiscalía Europea, cuando no existe un sistema jurídico a nivel europeo, es algo sobre lo que diferentes organizaciones de juristas han expresado numerosas dudas. Entendemos que, tal y como se plantea la institución en esta resolución, nacida de la derecha, no existe ningún tipo de garantía de los derechos democráticos que a día de hoy tienen las personas acusadas de un delito en los Estados miembros. Además, no se clarifica la relación entre esta fiscalía y los tribunales de los diferentes Estados, o con las fuerzas y cuerpos de seguridad. Desde el convencimiento de que el principio de transparencia es fundamental en derecho, no podemos aceptar un modelo que ahondaría más en los déficits ya existentes en numerosos Estados, entre ellos el español. Nuestro modelo pasa por una mejor articulación la necesaria coordinación de los diferentes sistemas judicia-

les de la Unión, no en crear estructuras que actúen de forma paralela a los mismos, por lo que he decidido votar en contra.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. – Notre soutien à la création d'un parquet européen n'est pas inconditionnel. Certains des changements apportés à la proposition de la Commission introduits par le Conseil présentent des dangers réels concernant l'indépendance, l'efficacité et la valeur ajoutée d'un tel parquet.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. – I have voted in favour of the motion for a resolution on the European Public Prosecutor's Office and Eurojust. I welcome the fact that the resolution calls on the Council to provide an unambiguous and clear set of competences and proceedings concerning the European Public Prosecutor's Office (EPPO) as well as to clarify the relations between Eurojust and the EPPO. The resolution also relates to a separate proposal for a directive that aims at combating fraud against the EU's financial interests – also known as the PIF Directive which is highly relevant knowing that for instance between 2010 and 2012, an average of EUR 500 million were suspected to have been defrauded each year in the Member States, though the actual extent of the fraud is estimated to be significantly greater. I supported this motion for a resolution, especially having in mind that the European Parliament reaffirms its long-standing support for the establishment of an efficient and independent EPPO to reduce the current fragmentation of national law enforcement efforts to protect the EU budget, thus strengthening the fight against fraud in the European Union.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ του σχεδίου ψηφίσματος για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και τη Eurojust, διότι υποστηρίζω τη δημιουργία της, όμως ορισμένες αλλαγές στην πρόταση της Επιτροπής από το Συμβούλιο θέτουν σε κίνδυνο την ανεξαρτησία και την αποτελεσματικότητα κάθε τέτοιου είδους εγχειρήματος.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Le texte «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne». La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

J'ai bien évidemment voté contre ce rapport.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – This matter was not the subject of a roll-call vote. In the interests of democracy and transparency, I would like to confirm that I voted against.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution car je souhaite réaffirmer mon soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne. Il faudra veiller à ce que cette proposition ne devienne pas une coquille vide.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pasiūlymą dėl Europos prokuratūros ir Eurojusto. Galutinėje ataskaitoje „Tyrimas ir ataskaitos dėl PVM nepriemokos 28 ES valstybėse narėse: 2016 m. galutinė ataskaita“ nurodoma, kad 2014 m. visoje ES buvo prarasta didžiulė pajamų iš pridėtinės vertės mokesčio (PVM) suma, siekianti 159,5 mlrd. EUR. Atsižvelgiant į šio tyrimo rezultatus, labai svarbu, kad ES ir valstybės narės nustatytų sėkmingo atvejus, kurie kenkia ES finansiniams interesams. Todėl būtina sukurti efektyvią ir nepriklausomą Europos prokuratūrą, siekiant sumažinti dabartinį nacionalinių teisėsaugos susiskaldymą ir apsaugoti ES biudžetą ir taip sustiprinti kovą su sėkmingu ES. Taip pat reikia paminėti ir Eurojusto vaidmens svarbą siekiant gerinti valstybių narių atitinkamų teisminių institucijų teisinių bendradarbiavimą ir koordinavimą ir teikiant paramą tyrimams, apimantiems ne ES šalis. Todėl sutinku, kad Europos prokuratūra ir Eurojustas veiktų vykdytų vienoje vietoje siekiant, kad bendradarbiavimas ir keitimasis informacija tarp jų vyktų efektyviai.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A javaslat szerint az EP támogatja a hatékony és független Európai Ügyészség felállítását az uniós költségvetés védelmére irányuló nemzeti bűnüldözési erőfeszítések jelenlegi széttöredezettségének csökkentése érdekében, erősítve ezáltal az Európai Unióban a csalás elleni küzdelmet. Hivatkozási alapként a hozzáadottérték-adóval kapcsolatos visszaéléseket jelölik meg. A fő probléma a javaslattal, hogy a nemzetállami szuverenitást fokozatosan felszámolni törekvő integrációs folyamatnak egy kiemelkedő szervezeti eszköze lenne Európai Ügyészség, amelyet visszaélésszerűen később az EU érdekei ellen cselekvők és fellépők ellen is fel lehetne használni, nemcsak az EU-pénzek visszaélésszerű felhasználói ellen. 2013-ban a Magyar Országgyűlés a szubszidiaritás elvét sértőnek találta az Európai Ügyészség koncepcióját, s erről határozatot fogadott el. A cél helyeslése ellenére a visszaélés lehetősége és a tagállami szuverenitás csorbítása miatt a javaslatot nem támogattam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté de l'OLAF et d'Eurojust. Or, cette dernière agence a été créée pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. Aussi me suis-je prononcé contre ce projet.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – Le Parlement invite le Conseil à définir un ensemble clair et univoque de compétences et de procédures relatives au Parquet européen, sur la base de la proposition de directive relative à la lutte contre la fraude portant atteinte aux intérêts financiers de l'Union au moyen du droit pénal (la «directive PIF»). Nous l'invitons également à intensifier ses efforts en vue de parvenir à un accord sur l'inclusion de la TVA dans le champ d'application de la directive PIF et à rouvrir les négociations avec le Parlement afin de permettre la création du Parquet européen.

Le Conseil doit abandonner la règle privant le Parquet européen de la possibilité d'exercer sa compétence pour toutes les infractions relevant de la directive PIF dans lesquelles le préjudice pour le budget de l'Union est inférieur ou égal à celui subi par une autre victime.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di risoluzione comune sulla Procura europea. In base all'articolo 86 del TFUE il Consiglio, con regolamenti deliberati secondo una procedura legislativa speciale, può istituire una Procura europea a partire da Eurojust, per combattere quei reati, come la frode, che ledono gli interessi finanziari dell'Unione. Il testo approvato oggi ribadisce il sostegno del Parlamento all'istituzione di questo strumento e invita il Consiglio a stabilire per esso una serie di competenze e procedure chiare e univoche, riaprendo la discussione sul testo consolidato. Occorre chiarire soprattutto quali siano le competenze in materia di azione penale della Procura europea e delle procure nazionali nei casi di reati multipli e reati misti e garantire che la stessa procura disponga di misure investigative adeguate per condurre le proprie indagini. Il regolamento dovrebbe inoltre prevedere diritti di difesa aggiuntivi per gli indagati, come il diritto al patrocinio a spese dello Stato, il diritto di accesso alla documentazione relativa all'indagine, il diritto all'informazione e il diritto di presentare prove e di chiedere alla Procura europea di raccogliere prove per conto dell'indagato.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL), *por escrito*. – He decidido votar a favor de esta resolución, porque entiendo que el establecimiento de una Fiscalía Europea, independiente y eficaz, es de gran ayuda para combatir delitos que comprendan varios países y va en consonancia con una mayor integración europea de sistemas de justicia. Asimismo, señalamos positivamente que en la resolución se encuentren llamamientos a la cooperación judicial, a la calificación del sistema de competencias y de atribuciones. Entiendo que una Fiscalía Europea con las atribuciones y fondos suficientes, es un avance positivo y por eso voto a favor.

Joëlle Bergeron (EFDD), *par écrit*. – Nous sommes tous d'accord sur le fait que la lutte contre la fraude doit être une priorité politique. La fraude et la corruption portent clairement atteinte à nos libertés et à nos démocraties. Je crois cependant que nous avons assez d'outils européens à notre disposition aujourd'hui avec notamment l'OLAF, Eurojust et Europol pour ne pas rajouter une nouvelle strate administrative, politique et judiciaire.

Le Parquet européen sera en effet une énième structure, un énième comité Théodule qui aura pour vocation d'appliquer un droit européen qui n'existe pas encore. Nous devrions bien au contraire veiller à ce que les structures existantes soient encore plus efficaces et opérationnelles.

La Commission fait œuvre ici de sa technique classique des petits pas par laquelle elle veut nous imposer une justice européenne au mépris des juridictions et droits nationaux.

La coopération renforcée entre parquets nationaux fonctionne bien entre les États membres. Je suis défavorable à la création de ce monstre bureaucratique que serait le Parquet européen.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer a la ponente su labor sobre la Fiscalía y Eurojust, donde se reitera el tradicional apoyo del Parlamento al establecimiento de una Fiscalía Europea eficaz e independiente, con objeto de reducir la actual fragmentación de los recursos para la ejecución de la legislación nacional y proteger el presupuesto de la Unión, reforzando así la lucha contra el fraude en la Unión.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – Cette proposition de résolution sur le Parquet européen et Eurojust réaffirme son soutien à la mise en place de ce parquet efficace et indépendant. Le but étant de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union.

La lutte contre la fraude est instrumentalisée pour créer un nouvel organisme de l'Union qui devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres.

Ainsi, la création d'un parquet européen constitue en réalité une nouvelle étape dans le développement surnois d'un droit pénal européen alors que cela doit rester exclusivement une compétence des États membres. J'ai donc voté contre.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Non abbiamo bisogno di una «procura europea». È da pazzi pensare di affidare all'UE il controllo dei sistemi giuridici e giudiziari degli Stati membri. Si tratta dell'ennesimo tentativo dell'UE di accentrare queste funzioni su di sé, per tutelare gli interessi dei poteri forti. Sono quindi assolutamente contraria a questa relazione palesemente faziosa, pertanto mi sono espressa con un voto negativo.

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – Resolución vinculada a los informes sobre el establecimiento de la Fiscalía Europea, EUROJUST y la Protección de los Intereses Financieros de la Unión, en un contexto en el que las redes criminales transnacionales y el fraude han aumentado en los últimos años.

El artículo 86 del TUE prevé la posibilidad de establecer una Fiscalía Europea para combatir delitos que afecten intereses financieros de la Unión, donde Eurojust, viene jugando un papel fundamental a la hora de coordinar las diferentes formas de perseguir el fraude.

En una crisis como la actual es más importante si cabe combatir el fraude y recobrar recursos, por lo que la resolución adoptada insiste en reforzar el papel de Eurojust y de la Fiscalía Europea; asimismo, el IVA constituye un importante recurso comunitario que debe recogerse en esta legislación. Por todo esto, he votado a favor de esta resolución.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje Europos Parlamentas pažymi, kad Eurojustas palengvino nacionalinių tyrimo ir baudžiamosio persekiojimo institucijų koordinavimą ir bendradarbiavimą nagrinėjant atvejus, kurie daro poveikį kelioms valstybėms narėms, taip pat Eurojustas padėjo stiprinti tarpusavio pasitikėjimą ir sujungti įvairiausias ES teisines sistemas ir tradicijas. Be to, Eurojustas sudarė palankesnes sąlygas vykdyti bendradarbiavimo prašymus ir taikyti tarpusavio pripažinimo priemones, taip pagerindamas tarpvalstybinį persekiojimą. Šiame pranešime Parlamentas dar kartą patvirtina ilgalaikę Europos Parlamento paramą tam, kad būtų sukurta efektyvi ir nepriklausoma Europos prokuratūra, siekiant sumažinti dabartinį nacionalinių teisėsaugos pastangų susiskaidymą ir apsaugoti ES biudžetą ir taip sustiprinti kovą su sukčiavimu Europos Sąjungoje. Be to, jis laikosi nuomonės, kad Europos prokuratūrai turėtų būti suteikta pakankamai tyrimo priemonių, kad ji galėtų vykdyti savo tyrimus. Todėl Parlamentas ragina Tarybą užtikrinti, kad būtų nustatytos tinkamos apsaugos priemonės, kuriomis būtų užtikrintas Europos prokuratūros nepriklausomumas, pavyzdžiui, nuostata, kuria leidžiama nukrypti nuo nacionalinės nuorodos dėl tinkamo prokuratūros veikimo priežasčių. Parlamentas taip pat mano, jog būtų geriausia, kad Europos prokuratūra ir Eurojustas veiklą vykdytų vienoje vietoje siekiant, kad bendradarbiavimas ir keitimasis informacija tarp jų vyktų efektyviai.

Andrea Bocskor (PPE), *írásban*. – Az Eurojust fontos szerepet játszik a tagállami illetékes igazságügyi hatóságok igazságügyi együttműködésének és koordinációjának javításában, valamint a nem uniós országokat bevonó nyomozások támogatásában. Különös hangsúllyal támogatom a jelentés azon részét, amely felszólítja a Tanácsot, hogy tegye egyértelművé az Eurojust és az Európai Ügyészség (EPPO) viszonyát, különösen a testületi struktúra következményeit, továbbá az EPPO viszonyát az OLAF-hoz, annak érdekében, hogy megkülönböztesse az EU pénzügyi érdekeinek védelme során a rájuk háruló feladatokat.

Franc Bogovič (PPE), *pisno*. – Tudi predlagano resolucijo o Evropskem javnim tožilstvom in Eurojustom sem podprl.

Resolucija je odziv na ugotovitve končnega poročila o primanjkljaju DDV v 28 državah članicah EU leta 2014, ki ugotavlja, da je bilo tega leta v EU izgubljenih kar 159,5 milijarde EUR prihodkov iz naslova DDV. Ker je večina izgubljenega zneska posledica goljufij, je treba končno realizirati zamisel o ustanovitvi Evropskega javnega tožilstva. S tem bi se zmanjšala sedanja razdrobljenost nacionalnih prizadevanj na področju kazenskega pregona za zaščito proračuna EU in okreplil boj proti goljufijam v EU.

Odgovornost je sedaj na Svetu, ki mora določiti nedvoumne in jasne pristojnosti in postopke za Evropsko javno tožilstvo, in sicer na podlagi predlagane direktive o zaščiti finančnih interesov EU. Upam, da bo do soglasja o navedeni direktivi prišlo čim prej, kar bi pomenilo tudi hitrejšo ustanovitev Evropskega javnega tožilstva.

Biljana Borzan (S&D), *napisan*. – Podržavam ovo Izvješće o Uredu europskog javnog tužitelja i Eurojusta.

Vijeće je radilo spor, ali je stalan napredak na tekstu za uspostavu europskog javnog tužiteljstva. Nažalost, kretanja u Vijeću stvorila su zabrinutost, kako unutar Europskog parlamenta, tako i u Komisiji.

Glavni problemi odnose se na neovisnost, učinkovitost i uspješnost javnog tužiteljstva, tako da podrška osnivanju ovog Ureda ne može biti bezuvjetna.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), *par écrit*. – Je m'oppose à la création d'un parquet européen qui constitue une nouvelle étape dans le développement d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres. J'ai voté contre ce texte.

Mercedes Bresso (S&D), *in writing*. – I voted in favour of this resolution because I support the establishment of an efficient and independent European Public Prosecutor's Office to better protect the EU budget and fight against fraud. Moreover, I believe the Council should provide a set of clear competences to EPPO including investigation capacities. Last but not least, I think EPPO and Eurojust should operate in the same location in order to facilitate the information exchange.

Renata Briano (S&D), *per iscritto*. – Il Parlamento è a favore dell'istituzione di una Procura europea efficace e indipendente, al fine di ridurre l'attuale frammentazione degli interventi nazionali e per rafforzare la lotta contro la frode nell'Unione europea. Si deve cercare di garantire chiarezza ed efficacia della Procura europea e vanno chiarire le sue competenze, soprattutto in materia di azione penale, e delle procure nazionali nei casi di reati multipli e reati misti. Bisogna far sì che la Procura europea disponga di misure investigative adeguate per condurre le proprie indagini. Inoltre, le decisioni operative della Procura europea che riguardino terzi dovrebbero essere soggette al controllo giurisdizionale di un tribunale nazionale competente. Dovrà essere garantita l'esistenza di misure di salvaguardia adeguate che assicurino l'indipendenza della Procura europea. Di fondamentale importanza è il ruolo di Eurojust, soprattutto nel migliorare la cooperazione giudiziaria e nel coordinare le autorità giudiziarie competenti degli Stati membri nonché nel sostenere le indagini che coinvolgono paesi terzi. Pertanto, vanno chiarite le relazioni tra Eurojust e la Procura europea e affinché i due organi cooperino efficacemente, dovrebbero operare sotto uno stesso tetto.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – Ce rapport préconise de mettre en place un parquet européen indépendant en vue de lutter plus efficacement contre la fraude dans l'Union européenne. La lutte contre la fraude est donc ici instrumentalisée pour s'attaquer à la souveraineté des États membres et pour permettre à l'Union européenne de s'octroyer de nouvelles prérogatives notamment en matière de droit pénal.

Pour rappel, Eurojust avait été créé afin de faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. En contribuant au développement d'un droit pénal européen, la création d'un parquet européen constituerait une étape supplémentaire vers la fédéralisation de l'Union, à laquelle nous nous opposons au quotidien. C'est la raison pour laquelle j'ai voté contre ce texte.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della proposta di risoluzione concernente la Procura europea ed Eurojust perché considero di fondamentale importanza per l'UE individuare e perseguire, in maniera concreta e incisiva, le frodi commesse ai danni delle finanze europee. Ritengo giusto, pertanto, porre in essere tutte le azioni opportune volte a tutelare i contribuenti degli Stati membri che contribuiscono attivamente al bilancio dell'UE.

Eurojust ha favorito il coordinamento e la cooperazione tra le varie autorità nazionali incaricate delle indagini e ha anche agevolato la costruzione di un rapporto fiduciario tra i variegati sistemi e tradizioni giuridiche europee. Grazie all'operato di Eurojust si registrano importanti miglioramenti anche nelle azioni penali transfrontaliere.

Per quanto riguarda la Procura europea, questa dovrebbe disporre di misure investigative maggiormente adeguate per condurre al meglio le proprie indagini. Occorre, tuttavia, che gli Stati membri intraprendano misure investigative sulla base del principio di riconoscimento reciproco, previsto dalla direttiva 2014/41/UE riguardante l'ordine europeo di indagine penale. Al fine di organizzare in modo efficiente la preziosa collaborazione e lo scambio di informazioni tra Procura europea ed Eurojust, i due rispettivi organi dovrebbero operare sotto la medesima direzione.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against this report which would authorise the Council reopening negotiations with the European Parliament on the establishment of a European Public Prosecutor's Office. Sinn Féin is opposed to the concept of a European Public Prosecutor's Office as it would constitute a greater centralisation of judicial autonomy in the EU at the expense of Member States' judicial structures. There remain serious concerns around the coordination, cost and management of the creation of an EPPO and its potential relationship with existing public prosecution offices. The resolution calls on Eurojust and EPPO to assume the trappings of a federal investigative force and calls for 'sufficient investigative measures' to be made available to the EPPO.

For these reasons, I voted against.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution which follows an oral question on the subject. I support the establishment of an efficient and independent European Public Prosecutor's Office (EPPO) in order to reduce the current fragmentation of national law enforcement efforts to protect the EU budget, thus strengthening the fight against fraud in the European Union. The EPPO should have sufficient investigative measures available to conduct its investigations and the Commission should come up with estimations of the budgetary implications of the collegiate structure in order for Parliament to take this information into account before taking its final decision.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione che esplicita la posizione del Parlamento in merito alla fondazione di una Procura europea. Il testo della risoluzione presenta un procuratore europeo indipendente, libero da qualsivoglia influenza politica, responsabile anche per le frodi IVA. Si richiede che le competenze siano chiare e definite (anche nei confronti di Olaf e Eurojust) e i ricorsi per la protezione degli interessi finanziari dell'Unione possano essere presentati davanti alla Corte di giustizia. Si richiede l'indipendenza e la funzionalità di questo nuovo organismo, anche per evitare che si crei un'istituzione inutile; in ottica di razionalizzazione si richiede anche la localizzazione della sede del futuro Procuratore europeo nel medesimo contesto di Eurojust.

Dita Charanzová (ALDE), *in writing*. – In general, I believe there is a case for establishment of the European Public Prosecutor's Office as it would enhance coordination of activities of Member States as well as more effectively facing cross-border crime such as tax avoidance, for instance. I voted in favour of the resolution also because it calls for better cooperation with Eurojust. I think we need to strengthen Eurojust's role in the judicial cooperation and coordination of relevant authorities of the Member States.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραπτώς*. – Καταψηφίζουμε το ψήφισμα διότι περιέχει αρκετά σημεία τριβής.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Η πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και τη Eurojust είχε ορισμένα θετικά στοιχεία. Η προώθηση διαδικασιών που θα επιφέρουν σημαντικό πλήγμα σε ιδιώτες ή επιχειρήσεις που κινούνται εις βάρος του συνόλου των ευρωπαίων πολιτών, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά περιπτώσεις φοροδιαφυγής, είναι θετική. Εν τούτοις, οι διαδικασίες αυτές δεν μπορούν να προχωρήσουν εάν δεν εξασφαλίσουμε τα δικαιώματα όλων των πολιτών καθώς και συγκεκριμένο ρυθμιστικό πλαίσιο. Καθώς κάτι τέτοιο δεν έχει ακόμη επιτευχθεί, αποφάσισα να απόσχω.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Considerando che l'articolo 86 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea afferma che per combattere i reati che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, il Consiglio, deliberando mediante regolamenti secondo una procedura legislativa speciale, può istituire una Procura europea a partire da Eurojust, previa approvazione del Parlamento europeo; considerando che è importante che l'UE e tutti i suoi Stati membri individuino e perseguano in maniera efficace e dissuasiva le frodi che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, tutelando in tal modo i contribuenti di tutti gli Stati membri che contribuiscono al bilancio dell'Unione; nell'ultimo decennio la criminalità transfrontaliera è aumentata ed è commessa da gruppi estremamente mobili e flessibili che operano in molteplici giurisdizioni e settori criminali i e settori criminali. Il provvedimento invita il Consiglio a considerare diversi aspetti che coinvolgono l'Unione europea direttamente alla salvaguardia e tutela dei suoi stati membri. Per le varie considerazioni esatte richieste ho deciso di votare favorevolmente al documento.

Angelo Ciocca (ENF), *per iscritto*. – Procura europea ed Eurojust, parere negativo per una risoluzione che tende ad accentrare e armonizzare settori tanto delicati quanto importanti a tutela, magari, degli interessi finanziari dell'Unione.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Plaudo di fronte alla risoluzione presentata dal momento che sono profondamente convinto dell'urgenza di chiarire le mansioni e le relazioni intercorrenti tra la procura europea ed Eurojust. La procura europea dà luogo ad uno strumento finalizzato alla riduzione dell'attuale frammentazione degli interventi nazionali sulla lotta alle frodi che ledono gli interessi finanziari. Coerentemente con quanto approvato, ritengo appropriato stabilire una serie chiara e univoca di competenze e procedure per la Procura europea, sulla base della proposta di direttiva relativa alla lotta contro la frode che lede gli interessi finanziari dell'Unione mediante il diritto penale (direttiva PIF). Si esorta il Consiglio ad intensificare i suoi sforzi per trovare un accordo sulla direttiva PIF, affinché l'IVA sia inclusa nel suo ambito di applicazione, e conseguentemente, in quello della procura. Per quanto concerne Eurojust invece, esso è un organo atto ad agevolare il coordinamento e la cooperazione tra le autorità nazionali responsabili delle indagini e dell'azione penale nei casi che coinvolgono più stati. La piena e definitiva realizzazione di Eurojust consentirà una maggiore fiducia reciproca tra i paesi oltre che un superamento delle diversità sistemiche degli stessi. Si rende, alla luce di quanto emerso, basilare chiarire le relazioni tra i due strumenti unitamente ai costi e ai benefici da essi apportati.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the vote on the European Public Prosecutor's Office and Eurojust and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – O Processo de criação de uma Procuradoria Europeia teve início com a entrada em vigor do Tratado de Lisboa, que apenas permite ao Parlamento dar o seu consentimento. A mais recente proposta da Comissão data de 2013. Mais de três anos volvidos, as dúvidas sobre o estabelecimento da Procuradoria, bem como os seus contornos, permanecem. O Parlamento tem - repetidamente - apelado à alteração deste *status quo*.

Com efeito, o Parlamento tornou claro desde cedo aquilo de que não abdicava: que a Procuradoria deveria ter em atenção a chamada «Diretiva PIF», relativa aos crimes contra os interesses da União; que deveria ter a sua ação articulada com a Eurojust, que devia ser independente, respeitar as constituições nacionais e os mais elevados padrões internacionais. No que respeita a este último parâmetro, a Procuradoria pode tomar por inspiração o modelo português, cuja arquitetura institucional é considerada das melhores a nível mundial. Em suma, um conjunto de orientações claras, a que o Conselho ainda não conseguiu dar resposta.

Apoio, por isso, esta resolução que pede esclarecimentos ao Conselho, apela ao estabelecimento da Procuradoria e lembra - justamente - que o custo de não ter uma Procuradoria Europeia estabelecida sobe a cada ano.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für die Entschließung gestimmt, denn nur mit einer effizienten und unabhängigen Europäischen Staatsanwaltschaft wird die grenzüberschreitende Strafverfolgung tatsächlich wirksam durchsetzbar sein. Und nur dann kann Eurojust die Koordinierung und Zusammenarbeit zwischen den einzelstaatlichen Ermittlungs- und Strafverfolgungsbehörden bei der Bearbeitung von Fällen, die mehrere Mitgliedstaaten betreffen, erleichtern und dabei helfen, gegenseitiges Vertrauen aufzubauen und die Unterschiede zwischen den verschiedenen Rechtssystemen und -traditionen innerhalb der EU zu überbrücken.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione in quanto, ribadendo il sostegno all'istituzione di una Procura europea utile a ridurre l'attuale frammentazione in materia, è necessario stabilire in modo chiaro e univoco le competenze e le procedure di sua competenza al fine di renderla davvero efficace e indipendente. È inoltre importante che venga fatta un'analisi approfondita dei costi-benefici della struttura al fine di un'attenta valutazione delle sue implicazioni sul bilancio europeo chiarendo altresì le relazioni tra Eurojust e Procura europea, con particolare attenzione alle implicazioni della struttura collegiale, come pure le relazioni della Procura europea con l'OLAF, al fine di differenziare i loro ruoli in materia finanziaria.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – Eurojust has facilitated coordination and cooperation between national investigative and prosecution authorities in dealing with cases affecting a number of Member States, and Eurojust has helped to build mutual trust and to bridge the EU's wide variety of legal systems and traditions. I support the work being done by Eurojust and call on the Council to clarify the prosecution competences of the EPPO and the national prosecutors in cases of multiple offences and mixed offences.

I emphasise the need for protection of the procedural rights of suspected and accused persons which should be guaranteed; in particular, the regulation should provide for additional rights of defence for EPPO suspects, in particular the right to legal aid, the right to information and access to case materials.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – El establecimiento de una Fiscalía Europea, cuando no existe un sistema jurídico a nivel europeo, es algo sobre lo que diferentes organizaciones de juristas han expresado numerosas dudas. Entendemos que, tal y como se plantea la institución en esta resolución, nacida de la derecha, no existe ningún tipo de garantía de los derechos democráticos que a día de hoy tienen las personas acusadas de un delito en los Estados miembros. Además, no se clarifica la relación entre esta fiscalía y los tribunales de los diferentes Estados, o con las fuerzas y cuerpos de seguridad. Desde el convencimiento de que el principio de transparencia es fundamental en derecho, no podemos aceptar un modelo que ahondaría más en los déficits ya existentes en numerosos Estados, entre ellos el español. Nuestro modelo pasa por una mejor articulación la necesaria coordinación de los diferentes sistemas judiciales de la Unión, no en crear estructuras que actúen de forma paralela a los mismos, por lo que he decidido votar en contra.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – L'articolo 86 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea afferma che per combattere i reati che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, il Consiglio può istituire una Procura europea a partire dall'Agenzia UE per la cooperazione in materia penale (Eurojust), previa approvazione del Parlamento europeo. In tal modo, l'UE e i suoi Stati membri possono identificare e perseguire in maniera efficace e dissuasiva le frodi che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, tutelando i cittadini europei in qualità di contribuenti al bilancio dell'Unione. Votando a favore di questa risoluzione ho inteso supportare le azioni individuate per ridurre l'attuale frammentazione degli interventi nazionali di lotta alla frode nell'Unione europea. Tra queste, l'invito al Consiglio ad abbandonare la norma che priva la Procura europea della possibilità di essere competente per tutti i reati definiti dalla direttiva PIF qualora i

danni arrecati al bilancio dell'Unione siano pari o inferiori ai danni causati a un'altra vittima. Inoltre, ritengo di particolare importanza garantire l'indipendenza della Procura europea, per evitare i casi di disaccordo tra la Procura europea e le procure nazionali sulla questione delle competenze, privando così le decisioni della Procura di efficacia operativa.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – Zagłosowałem przeciwko rezolucji dotyczącej prokuratury europejskiej i Eurojustu. Frakcja, do której przynależę, od zawsze jest przeciwna ustanowieniu prokuratury europejskiej, ponieważ moim zdaniem, jak i zdaniem pozostałych członków frakcji, naruszałoby to zasadę pomocniczości. Nie jestem również zwolennikiem ustanowienia europejskiego systemu prawa karnego. Uważam, że przeciwdziałanie nadużyciom, jak i rozstrzyganie sporów powinno odbywać się w obowiązujących ramach prawnych. Z wyżej wymienionych powodów zagłosowałem przeciw.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – The Council is currently proposing the establishment of a European Public Prosecutor's Office (EPPO) to which the Parliament is being asked to consent. With the risks from fraud estimated at around €3 billion per annum, the Commission is proposing a decentralised EU body with a hierarchical structure to safeguard and protect the rights of individuals involved in the EPPO's investigations. My main issue to this circle around the fact that VAT offences are included, adequate juridical reviews are needed and procedural rights need to be taken into consideration. Some of the changes to the Commission's proposal, as introduced by the Council, present some real dangers to the independence, effectiveness and added value to the European Public Prosecutor's Office. As the resolution outlines these concerns, I voted in favour of it.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Având în vedere că protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene este una din preocupările majore ale Comisiei Europene, iar responsabilitatea legată de acest obiectiv este împărțită între competențele Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Eurojust – Agenția Europeană de Cooperare Judiciară, consider importantă clarificarea relațiilor dintre Eurojust și Parchetul European, pe de o parte și dintre Parchetul European și OLAF, pe de altă parte, clarificare care va contribui la îmbunătățirea cooperării judiciare și a coordonării dintre autoritățile judiciare pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Cette résolution, portée par mon groupe politique le Parti populaire européen (PPE), réaffirme le soutien du Parlement européen à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant. Ce dernier permettrait d'harmoniser les efforts des États membres en matière de répressions, et ainsi mieux lutter contre les fraudes au sein de l'Union. Soutenant ces objectifs, j'ai voté en faveur de ce rapport.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — Je me félicite de l'adoption par le Parlement européen de cette résolution sur le Parquet européen et Eurojust dont j'ai été cosignataire. Face à la lenteur des négociations sur ce dossier majeur, nous nous devons de rappeler régulièrement et avec force au Conseil l'importance de la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de combattre les infractions portant atteinte aux intérêts financiers de l'Union. Afin de renforcer l'Europe de la Justice et de montrer la capacité de l'Europe de mener des grands projets, je souhaite réitérer mon engagement pour la création d'un parquet européen aux compétences clairement définies qui pourra coopérer efficacement avec l'agence Eurojust.

Gérard Deprez (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution du Parlement européen sur le Parquet européen et Eurojust. En juillet 2013, la Commission a présenté une proposition de règlement pour la création d'un parquet européen. Ce parquet est conçu pour être un organe européen indépendant capable de poursuivre les crimes contre les intérêts financiers de l'Union.

La proposition de règlement doit être adoptée sous la procédure du consentement. Le Parlement devra donc dire oui ou non au texte sur lequel les États se seront mis d'accord. Or ces 3 dernières années le Conseil a substantiellement modifié la proposition originale de la Commission.

La résolution réaffirme le soutien du Parlement à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union. Cependant elle rappelle que les relations entre le Parquet et Eurojust doivent être clarifiées et insiste pour que le champ d'application et les compétences du Parquet soient basés sur la directive relative à la lutte contre la fraude aux intérêts financiers de l'Union (PIF Directive) actuellement bloquée en phase de trilogue car le Conseil refuse l'inclusion de la fraude à la TVA.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — À ce jour, l'Union ne dispose pas de moyens propres pour engager des poursuites pénales pour des infractions commises à l'encontre de son budget. On estime chaque année la fraude sur le budget européen (fraude à la TVA notamment) de l'ordre de 3 milliards d'euros. La création d'un parquet européen permettra donc de veiller à la défense des intérêts financiers de l'Union. Si la proposition de parquet européen par la Commission européenne lancée en 2013 va dans le bon sens, les États membres traînent encore des pieds à l'idée de créer une instance supranationale susceptible d'interférer dans leur propre système judiciaire. Le Parlement européen, qui aura à se prononcer à l'issue des négociations entre le Conseil et la Commission, soutiendra l'idée d'un parquet européen aux pouvoirs renforcés.

Diane Dodds (NI), *in writing*. — Northern Ireland has for many years been the focus of organised criminality led by paramilitaries and in particular republican terror gangs in border areas. I have therefore seen the dreadful consequences of fuel and money laundering, of smuggling, on our economy and the success of local communities. It is vital that we combat those involved in this activity. We must break down the structures that govern this illegal behaviour and protect those citizens who are at risk.

It will also come as no shock that I believe it should be primarily the role of national crime-fighting authorities to lead these efforts. Instead of promoting more integration of policing, investigation and legal systems, this Parliament must better support Member States to tackle corruption and organised crime at the grassroots. The National Crime Agency is now fully operational in Northern Ireland, working hard to prevent, detect and punish those responsible in these crimes.

Ангел Джамбазки (ECR), *в писмена форма*. — Гласувах „против“ резолюцията относно Европейската прокуратура и Евроюст. Нейна основа са два устни въпроса на комисията LIBE за създаването на европейска прокуратура (член 86 ДФЕС) и евентуалната реформа в Евроюст.

Създаването на европейска прокуратура засяга темата за суверенитета на страните членки, тъй като целта ѝ ще бъде да разследва и наказва финансови измами и други престъпления, оказващи ефект върху финансовия интерес на ЕС. В момента единствено националните органи на страните членки имат такива правомощия в рамките на своите територии, а съществуващите европейски агенции като ОЛАФ, Европол и Евроюст не разполагат с правомощия за провеждане на европейско разследване.

Аз и моята политическа група смятаме, че на този етап най-добри резултати в борбата с престъпленията, засягащи финансовите интереси на ЕС, могат да се постигнат на национално ниво и с помощта на съществуващите рамки за координация и сътрудничество между страните членки.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), *γραφτώς*. — Η πρόταση ψηφίσματος κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, διότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η EUROJUST μπορούν από κοινού να συμβάλουν στην καταπολέμηση της απάτης και ιδίως αυτής που συνδέεται με την οδηγία ΠΟΣ και τα έσοδα που προέρχονται από τον ΦΠΑ, αρκεί βεβαίως να ληφθούν υπόψη, κατά τη σύνταξη του κανονισμού, οι παρατηρήσεις της προτάσεως ψηφίσματος.

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. — A UE, em 2014, arrecadou o montante de 159,5 mil milhões de EUR em receitas do imposto sobre o valor acrescentado (IVA) mas é importante que a UE e todos os seus Estados-Membros detetem e sancionem de forma eficaz e dissuasora casos de fraudes lesivas dos interesses financeiros da UE, a fim de proteger os contribuintes de todos os Estados-Membros que contribuem para o orçamento da União. Considero fundamental que se estabeleça um conjunto claro e inequívoco de competências e procedimentos para a Procuradoria Europeia, com base na proposta de diretiva relativa à luta contra a fraude lesiva dos interesses financeiros através do direito penal e que se intensifique os esforços para alcançar um acordo sobre a Diretiva PIF, de modo a que o IVA seja incluído no seu âmbito de aplicação.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre: la création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement sournois d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Esta resolução aborda um tema polémico. Há muito que alguns pretendem dar um salto em frente no domínio da federalização da justiça, salto que passa, entre outros aspetos, pela criação de uma Procuradoria Europeia.

A resolução defende que o Conselho estabeleça «um conjunto de competências e procedimentos para a Procuradoria Europeia» e que retome «as negociações com o Parlamento Europeu com vista à sua instituição». Defende a «importância do papel da Eurojust na melhoria da cooperação judiciária e da coordenação entre as autoridades judiciais competentes dos Estados-Membros». E afirma que «para assegurar a eficácia da cooperação e do intercâmbio de informações entre a Procuradoria Europeia e a Eurojust, os dois organismos devem funcionar no mesmo local».

Estamos perante mais uma tentativa de avanço sobre áreas que vão ao âmago da soberania dos Estados, neste caso à justiça.

A visão aqui plasmada passa por centralizar, estruturar e reforçar entidades como a Eurojust, que escapam ao controlo democrático e jurisdicional, ultrapassando garantias quanto aos direitos e liberdades previstas nos quadros legislativo e constitucional nacionais. Ultrapassa-se assim a cooperação livre e soberana entre os Estados nacionais, e avança-se com a criação de mecanismos de controlo supranacionais, iniciativas indissociáveis duma deriva securitária que coloca cada vez mais em risco direitos, liberdades e garantias fundamentais.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted against.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *pisomne*. – Pripravenie zriadenia európskej prokuratúry má na starosti Rada a v tomto procese sa napreduje veľmi pomaly, aj keď istý pokrok je tu badateľný. Legislatívny text sa pripravuje a prerokúva v osobitnom legislatívnom postupe, Európsky parlament bude teda požiadaný o súhlas až s textom v konečnom znení. Je však veľmi dôležité, aby Rada zapracovala obavy a požiadavky Európskeho parlamentu, ktoré sa týkajú nezávislosti, efektívnosti a účelnosti pri vytvorení a fungovaní európskej prokuratúry. Je nutné, aby Rada pri pripravovaní legislatívy mala na pamäti, že sa musí vyrovnáť s viacerými problematickými otázkami, ako napríklad uzavrieť rokovania o smernici o boji proti podvodom a finančným záujmom Európskej únie, kde by malo byť stanovené, pre ktoré trestné činy bude mať európska prokuratúra právomoci, a takisto sa zamyslieť nad opravnými prostriedkami a súdnym preskúmaním rozhodnutí, ktoré európska prokuratúra po jej vytvorení v budúcnosti prijme.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Υπερψηφίζω την πρόταση ψηφίσματος καθώς κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η EUROJUST μπορούν, από κοινού, να συμβάλλουν στην καταπολέμηση της απάτης, ιδίως αυτής που συνδέεται με την οδηγία ΠΟΣ και τα έσοδα που προέρχονται από τον ΦΠΑ.

Απομένει μόνο, κατά τη σύνταξη του Κανονισμού, να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις της προτάσεως ψηφίσματος.

Doru-Claudian Frunzulică (S&D), *in writing*. – Support for the establishment of a European Public Prosecutor's Office cannot be unconditional. Some of the changes to the Commission's proposal introduced by the Council present real dangers to the independence, effectiveness and added value of any such office. For example, the risks of the 'national link' introduced by Council, through which national delegated prosecutors are responsible for all prosecutions brought in their Member State.

I believe we need to conclude the negotiations on the Directive on the Fight against Fraud to the Union's Financial Interests by means of Criminal Law (PIF Directive) – which will lay down the criminal offences for which the EPPO will have jurisdiction – before Parliament can be asked to consent to the EPPO text. Moreover, we must ensure adequate judicial review in respect of decisions taken by the EPPO, irrespective of whether those decisions are taken at a national or central level.

Finally, particular attention shall be paid to procedural rights, in particular legal aid, when establishing a cross-border Prosecutor of this nature.

Francesc Gambús (PPE), *por escrito*. – He votado a favor de la propuesta de resolución convencido de que es necesario continuar en pro del proceso de integración europeo. En este sentido sería conveniente el establecimiento de una Fiscalía Europea eficaz e independiente, con el objeto de reducir la actual fragmentación de los recursos para la ejecución de la legislación nacional destinados a proteger el presupuesto de la Unión, reforzando así la lucha contra el fraude en la Unión. Del mismo modo hay que tener presente la importancia del papel de Eurojust en la mejora de la cooperación judicial y coordinación de las autoridades judiciales competentes de los Estados miembros, y en el desarrollo de investigaciones que impliquen a terceros países.

Enrico Gasbarra (S&D), *per iscritto*. – La lotta alla frode nell'Unione è uno dei pilastri che l'Europa deve sostenere con il massimo impegno e che si traduce anche concretamente nel contrasto alle operazioni di elusione ed evasione fiscale, nella sfida ai cosiddetti paradisi fiscali, nei tentativi di arginare le zone scure, spesso bacino di illegalità e di criminalità. Solamente nel 2014 sono stati registrati 159,5 miliardi di EUR di gettito di IVA persi. Serve maggiore controllo e un lavoro coordinato e condiviso di cooperazione per migliorare lo scambio di informazioni tra i singoli paesi. Dobbiamo poter monitorare più accuratamente e più celermente le anomalie e serve un'azione decisa e chiara rispetto all'azione penale transfrontaliera. Condivido pertanto l'auspicio che venga istituita in tempi brevi una procura europea che, in collaborazione con Eurojust, abbia piena competenza sui reati finanziari e riesca a superare la frammentazione delle operazioni nazionali in materia di cooperazione giudiziaria penale.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this motion for resolution. I do not support the establishment of a European Public Prosecutor's office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Charles Goerens (ALDE), *par écrit*. – De mon point de vue, le futur procureur de l'Union devrait siéger à Luxembourg. En effet, les conclusions des représentants des États membres des 12 et 13 décembre 2003 précisent que «les représentants des États membres, réunis au niveau des chefs d'État ou de gouvernement, sont convenus de donner la priorité aux États adhérents, une fois qu'ils seront devenus membres de l'Union, pour ce qui est de la répartition des sièges d'autres organismes qui seront créés, sans préjudice du fait que, si un Parquet européen est institué, il aura son siège à Luxembourg conformément aux dispositions de la décision du 8 avril 1965» et ne laissent donc pas subsister le moindre doute sur la localisation du Parquet de l'Union en stipulant que tous les organes juridictionnels ou quasi-juridictionnels ont vocation à s'établir à un même endroit, à Luxembourg.

Mon soutien à la résolution du Parlement européen du 5 octobre 2016 sur le Parquet européen et Eurojust est à interpréter en ce sens.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – Les négociations au Conseil sur la création d'un parquet européen n'avancent pas vite, et pas dans le sens souhaité par le Parlement européen. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle le Parlement a décidé d'en discuter aujourd'hui.

Pour ma part, je suis résolument hostile à ce parquet européen. Prévu initialement pour centraliser les investigations en cas d'atteinte aux intérêts financiers de l'Union, il s'annonce comme un organisme complexe, créateur de conflits de compétences, doublon d'enceintes européennes déjà existantes de coopération judiciaire. Le Parlement européen souhaite élargir à l'excès la notion d'intérêts financiers de l'Union relevant de la compétence de ce parquet, au point qu'un bon nombre d'infractions financières d'ordre général (blanchiment des capitaux, fraudes à la TVA, etc...) pourraient échapper totalement aux juridictions nationales alors même que leurs auteurs, leurs victimes où leurs théâtres ne seraient «européens» qu'à la marge.

On voit bien que l'objectif est de créer un début de droit et de procédures pénales purement européens, au-dessus et à la place des droits nationaux. C'est toujours ce rêve malsain d'États-Unis d'Europe calqués sur ceux d'Amérique, auquel même M. Juncker, pourtant, semble avoir renoncé.

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – He decidido votar a favor de esta resolución, porque entiendo que el establecimiento de una Fiscalía Europea, independiente y eficaz, es de gran ayuda para combatir delitos que comprendan varios países y va en consonancia con una mayor integración europea de sistemas de justicia. Asimismo, señalamos positivamente que en la resolución se encuentren llamamientos a la cooperación judicial, a la calificación del sistema de competencias y de atribuciones. Entiendo que una Fiscalía Europea con las atribuciones y fondos suficientes, es un avance positivo y por eso voto a favor.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I and fellow Labour MEPs abstained on the resolution as the text is still unclear on the EPPO structure and impact on the UK criminal system. We must avoid conflict between national constitutional rules and secondary EU law so not to hinder the work of national practitioners.

Françoise Grossetête (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur d'une résolution visant à mettre en place un parquet européen indépendant. Ce nouvel outil doit nous aider à combattre plus efficacement la fraude et les crimes financiers, en coordonnant les moyens de justice nationaux. Eurojust aura comme mission d'exécuter les demandes de coopération entre juridictions et d'appliquer les instruments de reconnaissance mutuelle afin d'améliorer les poursuites transnationales.

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I supported this resolution for a number of reasons. In July 2013, the Commission presented a regulation based on article 86 TFEU on the establishment of a European Public Prosecutor's Office or EPPO. The EPPO was proposed to fill the institutional gap that currently exists, as only national authorities can prosecute EU fraud but they cannot do this across national borders, which is a serious defect considering the internal market and the free movement of money. Also, considering that the EPPO is being adopted under the consent procedure, which means that the Parliament will have to say 'yes' or 'no' to the text that the Member States agree on, it is vital that a resolution is passed giving the institution's position on it. Thankfully, the resolution highlights the need for the EPPO to be efficient and independent, and its scope and competences should be based on the directive on the fight against fraud to the Union's financial interests by means of criminal law (PIF Directive). It is estimated by the European Commission that fraud against the EU's financial interests costs around EUR 3 billion every year. The creation of the EPPO is essential to ensure that fraud against the EU's financial interests is tackled equally in all Member States.

Brian Hayes (PPE), *in writing*. – I voted in favour since I have no objections.

Brice Hortefeux (PPE), *par écrit*. – J'ai apporté mon soutien à l'adoption de la résolution sur le Parquet européen et Eurojust, sujets sur lesquels les travaux restent bloqués au Conseil depuis plusieurs années.

Je pense qu'il est temps que le Conseil prenne une décision à ce sujet et adopte enfin la directive relative à la lutte contre la fraude portant atteinte aux intérêts financiers de l'Union au moyen du droit pénal (directive PIF) qui est sur la table des négociations depuis 2012.

L'absence d'harmonisation et la fragmentation des systèmes de répression nationaux ont un impact indéniable sur l'efficacité de la lutte contre la fraude aux intérêts financiers de l'Union européenne.

Il est essentiel qu'une clarification soit faite sur la répartition des compétences entre le Parquet européen et celles des procureurs nationaux lorsqu'une allégation de fraude concernant les ressources de l'Union est constatée.

Филиз Хюсменова (ALDE), *в писмена форма*. — Уважаеми г-н Председател, Европа е изправена пред транснационални предизвикателства повече от всякога. За да се изправим срещу тероризма, организирани престъпни мрежи, киберпрестъпността и прането на пари, е необходимо да адаптираме европейската правосъдна рамка към потребностите на настоящето, като засилим ролята на Европол и Евроюст и създадем функционираща и ефективна европейска прокуратура, които да подпомагат усилията на националните власти и да подобрят обмена на информация и сътрудничеството между тях.

Ето защо призовавам Съвета да разгледа оставащите проблемни и спорни точки по отношение на предложението на Европейската комисия за регламент за създаване на Европейска прокуратура, предложението за директива относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза и предложението за регламент относно Агенцията за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие Евроюст, и да пристъпи към приемането на решения в тази насока възможно най-скоро.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *in writing*. – The establishment of a European Public Prosecutor's Office (EPPO) is welcome. However, there are many questions and concerns that arise from such an establishment regarding independence, efficiency and effectiveness. Changes and improvements must be made to this project before gaining full support.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasovao sam za rezoluciju Europskog parlamenta o Uredu europskog javnog tužitelja i Eurojustu jer smatram da je presudno zaštititi financijske interese Unije na što bolji i efikasniji način. Procjenjuje se da prijave koje utječu na financijske interese EU-a iznose otprilike 3 milijarde EUR svake godine. Ured europskog javnog tužitelja treba biti neovisno i učinkovito tijelo koje ima jasne nadležnosti kako bi se problem prijevera riješio na jednaki način u svim državama članicama. Svakako, potrebno je pojasniti odnos između Eurojusta i Ureda europskog javnog tužitelja kako bi se olakšala koordinacija i suradnja između nacionalnih istražnih tijela i tijela kaznenog progona. Međutim, držim da je nužno dodatno pojasniti nadležnosti Ureda europskog javnog tužitelja i poboljšati prekogranični kazneni progon.

Diane James (EFDD), *in writing*. — Diane James MEP and her UKIP colleagues voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Benedek Jávor (Verts/ALE), *írásban*. – Szavazatommal támogattam azt az Európai Főügyészségről szóló állásfoglalási indítványt, amelynek elkészítésében a Zöld frakció is részt vett, és amely ismételten megerősíti a Parlament álláspontját a Bel- és Igazságügyi Tanács következő, a főügyészségről szóló ülése előtt. Az állásfoglalási indítvány többek között megerősíti, hogy a Főügyészségnek rálátással kell rendelkeznie minden olyan ügyre, amely bármilyen oknál fogva a hatáskörébe eshet; hogy az áfával, mint az EU saját pénzügyi forrásával kapcsolatos ügyeknek a főügyészség hatáskörébe kell tartoznia.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution relative à la mise en place d'un parquet européen, idée que j'avais défendue l'année dernière alors que j'étais rapporteur pour le PPE au sujet de la lutte contre la fraude aux fonds européens. Cette instance aura pour objectif de rechercher, de poursuivre et de renvoyer en jugement les auteurs d'infractions portant atteinte aux intérêts financiers de l'Union européenne. Cette nouveauté portée par le groupe PPE doit permettre de mieux protéger l'argent du contribuable européen en s'adaptant aux nouvelles formes de fraude, en particulier la fraude transnationale.

Je me félicite de cette initiative et encourage la poursuite du débat renforçant la coopération et l'action de l'Union en la matière.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution afin d'inviter à la création d'un parquet européen, une structure à part entière et décentralisée qui aura pour objectif d'enquêter et de poursuivre les fraudes ou crimes attaquant les intérêts financiers de l'Union européenne.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich lehne den vorliegenden Entschließungsantrag ab. Die Einrichtung einer europäischen Staatsanwaltschaft und Kompetenzverschiebungen zugunsten von Eurojust sprechen gegen die Souveränitätsansprüche der Mitgliedstaaten bei der Rechtsdurchsetzung auf ihrem Gebiet.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Dne 5. 10. 2016 jsme na plenárním zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku hlasovali o usnesení o Úřadu evropského veřejného žalobce a Eurojustu. Již více než devatenáct let evropští politici mluví o zřízení nového unijního orgánu – Úřadu evropského veřejného žalobce. Tento institut, který umožňuje EU zřídit článek 86 Smlouvy o fungování Evropské unie, je roky velmi kritizovaný jak laickou, tak odbornou veřejností. Kontroverze spojené s návrhem Komise na zřízení tohoto úřadu vyústily navíc k historicky druhému využití mechanismu včasného varování. Žlutou kartu návrhu vystavila i Česká republika. Nemyslím si, že by se od dob předložení prvního návrhu něco zásadně změnilo a obavy řady členských států byly rozptýleny. Navíc v dnešních turbulentních časech, které EU zažívá, by bylo velmi nemoudré členským státům nutit něco dalšího, s čím zásadně nesouhlasí. Proto jsem nemohla podpořit požadavek zpravodaje na vytvoření Úřadu evropského veřejného žalobce a znovu otevření diskuze na Radě o návrhu na jeho vytvoření a hlasovala jsem proti.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно създаването на Европейска прокуратура, тъй като е от ключово значение ЕС и неговите държави членки да разкриват и преследват наказателно, по ефективен и възпиращ начин измами, засягащи финансовите интереси на ЕС, като по този начин защитават данъкоплатците на всички държави членки, които внасят средства в бюджета на Съюза.

Организираната трансгранична престъпност нараства през изминалото десетилетие и тези престъпления се извършват от изключително подвижни групи, които действат в множество държави членки и извършват различни видове престъпност. С оглед на това приветствам подкрепата на Парламента за създаването на ефективна и независима Европейска прокуратура (EPPO), с цел да се намали съществуващата разпокъсаност на националните усилия на правоприлагащите органи за защита на бюджета на ЕС, като по този начин се засилва борбата срещу измамите в Европейския съюз.

Необходимо е осигуряването на ясен набор от компетенции на Европейската прокуратура. От първостепенно значение е да бъдат избягвани вредните последици от т.нар. „национално звено“ и в този смисъл трябва да се гарантира, че са налице адекватни защитни механизми, осигуряващи независимостта на Европейската прокуратура, като например разпоредба, която позволява дерогация от националното звено въз основа на съображения, свързани с доброто функциониране на Европейската прокуратура.

Ilhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – Back in 2013, the Commission presented a proposal to reform Eurojust, together with a proposal to establish a European Public Prosecutor's Office (EPPO). In general, the Commission's proposal for the establishment of EPPO aims to provide support to Eurojust in the fight against fraud to the EU. Thus, it also aims to increase the democratic legitimacy of Eurojust. Close cooperation between Eurojust and the future EPPO on an operational and administrative level is essential to ensure effective and efficient work in practice. In this context, compatible provisions in both regulations are essential for legal certainty and consistency and will help to realise the full potential of Eurojust and the EPPO. Moreover, in order to ensure judicial coordination from the outset of investigations and prosecutions, Eurojust and the EPPO should inform each other of relevant cases. Therefore, strong information exchange between Eurojust and EPPO should be developed.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Finalmente sono stati compiuti dei notevoli passi in avanti in materia di Procura europea. La lotta contro le frodi finanziarie è una delle priorità, che oggi gode di strumenti adeguati per la sua piena realizzazione. L'elemento principale prevede l'istituzione di una Procura europea che contribuirà significativamente alla protezione del denaro dei contribuenti europei favorendo, quindi, un recupero dei fondi eventualmente frodati. Inoltre, l'istituzione dell'Ufficio del procuratore europeo, garantirà omogeneità nella prevenzione e nella repressione di questi tipi di reati in tutto il territorio europeo. Si invitano Eurojust e la Procura europea a lavorare congiuntamente per facilitare la collaborazione e lo scambio di informazioni, nell'applicazione anche della direttiva PIF.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre cette résolution car elle instrumentalise la fraude dans l'Union pour créer un parquet européen. C'est une nouvelle étape dans le développement d'un droit pénal européen. Or j'estime que la justice pénale devrait rester une prérogative des États.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution pour réaffirmer mon soutien à l'instauration d'un parquet européen efficace et indépendant, afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union. Un parquet européen permettrait de renforcer la lutte contre la fraude au sein de l'Union européenne.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre la résolution sur le Parquet européen.

Ce texte «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne». La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement surnois d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Le texte réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union européenne, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union. La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

Par conséquent, j'ai voté contre ce texte.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor del informe porque, sobre todo en una época de crisis económica y social es muy importante recobrar de forma eficiente para la economía legal y productiva los recursos que son detraídos de ese caudal por el fraude. La realidad que muestran las cifras es que las redes criminales transnacionales han aumentado en los últimos años y también el fraude.

El IVA constituye un importante recurso comunitario, como así lo recoge la jurisprudencia reciente del TJUE y debe, por tanto, recogerse dentro del ámbito de la directiva. Eurojust viene jugando un papel fundamental a la hora de coordinar las diferentes formas de perseguir el fraude en los Estados miembros. La resolución insiste en que este papel sea mantenido y reforzado. La resolución incide en la idea en que la Fiscalía Europea debe establecerse cuanto antes y que debe estudiarse muy bien el sistema de recursos, preservarse su independencia operativa y establecerse cómo será la relación respecto a los órganos jurisdiccionales nacionales.

Los socialistas insistimos en que debe impulsarse y aprobarse primero la Directiva que será el embrión del posterior desarrollo de la Fiscalía.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – El establecimiento de una Fiscalía Europea, cuando no existe un sistema jurídico a nivel europeo, es algo sobre lo que diferentes organizaciones de juristas han expresado numerosas dudas. Entendemos que, tal y como se plantea la institución en esta resolución, nacida de la derecha, no existe ningún tipo de garantía de los derechos democráticos que a día de hoy tienen las personas acusadas de un delito en los Estados miembros. Además, no se clarifica la relación entre esta fiscalía y los tribunales de los diferentes Estados, o con las fuerzas y cuerpos de seguridad. Desde el convencimiento de que el principio de transparencia es fundamental en derecho, no podemos aceptar un modelo que ahondaría más en los déficits ya existentes en numerosos Estados, entre ellos el español. Nuestro modelo pasa por una mejor articulación la necesaria coordinación de los diferentes sistemas judiciales de la Unión, no en crear estructuras que actúen de forma paralela a los mismos, por lo que he decidido votar en contra.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. Jsem proti zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. EU navíc chce, aby do působnosti prokurátora patřily i daně (DPH) a stala se z něj jakási finanční policie. To považuji za nepřijatelné zasahování do kompetencí členských států.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Članak 86. Ugovora o funkcioniranju Europske unije navodi da Vijeće uredbom može osnovati Ured europskog javnog tužitelja radi suzbijanja kaznenih djela koja utječu na financijske interese Unije. Važno je da EU na učinkovit način otkriva prijevare koje utječu na financijske interese Unije i da vodi kaznene progone zbog takvih prijevara, čime štite porezne obveznike svih država članica.

Eurojust olakšava koordinaciju i suradnju između nacionalnih istražnih tijela i tijela kaznenog progona i pomaže u izgradnji uzajamnog povjerenja između različitih pravnih sustava i tradicija u EU-u. Također olakšava izvršavanje zahtjeva za suradnju i primjenu instrumenata uzajamnog priznavanja, čime se poboljšava prekogranični kazneni progon. Potrebno je uspostaviti efikasan i neovisan Ured europskog javnog tužitelja koji bi imao prvenstvo nadležnosti kad je riječ o kaznenim djelima utvrđenima u Direktivi, a Uredbom se mora zajamčiti zaštita svih prava osumnjičenih.

Na taj način smanjila bi se sadašnja rascjepkanost u nastojanjima tijela kaznenog progona da se zaštiti proračun EU-a, a ojačala bi se borba protiv prijevара u Europskoj uniji, stoga sam podržala ovu rezoluciju.

Светослав Христов Малинов (PPE), *в писмена форма*. – В началото на месец октомври препотвърдихме подкрепата на Европейския парламент за създаването на ефективна и независима Европейска прокуратура, която цели да намали съществуващата разпокъсаност на националните усилия на правоприлагащите органи за защита на бюджета на ЕС.

Средно близо 500 млн. евро ежегодно се губят от европейския бюджет в следствие на предполагаеми злоупотреби, като трансграничният елемент често възпрепятства качествено разследване на национално ниво. Държавите членки се нуждаят от действието на ефективен наднационален орган, който да работи заедно с националните прокуратури и да се намесва конкретно в случаи, които касаят злоупотребата с европейски средства.

Важно е отгук нататък да бъдат изяснени отношенията между Евроюст и бъдещата Европейската прокуратура и по-специално последиците от създаването на колегиална структура, както и действията на Европейската прокуратура по отношение на OLAF, за да се направи разграничение между съответните им роли за защита на финансовите интереси на ЕС.

С мнозинството от колегите подчертахме и нуждата за осигуряването на достатъчен бюджет и гарантирането на финансовата независимост на бъдещата Европейска прокуратура. Оперативните решения на Европейската прокуратура трябва да могат да подлежат на съдебен контрол пред компетентния национален съд, както и да се регламентира възможността за разглеждането им от Съда в Люксембург, за да се осигури необходимият надзор и демократичен контрол.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – I fully share the concerns of Parliament on the effectiveness of the future PIF Directive. The efficiency of the EPPO will depend on the clarification of competences, and if the PIF Directive fails to achieve this, EU legislators will not be able to ensure the effectiveness of the EPPO.

That's why it is important to call on the Council to provide an unambiguous and clear set of competences and proceedings concerning the EPPO based on the proposed directive on the fight against fraud to the Union's financial interests by means of criminal law (PIF Directive) and to call on the Council to strengthen its efforts to reach an agreement on the PIF Directive which includes VAT in its scope, and to reopen negotiations with Parliament in order to enable the EPPO to be established.

Vladimír Maňka (S&D), *pisomne*. – Daňové podvody, korupcia, medzinárodný organizovaný zločin stoja rozpočet Únie ročne stovky miliónov EUR. Európsky parlament jednoznačne vyjadril podporu zriadeniu Európskej prokuratúry, ktorej vytvorenie predpokladá aj Zmluva o fungovaní EÚ. Posilníme tým ochranu legitímnych záujmov Únie v oblasti finančných vzťahov a zvýšime účinnosť boja proti podvodom. Je potrebný jednotný základ inštitucionálnej ochrany práva namiesto súčasného rôzneho a rozštiepeného systému ochrany vykonávaného členskými štátmi. Aj preto vyzývame Radu, aby zintenzívnila spoluprácu s členskými štátmi s cieľom dosiahnuť zrozumiteľné, jednoznačné a oddelené stanovenie právomocí Európskej prokuratúry a Eurojust-u tak, aby tieto inštitúcie mohli čo najskôr začať vykonávať účinnú a efektívnu ochranu záujmov Únie.

Νότης Μαρτιάς (ECR), *γραπτώς*. — Καταψηφίζω την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και τη Eurojust, για τους λόγους που ανέφερα αναλυτικά στην ομιλία μου στην ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις 5/10/2016, καθώς και διότι η εν λόγω πρόταση ψηφίσματος δεν είναι πλήρης και τεκμηριωμένη.

Dominique Martin (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre ce texte.

Ce texte instrumentalise la lutte contre la fraude afin de créer un organisme européen méconnaissant la souveraineté des États. En effet, il «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant», c'est-à-dire qu'il met en place les premiers éléments d'un droit pénal européen, ce à quoi nous nous opposons. Le droit pénal doit rester, par définition, une compétence des États membres.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), γραπτώς. – Υπερψηφίζω το ψήφισμα του ΕΚ σχετικά με την Ευρωπαϊκή εισαγγελία και την Eurojust διότι εκτιμώ ότι είναι πολύ σημαντικό για την ΕΕ και όλα τα κράτη μέλη της να εντοπίζουν αλλά και να καταπολεμούν αποτελεσματικά τα κρούσματα απάτης που γίνονται εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ, ώστε να μπορεί η ΕΕ να προστατεύσει τους φορολογούμενους όλων των κρατών μελών που συνεισφέρουν στον προϋπολογισμό της Ένωσης. Επιπλέον, η Eurojust έχει διευκολύνει το συντονισμό και τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών έρευνας και δίωξης σε υποθέσεις που αφορούν τα περισσότερα κράτη-μέλη και έχει επίσης συμβάλει στην ανάπτυξη αμοιβαίας εμπιστοσύνης αλλά και στη γεφύρωση των διαφορών μεταξύ των διαφόρων νομικών συστημάτων και παραδόσεων της ΕΕ. Είναι αναμφίβολο επίσης ότι η Eurojust έχει διευκολύνει αλλά και βελτιώσει την ποινική διασυνοριακή δίωξη.

Georg Mayer (ENF), schriftlich. – Die Gründung einer europäischen Staatsanwaltschaft und deren Ausstattung mit den notwendigen Befugnissen als Zentrum einer europäischen Strafverfolgung bedeuten einen weiteren Schritt hin zu Vereinheitlichung und Zentralisierung. Strafverfolgung muss Kompetenz der Mitgliedstaaten bleiben, deshalb lehne ich diesen Antrag ab.

Valentinas Mazuronis (ALDE), raštu. – Pritariu EP rezoliucijai dėl Europos prokuratūros ir Eurojusto, kurioje raginama sukurti efektyvią ir nepriklausomą Europos prokuratūrą, siekiant sumažinti dabartinį nacionalinių teisėsaugos pastangų susiskaidymą, taupyti ES biudžetą ir sustiprinti kovą su sukčiavimu Europos Sąjungoje.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), par écrit. – Je me suis déjà opposé maintes fois à la création d'un parquet européen. 14 parlements nationaux ont également émis des réserves. Une justice qui n'est pas rendue au nom du peuple souverain n'en est pas une. Et il n'est nul besoin de créer un énième corps supranational quand on voit déjà les nombreuses plaintes des États contre l'Office européen de lutte contre la fraude (OLAF). Il y a aussi Eurojust créé en 2002, dont la tâche est justement la coordination des enquêtes et poursuites entre les autorités compétentes des États.

Au final, la délimitation des compétences entre ces trois instances est plus que floue ce que souligne d'ailleurs ce nouveau texte du Parlement. Il maintient pourtant son soutien à la création du Parquet et veut ici savoir où en sont les négociations entre la Commission et le Conseil. Je crois que tout ceci n'est qu'un subterfuge pour un embryon de «FBI européen» compilant des fichiers de données personnelles sans efficacité avérée pour la justice. Bruxelles ferait mieux de se soucier des conflits d'intérêt de ses anciens dirigeants comme José Manuel Barroso et Neelie Kroes.

Je vote contre

Joëlle Mélin (ENF), par écrit. – Le texte réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union européenne, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union. La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

Par conséquent, j'ai voté contre ce texte.

Nuno Melo (PPE), por escrito. – Sempre foi ambição do Parlamento a criação de uma Procuradoria Europeia eficaz e independente, a fim de reduzir a atual fragmentação dos esforços envidados a nível nacional no domínio da aplicação da legislação para proteger o orçamento da UE, reforçando assim a luta contra a fraude na União Europeia. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), in writing. – I voted in favour of this resolution, which clearly outlines Parliament's support for the creation of an independent European Public Prosecutor's Office in order to further the fight against fraud in the Union.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Cela fait quatre ans que la Commission a déposé une proposition législative visant à établir un parquet européen en charge de la lutte contre la fraude aux intérêts financiers de l'Union européenne. Le Conseil vient seulement de finaliser son approche générale. Et comme nous le craignons, le résultat est inquiétant. Le Conseil a décortiqué la proposition initiale qui visait à créer un parquet européen centralisé indépendant avec une structure pyramidale. À la place, il propose un parquet européen complexe ligoté par l'omniprésence du lien national mettant en danger son indépendance.

De plus, j'ai de sérieux doutes quant à la plus-value de ce parquet européen tel que le Conseil nous le propose aujourd'hui. Le Conseil a rajouté des limites supplémentaires et on se demande encore pour quelle affaire de fraude le Parquet européen sera compétent. Et ce d'autant plus, si le Conseil continue de s'opposer à inclure la fraude à la TVA. Nous devons donc rappeler que l'approbation du Parlement européen au dossier du Parquet n'est pas chose acquise. Il s'agit donc d'une mise en garde à l'attention du Conseil avec un message simple: oui, nous sommes pour la mise en place d'un parquet européen mais pas à n'importe quel prix.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne*. — Čiastočná harmonizácia právnych poriadkov členských krajín EÚ v oblasti trestného práva má bez pochyby svoj zmysel a je dôležitá v záujme posilnenej spolupráce orgánov činných v trestnom konaní a súdov, ako aj zabezpečenia rovnakého súboru procesných práv subjektov trestného stíhania. Zastávam názor, že v tejto súvislosti je existencia európskej prokuratúry iste na mieste, najmä pokiaľ ide o určitú koordináciu činnosti národných prokuratúr a súdov a zabezpečenie ich efektívneho fungovania. Zároveň sa však domnievam, že kompetencie kancelárie Európskej prokuratúry by mali byť striktné a jasne vytýčené a zároveň nie príliš široké, aby nedochádzalo k zasahovaniu do vnútorných a výlučných právomocí členských krajín, ale aj prekryvaniu sa kompetencií s Eurojustom a OLAF-om.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – Ebben a kérdésben a PPE, az S&D, az ALDE és a Verts/ALE képviselőcsoportok közös, állásfoglalásra irányuló indítványt nyújtottak be. A tervezet megerősíteni javasolja a Parlament elkötelezettségét a hatékonyság és független Európai Ügyészség felállítása mellett, az uniós költségvetés védelmére irányuló nemzeti büntetőerőszervek jelenlegi széttagozottságának csökkentése érdekében, erősítve ezáltal az Európai Unióban a csalás elleni küzdelmet. Sürgeti az Tanácsot az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló rendelet előkészítésének fölgyorsítására. Az előterjesztést megszavaztam.

Bernard Monot (ENF), *par écrit*. – Nous nous opposons à ce texte qui réaffirme le soutien du Parlement à la mise en place d'un parquet européen indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union.

La lutte contre la fraude sert encore une fois d'alibi pour permettre la création d'un nouvel organisme dans l'Union européenne, et surtout pour franchir une nouvelle étape dans l'élaboration d'un droit pénal européen, droit qui reste encore aujourd'hui une compétence des États membres.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – De acordo com o «Study and Reports on the VAT Gap in the EU-28 Member States: 2016 Final Report» perdeu-se, em 2014, na UE o montante de 159,5 mil milhões de EUR em receitas do imposto sobre o valor acrescentado (IVA).

Defendo a importância da UE e dos seus Estados-Membros detetarem e sancionarem, de modo eficaz e dissuasora, os casos de fraudes lesivas dos interesses financeiros da UE, com o objetivo de proteger os contribuintes dos Estados-Membros que contribuem para o orçamento da União.

Subscrovo o apoio à criação de uma Procuradoria Europeia eficaz e independente, a fim de reduzir a fragmentação dos esforços envidados a nível nacional no domínio da aplicação da legislação para proteger o orçamento da UE, reforçando assim a luta contra a fraude na União Europeia.

Entendo ser fundamental a apresentação de uma análise custo/benefício, com as estimativas das implicações orçamentais da estrutura colegial da Procuradoria Europeia.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Le texte «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne». La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement surnois d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

Je vote donc contre ce texte.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de ce texte relatif au Parquet européen et à Eurojust. Cette résolution a pour but de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne et de protéger le budget de l'Union en mettant en place un parquet européen efficace et indépendant pour une meilleure coordination des efforts de répression menés par chaque État membre de l'Union européenne.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution portée par mon groupe politique. La résolution réaffirme le soutien de longue date du Parlement européen à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne.

Alessandra Mussolini (PPE), *per iscritto*. – Mi sono espressa a favore della relazione sulla Procura europea ed Eurojust. Ritengo importante che l'UE e tutti i suoi Stati membri individuino e perseguano in maniera efficace le frodi che ledono gli interessi finanziari dell'Unione. Attraverso l'istituzione di una Procura europea, efficace e indipendente, si contribuirà a ridurre l'attuale frammentazione degli interventi nazionali di contrasto volti a proteggere il bilancio dell'UE, rafforzando in tal modo la lotta contro la frode nell'Unione europea. Eurojust ha agevolato il coordinamento e la cooperazione tra le autorità nazionali responsabili delle indagini e dell'azione penale nei casi che coinvolgono più Stati membri e ha inoltre contribuito a costruire la fiducia reciproca e a superare la diversità dei sistemi e delle tradizioni giuridiche dell'Unione Europea.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Vártam már, hogy napirendi pontra kerüljön a független Európai Ügyészség felállításának kérdése. Végre megtaláltuk a módját, hogy ténylegesen ellenőrzés alá kerüljön az európai uniós pénzek felhasználása. Így egyrészt gondoskodhatunk arról, hogy a pénz transzparens és hatékony felhasználásra kerüljön, másrészt pedig arról, hogy ne vesszen el valahol a bürokratikus útvesztőben. Pozitívan fogadtam azt a javaslatot is, ami szerint az új ügynökség az Eurojust székhelyében fog elhelyezkedni. Ez a megoldás egyszerre spórol időt és költségeket.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – The European Public Prosecutor's Office will have the authority to investigate and prosecute EU fraud and other crimes that have an impact on the EU's financial interests. I have voted for this motion for a resolution that acknowledges the European Parliament's support for the creation of the European Public Prosecutor's Office.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. — Подкрепих резолюцията на Европейския парламент относно Европейската прокуратура и Евроюст, тъй като считам за нужно да осигурим по-добра защита на финансовите интереси на ЕС и по-ефективно преследване на множествени престъпления.

Създаването на Европейска прокуратура трябва да доведе и до създаването на адекватни механизми на защита, осигуряващи независимостта на тази прокуратура, като например разпоредба която позволява дерогация от националното звено въз основа на съображения, свързани с доброто функциониране на Европейската прокуратура. Европейската прокуратура ще повиши доверието на гражданите и на бизнеса към европейските институции. Една от основните цели на Европейската прокуратура ще бъде да увеличи броя на повдигнатите и поддържаните обвинения, което да доведе до повече осъдителни присъди и до събирането на получените чрез измама средства от Съюза.

Съдействието между Евроюст, Европол и Европейската служба за борба с измамите вече съществува, но все още са на лице многобройни проблеми и ограничения при координацията, сътрудничеството и обмена на информация, които се дължат на разделението на отговорностите между органи, принадлежащи на различни териториални и функционални юрисдикции. Злоупотребите със средства на ЕС се оценяват на около 500 милиона евро годишно, ето защо трябва да противодействаме по-силно срещу виновниците, създавайки една силна прокуратура.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am susținut acest raport prin care Parlamentul își reafirmă sprijinul de lungă durată în ceea ce privește instituirea unui Parchet European independent și eficient. Crearea unui Parchet European reprezintă o condiție de bază pentru intensificarea eforturilor transnaționale de asigurare a aplicării legii, atât în domeniul infracțiunilor împotriva securității cetățenilor europeni, al criminalității transfrontaliere, cât și în domeniul fiscal. Raportul invită Comisia să prezinte estimări ajustate ale implicațiilor bugetare ale noii structuri în cadrul unei analize asupra costurilor și a beneficiilor și să prezinte Parlamentului rezultatele „evaluării situației reale”. Nu în ultimul rând, pentru o colaborare și un schimb de informații mai eficient, raportul susține ideea unui sediu comun al Parlamentului European și al Eurojust.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe mich gegen diesen Bericht ausgesprochen, da der Bericht von einer Unterstützung spricht, die zusätzliche Kompetenzen für Eurojust bedeutet.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Toetasin. Euroopa Prokuratuuri loomine on oluline, et tagada ELi finantshuvide kaitse ning pettuste vastane võitlus ühtlaselt kõigis ELi liikmesriikides.

Maite Pagazaurtundúa Ruiz (ALDE), *por escrito*. – Que el Parlamento pide una Fiscalía Europea fuerte e independiente no es ningún secreto, llevamos pidiéndolo años. Ahora estamos en una fase crucial, porque por fin la negociación sobre la Fiscalía está llegando a su fin. A pesar de que la ambiciosa propuesta de la Comisión ha sido diluida por los Estados miembros que no quieren ceder soberanía, ha habido acuerdo en muchos puntos.

Esto no es suficiente. Los Estados miembros a través del Consejo están bloqueando la Directiva PIF (nombre completo: Directiva sobre la lucha contra el fraude que afecta a los intereses financieros de la Unión a través del Derecho penal) desde hace varios años, en su empeño por dejar el IVA fuera de su aplicación. Es una vergüenza. Con una Fiscalía fuerte, y una amplia Directiva, evitaríamos perder una cifra importantísima de beneficios en la Unión (como decimos en esta Resolución, en 2014 unos 159 500 millones de euros).

Es otra muestra de que el Consejo impide cualquier avance de una forma desleal, y a la vez se escudan en la Unión cuando las cosas se les tuercen. Una doble traición.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Pritariu pateiktai rezoliucijai. Būtina imtis aktyvesnių veiksmy, kad ES būtų sukurta efektyvi ir nepriklausoma Europos prokuratūra.

Visų pirma, Europos prokuratūra pašalins kliūtis efektyviai kovai su ES finansiniams interesams kenkiančiais nusikaltimais ir sustiprins kovą su sukčiavimu Europos Sąjungoje. Be to, ji padės sumažinti dabartinį nacionalinių teisėsaugos pastangų susiskaidymą. Atsižvelgiant į tai, labai svarbu, kad Taryba kuo skubiau pateiktų nedviprasmišką ir aiškų Europos prokuratūros kompetencijų ir procedūrų rinkinį. Tik esant aiškiam teisiniam reguliavimui ši institucija galės efektyviai užkirsti kelią neteisėtam ES biudžeto lėšų panaudojimui ir tolimesniems sukčiavimo atvejams.

Siekiant atskirti atitinkamų institucijų vaidmenis apsaugant ES finansinius interesus, turi būti nustatytos Eurojusto ir Europos prokuratūros sąsajos ir kompetencijos ribos.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Marijana Petir (PPE), *napisan.* – Podržavala sam Rezoluciju o Uredu europskog javnog tužitelja i Eurojusta. Podržavam rad Eurojusta jer služi povećanju učinkovitosti rada nacionalnih istražnih i izvršnih tijela u progonu teškog prekograničnog i organiziranog kriminala kako bi se počinitelji kaznenog djela mogli brzo i uspješno privesti pravdi. Eurojustova vizija je da bude važan partner i središte stručnosti na pravosudnoj razini za učinkovite mjere protiv prekograničnog organiziranog kriminala u Europskoj uniji. Eurojust je osnovan s ciljem poticanja i poboljšanja koordinacije i suradnje između nacionalnih pravosudnih tijela u kaznenom progonu teškog prekograničnog kriminala u Europskoj uniji. Svaka od 28 država članica upućuje jednog visokopozicioniranog predstavnika u Eurojust sa sjedištem u Haagu. Mislim da je kvalitetno rješenje što su predstavnici iskusni državni odvjetnici, suci ili policijski službenici s jednakim nadležnostima. Oni zajedno izvršavaju ulogu Eurojusta podupirući koordinaciju između nacionalnih tijela u svim fazama kaznenog progona. Osim toga, bave se izazovima i praktičnim problemima koji proizlaze iz razlika između pravnih sustava pojedinih država članica. Dobro je i svakako korisno što su u Eurojustu smještene tajništva Europske pravosudne mreže, Europske mreže za genocid, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina kao i Mreže zajedničkih istražnih timova.

Florian Philippot (ENF), *par écrit.* – Le texte «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne». La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer un énième organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement surnois d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres, et la multiplication des organismes est un gage de complexité, de dépenses inutiles et d'inefficacité.

Je vote donc contre cette résolution.

Pina Picierno (S&D), *per iscritto.* – Secondo un recente studio, ben 159,5 miliardi di euro in gettito derivante dall'imposta sul valore aggiunto (IVA) sono andati persi nell'UE nel 2014. È fondamentale che l'UE e gli Stati membri individuino e perseguano in maniera efficace le frodi che ledono gli interessi finanziari dell'Unione, tutelando così tutti i contribuenti. Ciò è vero sempre, ma ancora più in un periodo di difficoltà finanziarie e di crescente sfiducia nei confronti delle istituzioni, come quello che stiamo attraversando. Mi unisco perciò alla richiesta rivolta al Consiglio da questa risoluzione, affinché si impegni a favorire l'istituzione di una Procura europea efficace e indipendente, rafforzando così la lotta contro la frode nell'Unione europea. Il Consiglio deve altresì provvedere alla definizione di competenze e procedure chiare e univoche sulla base della proposta di direttiva PIF, includendo l'IVA nel suo campo di applicazione. Allo stesso tempo, sarà necessario garantire la tutela dei diritti procedurali di indagati e imputati ed evitare qualsiasi effetto negativo del cosiddetto «legame nazionale». Il Consiglio sta procedendo con estrema lentezza. Mi auguro che questa relazione serva da stimolo per accelerare l'iter legislativo e che le indicazioni espresse dal Parlamento, che dovrà dare il suo consenso al testo finale, vengano recepite.

Tonino Picula (S&D), *napisan.* – Razvoj događaja u Vijeću u pogledu teksta prijedloga o Uredu europskog javnog tužitelja izaziva zabrinutost i u Parlamentu i u Komisiji. Smisao ove Rezolucije je da se izrazi zabrinutost Parlamenta za smjer u kojem ide prijedlog teksta te da se izvrši pritisak na Vijeće kako bi neki prijedlozi Parlamenta bili uzeti u obzir. Prema članku 86. stavak 1. TFEU-a, Vijeće može osnovati Ured europskog javnog tužitelja, ali u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom – Vijeće odlučuje jednoglasno uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta.

Potrebno je da se završe pregovori oko Direktivi PIF (Direktiva o borbi protiv prijevara koje štete financijskim interesima Unije sredstvima kaznenog prava) kojom će biti određena kaznena djela nad kojima će Ured europskog javnog tužitelja imati nadležnost prije nego li se zatraži suglasnost Parlamenta o Uredu europskog javnog tužitelja. Ujedno smatram da područje primjene Direktive PIF, a time i Ureda javnog tužitelja, treba obuhvaćati i prijevare u vezi s PDV-om. Nadalje, potrebno je imati u vidu i dodatna prava obrane za osumnjčenike koje progoni Ured europskog javnog tužitelja, a odluke Ureda javnog tužitelja trebaju biti podložne sudskom preispitivanju. Obzirom da Izvješće obuhvaća navedene primjedbe, podržavam njegovo usvajanje.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – A pretexto de uma pergunta sobre o funcionamento e articulação destas duas instituições, avança-se com um relatório que promove o reforço das competências da Procuradoria Europeia, e do estreitamento de relações entre esta e organismos como o EUROJUST ou a OLAF.

Prossegue o ataque à soberania dos Estados, reforçando a postura federalista do projeto de integração, através de órgãos supranacionais em que se concentram cada vez mais competências e poderes, obliterando a necessária e desejável cooperação livre e soberana entre os Estados nacionais. A criação de uns e o fortalecimento de outros, destes organismos «europeus», pretendem tutelar e sobrepor-se às legítimas instituições dos países membros da União Europeia. Com estas propostas, centralizam-se, estruturam-se e reforçam-se entidades como a Eurojust que escapam ao controlo democrático e jurisdicional, ultrapassando garantias quanto aos direitos e liberdades previstas nos quadros legislativo e constitucional nacionais.

Votamos contra.

Miroslav Poche (S&D), *pisemně*. – EU a všechny členské státy musejí být schopny účinně bojovat proti finančním podvodům, které poškozují jejich zájmy, a tím chránit daňové poplatníky. Státy EU také čelí stále rostoucí organizované přeshraniční trestné činnosti. V tomto ohledu považují za klíčový nástroj právě Eurojust, který zefektivňuje spolupráci mezi vyšetřovacími orgány členských států a pomáhá při budování vzájemné důvěry a při překonávání rozdílů mezi celou řadou nejrůznějších právních systémů a tradic. Pro zlepšení boje proti jakékoliv organizované trestné činnosti a pro zvýšení vzájemné pomoci při vyšetřování je však nutné zajít ještě dál. Proto také podporuji vytvoření účinně fungujícího a nezávislého Úřadu evropského veřejného žalobce. Před zřízením nového vyšetřovacího úřadu je však nutné zajistit, aby byl nezávislý a efektivní. Aby mohly být kompetence veřejného žalobce dostatečné, je nejprve nutné schválit směrnici o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie, která stanoví trestné činy, jež budou spadat pod jurisdikci tohoto úřadu. V neposlední řadě bude také nutné zajistit odpovídající soudní přezkum v souvislosti s rozhodnutím Úřadu evropského veřejného žalobce, a to bez ohledu na to, zda bylo takové rozhodnutí přijato na národní nebo centrální úrovni.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution qui rappelle le soutien du Parlement européen pour créer un parquet européen dont l'action soit indépendante et efficace. Cela aurait pour objectif de réduire la fragmentation, que l'on peut constater actuellement, des efforts de répression à l'échelle nationale, pour notamment optimiser le budget européen et s'inscrire de fait dans une dynamique de lutte accrue contre la fraude au sein de l'Union européenne.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – De acordo com o disposto no artigo 86.º do Tratado sobre o Funcionamento da União Europeia, o Conselho pode criar uma Procuradoria Europeia após aprovação do Parlamento Europeu.

A presente proposta de resolução anda justamente nesse sentido, ao propor a criação de uma Procuradoria Europeia eficaz e independente, com um conjunto claro e inequívoco de competências e procedimentos, tendo em vista o combate à criminalidade económica, bem como à fraude e à evasão fiscais. Assim, a proposta exorta ao Conselho que renuncie à norma que priva a Procuradoria da possibilidade de intervir em certos casos em que sejam cometidas infrações PIF.

Com efeito, a proposta demanda uma clara destriça entre as competências deste órgão e as competências dos tribunais nacionais, evitando conflitos de competência, naquele que é um efeito negativo da chamada «ligação nacional».

Concomitantemente, o documento atenta na proteção dos direitos, liberdades e garantias dos sujeitos processuais investigados pela Procuradoria, bem como à delimitação das esferas de competência da Procuradoria e da Eurojust.

Considero importante que a União e seus Estados Membros detetem e sancionem, de forma eficaz e dissuasora, casos de fraudes lesivas de interesses financeiros - porque, como bem refere Margaret Thatcher, *there is no such thing as public money; there is only taxpayers money*. Por conseguinte, apoio o estabelecimento de uma Procuradoria Europeia, nos termos propostos no relatório.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP MEPs voted against this motion for resolution. UKIP does not support the establishment of a European Public Prosecutor's Office which will have powers that greatly infringe on national sovereignty.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – O Conselho, por meio de regulamentos adotados de acordo com um processo legislativo especial, pode instituir uma Procuradoria Europeia após aprovação do Parlamento Europeu, a fim de reduzir a atual fragmentação dos esforços envidados.

O Parlamento solicita ao Conselho que estabeleça um conjunto claro e inequívoco de competências e procedimentos para a Procuradoria Europeia, de modo a que o IVA seja incluído no seu âmbito de aplicação, e a retomar as negociações com o mesmo com vista à instituição da Procuradoria Europeia.

Também considera que a Procuradoria Europeia deve dispor de meios de investigação suficientes para levar a cabo os seus inquéritos, e que as decisões operacionais devem ser objeto de controlo jurisdicional por um tribunal nacional competente para que não afetem terceiros.

Faz referência que é necessário evitar eventuais efeitos negativos da chamada «ligação nacional», considerando fundamental garantir a proteção dos direitos processuais das pessoas suspeitas e acusadas.

O PE exorta a Comissão a apresentar estimativas das implicações orçamentais da estrutura colegial e a transmitir ao Parlamento os resultados do exercício de avaliação da situação real.

De acordo com o exposto neste relatório, votei a favor.

Liliana Rodrigues (S&D), *por escrito*. – De acordo com o documento «Estudo e relatórios sobre o diferencial do IVA nos 28 Estados-Membros da UE: relatório final de 2016», a UE perdeu em 2014 o montante de 159,5 mil milhões de euros em receitas de IVA. É importante que a UE e todos os seus Estados-Membros detem e sancionem de forma eficaz e dissuasora casos de fraudes lesivas dos interesses financeiros da UE, a fim de proteger os contribuintes de todos os EM que contribuem para o orçamento da União. Esta proposta relaciona-se com a criação de uma Procuradoria Europeia eficaz e independente, a fim de reduzir a atual fragmentação dos esforços envidados a nível nacional no domínio da aplicação da legislação para proteger o orçamento da UE, reforçando assim a luta contra a fraude na União Europeia. Esta Procuradoria deve dispor de meios de investigação suficientes para levar a cabo os seus inquéritos e, para assegurar a eficácia da cooperação e do intercâmbio de informações entre a Procuradoria Europeia e a Eurojust, os dois organismos devem funcionar no mesmo local.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Resolución vinculada a los informes sobre el establecimiento de la Fiscalía Europea, EUROJUST y la Protección de los Intereses Financieros de la Unión, en un contexto en el que las redes criminales transnacionales y el fraude han aumentado en los últimos años.

El artículo 86 del TUE prevé la posibilidad de establecer una Fiscalía Europea para combatir delitos que afecten intereses financieros de la Unión, donde Eurojust, viene jugando un papel fundamental a la hora de coordinar las diferentes formas de perseguir el fraude.

En una crisis como la actual es más importante si cabe combatir el fraude y recobrar recursos, por lo que la resolución adoptada insiste en reforzar el papel de Eurojust y de la Fiscalía Europea; asimismo, el IVA constituye un importante recurso comunitario que debe recogerse en esta legislación. Por todo esto, he votado a favor de esta resolución.

Claude Rolin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté ce jour en faveur de la résolution sur le Parquet européen et Eurojust, car il est essentiel de renforcer la coopération et la coordination des autorités judiciaires des différents États membres. C'est en travaillant de concert que nous pourrions mener les enquêtes efficacement. Il restera toutefois au Conseil de préciser les relations entre Eurojust et le Parquet européen, ainsi qu'entre le Parquet européen et l'Office européen de lutte antifraude (OLAF) afin de définir et de mieux respecter le rôle de chaque institution, comme le suggère la résolution.

Bronis Ropė (Verts/ALE), raštu. – Balsavau už Europos prokuratūros ir Eurojusto rezoliuciją. Pritariu idėjai, jog būtina sukurti efektyvią ir nepriklausomą Europos prokuratūrą ir taip sustiprinti kovą su sukčiavimu. Kita vertus, siekiant efektyvumo, būtina gerinti teisminių institucijų teisinį bendradarbiavimą įtraukiant tiek Eurojustą, tiek Europos kovos su sukčiavimu tarnybą.

Fernando Ruas (PPE), por escrito. – Fui favorável a esta proposta de resolução, relativa à criação de uma Procuradoria Europeia, eficaz e independente na luta contra a fraude financeira na União Europeia (UE), conforme estatui o artigo 86.º do TFUE. De facto, a UE não pode proceder judicialmente contra atividades criminosas lesivas do seu orçamento.

Na verdade, um estudo recente demonstra que, em 2014 se perderam na UE cerca de 160 milhões de euros em receitas do imposto sobre o valor acrescentado, razão de sobra para considerar premente uma regulamentação célere e rigorosa que permita de forma eficiente, combater e dissuadir casos de fraude que lesem os interesses financeiros da UE.

O papel da Eurojust nesta matéria é crucial, na medida em que permite estabelecer um elo de ligação e coordenação entre os vários sistemas jurídicos da UE e as autoridades nacionais competentes em matéria de investigação e ação penal, facilitando a execução dos pedidos cooperação, aplicação de instrumentos de reconhecimento mútuo e melhoria da ação penal transfronteiriça.

Subscreevo as sugestões apresentadas, designadamente, quanto à legitimidade do Conselho para o estabelecimento do quadro de competências e procedimentos para a Procuradoria Europeia, no respeito pela proteção e garantia dos direitos processuais das pessoas alvo de processos judiciais.

Tokia Saïfi (PPE), par écrit. – J'ai soutenu cette résolution qui a pour objectif de réaffirmer la position du Parlement européen sur la création d'un parquet européen. Ce texte appelle à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression de chaque État membre pour protéger les intérêts financiers de l'Union. Dans un tel contexte de progression de la criminalité organisée transfrontalière, particulièrement pour des affaires financières, un tel parquet européen permettrait de lutter de manière efficace et dissuasive contre la fraude et, ainsi, de protéger les intérêts des contribuables de tous les États membres qui participent au budget de l'Union.

Comme le rappelle cette résolution, il faut noter l'importance du rôle d'Eurojust dans l'amélioration de la coopération et de la coordination entre autorités judiciaires compétentes des États membres.

Il est donc urgent que les États membres fixent les modalités et les compétences d'un tel parquet européen et de ses relations avec Eurojust afin de pouvoir lutter efficacement au niveau européen contre les crimes financiers.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), por escrito. – He decidido votar a favor de esta resolución, porque entiendo que el establecimiento de una Fiscalía Europea, independiente y eficaz, es de gran ayuda para combatir delitos que comprendan varios países y va en consonancia con una mayor integración europea de sistemas de justicia. Asimismo, señalamos positivamente que en la resolución se encuentren llamamientos a la cooperación judicial, a la calificación del sistema de competencias y de atribuciones. Entiendo que una Fiscalía Europea con las atribuciones y fondos suficientes, es un avance positivo y por eso voto a favor.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), por escrito. – El establecimiento de una Fiscalía Europea, cuando no existe un sistema jurídico a nivel europeo, es algo sobre lo que diferentes organizaciones de juristas han expresado numerosas dudas. Entendemos que, tal y como se plantea la institución en esta resolución, nacida de la derecha, no existe ningún tipo de garantía de los derechos democráticos que a día de hoy tienen las personas acusadas de un delito en los Estados miembros. Además, no se clarifica la relación entre esta fiscalía y los tribunales de los diferentes Estados, o con las fuerzas y cuerpos de seguridad. Desde el convencimiento de que el principio de transparencia es fundamental en derecho, no podemos aceptar un modelo que ahondaría más en los déficits ya existentes en numerosos Estados, entre ellos el español. Nuestro modelo pasa por una mejor articulación la necesaria coordinación de los diferentes sistemas judiciales de la Unión, no en crear estructuras que actúen de forma paralela a los mismos, por lo que he decidido votar en contra.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today, along with other Labour MEPs, I have chosen to abstain from the vote on the resolution as it is still unclear what the structure of the EPPO will be and the impact such a structure could have on the UK criminal system. It is essential that we avoid conflict between national constitutional rules and secondary EU law in order to not hinder the work of national practitioners. Failure to do so could lead to a supranational body which may interfere with their daily work and which may influence priority setting at the national level.

Monika Smolková (S&D), *písomne*. – Aj keď otázka európskej prokuratúry v súčasnosti rozdeľuje členské štáty, je dôležité, aby EÚ a všetky jej členské štáty účinným a odrádzajúcim spôsobom odhaľovali a stíhali podvody poškodzujúce finančné záujmy EÚ a tak chránili daňovníkov všetkých členských štátov, ktorí prispievajú do rozpočtu Únie. Aj napriek tomu, že Eurojust uľahčil koordináciu a spoluprácu medzi vnútroštátnymi vyšetrovacími orgánmi a orgánmi pôsobiacimi v oblasti trestného stíhania pri riešení prípadov ovplyvňujúcich viaceré členské štáty a prispel k vzájomnej dôvery, musíme zdôrazniť, že v poslednom období došlo k nárastu organizovanej cezhraničnej trestnej činnosti, pričom ju páchajú mimoriadne mobilné a flexibilné skupiny, ktoré pôsobia v mnohých členských štátoch a oblastiach trestnej činnosti. Preto ako poslanci EP dlhodobo vyjadrujeme podporu, pokiaľ ide o vytvorenie efektívnej a nezávislej európskej prokuratúry, s cieľom obmedziť súčasnú roztrieštenosť úsilia o presadzovanie práva na úrovni jednotlivých štátov zameraného na ochranu rozpočtu EÚ, a tým posilniť boj proti podvodom v EÚ.

Igor Šoltes (Verts/ALE), *písno*. – Evropski parlament že nekaj let podpira ustanovitev učinkovitega in neodvisnega Evropskega javnega tožilstva, ki bi predvsem zmanjšalo sedanjo razdrobljenost nacionalnih prizadevanj na področju kazenskega proračuna za zaščito proračuna EU.

V predlogu resolucije je parlament tako pozval Svet, naj določi nedvoumne in jasne pristojnosti in postopke za Evropsko javno tožilstvo na podlagi predlagane direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, ter ponovno prične pogajanja s parlamentom, ki bi pripomogla k ustanovitvi tega organa. Evropsko javno tožilstvo bo seveda moralo imeti na voljo dovolj preiskovalnih ukrepov, da bo lahko izvajalo preiskave, a da bo hkrati tudi zagotavljalo varstvo postopkovnih pravic osumlencev in obtožencev.

Ker menim, da bi Evropsko javno tožilstvo ključno pripomoglo k pregonu zlorab proračuna EU, sem resolucijo podprl.

Ivan Štefanec (PPE), *písomne*. – Spoločný postup pri vyšetrovaní cezhraničných zločinov, najmä daňovej trestnej činnosti a terorizmu, je kľúčom na posilnenie európskej bezpečnosti a vlády práva. Vyšetrovanie samotné však musí byť výhradnou kompetenciou národných štátov.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan*. – Ugovorom iz Lisabona (UFEU) prošíruju se instrumenti za zaštitu financijskih interesa EU-a. Sukladno tome, predviđa se osnivanje Ureda evropskog javnog tužitelja od Eurojusta uredbom Vijeća. Eurojust služi koordinaciji i suradnji između država članica u istragama i kaznenim progonima.

Osobita važnost borbe protiv financijskih prijevара u EU-u vidljiva je iz podataka koje je objavila Komisija, tijekom 2014. U EU-u izgubljeno je 159,5 milijardi eura zbog nenaplaćenih prihoda od poreza na dodanu vrijednost (PDV).

Podržavam prijedlog rezolucije o Uredu evropskog javnog tužitelja i Eurojustu jer smatram da bi se osnivanjem Ureda evropskog javnog tužitelja suzbijanje kaznenih djela koja narušavaju financijske interese EU-a podiglo na višu i efikasniju razinu od postojeće. Cilj bolje suradnje tijela država članica koja sudjeluju u kaznenom progону je zaštita poreznih obveznika država članica i proračuna EU-a.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς*. – Καταψηφίσαμε την έκθεση αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και τον οργανισμό για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης, διότι τόσο η Επιτροπή όσο και το Συμβούλιο βρίσκονται ακόμη στο στάδιο των εσωτερικών διαβουλεύσεων. Η προσπάθεια σύστασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας πάσχει από σοβαρές νομικές ασάφειες και αβεβαιότητες οι οποίες δεν έχουν ακόμα διαλευκανθεί. Όλες οι σχετικές εκθέσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα παρακάμπτουν αφενός την απαιτούμενη ενδελεχή μελέτη των επιπτώσεων που θα έχει η δημιουργία ενός τέτοιου σώματος επί των εθνικών ποινικών διαδικασιών και αφετέρου τις ανησυχίες πολλών εθνικών κοινοβουλίων. Υπάρχει επίσης ιδιαίτερη ανησυχία κατά πόσο ο εν λόγω προτεινόμενος θεσμός, με τη μορφή και τις αρμοδιότητες που προβλέπονται, αποτελεί την πλέον ενδεδειγμένη επιλογή ρύθμισης του προβλήματος απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ που θα μπορεί παράλληλα να σέβεται και την αρχή της επικουρικότητας. Διαφωνούμε όμως και επί της ουσίας με την εκχώρηση ολοένα και περισσότερων εξουσιών και αρμοδιοτήτων στην ΕΕ, εξουσιών που κατ' αποκλειστικότητα έχουν σήμερα τα κράτη-μέλη.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), γραπτώς. – Η πρόταση ψηφίσματος κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, καθότι η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η EUROJUST μπορούν, από κοινού, να συμβάλλουν στην καταπολέμηση της απάτης, ιδίως αυτής που συνδέεται με την οδηγία ΠΟΣ και τα έσοδα που προέρχονται από τον ΦΠΑ.

Απομένει μόνο, κατά τη σύνταξη του Κανονισμού, να ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις της προτάσεως ψηφίσματος.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban*. – Szavazatommal támogattam az Európai Ügyészségről és a Eurojustról szóló állásfoglalásra irányuló indítványt, amely megerősíti a Parlament támogatását a hatékony és független Európai Ügyészség (EPPO) felállítására. Az uniós költségvetést károsító bűncselekmények üldözése jelenleg a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik. E szétüredezettség rendkívül káros, mivel a tagállamok nyomozó és vádhatóságai így nem képesek azonos szintű védelem és bűnüldözés biztosítására. Éppen ezért egyetérték az indítvánnyal, amely felszólítja a Tanácsot, hogy fokozza erőfeszítéseit az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről szóló irányelvjavaslattal (PIF) kapcsolatos megállapodás elérése érdekében, és kezdje újra a tárgyalásokat a Parlamenttel, hogy létrejöhessen az EPPO.

Helyeslem továbbá, hogy az EPPO elsődleges hatáskörrel rendelkezzen a PIF-irányelvben meghatározott bűncselekmények esetében és hatásköre terjedjen ki azokra az ügyekre is, ahol az uniós finanszírozás meghaladja a 10 000 EUR-t, de nem teszi ki a társfinanszírozás 50%-át vagy annál nagyobb arányát. Mindez segítené az EPPO-t, hogy hatékonyan járjon el minden, az uniós költségvetést károsító bűncselekmény kapcsán.

Adam Szejnfeld (PPE), *na písmie*. – Według ostatnich analiz straty w dochodach z tytułu podatku VAT w całej Unii w 2014 roku opiewały na astronomiczną kwotę 159,5 mld euro. Konieczne jest zatem podjęcie przez UE, jak i wszystkie państwa członkowskie, działań mających na celu ściganie nadużyć przeciwko interesom finansowym UE, a także zniechęcających do takich nadużyć, chroniąc w ten sposób podatników we wszystkich państwach członkowskich wnoszących składki do budżetu UE.

W związku z tym propozycja utworzenia Prokuratury Europejskiej w celu ograniczenia obecnego rozproszenia działań krajowych organów ścigania na rzecz ochrony budżetu UE wydaje się jak najbardziej właściwa. W rezolucji słusznie zwrócono uwagę, że należy opracować jednoznaczny i jasny zestaw uprawnień oraz postępowań dotyczących Prokuratury Europejskiej.

Uważam, że powstanie Prokuratury Europejskiej w celu walki ze stratami podatkowymi, które ponoszą wszyscy obywatele jest konieczne, dlatego też zdecydowałem się zgłosić za rezolucją Parlamentu Europejskiego w tej kwestii.

Claudia Tapardel (S&D), *in writing*. – I support this report, as it is very important that the EU and all its Member States detect and prosecute in an effective manner fraud affecting the EU's financial interests, thus protecting the taxpayers of all Member States who contribute to the Union's budget. This is especially relevant since organised cross-border crime has increased in the past decade and is committed by extremely mobile, flexible groups, which are active in many Member States and areas of crime. I stand behind the idea of establishing an efficient and independent European Public Prosecutor's Office in order to straighten the fight against fraud in the European Union. As stated in this report, the European Public Prosecutor's Office should have sufficient investigative measures available to conduct its investigations thoroughly and should cooperate and share information with Eurojust, in order to increase the efficiency of its work.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – Par ce texte, nous invitons le Conseil à définir un ensemble clair et univoque de compétences et de procédures relatives au Parquet européen, sur la base de la proposition de directive relative à la lutte contre la fraude portant atteinte aux intérêts financiers de l'Union au moyen du droit pénal (la «directive PIF»). Nous l'invitons également à intensifier ses efforts en vue de parvenir à un accord sur l'inclusion de la TVA dans le champ d'application de la directive PIF et à rouvrir les négociations avec le Parlement afin de permettre la création du Parquet européen. Nous soulignons que la compétence concernant les infractions définies dans la directive PIF devrait incomber en priorité au Parquet européen et déplorons vivement que le Conseil n'autorise pas la compétence du Parquet européen dans les affaires relevant de la directive PIF lorsque le financement de l'Union dépasse 10 000 euros mais ne représente pas au moins 50 % du cofinancement.

Le Conseil doit abandonner la règle privant le Parquet européen de la possibilité d'exercer sa compétence pour toutes les infractions relevant de la directive PIF dans lesquelles le préjudice pour le budget de l'Union est inférieur ou égal à celui subi par une autre victime.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The European Public Prosecutor's office, intended to act as an independent EU body that is able to prosecute crimes affecting the EU's financial interest, would help fill in the current institutional gap that currently exists, as only national authorities can prosecute EU fraud by means of criminal law, however not across national borders. I voted in favour of the EPPO because of its independent nature, which will make way for improved efficiencies in the prosecution of EU fraud cases. It is estimated by the European Commission that fraud against the EU's financial interests costs around EUR 3 billion every year. The creation of a European Public Prosecutor's Office is essential to ensure that fraud against the EU's financial interests is tackled equally in all Member States.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Ova rezolucija kreirana je kao odgovor na dva usmena pitanja koja je LIBE postavio Vijeću i Komisiji na temu osnivanja Ureda Europskog javnog tužitelja (EPPO).

Europski javni tužitelj zamišljen je kao neovisno tijelo Unije, koje ima autoritet istraživati i goniti u slučajevima prevara na razini Unije, te u ostalim slučajevima koji utječu na financijske interese Unije.

Trenutačno stanje je takvo da jedino nacionalni javni tužitelji individualnih država članica imaju pravo istraživati slučajeve prevara, a njihove ovlasti prestaju na njihovim nacionalnim granicama. Postojeća tijela Europske unije (kao što su OLAF, Eurojust i Europol), nemaju, niti mogu dobiti mandat za provođenje kriminalnih istraga na nivou EU-a.

Ova rezolucija pokušava nametnuti EPPO kao tijelo primarne nadležnosti u slučajevima borbe protiv prevara, uključujući i one s porezom na dodatnu vrijednost.

Iako podržavam poziv koji traži da se napravi jasna distinkcija u zaštiti financijskih interesa Unije između već postojećih tijela, glasovala sam protiv jer se snažno protivnim ozbiljnom kršenju principa supsidijarnosti, na kojemu se temelji Europska unija, a koje nalaže da se problemi uvijek rješavaju na najnižoj mogućoj razini, po mogućnosti tamo gdje nastaju.

Ta razina u ovom slučaju rezervirana je isključivo za individualne države članice Unije.

Snažno se protivim pokušajima kreiranja Europskog kaznenog prava.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o Evropskem javnem tožilstvu in Eurojustu sem podprla.

Pomembno je, da EU in vse države članice goljufije, ki vplivajo na finančne interese EU, odkrivajo in preganjajo učinkovito in odvračilno ter tako zaščitijo davkoplačevalce vseh držav članic, ki prispevajo v proračun Unije.

Eurojust ima pomembno vlogo, saj pomaga pri izboljšanju pravosodnega sodelovanja in usklajevanja med ustreznimi pravosodnimi organi držav članic ter pri preiskavah, ki vključujejo tretje države. Določiti je potrebno nedvoumne in jasne pristojnosti in postopke za Evropsko javno tožilstvo, in sicer na podlagi predlagane direktive o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (direktiva o zaščiti finančnih interesov EU).

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – He decidido votar a favor de esta resolución, porque entiendo que el establecimiento de una Fiscalía Europea, independiente y eficaz, es de gran ayuda para combatir delitos que comprendan varios países y va en consonancia con una mayor integración europea de sistemas de justicia. Asimismo, señalamos positivamente que en la resolución se encuentren llamamientos a la cooperación judicial, a la calificación del sistema de competencias y de atribuciones. Entiendo que una Fiscalía Europea con las atribuciones y fondos suficientes, es un avance positivo y por eso voto a favor.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Le texte «réaffirme son soutien de longue date à la mise en place d'un parquet européen efficace et indépendant afin de réduire la fragmentation actuelle des efforts de répression nationaux pour protéger le budget de l'Union, ce qui permettrait de renforcer la lutte contre la fraude dans l'Union européenne». La lutte contre la fraude est donc instrumentalisée pour créer encore un nouvel organisme de l'Union européenne. Celui-ci devrait opérer à côté d'Eurojust et de l'OLAF. Or Eurojust a été créé pour faciliter la coordination et la coopération entre les autorités nationales chargées des enquêtes et des poursuites dans le traitement d'affaires concernant plusieurs États

membres. La création d'un parquet européen constitue une nouvelle étape dans le développement sournois d'un droit pénal européen, alors que celui-ci doit rester une compétence des États membres.

J'ai voté contre.

Kazimierz Michał Ujazdowski (ECR), *na piśmie*. – W świetle art. 86 TFUE Rada może po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego ustanowić Prokuraturę Europejską. Miałyby ona prowadzić dochodzenia i ścigać sprawców nadużyć związanych ze środkami finansowymi UE. Istnienie oraz kształt Prokuratury Europejskiej budzi szereg wątpliwości. Do tej pory wyłącznie organy krajowe były uprawnione do prowadzenia dochodzeń i ścigania sprawców na wskazanym polu. Po pierwsze, wydaje się, że przeciwdziałanie nadużyciom na szkodę interesów finansowych Unii mogłoby zostać osiągnięte przez państwa członkowskie w obecnych ramach koordynacji i współpracy. Przepisy dotyczące Prokuratury Europejskiej muszą podlegać ocenie z punktu widzenia zasady pomocniczości. Unia Europejska nie powinna też zmierzać do tworzenia nowych powszechnych regulacji prawa karnego. Po drugie, zastrzeżenia rodzi także analiza dyrektywy PIF. Należy podkreślić, że w 90 procentach oszustw związanych z podatkiem VAT to państwa członkowskie są poszkodowane. Nie jest więc oczywiste, że przestępstwa w tej materii powinny znajdować się w domenie unijnej, w kompetencjach nowego organu ponadnarodowego. Jeżeli natomiast Prokuratura Europejska powstanie, powinna być strukturą kolegialną i współpracującą ściśle z państwami. W przypadku dalszych prac nad powołaniem tego organu, Prezydencja Rady musi mieć czas na rozważenie tych obaw i uwag. W związku z powyższym zagłosowałem przeciwko przyjęciu rezolucji.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – He decidido votar a favor de esta resolución, porque entiendo que el establecimiento de una Fiscalía Europea, independiente y eficaz, es de gran ayuda para combatir delitos que comprendan varios países y va en consonancia con una mayor integración europea de sistemas de justicia. Asimismo, señalamos positivamente que en la resolución se encuentren llamamientos a la cooperación judicial, a la calificación del sistema de competencias y de atribuciones. Entiendo que una Fiscalía Europea con las atribuciones y fondos suficientes, es un avance positivo y por eso voto a favor.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution because I think it is important that the EU and all its Member States detect and prosecute in an effective and dissuasive manner fraud affecting the EU's financial interests, thus protecting the taxpayers of all the Member States who contribute to the Union's budget;

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the motions for resolutions on the European Public Prosecutor's Office and Eurojust. The establishment of an efficient and independent European Public Prosecutor's Office (EPPO) is crucial in order to reduce the current fragmentation of national law enforcement efforts to protect the EU budget, thus strengthening the fight against fraud in the European Union. The resolution underlines that the EPPO should have sufficient investigative measures available to conduct its investigations. I voted in favour because I believe that the protection of the procedural rights of suspected and accused persons must be guaranteed.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – Desde 2012, la Comisión Europea ha presentado tres propuestas relativas a la creación de una Fiscalía Europea, a la lucha contra el fraude que afecta a los intereses financieros de la Unión a través del Derecho penal y a la Agencia Europea de Cooperación en materia de Judicial Penal (Eurojust), respectivamente. Dado que los tres planes están relacionados entre sí, se ha preguntado a la Comisión qué cuestiones quedan aún pendientes y cuál es el calendario previsto para la adopción de éstos. Asimismo, se ha requerido a la Comisión información sobre las repercusiones financieras y prácticas de la nueva Fiscalía Europea (a raíz de las modificaciones introducidas en su documento por parte del Consejo), en particular en lo referido al impacto en el presupuesto de Eurojust. En último término, se ha pedido a la Comisión que explique los vínculos operativos, organizativos y administrativos entre ambos órganos y que facilite información sobre el grado de participación de los parlamentos nacionales. Dada la necesidad de aclarar estas cuestiones, he votado de modo afirmativo.

Ángela Vallina (GUE/NGL), *por escrito*. – El establecimiento de una Fiscalía Europea, cuando no existe un sistema jurídico a nivel europeo, es algo sobre lo que diferentes organizaciones de juristas han expresado numerosas dudas. Entendemos que, tal y como se plantea la institución en esta resolución, nacida de la derecha, no existe ningún tipo de garantía de los derechos democráticos que a día de hoy tienen las personas acusadas de un delito en los Estados miembros. Además, no se clarifica la relación entre esta fiscalía y los tribunales de los diferentes Estados, o con las fuerzas y cuerpos de seguridad. Desde el convencimiento de que el principio de transparencia es fundamental en derecho, no podemos aceptar un modelo que ahondaría más en los déficits ya existentes en numerosos Estados, entre ellos el español. Nuestro modelo pasa por una mejor articulación la necesaria coordinación de los diferentes sistemas judiciales de la Unión, no en crear estructuras que actúen de forma paralela a los mismos, por lo que he decidido votar en contra.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Volgens de lidstaten gaat er jaarlijks circa 500 miljoen EUR aan ontvangsten en uitgaven verloren door fraude. Maar er circuleren nog andere bedragen die veel hoger liggen. In 2013 kwam de Commissie met een voorstel om een onafhankelijk Europees Openbaar Ministerie in het leven te roepen. Zo kan er makkelijker tegen fraude opgetreden worden. Ik heb voor dit verslag gestemd omdat we een EU-begroting hebben maar we misten een Openbaar Ministerie om fraude op Europees niveau te kunnen vervolgen. Dat was vreemd. Er moet toch iemand zijn die fraude tegen het gebruik van Europese middelen vervolgt. Trouwens fraude stopt niet aan de grenzen. Dat geldt ook zo voor het vele geld dat wegvloeit door fraude uit de Europese begroting. Daarom stemde ik voor dit verslag.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Este relatório pretende que «o Conselho estabeleça um conjunto de competências e procedimentos para a Procuradoria Europeia» e «retome as negociações com o Parlamento Europeu com vista à sua instituição». Dizem da «importância do papel da Eurojust na melhoria da cooperação judiciária e da coordenação entre as autoridades judiciais competentes dos Estados-Membros». E afirmam que, «para assegurar a eficácia da cooperação e do intercâmbio de informações entre a Procuradoria Europeia e a Eurojust, os dois organismos devem funcionar no mesmo local».

Este é mais um ataque à soberania dos Estados e à Democracia. A criação de uns e o fortalecimento de outros, destes organismos «europeus», pretendem tutelar e criar mecanismos de repressão às legítimas instituições dos países membros da União Europeia. Com estas propostas, centralizam-se, estruturam-se e reforçam-se entidades como a Eurojust que escapam ao controlo democrático e jurisdicional, ultrapassando garantias quanto aos direitos e liberdades previstas nos quadros legislativo e constitucional nacionais. Ultrapassa-se assim a cooperação livre e soberana entre os Estados nacionais, e avança-se com a criação de mecanismos de controlo supranacionais, iniciativas que se inserem numa deriva securitária que coloca cada vez mais em risco direitos, liberdades e garantias fundamentais.

Votamos contra.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Der Antrag zielt auf die Errichtung einer europäischen Staatsanwaltschaft als institutionelles Zentrum einer europäischen Strafverfolgung ab und geht einen Weg der weiteren Vereinheitlichung und Zentralisierung. Die Befugnis zur Verfolgung von Straftaten sollte ausschließlich bei den Nationalstaaten liegen (Strafverfolgung als Monopol des Staates). Daher habe ich den Antrag abgelehnt.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della proposta di risoluzione sulla procura europea ed Eurojust. La proposta ribadisce il sostegno del Parlamento a favore dell'istituzione di una Procura europea efficace ed indipendente, al fine di ridurre l'attuale frammentazione degli interventi nazionali di contrasto volti a proteggere il bilancio dell'UE, rafforzando in tal modo la lotta contro la frode nell'Unione europea. Si invita inoltre il Consiglio a stabilire un'indicazione chiara ed univoca delle competenze della suddetta procura, attribuendole misure investigative adeguate per condurre le proprie indagini e garantendo un adeguato controllo giurisdizionale nei confronti delle decisioni prese dalla stessa.

Σωτήριος Ζαριανόπουλος (NI), *γραφώς*. – Την επιτάχυνση των διαδικασιών για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, για τη δίωξη αδικημάτων «σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ», επιδιώκει το κοινό ψήφισμα EPP, S&D, ALDE και Πρασίνων που υιοθέτησε το Ευρωκοινοβούλιο και καταψήφισε η Ευρωκοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ. Η Ευρωεισαγγελία προωθείται στο όνομα της «καταπολέμησης της διαφθοράς», μια βολική δικαιολογία για τη σύσταση ενός ακόμη αντιδραστικού μηχανισμού που σταδιακά ενισχύεται και με άλλες αρμοδιότητες σε βάρος των συμφερόντων των εργαζομένων, με αντίστοιχες εκχωρήσεις αρμοδιοτήτων από τα κράτη-μέλη στον τομέα του ποινικού δικαίου. Αποκρύπτεται επιμελώς ότι τα κονδύλια της ΕΕ, προϊόν της βαριάς φορολογία του λαού, δίνονται ως ζεστό χρήμα μέσα από διάφορα προγράμματα (ΕΣΠΑ, πακέτο Juncker κ. α.) σε μονοπώλια και επιχειρηματικούς ομίλους. Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση σε βάρος του λαού και είναι νόμιμη. Σε κάθε περίπτωση, τα υπαρκτά και καταδικαστέα φαινόμενα διασπίδισης χρημάτων των φορολογουμένων θα μπορούσαν να αντιμετωπισθούν από τις αρμόδιες αρχές των κρατών-μελών. Μόνος δρόμος για την ικανοποίηση των αναγκών των εργαζομένων και για τα δικά τους συμφέροντα είναι να δυναμώσουν την πάλη τους ενάντια στην ΕΕ, ενάντια στους αντιδραστικούς μηχανισμούς της και στα μονοπώλια που αυτοί υπηρετούν.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente a resolução sobre a Procuradoria Europeia e o Eurojust por concordar com a necessidade de criar uma Procuradoria Europeia eficaz e independente, a fim de reduzir a atual fragmentação dos esforços nacionais.

Destaco o apelo ao Conselho para que estabeleça um conjunto claro e inequívoco de competências e procedimentos para esta nova Procuradoria Europeia e que retome as negociações com o Parlamento com vista à sua constituição. Para tanto, considero que a Procuradoria Europeia deve dispor de meios de investigação suficientes para levar a cabo os seus inquéritos.

Recordo o papel da Eurojust na cooperação judiciária e na coordenação entre as autoridades judiciais competentes dos Estados-Membros, assim como no apoio às investigações que envolvam países terceiros. Por conseguinte, apoio a proposta de ter os dois organismos a funcionar no mesmo local.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Glasoval sem za predlog resolucije o Evropskem javnem tožilstvu in Eurojustu.

Evropsko javno tožilstvo opravlja pomembno nalogo na področju kazenskega pregona za zaščito proračuna EU. Da bo okreplil vlogo učinkovite in neodvisne institucije v boju proti goljufijam v EU, je potrebno, da Svet določi nedvoumne in jasne pristojnosti in postopke za Evropsko javno tožilstvo ter pojasni odnose med Eurojustom in Evropskim javnim tožilstvom.

Na drugi strani pa je treba zagotoviti tudi varstvo postopkovnih pravic osumljencev in obtožencev, ki jih preganja Evropsko javno tožilstvo, zlasti pravico do pravne pomoči, pravico do informacij in vpogleda v spis, pravico do predložitve dokazov in pravico, da se Evropsko javno tožilstvo zaprosi, naj zbira dokaze v imenu osumljenca.

9.6. Potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom (RC-B8-1051/2016, B8-1051/2016, B8-1052/2016, B8-1053/2016, B8-1055/2016, B8-1056/2016, B8-1057/2016, B8-1058/2016)

Ustne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Jude Kirton-Darling (S&D). – Mr President, we all know the pain and damage of industrial restructuring. Like the examples of Alstom and Caterpillar, many manufacturers are facing tough and uncertain times across the continent, threatening the livelihoods of millions of working people.

Following the decision to leave the EU, this threat is, for British industry, all the more acute than ever before and has been intensified by the threat of the loss of single market access. We need real industrial and trade strategies which provide a clear policy framework and road maps for industrial sectors and the regional economies that support them. While the critical mass of the EU is vital for industrial research and development programs and for fairness in international markets, this can only be achieved with substantial investment in key infrastructure and open dialogue with all stakeholders. We have heard many platitudes, but now we need to see real action in the EU – and especially in the UK – for our manufacturing workforce.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL). – Señor Presidente, al inicio del mes de septiembre, el grupo Caterpillar anunció el cierre de su empresa en Charleroi, Bélgica: 2 200 empleados de la fábrica y alrededor de 5 000 subcontratados van a perder sus empleos en las próximas fechas.

La decisión de cerrar la fábrica es bastante sorprendente porque, en el primer trimestre del año, Caterpillar había anunciado que la empresa era de nuevo competitiva. ¿A qué se debe este cierre?

Caterpillar tiene su sede europea en Suiza, lo que le permite pagar un 30 % menos de impuestos. Y esto tiene un nombre, esto es evasión fiscal. A pesar de ello, a pesar de ser una empresa con beneficios, asistimos a una nueva deslocalización de una empresa más, una empresa que recibió fondos públicos.

Debemos establecer urgentemente un mecanismo que prohíba estas prácticas depredadoras, con las que, al final, pagan las consecuencias los trabajadores y trabajadoras.

Krisztina Morvai (NI). – Elnök Úr! Megható jelenet volt, amikor láttuk itt a galérián azokat a dolgozó embereket, illetve az ő képviselőiket, akik elvesztették a munkájukat, egzisztenciájukat rossz, társadalmi szempontból végiggondolatlan döntések, gyárbezárások miatt. Én azt kérem a kedves Képviselőtársaimtól, hogy gondolatban nagyítsuk meg ezt a galériát! Helyezzünk oda több százezer, több millió, például magyar embert, akik akkor veszítették el a munkájukat, és meg kellett élniük azt a tragikus képet és jelenetet, és életérzést, hogy a szemük láttára dőzerolták le és tették a földre egyenlővé azokat a gyárakat, ahol ők az életüket élték, és ahol igenis színvonalas termékeket állítottak elő az Ikarus buszoktól kezdve a konzervgyárakon át. Miért? Azért, mert a tisztelt Európai Unió és a nyugati világ elvárásainak megfelelően végiggondolatlanul privatizációkra került sor. Mindent nyugati kézbe óhajtottak adni, illetőleg jókor jó helyen lévő hazai elvtársak kezébe. Ezt nem kellett volna csinálni, és akkor talán most nem újraiparosításról kellene beszélnünk.

Ángela Vallina (GUE/NGL). – Señor Presidente, una pequeña muestra del estado de la industria en la Unión Europea en este año es: Caterpillar, en Bélgica, 2 200 trabajadores despedidos; Ericsson, 1 556 en Suecia y 350 en España; en Valladolid, Lauki, cierre definitivo y 200 empleos perdidos; y en Asturias, ya, para qué decir, con el cierre programado de absolutamente todas las minas.

Todos y todas somos víctimas de la desindustrialización de buena parte de Europa y, desde esta Comisión, con el apoyo de Gobiernos que son sumisos a los mercados financieros, nos dicen que apuestan por la competitividad, y yo les pregunto: ¿cómo se puede ser competitivo si no hay tejido productivo ni estabilidad?

Frente a esta pregunta, nosotros decimos que la reindustrialización debe estar ligada a nuevos nichos de empleo como el sector de las estrategias renovables, la defensa del papel de la minería en la transición energética, la apuesta por el sector público y la banca pública para la inversión y el control de la economía y, sobre todo, también, la revisión de los acuerdos de libre comercio hacia países que practican dumping social y medioambiental.

Csaba Sógor (PPE). – Mr President, when dealing with massive job losses caused by changes in world trade and technology, I believe we need to follow a comprehensive approach. First, we need to demonstrate true compassion and take care of those who are hurt by open trade or changing global economic patterns. We should also insist more on active employment policies and training for workers to help people get back into the labour market. However, training can only function efficiently if we have dynamic and competitive economies to create new jobs and bring back the dismissed into the labour force. I think the report duly recognised this, and I was glad to vote for it.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, as a co-author of this report, I am very pleased with the eventual outcome and the huge majority that voted in favour of it, because it sends a very strong message to workers – especially in Caterpillar and Alstom – that we stand in solidarity with them. It is not just the preserve of one particular group: my group (the EPP) and others understand their plight very well and stand with them, especially the workers in Northern Ireland who are also affected.

This points out to us that we really have to focus on our target of reindustrialising Europe and getting 20% of GDP from industry. To do that, we have to tackle the challenges: first, competition from abroad – from outside Europe; second, climate change; third, finance; and fourth, skill shortages. If we do that, I think we can have a friendly environment for industry and progress and really reindustrialise Europe.

Rosa D'Amato (EFDD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, parlo avendo ben presente la situazione dell'acciaieria Ilva di Taranto, con incidenti sul lavoro che sono all'ordine del giorno e con il tasso di incidenza dei tumori e delle patologie respiratorie che ha raggiunto livelli drammatici fra i lavoratori e i cittadini che risiedono anche nelle aree circostanti. Non sono accettabili interventi che omettono o trascurano la tutela della salute e dell'ambiente.

Perché non si osa incentivare la ricerca e l'innovazione o, laddove opportuno, la trasformazione dell'attività? Che senso ha salvare dei posti di lavoro se poi quello stesso lavoro provoca morte e malattie? A chi giova una sorta di ingegneria politica che non si preoccupa della dignità della vita umana? Una vera economia circolare, con l'impiego di materia prima seconda con elevata efficienza energetica degli stabilimenti produttivi può essere quella rivoluzione necessaria per salvaguardare il livello di occupazione, garantendo il rispetto dell'ambiente e la tutela dei lavoratori. Ove è chiara l'incompatibilità con la vita dei lavoratori e dei cittadini, deve esistere l'obbligo della bonifica e della riconversione dell'area che può coniugare occupazione e salute, produzione e ambiente. Ma questa ottica non è presa in considerazione. Per questo mi sono dovuta astenere.

Monica Macovei (ECR). – Domnule președinte, în septembrie compania Caterpillar a anunțat că va concedia 10 000 de oameni. De asemenea, în Franța compania Alstom este pe cale să oprească producția la unul din combinate după 130 de ani de activitate. Este adevărat că industriile, mai ales cele extractive, se confruntă de câțiva ani cu o lipsă de ofertă și, ca atare, producția este în declin. Și în țara mea, în România, Complexul Energetic Hunedoara a anunțat că va concedia peste 800 de angajați, iar Complexul Energetic Oltenia a renunțat la peste 1 300 de salariați în primele șase luni ale acestui an.

Sigur că suntem solidari cu ei și pe banii statului trebuie să fie pregătiți să poată face alte joburi, să aibă altceva de lucru. Dar avem nevoie de inovație, avem nevoie de industrii ale secolului XXI și, ca atare, pe asta trebuie să ne axăm banii, nu să menținem industrii de care nu mai avem nevoie. Deci: inovație, industriile secolului XXI și în asta să meargă banii noștri.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – Monsieur le Président, combien de temps allons-nous continuer à voter des textes aussi hypocrites que celui-ci? Je me suis abstenu parce qu'il est un mélange de bonnes intentions et de silence absolument étonnant et d'amendements rejetés inacceptables.

Comment pouvez-vous évoquer Alstom et Caterpillar, qui sont deux entreprises de pointe dans leur domaine technique, sans faire la part qui revient à la cupidité des actionnaires? Alstom a distribué 6 milliards d'euros à ses actionnaires au cours des dix dernières années, et Caterpillar 1,7 milliard. Les États-Unis les dénoncent comme des gens qui trichent et qui expatrient leurs bénéficiaires. Pourtant, vous avez refusé de condamner les transferts de bénéficiaires qui permettent aux entreprises de se déclarer en déficit, alors qu'elles ne le sont pas.

Vous demandez une stratégie à l'Europe dans ce domaine, mais vous faites référence à la stratégie Europe 2020, qui est à la racine de ce genre de catastrophe. Dans le même temps, vous refusez de donner prioritairement aux travailleurs qui le voudraient la possibilité de devenir propriétaires de leur entreprise en faisant des coopératives. Vous refusez de leur transférer les fonds de la mondialisation que vous utilisez pour indemniser les licenciements, mais que vous ne voulez pas donner aux salariés quand ils prennent la direction de leur entreprise.

Je déplore le mépris que ce texte exprime à l'égard des salariés en leur faisant croire qu'il a été voté en leur faveur, alors que ce n'est pas le cas.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Panie Przewodniczący! Cieszę się, że Unia dostrzegła potrzebę reindustrializacji po 20 latach prowadzenia polityki deindustrializacji. Wczoraj na tej sali uchwaliliśmy idiotyczne przepisy o ochronie środowiska: konwencję paryską, która spowoduje, że 15 do 20 milionów ludzi w Europie straciłoby pracę, gdyby oczywiście to zrealizowano. Nikt tego na szczęście nie robi, ale tu na tej sali Parlament uchwalił przepisy, które spowodują utratę pracy przez 15 do 20 milionów ludzi, z powodu zwiększonym podatków potrzebnych na idiotyczną zupełnie walkę z globalnym ociepleniem. Otóż, proszę państwa, to jest hipokryzja. Zgadzam się z kolegą Mélenchonem.

Pamiętam natomiast czasy komuny, kiedy sprowadzano różne robotnicze delegacje do parlamentów. Nie chodzi o to, żeby dbać o prawa poszczególnych robotników poszczególnej fabryki. Musimy zmienić całkowicie politykę, która polegała na walce z industrializacją, z przemysłem, z kapitalizmem. Musimy wrócić do normalności. Dziękuję za uwagę. Poza tym sądzę, że Unia Europejska musi być zniszczona.

Pisemne wyjaśnienia dotyczące głosowania

Tim Aker (EFDD), in writing. — UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for the EU to take more action and create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL), por escrito. – Me he abstenido en esta resolución porque, aun conteniendo elementos positivos (la mejora en el uso de los fondos europeos y la contratación pública en apoyo de la industria europea, el rol de los interlocutores sociales, el reconocimiento de la importancia de la política industrial, la necesidad de reformar las políticas de competencia para favorecer al empleo...) apenas contiene referencias críticas a cómo las políticas europeas, de las desregulaciones y privatizaciones hasta su agresiva política comercial exterior, son responsables de la crisis industrial que vive Europa.

Martina Anderson, Lynn Boylan and Liadh Ní Riada (GUE/NGL), *in writing*. — Our group in Parliament met with Caterpillar workers and representatives, including those from the north of Ireland, and in view of the situation as they explained it, we drafted a strong motion which put the workers at its heart.

In trying to find agreement for a joint motion with the other groups in Parliament, the strong references to workers' rights were watered down by those on the right of Parliament. In conjunction with this, the right of Parliament not only managed to remove the workers as central, but they shaped the motion in a way which put employers and shareholders as central.

We always have had, and always will have, workers, their families, and their communities at heart when we vote on motions in relation to Employment and Social Affairs in the European Parliament. It was for this reason that we couldn't support the joint motion today that didn't have them at its heart.

Eric Andrieu (S&D), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de cette résolution. Nous avons besoin d'une politique industrielle européenne ambitieuse pour ne pas laisser des pans entiers de notre industrie disparaître.

Le point de départ, c'est d'anticiper les restructurations et de renforcer le dialogue social avec tous les acteurs concernés au niveau européen, national et local afin d'éviter les pertes d'emplois et les licenciements.

En juin 2016, le Parlement européen appelait justement la Commission à stimuler les commandes publiques dans le secteur ferroviaire grâce à la pleine utilisation des fonds européens. Cette résolution doit s'appliquer!

Enfin, l'Union doit jouer son rôle de protection et de défense de ses industries et des emplois face à une concurrence internationale toujours plus rude et, en particulier, face à l'émergence de grands groupes, notamment en Chine, qui bénéficient de subventions publiques massives.

L'Union européenne ne doit plus être l'idiote du village planétaire et doit définir une vision plus stratégique et offensive en matière de politique industrielle: il y a urgence, les cas Alstom et Caterpillar nous le rappellent!

Lars Adaktusson (PPE), *skriflig*. — Idag röstade Europaparlamentet om en resolution om industripolitik, med anledning av nyligen lagda varsel i stålverk i Frankrike och Belgien. Jag delar resolutionstextens andemening om solidaritet och stöd för alla berörda arbetstagare och inser de negativa effekterna för de lokala samhällena som berörs. Tyvärr dras helt fel slutsatser. I resolutionen presenteras tullar och överstatliga industrisubventioner som vägen till ökad europeisk konkurrenskraft. Det är en felaktig analys. Olika förslag om överstatliga lösningar vad gäller arbetsmarknads- och skattepolitiken, som också finns med i resolutionstexten, stämmer inte heller överens med Kristdemokraternas syn på EU:s roll. Jag valde därför att rösta nej till resolutionen.

Isabella Adinolfi (EFDD), *per iscritto*. — La proposta di risoluzione delinea obiettivi di politica industriale a livello europeo per i prossimi anni, in risposta ai licenziamenti e alle ristrutturazioni da parte di aziende in settori nevralgici dell'industria europea. Tuttavia, non si pone un adeguato accento a importanti temi quali l'economia circolare, l'efficienza energetica degli stabilimenti produttivi, il rispetto dell'ambiente e la tutela dei lavoratori. Per questi motivi mi sono astenuta.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *in writing*. — I have voted in favour of the motion for a resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases. The closure of the Caterpillar site in Belgium and Alstom site in France are reflections of the deindustrialisation of certain sectors in many European countries. The closures reflect current economic changes and require swift action on EU level. The closure will have an enormous impact on the affected regions, which are already under economic pressure. Concerns have been raised about the effects on unemployment in both France and Belgium.

I welcome this resolution, as I think that companies which are active in the EU have the legal and moral responsibility to engage in social dialogue with the workforce and regional and national authorities. Employers should also ensure the reconversion of their employees, so that they can more easily find new employment. Additionally, it is important that we develop a strong reindustrialisation policy that puts focus on attracting foreign investment, increasing competitiveness, digitalisation, research and development.

Νίκος Ανδρουλάκης (S&D), *γραπτώς*. – Ψήφισα υπέρ του σχεδίου ψηφίσματος όσον αφορά την ανάγκη για μια ευρωπαϊκή πολιτική επανεκβιομηχάνισης υπό το φως των πρόσφατων υποθέσεων Caterpillar και Alstom, διότι η Ευρώπη είναι μια κοινωνική οικονομία της αγοράς με δυναμική αγορά εργασίας, αποδοτικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη για τους πολίτες της.

Gerolf Annemans (ENF), *schriftelijk*. – Ik betuig mijn steun en solidariteit aan de getroffen werknemers van de bedrijfs-sluitingen. De EU houdt opendeur onder het mom van “vrijhandel” en geeft concurrenten uit derde landen vrijwel onbelemmerde toegang tot meerdere, vaak ook strategische sectoren van haar economie zonder enige wederkerigheid. Er zijn echter proactief grotere inspanningen nodig om de industrie in Europa te redden en/of zelfs terug te halen naar ons continent. De EU is op dat vlak, door alle regels en lasten, veeleer een rem dan een motor. De lidstaten moeten zelf een actieve (her)industrialiseringspolitiek kunnen voeren en een economisch patriotisme hanteren. Sommigen spreken van een “vierde industriële revolutie” in Europa, waarbij op een duurzame manier lokale creativiteit en lokale productie worden gestimuleerd.

Pascal Arimont (PPE), *schriftlich*. – Hierbei handelt es sich um einen Entschließungsantrag zu der Notwendigkeit einer europäischen Reindustrialisierungspolitik vor dem Hintergrund der aktuellen Fälle Caterpillar und Alstom.

In diesen traurigen Sozialdramen ist es überaus wichtig, dass das Parlament den betroffenen Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmern ein klares Signal gibt und sich mit breiter Mehrheit für eine europäische Reindustrialisierungspolitik stark macht. Dazu gehört ein konsequenter Kampf gegen die Steuerflucht und eine faire und wirksame Industriepolitik, die Arbeitsplätze in Europa sichert. Darüber hinaus sollte in meinen Augen auch eine Neubewertung des Stabilitäts- und Wachstumspakts erfolgen, der, in Kombination mit den ESG-Normen, die Investitionskapazität der öffentlichen Hand erheblich beeinträchtigt.

Marie-Christine Arnautu (ENF), *par écrit*. – Courant septembre, le constructeur d'engins de chantier américain Caterpillar a annoncé son intention de fermer son unique usine belge, à Gosselies, entraînant la suppression de 2 200 postes dans la région déjà sinistrée de Charleroi. La société Alstom a annoncé la fermeture de son site de Belfort, spécialisé dans la construction de matériel ferroviaire. L'entreprise a motivé sa décision par la baisse des commandes de la SNCF, qui a préféré Bombardier comme fournisseur pour les TER. Le gouvernement français a annoncé une solution pour maintenir l'emploi à Belfort avec la commande de nouvelles rames de TGV pour circuler sur le réseau Intercité.

Les groupes majoritaires ont profité de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée de politique industrielle européenne, «sans protectionnisme».

Les propositions de la résolution promeuvent le libre-échange et exige la réciprocité et l'ouverture des marchés publics par les autres puissances. Pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est pourtant une industrie de souveraineté.

On veut la croissance verte mais sans des investissements massifs possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle. L'Europe sociale est un mirage auquel ses promoteurs ne croient même plus.

J'ai donc voté contre la proposition commune.

Jonathan Arnott (EFDD), *in writing*. – Whilst I opposed the final resolution as it calls for more EU legislation, I supported many amendments and parts of the original text which recognise the problems with these cases.

Jean Arthuis (ALDE), *par écrit*. – J'ai voté pour cette résolution car je souhaite que soit mise en place une véritable stratégie européenne à long terme pour que l'industrie représente 20 % du produit intérieur brut, comme l'indique la stratégie Europe 2020. De ce fait, je crois opportun d'utiliser la politique commerciale et la politique de concurrence afin d'atteindre ces objectifs tout en veillant au respect des législations sur les marchés publics. Cependant, l'Europe ne peut pas se substituer aux États membres pour faire les réformes à leur place.

Zigmantas Balčytis (S&D), *raštu*. – Balsavau už pasiūlymą dėl Europos reindustrializacijos politikos poreikio atsižvelgiant į pastarojo meto bendrovių „Caterpillar“ ir „Alstom“ atvejus. 2016 m. rugsėjo 2 d. įmonė „Caterpillar“ paskelbė 2017 m. balandžio mėn. uždarysianti savo būstinę Gosli (Belgija), ir dėl to neteks darbo 2 000 darbuotojų. Taip pat ir įmonė „Alstom“ 2016 m. rugsėjo 7 d. pranešė, kad ji galėtų perkelti traukinių gamybą iš Prancūzijos Belforo (pranc. *Belfort*) į Reichshoffeną, o tai kelia grėsmę 400 darbo vietų. Matant šias iškilusias problemas, kurios tiesiogiai susijusios su darbuotojų socialiniu saugumu, pritariu Europos Parlamento raginimui skatinti realiąją ekonomiką įgyvendinant tvirtą reindustrializacijos politiką, tai yra koordinuoti ekonominę politiką, grindžiamą aukštesniais socialiniais standartais ir vidaus paklausa kaip varomąją jėga, tokiu būdu būtų skatinamas vystymasis, energijos vartojimo efektyvumo diegimas, atsinaujinančiosios energijos, efektyvus išteklių naudojimas ir socialinės inovacijos.

Zoltán Balczó (NI), *írásban*. – A közös határozati javaslat azt hangsúlyozza, hogy olyan rugalmas iparpolitikára van szükség, amelyik a világszerte is versenyképes ipart támogat, ugyanakkor kielégíti a társadalmi és környezetvédelmi követelményeket, és ezt megfelelő kereskedelempolitikával egészíti ki. Megítélesem szerint a javaslatban semmilyen olyan újdonság nincs, ami valódi iparpolitikához vezetne. Ehhez erősen védeni kellene az Unió iparát, s ezen belül kellene egy felzárkóztatási program a gyengébben fejlett országok számára. Meg kell védeni az uniós munkavállalókat a multinacionális vállalatok spekulatív döntéseitől, illetve a multinacionális cégeket az esetek nagy részében nemzeti állami cégekkel kellene felváltani, biztosítva az állami részvételt a stratégiai iparágakban. Mindezek hiányoznak az anyagból, s amíg a neoliberais elvek (maastrichti kritériumok, Lisszaboni Szerződés) igazgatják az Uniót, ilyen politikát nem is lehet kialakítani. Mindezek alapján a határozatot elutasítottam.

Gerard Batten (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for the EU to take more action and the create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Nicolas Bay (ENF), *par écrit*. – Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée d'une politique industrielle européenne «sans protectionnisme»: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances de l'autre. Donc, par exemple, pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté.

J'ai voté contre cette proposition de résolution qui veut donner de nouvelles compétences à la Commission européenne, approche trop intégrée de la politique industrielle qui devrait reposer sur la coopération entre les États membres.

Hugues Bayet (S&D), *par écrit*. – J'ai approuvé la résolution commune parce qu'elle contient plusieurs priorités importantes.

Elle demande bien entendu de prendre des mesures fortes pour soutenir l'industrie européenne notamment en matière de recherche et développement et d'innovation.

Mais la résolution demande aussi de faciliter la reprise des sites par les autorités locales, de sanctionner les licenciements boursiers et d'impliquer les sous-traitants dans les négociations en cas de licenciements collectifs.

C'est un résultat encourageant. Mais je continuerai évidemment à défendre bec et ongles ces priorités sociales au moment où les travailleurs de Caterpillar et d'ING sont confrontés à des mesures d'une brutalité sans nom.

Brando Benifei (S&D), *per iscritto*. – Il 2 settembre 2016 la Caterpillar Holding ha annunciato un vasto piano di ristrutturazione su scala mondiale che comporterà la chiusura di diversi stabilimenti in Europa. La sede di Gosselies ha già chiuso i battenti lasciando a casa 2 500 persone e mettendo a rischio altri 4 000 posti di lavoro dell'indotto. Casi simili rischiano di verificarsi a seguito della paventata chiusura di stabilimenti Alstom in Italia e Spagna. Si tratta di episodi preoccupanti che rendono però evidente la necessità di una politica europea di reindustrializzazione, tema oggetto di una risoluzione che oggi ho sostenuto in Parlamento. Servono in primo luogo misure a sostegno dei lavoratori, che aiutino le regioni interessate dalle chiusure a far fronte a questa difficile situazione economica e sociale. La nuova politica industriale dell'UE dovrebbe fondarsi su obiettivi ambiziosi e chiari in materia di efficienza energetica, risorse e clima, stabilendo un approccio basato sul ciclo di vita e sull'economia circolare. Bisogna spostare l'azione pubblica passando dal sostegno all'offerta a politiche concertate che stimolino la domanda, proponendo anche nuove misure fiscali e garanzie di aumenti salariali. Una ristrutturazione delle grandi aziende manifatturiere europee, con

l'emergere di operatori economici con sufficiente massa critica, consentirà di fronte alla concorrenza internazionale.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE), *por escrito*. – Quiero agradecer a los negociadores de este informe la labor que han realizado para llegar a una resolución común en un tema tan importante; han sido duros días de negociaciones. He votado a favor de este informe pero no estoy de acuerdo con que cada vez que una empresa cierre se haga una resolución sobre la misma. El drama del desempleo es lamentablemente muy visible en nuestra sociedad y una resolución general hubiera sido mucho más objetiva que una centrada en dos empresas.

Dominique Bilde (ENF), *par écrit*. – J'ai voté contre les résolutions et me suis abstenue pour la résolution du groupe ECR. Les propositions ne sont pas satisfaisantes, notamment en raison de l'absence de préférence communautaire dans le domaine ferroviaire qui est une industrie de souveraineté. L'affaire Alstom est la démonstration aussi tragique qu'absurde des échecs de la France depuis Maastricht: démantèlement de notre industrie lourde, suivisme aveugle des technocrates européens qui ont tout misé sur l'économie des services depuis le début des années 2000. Mais aussi et surtout, l'arrêt de l'usine Alstom démontre que le protectionnisme économique, mesuré et stratégique, est un impératif de survie pour les États plongés dans la mondialisation.

Mara Bizzotto (ENF), *per iscritto*. – Nonostante qualche spunto interessante, il testo non presenta soluzioni realmente spendibili dall'industria europea, che sta vivendo un forte periodo di crisi. La ricetta per far ripartire la nostra industria non è «più Europa», come vuol farci credere questo testo. Servono invece nuove politiche, che sostengano davvero gli sforzi dei nostri territori. Per questi motivi non ho sostenuto il testo con il mio voto.

Malin Björk (GUE/NGL), *skriftlig*. – Resolutionen har positiva skrivningar som till exempel att "stödet till bankerna i EU inte haft någon inverkan på sysselsättningen eller förbättrat de ekonomiska perspektiven". Men samtidigt hänvisas också till strategin Europa 2020, som är kopplad till de europeiska terminerna och den åtstramningspolitik som sedan länge är fastlagd inom EU.

Jag hade föredragit en resolution som tydligt tar avstånd från åtstramningspolitiken och förespråkar att EU tar ställning för en expansiv grön ekonomisk politik som genom klimatsmarta investeringar i industri och offentlig sektor får hjulen att rulla igen.

Resolutionen innehåller också formuleringar som att man måste minska företagens "administrativa bördor" och betonar vikten av att "avskaffa onödig lagstiftning". Då detta inte konkretiseras öppnas för tolkningar som kan medföra allvarliga försämringar vad gäller arbetsmiljö och arbetares och konsumenters rättigheter.

Resolutionen talar också för en "ökad konvergens mellan medlemsstaterna när det gäller skattemässiga, sociala och budgetära frågor." Jag motsätter mig förslag som har en sådan federal inriktning.

Av dessa anledningar väljer jag att lägga ner rösten

José Blanco López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de esta Resolución, nacida a iniciativa del Grupo S&D, mediante la cual el Parlamento Europeo urge la adopción de una estrategia de reindustrialización de Europa a la vista de los anuncios de cierre de plantas de Caterpillar en Bélgica y Alstom en Francia, y del despido de miles de trabajadores.

Situaciones como las de estas plantas revelan la necesidad de desarrollar una verdadera política industrial europea que debe apoyarse no solo en el desarrollo de inversiones, sino en la puesta en marcha de una nueva política de competencia y una nueva política comercial que frene el dumping social.

E, igualmente, revelan la necesidad de ser exigentes con empresas que, aun obteniendo beneficios, deciden cerrar sus plantas dejando en la estacada a miles de trabajadores. Hoy el Parlamento ha elevado su voz para demandar sanciones, como la devolución de ayudas públicas o la suspensión de acceso a ciertos programas de la UE.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *raštu*. – Balsavau už šią rezoliuciją, kurioje Europos Parlamentas ragina Tarybą nelaukiant priimti sprendimą dėl prekybos apsaugos mechanizmų modernizavimo, kad pagaliau būtų galima tinkamai reaguoti į nesąžiningą trečiųjų šalių praktiką, ir apsaugoti Europos Sąjungos pramonę nuo dempingo Europos rinkoje bei taip užtikrinti sąžiningą konkurenciją visiems. Taip pat Parlamentas ragina Komisiją užtikrinti, kad ES prekybos politika būtų labiau suderinama su pramonės politika ir įgyvendinant prekybos politiką būtų atsižvelgiama į būtinybę apsaugoti darbo vietas ES pramonėje, taigi nebūtų vykdomi nauji perkėlimai ir tolesnė deindustrializacija. Be to, svarbu, kad Komisija užtikrintų, jog prekybos susitarimai apimtų konkrečias nuostatas, kuriomis remiantis būtų užtikrintas geresnis

ES pramonės atstovų pateikimas į rinką ir būtą užtikrintos vienodos sąlygos Europos ir ne Europos rinkos dalyviams. Parlamentas dar ragina Komisiją užtikrinti ES reglamentų dėl viešųjų pirkimų, t. y. reglamentų dėl valstybės preferencijų, pasiūlymų dėl neįprastai žemų kainų ir nesąžiningos konkurencijos, laikymąsi. Europos Parlamentas dar kartą pakartoja, kad ES turi numatyti laisvosios prekybos susitarimų neigiamą poveikį užimtumui bei ES pramonei ir Europos fondai turi teikti paramą, kuria siekiama skirti lėšų regionams ir (arba) veiklos sektoriams, kuriuos neigiamai paveikė minėti susitarimai.

Andrea Bocskor (PPE), írásban. – Véleményem szerint az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élmezőnyben szerepelt – víz- és hulladékgyártást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártótól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, paccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével. A fentiek figyelembe vételével szavazatommal támogattam a jelentés elfogadását.

Franc Bogovič (PPE), pisno. – Podprl sem tudi skupno resolucijo o potrebi po evropski politiki za ponovno industrializacijo glede na nedavna primera Caterpillar in Alstom, saj ravno tovrstni primeri dokazujejo, kako potrebna je ponovna krepitev industrije v Evropi.

Zaradi opuščanja proizvodnje v navedenih družbah, več tisoč zaposlenim grozi izguba delovnih mest, zaradi specifik dela pa obstaja velika nevarnost za njihovo trajno brezposelnost.

Močno soglašam z navedbo iz resolucije, da bi bilo treba evropsko industrijo obravnavati kot strateško prednost za konkurenčnost EU. Treba je tudi zagotoviti trdnost in odpornost gospodarstev, industrijske politike v EU pa usmeriti v prihodnost ter ustvarjanje novih kakovostnih delovnih mest. Okrepiti je treba tudi prizadevanja za doseganje ciljev strategije Evropa 2020, t.j. 20 % bruto domačega proizvoda ustvarjenega iz industrije, pri čemer pa velja opozoriti, da so najbolj odporne tiste industrije, ki največ vlagajo v inovacije, raziskave in razvoj, energetska učinkovitost, krožno gospodarstvo itd. Ravno slednje po mojem mnenju predstavlja veliko priložnost za evropsko industrijo.

Marie-Christine Boutonnet (ENF), par écrit. – Cette proposition de résolution qui a pour objectif de réindustrialiser l'Union va sans aucun doute manquer son but en l'absence criante d'une quelconque volonté de protectionnisme ni de préférence communautaire en matière de ferroviaire.

Par conséquent je vote contre.

Mercedes Bresso (S&D), in writing. – I voted in favour of this resolution because I believe our industry has to face several challenges, such as reindustrialisation, the transition to sustainability and the creation of quality employment. The first challenge needs clear European support for our workers who are dealing with their dismissals. That is the reason why I voted yes to this resolution.

Especially concerning the recent Caterpillar and Alstom cases, this resolution expressed the EU's solidarity to all their workers, showing the social face of our Union. I stand for a Europe closer to its workers.

Renata Briano (S&D), per iscritto. – L'industria ha avuto un ruolo determinante sia nel processo di integrazione dell'Unione europea che in quello di promozione dell'occupazione e di redistribuzione della ricchezza fra i cittadini. Non possiamo assistere inoperosi alla distruzione dell'industria europea, serve una nuova strategia industriale a livello di Unione. Di fronte ai nuovi casi in esame, la Commissione deve mobilitare rapidamente tutti i fondi disponibili, in particolare il Fondo sociale europeo e il Fondo europeo di adeguamento alla globalizzazione, per assicurare quanto prima il reinserimento professionale dei lavoratori in esubero dello stabilimento Caterpillar di Gosselies e di Alstom e di tutti i loro subappaltatori e, se del caso, garantire loro un sostegno adeguato per acquisire nuove competenze; ma

questo non basta. Occorre trasformare l'approccio al settore industriale in un'ottica di sostegno e di sviluppo straordinario, che possa andare anche in deroga alle strategie europee utilizzate finora. La salvaguardia dell'occupazione e della produzione sul territorio è prioritaria rispetto a qualsiasi accordo politico o commerciale.

Steeve Briois (ENF), *par écrit*. – En septembre, Caterpillar et Alstom ont annoncé leur intention de fermer leur site à Charleroi et à Belfort ce qui entraînerait la suppression de plusieurs milliers d'emplois dans des régions déjà sinistrées par la mondialisation sauvage. C'est dans ce contexte que cette proposition de résolution relance l'idée d'une politique industrielle commune en Europe. Face à l'échec de l'Union européenne pour enrayer la concurrence internationale déloyale dont sont victimes nos entreprises, cette proposition de résolution insiste tout de même sur la nécessité d'accroître l'intégration économique entre les États membres. Les banalités affligeantes que l'on retrouve dans ce texte, comme la relance des investissements publics et privés ou le renforcement de la participation des salariés dans les plans de restructuration, n'atténuent en rien la nocivité de ce rapport.

Seule une politique commerciale respectueuse des intérêts stratégiques de chacun qui conditionne les concessions tarifaires à la réciprocité dans les accords de libre-échange, accompagnée d'un retour aux monnaies nationales permettant de corriger les écarts de compétitivité dans la zone euro, contribuera à protéger nos industries et nos emplois.

J'ai bien évidemment voté contre ce texte.

Alain Cadec (PPE), *par écrit*. – Cette résolution fait état des énormes problèmes de l'Union européenne à se réindustrialiser. Les cas récents d'Alstom et de Caterpillar sont particulièrement représentatifs de cette problématique. Les deux entreprises sont amenées à se délocaliser ce qui engendre la perte de nombreux emplois. La fermeture de l'usine de Caterpillar en Belgique représente la perte de 2000 emplois directs et 4 à 7000 emplois chez les sous-traitants et la fermeture du site d'Alstom à Belfort représente le déplacement de 400 emplois. La résolution appelle la Commission à mettre en place une véritable stratégie européenne de réindustrialisation pour que l'industrie représente 20 % du PIB européen. Il est en effet urgent de faire face à la concurrence exacerbée provenant des pays tiers dans le secteur industriel. J'ai voté en faveur de cette résolution.

Nicola Caputo (S&D), *per iscritto*. – Oggi ho votato a favore della risoluzione in questione per chiedere l'adozione di misure a sostegno dei lavoratori di Caterpillar e Alstom e per aiutare le regioni interessate a far fronte a questa difficile situazione economica e sociale.

Invito la Commissione a sviluppare, di concerto con gli Stati membri, una strategia dell'Unione per una politica industriale coerente e globale finalizzata alla reindustrializzazione dell'Europa. Questa nuova strategia per la politica industriale dovrebbe facilitare gli investimenti nelle nuove tecnologie e nell'innovazione, migliorare le condizioni di mercato sia nel mercato interno che sui mercati internazionali, estendere l'accesso ai finanziamenti e sostenere gli investimenti in capitale umano e competenze.

Penso inoltre che la Commissione e la Banca europea per gli investimenti debbano concentrarsi soprattutto sulle regioni più colpite dalla deindustrializzazione e accelerare il sostegno a favore di progetti in tali regioni.

Esorto infine la Commissione a collaborare con i vari comparti industriali per garantire il miglior uso possibile dei Fondi strutturali e d'investimento europei, in particolare del Fondo europeo di sviluppo regionale (FESR), a sostegno di progetti di ricerca e sviluppo a livello regionale.

Matt Carthy (GUE/NGL), *in writing*. – I abstained on this report. Sinn Féin met with Caterpillar workers and representatives, including those from the north of Ireland, and in view of the situation as they explained it, we drafted a strong alternative motion which put the workers at its heart.

In trying to find agreement for a joint motion with the other groups in Parliament, the strong references to workers' rights were watered down by those on the right of Parliament. In conjunction with this, the right of Parliament not only managed to remove the workers as central, but they shaped the motion in a way which put employers and shareholders at the centre. Additionally, the references to the Europe 2020 strategy which runs in line with the European Semester means that many of the amendments linked to Europe 2020 cannot be achieved because countries are in fiscal strait-jackets.

These, as well as other problematic Articles, meant that I could not support the Joint Resolution as a whole. For these reasons, I abstained.

David Casa (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this resolution. This is an important and timely resolution. A reaction was necessary in the face of such a significant amount of dismissals and the spillover effect that this brings with it, affecting subcontractors and related SMEs in the region. Such major industrial restructuring announcements are a hard blow for affected employees, their families and the communities. The text calls for safeguards for dismissed workers, urgent measures for their reinsertion into the labour market, and respect for the legislation on the information and consultation of workers. Furthermore the resolution is calling for a strong European long-term strategy on industrial policy. On the other hand, I voted against references in the text calling for increased convergence among Member States in fiscal matters.

Fabio Massimo Castaldo (EFDD), *per iscritto*. – L'industria europea presenta un elevato valore aggiunto. Purtroppo questo settore fondamentale e strategico si trova ad affrontare un'agguerrita concorrenza mondiale da parte di paesi che esportano prodotti più economici sul mercato europeo mediante una politica aggressiva e in rapida espansione su tutti i continenti, spesso beneficiando del sostegno politico e finanziario dei loro governi. Siccome la risoluzione non è ambiziosa e non propone delle soluzioni concrete, mi sono astenuto.

Dita Charanzová (ALDE), *in writing*. – Even though European industry is important part of the EU economy, I voted against the resolution. It uses recent cases of businesses deciding to move their activities to another part of the EU as a case for establishing a European reindustrialisation policy. Yes, there will be employees left without jobs and we have to make sure we help them to cope with their uneasy situation, offer them support and new opportunities. On the other hand, the companies have decided to move within the internal market and they should be free to do so, as this is one of the key principles of EU integration.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE), *γραφτώς*. – Καλούμε την Επιτροπή να κινητοποιήσει όλους τους διαθέσιμους πόρους, και ειδικά το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, ώστε οι απολυμένοι εργαζόμενοι του εργοστασίου της Caterpillar στο Gosselies και εκείνου της Alstom, καθώς και όλοι οι υπεργολαβικά εργαζόμενοι, να επανεκταχθούν το ταχύτερο δυνατό στην αγορά εργασίας και να τους δοθεί η δέουσα υποστήριξη για να αποκτήσουν νέες δεξιότητες.

Κώστας Χρυσόγονος (GUE/NGL), *γραφτώς*. – Η πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την ανάγκη υιοθέτησης μιας ευρωπαϊκής πολιτικής επανεκβιομηχάνισης, ιδιαίτερα υπό το φως των πρόσφατων υποθέσεων Caterpillar και Alstom, περιείχε θετικά στοιχεία. Πράγματι καλούμαστε να επιλύσουμε το ζήτημα της συνεχώς πτωτικής πορείας μεγάλου μέρους των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, που επηρεάζει άμεσα τις ζωές χιλιάδων Ευρωπαίων εργαζομένων. Εν τούτοις, δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε προτάσεις οι οποίες στοχεύουν άμεσα και αποκλειστικά στην ισχυροποίηση και υποστήριξη βιομηχανικών μονάδων, αν αυτό δεν συνδυάζεται με την ανάλογη προστασία των εργαζομένων, αλλά και με συγκεκριμένες υποχρεώσεις σε οικονομικό και περιβαλλοντικό επίπεδο. Ως εκ τούτου απείχα.

Salvatore Cicu (PPE), *per iscritto*. – Visto il trattato sul funzionamento dell'Unione europea, in particolare gli articoli 9, 151, 152, l'articolo 153, paragrafi 1 e 2, e l'articolo 173 e viste le diverse comunicazioni arrivate dalle varie istituzioni e uffici; considerando che esiste ormai un'assoluta necessità di coerenza tra le diverse politiche dell'UE per definire una vera e propria politica industriale, in particolare alla luce dei casi Caterpillar e Alstom; visto che la Caterpillar Holding ha annunciato un piano di ristrutturazione su scala mondiale, che in seno di tale piano il sito di Gosselies è stato chiuso, con il conseguente licenziamento di 2 500 lavoratori diretti e la messa a rischio di circa 4 000 posti di lavoro; visto che la Caterpillar ha deciso di trasferire i suoi stabilimenti in altre parti dove il costo sulla produzione incide in modo non eccessivo e che gli stabilimenti in oggetto non sono gli unici interessati dalla ristrutturazione e sono previsti ulteriori licenziamenti presso altri stabilimenti in Spagna e in Italia, come pure presso lo stabilimento Caterpillar dell'Irlanda del Nord, sono d'accordo e ho votato favorevolmente al documento affinché gli Stati membri garantiscano un'adeguata protezione sociale e adeguate condizioni di lavoro, assicurando una tutela efficace dal licenziamento senza giusta causa.

Alberto Cirio (PPE), *per iscritto*. – Con questo voto desidero esternare tutta la mia partecipazione al dolore di chi all'improvviso ha visto la propria stabilità vacillare, perciò avvalorò energicamente la necessità di una politica industriale per l'UE. Si tratta di un'impellenza emersa da decenni che richiede la costruzione di un'industria europea resiliente e orientata al futuro, capace di compiere un cammino di transizione verso la sostenibilità, mantenendo la propria identità di economia sociale di mercato attraverso un'occupazione di qualità. In quest'ottica vanno implementate, perciò, politiche commerciali e concorrenziali comuni per fare fronte alla globalizzazione e ai suoi effetti. A tal proposito, si deve ricordare come, sebbene l'Unione abbia aperto ai concorrenti di paesi terzi, questi abbiano al contrario, introdotto barriere nei confronti delle nostre imprese discriminandole. Quindi hanno operato da un lato una penetrazione aggressiva nei nostri mercati, anche grazie al sostegno dei propri paesi, mentre noi siamo rimasti inerti. Cosa fare per rilanciare la competitività dell'industria europea è un quesito ormai inutile da porsi perché è giunto il momento di agire. Pertanto, si deve definire un'agenda della specializzazione intelligente e privilegiare studi di riconversione economica e di R&S nei settori in cui l'UE può essere leader, ricordando che chi non si adatta, finirà per estinguersi.

Deirdre Clune (PPE), *in writing*. – I supported the joint motion for a resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases and noted no objections.

Carlos Coelho (PPE), *por escrito*. – Recentemente a Caterpillar anunciou um grande plano de reestruturação a nível mundial que levou ao encerramento da unidade de Gosselies, levando ao despedimento de 2.500 trabalhadores diretos, tendo colocado em causa os postos de trabalho de cerca de 4.000 subcontratantes.

Por outro lado, o Conselho de Administração da Alstom anunciou a transferência da sua atividade de fabrico de comboios (400 postos de trabalhos) da unidade de Belfort para Reichshoffen.

Esta indústria central e estratégica para a UE enfrenta uma fortíssima concorrência mundial de países que exportam produtos de baixo custo para o mercado europeu.

A indústria europeia deve, pois, ser encarada como um ativo estratégico para a competitividade e sustentabilidade da UE. Só uma indústria forte e resiliente e uma política orientada para o futuro permitirão à UE enfrentar os diferentes desafios que se avizinham, como a reindustrialização, a transição para a sustentabilidade e a criação de emprego de qualidade.

A Comissão deve desenvolver com os Estados-Membros uma estratégia da União para uma política industrial coerente e global com vista à reindustrialização da Europa, com base, nomeadamente, na digitalização, na sustentabilidade, na eficiência energética e nos recursos adequados.

Pelo exposto, apoiou a presente proposta de resolução.

Birgit Collin-Langen (PPE), *schriftlich*. – Ich habe für die Entschließung gestimmt, denn nur mit einer EU-weiten starken Industriepolitik werden wir als Wirtschaftsstandort wettbewerbsfähig bleiben. Wir müssen unsere Industriepolitik weiter stärken und dabei noch mehr in Innovationen, Energieeffizienz, eine funktionierende Kreislaufwirtschaft und die digitale Entwicklung investieren.

Jane Collins and Mike Hookem (EFDD), *in writing*. — UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for EU to take more action and the create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Lara Comi (PPE), *per iscritto*. – Ho votato a favore in quanto la risoluzione sottolinea che, sebbene numerosi settori dell'economia dell'UE siano in gran parte aperti ai concorrenti dei paesi terzi, tali paesi hanno introdotto diverse barriere che discriminano le imprese europee ed inoltre i concorrenti dei paesi terzi, in particolar modo la Cina, stanno procedendo a un'espansione rapida e aggressiva in Europa: tali pratiche possono costituire una forma di concorrenza sleale e minacciano concretamente posti di lavoro in Europa come dimostrano i casi Caterpillar e Alstom che hanno ricadute occupazionali negative anche in Italia. Occorre quindi che la Commissione definisca una politica commerciale dell'Unione a lungo termine che tuteli i lavoratori, che sia conforme ai suoi obiettivi industriali ed eviti nuove delocalizzazioni e un'ulteriore deindustrializzazione.

Therese Comodini Cachia (PPE), *in writing*. – I see scope in the intention of the report to preserve and create jobs. This can only be done if Member States set the right conditions for EU industry, which is faced with fierce global competition in which not all actors respect the same standards and rules. It is of concern that major industrial restructuring announcements strike a hard blow to the employees affecting their families and the communities in which companies are located. For such purposes we should foster reindustrialisation to take on the principle of urgency in seeking to address the continuing problems as quickly as possible.

We need to reintegrate workers dismissed, for example from Caterpillar Gosselies and Alstom and all their subcontractors, back into the labour market as soon as possible and to give them adequate support to acquire new skills where needed. This can be done if Member States have national employment services to enhance cooperation at national and international level in order to improve information channels and better match job offers with demand.

Consequently I support the call upon the Commission and the Member States to boost ICT and STEM training and education in order to equip both the current and the future workforce with the relevant e-skills.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en esta resolución porque, aun conteniendo elementos positivos (la mejora en el uso de los fondos europeos y la contratación pública en apoyo de la industria europea, el rol de los interlocutores sociales, el reconocimiento de la importancia de la política industrial, la necesidad de reformar las políticas de competencia para favorecer al empleo...) apenas contiene referencias críticas a cómo las políticas europeas, de las desregulaciones y privatizaciones hasta su agresiva política comercial exterior, son responsables de la crisis industrial que vive Europa.

Andrea Cozzolino (S&D), *per iscritto*. – Il 2 settembre, l'azienda Caterpillar ha annunciato un grande e selvaggio piano di ristrutturazione che incide sul sito di produzione di Gosselies in Belgio, di cui si prevede la chiusura che avrà come conseguenza il licenziamento di 2.500 lavoratori diretti, mettendo, allo stesso tempo a rischio il lavoro di circa 4.000 lavoratori dell'indotto. Si tratta solo dell'ennesimo piano di ristrutturazione aziendale che finisce col gravare solo e soltanto sulle spalle dei lavoratori, da sempre anello debole della catena. È una situazione inaccettabile che chiama in causa l'assenza di una vera politica di reindustrializzazione europea. Una nuova politica industriale dell'UE, fondata su obiettivi e indicatori chiari, utilizzando al meglio le risorse disponibili, anche in linea con i principi dell'economia circolare. Una politica che sappia includere un mix intelligente di misure che incidano sia sul versante dell'offerta che della domanda, capace di rilocalizzare l'economia all'interno del continente e scongiurando le continue fughe. Un piano industriale che punti agli investimenti in creatività, competenze, innovazione e tecnologie sostenibili, valorizzando al massimo, piuttosto che continuare a disperdere, il capitale umano di cui l'Europa è ricca.

Edward Czesak (ECR), *na piśmie*. – W sprawie rezolucji dotyczącej potrzeby europejskiej polityki reindustrializacji w świetle niedawnych spraw Caterpillar i Alstom zdecydowałem się zagłosować przeciw. Rezolucja jest spowodowana ogłoszonymi zarówno przez firmę Caterpillar, jak i Alstom masowymi zwolnieniami. W przypadku pierwszej firmy liczba cięć etatów na świecie osiągnie 10 000. Spadające obroty firmy są spowodowane globalnym spowolnieniem w górnictwie naftowym. Firma Alstom, która planuje zakończenie produkcji pociągów w miejscowości Belfort, kończąc w ten sposób 130-letnią tradycję, mimo zwolnień około 400 osób zaferuje pracownikom pracę w innych siedzibach firmy. Sytuacja dwóch firm gigantów – Caterpillar i Alstom – powinna skłonić nas, eurodeputowanych do zastanowienia się, jak przeciwdziałać takim sytuacjom, natomiast nie uważam, że istnieje potrzeba europejskiej polityki reindustrializacji, dlatego też zagłosowałem przeciw.

Miriam Dalli (S&D), *in writing*. – This motion for resolution calls for a policy to 'reindustrialise' the EU, in the wake of the closure of factory facilities and redundancy plans announced by Caterpillar and Alstom in Belgium and France respectively. Europe needs a forward-looking industrial strategy to improve operating conditions for companies and protect workers. The European Industry is affected by the financial and legislative frameworks for companies, globalisation, and worldwide competition. Fighting unemployment has always been one of my main priorities, and this is why I have decided to vote in favour of this report.

Viorica Dăncilă (S&D), *în scris*. – Având în vedere că industria europeană este expusă concurenței mondiale consider că numai o politică ambițioasă în materie de inovare, ce favorizează fabricarea de produse de înaltă calitate, inovatoare și eficiente din punct de vedere energetic și care promovează procese de producție noi, îi va permite Uniunii Europene să se descurce prin forțe proprii într-un context global din ce în ce mai competitiv, permițând astfel industriilor europene să creeze parteneriate de cercetare și dezvoltare sau alianțe strategice și să nu își limiteze analizele doar la piața internă.

Michel Dantin (PPE), *par écrit*. – Cette résolution du Parlement européen vise à tirer les conséquences de l'actualité industrielle qui a mis au jour les difficultés des entreprises Alstom et Caterpillar, et de l'impact des licenciements dans l'industrie européenne. La résolution appelle à davantage de mobilité dans l'Union grâce à une meilleure employabilité et une reconnaissance internationale des compétences, en particulier en matière de langues. Considérant que l'industrie européenne doit s'orienter vers des secteurs économiques d'avenir et des technologies de pointe, j'ai voté en faveur de cette résolution.

William (The Earl of) Dartmouth (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for EU to take more action and create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Rachida Dati (PPE), *par écrit*. — J'ai voté en faveur de cette résolution sur la nécessité d'une politique européenne de réindustrialisation à la lumière des récentes affaires Caterpillar et Alstom. En effet, les fermetures de ces sites, et les nombreux licenciements qu'elles ont entraînés, sont le terrible reflet d'une industrie européenne en constante perte de vitesse. Il est urgent que l'Europe s'attèle à une véritable politique de réindustrialisation afin de relancer l'emploi, la croissance et la compétitivité en Europe. Nous appelons alors notamment la Commission à garantir une politique commerciale cohérente avec ces objectifs afin de garantir une concurrence équitable à nos entreprises.

Angélique Delahaye (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution car je pense qu'il est urgent de mettre en place davantage de coopération et de convergence entre les États membres en matière de politique industrielle. L'exemple des récentes affaires Caterpillar et Alstom démontre qu'il faut encore travailler pour renforcer la compétitivité de l'industrie européenne et réindustrialiser notre continent. Si nous voulons éviter que des cas similaires se reproduisent, il faut mettre en place de véritables politiques structurelles pour l'industrie, qui permettront d'atteindre de façon réaliste l'objectif de porter la part d'industrie à 20 % du PIB d'ici 2020.

Cette résolution propose justement des mesures essentielles: établir de la cohérence entre la politique commerciale et la politique de concurrence, encourager la recherche et le développement, lutter contre l'évasion fiscale, encourager la formation professionnelle et le dialogue social. Une politique industrielle ambitieuse au niveau européen permettrait enfin aux États membres de se protéger contre la potentielle concurrence déloyale des pays tiers.

Andor Deli (PPE), *írásban*. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élmezőnyben szerepelt – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacra is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezményrel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Jean-Paul Denanot (S&D), *par écrit*. – L'industrie européenne va mal. Les cas d'Alstom et de Caterpillar attirent l'attention des médias mais en réalité ce sont des milliers d'emplois qui, chaque semaine, disparaissent ou sont menacés de disparition en Europe. Nous devons tout mettre en œuvre pour stopper ce qui s'apparente à une désertification industrielle avec, du même coup, une dévitalisation des territoires, une précarisation de l'emploi et une vulnérabilité accrue de nos sociétés.

Il faut garder les compétences, maintenir les sites de production en état de fonctionner et organiser la réponse. Celle-ci passe par une relocalisation de la production en Europe. Cela nécessite une politique volontariste d'adaptation des compétences et des politiques aux mutations des nouvelles formes d'industrie du futur. Cela exige un appareil de formation tourné vers les métiers d'avenir. Cela s'accompagne d'une politique de financement spécifique pour faire grossir nos PME et d'un meilleur dialogue social pour accompagner le changement. La réindustrialisation passe aussi par la protection des intérêts de l'Union et la mise en place d'instruments de défense commerciale. Il est inenvisageable ainsi que la Commission accorde le statut d'économie de marché à la Chine, tant que son industrie restera subventionnée par l'État. Il est nécessaire aussi d'imposer un ajustement carbone aux frontières.

Gérard Deprez (ALDE), *par écrit*. – J'ai apporté un soutien inconditionnel à la résolution sur la nécessité d'une politique européenne de réindustrialisation. À la lumière des récentes et brutales annonces de restructurations dans les entreprises Caterpillar et Alstom, il est urgent que la Commission revoie la législation de l'Union européenne portant sur les licenciements collectifs, qu'elle prévoie des mesures de soutien pour les travailleurs et les sous-traitants et qu'elle veille à ce que toute restructuration institutionnelle soit menée de manière socialement responsable, en conformité avec les réglementations européennes et nationales quant à l'information et à la consultation des travailleurs et en incluant un dialogue local.

De manière générale, je constate que l'Union manque cruellement d'une véritable politique industrielle. Je plaide donc avec insistance pour que l'industrie européenne soit réellement considérée comme un atout stratégique pour la croissance et pour l'emploi. Il est temps que la Commission se penche sur la révision des règles européennes régissant les instruments de défense du commerce et sur l'extension des périmètres à prendre en considération pour l'application des règles de concurrence. Nous avons besoin de géants européens pour affronter la concurrence internationale.

Marielle de Sarnez (ALDE), *par écrit*. — En septembre, en l'espace de quelques jours, le groupe Caterpillar a annoncé un plan massif de restructuration à l'échelle mondiale aboutissant au licenciement de 2 500 salariés et mettant en péril les emplois de quelque 4 000 sous-traitants du site de Gosselies en Belgique, et le groupe Alstom a annoncé le transfert de son activité de production de trains du site de Belfort au site de Reichshoffen. Ces deux événements démontrent le besoin impératif de cohérence entre les différentes politiques de l'Union afin de définir une véritable politique industrielle.

Nous faisons face, depuis de très nombreuses années, à un défaut total de pilotage économique, industriel, politique. Or, plus que jamais l'Europe doit mener une véritable politique économique et industrielle. Nous devons repenser les règles de la concurrence, car nous avons besoin de champions européens. Et la défense des intérêts propres des Européens doit être au cœur de toute politique de réindustrialisation.

Diane Dodds (NI), *in writing*. – Mr President, recent announcements by Caterpillar have affected Northern Ireland, where up to 250 redundancies are scheduled at plants across NI. Caterpillar has made an enormous contribution to the local economy over decades, and while this announcement is disappointing, we acknowledge that the firm views these actions as a means of consolidating its commitment to Northern Ireland.

However, these job losses will affect families and households very deeply and very directly – and they must receive support. My colleagues at Stormont and Westminster continue to work to assist those workers affected; however, the significance of the UK Government's long-standing policy of not applying to the Globalisation Adjustment Fund cannot be ignored.

Contrary to grandstanding by local politicians, this debate highlights that these jobs have been lost as a result of sensitive economic conditions. Global downturns in demands for raw materials and problems in the oil industry have no doubt made a contribution. While Northern Ireland cannot dictate these forces, we must promote replacement investment in our Province. Our future outside the European Union offers potential external to EU state aid rules and many damaging EU energy policies. It is vital that we harness these opportunities to grow our manufacturing base.

Ангел Джамбазки (ECR), в писмена форма. – Гласувах „въздържал се“ на резолюцията относно необходимостта от европейска политика на реиндустриализация в контекста на неотдавнашните случаи с Алстом и Катерпилар, тъй като по голяма степен подобен тип резолюции имат интервенционен характер във вътрешните работи на държавите членки и бизнеса.

Случаят със затварянето на клонове и фабрики на тези големи предприятия е наистина тревожен и много хора ще загубят работата си, но не съм до край сигурен дали Европейският парламент ще да забележи подобен случай, ако той се бе случил в България или друга по-малка страна членка и без толкова голям международен медиен отзвук.

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), γραπτώς. – Είμαστε ξεκάθαρα υπέρ της επανεξιομηχάνισης της Ευρώπης, αφού θεωρούμε πως αυτός είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική ανάπτυξη και ευημερία. Εντούτοις, είμαστε αντίθετοι στον τρόπο με τον οποίο φιλοδοξεί η Ένωση διότι θεωρούμε ότι θα αποδειχθεί αναποτελεσματικός και διότι διαφωνούμε με πολλές από τις προτεραιότητες που θέτει. Για τον λόγο αυτό ψηφίσαμε κατά της έκθεσης.

Norbert Erdős (PPE), írásban. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élműzönyben szerepelt – víz- és hulladékgyártást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacra is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Jill Evans (Verts/ALE), in writing. – I voted in favour of this report because it emphasises the need to support the green economy, including public procurement, energy efficiency and renewable energy as well as the need to stop tax evasion. Saving banks and markets did not improve the economy. Wales needs sustainable development of the economy and social policies which will prevent mass job losses.

Fredrick Federley (ALDE), skriftlig. – Resolutionen angående Caterpillar och Alstom ställer ett flertal centrala aspekter på sin spets.

De är industrier vars verksamhet utmanas av hård konkurrens på den globala marknaden.

Scenariot är inte signifikativt för de angivna industrierna utan gäller för samtliga aktörer på marknaden. Därför anser jag att resolutionen tar en felaktig utgångspunkt som lovordar överstatliga arbetsmarknadsinsatser utan reella framgångsfaktorer. Därför röstar jag nej.

José Manuel Fernandes (PPE), por escrito. – A Caterpillar anunciou um grande plano de reestruturação a nível mundial o que conduziu ao despedimento de 2 500 trabalhadores diretos e pôs em causa os postos de trabalho de cerca de 4 000 subcontratantes. O conselho de administração da Alstom anunciou a transferência da sua atividade de fabrico de comboios (400 postos de trabalho) da unidade de Belfort para a de Reichshoffen significa, na realidade, o encerramento da primeira. Manifesto a minha profunda solidariedade e apoio a todos os trabalhadores da Caterpillar e da Alstom e às respetivas famílias e concordo com a adoção de medidas para apoiar estes trabalhadores e as economias locais e ajudar as regiões a superar esta difícil situação económica e social.

Edouard Ferrand (ENF), *par écrit*. – Je vote contre les résolutions. Les propositions de la résolution sont incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances de l'autre. Pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté.

On veut la croissance verte mais sans des investissements massifs possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle.

Enfin, l'Europe sociale est un mirage auquel ses promoteurs ne croient même plus.

João Ferreira (GUE/NGL), *por escrito*. – Estamos solidários com a luta dos trabalhadores da Caterpillar e da Alstom, assim como com a luta de todos os trabalhadores que enfrentam o desemprego e a precariedade.

Defendemos que sejam acionadas todas as medidas para que, o mais cedo possível, possam recuperar os seus empregos, em condições de segurança laboral, com salários dignos, com direitos e possibilidades de evolução profissional e pessoal.

Por estas razões fundamentais, rejeitamos esta resolução.

Com um indisfarçável cinismo, esta resolução começa por lamentar a situação dos trabalhadores destas empresas. Mas nem por um momento põe em causa as políticas que estão na base da dita desindustrialização, e que permitem às multinacionais deslocalizações sucessivas, sempre em busca de melhores condições de exploração dos trabalhadores, deixando atrás de si um rasto de miséria e destruição. Pelo contrário, a resolução cauciona e reafirma essas políticas.

No fundo, o que se pretende – e a «política industrial europeia» serve esses objetivos – é ganhar escala no plano europeu, através de «reestruturações» que reforcem grupos económicos das principais potências (mesmo que aniquilando a indústria da periferia), para melhor competir no plano internacional. É promover a concentração monopolista à escala europeia, dando músculo ao grande capital europeu na concorrência inter-imperialista. Para estes senhores, os trabalhadores são carne para canhão.

Deplorável.

Luke Ming Flanagan (GUE/NGL), *in writing*. – I voted in favour as it is essential that workers are not the pawns of the multinationals.

Monika Flašíková Beňová (S&D), *písomne*. – Spoločnosť Caterpillar 2. septembra 2016 oznámila, že uzatvorí svoje ústredie v Gosselies v Belgicku v apríli 2017, pričom prepustí vyše 2 000 pracovníkov. Spoločnosť Alstom 7. septembra 2016 oznámila, že presunie výrobu vlakov vo Francúzsku z Belfortu do Reichsoffenu, čím sa ohrozí 400 pracovných miest. Bohužiaľ už dlhší čas je v Európe faktom, že dochádza k uzatváraniu pobočiek veľkých korporácií a k postupnému prepúšťaniu, čo postihuje aj sieť subdodávateľov a malé a stredné podniky. Viacero veľkých priemyselných výrobných podnikov presadzovalo stratégie zamerané na krátkodobé finančné výnosy a keďže trvalý tlak na zvýšenie ziskovosti kapitálu je na úkor inovácií, investícií do výskumu a vývoja, zamestnanosti, miezd a obnovy zručností. Európska únia potrebuje ambicióznou, ekologicky efektívnu a zelenú priemyselnú stratégiu na obnovu výrobných kapacít a vytvorenie vysoko kvalifikovaných a dobre platených pracovných miest.

Lorenzo Fontana (ENF), *per iscritto*. – Voto contrario alla relazione che non contiene nessuna critica rivolta alle politiche industriali fallimentari elaborate dalla Commissione; pochi e scarsi i passaggi contro la delocalizzazione selvaggia di alcune multinazionali.

Λάμπρος Φουντούλης (NI), *γραπτώς*. – Είμαι ξεκάθαρα υπέρ της επανεκβιομηχάνισης της Ευρώπης αφού θεωρώ πως αυτός είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική ανάπτυξη και ευημερία. Εντούτοις, είμαι αντίθετος στον τρόπο με τον οποίο φιλοδοξεί να την πετύχει η Ένωση, διότι δεν πιστεύω ότι θα είναι αποτελεσματικός και επίσης διότι είμαι αντίθετος σε πολλές από τις προτεραιότητες που θέτει. Για τους λόγους αυτούς καταψηφίζω στο σύνολό τους τις προτάσεις.

Kinga Gál (PPE), írásban. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élemezőnyben szerepelt – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), írásban. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élemezőnyben szerepelt – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Francesc Gambús (PPE), por escrito. – He votado a favor de la propuesta de resolución considerando que Caterpillar y Alstom, pese a que la reducción de los costes de producción entre 2013 y 2015 hizo que los productos de estas plantas resultaran más atractivos que los procedentes de fuera de la Unión, han decidido cerrar la sus plantas para trasladar la producción a otros centros con normas de protección social y medioambiental inferiores a las aplicables a la industria europea. La industria ferroviaria es la espina dorsal de la industrialización europea, dando empleo directo a 400 000 personas en toda la Unión. La Comisión debe trabajar para establecer una genuina estrategia industrial europea a largo plazo, con vistas a alcanzar el objetivo de que el 20 % del producto interior bruto proceda de la industria, con arreglo a lo establecido en la Estrategia Europa 2020, así como, a establecer una política comercial de la Unión en consonancia con sus objetivos de política industrial, velando por la igualdad de condiciones para los operadores de dentro y fuera de Europa, garantizando así una competencia equitativa para todos.

Enrico Gasbarra (S&D), per iscritto. – Il gruppo S&D ha contribuito in modo decisivo alla redazione della posizione del Parlamento sul caso dei numerosi licenziamenti annunciati dalle multinazionali Caterpillar e Alstom. Il testo che abbiamo votato costituisce un'importante occasione per ribadire il nostro appello alla Commissione affinché si introducano con urgenza misure concrete in grado di porre un freno alla concorrenza aggressiva che colpisce il settore industriale europeo. L'Europa deve innanzitutto trovare una soluzione normativa affinché le scelte fondamentali che riguardano le imprese vedano i lavoratori coinvolti ed informati: lo spostamento di un'impresa o il taglio di migliaia di posti non possono essere decisioni prese all'oscuro dei lavoratori. E certamente occorre fare di tutto per prevenire gli effetti perversi della concorrenza sleale che la produzione europea ha vissuto negli ultimi anni. Revisione della politica di concorrenza e delle norme in materia di aiuti di Stato, maggiori interventi pubblici volti a salvaguardare la coesione sociale e regionale, modernizzazione dei meccanismi di difesa commerciale e di lotta contro le pratiche di dumping sono proposte che caratterizzano il nostro impegno di parlamentari in tutti i prossimi anni.

Elena Gentile (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione del PE sulla necessità di una politica europea di reindustrializzazione alla luce dei recenti casi di Caterpillar e Alstom per l'importanza che queste grandi imprese rivestono per l'industria europea confrontata ad un'agguerrita concorrenza mondiale da parte di paesi che esportano prodotti più economici sul mercato europeo mediante una politica aggressiva e in rapida espansione su tutti i continenti. L'Unione europea ha bisogno di investimenti esteri e di multinazionali come le sopracitate, tuttavia deve essere chiaro che in presenza di benefici fiscali, di sostegno finanziario da parte dei governi dei paesi dove hanno impiantato loro siti, in caso di ristrutturazioni o di ritiro dal territorio queste multinazionali devono comportarsi conseguentemente. Innanzitutto impegnandosi a cercare altri acquirenti capaci di riprendere e valorizzare il capitale umano rappresentato dalle maestranze e di bonificare il sito produttivo in maniera tale che possa essere rimesso sul mercato senza costi aggiuntivi. Altrimenti la ristrutturazione avrebbe un impatto negativo ben più ampio della mera impresa interessata e sul tessuto economico e sociale sui territori degli Stati membri interessati. Auspicio, pertanto, che la Commissione consulti le parti sociali sull'efficacia della legislazione in materia di licenziamenti collettivi.

Jens Gieseke (PPE), *schriftlich*. – Zurzeit trägt der industrielle Sektor in der Europäischen Union nur noch rund 15,3 % zum Bruttoinlandsprodukt bei. Diese negative Entwicklung gilt es zu stoppen. Wir müssen den Standort Europa wieder attraktiv für private Investoren gestalten. Hierfür bedarf es einer Langzeitstrategie der Europäischen Union. Die Zielsetzungen in der Strategie Europa 2020, Europa zu der wettbewerbsfähigsten Region der Welt zu machen und intelligentes, nachhaltiges und integratives Wachstum voranzutreiben, sind der richtige Ansatz.

Nathan Gill (EFDD), *in writing*. – I voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course I sympathise with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for the EU to take more action and to create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Bruno Gollnisch (NI), *par écrit*. – La réindustrialisation de nombreuses économies européennes, au premier rang desquelles l'économie française, est une nécessité. Mais ce n'est pas au niveau européen qu'il faut chercher les solutions, puisque c'est au niveau européen que les problèmes ont été créés.

Il y a eu une politique industrielle en Europe. Soit cette politique était nationale, décision de souveraineté, comme le choix nucléaire français, soit elle s'appuyait sur une coopération intergouvernementale mutuellement bénéfique pour doter les pays participants de secteurs nouveaux et stratégiques, comme l'aéronautique ou l'espace.

C'était aux temps d'avant les accords de l'OMC, du libre-échange et du dumping généralisé, d'avant la monnaie unique qui lamine les concurrents industriels européens de l'Allemagne, d'avant l'interdiction de la préférence nationale ou locale dans les marchés publics, d'avant le démantèlement des secteurs publics, d'avant l'austérité imposée par le pacte de stabilité et tous ses avatars, d'avant la financiarisation de l'économie favorisée par la libre circulation sans entrave des capitaux, d'avant l'interdiction des subventions aux secteurs d'avenir... Bref, c'était au temps où les États n'avaient pas encore confié la totalité de leur politique économique à l'oligarchie européenne de Bruxelles. Ah si, ils lui avaient confié le charbon et la sidérurgie. Rappelez-moi où en sont aujourd'hui ces deux secteurs ?

Tania González Peñas (GUE/NGL), *por escrito*. – Desde Podemos denunciamos fuertemente la política de deslocalizaciones y despidos masivos que llevan a cabo algunas grandes empresas para beneficiarse de legislaciones poco exigentes en garantías laborales, ambientales y de seguridad en el trabajo, especialmente cuando estas empresas, como es el caso de Alstom y Caterpillar, son líderes en su sector y registran cada año millones de beneficios.

Nuestro grupo, el GUE/NGL, redactó una resolución propia en línea con esta postura. Adicionalmente hemos votado a favor de la resolución conjunta porque, aunque consideramos que podía haber sido más contundente denunciando estas prácticas, se han incorporado al texto algunas enmiendas importantes sobre la competencia desleal de terceros países, incluida China, sobre la excesiva financiarización cortoplacista de la economía, sobre la escasa repercusión sobre el empleo que han tenido las políticas de apoyo a los bancos y los mercados de la Unión, o sobre la necesidad de revisar la legislación mercantil y laboral para proteger a los trabajadores y subcontratistas afectados por estas decisiones empresariales injustificadas.

Maria Grapini (S&D), *în scris*. – Am votat această rezoluție deoarece susțin nevoia de reindustrializare a Europei și creșterea locurilor de muncă. Este necesar ca industria europeană să își mențină competitivitatea și capacitatea de a investi în Europa. În plus, industria europeană are de înfruntat, de asemenea, provocări de natură socială și ecologică pe care trebuie să le depășească. Din păcate, unele întreprinderi urmează strategii care se axează doar pe câștiguri financiare pe termen scurt, care tind să afecteze negativ inovarea și ocuparea forței de muncă. Există nevoie de reindustrializare, dar și de dezvoltarea competențelor tehnice pentru o industrie competitivă. Consider că este esențial, în vederea maximizării potențialului net de creare de locuri de muncă al economiei verzi, ca forța de muncă existentă să beneficieze de oportunități adecvate de a dobândi noile competențe necesare pentru economia circulară. De asemenea, este vitală o bună colaborare între sistemele de învățământ, universități și piața muncii pentru crearea de rețele interactive inovatoare.

Theresa Griffin (S&D), *in writing*. – I voted to support the resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases, especially important as more reports indicate labour-intensive activities are being positioned outside of Europe. Deindustrialisation continues to affect certain regions acutely and that is why this report calls on the Commission to set up a long-term European industrial strategy alongside rapidly available funds.

Françoise Grossetête (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution.

L'industrie en Europe vit une profonde crise de compétitivité et d'investissements. Les fermetures de sites comme ceux de Caterpillar et d'Alstom sont symptomatiques de cette dépression industrielle. Le problème de fond, c'est le manque de compétitivité de nos entreprises et le manque de volonté de certains dirigeants de créer un environnement social et fiscal adéquat!

Nous avons besoin d'une vraie stratégie industrielle européenne de long terme pour faire bénéficier les investisseurs de stabilité à tous les niveaux. L'Union européenne doit aussi utiliser ses instruments de défense commerciaux pour garantir une compétition loyale à l'échelle internationale et permettre à nos entreprises de gagner des marchés à l'intérieur et à l'extérieur de l'Union européenne. La réponse à la fermeture du site d'Alstom en particulier n'est pas dans des commandes artificielles.

Sylvie Guillaume (S&D), *par écrit*. – Caterpillar et Alstom: deux exemples de fermetures d'usines qui illustrent l'urgence pour l'Europe de se doter de toute urgence d'une stratégie industrielle prospective, et de jouer son rôle de protection et de défense de ses industries face à une concurrence internationale toujours plus rude.

J'ai voté en faveur d'une résolution qui dresse des pistes d'action pour tenter de trouver des solutions à ces difficultés: cela passe par la relance des investissements publics, une redéfinition des règles européennes de droit de la concurrence et favoriser les aides d'État, la lutte contre la concurrence déloyale, dire non au statut d'économie de marché à la Chine, favoriser les alliances stratégiques entre entreprises et partenariats en recherche et développement, réviser et adopter des instruments de défense commerciale, refuser les offres anormalement basses ou lorsque 50 % du profit est réalisé hors UE, rendre obligatoires la dépollution des sites industriels et leur réappropriation par les autorités publiques, développer l'information, la participation et la consultation des travailleurs, ou encore interdire aux multinationales de se dédouaner de leur responsabilité sociale.

András Gyürk (PPE), írásban. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak védelme érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élemezőnyben szerepelt a víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Míg az európai uniós átlag 19% volt, addig Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat – a határozattal összhangban – a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását, hogy harmadik országok gyártóitól ne függjön. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai ipar, piac és multinacionális vállalatok nélkül. 2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezményel élhettek a munkaadók, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Marian Harkin (ALDE), in writing. – I voted in favour of this joint resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases (2016/2891(RSP)). This resolution expresses strong solidarity and support to all workers of Caterpillar and Alstom and their families, as well as the subcontractors involved. It highlights the detrimental effects that such closures have on local economies and communities and calls for measures to be taken to support these workers and their local economies and to assist these regions in overcoming this difficult economic and social situation. Furthermore, it reminds us that the economic crisis in Europe demonstrated that industries that invest the most notably in innovation, R&D, energy efficiency, circular economy etc. are those who resisted the crisis the most. I was particularly pleased to support the call on the Commission to inform Parliament on its strategy for the main industrial sectors in Europe, namely the rail supply sector and the machinery sector, in order to create a more favourable market environment, on what it intends to do to keep quality employment, know-how and investments in Europe.

Brian Hayes (PPE), in writing. – I voted in favour since I have no objections.

György Hölvényi (PPE), írásban. – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élemezőnyben szerepelt a – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezményel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Brice Hortefeux (PPE), par écrit. – Les fermetures des usines d'Alstom à Belfort et de Caterpillar à Gosselies sont dramatiques mais révélatrices des échecs des États et de l'Europe à opérer des choix industriels et stratégiques adaptés à la concurrence mondiale et à porter une politique industrielle visionnaire.

Face à de grands ensembles géographiques et économiques comme les États-Unis et la Chine, nous devons protéger nos industries mais devons également les inciter à réorganiser leur chaîne de production.

Nous avons sauvé Alstom mais pour combien de temps? La commande de 16 TGV par la SNCF ne devrait pas nous rassurer, bien au contraire! Étant donné qu'elle est déjà plombée par une dette colossale de 44 milliards d'euros, j'ai le sentiment que nous avons déshabillé Pierre pour rhabiller Paul. C'est un mensonge aux employés de l'usine de Belfort qui ont seulement obtenu un sursis et un mensonge aux Français qui financent le puits sans fond de la SNCF.

L'Europe et ses États doivent agir! Nous devons redéfinir nos priorités industrielles, anticiper le déclin inéluctable de certains secteurs et soutenir l'attractivité des bassins industriels. Nous devons proposer une formation continue des salariés et soutenir la mobilité. Enfin, nous devons créer des champions industriels et les soutenir dans leur développement international.

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Glasao sam za prijedlog rezolucije podnesen nakon izjava Vijeća i Komisije u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika o potrebi za europskom politikom reindustrijalizacije u svjetlu nedavnih slučajeva Caterpillar i Alstom (2016/2891(RSP)), s obzirom da je europska industrija u krizi te problem zatvaranja ili realizacije velikih industrijskih pogona osim što dovodi do otpuštanja velikog broja zaposlenika, dovodi i do nedostatka posla za velik broj malih i srednjih tvrtki koje su direktno ili indirektno vezane za velike industrijske koncerne te sve zajedno uzrokuje velike socijalne probleme u pojedinim regijama i gradovima.

Potrebne su mjere koje će poduprijeti modernizaciju industrije. U tom smislu treba orijentirati i ojačati i politiku EIB-a kao i budućih ESI fondova, te Europskog fonda za strateška ulaganja. Potrebno je promijeniti porezna opterećenja koja direktno utječu na cijenu rada i zapošljavanje, povezati reindustrijalizaciju s politikama tržišta rada. Važna je provedba strategije potpore digitalizaciji industrije, te poduprijeti razvoj klastera i njihovu suradnju na europskoj razini. Uniji je potrebna cjelokupna strategija za dosljednu i sveobuhvatnu industrijsku politiku s ciljem reindustrijalizacije.

Jean-François Jalkh (ENF), *par écrit*. – Les affaires Caterpillar et Alstom ne doivent pas servir d'argument à la mise en place d'une politique industrielle européenne, privée de tout protectionnisme, et somme toute très équivoque. On ne sait pas s'il faut promouvoir le libre-échange ou bien encourager l'ouverture réciproque des marchés publics des autres pays, rien n'est prévu pour la défense du ferroviaire pourtant symbole de souveraineté, et on refuse de se donner les moyens de parvenir à l'économie verte. Difficile de croire en une Europe sociale.

J'ai voté contre ce texte.

Diane James (EFDD), *in writing*. — UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for EU to take more action and create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Dennis de Jong (GUE/NGL), *schriftelijk*. – De SP heeft zich onthouden op deze resolutie. Hoewel er in de tekst goede punten staan, wordt er veel verwezen naar de Europa 2020-strategie. Wij zijn van mening dat juist de Europa 2020-strategie, die onderdeel uitmaakt van het Europees Semester, zorgt voor economische en financiële problemen in de lidstaten waardoor investeren in re-industrialisatie onmogelijk wordt gemaakt. Het Europees Semester en de Europa 2020-strategie zijn dan ook geen delen van de oplossing van dit probleem, maar juist een versterker van de huidige problematiek, omdat landen niet de vrijheid hebben in te grijpen in sectoren die het moeilijk hebben.

Marc Joulaud (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de la résolution sur la politique européenne de réindustrialisation afin d'apporter mon soutien aux salariés et aux sous-traitants des sites de Belfort pour Alstom et de Gosselies pour Caterpillar. Les sauvetages artificiels opérés en France ne sont que des solutions temporaires à des problèmes structurels que sont la compétitivité et l'accès aux marchés publics.

Cependant, cette résolution marque le point de départ pour de nouvelles négociations aboutissant, très rapidement je l'espère, sur une véritable politique industrielle européenne. Le continent subit de plein fouet les conséquences d'une mondialisation acharnée et je réitère mon opposition à l'octroi du statut d'économie de marché de la Chine tant que celle-ci ne se sera pas conformée aux règles du droit de la concurrence.

Je me réjouis que ce texte ait été adopté à une large majorité.

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL), *in writing*. – In trying to find agreement for a JMR, strong references to workers' rights were watered down. Moreover, the right wing not only managed to remove the workers as central, but they shaped the motion in a way which put employers and shareholders as central.

We always have had, and always will have, workers, their families, and their communities at heart when we vote on motions in relation to Employment and Social Affairs.

In our opinion, there are issues around aspects such as:

Point 12 calls for 'the restructuring of the major European manufacturers to be enabled in order to allow the emergence of players with sufficient critical mass to cope with international competition'. This would without doubt create an industrial policy which squeezes out cooperatives, micro businesses, and SMEs;

Point 24 looks for the market to dictate how education systems should operate: 'underlines the importance of fostering better synergies between education systems, universities and the labour market, including exposure to the workplace and cooperation with businesses in the creation of innovative "clusters"'.

There are many other issues with the JMR, and with some of the amendments; hence, EH Bildu has abstain on supporting the JMR. This decision has as much to do with what it left out as what was put in.

Philippe Juvin (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution présentant les propositions du Parlement européen pour que soit mise en place une réelle politique européenne de réindustrialisation. À la lumière des récentes affaires Caterpillar et Alstom, on voit bien qu'il n'est pas suffisant de faire du simple «bricolage» pour sauver ces emplois. L'Union européenne doit être plus proactive si elle veut conserver une industrie forte et innovante. Il est donc urgent d'avoir une réelle stratégie à long terme en matière industrielle.

Barbara Kappel (ENF), *schriftlich*. – Ich stimme für den vorliegenden Entschließungsantrag. Die europäische Industrie kämpft mit vielen Problemen bei der Standortsicherung ihrer Produktionsstätten auf dem Kontinent und sollte daher so gut es geht unterstützt werden. Diese Unterstützung muss in Form verbesserter Rahmenbedingungen geschehen, unter Berücksichtigung des Subsidiaritätsprinzips und nationaler Arbeiterrechte und Sozialtraditionen.

Krišjānis Kariņš (PPE), *rakstiski*. – Konkurētspēja ir viens no labklājības pamatiem. Ja spējam ražot preces vai sniegt pakalpojumus labāk un lētāk kā mūsu kaimiņi, tiekam par to atalgoti un kļūstam turīgāki. Līdzīgi ir ar ārvalstu investīcijām. Tās nonāk tur, kur ir laba fiziskā infrastruktūra, apmācīts darbaspēks, likuma vara un citi aspekti. Eiropā jau kādu laiku mēs zaudējam konkurences cīņā ar citiem pasaules reģioniem, kā rezultātā investīcijas aizplūst, uzņēmumi tiek slēgti, darbinieki atlaisti un ražošana pārnesta ārpus Eiropas. Lai investīcijas atgrieztos, ir jāuzlabo Eiropas konkurētspēja. Tas ir izdarāms daudzos veidos, bet galvenokārt ir jāinvestē izglītībā un ir jāuzlabo darba likumdošana. Tādēļ Eiropas Parlamenta plenārsesijā Strasbūrā es balsoju par šo rezolūciju.

Jan Keller (S&D), *pisemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení EP, jehož cílem je nastartování politiky reindustrializace Evropy. Tato priorita je o to významnější, že v poslední době dochází k uzavírání některých velkých průmyslových podniků s dlouhou tradicí a k doprovodnému nárůstu nezaměstnanosti. Zmíněnou rezoluci jsem podpořil i v těch bodech, které neprošly zejména pro odpor ze strany liberálních a části lidoveckých poslanců. Jednalo se vesměs o body, které mají v další politice reindustrializace klíčový význam a bez jejichž naplnění zůstává projekt reindustrializace pouhou frází, jako je upřednostňování krátkodobého profitu na úkor dlouhodobější koncepce nebo návrh na účast zaměstnanců při vypracovávání plánu restrukturalizace.

Afzal Khan (S&D), *in writing*. – I voted in favour of the resolution. The European Parliament has sent a strong political signal to the Commission that Europe must act to protect its industries and its jobs. The European Parliament voted in favour of sanctions for companies that make redundancies based on stock markets. It is vital that we develop a real industrial policy for Europe, with an investment strategy, a new competition policy and a trade policy to tackle social dumping.

Kateřina Konečná (GUE/NGL), *písemně*. – Ve středu 5. 10. 2016 jsme na plenárním zasedání hlasovali o usnesení o potřebě evropské politiky reindustrializace v souvislosti s nedávnými případy Caterpillar a Alstom. Situace okolo masivního propouštění v evropské části společnosti Caterpillar nejlépe ilustruje nechutné chování korporací v dnešní EU. Mezinárodní korporace na našem území zneužívají pracovní síly, vyvádějí do zahraničí zisky a při prvním náznaku jakýkoliv problémů odchází. Tyto molochy nás tak vždy pouze využijí a odhodí, jak nějakou starou hračku. U společnosti Caterpillar, která byla kvůli vyvádění zisků a nedanění vyšetřována dokonce i Kongresem USA, se nejedná o nezvyklé chování. Naše frakce měla během zasedání možnost sejít se s pracovníky Caterpillaru. Proto jsme měli poměrně solidní představu o tom, co si zaměstnanci této společnosti přejí zmínit. Ač musí říct, že byla společná rezoluce překvapivě obstojně napsaná, zejména co se týče zmíněné potřeby reindustrializace a odklonu od slepého zavírání těžkého průmyslu, které znamená ztrátu tisíců pracovních míst kvůli boji s klimatickými změnami, všechny pozměňovací návrhy, které si pracovníci Caterpillaru přáli zmínit, neprošly. Proto jsem se u hlasování zdržela. Práva zaměstnanců a jejich ochrana pro mě vždy budou primární témata, proto míním dále bojovat proti TTIP, CETA apod., které chování, které předvádí Caterpillar, jenom nadále podporují.

Ádám Kósa (PPE), *írásban*. – Az Európai Uniónak többe kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédeése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élmegőnyben szerepelt – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködni abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. Mivel a magyar kormányzat a korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártótól függenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Béla Kovács (NI), *írásban*. - A tények makacs dolgok és gyakorta kényelmetlen következtetésekhez vezetnek. Ameddig az Uniót neoliberais elvek mellett igazgatják, amit a maastrichti kritériumok és a Lisszaboni Szerződés egyértelműen mutatnak, addig esély sincs valódi iparpolitika kialakítására. Ahhoz erősen védeni kellene az Unió iparát, és azon belül kellene egy felzárkóztatási program a gyengébben fejlett országok számára. Továbbá a multinacionális cégeket többnyire nemzeti és állami cégekkel kellene felváltani. Mindez teljesen hiányzik az anyagból, ezért az támogathatatlan. Csak a jéghegy csúcsa a most bejelentett két nagyobb leépítés, melyek az évtizedes távlatú, szemlátomást hibás gazdasági szabályozás utóregzései. Kína és a Távol-Kelet hálások lehetnek az európai bürokráciának.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Подкрепям предложението за резолюция на Европейския парламент за необходимостта от европейска политика на реиндустриализация в контекста на неотдавнашните случаи с Alstom и Caterpillar. Смятам, че този документ представява силно политическо послание на солидарност и подкрепа от страна на Европейския съюз към работниците в тези предприятия. Тази резолюция би допринесла за ефективното изпълнение на програмата Европа 2020, която прецвижда всяка държава от ЕС да достигне дял 20% от БВП, идващ от индустрията.

Iľhan Kyuchyuk (ALDE), *in writing*. – In light of the recent Caterpillar and Alstom cases, the first point that needs to be taken into account is that the EU should immediately mobilise the European Globalisation Adjustment Fund (EGAF) in order to support workers who lost their jobs and give them new opportunities to reintegrate into the labour market. Furthermore, the EU and its Member States should find a common vision for European industry because the sector is shrinking and cannot maintain its global competitiveness. Today European industrial production accounts 24% of world production while during the 1990s it accounted for 36%. Unfortunately, declining industry (deindustrialisation) of Europe has resulted in job losses for employees, failure of SMEs and economic decline. Therefore, the EU should develop

consistent and comprehensive industrial policy, which aims to reindustrialise Europe. Importantly, reindustrialisation of Europe should be based on digitalisation (in particular the integration of smart technologies and robotics into industrial value chains), sustainability, energy efficiency and adequate resources. Member States should join efforts and facilitate the emergence of joint industrial projects. In general, reindustrialisation of the EU will create jobs, economic growth and regional integration.

Giovanni La Via (PPE), *per iscritto*. — Dopo la dura crisi è stato necessario ripartire con investimenti e azioni a sostegno della ripresa economica e di una crescita sostenibile dell'UE. La globalizzazione ci spinge a puntare sull'innovazione e sull'aumento della competitività del nostro sistema industriale. La proposta oggi approvata invita la Commissione e gli Stati membri a sovvenzionare gli investimenti pubblici in ricerca e sviluppo e in tecnologia, subordinatamente al rispetto delle norme ambientali e sanitarie, al fine di favorire le competenze e il know-how, cosa che rappresenta un presupposto fondamentale per accrescere la competitività e la sostenibilità dei settori strategici. Pertanto, bisogna agire per trovare delle soluzioni idonee a tutelare i posti di lavoro attualmente a rischio con tutti i mezzi disponibili, garantire la trasparenza nei trasferimenti finanziari, e tutelare la competitività delle nostre imprese nello scenario globale.

Gilles Lebreton (ENF), *par écrit*. — J'ai voté contre cette résolution car elle veut donner de nouvelles compétences à la Commission européenne, en adoptant une approche trop intégrée de la politique industrielle. Or j'estime que la politique industrielle de l'Europe devrait reposer sur une coopération entre les États.

Constance Le Grip (PPE), *par écrit*. — J'ai voté pour cette résolution qui affirme la nécessité d'une politique européenne de réindustrialisation, au regard notamment de la fermeture du site de Caterpillar en Belgique (2500 licenciements) et des menaces pesant sur celui d'Alstom à Belfort (400 emplois).

Des solutions durables doivent être trouvées afin de soutenir les salariés et sous-traitants concernés par ces restructurations. Une politique européenne de réindustrialisation passe notamment par l'exigence de réciprocité pour les marchés publics à l'international.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *par écrit*. — La résolution commune qui nous a été présentée sur la fermeture des sites industriels d'Alstom à Belfort et Caterpillar à Charleroi considérait la fermeture de ces sites comme un fait accompli.

J'ai alors introduit un amendement pour modifier ce point et le remplacer par:

«condamne énergiquement ces fermetures inacceptables, les plans de restructuration et les décisions économiques stratégiques faites par les multinationales, laissant des milliers de travailleurs sans emploi;»

Malheureusement cet amendement n'est pas passé à une voix près puisqu'il est tombé par 315 voix contre 314 et 44 abstentions. Or, en acceptant la fermeture de ces sites industriels une ligne rouge était franchie, c'est pourquoi je me suis refusé à soutenir ce texte qui se soumettait somme toute aux logiques de l'argent aux dépens de notre outil industriel.

Un constat doit être fait. Ces fermetures sont purement guidées par des logiques financières et ne prennent pas en compte les multiples défis qui se présentent à nous avec la transition écologique. C'est pourquoi nous devons investir massivement dans nos capacités de production, pour relancer l'économie et créer des emplois de qualité sur le sol européen.

Marine Le Pen (ENF), *par écrit*. — J'ai voté contre la résolution sur la nécessité d'une politique européenne de réindustrialisation à la lumière des récentes affaires Caterpillar et Alstom. Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée de politique industrielle européenne, «sans protectionnisme».

Les propositions de la résolution sont incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances de l'autre. Pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté.

On veut la croissance verte mais sans investissements massifs possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle.

Enfin, l'Europe sociale est un mirage auquel ses promoteurs ne croient même plus.

Philippe Loiseau (ENF), *par écrit*. – Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée d'une politique industrielle européenne, «sans protectionnisme». La résolution commune a plusieurs axes: économie verte, rénovation des instruments de défense commerciale, relance de l'investissement public et privé et participation renforcée des salariés dans les plans de restructuration.

Les propositions de la résolution sont à mon sens incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances d'un autre, pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté. On veut la croissance verte mais sans des investissements massifs; possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle. Enfin, l'Europe sociale apparaît comme un mirage auquel ses plus fervents supporteurs ne croient même plus.

Ainsi, j'ai voté contre ces résolutions, excepté celle du groupe ECR pour laquelle je me suis abstenu.

Javi López (S&D), *por escrito*. – He votado a favor de la resolución porque aborda los aspectos sobre la política industrial y de comercio internacional, y se centra en los principales aspectos relativos a los trabajadores y la ocupación; la resolución pone el foco en la necesidad de reforzada el paquete legislativo que empodere a los trabajadores en la toma de decisiones relacionadas con las reestructuraciones empresariales.

Los casos de Caterpillar y Alstom, la reestructuración incluye despidos y traslados debido a los cierres de plantas como la de Caterpillar en Monkstown (Irlanda del Norte) o la de Alstom en Cornellà (Barcelona).

Es por ello que se le pide a la Comisión que previa consulta a los agentes sociales, elabore una propuesta de acto legislativo sobre información y consulta de los trabajadores para la anticipación del cambio y las reestructuraciones, previa consulta a los agentes sociales, presente una revisión sobre la aproximación de los marcos legales de los Estados miembros en materia de despidos colectivos.

También se pide la reforma del Fondo Europeo de Adaptación a la Globalización (FEAG) para que mejore su cobertura sobre los trabajadores afectados directa e indirectamente por este tipo de procesos.

Paloma López Bermejo (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en esta resolución porque, aun conteniendo elementos positivos (la mejora en el uso de los fondos europeos y la contratación pública en apoyo de la industria europea, el rol de los interlocutores sociales, el reconocimiento de la importancia de la política industrial, la necesidad de reformar las políticas de competencia para favorecer al empleo...) apenas contiene referencias críticas a cómo las políticas europeas, de las desregulaciones y privatizaciones hasta su agresiva política comercial exterior, son responsables de la crisis industrial que vive Europa.

Antonio López-Istúriz White (PPE), *por escrito*. – En la presente propuesta de resolución común apoyada por el PPE, Verdes, ECR, S&D y ALDE, el Parlamento Europeo envía un claro mensaje a la Comisión Europea sobre la necesidad de una política europea de reindustrialización en vista de los recientes casos de Caterpillar y Alstom, dos grandes empresas afectadas por los cambios en la economía mundial y que han anunciado planes de reestructuración.

El Parlamento se solidariza con los afectados e indica los caminos que considera importante recorrer para que tengamos una industria fuerte y resistente. Solo una política industrial orientada al futuro permitirá que la Unión haga frente a los diversos desafíos ante los que se encuentra, incluida su reindustrialización, su transición a la sostenibilidad y la creación de empleo de calidad.

Voto favorablemente la presente resolución, convencido de que muchas de las ideas aportadas por el Parlamento Europeo ayudarán la Comisión Europea a crear nuevas y ambiciosas políticas de reindustrialización.

Mairead McGuinness (PPE), *in writing*. – I voted in favour of this motion for resolution which aims to address the significant economic challenges Member States face in an ever changing global market place.

Petr Mach (EFDD), *písemně*. – Hlasoval jsem proti. Evropský parlament se nemá co vyjadřovat k restrukturalizaci firem (Caterpillar nebo Alstom). Usnesení volá pro „evropské průmyslové politice“, která by chránila dělníky v EU. Chce protekcionismus na úkor spotřebitelů a daňových poplatníků. Nesouhlasím ani s voláním po dotování informačních a energetických sítí. Zpráva je výzvou k provádění centrálně řízené protekcionistické politiky, a to rozhodně nepodporuji.

Ivana Maletić (PPE), *napisan*. – Poduzeće Caterpillar najavilo je veliki plan restrukturiranja, čija će posljedica biti zatvaranje postrojenja u Gosseliesu i otpuštanje 2500 radnika. Također, upravni odbor poduzeća Alstrom najavio je prebacivanje proizvodnje vlakova i zatvaranje postrojenja u Belfortu, a očekuju se i druga otpuštanja u postrojenjima ovih poduzeća u Španjolskoj, Italiji i Sjevernoj Irskoj. Ovi događaji potvrđuju trend sve većeg premještanja poslovanja izvan Europe, koji pridonosi smanjenju zaposlenosti u proizvodnom i industrijskom sektoru mnogih europskih država i ima negativan utjecaj na ukupnu gospodarsku i socijalnu strukturu. Europska industrija ima visoku dodanu vrijednost i priznatu razinu stručnosti, ali je trenutno suočena sa snažnom globalnom konkurencijom iz trećih zemalja, koji na europsko tržište izvoze jeftinije proizvode i provode agresivnu politiku.

Europa je socijalno tržišno gospodarstvo s ciljem postizanja održivog gospodarskog i uključivog rasta, stoga je nužno kreirati sveobuhvatnu industrijsku politiku kojom se štite radnici u EU-u, kako bi se izbjegla nova premještanja proizvodnje. U tu svrhu potrebno je ubrzati potporu projektima u regijama koje su najviše pogođene deindustrijalizacijom, mobilizirati sve fondove, posebno ESF i EGF. Industrijska strategija Unije mora se temeljiti na digitalizaciji, održivosti, energetske učinkovitosti i promicati važnost kvalificiranih radnika i povezanost istraživanja i industrije za jačanje industrijske konkurentnosti EU-a, stoga sam podržala ovu rezoluciju.

Andrejs Mamikins (S&D), *in writing*. – I share the view that European industry has played an essential role in the history of European integration. At present, this central and strategic EU industry faces strong competition from third countries, which export lower-cost products to the European market by carrying out an aggressive and rapidly expanding policy on all continents.

Trade in construction machinery in the EU has suffered strong disruptions in recent years, linked to the reduction of public and private investment. I am convinced that European industry should be seen as a strategic asset for the competitiveness of the EU. A strong industry will allow the EU to face the different challenges ahead.

I support calls on the Commission to ensure that EU trade policy is more consistent with industrial policy, so that trade policy takes account of the need to secure European industrial jobs and does not lead to further deindustrialisation.

Vladimír Maňka (S&D), *písomne*. – Prípady Caterpillar a Alstom sú príkladmi presúvania podnikateľských aktivít a kapitálu do finančne výhodnejšieho prostredia pre podnikateľov. Takéto aktivity oslabujú hospodárstvo EÚ, zvyšujú nezamestnanosť a poškodzujú konkurencieschopnosť Únie. Komisia preto musí vytvoriť obchodnú politiku EÚ, ktorá zaistí rovnakú a spravodlivú hospodársku súťaž pre všetky podnikateľské subjekty na trhu, s cieľom zachovať a zvyšovať zamestnanosť a podporovať a udržiavať priemyselné odvetvia, na ktorých hospodárstvo EÚ a jej členských krajín stojí.

Louis-Joseph Manscour (S&D), *par écrit*. – À la suite des récentes annonces de fermeture de l'usine Caterpillar de Gosselies (Belgique) et du site d'Alstom à Belfort, le Parlement européen se devait de réagir officiellement. C'est ce que propose cette résolution complète et équilibrée qui appelle notamment à la relance des investissements publics pour réindustrialiser l'Union, tout en insistant sur l'impact négatif des politiques d'austérité en ce sens.

Soulignant combien l'Union aurait à souffrir en termes de perte des savoir-faire et des technologies, le texte invite l'Union et les États membres à lutter plus efficacement contre la concurrence déloyale en révisant les instruments européens de défense commerciale. Cette résolution prévient par ailleurs qu'en l'état actuel, la Chine ne saurait se voir reconnaître le statut d'économie de marché.

Proposant par ailleurs des mesures environnementales et sociales ambitieuses, notamment en matière de dépollution et de vente pour les entreprises, ou encore la création d'une loi Florange au niveau européen, ce texte mérite d'être soutenu. Je vote donc en faveur.

Νότης Μαρτιάς (ECR), γραπτώς. – Παραπέμποντας στην ομιλία μου στην Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο στις 14/9/2016, καταψηφίζω την κοινή πρόταση ψηφίσματος διότι δεν είναι ούτε πλήρης, ούτε τεκμηριωμένη.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. — În contextul recentelor cazuri Caterpillar, Europa are nevoie urgentă de o nouă politică europeană de reindustrializare. UE trebuie să pună la punct mecanismele de ajustare la frontieră pentru a evita dumpingul ecologic și dumpingul de produse mai ieftine dar de proastă calitate. Aceste produse nu fac altceva decât să distrugă standardele europene și să afecteze competitivitatea industriilor europene.

Dacă UE impune o serie de norme ecologice și sociale, atunci aceeași Uniune Europeană trebuie să își apere industria și să anticipeze situațiile socio-economice care conduc la dizolvarea capacităților industriale și la pierderea a numeroase locuri de muncă. Europa trebuie să propună urgent o strategie care să facă față concurenței la nivel global din partea țărilor exportatoare de produse cu costuri reduse pe piața europeană, țări care au o politică de extindere rapidă pe toate continentele și care beneficiază de sprijin politic și financiar din partea guvernelor lor.

Cer Comisiei să înceapă de urgență procesul de consultare cu partenerii sociali cu privire la eficiența legislației privind legalitatea disponibilizărilor colective.

Cer Comisiei să propună o revizuire a Directivei privind comitetele europene de întreprindere și să vină cu o propunere de act legislativ privind informarea și consultarea lucrătorilor, anticiparea și gestionarea restructurărilor.

Dominique Martin (ENF), par écrit. – J'ai voté contre ce texte.

Au mois de septembre 2016, deux grands groupes industriels ont annoncé la fermeture de leurs usines en Europe, notamment en France et en Belgique, causant ainsi le licenciement de milliers de salariés et mettant en danger au moins autant d'emplois indirects. Les députés centristes et de gauche, y compris les Français, veulent profiter du malheur des salariés français et belges, ainsi que de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée d'une politique industrielle européenne «sans protectionnisme».

Ces députés étaient tellement préoccupés par la volonté de parler d'une seule voix, dite «européenne», qu'ils nous ont présenté une proposition de résolution incohérente et inacceptable. En effet, elle ne tient pas compte de la souveraineté économique des États membres et ne résoudra pas les problèmes du secteur industriel en Europe, qui a surtout besoin d'investissements massifs, possibles uniquement par une création monétaire au profit de l'économie réelle.

Emmanuel Maurel (S&D), par écrit. – Les décisions, coup sur coup, des directions d'ALSTOM et de Caterpillar de fermeture de sites et suppressions d'emplois en France et en Belgique sont emblématiques de la crise que traverse l'industrie européenne.

Outre les spécificités propres à chaque pays, l'industrie européenne est sous la pression d'un triple dumping: social, fiscal et environnemental. Beaucoup d'acteurs tirent profit de l'attitude idéologique de l'Europe qui s'impose à elle-même un libéralisme qu'aucune autre grande puissance ne respecte. En cause: nos marchés publics ouverts sans limitation à la concurrence internationale; une politique commerciale aveugle où la Commission serait prête à accorder le statut «d'économie de marché» à la Chine, abolissant encore plus de protections vis-à-vis de leurs exportations, et, in fine, de leur dumping social.

Enfin, alors que nous votons cette semaine la ratification de l'accord de Paris, il faut rappeler également que si l'industrie européenne est désavantagée vis-à-vis de ses concurrentes asiatiques, c'est également parce qu'elle s'efforce de respecter une législation environnementale absolument cruciale pour la transition énergétique. Il devient urgent à cet égard de mettre en place le dispositif «d'ajustement carbone aux frontières».

J'ai voté pour cette résolution qui rappelle ces ambitions.

Κώστας Μαυρίδης (S&D), *γραπτός*. – Υπερψηφίζω την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την ανάγκη για μια ευρωπαϊκή πολιτική εκβιομηχάνισης υπό το φως των πρόσφατων υποθέσεων Caterpillar και Alstom γιατί η ευρωπαϊκή βιομηχανία έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ιστορία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και αποτελεί πυλώνα για νέες αξίες στην Ευρώπη. Επίσης, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η ευρωπαϊκή σιδηροδρομική βιομηχανία αποτελεί τον θεμέλιο λίθο και την ραχοκοκαλιά της ευρωπαϊκής εκβιομηχάνισης και ταυτόχρονα απασχολεί 400.000 άτομα σε ολόκληρη την ΕΕ. Από την άλλη μεριά, μόνο μέσω μιας φιλόδοξης πολιτικής καινοτομίας που θα προωθή την παραγωγή καινοτόμων προϊόντων θα επιτραπεί στην ΕΕ να είναι αυτάρκης σε ένα ανταγωνιστικό παγκόσμιο περιβάλλον. Δεδομένου ότι στην περίπτωση της Alstom και Caterpillar δεν έχει ληφθεί υπόψη η εμπειρογνωμοσύνη των εκπροσώπων των εργαζομένων και ότι πολλές φορές το κλείσιμο των εργοστασίων συνεπάγεται συχνά μη αναστρέψιμες απώλειες στις τεχνολογίες, τη βιομηχανική τεχνογνωσία και τις δεξιότητες των βιομηχανικών εργατών, εκτιμώ ότι η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει πρόταση αναθεώρησης των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τις ομαδικές απολύσεις.

Georg Mayer (ENF), *schriftlich*. – Da ein Großteil der innereuropäischen Wertschöpfung der Industrie zu verdanken ist, müssen von der Wirtschaftspolitik – unter Berücksichtigung der Subsidiarität, nationaler Arbeitsrechte und Sozialtraditionen – die entsprechenden Rahmenbedingungen geschaffen werden, um Massenentlassungen wie bei Caterpillar und Alstom in Zukunft zu vermeiden. Dem stimme ich inhaltlich zu.

Valentinas Mazuronis (ALDE), *raštu*. – Balsavau už Europos Parlamento rezoliuciją, kurioje Taryba yra raginama kuo greičiau priimti sprendimą dėl prekybos apsaugos mechanizmų modernizavimo, kad pagaliau būtų galima tinkamai reaguoti į nesąžiningą trečiųjų šalių praktiką, ir apsaugoti Europos Sąjungos pramonę nuo dempingo Europos rinkoje bei užtikrinti sąžiningą konkurenciją.

Joëlle Mélin (ENF), *par écrit*. – Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée d'une politique industrielle européenne, «sans protectionnisme». La résolution commune a plusieurs axes: économie verte, rénovation des instruments de défense commerciale, relance de l'investissement public et privé et participation renforcée des salariés dans les plans de restructuration.

Les propositions de la résolution sont à mon sens incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances d'un autre, pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté. On veut la croissance verte mais sans des investissements massifs; possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle. Enfin, l'Europe sociale apparaît comme un mirage auquel ses plus fervents supporters ne croient même plus.

Ainsi, j'ai voté contre ces résolutions, excepté celle du groupe ECR pour laquelle je me suis abstenue.

Nuno Melo (PPE), *por escrito*. – Os casos Caterpillar e Alstom vêm demonstrar que a indústria europeia deve ser encarada como um ativo estratégico para a competitividade e a sustentabilidade da UE. Só uma indústria forte e resiliente e uma política industrial orientada para o futuro permitirão à UE enfrentar os diferentes desafios que se avizinham, como a reindustrialização, a transição para a sustentabilidade e a criação de empregos de qualidade. A Comissão e os Estados-Membros devem antecipar melhor estas situações socioeconómicas e assegurar a competitividade da nossa rede industrial. Daí o meu voto favorável.

Roberta Metsola (PPE), *in writing*. – I supported this cross-party resolution as it expresses the need for an industrial policy that also protects those employed in these sectors. It also stresses that European industry should continue to be seen as a strategic asset and policies formed to make it resilient to future challenges.

Louis Michel (ALDE), *par écrit*. — Je tiens à exprimer ma sympathie et ma solidarité à l'égard des travailleurs et des sous-traitants, victimes d'un processus brutal qui a pris tout le monde par surprise. Comme eux, nous avons été choqués par l'annonce de la fermeture du site de Gosselies par une entreprise qui a déjà fait l'objet d'une restructuration importante en 2013. Face à ce type de phénomènes, des solutions concrètes à court et à long terme doivent être envisagées sans tarder. La crise économique a montré que les industries les plus solides sont celles qui investissent le plus dans l'innovation, la R&D, l'efficacité énergétique, l'économie circulaire, etc. Or, l'Union européenne manque indéniablement d'investissements publics et privés.

Nous plaignons donc pour que la Commission élabore une stratégie pour une politique de réindustrialisation ambitieuse, tournée vers l'avenir, favorisant l'émergence de champions européens capables de s'attaquer à un marché globalisé et de s'intégrer à la concurrence mondiale. Nous devons nous donner les moyens d'être le moteur du changement et de l'innovation. Nous devons également mettre un point d'honneur au renforcement des mécanismes de défense contre le dumping provenant d'États tiers, notamment la Chine. Il y a des règles et celles-ci doivent être respectées.

Miroslav Mikolášik (PPE), *pisomne*. — Na začiatku septembra oznámili dve spoločnosti, Caterpillar a Alstom, uzatvorenie svojich výrobných prevádzok v Belgicku a vo Francúzsku a ich presun do iných miest v rámci Európy a mimo nej. Odhaduje sa, že zatvorenie Caterpillar povedie k prepúšťaniu viac ako 2 000 zamestnancov a ohrozuje ďalších 4 000 – 7 000 pracovných miest v subdodávateľskom sektore a v súvisiacich MSP, v prípade Alstomu bude viac ako 400 miest presunutých do iných závodov. Oba prípady sú iba príkladom oveľa väčšieho problému, ktorým čelí európsky priemysel. Kým európska priemyselná výroba predstavovala v 90. rokoch 36 % svetovej výroby, v súčasnosti jej podiel je iba 24 % a má naďalej klesajúcu tendenciu. Politika EÚ, ktorá sa zameriava na podporu reindustrializácie, musí dostatočne reagovať na túto situáciu. Je nevyhnutné dokončiť konkurencieschopný jednotný trh, ktorý vie prilákať a udržať súkromné investície, vytvoriť dlhodobú európsku priemyselnú stratégiu, ktorá pomôže naplniť stanovené ciele, zlepšiť prístup podnikov k finančným prostriedkom v EÚ, najmä mikropodnikom a MSP. Európa musí tiež využiť obrovský potenciál IKT na digitalizáciu priemyslu, aby si zachovala celosvetovú konkurencieschopnosť. V prípade spoločností Caterpillar a Alstom by mala Komisia uvoľniť dostupné finančné prostriedky, najmä Európsky sociálny fond a Európsky fond na prispôsobenie sa globalizácii, s cieľom čo najrýchlejšie opätovne zaradiť prepustených pracovníkov.

Anne-Marie Mineur (GUE/NGL), *schriftelijk*. – De SP heeft zich onthouden op deze resolutie. Hoewel er in de tekst goede punten staan, wordt er veel verwezen naar de Europa 2020-strategie. Wij zijn van mening dat juist de Europa 2020-strategie, die onderdeel uitmaakt van het Europees Semester, zorgt voor economische en financiële problemen in de lidstaten waardoor investeren in re-industrialisatie onmogelijk wordt gemaakt. Het Europese Semester en de Europa 2020-strategie zijn dan ook geen delen van de oplossing van dit probleem, maar juist een versterker van de huidige problematiek, omdat landen niet de vrijheid hebben in te grijpen in sectoren die het moeilijk hebben.

Marlene Mizzi (S&D), *in writing*. – I have voted in favour of the resolution, which calls for a strategy to reindustrialise Europe following the brutal announcements on the closure of the Caterpillar plant in Belgium and the Alstom site in France. It is essential to develop a real industrial policy for Europe, with an investment strategy, a new competition policy and a trade policy to tackle social dumping. However, I have voted against the paragraphs calling on conversion of taxation because in my view, it is also important to recall that the EU is not a homogenous area and this needs to be borne in mind. Not all regions in the EU face the same economic realities, be it for their domestic market size, geographical proximity or resources. Ultimately, regions which find themselves at a disadvantage are equally interested in safeguarding their tax revenues and keeping people-based economic activity in their territory. But to do so, they need latitude in tax policy, especially considering that the EU has a very sophisticated state aid policy which already materially limits what can be done in terms of measures.

Csaba Molnár (S&D), *írásban*. – A megjelölt kérdésben a PPE, a Verts/ALE, a GUE/NGL, az ECR, az S&D, az EFDD és az ALDE képviselőcsoportok nyújtottak be állásfoglalásra irányuló indítványt. A képviselőcsoportok a GUE/NGL és az EFDD kivételével megegyezésre jutottak és kompromisszumos indítványt dolgoztak ki. A kompromisszumos javaslatot szavaztam meg.

Cláudia Monteiro de Aguiar (PPE), *por escrito*. – A indústria europeia deve ser orientada de forma a poder ser considerada como um ativo estratégico para a competitividade e a sustentabilidade da UE.

Os novos desafios na UE, como a reindustrialização, a transição para a sustentabilidade e a criação de empregos de qualidade, só poderão ser enfrentados com sucesso com uma indústria forte e resiliente e uma política industrial orientada para o futuro.

Defendo a criação de uma verdadeira política industrial da União, que também proteja os trabalhadores da EU (proteção social adequada, condições de trabalho e salários que permitam viver com dignidade, entre outros), que consiga almejar uma economia sustentável e um crescimento inclusivo.

Subscrevo a posição do relator, relativamente à orientação do investimento para a criatividade, as competências, a inovação e as tecnologias sustentáveis e promover a modernização da base industrial da Europa através de uma política atenta à cadeia de valor, que inclua as indústrias de base e os respetivos agentes regionais e locais.

A reindustrialização trará enormes benefícios para a indústria europeia e a economia no seu todo.

Sophie Montel (ENF), *par écrit*. – Les propositions de la résolution sont incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances. Pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté.

On veut la croissance verte mais sans des investissements massifs possibles uniquement par création monétaire au profit de l'économie réelle.

Enfin, l'Europe social est un mirage auquel ses promoteurs ne croient même plus.

Je vote donc contre ce texte.

Nadine Morano (PPE), *par écrit*. – J'ai voté en faveur de cette résolution sur la réindustrialisation de l'Europe à la lumière des récentes affaires Caterpillar et Alstom. Au niveau européen, l'enjeu est avant tout l'exigence de réciprocité d'ouverture des marchés publics dont ont besoin nos entreprises. Outre ses contraintes sociales et environnementales, l'Europe ouvre ses marchés publics aux quatre vents, à des entreprises étrangères subventionnées. Les autres pays ferment leurs marchés ou imposent des conditions de production sur place.

Nous demandons donc la réciprocité dans l'accès aux marchés, la mise en place d'un mécanisme d'ajustement aux frontières et des mesures anti-dumping du même type que celles que nous avons obtenues contre la Chine en ce qui concerne l'acier.

József Nagy (PPE), *írásban*. – Támogatom az állásfoglalási indítványt. Európa újraiparosítása egyaránt fontos gazdasági és szociális szempontból. Szemtanúi voltunk annak, hogy az ipar hanyatlása még az olyan nagy és stabil cégeket is megrázza, mint az Alstom vagy a Caterpillar, amik aztán megrendelések hiányában egyes részlegeik bezárására kényszerülnek. Mondanom sem kell, hogy egy ilyen esemény képes teljesen lelassítani az érintett régió fejlődését.

Victor Negrescu (S&D), *in writing*. – I have voted for this motion for a resolution that calls for a reindustrialisation policy in the EU following the redundancy plans of Caterpillar and Alstom.

Момчил Неков (S&D), *в писмена форма*. — Уволнението на над две хиляди работници от завод на Катерпилар в Белгия и вероятността да бъдат закрити още работни места в завода на Алстром във Франция са показателен пример за необходимостта от европейска политика на реиндустриализация. ЕС има нужда повече от всякога от промишлена политика, която да не се води от краткосрочни финансови резултати, които са в ущърб на привличането на инвестиции и иновациите, както и на осигуряването на дългосрочна заетост на европейските граждани.

Именно заради това подкрепих тази резолюция, която призовава ЕК и държавите членки да разработят стратегия за всеобхватна промишлена политика в ключови сектори като този за оборудването на железопътния транспорт. Споделям мнението, че железопътният транспорт е силен и иновативен сектор, който не само създава множество работни места, но и, бивайки екологичен, е напълно съпоставим с климатичните и енергийни цели на ЕС. Особено в България, железопътният транспорт, който сегашното правителство продължава да пренебрегва за сметка на строенето на магистрали, това предложение може да създаде възможност за финансирането на проекти и увеличаването на заетостта в нашата страна, която през последните десетилетия също беше силно засегната от деиндустриализацията.

Dan Nica (S&D), *în scris*. – Acordul de la Paris, din 2015, este primul acord multilateral privind schimbările climatice acoperind aproape toate emisiile la nivel mondial. Acordul este un succes pentru întreaga lume și o confirmare a orientării UE în direcția unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon. Proiectul uniunii energetice pune la dispoziție un cadru mai amplu în care UE poate oferi un mediu favorabil adecvat pentru tranziția energetică. Potrivit Agenției Internaționale a Energiei, punerea integrală în aplicare a planurilor climatice va conduce la investiții de 13,5 trilioane USD în eficiența energetică și tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon între 2015 și 2030, cu o medie anuală de 840 de miliarde USD. În plus, viitoarea strategie pentru cercetare, inovare și competitivitate privind uniunea energetică va profita de sinergiile între sectorul energetic, sectorul transporturilor, economia circulară, precum și inovarea industrială și digitală. Acest lucru ar trebui să ducă la creșterea competitivității tehnologiilor europene actuale și viitoare cu emisii scăzute de dioxid de carbon și eficiente din punct de vedere energetic.

Norica Nicolai (ALDE), *în scris*. – Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție ce oferă soluții de moment la două situații cu implicații economice și sociale complexe, dar care în același timp transmite un semnal de solidaritate cu regiunile din Europa care se confruntă cu relocări ale marilor întreprinderi. Suntem conștienți cu toții că producția industriei europene este în scădere și că avem nevoie de o politică europeană de reindustrializare pentru a nu mai ajunge la acest tip de situații. În acest sens, documentul adoptat astăzi reiterează necesitatea unei politici europene de reindustrializare care să promoveze cooperarea între vechile și noile companii înființate, fapt ce poate crea o bulă de oxigen atât de necesară mediului de afaceri. În acest sens, Parlamentul European invită Comisia Europeană în colaborare cu statele membre să promoveze inovarea și digitalizarea industriei europene, având în vedere oferta pieței muncii și să creeze astfel condițiile pentru crearea de noi locuri de muncă.

Luděk Niedermayer (PPE), *písemně*. – Zdržel jsem se hlasování o usnesení o potřebě evropské politiky reindustrializace v souvislosti s nedávnými případy Caterpillar a Alstom, protože ze systémového hlediska nepovažuji za správné a smysluplné, aby se EP zabýval jednotlivými případy podniků a rozhodnutími jejich vedení o restrukturalizaci. Jsem proti politizaci těchto jednotlivých případů, která nutně vede k tomu, že dle zadání se má sice usnesení zabývat reindustrializací, ale ve skutečnosti má spíše odborářský charakter a jako takové se stalo rukojmím levice, což samo o sobě znemožňuje seriózní a komplexní uchopení problematiky restrukturalizace velkých podniků potýkajících se s tlaky ekonomické globalizace. Myslím, že agenda reindustrializace, zlepšování pracovního trhu v Unii a vyjednání férových podmínek pro zahraniční obchod (včetně vztahů s Čínou) jsou velmi důležitou agendou Unie, ale ta by neměla být směřována s konkrétními sociálními problémy (jakkoliv je mi samozřejmě lídí, kteří v tomto i podobných případech přicházejí o práci, líto a jsem přesvědčen, že sociální systémy zemí stejně tak jako některé unijní prostředky jim mají účinně pomoci). Fungující ekonomika či dobře nastavený, udržitelný sociální a rozpočtový systém jsou tím hlavním, co by měly národní vlády a parlamenty podpořit a tím zajistit dobrou kvalitu života pro své občany.

Андрей Новаков (PPE), *в писмена форма*. – Докладът се отнася до закриването на фабриката на Caterpillar в Белгия, което ще доведе до колективното уволнение на над 2000 служители и ще застраши допълнително до 7000 работни места, и до закриването на завода „Монкстаун“ на Caterpillar в Нютаунаби, Северна Ирландия, което би довело до загуба на 250 работни места. Докладът призовава Комисията за бързата мобилизация на Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, с цел реинтеграция на работниците, съкратени от Caterpillar. Той призовава Комисията и държавите членки също така да осигурят по-добър достъп до финансиране за предприятията от ЕС, особено за микропредприятията и МСП. Нуждаем се от дългосрочна визия за европейската индустрия.

Franz Obermayr (ENF), *schriftlich*. – Ich habe diesen Bericht unterstützt, da er sich für bessere Rahmenbedingungen im Bereich der Industrie ausspricht. Die Rahmenbedingungen werden unter Berücksichtigung der Subsidiarität und der nationalen Arbeitsrechte und Sozialtraditionen geschaffen.

Rolandas Paksas (EFDD), *raštu*. — Pritariu pateiktai rezoliucijai. Pažymėtina tai, jog minėtų įmonių uždarymas itin skaudžiai paveikia vietos ekonomiką ir bendruomenes. Manau, kad reikia dėti daugiau pastangų siekiant ateityje užkirsti kelią galimam tarptautinių įmonių uždarymui, restruktūrizacijos planams ir strateginiams ekonominiams sprendimams, dėl kurių darbo netenka tūkstančiai darbuotojų. Siekiant reaguoti į ekstremalią socialinę padėtį, kurią sukėlė globalizacija, gamybos perkėlimas ir deindustrializacija, Komisija turėtų sukurti Europos minimalių pajamų sistemą.

Atsižvelgiant į tai, labai svarbu skirti didesnę paramą Europos pramonės politikai ir kuo skubiau parengti veiksmingą ilgalaikę Europos pramonės strategiją. ES mastu turi būti vykdoma suderinta politika, skatinanti paklausą, suteikianti fiskalines priemones ir užtikrinanti darbo užmokesčio didėjimą.

Margot Parker (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for EU to take more action and to create an EU ‘reindustrialisation policy’. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Aldo Patriciello (PPE), *per iscritto*. – In merito alla proposta in esame ho ritenuto doveroso esprimermi a favore. Risulta necessaria, vista la situazione attuale, trovare un rapido accordo che in merito alla revisione delle norme sugli strumenti di difesa commerciale, con la finalità di rafforzarli in maniera considerevole. Il mercato europeo si trova ad affrontare una spietata concorrenza mondiale che vede l'Unione costretta a migliorare e rendere più reattivi i propri strumenti tenendo conto della necessità di garantire l'occupazione industriale e di evitare il verificarsi di fenomeni come la delocalizzazione e la deindustrializzazione. Considerato che vi è bisogno di coerenza tra le diverse politiche dell'UE per dare vita ad una vera e propria politica industriale, sento di dovermi esprimere positivamente. Pertanto, ho votato a favore.

Alojz Peterle (PPE), *in writing*. – Europe has a social market economy which means that large companies have a moral and social responsibility to their employees. On the other hand our duty is to encourage a more friendly context for businesses in Member State and support this from EU level, so businesses will be able to provide the added value, the jobs and the necessary growth which are essential to Europe's welfare system. Therefore, the EU needs to support jobs with a reindustrialisation strategy to increase industrial activity to 20% of the EU's GDP by 2020.

Marijana Petir (PPE), *napisan*. – Smatram da su nedavne najave Caterpillara i Alstoma o predviđenim zatvaranjima velikih industrijskih postrojenja u Europi težak udarac za njihove radnike i da ta odluka teško pogađa regije u kojima posluju. Nažalost jedna od tih tvrtki je i Alstom Hrvatska iz Karlovca u Hrvatskoj. Najavljeno je da će posao izgubiti 229 radnika od kojih je čak 130 inženjera. Potencijal zaposlenika ne treba se prepustiti slobodnom tržištu jer će oni najkvalitetniji biti ponovno zaposleni, ali ne u Hrvatskoj niti na području EU-a. Zbog takvih je okolnosti nužno voditi ciljanu politiku kako bi takvi kvalificirani radnici pronašli odgovarajuću alternativu za zaposlenje na području EU-a. Bez odgovarajuće inicijative u tom smjeru EU će gubiti pojedine važne dijelove svoje industrije, a i ono što je posebno vrijedno - svoj *know-how*, a time i svoje mjesto na globalnom tržištu specijaliziranih proizvoda s visokom dodanom vrijednosti. U ovom trenutku prvi prioritet treba biti podrška onima koji su izravno pogođeni, ali treba razmišljati i dugoročno vodeći nužnu brigu o potrebama i budućnosti europske industrije. Mislim da na ovaj način možemo poslati snažan signal o potrebi očuvanja i poboljšanja konkurentnosti naše industrijske ekonomije na dugi rok s investicijskim planom za Europu.

Florian Philippot (ENF), *par écrit*. – Le constructeur d'engins de chantier américain Caterpillar a annoncé le 2 septembre 2016 son intention de fermer son unique usine belge, à Gosselies, entraînant la suppression de 2 200 (6 000 si on compte les sous-traitants) postes dans la région déjà sinistrée de Charleroi.

La société Alstom a annoncé le 12 septembre suivant la fermeture de son site de Belfort, spécialisé dans la construction de matériel ferroviaire. L'entreprise a motivé sa décision par la baisse des commandes de la SNCF, qui a préféré Bombardier comme fournisseur pour les TER. Le 4 octobre, le gouvernement français a annoncé une solution pour maintenir l'emploi à Belfort avec la commande de nouvelles rames de TGV pour circuler sur le réseau Intercité.

Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée d'une politique industrielle européenne, «sans protectionnisme». Leurs propositions sont incohérentes et reposent sur l'idée absurde que transférer la politique industrielle à la Commission dans le cadre d'une intégration toujours plus poussée serait une bonne chose. Je pense que seuls les États souverains et démocratiques sont à même de définir une politique industrielle efficace et respectueuse des intérêts de leur peuple et de l'environnement. Je vote donc contre ce texte.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL), *por escrito*. – Estamos solidários com a luta dos trabalhadores da Caterpillar e da Alstom, assim como com a luta de todos os trabalhadores que enfrentam o desemprego e a precariedade.

Defendemos que sejam acionadas todas as medidas para que, o mais cedo possível, possam recuperar os seus empregos, em condições de segurança laboral, com salários dignos, com direitos e possibilidades de evolução profissional e pessoal.

Por estas razões fundamentais, rejeitamos esta resolução.

Com um indisfarçável cinismo, esta resolução começa por lamentar a situação dos trabalhadores destas empresas. Mas nem por um momento põe em causa as políticas que estão na base da dita desindustrialização, e que permitem às multinacionais deslocalizações sucessivas, sempre em busca de melhores condições de exploração dos trabalhadores, deixando atrás de si um rasto de miséria e destruição. Pelo contrário, a resolução cauciona e reafirma essas políticas.

No fundo, o que se pretende – e a «política industrial europeia» serve esses objetivos – é ganhar escala no plano europeu, através de «reestruturações» que reforcem grupos económicos das principais potências (mesmo que aniquilando a indústria da periferia), para melhor competir no plano internacional. É promover a concentração monopolista à escala europeia, dando músculo ao grande capital europeu na concorrência inter-imperialista. Para estes senhores, os trabalhadores são carne para canhão.

Deplorável.

Miroslav Poche (S&D), *písemně*. – V září tohoto roku firma Caterpillar oznámila široký restrukuralizační plán, jehož součástí bylo i zavření továrny v Belgii, kde dojde k propuštění více než 2 500 pracovníků v samotné továrně a ohrozí to zaměstnání více než 4 000 pracovníků v subdodavatelských firmách. Všechno se to událo, přestože v letech 2013-2015 došlo k poklesu výrobní ceny v EU, což vedlo k ztraktivnění produkce za hranicemi EU. Podle mého musí Evropská unie reagovat v situaci, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena práva zaměstnanců a kdy velké nadnárodní společnosti odmítají dlouhodobě spolupracovat na hledání řešení, která by minimalizovala regionální sociální dopady. Nakonec ale ztrácí všichni. Rád bych však v tomto okamžiku připomněl, že Evropský parlament by měl věnovat stejně velkou pozornost podobným případům, které se dějí v ostatních zemích EU.

Franck Proust (PPE), *par écrit*. – Au regard des difficultés rencontrées par des entreprises européennes, comme récemment Caterpillar ou Alstom, établir une politique européenne de réindustrialisation est une priorité. C'est dans cet esprit que j'ai voté pour ce texte.

On le voit trop souvent, des grandes entreprises en difficulté font l'objet, quand elles sont «sauvées», de plans de relance souvent artificiels. Le cas d'Alstom en France le démontre. Dès lors, la réflexion doit être plus globale: comment relever les défis structurels qui freinent aujourd'hui l'essor économique de notre continent? La compétition mondiale est rude, et aucune croissance ne sera possible sans défense commerciale et promotion de règles harmonisées dans la mondialisation. Aujourd'hui, l'Europe reste ouverte aux acteurs étrangers. Cette ouverture ne continuera d'être bénéfique que si, en contrepartie, nous nous assurons d'obtenir les mêmes opportunités de développement au-delà de nos frontières.

Mais je le dis clairement: tant que certains gouvernements nationaux, à l'image de l'exécutif socialiste en France, ne prennent pas conscience de la nécessité de diminuer la lourdeur administrative, les charges sociales et patronales pour nos entreprises, et de mettre en place une stratégie claire de commerce extérieur, aucune politique industrielle digne de ce nom ne sera performante en France et en Europe.

Paulo Rangel (PPE), *por escrito*. – A indústria europeia apresenta um elevado valor acrescentado e padrões de qualidade reconhecidamente elevados. Por outro lado, a indústria desempenha um papel estratégico fundamental para a política económica prosseguida pela União.

Ora, a forte concorrência entre a União e os Estados que exportam produtos de baixo custo para o mercado europeu, tem vindo a ameaçar o sector industrial. Por esta razão, recentemente, duas fábricas das empresas Alstom e Caterpillar, respetivamente, suprimiram cerca de 3000 postos de trabalho em território europeu.

A economia social de mercado europeia deve almejar objetivos de sustentabilidade e de crescimento inclusivo, devido à importância do sector secundário. Nesse sentido, a criação de uma estratégia industrial europeia a longo prazo, a fim de atingir a meta de 20% do PIB provindo do sector secundário - objetivo consagrado na Estratégia Europa 2020 — é deveras fundamental.

A Comissão deve desenvolver, com os Estados Membros, uma estratégia para uma política industrial coerente e global, que favoreça a produção de alta qualidade, inovadores e eficientes em termos energéticos, que aplique processos de produção sustentáveis, permitindo assim que a União sobreviva num contexto mundial cada vez mais competitivo. Pelo exposto, o meu voto é favorável.

Julia Reid (EFDD), *in writing*. – UKIP voted against this non-legislative and non-binding motion for a resolution. While of course UKIP sympathises with the sudden loss of jobs, the resolution was being used as an excuse for EU to take more action and to create an EU 'reindustrialisation policy'. The only people who should decide economic policy are our elected national governments, not unaccountable bureaucrats in Brussels.

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D), *par écrit*. – Aujourd'hui, pour réagir aux annonces de fermeture des usines de Caterpillar en Belgique et d'Alstom en France, le Parlement européen a adopté, à l'initiative du Groupe des socialistes et démocrates, une résolution pour réclamer une véritable stratégie de ré-industrialisation de l'Europe.

J'ai voté en faveur de cette résolution qui reprend plusieurs éléments concrets pour relancer l'industrie européenne face à une concurrence étrangère déloyale, pour mieux défendre les emplois et enfin pour demander la réorientation des politiques austéritaires qui minent les investissements publics.

Avec cette résolution, les députés européens envoient également un message fort pour sanctionner les multinationales, comme Caterpillar, qui privilégient une rentabilité financière aveugle au détriment d'une approche industrielle. Ainsi, grâce à l'engagement des socialistes, le Parlement européen s'est prononcé en faveur de sanctions pour les entreprises qui pratiquent des licenciements boursiers.

Je me félicite également que la résolution appelle à transposer au niveau européen la loi Florange, adoptée en France, pour obliger les multinationales à rechercher au préalable un repreneur en cas de fermeture d'un site industriel.

La Commission doit maintenant faire des propositions au Parlement européen pour revitaliser le tissu industriel européen qui constitue un pilier vital de notre économie.

Sofia Ribeiro (PPE), *por escrito*. – Votei favoravelmente, por ser imperativa a coerência entre as diversas políticas da União Europeia, a fim de definir uma verdadeira política industrial, em particular à luz dos casos Caterpillar e Alstom.

A indústria europeia, como a da Alstom e da Caterpillar, tem um elevado valor acrescentado e reconhecida competência e é central e estratégica para a UE, que enfrenta a fortíssima concorrência mundial de países que exportam produtos de baixo custo para o mercado europeu, praticando uma política de expansão rápida e agressiva em todos os continentes, muitas vezes com o apoio político e financeiro dos seus governos.

A indústria europeia deve ser encarada como um ativo estratégico para a competitividade e a sustentabilidade da UE. Só uma indústria forte e resiliente e uma política industrial orientada para o futuro permitirão à UE enfrentar os diferentes desafios que se avizinham, como a reindustrialização, a transição para a sustentabilidade e a criação de empregos de qualidade. Cabe à Comissão e aos Estados-Membros antecipar estas situações socioeconómicas e assegurar a competitividade da nossa rede industrial.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Los casos de restructuración empresarial anunciados por Cartepillar y Alstom en los que miles de trabajadores van a ser recolocados por las empresas en diferentes puntos de la geografía europea, demuestran la necesidad de una política europea de reindustrialización, que contenga un paquete legislativo que dé poder a los trabajadores respecto a estas decisiones, así como, una reforma del Fondo Europeo de Adaptación a la Globalización que mejore la cobertura sobre los trabajadores afectados. Por ello, he votado a favor de esta propuesta de Resolución.

Bronis Ropė (Verts/ALE), *raštu*. – Balsavau už rezoliuciją dėl Europos reindustrializacijos politikos poreikio atsižvelgiant į pastarojo meto bendrovių „Caterpillar“ ir „Alstom“ atvejus. Manau labai svarbi šios rezoliucijos žinia – Europos Parlamento raginimas Komisijai užtikrinti vienodas sąlygas Europos ir ne Europos rinkos dalyviams, tokiu būdu visiems užtikrinant sąžiningą konkurenciją. Ne mažiau svarbu tai, kad tekste akcentuojama žaliosios ekonomikos svarba, nes perėjimas prie žaliosios ekonomikos daro teigiamą poveikį užimtumui, suteikia galimybių regionams patiemti patenkinti daugiau savo poreikių.

Virginie Rozière (S&D), *par écrit*. – J'ai soutenu la résolution du Parlement européen, initiée par les Socialistes et Démocrates, qui souligne la nécessité impérieuse de définir une politique européenne de réindustrialisation. Les licenciements annoncés dans les usines Caterpillar et Alstom démontrent les pressions subies par l'industrie européenne, en raison d'une concurrence mondiale déloyale et de pratiques financières inacceptables.

Cette résolution invite la Commission à ajuster la politique commerciale de l'Union pour combattre les pratiques anti-concurrentielles. Elle appelle également à une redéfinition des règles de droit de la concurrence, afin notamment que les marchés pertinents soient définis à l'échelle mondiale. De plus, cette résolution exhorte les pouvoirs adjudicateurs à fonder leurs décisions d'adjudication des marchés publics sur le principe de l'offre économiquement la plus avantageuse. Surtout, elle met en exergue la nécessité d'un dialogue social efficace en cas de restructuration et l'application de règles strictes pour lutter contre les licenciements sans réels motifs économiques.

Enfin, l'utilisation plus efficace des fonds européens, l'intensification et la rationalisation des efforts de recherche et développement, le ciblage des régions les plus touchées par la désindustrialisation ainsi que la prise en compte de la formation, de la santé et des conditions de travail sont érigés en priorité.

Fernando Ruas (PPE), *por escrito*. – Votei a favor desta proposta de resolução conjunta, que vem chamar a atenção para a necessidade da União Europeia (UE) estabelecer uma mais eficaz política industrial no seguimento dos recentes casos de reestruturação da Caterpillar e Alstom, que levaram ao despedimento de milhares de pessoas e que representam mais um capítulo do complexo e assimétrico fenómeno de desindustrialização europeu.

A indústria ferroviária constitui um sector-chave da industrialização europeia, carecendo de robustez, tecnologia e inovação para se adaptar aos tempos modernos e atingir simultaneamente as metas climáticas e energéticas da União Europeia.

Nessa medida, é um sector que, tendo reconhecido valor acrescentado e estratégico na Europa, necessita de fazer face à forte concorrência mundial de outros países exportadores de produtos com baixos custos.

Por isso, esta resolução vem não só pugnar por medidas destinadas a apoiar os trabalhadores despedidos destas duas empresas, como também apelar à necessidade de levar a cabo uma verdadeira política estratégica de reindustrialização europeia a longo prazo, resiliente e orientada para o futuro, capaz de superar os desafios da concorrência, apta a criar empregos de qualidade e fomentar a competitividade de forma sustentável, conforme consagra a Estratégia Europa 2020.

Tokia Saïfi (PPE), *par écrit*. – J'ai soutenu cette résolution qui rappelle l'urgence et la nécessité que l'Union européenne se dote d'une politique de réindustrialisation, tout particulièrement à la lumière des annonces de fermeture de Caterpillar en Belgique et d'Alstom en France. L'Europe a besoin d'une stratégie industrielle prospective afin d'améliorer les conditions de fonctionnement des entreprises, de faire un meilleur usage des instruments financiers européens existants et surtout de protéger les travailleurs. L'industrie européenne a besoin d'un environnement social et fiscal stable, qui sera propice aux investissements et donc à sa compétitivité.

La stratégie européenne de réindustrialisation doit être accompagnée d'une politique commerciale qui dispose d'instruments de défense commerciale modernisés plus efficaces, plus rapides et davantage accessibles, notamment aux PME. L'Union européenne doit être le garant d'une concurrence loyale pour nos industries.

J'ai soutenu cette résolution parce qu'elle rappelle, également, l'importance d'un dialogue social soutenu reposant sur la confiance mutuelle afin de trouver des solutions consensuelles et de dégager des perspectives communes dans la gestion des processus de restructuration.

L'Europe doit soutenir les travailleurs européens tout en étant une force motrice de la réindustrialisation.

Lola Sánchez Caldentey (GUE/NGL), *por escrito*. – Desde Podemos denunciamos fuertemente la política de deslocalizaciones y despidos masivos que llevan a cabo algunas grandes empresas para beneficiarse de legislaciones poco exigentes en garantías laborales, ambientales y de seguridad en el trabajo, especialmente cuando estas empresas, como es el caso de Alstom y Caterpillar, son líderes en su sector y registran cada año millones de beneficios.

Nuestro grupo, el GUE/NGL, redactó una resolución propia en línea con esta postura. Adicionalmente hemos votado a favor de la resolución conjunta porque, aunque consideramos que podía haber sido más contundente denunciando estas prácticas, se han incorporado al texto algunas enmiendas importantes sobre la competencia desleal de terceros países, incluida China, sobre la excesiva financiarización cortoplacista de la economía, sobre la escasa repercusión sobre el empleo que han tenido las políticas de apoyo a los bancos y los mercados de la Unión, o sobre la necesidad de revisar la legislación mercantil y laboral para proteger a los trabajadores y subcontratistas afectados por estas decisiones empresariales injustificadas.

Alfred Sant (S&D), *in writing*. – Reindustrialisation was supposed to have been a major plank of EU policy in past years. As an issue, it was only promoted sporadically, when major problems arose for major industrial players in major EU Member States. Meanwhile, most other Member States experienced continuing shocks to their industrial systems. They suffered big losses in employment and industrial knowhow. Deindustrialisation affected big and small companies alike. Their worries and the need to promote a really effective reindustrialisation strategy were buried under the preoccupation with a competition policy that screens out all state aid; a strong commitment to free trade under the aegis of globalisation; and a belief that services by themselves would keep Europe's economies in competitive shape.

Reindustrialisation needs a policy designed for all seasons, not when major companies are about to collapse. It needs consistent and effective application. The European tradition is one which associates public policy with industrial endeavour. Saying so is not a rejection of globalisation. Rather it reflects the need for a European commitment to the planned development of globalisation which avoids social dumping through free trade. There is no other way by which to promote reindustrialisation and to make it applicable equally to big and small.

Jasenko Selimovic (ALDE), *in writing*. — I support workers who lost their jobs, I share the pain of both workers and their families, and I am aware of the current damage of industrial restructuring. However, I did abstain from voting since I firmly believe that politicians in the EU and its Member States should not decide in specific cases, such as Caterpillar and Alstom. I believe that we need a more ambitious industrial strategy aimed at creating jobs and economic growth and a strategy that is able to provide needed help when necessary. I believe that the authorities should have the power to decide how to implement that strategy in specific cases.

Maria Lidia Senra Rodríguez (GUE/NGL), *por escrito*. – Me he abstenido en esta resolución porque, aun conteniendo elementos positivos (la mejora en el uso de los fondos europeos y la contratación pública en apoyo de la industria europea, el rol de los interlocutores sociales, el reconocimiento de la importancia de la política industrial, la necesidad de reformar las políticas de competencia para favorecer al empleo...) apenas contiene referencias críticas a cómo las políticas europeas, de las desregulaciones y privatizaciones hasta su agresiva política comercial exterior, son responsables de la crisis industrial que vive Europa.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *na piśmie*. – Jednym z najważniejszych osiągnięć UE jest utworzenie konkurencyjnego i jednolitego wspólnego rynku, mającego potencjał przyciągania inwestorów, podtrzymania silnych łańcuchów wartości, tworzenia miejsc pracy oraz rozwoju. Generowany w tych warunkach wzrost gospodarczy bezpośrednio przekłada się na liczne sektory gospodarki oraz warunki życia ludzi, którzy zyskują szeroki wachlarz możliwości w zakresie podejmowania pracy i wyboru miejsca zamieszkania.

Przyjęty w Europie model społecznej gospodarki rynkowej, ma na celu zapewnienie obywatelom dostępu do rynku pracy, zabezpieczenia społecznego oraz wzrostu gospodarczego, z czym wiąże się również przestrzeganie moralnych i etycznych zasad postępowania w stosunku do pracowników. Pojawiające się jednak coraz częściej problemy, jak te obecnie omawiane na forum PE, stanowią kolejny sygnał, który powinien zmobilizować do działań mających na celu obronę miejsc pracy w Europie poprzez podnoszenie naszej konkurencyjności na coraz bardziej zglobalizowanym rynku światowym. W tym celu konieczna jest konsekwentna realizacja działań na rzecz reindustrializacji Europy.

Siôn Simon (S&D), *in writing*. – Today I voted for the resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases, this is important in light of the growing number of reports of labour-intensive activities being moved outside of Europe and high unemployment levels. Deindustrialisation continues to impact certain regions which is why the report calls on the Commission to set up a long-term European industrial strategy and also rapidly mobilise all available funds. Notably, this resolution also supports penalties against companies who make redundancies based on the stock market.

Davor Škrlec (Verts/ALE), *napisan*. – Pozitivno sam glasao za ovo izvješće, no ovo obrazloženje glasovanja nastaje kao kritika postojećem sustavu vrednovanja rada zastupnika u Europskom parlamentu isključivo na osnovu statističkog broja parlamentarnih aktivnosti potenciranog u Hrvatskoj, a koji zapravo ne odražava stvarnu kvalitetu i količinu rada, učinkovitost te ponajviše uspjeh zastupničkog djelovanja.

Monika Smolková (S&D), písomne. – Európa má sociálne trhové hospodárstvo, ktorého cieľom je dosiahnutie udržateľného hospodárskeho a inkluzívneho rastu, ale absentuje skutočná priemyselná politika EÚ, ktorá by tiež chránila pracovníkov v EÚ. Preto Komisia musí vypracovať skutočnú dlhodobú európsku priemyselnú stratégiu, aby sa dosiahol cieľ stanovený v stratégii Európa 2020, t. j. aby 20 % hrubého domáceho produktu pochádzalo z priemyslu. Nedávne prípady podnikov Caterpillar a Alston, ktoré oznámili hromadné prepúšťanie pracovníkov a obmedzenie výroby vo svojich odvetviach, čo povedie k ohrozeniu ďalších pracovných miest subdodávateľov, musí zmobilizovať Komisiu na reindustrializáciu európskej politiky. Ako vhodný nástroj podpory novej priemyselnej politiky je potrebné lepšie využiť fondy EÚ, predovšetkým na výskum, vývoj a inovácie. V prípadoch reštrukturalizácie hospodárstva EÚ je potrebné chrániť záujmy dotknutých zamestnancov, pokiaľ ide o ich zdravie a pracovné podmienky, sociálne zabezpečenie, rekvifikáciu a opätovné začlenenie do trhu práce.

Igor Šoltes (Verts/ALE), pismo. – Industrijska politika EU mora biti usmerjena v prihodnost ter omogočati, da se gospodarstvo lahko spopade z različnimi izzivi, vključno s ponovno industrializacijo, prehodom na trajnost in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest.

Iz tega razloga je Parlament pripravil resolucijo, ki poziva države članice, naj prek zakonodaje ali kolektivnih pogodb zagotovijo ustrezno socialno varstvo, delovne pogoje in dostojne plače ter v primeru odpuščaj učinkovito varstvo pred neupravičenim odpuščanjem. Hkrati poziva Komisijo naj oblikuje trgovinsko politiko EU, ki bo usklajena z industrijskimi cilji ter bo upoštevala, da je treba zavarovati delovna mesta v evropski industriji. Poleg tega ne sme prihajati do nadaljnje deindustrializacije in poskrbeti mora za enake konkurenčne pogoje za udeležence na trgu iz Evrope in tretjih držav. Na ta način se bo zagotovilo pravično konkurenco za vse.

Vsi naštetí razlogi in pozivi Komisiji se mi zdijo pomembni, zato sem resolucijo podprl tudi s svojim glasom za.

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – September 2016 was dramatisch wat betreft banenverlies. De Amerikaanse multinational Caterpillar kondigde het ontslag aan van meer dan 2000 mensen in Gosselies. Hier komen nog 3000 extra verloren banen bij toeleveringsbedrijven bovenop. Dit terwijl tussen 2009 en 2015 het dividend per aandeel met 50 % toenam en toch 15 % van de banen verloren ging. Daarbovenop komen nog de verloren banen bij Alstom in Frankrijk.

Het Europees Parlement roept vandaag op tot een echt Europees beleid tot herindustrialisatie. De Groenen bepleiten een duurzame overgang naar een groene economie met kwalitatieve banen. Daartoe moeten we EU-fondsen inzetten. We willen ook voorwaarden stellen aan staats hulp en duurzame criteria zien in openbare aanbestedingen. Het kan niet zo zijn dat multinationals financiële steun krijgen en kort daarna hun productie verplaatsen naar landen met lagere sociale en ecologische standaarden. We moeten de kennis en banen lokaal kunnen verankeren. Multinationals moeten zich houden aan sociaal verantwoorde herstructurering en de sociale dialoog respecteren.

Helaas geeft de resolutie een aantal oorzaken van dit soort drama's niet mee, zoals looncompetitie, interne ongelijkheden in de EU en gebrek aan vraag naar grondstoffen, noch worden concrete maatregelen voorgesteld. Toch steunen we deze tekst uit solidariteit met de werknemers van Caterpillar en Alstom.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Európska únia trpí úpadkom priemyselnej výroby a presunom výrobných kapacít do iných krajín. Tento trend ohrozuje milióny pracovných miest, európske HDP, ako aj stabilitu celej spoločnosti. Spolu s Európskou komisiou tomu chceme zabrániť pomocou systémových investícií do infraštruktúry, digitalizácie, ako aj ochranou nášho priemyslu pred dumpingom a nekalou konkurenciou. Naším cieľom je vytvoriť pre firmy stabilné prostredie, v ktorom sa môžu naplno rozvíjať a vytvárať nové pracovné miesta.

Helga Stevens (ECR), schriftelijk. – De N-VA wil allereerst haar bezorgdheid uiten tegenover de duizenden werknemers en onderaannemers die door deze sluiting worden getroffen. Hoewel zij niet even tevreden is met elk aspect van de resolutie, wil zij deze daarom toch steunen. Met haar ja-stem wil zij een krachtig signaal geven dat herindustrialisering en werkgelegenheid in Europa een topprioriteit moeten zijn. Globalisering vraagt weliswaar om doordracht beleid. We mogen allereerst niet toegeven aan protectionistische tendensen. Internationale concurrentie leidt netto tot meer jobs, niet minder. Ook moeten we werkzekerheid laten primeren op baan zekerheid. Voortdurende technologische verandering vraagt om een snel aanpasbare arbeidsmarkt. Enkel zo kunnen we onze welvaart en tewerkstelling vrijwaren. Van de EU mogen we verwachten dat het Europees Globaliseringsfonds (EGF) steun verleent bij collectieve ontslagen. Maar met een Europese transferunie lossen we de werkloosheid niet op. Hieraan gaat de resolutie voorbij waar zij het EGF prijst. Het is aan de lidstaten om volop in te zetten op structurele hervormingen die jobcreatie en ondernemerschap maximaal bevorderen. Belangrijk is nog dat de EU de lidstatelijke bevoegdheden hierin voldoende respecteert. De resolutie slaat

andermaal de bal mis door bijvoorbeeld aan te dringen op EU-harmonisatie op fiscaal, sociaal en begrotingsgebied. Dit is voor N-VA noch wettelijk noch wenselijk.

Dubravka Šuica (PPE), *napisan.* – Novom strategijom 2012. Komisija je predvidjela „novu industrijsku revoluciju” s ciljem povećanja industrijske aktivnosti na 20% BDP-a EU-a do 2020. godine. Međutim, slučajevi tvrtki Caterpillar i Alstom negativni su primjeri problema s kojima je suočena europska industrija gdje ekonomski rast još uvijek nije u mogućnosti generirati poboljšanja u građevinskoj i infrastrukturnoj industriji, industriji resursa te sektorima energetike i prijevoza. Stoga je važno podsjetiti na odgovornost kreatora politike da se postignu ciljevi strategije Europa 2020. s konkurentnom Europom uz održiv i uključiv rast, pozivajući Komisiju i Europsku investicijsku banku da budu posebno usmjerene na područja koja su najviše pogođena deindustrijalizacijom.

Podržavam prijedlog rezolucije podnesen nakon izjava Vijeća i Komisije u skladu s člankom 123. stavkom 2. Poslovnika o potrebi za europskom politikom reindustrijalizacije u svjetlu nedavnih slučajeva Caterpillar i Alstom.

Νεοκλής Σουλκιώτης (GUE/NGL), *γραπτώς.* – Το κοινό ψήφισμα του Κοινοβουλίου δεν μας ικανοποίησε καθόλου. Ως Αριστερά, βλέπουμε την ανάγκη επανεκβιομηχάνισης αλλά όχι υπό το πρίσμα της υποστήριξης των πολυεθνικών με κάθε κόστος. Παρόλο που είχαν δισεκατομμύρια κέρδη, οι δύο αυτές πολυεθνικές αποφάσισαν να κλείσουν τα εργοστάσια τους, αφήνοντας στο δρόμο χιλιάδες εργαζόμενους και επηρεάζοντας δεκάδες άλλες επιχειρήσεις. Το ψήφισμα κατακρίνει με τον πιο ήπιο τρόπο αυτή την ενέργεια των πολυεθνικών. Κατά την άποψή μας, έπρεπε να απαιτήσει δημόσιες επενδύσεις τόσο για δημιουργία νέων βιομηχανικών τομέων, όσο και ασφαλών και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας, και στήριξη των εργαζομένων. Δεν μπορούμε να στηρίξουμε ένα ψήφισμα το οποίο απαιτεί από το κράτος να είναι δεκανίκι των κερδοφόρων πολυεθνικών.

Ελευθέριος Συναδινός (NI), *γραπτώς.* – Είμαστε ξεκάθαρα υπέρ της επανεκβιομηχάνισης της Ευρώπης, μιας και θεωρούμε πως αυτός είναι ο μόνος δρόμος που μπορεί να οδηγήσει σε πραγματική ανάπτυξη και ευημερία. Εντούτοις, είμαστε αντίθετοι στον τρόπο με τον οποίο φιλοδοξεί να την πετύχει η Ένωση, μιας και θεωρούμε πως δεν θα είναι αποτελεσματικός, ενώ επίσης είμαστε αντίθετοι σε πολλές από τις προτεραιότητες που θέτει.

József Szájer (PPE), *írásban.* – Az Európai Uniónak többet kell tennie egy versenyképesebb európai ipar megteremtése és az iparban dolgozók állásainak megvédése érdekében. Mint ismeretes, 2015-ben Magyarország az Európai Unió országai között az élmezőnyben szerepelt a – víz- és hulladékgazdálkodást is tartalmazó – ipar több mint 27%-os részesedésével az összes bruttó hozzáadott értékhez való hozzájárulásában. Az európai uniós átlag 19% volt és Magyarország 2010-hez képest 21,5%-os növekedésével az ötödik helyre került az uniós rangsorban.

Ugyanakkor figyelniük kell a világpiacon is, mert egyre nyilvánvalóbb, hogy a verseny élesedik és erre minden szereplőnek (munkaadók, munkavállalók, kormányzat) figyelnie kell és aktívan közreműködnie abban, hogy a versenyképesség és a szociális biztonság egyszerre és egymást támogatva erősítse az Európai Uniót. A magyar kormányzat a már korábban indított munkavédelmi akciótervekkel is azt vallja, a határozattal összhangban, hogy a munkavállalók szaktudásának és készségeinek elvesztését meg kell akadályozni és Európának meg kell tartania ipari kapacitását igényei anélkül való kielégítése érdekében, hogy harmadik országok gyártóitól függjenek. Önálló hazai ipar nem képzelhető el versenyképes európai iparral, piaccal és multinacionális vállalatokkal.

2013 óta több mint 360 milliárd forint kedvezménnyel élhettek a munkaadók eddig, évente közel 900 000 munkavállaló munkahelyének megőrzésével.

Tibor Szanyi (S&D), *írásban.* – Az állásfoglalási indítvány az európai újraparositási politika szükségességéről szól, amelyet szavazatommal támogattam. Egyetértek azzal, hogy az európai ipar alapvető szerepet játszott az európai integráció történetében, valamint hogy jelenleg is az új értékek és csatornák kialakításának egyik pillére Európában. Úgy gondolom, hogy napjaink kihívásai gyökeresen megváltoztak. Egyetértek azzal, hogy a jó minőségű, innovatív, energiahatékony termékek termelését előnyben részesítő és új termelési folyamatokat támogató ambiciózus innovációs politika teszi lehetővé az EU számára, hogy megállja a helyét az egyre növekvő globális versenyben.

Az indítvány több céget is megemlít, akik az elmúlt években tömegével bocsátottak el dolgozókat, legutóbb például a Caterpillar Holding jelentette be globális szerkezetátalakítási tervét. Ezáltal 2500 dolgozó veszítette el munkahelyét, és mintegy 4000 alvállalkozó munkahelye került veszélybe. Ezt már rendszerszintű problémának tekinthetjük, ezért lépéseket sürgetünk. Osztom azt a véleményt, hogy az európai ipart stratégiai eszköznek kell tekinteni az EU versenyképessége szempontjából. Az indítvány felkéri a Tanácsot, hogy gyorsan fogadja el a kereskedelmi védelmi mechanizmusok korszerűsítését, hogy végre megfelelően válaszoljon tudjon a harmadik országok által folytatott tisztességtelen gyakorlatokra, és megvédje az uniós ipart az európai piacra érkező dömpingtől, így tisztességes versenyt biztosítva mindenkinek.

számára. Támogatom, hogy a munkavállalókat védelemmel lássuk el a szociális partneri konzultációval, az uniós ipari stratégia végrehajtása keretében.

Adam Szejnfeld (PPE), *na piśmie*. – W dniu 2 września 2016 r. Caterpillar zapowiedział duży ogólnosiwiatowy plan restrukturyzacji, który zakłada m.in zamknięcie zakładu w Gosselies, co doprowadziło do zwolnień 2500 bezpośrednich pracowników oraz zagrożenia miejsc pracy około 4000 podwykonawców. Podobną decyzję podjął zarząd Alstom, przenosząc działalność w branży produkcji kolejowej (400 miejsc pracy) z zakładu w Belfort do zakładu w Reichshoffen, co jest równoznaczne z zamknięciem tej pierwszej fabryki. Nie są to jednak jedyne zakłady produkcyjne, które zostaną objęte restrukturyzacją w Europie. Prawdopodobnie dojdzie do kolejnych zwolnień w zakładach Alstom w Hiszpanii i we Włoszech, a także w zakładzie Caterpillar w Irlandii Północnej.

Europejski przemysł stoi w obliczu ogólnosiwiatowej konkurencji. Wiele firm z państw trzecich eksportuje na rynek europejski produkty o niższych kosztach wytworzenia, często przy politycznym i finansowym wsparciu swoich rządów. Unijne przedsiębiorstwa by zachować swoją konkurencyjność i zdolność do inwestowania w Europie, a także by stawić czoła wyzwaniom społecznym i związanym z ochroną środowiska, muszą niejednokrotnie podejmować trudne decyzje, które najciężej odbijają się na szeregowych pracownikach.

Dlatego konieczne jest utworzenie europejskiej strategii na rzecz głównych sektorów przemysłowych w Europie w celu stworzenia bardziej przyjaznego otoczenia rynkowego oraz utrzymania wysokiej jakości zatrudnienia, wiedzy specjalistycznej i inwestycji w Europie.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – În condițiile în care asistăm cu deosebire la materializarea în ritm exponențial a efectelor negative ale globalizării este absolut necesară o reindustrializare a Europei. Evident, politica europeană de reindustrializare trebuie să se concentreze asupra rentabilizării capitalului uman cu precădere, deoarece acesta este sursa de inovație și creativitate. În acest sens, companiile trebuie să promoveze un comportament proactiv și să investească conform unui model de dezvoltare axat pe factorul uman. Trebuie precizat faptul că asumarea responsabilității sociale de către toate companiile europene constituie fundamentul reindustrializării viabile și durabile a Europei. Respectarea unui Standard de implicare a părților interesate ar conduce, cel puțin, la protecția lucrătorilor, la respectarea drepturilor lor fundamentale și la o gestiune viabilă și durabilă a carierei lor, la asigurarea cooperării și valorizării implicării tuturor celor interesați în ceea ce privește deciziile și acțiunile companiilor, la dezvoltarea de proiecte de cercetare fundamentală și experimentală finanțate prin fonduri structurale și de investiții europene la dezvoltarea durabilă a entităților, comunităților și regiunilor Europei etc.

Sperăm într-o strategie coerentă privind politica europeană de reindustrializare astfel încât entitățile europene să facă față provocărilor sociale și de mediu la nivel mondial.

Claudia Țapardel (S&D), *în scris*. – Cazurile Caterpillar și Alstom reflectă o intensificare a restructurărilor în mai multe state UE ca urmare a schimbărilor din mediul economic. În acest context, statele membre vor avea de înfruntat provocări economice semnificative în viitorul apropiat și trebuie să ia toate măsurile pentru a îmbunătăți nivelurile de productivitate și de inovare ale industriei. De asemenea, consider că informarea și consultarea lucrătorilor reprezintă un element esențial al modelelor sociale din statele membre.

Din acest motiv, subliniind că UE și statele sale membre trebuie să își coordoneze politicile pentru a se asigura că dispun de industrii producătoare durabile și competitive, votez pentru susținerea rezoluției.

Marc Tarabella (S&D), *par écrit*. – J'ai voté en faveur du texte mené tambour battant par ma collègue Maria Arena et avec le soutien de Hugues Bayet, deux eurodéputés de la délégation PS belge. Je regrette bien sûr les tentatives du PPE de vider le texte de sa substance, se faisant l'écho des préoccupations de la direction de Caterpillar plutôt que des ouvriers victimes.

Néanmoins, nous avons réussi à faire passer des amendements importants, dont celui sur le dumping social ou encore la notion de licenciement boursier.

Pavel Telička (ALDE), *in writing*. – The European Parliament adopted a resolution on the need for a European reindustrialisation policy in the light of recent cases such as Caterpillar (Belgium) and Alstom (France). I express my strong solidarity and support to all workers of Caterpillar and Alstom and their families, as well as to the subcontractors involved, and regret the detrimental effects that such closures have on local economies and communities. Nevertheless I decided to abstain on the final vote as the cases at Caterpillar and Alstom were a symptom of Europe's industrial malaise. Indeed I deplore the absence of a long-term vision for European industry and this text did not propose a sustainable solution and vision for the future.

Isabelle Thomas (S&D), *par écrit*. – Les annonces brutales de fermeture des usines d'Alstom en France et de Caterpillar en Belgique, désastreuses pour les salariés de ces usines et les territoires, ont conduit le Parlement européen à réagir.

Je félicite le travail de mes collègues Marie Arena et Edouard Martin pour cette initiative.

À travers ce vote, nous réaffirmons la volonté de sauver les industries et les emplois dans l'Union européenne, en actant le principe de sanctions contre des entreprises qui pratiqueraient des licenciements boursiers avec le remboursement des aides publiques.

Nous demandons également l'adoption au niveau européen d'une «loi Florange», pour obliger les multinationales qui désertent les sites à rechercher un repreneur.

Nous proposons un «ajustement carbone aux frontières» pour lutter contre la concurrence déloyale, notamment en provenance des pays aux moyens de production très carbonés.

Nous demandons la relance de l'investissement public en Europe et la sortie des politiques d'austérité. Cette nouvelle politique industrielle européenne doit aussi s'accompagner d'une harmonisation sociale et fiscale entre États membres pour éviter toute situation de dumping.

Ruža Tomašić (ECR), *napisan*. – Ova rezolucija nastala je kao odgovor na nedavne najave otpuštanja u Caterpillaru i Alstomu. Naime, iz Caterpillara su najavili da će ukinuti 10 000 radnih mjesta diljem svijeta. Također su potvrdili da će doći do otpuštanja 200-250 radnika u Sjevernoj Irskoj te do otpuštanja 2000 radnika u Belgiji, a sve zbog smanjenja prodaje. Istodobno, iz Alstoma su potvrdili da prestaju s proizvodnjom vlakova u istočnoj Francuskoj.

Ovakve rezolucije već tradicionalno izražavaju tendenciozno intervencionističke stavove, potpuno suprotne temeljnim postulatima Europske unije usmjerenima na slobodu tržišnog natjecanja. Takvi stavovi ne mogu dobiti moju podršku.

Romana Tomc (PPE), *pisno*. – Predlog resolucije Evropskega parlamenta o potrebi po evropski politiki za ponovno industrializacijo glede na nedavna primera Caterpillar in Alstom sem podprla.

Izjemno pomembno je zagotoviti skladnost med različnimi politikami EU, da bi opredelili dejansko industrijsko politiko, zlasti glede na primera družb Caterpillar in Alstom.

Železniška industrija je steber evropske industrializacije z več kot 175 leti zgodovine. Letna rast dostopnih trgov železniške dobavne industrije naj bi znašala 2,8 % do leta 2019. Evropska železniška dobavna industrija neposredno zaposluje 400.000 ljudi v EU, mnoge od njih v malih in srednjih podjetjih.

Potrebno bi bilo evropsko industrijo obravnavati kot strateško prednost za konkurenčnost in trajnost EU. Samo trdna in odporna gospodarstva ter v prihodnost usmerjene industrijske politike bodo Evropski uniji omogočali, da se spopade z različnimi izzivi, ki jo čakajo, vključno z njeno ponovno industrializacijo, prehodom na trajnost in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest.

Estefanía Torres Martínez (GUE/NGL), *por escrito*. – Desde Podemos denunciamos fuertemente la política de deslocalizaciones y despidos masivos que llevan a cabo algunas grandes empresas para beneficiarse de legislaciones poco exigentes en garantías laborales, ambientales y de seguridad en el trabajo, especialmente cuando estas empresas, como es el caso de Alstom y Caterpillar, son líderes en su sector y registran cada año millones de beneficios.

Nuestro grupo, el GUE/NGL, redactó una resolución propia en línea con esta postura. Adicionalmente hemos votado a favor de la resolución conjunta porque, aunque consideramos que podía haber sido más contundente denunciando estas prácticas, se han incorporado al texto algunas enmiendas importantes sobre la competencia desleal de terceros países, incluida China, sobre la excesiva financiarización cortoplacista de la economía, sobre la escasa repercusión sobre el empleo que han tenido las políticas de apoyo a los bancos y los mercados de la Unión, o sobre la necesidad de revisar la legislación mercantil y laboral para proteger a los trabajadores y subcontratistas afectados por estas decisiones empresariales injustificadas.

Mylène Troszczynski (ENF), *par écrit*. – Le constructeur d'engins de chantier américain Caterpillar, a annoncé le 2 septembre de cette année son intention de fermer son unique usine belge, à Gosselies, entraînant la suppression de 2 200 (6 000 si on compte les sous-traitants) postes dans la région déjà sinistrée de Charleroi).

La société Alstom a annoncé le 12 septembre la fermeture de son site de Belfort, spécialisé dans la construction de matériel ferroviaire. L'entreprise a motivé sa décision par la baisse des commandes de la SNCF, qui a préféré Bombardier comme fournisseur pour les TER.

Les groupes majoritaires veulent profiter de la médiatisation de ces affaires pour relancer l'idée de politique industrielle européenne, «sans protectionnisme».

La résolution commune a plusieurs axes: économie verte, rénovation des instruments de défense commerciale, relance de l'investissement public et privé, participation renforcée des salariés dans les plans de restructuration.

Les propositions de la résolution sont incohérentes: promotion du libre-échange d'un côté et exigence de réciprocité et d'ouverture des marchés publics par les autres puissances. Pas de préférence communautaire en vue pour le ferroviaire, qui est une industrie de souveraineté.

J'ai voté contre.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL), *por escrito*. – Desde Podemos denunciamos fuertemente la política de deslocalizaciones y despidos masivos que llevan a cabo algunas grandes empresas para beneficiarse de legislaciones poco exigentes en garantías laborales, ambientales y de seguridad en el trabajo, especialmente cuando estas empresas, como es el caso de Alstom y Caterpillar, son líderes en su sector y registran cada año millones de beneficios.

Nuestro grupo, el GUE/NGL, redactó una resolución propia en línea con esta postura. Adicionalmente hemos votado a favor de la resolución conjunta porque, aunque consideramos que podía haber sido más contundente denunciando estas prácticas, se han incorporado al texto algunas enmiendas importantes sobre la competencia desleal de terceros países, incluida China, sobre la excesiva financiarización cortoplacista de la economía, sobre la escasa repercusión sobre el empleo que han tenido las políticas de apoyo a los bancos y los mercados de la Unión, o sobre la necesidad de revisar la legislación mercantil y laboral para proteger a los trabajadores y subcontratistas afectados por estas decisiones empresariales injustificadas.

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution to support the workers of Caterpillar and Alstom because in the text we managed to add important green wording referring to the green economy (need for investments in energy efficiency and renewable energy, green public procurement, improved social and environmental investment criteria), to the need for stopping tax evasion through increased convergence in fiscal, social and budgetary matters, and the need for trade policy consistent with reindustrialisation objectives to preserve quality employment in the EU.

Viktor Uspaskich (ALDE), *raštu*. — Palankiai vertinu Komisijos suburtą darbo grupę, kuri tarpininkaus tarp Belgijos valdžios institucijų ir Komisijos. Manau, kad mokslinių tyrimų ir pramonės sąsajos itin svarbios skatinant ES pramonės konkurencumą.

Ivo Vajgl (ALDE), *in writing*. – I voted in favour of the motions for resolutions on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases. There is an absolute need for consistency between the various EU policies in order to define an actual industrial policy, in particular in the light of the Caterpillar and Alstom cases. The resolution underlines that European industry needs to maintain its competitiveness and capacity to invest in Europe. However, it also faces social and environmental challenges which it must address, whilst remaining a world reference in terms of social and environmental responsibility. The resolution equally underlines that the Member States have to ensure adequate social protection, working conditions and wages that allow people to live with dignity. I voted in favour because I strongly believe that the importance of a sustained social dialogue, at all levels, based on mutual trust and shared responsibilities, is one of the best instruments for finding consensual solutions and common perspectives in the prediction, prevention and management of the restructuring process.

Ramón Luis Valcárcel Siso (PPE), *por escrito*. – En vistas de los planes de cierre que amenazan a las fábricas de Caterpillar y Alstom en Bélgica, esta resolución no legislativa tiene como objetivo que la Comisión Europea revise la legislación comunitaria en materia de despidos masivos. A través de ella, el Parlamento le pide que consulte a los agentes sociales acerca de la efectividad de la legislación existente, en aras de lograr que cualquier reestructuración corporativa se realice de manera socialmente responsable y en línea tanto con las regulaciones aplicables a nivel regional como con los valores comunitarios. Asimismo, esta resolución subraya la necesidad de poner en marcha una política industrial común que tenga impacto real y que también vele por la protección de los trabajadores europeos. En base a mi firme creencia de que la industria europea debe tratarse como lo que es —un activo estratégico para la competitividad y la sostenibilidad de la Unión—, he votado favorablemente a este resolución.

Derek Vaughan (S&D), *in writing*. – Today I voted for the resolution on the need for a European reindustrialisation policy in light of the recent Caterpillar and Alstom cases, this is important in light of the growing number of reports of labour-intensive activities being moved outside of Europe and high unemployment levels. Deindustrialisation continues to impact certain regions, which is why the report calls on the Commission to set up a long-term European industrial strategy and also rapidly mobilise all available funds. Notably, this resolution also supports penalties against companies who make redundancies based on the stock market.

Hilde Vautmans (ALDE), *schriftelijk*. – Ik stemde voor dit verslag om de Commissie erop te wijzen dat er wel degelijk een behoefte is om een Europees herindustrialiseringsbeleid in te voeren. De ontslagen werknemers bij Caterpillar en Alstom hebben nood aan begeleiding naar een nieuwe job. We dienen ook te benadrukken dat onder meer de arbeidskosten van invloed zijn op het concurrentievermogen van de Europese bedrijven; de belastingdruk moet worden verlegd van arbeid naar andere vormen van belasting die minder schadelijk zijn voor de werkgelegenheid en de groei, terwijl voldoende sociale bescherming wordt gewaarborgd.

Paavo Väyrynen (ALDE), *kirjallinen*. – Päätöslauselma oli sisäisesti ristiriitainen ja siinä oli runsaasti yksityiskohtia, joita en voinut hyväksyä. Siksi äänestin tyhjää yksityiskohtia koskevissa äänestyksissä ja lopuksi koko päätöslauselman hyväksymistä vastaan.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), *par écrit*. – Les dividendes des actionnaires de Caterpillar ont augmenté de plus de 4 % entre 2015 et 2016 et ceux des actionnaires d'Alstom de 27 %. Dans les deux cas, aucune baisse n'est prévue.

Pourtant, ces multinationales aux bénéfices conséquents viennent d'annoncer des licenciements massifs en Europe notamment en France et en Belgique et d'autres non moins massifs sont prévus dans plusieurs États membres. La cause est connue: ces entreprises délocalisent.

La résolution adoptée par le Parlement européen fait ce constat et le déplore. Elle demande l'augmentation des investissements publics et privés dans l'industrie européenne, appelle de ses vœux des augmentations salariales pour stimuler la demande, prône une politique commerciale européenne qui évite les délocalisations, affirme qu'il faut lutter contre l'évasion fiscale et soutient la mise en œuvre de projets industriels européens communs.

Je regrette cependant que la droite ait notamment fait rejeter notre amendement demandant de recouvrer toutes les ressources dédiées au soutien des entreprises versées notamment sous forme de subventions et d'avantages fiscaux lorsqu'une entreprise décide de relocaliser ou de fermer ses sites de production.

Pour ces raisons je me suis abstenue.

Miguel Viegas (GUE/NGL), *por escrito*. – Os trabalhadores da Caterpillar e da Alstom e a sua luta têm que merecer toda a nossa solidariedade e a mobilização de todas as medidas para que, o mais cedo possível, possam recuperar os seus empregos e o possam fazer com base em direitos que lhes garantam segurança laboral com salários dignos e possibilidades de evolução profissional e pessoal.

A referência a uma política industrial europeia, ou a uma estratégia e objetivos de uma indústria europeia, o alinhamento com a Estratégia Europa 2020, a procura de soluções cosméticas para promover o emprego, como a deificação da responsabilidade social das empresas, estão precisamente na base da desindustrialização que esta UE pretende agora cinicamente contrariar.

Entendemos que é necessária uma reindustrialização, mas uma reindustrialização assente nas qualificações dos trabalhadores e inserida em estratégias de desenvolvimento que cabe a cada país decidir e que implicam naturalmente o controlo público das alavancas fundamentais do crescimento económico.

Harald Vilimsky (ENF), *schriftlich*. – Vor dem Hintergrund der Massenentlassungen bei Caterpillar und Alstom zeigt sich, dass die industrielle Basis von größter Bedeutung für europäischen Wohlstand und Prosperität ist. Europa muss unter Berücksichtigung der Subsidiarität, nationaler Arbeitsrechte und Sozialtraditionen im Zuge einer aktiven Wirtschaftspolitik bessere Rahmenbedingungen für die Industrie schaffen. Der Entschließungsantrag ist hierbei ein Schritt in die richtige Richtung.

Daniele Viotti (S&D), *per iscritto*. – Ho votato a favore della risoluzione sulla necessità di una politica di reindustrializzazione europea alla luce dei recenti casi Caterpillar e Alstom. Considerato che lo scorso mese Caterpillar ha annunciato la chiusura della sede belga a Gosselies che si tradurrà nel licenziamento di più di 2 000 lavoratori e che Alstom procederà al trasferimento delle operazioni di produzione dei treni in Francia da Belfort a Reichshoffen mettendo a rischio più di 400 dipendenti, la risoluzione ribadisce la necessità dell'UE di riequilibrare la propria domanda interna per evitare la dipendenza esterna e contribuire alla crescita sostenibile ed equa a livello mondiale. La proposta di risoluzione sottolinea infatti l'esigenza di stimolare l'economia reale attraverso una politica di reindustrializzazione che allinei la politica commerciale alla transazione energetica e alla sostenibilità, creando posti di lavoro di qualità e, nel caso di specie, promuovere e intensificare misure anticipatrici riguardo alla situazione di Caterpillar e Alstom.

Julie Ward (S&D), *in writing*. – As the world's largest market, and a global actor in trade, the EU is able to shape globalisation. This is something the UK has always benefited from, and risks losing as Brexit unfolds. The EU needs a socially-sensitive industrial policy, which adjusts to the situation regarding global markets, and is compatible with trade policy, in order to safeguard European industries and create real sustainable and inclusive economic growth. The UK requires much the same kind of progressive industrial policy, regardless of the choices we make on Brexit, and Labour will continue to hold the Tory government to account on this.

Lieve Wierinck (ALDE), *in writing*. — I voted in favour of this resolution by the European Parliament. It is unfortunate that so many people at Caterpillar and Alstom have lost their jobs. This again shows the importance of the EU's economic strength and competitive position. In order to achieve this, Europe and our industries need to attract investment. As the resolution rightly points out, investment in energy efficiency provides a lot of opportunities here. Such sustainable investment will lead to sustainable economic growth and consequently new jobs for our labour market. Another measure that can attract new investment is a reduction in unnecessary administrative burdens. But when it comes to safeguarding our industry, Europe needs to look at the future and recognise that a reindustrialisation will, for example, find its basis in digitalisation and the development of smart technologies. We also have to focus on giving these people a new future, by offering them new education and training opportunities, so they can keep contributing to society and the economy.

Pablo Zalba Bidegain (PPE), *por escrito*. – El informe presentado insta a la Comisión a establecer una política comercial de la Unión, que esté en línea con sus objetivos industriales y tenga en cuenta la necesidad de garantizar puestos de trabajo europeos y evitar la deslocalización y una mayor desindustrialización.

Pide a la Comisión que garantice la igualdad de condiciones para los operadores de los mercados dentro y fuera de Europa, que permitan una competencia justa para todos.

Es muy importante tener en cuenta los impactos sociales y económicos que el cierre de estas plantas supone para las regiones afectadas, mejorando la comprensión del impacto en las industrias de empleo y europeos.

Mi voto es a favor de este informe ya que hay que proteger las zonas más afectadas por la reindustrialización para salir hacia adelante y poder ir adaptándonos a las nuevas necesidades económicas.

Marco Zanni (EFDD), *per iscritto*. – Purtroppo oggi ci troviamo qui a commentare la vicenda Caterpillar, una situazione triste per il destino dei lavoratori e delle loro famiglie, situazione che diventa oltremodo paradossale se pensiamo che negli ultimi anni l'azienda ha aumentato del 50 % il pagamento dei dividendi ai propri azionisti. Non è il primo caso che colpisce il settore industriale europeo, che dal 2000 ha visto calare costantemente la quota di occupazione diretta del settore e ho l'impressione che non sia l'ultimo. Mi domando quale futuro possa esserci per il settore industriale europeo e per l'Europa tutta, quando una serie di fattori fanno sì che non vi sia alcuna uscita in fondo al tunnel buio in cui siamo entrati. Mi riferisco alle misure di austerità che regnano sovrane e impediscono ogni sorta di investimento pub-

blico, bloccando la crescita e contraendo la domanda, ai salari rimasti bloccati rispetto all'aumento della produttività, al progressivo assottigliamento di quelle tutele sociali, da sempre motivo di vanto e distinzione del continente europeo, alle delocalizzazioni non strategiche all'interno dell'UE, legate a tutto tranne che a un progetto di politica industriale efficace e valido. Tutto ciò è aggravato dall'elemento che sta affossando il settore industriale europeo e non solo: l'euro.

Auke Zijlstra (ENF), *schriftelijk*. – De PVV stemde tegen een Europees herindustrialiseringsbeleid omdat de vestiging van een industrie sterk afhankelijk is van de vestigingslocatie. Factoren zoals het investeringsklimaat, de bereikbaarheid, het opleidingsniveau van de bevolking, energieprijzen en de wettelijke werknemersvoorzieningen zijn daarbij van primair belang. Op al deze punten is de EU juist contraproductief. Daar helpt dit voorstel, dat opnieuw verantwoordelijkheid bij de EU legt, niet bij.

Carlos Zorrinho (S&D), *por escrito*. – Votei favoravelmente a resolução sobre a necessidade de uma política de reindustrialização à luz dos recentes casos Caterpillar (na Bélgica) e Alstom (em França) por entender que é necessária uma nova estratégia de investimento na Europa baseada no crescimento sustentável e no combate ao dumping social.

Por iniciativa do grupo socialista europeu, esta resolução constitui um forte sinal político por parte do Parlamento Europeu à Comissão Europeia, onde se pede que todos os processos de reestruturação sejam explicados e justificados aos trabalhadores através de um diálogo social permanente.

Recordo que a Europa é uma economia social de mercado que tem por objetivo alcançar uma economia sustentável e um crescimento inclusivo. Para isso, a indústria europeia necessita de manter a sua competitividade e capacidade para investir na Europa, o que deverá passar pela aposta em processos de produção inovadores que permitam à UE ser líder num contexto mundial cada vez mais concorrido.

Milan Zver (PPE), *pisno*. – Podprl sem predlog resolucije o potrebi po evropski politiki za ponovno industrializacijo glede na nedavna primera Caterpillar in Alstom.

Strinjam se s pozivom, da mora evropska industrija ohraniti svojo konkurenčnost in zmogljivosti za naložbe v Evropi s posluhom za temeljne pravice delavcev in okoljske standarde.

Zato je potrebna učinkovita trgovinska politika, ki bo usklajena z industrijskimi cilji, konkurenčen evropski regulativni okvir, ki bo privlačen za zasebne naložbe, ter uporaba raziskav, razvoja in inovacij v vseh fazah proizvodnega procesa.

Przewodniczący. — Niniejszym zamykam wyjaśnienia dotyczące głosowania.

10. Korekty do głosowania i zamiar głosowania: Patrz protokół

(Posiedzenie zostało zawieszono o godz. 13.05 i wznowiono o godz.15.00)

Elnökváltás: GÁLL-PELCZ ILDIKÓ asszony

Alelnök

11. Przyjęcie protokołu poprzedniego posiedzenia

Elnök asszony. – A tegnapi jegyzőkönyvet kiosztották.

Algirdas Saudargas (PPE). – Madam President, I would like to raise a point of order on behalf of the PPE Group. I want to object to the minutes of yesterday's sitting. In point 10 – 'Approval of the minutes of the previous sitting' – the minutes take note of Mr Guoga's objection to the minutes of Monday's sitting, but at the same time confirm the approval of the minutes of Monday's sitting. As Mr Guoga had a serious objection to raise, and there was no decision on his objection in yesterday's sitting, it is the wrong conclusion that the minutes of Monday's sitting can be deemed to be approved. Before a decision on Mr Guoga's intervention has been taken, the minutes of Monday's session cannot be approved and the conclusion in yesterday's minutes cannot be not correct.

Elnök asszony. - Köszönöm szépen Képviselő Úrnak a hozzáfűzését a tegnapi és a hétfői jegyzőkönyvhöz. Természetesen e szerint a kifogás szerint fogunk eljárni, és döntünk a továbbiakban. Köszönöm szépen, Képviselő Úr! Ezek szerint a jegyzőkönyvet ezzel a kifogással fogadjuk el. Van-e még valakinek kifogása a jegyzőkönyvekkel kapcsolatban? Nincsen. Akkor menjünk tovább!

12. Sytuacja w Syrii (debata)

Elnök asszony. – A következő pont a Bizottság alelnökének és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének nyilatkozata a szíriai helyzetről (2016/2894(RSP)).

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President, once again I am representing the Vice-President of the Commission/High Representative. She is not able to be here and therefore as usual she has asked the Presidency to speak on her behalf, and it is a great honour for me to participate in this important debate about Syria.

Unfortunately, I have to start by recognising the fact that what we see in Syria right now is the biggest humanitarian catastrophe of the century, and it is getting worse by the day. Our exchange serves as an important input to the discussion among the EU Foreign Ministers at the next Foreign Affairs Council in mid-October. In spite of the international community's efforts to restore a nationwide ceasefire and press the parties in the conflict to come back to the negotiation table in Geneva, the violence has escalated once again during the last two weeks.

We have all seen the dreadful pictures of entire families caught in debris in

Aleppo under waves of bombardments. We all condemned the despicable attacks on the humanitarian aid convoy on 19 September and the deaths of the eight workers of the Syrian Red Crescent, who lost their lives while trying to save others.

Last month in New York, at the UN General Assembly, a number of attempts were made to get the US-Russia deal on the cessation of hostilities back on track. The High Representative/Vice-president has been actively involved in this effort through meetings with the Syrian Opposition, US and Russian Ministers as well as with the main regional players in the conflict. Two International Syria Support Group ministerial meetings were organised, which tried to salvage the cessation of hostilities and reduce the violence in the country. Neither meeting led to a positive outcome. In fact the Syrian parties are now further away from a negotiated solution for a political transition than before.

Let me reassure you that we are incessantly at work to contribute to the ending of the conflict and of the suffering of the Syrian people. The political answers in the case of the Syrian conflict are never straightforward or black and white. As we are working towards a renewed strategy for Syria, let me recall the three policy tracks established by the International Syria Support Group and the EU's contribution to each: the humanitarian track, the ceasefire and the political track.

Firstly, the humanitarian track remains a core mission for the European Union. We are – and always will be – the main donor of humanitarian aid for Syria. The Commission reactivated the ECHO office in Damascus earlier this year. No matter what happens, our first duty is to provide support and hope to the Syrian people, be it to the refugees in Turkey, Lebanon and Jordan, in Europe or inside Syria, and especially in the besieged and hard-to-reach areas. We need to continue to do all we can to push for unhindered humanitarian aid deliveries throughout Syria and an end to the targeting of civilians and civilian infrastructure.

We continue to work with the United Nations and with Syrian organisations in this field, including inside Syria, to deliver the aid needed. Therefore High Representative Mogherini and Commissioner Stylianides launched an EU initiative on Aleppo over the weekend, based on two main elements: first, let in humanitarian aid. We are working to facilitate the urgent delivery of basic lifesaving assistance to civilians in eastern Aleppo. If the UN ceasefire of at least two days is agreed, an inter-agency aid convoy will be ready to reach East Aleppo from West Aleppo to let out the wounded and the sick. We are working to ensure medical evacuations from East Aleppo, with the focus on women, children and elderly people. This will be done in close cooperation with UN agencies and other international agencies. In the last few days, the High Representative has discussed this proposal with a number of international players, including the United States, Russia and Iran. The Commission has also made EUR 25 million available in an emergency fund for addressing priority needs, including health, water, food supplies and services. The EU will not be directly involved in operations on the ground but will provide pre-funding and assist in the facilitation operation, reaching out to partners

on the ground, as well as to regional players in support of the initiative.

But addressing the current emergency is not enough. The Syrians in Syria need access to services, education for their children and hospitals for the injured. They need jobs and functioning local economies if we want to build a strong society, if we want to avoid more refugees fleeing Syria and if we want to avoid the radicalisation of the next generation of Syrians. In the absence of a top-down political solution, we need to start building peace from the bottom up by helping local communities and civilian administration to start functioning and provide services to the local population in areas where this is possible. This is in line with the Foreign Affairs Council conclusions of May 2016 that commit us to investing in civil society and support for local resilience inside Syria.

Secondly, on the ceasefire, the EU as such is not a military player in the conflict. The greater responsibility lies with those who are supplying military assets and personnel. They have the leverage to push for an end to hostilities if they choose to, so we must continue to reach out to these regional actors. None of them will want Syria to fall apart, but Syria will fall apart if the war continues. We need to convince all actors that a political solution is the only option ahead of us. No side will win this war on the field. Military offensives cannot bring victory nor impose peace, but only prolong the bloodshed.

It took 16 years for the Lebanese people to put an end to their civil war. We cannot afford such a scenario in Syria. This leads me to the final and most important track: the political track. In these times of despair for the Syrians, we must not lose hope in a political process and must never stop working for it. As the UN Special Envoy, Staffan de Mistura, has recently explained in the UN Security Council, losing hope equals abandoning the Syrian people to death and devastation. Many are working and many are now looking to Europe for answers. High Representative Mogherini and her officials are engaged in a constant dialogue with the United States, Russia and the countries of the region. We are thinking out of the box about what can create the conditions for the Syrians to start talking seriously about their future within the parameters that have been set by previous attempts in Geneva and by the UN Security Council. We are aware of the different concerns and interests of the parties in the conflict and their own political objectives in Syria. However, none of them can justify the indiscriminate targeting of civilians and the atrocities committed.

In Boston ten days ago, the Foreign Ministers of the United States, the United Kingdom, France, Germany and Italy, and High Representative Mogherini, called on Russia to take steps to restore the credibility of our effort, including by halting the regime's bombardment of its own people. The High Representative is also in direct contact with the Syrian political opposition. We will continue to engage with them and support their quest for democracy, the rule of law and comprehensive and genuine political transition in the country while also committing to work towards the preservation of state institutions and the protection of minority rights. It is vital to maintain their engagement in the political process and to support the moderate opposition, otherwise we will face a growing process of the radicalisation of the Syrian opposition, especially the armed groups, that could have long-term destructive consequences for the entire region. It is the European Union's political and moral duty to light the candle of hope again for the Syrian people.

Elnök asszony. – Köszönöm szépen Miniszter Úr, és köszönöm Önnek a nyilatkozatát! Mint ahogy a képviselőtársaim is látták, a Bizottság alelnökének és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének nevében tette meg.

Cristian Dan Preda, *au nom du groupe PPE.* – Madame la Présidente, Alep connaît un énorme drame humanitaire. Tous les principes du droit international sont bafoués. Les civils, les hôpitaux et le personnel humanitaire sont la cible des bombardements syriens et russes.

Les États-Unis ont annoncé qu'ils ne pouvaient plus coopérer avec la Russie sur le dossier syrien car Poutine n'a pas respecté ses propres engagements. Mais je pose la question suivante: quand le dirigeant russe a-t-il respecté ses engagements? En Crimée, a-t-il respecté ses engagements? Je crois que c'est pareil en Russie.

Il faut le souligner: la Russie est directement responsable de l'escalade de la violence dans le conflit syrien. Ce pays ne s'est jamais engagé en Syrie pour lutter contre le terrorisme. Poutine a tenu, tout simplement, à soutenir son ami Assad.

Je tiens à saluer la proposition de Mme Mogherini et du commissaire Stylianides, qui vise à mettre en place une initiative humanitaire d'urgence pour Alep. Je regrette qu'aucun des deux ne soit présent avec nous aujourd'hui. Il faut effectivement tout faire pour faciliter l'acheminement de l'aide d'urgence aux civils et assurer les évacuations médicales. Je sais que l'Union s'investit beaucoup sur ce volet humanitaire. Or, nous devons également nous investir dans d'autres domaines et, notamment, au niveau diplomatique.

Le rôle de l'Union européenne dans la résolution du conflit syrien est beaucoup trop timide, alors que cette guerre a une incidence significative sur l'Europe. Mais pour jouer vraiment un rôle dans la résolution du conflit, il ne faut plus se faire d'illusions sur la Russie. Il faut travailler avec les États-Unis, tout comme les États-Unis doivent travailler avec nous. Cela doit être réciproque. On ne peut pas s'engager seuls.

Je vous remercie infiniment de votre attention, y compris le groupe communiste qui soutient toujours Poutine.

(L'orateur accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement))

Franz Obermayr (ENF), *Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Herr Kollege Preda, Ihr klassisches, immer wiederholtes Russen-Bashing und Putin-Bashing ist Ihr gutes Recht, aber ich habe schon eine Frage an Sie: Schauen Sie vielleicht auch ein bisschen in alle Richtungen? Und ist Ihnen aufgefallen, dass zum Beispiel dort in diesen besagten traurigen Bereich Syrien auch großartige Aktivitäten in Zusammenarbeit zwischen US-Truppen und Kurden in Gang gesetzt worden sind, dass da allerdings die Amerikaner die Kurden dann wieder gezwungen haben zurückzugehen, um hier Räume frei zu machen für die Türkei – um also die Sache weniger einseitig zu betrachten ...

(Die Präsidentin entzieht dem Redner das Wort.)

Cristian Dan Preda (PPE), *réponse «carton bleu»*. – Ce n'est en fait pas une question, mais je dis très clairement à mon collègue que, oui, il faut choisir son camp. Il ne faut pas travailler avec les gens qui font la guerre. Or, les gens qui font la guerre, ce sont Assad et Poutine, qui ne veulent pas vraiment résoudre ce conflit. Ils l'ont compliqué – nous l'avons déjà dit il y a un an, quand nous avons tenu le premier débat après l'intervention russe – et, depuis lors, la stratégie russe était claire.

Gianni Pittella, *a nome del gruppo S&D*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, è dal 2011 che va avanti la guerra in Siria, con mezzo milione di vittime e circa 5 milioni di rifugiati. Una tragedia umanitaria, un paese ridotto ad un cumulo di macerie. Oggi i bombardamenti degli aerei russi e delle forze di Assad proseguono senza sosta, senza rispettare alcuna regola, se mai esiste o possa esistere un'etica della guerra. Questo accade a pochi chilometri da qui, di fronte alle coste cipriote e non lontano dalle isole greche, e poi c'è qualcuno che si stupisce che arrivano i rifugiati, che arrivano i profughi. Ma se c'è una guerra, se ci sono milioni di morti! Ci sono bombardamenti su scuole, su ospedali, su donne, su bambini, su medici. Ma che devono fare quelle persone? Vengono da noi e qualcuno dice che non li abbiamo accogliere.

C'è una tragedia umanitaria a cui va data una risposta. Questo può definirsi come crimine dell'umanità. E chi perpetra questo crimine, e non facciamo sconti a nessuno, ne porterà per sempre la responsabilità di fronte alla storia. Questa Assemblea ha il dovere di condannare con forza l'infamia degli attacchi ai civili. L'Unione europea, e mi rivolgo in particolare all'Alto rappresentante Federica Mogherini, insieme alle Nazioni Unite, deve mettere in campo tutti gli strumenti a disposizione per bloccare questo massacro, per ottenere il cessate il fuoco e la ripresa dei negoziati. Questo va fatto ora, perché ora si sta bombardando. Quando si spegneranno le luci in questo Parlamento e noi andremo comodamente a cenare o a dormire, continueranno a bombardare. Quindi va fatto ora e con la massima autorevolezza e con la massima forza, caro Presidente del Consiglio. Dobbiamo chiedere l'accesso immediato e incondizionato agli aiuti e al personale umanitario, perché questo è un obbligo previsto dal diritto internazionale: cessate il fuoco e immediato accesso agli aiuti umanitari.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Γεώργιος Επιτήδειος (NI), ερώτηση «γαλάζια κάρτα». – Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε, δεν νομίζω ότι υπάρχει λογικός άνθρωπος που επικροτεί τους βομβαρδισμούς αμάχων, από όποιους και αν πραγματοποιούνται αυτοί. Ήθελα να ρωτήσω το εξής: γιατί δεν εισηγήσετε την εκκένωση, με μέριμνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλων των αμάχων από τις συνοικίες του Χαλεπίου που κατέχει η ISIS, ούτως ώστε να μην μπορούν πλέον να χρησιμοποιούν οι τζιχαντιστές τους αμάχους αυτούς ως ανθρώπινη ασπίδα και να μην υπάρξουν άλλα θύματα μεταξύ αμάχων;

Gianni Pittella (S&D), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – Le Nazioni Unite e l'Unione europea, attraverso l'Altro rappresentante, devono usare tutti gli strumenti pacifici per ottenere il cessate il fuoco e l'accesso agli aiuti umanitari. Io non penso che bisogna fare guerre e che bisogna intervenire militarmente. Bisogna usare l'arma politica del negoziato e la forza della persuasione politica.

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, five and a half years on from the first newspaper reports describing protests in Damascus and Aleppo as rare, it is difficult now to reconcile such media descriptions with the horrors and atrocities we see in Syria. In those five and a half years, in this very House, I have advocated the merits of various policies, including a no-fly zone to curtail the capabilities of Assad's air force, to reluctantly working with the Russians and the Assad regime to defeat ISIS and other extremist groups like Al-Nusra, now rebranded as Jabhat Fateh al-Sham.

Like so many other proposed solutions, these are all now largely unworkable and obsolete in the current context. We have over 1 000 armed groups and militias operating across the country. ISIS continues to hold huge swathes of territory and external interests are taking an ever-greater role in the conflict, and we are now descending into multiple proxy wars. Russia's decision to transport S 300 surface-to-air missiles is clearly targeted at further limiting the options of the US-led coalition to act against Assad's air force and increases the chances of unintentional escalation.

Following the recent breakdown of the latest Kerry-Lavrov ceasefire talks and the subsequent diplomatic fallout between America and Russia, any hope now of trying to focus combined military efforts against ISIS and Jabhat seems lost. Russia is now more openly and brazenly than ever allying itself with Assad's brutal regime and is acting as a joint belligerent in the siege of Aleppo, in addition to the support from Iran.

This offensive has the potential to become a turning point in the entire conflict. It could also prove to be one of the most deadly and atrocious. Already we hear of hospitals and aid convoys being hit and the continued atrocious use of barrel and bunker-busting bombs against civilians. Many politicians and voters still question the merits of intervention, and it is vital that we continue to make the case that there is not only a humanitarian imperative to act against authoritarian dictators killing innocent civilians with impunity, but that not acting also poses risks to our own societies.

The conflict in Syria has seen millions of people flee for their lives, many of whom have found their way to Europe, as Mr Pittella pointed out. We have seen the huge debate that this has fuelled in Europe and how mainstream parties of government are increasingly being pressured by populist and right-wing parties to bring an end to Mrs Merkel's – in my view, ill-advised – open door policy.

For the first time I see the notion of European solidarity seriously challenged, and I witnessed first-hand how this issue of uncontrolled migration played out during the EU referendum campaign in my country into a Brexit outcome. It is neither right nor possible to ignore what is happening in Syria. We must not allow the legacy of Iraq and Afghanistan to completely tarnish the merits of intervention. After five and a half years of indecisiveness in the West, to limit our options, perhaps a de facto partition of Syria is now the only hope for peace in that country.

Guy Verhofstadt, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, I know that after three minutes you will have your hammer and so on, as though this is not important about Syria and the tragedy in Syria. I find it like a kindergarten, the way we are debating such a tragedy there, and I have already used seven seconds now.

But I disagree with the Council; I disagree with its analysis. What the Council is saying is: let's continue with what we did in the past and the problems will be solved, and we are going to help the moderate forces in Aleppo. Well, we are not doing anything for the moderate forces in Aleppo. That is the reality. We are not even capable of sending them aid, as we have tried to do several times, because we have failed in Syria and we failed in Aleppo. We failed first of all because the Americans took a wrong decision years ago by putting a red line on the use of chemical weapons, and once Assad used his chemical weapons we did nothing at all. We stopped our measures against the Assad regime, but we have given the message to the Assad regime that if you don't use chemical weapons, you can do what you want. Go

forward to kill your people: we shall not disturb you. The second thing is the absence of Europe – let's be honest, we were absent in this whole conflict, and it is the Americans and the Russians who are negotiating above our heads.

So, nevertheless, things are crystal clear. There is a problem here: the problem is that we have a key resolution of the UN Security Council: Resolution 2254. That is the key resolution, saying: stop the bombing of civilians, allow humanitarian access, limit the military campaign to fight whom? Daesh and al-Nusra. That is the Security Council resolution. And what the Russians are doing is the exact opposite: they are bombing the civilians. They are stopping – in fact, blocking – humanitarian access, and they are not fighting Daesh and not fighting al-Nusra: they are fighting against the moderate forces in Aleppo. That is what is happening. The only way to come out of this stalemate is to have a new strategy, and for the Council, together with Ms Mogherini, and together with our American allies, to change their strategy. And the strategy can only be, in my opinion, three things. First of all, we need a no-fly zone over Aleppo. We need a no-fly zone over Aleppo, and actually if we don't do it in the coming days and the coming weeks, it's over, because the Russians yesterday delivered an anti-air missile system that will make from Aleppo not a no-fly zone but a free bombing zone for their airforce and for the airforce of the Assad regime. That is what is happening. We have only a few days, a few weeks to change the course of Aleppo.

Secondly, we also need, as we have discussed this morning, Mr Weber, in my opinion, a credible sanction plan for the non-compliance of Russia and of the Assad regime with the UN Security Council Resolution. Finally, the last lesson to learn: let's start to make our own defence community and to develop our own capabilities, because that is the only way for the coming years to secure our neighbourhood.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Elnök asszony. – Köszönöm szépen Frakcióvezető Úrnak! Frakcióvezető Úr, egyébként nem én szabom meg az időkeretet. Ön is tudja, hogy időkeretesek a vitáink, ennyi jut mindenkire. Nekem az a tisztem, hogy figyelmeztessek mindenkít, ha az idejét túllépi. De köszönöm, hogy ilyen fegyelmezetten tartotta az idejét!

Marek Jurek (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Musimy jak najszybciej wezwać do zaniechania bombardowań Aleppo i musimy wezwać do rokowań pokojowych bez warunków wstępnych. Ale żeby dobrze zrozumieć pana stanowisko, chciałbym wiedzieć, kogo pan uważa za siły umiarkowane? Braci Muzułmanów z legionu asz-Szam czy salafitów z Nur ad-Din Zangi? Kto to są te siły umiarkowane? Potrzebny jest spokój, a nie oskarżenia.

Guy Verhofstadt (ALDE), blue-card answer. – The forces, dear colleague, were the normal, ordinary citizens – the students, the doctors, the lawyers, the people from the middle class – who started the revolution in Syria. The revolution in Syria was not different from the revolution in Tunisia; it was not different from the things that happened in Egypt. It was exactly the same. What happened is that we did not help them, and when you create a vacuum by not helping them, then the most awful forces of the Sunni Jihadi came into that vacuum in 2011: Daesh, al-Nusra and others. The only thing we can do now is go back to the past and say: let's help at least these moderate people there, these normal civilians who are fighting Assad and who are blocked in Aleppo and who will be exterminated if the US, the international community and we do not take responsibility.

Marisa Matias, em nome do Grupo GUE/NGL. – Senhora Presidente, bem, eu confesso que tenho a sensação que estou no debate errado porque pensava que era para debater a situação na Síria. O que se passa em relação ao povo sírio, e o que vejo, é um grupo de homens que parece que estão a jogar ao Risk, aquele jogo de guerra que os meninos jogam no tabuleiro, cada um a escolher os seus soldados, os seus peões, mas ninguém refere o essencial deste debate que é o povo sírio e o que se está a viver na Síria. Portanto, estão todos muito entretidos a fazer os vossos jogos, a fazer o vosso braço de ferro e a não responder verdadeiramente ao problema humanitário que se vive na Síria.

Eu devo-vos dizer que o pior exemplo que este Parlamento pode dar é exatamente o que estamos a ter neste debate: é instrumentalizar um conflito, instrumentalizar vítimas para fazerem os vossos jogos de guerra. Não precisamos disso! Precisamos de estar ao lado do povo sírio. Não, Senhor Verhofstadt, escusa - pronto já sei que não me está a ouvir porque deve ser por ser mulher e não jogar aos jogos de guerra que o senhor joga com os seus amigos - mas devo dizer, Senhor Verhofstadt, o que o senhor disse é absolutamente inaceitável. Nós precisamos de apoiar os esforços das Nações Unidas, um diálogo político, sim, com todos os atores, excluindo os terroristas. E quanto a forças moderadas talvez pudéssemos deixar de armar indiscriminadamente as chamadas «forças moderadas» e parar de criar grupos terroristas, porque o al-Nusra, antes de ser um grupo terrorista, também era uma força moderada que deveria ser apoiada.

Portanto, se não começarmos a tratar a sério das mortes, se não começarmos a tratar a sério da tragédia humanitária, podemos continuar com este espetáculo fantástico e devo-vos dizer, é não só isto como uma falta de respeito enorme, que os senhores são tão bons, tão bons, tão bons, melhores do que toda a gente, que sabem tudo, que se dão ao luxo de retirar os auscultadores quando os outros falam, porque não aceitam ouvir críticas de ninguém. Eu estou habituada a isso. Agradeço, fiquei a saber melhor sobre os dois.

Rebecca Harms, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Ich glaube, dass es eigentlich in jedem Krieg so einen Moment gibt, in dem man, nachdem man lange schon stumpf geworden ist, aufgerüttelt wird durch Bilder und Berichte. Und ich glaube, dass die Berichte und die Bilder aus Aleppo uns eigentlich in eine Situation gebracht haben, in der wir das *laissez faire* und unsere eigene Ignoranz in Frage stellen müssen.

Aleppo – das ist der Ort, den gerade Putin und Assad in die Hölle auf Erden verwandeln lassen. Ich fand es sehr bizarr, dass russische Medien davon gesprochen haben, dass Aleppo das Stalingrad Syriens geworden sei – in einer Situation, in der russische Truppen Aleppo in das Stalingrad Syriens verwandeln.

Was ich in den letzten Tagen gefühlt habe, das war nicht nur immer wieder diese verfluchte Ohnmacht, sondern das war auch Wut über mich selber und über uns selber, und zwar deshalb, weil ich glaube, dass wir nicht getäuscht worden sind von Russland und Putin, sondern dass wir uns in vollem Bewusstsein haben täuschen lassen. Wir wollten glauben, dass wir mit Putin den Weg stringent in Friedensverhandlungen gehen können. Wir wollten glauben, dass wir eine internationale Strategie mit Putin gegen den IS kreieren könnten. Wollte sich der Westen wirklich selber täuschen? Ich glaube: ja, und ich glaube, dass das spätestens mit dem Angriff auf den Hilfskonvoi der Vereinten Nationen, dass das spätestens mit dieser Situation vorbei ist, dass wir uns so selber täuschen dürfen.

Ich glaube, dass es wirklich jetzt darum gehen muss, dass wir gegenüber Wladimir Putin klarmachen, dass diese Eskalation, für die er verantwortlich ist, jeder Rückkehr zu normalen Beziehungen zwischen der Europäischen Union und Russland im Wege steht. Der Forderungskatalog, den die russische Seite – nachdem in den USA beschlossen worden war, dass das so nicht mehr weitergehen kann – auf dem Höhepunkt der eigenen Bombardierungen Aleppos vorgelegt hat, darf überhaupt nicht angenommen werden. Die Europäische Union – und das muss auf dem Gipfel diskutiert werden – darf sich nicht ansatzweise auf eine Logik einlassen, in der die Ukraine und Aleppo verrechnet werden. Und die USA und Europa dürfen überhaupt keinen Gedanken daran verschwenden, dass man Russland Kompensationen für Sanktionen zahlen könnte. Wenn man sich auf die Logik dieses Kataloges einließe, würde man den Aggressor belohnen und ein gefährliches Prinzip etablieren, das es überhaupt nicht geben darf.

Die Europäische Union muss bereit sein, ihr wirtschaftliches Gewicht in diesen Auseinandersetzungen konsequent einzusetzen. Man darf nicht über die Verringerung von Garnisonen reden, sondern man muss darüber reden, dass wir weiter Sanktionen brauchen werden und dass diese Sanktionen nicht nur gegenüber Russland gebraucht werden, sondern dass unsere neu etablierten Beziehungen zum Iran, unsere Beziehungen zu den Saudis, aber auch unsere Beziehungen zur Türkei unter diesem Aspekt diskutiert werden müssen. Diplomatie der Europäischen Union kann in diesen Situationen, die wir mit Russland und anderen in der Eskalation erleben, nur erfolgreich sein, wenn wir bereit sind, uns diese Diplomatie auch etwas kosten zu lassen.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Jacek Saryusz-Wolski (PPE), *blue-card question*. – Ms Harms, I share your assessment. How would you view or assess the situation when – having the same assessment, I understand – Washington breaks the talks with Russia, condemning the Aleppo drama, but Ms Mogherini telephones Mr Lavrov asking him for help to deliver humanitarian aid to those who are bombed by Russians and Syrians at the same time? This is a complete divergence between us and America, which is going against all of us.

Rebecca Harms (Verts/ALE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Ich bedauere sehr, dass Federica Mogherini nicht hier ist, insbesondere wegen ihrer Vorschläge, und niemand kann ja gegen humanitäre Hilfe für Aleppo sein. Aber nach der Bombardierung des Hilfskonvois der Vereinten Nationen – eines ersten Konvois, der nach Jahren in diese Stadt geschickt worden ist – muss man doch das Angebot für humanitäre Hilfe mit einem Konzept verbinden und die Situationen für diese humanitäre Hilfe zu schaffen. Da fand ich die bisherigen Forderungen vonseiten des Rates und der Hohen Vertreterin, aber auch zum Beispiel vonseiten des deutschen Außenministers Steinmeier einfach weltfremd und naiv.

Fabio Massimo Castaldo, a nome del gruppo EFDD. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, nella sanguinosa scacchiera che è diventata la Siria, la conquista di Aleppo potrebbe rappresentare il punto di svolta strategico. Quello politico, paradossalmente, potrebbe arrivare non certo a Ginevra, né tanto meno a New York, Damasco, Washington o Bruxelles, ma sorprendentemente a Istanbul. Lì, infatti, si incontreranno il 10 ottobre Putin ed Erdogan per mettere chiaramente sul tavolo le rispettive richieste. Si scontreranno, da un lato, la necessità russa e iraniana di sostenere l'alleato di sempre Assad, per non perdere gli ultimi caposalda del Mediterraneo, e, dall'altro, la volontà turca di spezzare la continuità territoriale dei curdi e possibilmente metterli sotto scacco con una *no-fly zone*.

Sullo sfondo l'ambiguità dell'azione statunitense, paralizzata dall'imminente cambio alla Casa Bianca, incapace di mitigare le agende degli alleati del Golfo, di isolare una volta per tutte gli estremisti, ma soprattutto di conciliare la sempre più incoerente alleanza con i turchi, con la promessa di sostegno ai curdi, veri protagonisti della guerra contro Daesh, proprio quei valorosi curdi come sempre usati e abbandonati dalle superpotenze impegnate nel grande gioco medio-orientale. La tregua e i tentativi falliti di coordinamento USA-Russia hanno ulteriormente spinto questo riavvicinamento strategico Ankara-Mosca. Visti i molteplici interessi e nonostante la reciproca diffidenza, a Istanbul si potrebbe decidere la bozza di accordo da negoziare poi con la nuova Presidenza statunitense, magari una tripartizione, se non di diritto almeno di fatto.

In tutto questo, tra attori protagonisti, burattinai, sponsor e comprimari, si nota come sempre una vistosa assenza: la nostra. La Siria è il nostro vicinato, siamo stati i primi a subire le disastrose conseguenze della sua destabilizzazione, in primis in termini di flussi di rifugiati. Siamo ancora i campioni degli aiuti umanitari, ma tutte le grandi scelte volano sopra le nostre teste. Restiamo un nano della politica estera e la colpa è tutta dell'allegria comitiva degli Stati membri, come sempre d'accordo solo sul fatto di non essere d'accordo. L'immagine che diamo è di un meccanismo inceppato, internamente dilaniato e perennemente in attesa di uno slancio innovativo che però non arriva mai. Il conto di questa assenza lo pagano 13,5 milioni di siriani, che necessitano assistenza immediata, oltre undici milioni di rifugiati tra esterni e interni e intere città rase al suolo, oltre 400 000 morti, un dramma umanitario senza fine. Mentre l'Europa parla, la Siria brucia, e noi, al posto di mediare e rilanciare soluzioni con tutto il nostro peso, stiamo a guardare chi se ne spartisce le ceneri.

Mario Borghezio, a nome del gruppo ENF. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'Unione europea è come l'immagine della signora Mogherini, invisibile o quanto meno assente, e chi ne ha parlato a nome suo ha fatto una relazione nobile, ci ha parlato di aiuti umanitari, ma l'Unione europea non è soltanto un'ONG, almeno noi ritenevamo che non lo fosse.

C'è in atto non solo una guerra guerreggiata, ma anche una guerra di parole molto forte. Da una parte si prospettano addirittura attacchi terroristici sul territorio russo, dall'altra parte si replica con altrettante minacce. L'Europa sta zitta, l'Europa non ha ruolo. Una guerra anche di parole potenzialmente molto pericolosa, perché ne potrebbero sortire cose inimmaginabili. Ricordiamo che, persino quando si stava completando il piano per il cessate il fuoco a Ginevra, a Washington c'era l'opposizione quasi totale all'intesa. Obama era semifreddo al riguardo. Alla prima occasione la coalizione americana ha bombardato una postazione dell'esercito siriano e il giorno dopo ha accusato i russi, senza in realtà avere prove di aver bombardato un convoglio di aiuti umanitari.

La realtà è che Putin è giunto alla conclusione che non c'è prospettiva concreta per la Russia di giungere a un accordo con Obama sulla Siria e quindi l'azione della Russia è ripresa con quelle conseguenze gravi che abbiamo giustamente sottolineato. Risulta da fonti di intelligence che l'ISIS preparerebbe attacchi chimici in Siria, e in particolare ad Aleppo est, contro le popolazioni, ma nessuno in questo in questo consesso lo sta dicendo.

Il bagno di sangue in atto in Siria, quelli in Iraq e nello Yemen e il caos in Libia hanno evidenziato una cosa: le potenze regionali non sono in grado di risolvere la crisi senza l'intervento deciso di una forza esterna. L'Europa è assente e non se ne rende conto. Dubito che possano farlo gli Stati Uniti alla fine di una presidenza non eccezionale e tremebonda come quella di Obama, soprattutto incomprensibile anche in questa fase. Forse dobbiamo renderci conto che resta una sola potenza, la Russia, che, a differenza di quello che pensa Obama, non è una potenza regionale.

Ελευθέριος Συναδινός (NI). – Κυρία Πρόεδρε, η Συρία δεν αποτελεί θέατρο επιχειρήσεων αλλά θέατρο παραλόγου. Γι' αυτό και οι εκατέρωθεν υποσχέσεις για εκχειρία δεν εφαρμόστηκαν, γι' αυτό και οι ειρηνευτικές συνομιλίες στον ΟΗΕ αποδείχθηκαν άνευ ουσίας. Δύο δυνάμεις με πυρηνικά, η Ρωσία και το Ιράν, στηρίζουν την κυβέρνηση του Assad. Το Ηνωμένο Βασίλειο, η Γαλλία, η Ολλανδία, το Βέλγιο, η Δανία και η Γερμανία, υπό την αιγίδα των ΗΠΑ που διαθέτουν πυρηνικά, προσπαθούν να ριξουν την κυβέρνηση του Assad.

Η Τουρκία, φανερά τάσσεται εναντίον του YPG, του στρατού των Σύριων Κούρδων και κρυφά συναλλάσσεται με το Daesh και με τους τζιχαντιστές που είναι αντίπαλοι όλων των άλλων. Αυτήν την Τουρκία θεωρήσατε ξαφνικά αξιόπιστη δύναμη και φερέγγυα χώρα στην περιοχή, επειδή σας έπεισε το NATO, και της δίνετε βοήθεια, χρήματα και υποσχέσεις. Αυτό είναι υποκρισία. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποστηρίζουν κάτω από το τραπέζι έναν πόλεμο και οδηγούν τους ανθρώπους στη δυστυχία αλλά η ίδια η Ένωση προβάλλεται για την ανθρωπιστική βοήθεια που δίνει στους πρόσφυγες, ανθρωπιστική βοήθεια που καρπώνονται οι ΜΚΟ και ο Soros.

Η λύση είναι μία: συνεργαστείτε με τη Ρωσία και καταπολεμήστε το Daesh, όχι τη Συρία.

Elmar Brok (PPE). – Frau Präsidentin! Vertreterin der Hohen Vertreterin, Frau Vizepräsidentin, Herr Ratspräsident, meine Damen und Herren! Ich glaube, wir haben es mit mehreren Kriegen zu tun: Das ist der Krieg des ISIS in Irak und in Syrien. Um diesen Krieg gemeinsam beenden zu können, hat man vereinbart, einen 18-monatigen Friedensprozess durchzuführen, um Westsyrien zu befrieden, auch mit dem Assad-Regime in den Genfer Verhandlungen.

Wir haben jahrelang ein Veto Russlands dagegen gehabt, in Syrien tätig zu werden. Wir haben auch entschieden als Westen, nicht nach Syrien hineinzugehen – im Nachhinein ist das vielleicht ein Fehler gewesen. Aber wir sind heute in der Situation, dass offensichtlich dieser Prozess einer Friedensfindung innerhalb Syriens mit dem Regime von Russland zerstört worden ist, weil es diesen Friedensprozess nur geführt hat, um Zeit zu gewinnen, um einen Krieg total zu gewinnen – koste es, was es wolle. Und damit ist auch eine Koalition im Kampf gegen den ISIS gefährdet. Das ist eigentlich der schlimme Hintergrund.

Wir sind an einer Art Zeitenwende. Wir haben uns immer dafür eingesetzt – also viele von uns, mich eingeschlossen –, klar zu sein in der Ukraine gegenüber Russland, aber in einer selektierten Kooperation mit ihm zusammenzuarbeiten, um andere Probleme in der Welt zu lösen. Jetzt sehen wir aber in Syrien, dass es denselben puren Machtwillen entwickelt wie in der Ukraine – puren Machtwillen, koste es, was es wolle. Dies ist eine Veränderung der Situation. Diese letzten zehn Tage sind eine dramatische Veränderung der internationalen Situation, die große Auswirkungen haben wird, auch im ökonomischen Sinne.

Wir müssen Sanktionen bei technischen Produkten und in vielen anderen Bereichen gegenüber Russland verhängen, wie es zu Zeiten des Kalten Krieges war, damit Russland keine Waffenentwicklung mehr machen kann, und gleichzeitig müssen wir in der Situation sein, den Menschen dort zu helfen.

Ich finde es richtig, das die Kommission versucht, humanitäre Maßnahmen vorzubereiten. Das ist nicht lächerlich, das ist unsere Möglichkeit, die wir haben! Wir dürfen nicht die Menschen verrotten lassen, weil wir den einen oder anderen als besonders schlimm ansehen. Das müssen wir auf den Fall versuchen. Aber das eine ist klar, das lassen Sie mich zum Schluss sagen: Wir sind die Weltmeister in *soft power* und die Verlierer in *hard power*. Und *soft power* wirkt nur, wenn man *hard power* vorzeigen kann.

Wir sind nicht am Tisch der Verhandlungen, wenn es um Krieg und Frieden geht, und deswegen hoffe ich, dass die Briten uns nicht weiter aufhalten – wie sie es bei der Verteidigungsminister-Konferenz gemacht haben – und dass die Europäische Union endlich in die Lage versetzt wird, die Kraft zu finden, damit wir in solchen Kriegen unsere Interessen wahrnehmen können und für den Frieden, das Glück von Menschen in den Regionen kämpfen können.

Und nicht diese Russland-Verteidigung – je weiter rechts, umso mehr für Diktator Putin. Das ist doch Euer Lager, in dem Ihr seid. Ihr habt doch Misstrauen gegenüber jedem, der Demokrat ist, und Freundlichkeit mit jedem, der ein Diktator ist. Das ist FPÖ und andere Politik. Herzlichen Glückwunsch dazu!

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Liisa Jaakonsaari (S&D), *sinisen kortin kysymys*. – Kun otetaan huomioon Teidän merkittävä asemanne ulkoasiavaliokunnan puheenjohtajana, olisin todella odottanut vähän terävämpää kritiikkiä siitä, mikä on ollut Euroopan unionin rooli kriisien selvittelyssä. Olisiko mahdollista ajatella, että Euroopan unioni ajaisi esimerkiksi humanitääristä väliintuloa ja millä tavalla tulevaisuudessa? Te sanoitte, että meillä ei ole tarpeeksi kovia välineitä käytössä. Millä tavalla esimerkiksi tällaisia jo olemassa olevia valmiusjoukkoja voitaisiin käyttää humanitäärisen avun viemiseen?

Elmar Brok (PPE), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Ich habe ausdrücklich gesagt: Wir sollten, so schwierig es sein mag, die humanitären Missionen vorbereiten. Und vielleicht gibt es doch noch eine Chance, das ist unsere Verantwortung gegenüber den Menschen. Ich habe aber gleichzeitig gesagt, dass uns die *hard power* fehlt.

Und jetzt müssen wir mal sehen, ob wir bereit sind, militärische Maßnahmen dort zu ergreifen. Sind Sie bereit, die Soldaten Ihres Landes in den Häuserkampf nach Aleppo zu schicken? Nur wenn Sie das mit Ja beantworten, können Sie solche Fragen stellen. Das ist doch die Frage an jeden von uns, ob er das zu Hause erklären will, dass das gemacht wird. Aber ich hätte großen Gefallen daran, dass man, wenn man das noch machen könnte, die nicht radikalen Aufständischen mit Flugabwehrwaffen ausstatten könnte. Daran könnte ich Gefallen finden, wenn dies noch machbar ist.

Victor Boștinaru (S&D). – Madam President, as the UN Secretary-General was here yesterday, I would like to start by quoting from him. He has recently stated on Aleppo: ‘Imagine the destruction, people with no limbs – blown off, children in terrible pain with no relief, infected, suffering, dying, with nowhere to go and no end in sight. Imagine a slaughterhouse. This is worse. Even a slaughterhouse is more humane’. Tough words, but the most appropriate description of the carnage in Aleppo.

Aleppo reminds us of Coventry, Dresden, and Grozny, the last episode where Russia practised the complete destruction of a human community. As we speak, Assad and Russian forces are continuing and intensifying indiscriminate bombing. The brutal character of the war in Syria, in particular in Aleppo, and the use of the most ruthless practices, including the use of chemical weapons, incendiary and bunker bombs, cannot remain unnoticed, and I would say to my colleagues of other political groups: colleagues, silence can be seen today as complicity. We have to act. There is deliberate targeting of civilians, humanitarian workers and hospitals. The water supply has been cut off. These attacks are not only unacceptable, they are crimes in the spirit and the character of international law and of international humanitarian law, and we should treat them as such.

So, what to do? There are three issues. I welcome very much the action taken by the European Union and the humanitarian support to Aleppo. The second: I urge the High Representative to work with the UN to win a ceasefire and to allow the convoy of humanitarian aid to get into Aleppo; and thirdly: consider taking immediate sanctions against the governments committing and aiding to commit despicable crimes. One year ago I alerted this House that this could be a *Pax Russica*. Colleagues, here we are one year later.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Charles Tannock (ECR), *blue-card question*. – I have been debating on Syria for five years in this House and have changed my mind. It is clear now that we should have done an awful lot more at the beginning, but sadly that was not the case. Clearly, there is no good side in this horrible proxy civil war between Sunni and Syrian forces and war crimes have been committed on both sides, but Russia now takes the biscuit – it is beyond the pale, using bombings of aid convoys, hospitals, bunker-busting bombs on underground shelters against civilians. These are war crimes. Surely it is time to find ways to overcome the Russian veto in the Security Council by uniting for peace under Resolution 377. We cannot have Russia abuse its position in the Security Council to actually allow it to commit crimes and ...

(The President cut off the speaker)

Elnök asszony. – Elnök Úr, kérem, fejezze be! Úgy gondolom, hogy ez nem volt kérdés, ugye? Ez egy megjegyzés volt. Én nem hallottam ki kérdést belőle.

Charles Tannock (ECR), *blue-card question*. – The question is whether Mr Boştinaru agrees with me. I am asking what his thoughts are in using the Uniting for Peace 377 procedure in the General Assembly to overcome the Russian veto.

Victor Boştinaru (S&D), *blue-card answer*. – I think we should do. We should start thinking of building up political support for such an action, because if we let things continuously develop in this manner, it will be not only be too late, but there will be nobody surviving in Aleppo and there no possibility to win peace in Syria and stability in the Middle East. Europe cannot continue looking from its windows at what is happening in the Middle East.

Mark Demesmaeker (ECR). – Syrië is het falen van een staat, van de internationale gemeenschap, van de wereldleiders, van de mensheid.

Aleppo, een van de oudst permanent bewoonde plaatsen op onze planeet, ligt in puin. Beelden van lijkwaden en complete verwoesting. Weerzinwekkend. Het kleine jongetje Omran, een van de symbolen van de terreur, en de vele andere kinderen die elke avond opnieuw naar bed gaan zonder de garantie er morgenvroeg nog te zijn.

Het falen van de mensheid en iedereen is toeschouwer. De Verenigde Staten botsen met Rusland over het vermogen of het onvermogen om vrede te stichten. De Verenigde Naties slaken een zoveelste noodkreet. De NAVO spreekt harde taal. Het toont 's werelds radeloosheid over zoveel barbarij.

De Europese Unie mengt zich amper in dat debat. Overheerst de angst om te schofferen? Ontbreekt de visie? Ontbreekt de strategie? De 25 miljoen euro humanitaire noodhulp die de EU nu vrijmaakt en de humanitaire acties die ze voorbereidt, hoe lofwaardig en nodig ook, zijn slechts symbolisch want ze stoppen de razernij in de steden van Syrië niet. Ze roepen geen halt toe aan die immense vluchtelingenstroom in onze richting.

De Europese Unie heeft niettemin alle redenen om zich met sterke stem uit te spreken tegen de slachtpartij die Assad met de steun van Russische bommen onder het eigen volk aanricht. Ik steun daarom ook het initiatief van een groep Nederlandse academici die er recentelijk toe opriep de ernst van de misdaden tegen de menselijkheid te erkennen. Om regimes die medeplichtig zijn te sanctioneren en individuele verantwoordelijken ter verantwoording te roepen.

Marietje Schaake (ALDE). – Madam President, it is a crying shame that we stand here again today and that the killing of innocent people continues. The suffering is immense.

A small percentage of the total amount of the historically high numbers of refugees have reached Europe. While many speak of a crisis here and the impact on our societies and politics is clear and we pay a high bill for humanitarian aid, it is hard to understand why, even in the light of this immense crisis, we do not see a common position in the Council.

Especially now that US-Russian contacts are at an all-time low, we, the EU, must step up. While hospitals, schools and UN humanitarian convoys are bombed and starved, EU leadership to come to a negotiated peace is still lacking. The suffering and cynicism are unprecedented and we know who is responsible.

I call on you, the Member States, to adopt impactful sanctions on Russia for their bombardments of innocent people against the UN Security Council resolution. To Mr Obermayr, I would like to say that this is not a matter of bashing Russia; this is a matter of Russia bombing people, and we have to speak out. The UN Secretary-General has called Aleppo 'worse than a slaughterhouse'. Worse than a slaughterhouse! What happened to 'never again'?

The Council must also give Iran a clear choice. Stop helping Assad's killing machine or face the consequences. Today, the leaders of France, the UK, Italy, Germany and the US meet on Syria and Berlin, but we need a common position of 28 countries. The world knows, Mr Assad knows and Mr Putin knows that a divided Europe is a weak Europe. It must end. We must show leadership in the face of this extraordinary suffering, or we will pay the price.

(Applause)

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Afzal Khan (S&D), *blue-card question*. – 95% of the civilians that are being killed are being killed by the Syrian regime, aided and abetted by Iran and Syria. So would it not be appropriate that we should be asking for sanctions against all three?

Marietje Schaake (ALDE), *blue-card answer*. – Thank you for your question. I do not know whether you heard my statement clearly, but I called on EU sanctions, unity by the Member States for sanctions on Russia, and I also urged them to leverage their weight vis-à-vis Iran to force it to make a clear choice whether to stop the killing machine of Assad and their support thereof or face the consequences. I think my statement was clear, and it seems to be in line with what you are thinking, but we look forward to continuing this discussion. The most important thing is that the Council has to stop being divided, show leadership and adopt a common position.

Miguel Urbán Crespo (GUE/NGL). – Señora Presidenta, Señorías, ¿dónde ha estado Europa en las negociaciones entre Estados Unidos y Rusia? Muy sencillo, ausente, como la señora Mogherini. ¿Qué ha hecho por mejorar un acuerdo que era insuficiente? La efímera y fallida tregua es fruto de la falta de ambición y de voluntad política.

Es urgente un cese inmediato de los bombardeos y la apertura de corredores humanitarios permanentes. Hay que combatir definitivamente la gangrena del yihadismo. Pero salgamos del falso dilema de elección entre yihadismo, injerencias imperialistas o dictadores locales.

Es el pueblo sirio quien tiene que liderar su futuro y el papel de Europa debería ser apoyar y promocionar los procesos democráticos protagonizados por la sociedad civil siria, así como defender las experiencias de resistencia y democracia directa del pueblo kurdo en Rojava.

Finalmente, Europa no puede seguir levantando muros o pagando al gendarme turco para que controle nuestras fronteras, ni dejar de atender a sus deberes con los refugiados. Si seguimos haciendo eso, somos cómplices de sus muertes. Cómplices, eso es lo que somos.

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – Frau Präsidentin! Ban Ki-moon spricht von einem Schlachthaus, Ärzte ohne Grenzen von einer Todeszone, wenn sie die Lage in Syrien, in Aleppo beschreiben. Eine Flugverbotszone ist indes nicht in Aussicht, und nach dem Scheitern des jüngsten Waffenstillstands gibt es keine realistische Chance, dass das Morden in absehbarer Zeit ein Ende haben wird. Im Gegenteil: Alle bescheidenen Hoffnungen auf eine Waffenruhe sind zunichtegemacht worden. Unterdessen werden weiterhin Kriegsverbrechen oder Menschenrechtsverletzungen verübt, und keine der Konfliktparteien muss derzeit fürchten, dafür zur Rechenschaft gezogen zu werden. In den Gefängnissen der Regierung sowie in den Haftzentren der oppositionellen Milizen werden Häftlinge gequält, gefoltert und getötet.

Welche Handlungsoptionen hat die EU derzeit, abgesehen von humanitären Hilfsmaßnahmen und dem Ruf nach effektiven Friedensverhandlungen? Damit es wieder zu Verhandlungen kommt, sollte die EU sowohl diplomatischen als auch wirtschaftlichen Druck ausüben, insbesondere auf die wichtigsten Verbündeten des Assad-Regimes: Russland und Iran. Ebenso muss Druck auf die Staaten in der Region ausgeübt werden, die insbesondere islamistische bewaffnete Gruppen unterstützen. Das sind die Golfstaaten und die Türkei.

Solange es kein Ende der Gewalt gibt, muss aber auch die EU aufhören mit ihrer Abschottungspolitik an den Außengrenzen, die jene in den Tod treibt, die den Massakern der Assad-Schergen und dem Terror radikaler Islamisten entfliehen wollten. Nicht nur, weil wir das diesen Menschen schuldig sind – der Krieg in Syrien hat längst eine Dimension erreicht, in der er wesentlich auch die zukünftigen Entwicklungen in Europa mitbestimmt.

David Coburn (EFDD). – Madam President, we got rid of Saddam. We got rid of Gaddafi. Neither went particularly well, did it? Now you want to get rid of Assad. He may be unpalatable, but at least he ran a secular state protecting minorities, both religious and political. The EU seems to want to change this for an Islamic state. We have a common enemy with the Russians in the potential theocratic governments in the Middle East. We should work *with* the Russians, rather than *against* them, to combat the medieval religious anarchy ripping through the Middle East, forcing refugees across the Mediterranean, which in turn disrupts our cities with terrorism and spreads social problems throughout Europe. The EU should stop its absolutely ludicrous posturing and get behind NATO and the Great Powers. There are 400 000 dead in Syria; 11 million displaced; 10 000 refugees picked up in the last two days. Behave responsibly, for a change. Mogherini has zero power. Get behind the Great Powers and NATO, and stop posturing for political reasons.

Marie-Christine Arnautu (ENF). – Madame la Présidente, la ville d'Alep est coupée en deux depuis quatre ans et fait la une de l'actualité, mais malheureusement toujours à sens unique.

Chaque jour, à Alep-Est, plusieurs hôpitaux sont détruits. Le dernier médecin d'Alep a été tué, pour la vingtième fois, et les boulangeries sont la cible principale de l'aviation syrienne. Par contre, les obus qui pleuvent en permanence sur Alep-Ouest – qui est peuplée, je vous le rappelle, de plus de 1,5 million d'habitants, contre 200 000 personnes à l'est – tombent dans l'indifférence générale. Le petit Arman (12 ans), la jeune chanteuse Zila ou la championne nationale de natation Mireille ont tous été tués par ces obus au nom de la démocratie à la mode américaine. Une vie aurait-elle alors moins de valeur à l'est ou à l'ouest, selon que l'on est du bon ou du mauvais côté de la ligne du front?

Depuis quelques semaines, l'armée arabe syrienne semble en mesure de pouvoir libérer Alep-Est de l'emprise des groupes terroristes islamistes. Alors, il n'est pas trop tard pour changer notre position et nous joindre, enfin, à ceux qui luttent vraiment au quotidien contre la terreur exercée par les djihadistes.

(L'oratrice accepte de répondre à une question «carton bleu» (article 162, paragraphe 8, du règlement)

Cristian Dan Preda (PPE), question «carton bleu». – Madame Arnautu, j'aimerais savoir si votre parti a déjà obtenu le deuxième emprunt des banques russes?

Marie-Christine Arnautu (ENF). – Monsieur Preda, je pensais quand même que le débat avait un peu plus de hauteur que votre question, que je trouve parfaitement stupide et déplacée. Par conséquent, je n'y répondrai pas et je trouve d'ailleurs qu'elle est assez offensante au regard de la situation et du sujet que nous traitons aujourd'hui.

Udo Voigt (NI). – Frau Präsidentin! Ich frage mich wirklich, wenn ich heute die Debatte verfolge, wo ich bin. Sie sind doch alle intelligente Menschen und sollten eigentlich in der Lage sein, beide Seiten zu hören. Stattdessen höre ich hier Atlantiker, höre ich wieder den Kalten Krieg, wie sie insbesondere von der EVP kommen – von Herrn Preda, Herrn Brok. Was haben wir denn heute gehört? Herr Brok möchte sogar Flugabwehrwaffen an die Terroristen geben. Da muss man sich eigentlich einmal fragen, was das bedeutet: Fliegerfäuste. Fliegerfäuste sind bis jetzt immer international geächtet, niemals an Terroristen weitergegeben worden, weil man damit auch jedes zivile Flugzeug in Paris, in München oder in Brüssel abschießen kann. Eine solche Freigabe der Waffe für die Leute, die man nicht kontrollieren kann: unmöglich! Es gibt ja längst keine moderaten Rebellen mehr.

Ich bin zweimal in Syrien gewesen – das letzte Mal in diesem Jahr –, und ich habe mich davon überzeugt, dass die Führung dort längst von der Al-Nusra-Front übernommen worden ist, von den Dschihadisten. Und solchen Killern wollen Sie die Waffe geben? Versuchen Sie doch mal, sich objektiv zu informieren, und halten Sie einmal fest, dass man nicht allem Glauben schenkt, was die Vereinigten Staaten von Amerika uns erzählen. Denn die haben auch im Irakkrieg davon berichtet, gewaltige Massenvernichtungswaffen seien da. Sie haben eine zivile Firma – eine Werbefirma – damit beauftragt, Kriegslügen herzustellen.

Warum glauben Sie denn alles, was die Amerikaner sagen, und lehnen eine objektive Berichterstattung von den Russen ab? Fördern Sie nicht länger die internationale Völkermordzentrale der USA!

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora Presidenta, gracias, señor Ministro, por la información que nos ha facilitado sobre la situación en Siria, incluyendo sus esfuerzos estos días en materia de ayuda humanitaria para Alepo.

Efectivamente, la situación allí es especialmente grave. Se trata de la segunda ciudad del país. Los ataques indiscriminados lanzados por las fuerzas del régimen sirio, con apoyo aéreo ruso, están produciendo numerosas víctimas civiles, incluido un elevadísimo número de niños. Estamos, como ya se ha dicho, ante una auténtica catástrofe humanitaria, donde ni siquiera los hospitales se están respetando.

La necesaria solución política para el conflicto no avanza. Ni siquiera lo hace la concertación ruso-americana, que había conseguido algunas treguas efímeras hace unos meses. Señorías, son ya más de cinco años de conflicto y de guerra. Son muchas las muertes, la destrucción, el sufrimiento, muchos los desplazados y los refugiados. Estamos en un conflicto, además, tan encarnizado como complejo, pues en la guerra en Siria, además de la presencia de Dáesh y otros grupos terroristas, se entrecruzan varias líneas de enfrentamiento; por ejemplo, chiíes contra suníes, Irán contra Arabia Saudí, laicistas contra radicales islámicos, y un largo etcétera.

En esta situación tan compleja, con divergencias tan profundas, es escaso el margen que se ha dejado a la diplomacia internacional. El régimen de Damasco y sus aliados parece que ahora optan por la solución militar, como ayer denunciaba Kerry en Bruselas.

Las Naciones Unidas deben redoblar sus esfuerzos para encontrar una solución política y en primerísimo lugar un alto el fuego. Los miembros permanentes del Consejo tienen una especial responsabilidad, en particular Rusia, que desde hace doce meses desempeña un papel militar clave.

Señor representante del Consejo, yo le animo a usted y a la señora Mogherini a continuar sus esfuerzos en materia de ayuda humanitaria. También es necesario proseguir un intenso diálogo con los actores internacionales más involucrados en el conflicto, incluidos los regionales, y ayudar a las Naciones Unidas en sus esfuerzos de paz.

Estos días, en el Consejo de Seguridad, Francia y España están elaborando un proyecto de resolución reclamando un alto el fuego inmediato, con un mecanismo internacional de supervisión. El alto el fuego es la mayor de las urgencias para Alepo, tan atormentada por los bombardeos de las últimas semanas. Todos debemos ayudar con ese objetivo.

Elena Valenciano (S&D). – Señora Presidenta, a pesar de que existen motivos más que suficientes y fundados para que Estados Unidos, el Reino Unido y Francia se levantaran del Consejo de Seguridad, lo cierto es que en Siria solo cabe una salida negociada por las partes. Y es más urgente que nunca.

El bombardeo sobre Alepo entrará en la historia por la misma vergonzosa puerta por la que entraron Dresde, Guernica o Sarajevo. En Siria, junto con las bombas antibúnker han estallado todas las reglas del sistema internacional y del Derecho internacional humanitario.

Es bastante claro: ¡hay que bajar las armas! ¡Hay que detener los aviones! Excepto aquellos que sean capaces de llevar ayuda humanitaria a la población asediada. Hay que abrir corredores humanitarios, y, en eso por lo menos, la Unión Europea debería ser eficaz. Hay que negociar, a pesar de que seguramente estamos en un escenario de crímenes contra la humanidad.

Está claro que Rusia está dispuesta a que se cumpla la agenda militar de Al-Asad, pero también es cierto que Estados Unidos debe ser consciente de que es imposible un orden en esa región del mundo que no sea aquel basado en una paz permanente y sólida.

La Unión Europea debe seguir apoyando, sí, los esfuerzos de Naciones Unidas, e involucrarse de manera muchísimo más decidida, porque solo hay un atisbo de esperanza, solo uno, que es volver a negociar y, desde luego, ayudar a la población civil que se desangra todos los días en Alepo.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Pani Przewodnicząca! Szanowni Państwo! Dwanaście dni temu wróciłem z państwa, które jest sąsiadem Syrii – z Jordanii. Odwiedzałem tam obozy dla syryjskich uchodźców. I dobrze świadczy o Parlamencie Europejskim, że nie tylko wysyła tam misję, ale w ciągu tej sesji mamy drugą debatę o Syrii, bo przecież mówiliśmy o edukacji w Syrii. Unia Europejska, my, dajemy tam duże pieniądze. I tym się różnimy od Rosji, która Syrii funduje bomby. My dajemy tam pieniądze dla uchodźców syryjskich. To naprawdę ważna różnica. To po pierwsze.

A po drugie, proszę państwa, historia się powtarza nie tylko farsą. Przypomnijmy, co się działo po 11 września 2001 r. po atakach na World Trade Center, gdy Rosja usiłowała przedstawić siebie Zachodowi jako sojusznika w walce z islamistami. To jest ten sam scenariusz. Nie dajmy się nabrać. Oni traktują tę sprawę absolutnie instrumentalnie. Jeszcze niedawno przyjmowali u siebie Hamas na Kremlu. Apeluję tutaj naprawdę o rozagę i trzeźwość.

(A vitát felfüggesztik)

13. Komunikat Przewodniczącego

Elnök asszony. – Képviselőtársaim, engedjenek meg egy elnöki közbevetést. Akik itt voltak az ülés kezdetén, részesei voltak annak, hogy elfogadtuk a tegnapi jegyzőkönyvet, illetve részesei voltak annak, hogy Saudargas képviselő úr a Néppárt részéről egy megjegyzést fűzött, egy észrevételt ehhez a jegyzőkönyvhöz. Kollégáim ezt egyeztetették, és a szolgálatok arra a következtetésre jutottak, hogy ez a megjegyzés a hétfői jegyzőkönyvhöz kapcsolódik és nem a tegnapihoz, és ez már figyelembe lett véve a jegyzőkönyvben. Úgyhogy mindezen megjegyzések alapján, ha nincs további észrevétel ehhez, akkor a tegnapi jegyzőkönyvet elfogadottnak tekintem.

14. Situacja w Syrii (ciąg dalszy debaty)

Elnök asszony. – Most pedig folytatjuk a vitát a Bizottság alelnökének és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének nyilatkozatáról [2016/2894(RSP)].

Pavel Telička (ALDE). – Madam President, Mr Korčok, as regards Mr Putin, this is a question of a cult of power. This is what you will be told by the Russian opposition – what remains of it – whether it is left, centre or right. This is what you will hear. It was about Georgia, then it was Donbas, Crimea. It is Syria today, and we can speculate on what it is going to be tomorrow. All that is an instrument, an instrument for the recovery of Russia and of Putin. It is an instrument of domestic politics. It is an instrument for increasing influence, and it is an instrument for dividing the European Union and separating us from our allies.

This is what it is about. Mr Korčok, if you have a debate in the European Council, two out of the three main issues are related. Migration, where we are heavily affected. Of course what we are seeing today is again intentional. This is intentional because this will produce further migration, which will of course primarily affect Europe.

The second issue is the strategy on Russia. What we will also expect is that in this framework, we will see at least the basic points of a strategy on Syria. It is badly needed. If that does not come out of the European Council, then I am afraid this is a failure. And what is it about? Well, we should be at the table. You have said yourself, we are the biggest donor. It is high time that we are a part of the negotiations around the main table and that we really have the hard force. That is another important question: unless we really address the question of our military capacities, integrated ones, we will never be partners.

The final two remarks. A no-fly zone for sure. Sanctions, as has been said, not just against Russia, but also against those that are an active part of that conflict. Finally, as I have said, we need to build our own capacities, our own capabilities, our own abilities, including political and defence.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

James Carver (EFDD), *blue-card question*. – You call for greater military powers for the European Union. Don't you just realise that all you are doing is actually further complicating this tangled web, and don't the various different political common interests and foreign policy interests within Syria from very different actors just further complicate the situation?

Pavel Telička (ALDE), *blue-card answer*. – No, I do not see any association and connection at all with complicating the situation. I fully respect that you are on the way out from the EU. I respect that you do not see any need or prospect for the defence capabilities of the European Union. I fully respect that, but it goes without saying that, without those capabilities, we will not be in a position to really tackle the core of the problem. I have not heard from either you or your colleagues about Russia's inhumanity.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL). – Señora Presidenta: una terrible foto de niños y niñas asesinadas en Yemen. Casi nunca se habla de ello ni aquí, ni en la gran prensa: fósforo blanco, bombas de racimo; pero claro, son los amigos saudíes.

Nos preocupa, o todo el mundo dice que le preocupa, lo que pasa en Siria, pero a algunos les preocupa después de decir que Al-Nusra, es decir Al-Qaeda, lo estaba haciendo bien en Siria, o después de entrenar, financiar y tolerar grupos terroristas que actúan en Siria pero en Europa también.

Estamos inmersos en una campaña de propaganda unidireccional que nos presenta un único culpable, pero que culpa siempre a las víctimas civiles de los amigos, todo para no señalar que el fracaso de la última tregua fue causa del bombardeo de Estados Unidos sobre posiciones del ejército sirio en Deir ez-Zor, por el ataque a los corredores humanitarios por esas organizaciones terroristas, o el secuestro de población civil para ser escudos humanos, por esas mismas organizaciones terroristas.

Hay que exigir que Estados Unidos retome la colaboración con Rusia y que se propicie un alto el fuego inmediato y una mesa con todos los actores políticos no terroristas.

James Carver (EFDD). – Madam President, Turkey's intervention in this increasingly complicated war is at the same time both welcome and dangerous and not all as it seems. Kobani became a recognised symbol of resistance, with brave Kurdish forces drawing a line and pushing Islamic states away from the Turkish border, thus creating a zone of relative safety. As we know, their endeavours were repaid with Turkish bombing raids and armoured convoys. Now we have a key ally fighting Western-backed Kurdish groups and moderate opposition militias using the fight against Islamic State as a smokescreen to spread its military campaign against the Kurds into Syria. Then there are the traditional Russian and Middle Eastern foreign policy interests to consider. Peace cannot be secured and the inhumane actions dealt with until this illogical web of alliances is properly untangled for the benefit of humanity as a whole. The longer we take, the more the Syrian people suffer.

Franz Obermayr (ENF). – Frau Präsidentin! Dem fanatischen transatlantischen Kollegen Brok und seinen Freunden ins Stammbuch: Ich lehne jeden militärischen Terror gegen Zivilbevölkerung, gegen UNO-Einrichtungen – was auch immer – konsequent ab. Ob das jetzt von Russen, Amerikanern, Deutschen oder Italienern kommt – ich lehne so etwas ab und verurteile das, im Unterschied zu denen, die offensichtlich ignorieren, dass es hier sehr unrühmliche Vorgänge gibt – von der Türkei, von Saudi-Arabien, von Amerika –, die hier offensichtlich nicht angesprochen werden dürfen. Und ich werde sie ansprechen.

Zum Beispiel die Türkei: Die Türkei marschiert völkerrechtswidrig ein in Syrien, um dort Stabilität herzustellen, um mit der Aktion Euphrates Shield die Bevölkerung zu schützen. Das ist doch ein klarer Wahnsinn, wenn man das ignoriert, nur weil es ein NATO-Partner von Deutschland ist. Offensichtlich ist hier Narrenfreiheit gegeben. Dass die Türkei mit dem IS jahrelang gute Geschäfte macht, das vergisst man heute offensichtlich. Herr Kollege, Sie haben nicht einmal aufgepasst vorher, also sind Sie jetzt auch ruhig.

Ich will nur eines vorschlagen: Schauen wir überall dorthin, wo etwas passiert! Seien wir nicht auf dem linken Auge blind! Dann wird Europa wirklich wieder zu Stärke kommen und ernst genommen werden, wenn wir auch dementsprechend geschlossen auftreten und uns kümmern, dass nicht rund um uns die Staaten in Flammen aufgehen.

Zoltán Balczó (NI). – Elnök Asszony! Az Európai Unió feladata az azonnali humanitárius segítségnyújtáson túl a politikai megoldásban való határozott közreműködés. Ahogy Korčok főképviselő-helyettes úr mondta, itt senki sem fehér vagy fekete szereplő. Ezért kell közvetíteni a regionális szereplők – Törökország, Irán és Szaúd-Arábia – között és a globális szereplők – az USA és Oroszország – között. Az azonban nem megoldás, amit a Néppárt vezérszónoka mondott: az az EU feladata, hogy az USA-val együttműködve fellépjen Oroszországgal szemben. Nos, az Európai Unió megfogalmazta, milyen módon akar a globális ügyekben meghatározó szereplő lenni. Ez nem oldható meg úgy, hogy egyetlen feladatot tűz ki, hogy az Európai Unió az Egyesült Államok segédcsapataként működjön.

David McAllister (PPE). – Frau Präsidentin, meine sehr geehrten Damen und Herren! So wie vielen anderen Kollegen fällt es auch mir sehr schwer, die Lage in Aleppo in Worte zu fassen. Ban Ki-moon, das haben wir heute mehrfach gehört, bezeichnet das, was passiert, als Kriegsverbrechen. Der VN-Gesandte für Syrien, Staffan de Mistura, bezeichnet die Lage in der Stadt, als die schlimmste humanitäre Tragödie seit dem Zweiten Weltkrieg. Und der VN-Nothilfe Koordinator Stephen O'Brien erklärt die tagtägliche Wirklichkeit mit den Worten: „Blutbad, Schlachtereier, Greuel“.

Und so wie Vorredner – vom größten Teil des Hauses – das auch angesprochen haben: Russland hat immer wieder behauptet, eine politische Lösung für Syrien anzustreben. Diesen Worten hat Moskau bislang keine Taten folgen lassen, im Gegenteil: Weder medizinische Einrichtungen noch humanitäre Hilfsleistungen werden verschont. Ich finde das russische Verhalten empörend. Es ist menschenverachtend, und ich habe kein Verständnis dafür, dass es vom rechten Rand dieses Hauses dafür auch noch Ansätze von Verständnis gibt.

Es ist ein richtiges Signal, dass die Entschließung unseres Parlaments die wichtige Arbeit der internationalen Unterstützerguppe für Syrien und die Arbeit des VN-Gesandten unterstützt. Dieser Konflikt kann nur politisch gelöst werden. Deshalb müssen alle Parteien wieder an den Tisch zurückkehren und die Verhandlungen im Rahmen der Unterstützerguppe fortführen. Eine Waffenruhe, um die Zivilbevölkerung mit dem Nötigsten zu versorgen, muss dabei das kurzfristige Ziel sein. Die Europäische Union könnte und sollte in diesen Verhandlungen eine wichtige Vermittlerrolle einnehmen. Dafür brauchen wir dringend europäische Geschlossenheit und Entschlossenheit. Das Thema muss auf die Tagesordnung der Gremien.

Josef Weidenholzer (S&D). – Frau Präsidentin! Schon lange geht es nicht mehr um die Anliegen, die am Beginn dieses Konfliktes standen: Freiheit und Demokratie und ein brutales Regime, das um sein Überleben gekämpft hat. Syrien ist Schauplatz von Stellvertreterkriegen und der Durchsetzung von geopolitischen Interessen. Es geht um ganz Existenzielles: Es geht um den Überlebenskampf unserer Zivilisation. Der brutale Terror von Da'esh verbreitet Schrecken und Angst, die systematische Aushungerung von Städten wie Madaya erinnert an das Mittelalter, und die anhaltende Bombardierung von Aleppo liefert uns unvorstellbare Bilder der Zerstörung. Die Auswirkungen dieses Krieges sind schon längst nicht mehr auf Syrien beschränkbar, die vielen Flüchtlinge erinnern uns täglich an diesen Konflikt.

Es ist im Interesse Europas, diesen Albtraum zu beenden. Dafür ist es notwendig, dass die Mitgliedstaaten der Hohen Vertreterin endlich ein klares Mandat geben und nicht ihre einzelnen Interessen verfolgen. Europa muss mit einer Stimme sprechen, bestimmt und unzweideutig, und es muss die Sprache der Humanität wählen, so wie es Mogherini und Stylianides mit ihrer humanitären Initiative für Aleppo vorbereitet haben.

Diese Initiative darf aber nicht auf Aleppo beschränkt bleiben. Es müssen auch jene Städte versorgt werden, die nach wie vor ausgehungert werden. Und wir müssen humanitäre Korridore schaffen, damit die Verletzten und Schutzbedürftigen direkt aus den bedrohten Gebieten evakuiert werden können. Und schließlich sollten wir auch jene Regionen im Norden Syriens und Rodschawa unterstützen, die sich unter großen Opfern selbst von Da'esh befreit haben, wo die Menschen zurückkehren wollen und sich jetzt von uns im Stich gelassen fühlen.

Ангел Джамбазки (ECR). – Съвсем очевидно от конфликта в Сирия страдат на първо място гражданите на тази държава и на второ място нациите в Европейския съюз, потърпевши от безпрецедентната мигрантска вълна, породена от тази война. Но сякаш никой в залата не порицава сериозно престъпното поведение на още две държави освен споменатите, които са замесени в този конфликт, а именно Саудитска Арабия и Турция. За тези, които не знаят, да напомня или да кажа, двата диктаторски режима в Рияд и Анкара участват пряко във военните престъпления в Сирия – чрез военна окупация и инвазия и чрез подкрепата на човеконенавистни варварски групировки, терористични организации като Ислямска държава и ан Нусра.

Колеги, тежкото лицемерие е някой да се прави на загрижен за жертвите от войната, а да продължава да продава оръжие на Рияд и да плаща подкупи и откупи на Анкара. Едностранчивостта, пропагандата са пагубни за разбирането на тази война и за намирането на вярното решение. Крайно време е всеки в тази зала да разбере, че нито турските, нито саудитските, нито руските интереси в Сирия не са интересите нито на сирийските граждани, нито на тези на гражданите на Европейския съюз.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – Frau Präsidentin! Zu Beginn des Konflikts hat der damalige deutsche Verteidigungsminister Thomas de Maizière erklärt: Da halten wir uns raus, da tun wir nichts, es könnte ja sonst einen Flächenbrand geben, wenn wir Europäer uns da engagieren. Den Flächenbrand haben wir jetzt: Die Türkei, Russland, verschiedene europäische Länder, der Iran, Saudi-Arabien – alle sind involviert in diesem Konflikt. Und dieser Konflikt ist inzwischen die größte humanitäre Katastrophe seit Langem.

Wir stehen als Europäerinnen und Europäer machtlos davor, Amerikaner und Russen verhandeln über unseren Kopf hinweg. Wir haben die Lösung an die Vereinten Nationen delegiert. Herr de Mistura ist ein hervorragender Mann, aber wo ist Europa? Abwesend, vollkommen abwesend! Und deswegen kann ich nur unterstützen, was hier gesagt worden ist: Es kann so nicht weitergehen. Wir brauchen eine außenpolitische europäische Fähigkeit inklusive einer verteidigungspolitischen Komponente. Wir brauchen eine Flugverbotszone für Aleppo. Es braucht humanitäre Korridore, und es braucht eine politische Lösung, an der Europa unter Leitung von Frau Mogherini ernsthaft mitarbeitet.

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Arne Gericke (ECR), Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Herr Lambsdorff, wir haben doch soeben gehört, dass Europa zu den größten Waffenlieferanten der Welt gehört. „Wir halten uns raus“ – bezeichnen Sie das wirklich als Heraushalten, wenn man als Hauptwaffenlieferant im Grunde doch ganz aktiv mitbeteiligt ist?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE), Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“. – Ach, Herr Gericke, ich kenne Sie eigentlich als einen ernsthafteren Debattenpartner. Die Waffen der syrischen Armee kommen überwiegend aus Russland. An den Iran haben wir auch nichts geliefert. Die Amerikaner rüsten sich selber aus. Die englischen und französischen Einsätze dort werden mit eigenem Gerät geflogen. Diese Frage spielt hier wirklich überhaupt keine Rolle.

Mike Hookem (EFDD). – Madam President, the war in Syria has raged for over five years now, but despite being an evident threat to European security, it would seem the EU is determined to continue flip-flopping on this issue. There is no better example of this than the recent multi-billion-euro deal approved by the EU to supply Iran Air with up to 118 modern Airbus commercial aircraft. This is an airline associated with accusations of making over 200 flights this year alone to bring military communications equipment, strategic arms and military personnel to supply and support Hezbollah and the Assad regime, both of which are sanctioned by the EU.

We are now in a position where European-built aircraft could be used to supply arms and equipment to forces ranged against NATO. That is why I am today calling for the UK intervention in Syria to stop. The EU is simply out of its depth in dealing with this crisis in Syria, despite wanting ever greater involvement. It is time to learn the lessons of Afghanistan, Iraq and Libya, and allow better-qualified actors to solve this most complex of problems.

Jean-Luc Schaffhauser (ENF). – Madame la Présidente, M. Weber se préoccupait ce matin de la Syrie. Il parlait contre la Russie et évoquait son intervention en Syrie au nom des Américains. Il ne parlait pas au nom des Français ou des Italiens de son groupe, plus nuancés, mais au nom des députés allemands soumis aux intérêts des États-Unis. Il ne parlait pas au nom du peuple syrien et des chrétiens d'Alep encerclés par Al-Qaïda, actuellement délivrés par les forces légitimes de Syrie, et du seul pays qui intervient légalement dans ce pays.

Qu'il écoute l'évêque d'Alep, lui qui se prétend chrétien-social. Monsieur Weber, vous êtes-vous préoccupé des sanctions contre la Syrie, qui font augmenter le prix du blé de 300 % et celui du riz de 650 %, et du système de santé détruit par ces sanctions? Les chrétiens d'Orient vous le rappelleront: il faut libérer Alep assiégée par Daech et Al-Qaïda à l'est, c'est ce que font la Syrie et les alliés de la Syrie.

PRESIDENZA DELL'ON. DAVID-MARIA SASSOLI

Vicepresidente

Aymeric Chauprade (NI). – Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, la situation humanitaire en Syrie est dramatique à Alep, mais aussi dans d'autres parties du territoire.

Mon intention n'est pas, ici, comme le font certains, de jeter un regard hémiplegique sur l'histoire, de ne voir que les crimes des uns et pas ceux des autres. Aucun des crimes de civils n'est excusable, d'où qu'il vienne, mais qui pourrait affirmer sérieusement que les bombardements des uns seraient moins destructeurs que ceux des autres?

Pour arrêter ces crimes, il faut commencer par faire un bon diagnostic. Que se passe-t-il en Syrie depuis 2011? La vérité, c'est que la Syrie est un front majeur du djihad sunnite. C'est l'islam radical sunnite qui détruit ce pays, et qui le fait non seulement avec le soutien des monarchies sunnites du golfe, mais aussi à cause de nos propres erreurs de politique étrangère. Nous répétons, en effet, en Syrie l'erreur commise en Libye. Nous ne voulons pas voir que laisser le djihad sunnite détruire ce régime autoritaire, c'est le laisser détruire l'État-nation et que, sans l'État-nation, il n'y a plus que le chaos.

Le grand paradoxe du monde occidental, c'est que sa politique soutient au Moyen-Orient l'ennemi qu'il prétend combattre en Europe et qui le frappe par le terrorisme. Combattre le terrorisme islamique implique de former une grande coalition des civilisations, ce qui implique de travailler avec des gens qui n'ont ni nos valeurs, ni nos méthodes.

La *realpolitik* n'est pas une défaite, Mesdames et Messieurs, elle est une victoire de l'intelligence, la seule qui pourra produire la défaite du totalitarisme islamique.

Андрей Ковачев (PPE). – Така е, г-н Министър, както казахте в началото, Сирия е най-голямата хуманитарна катастрофа на нашето време и тя се влошава. За съжаление Европейският съюз, г-н Министър, няма план какво да прави, за да спрем насилието. Жалко е тук, че чуваме от крайната левица и крайната десница гласа на една от страните, които са виновни за катастрофата.

Предоставянето на хуманитарна помощ е нужно, но не е достатъчно. Европейският съюз трябва да има авторитетът и силата да налагат заедно с нашите партньори план за мир и край на варварството. Сирийските граждани трябва да получат надежда за бъдещето, за един възможен живот след тази ужасна война в Сирия.

Докато не намерим начин за предотвратяване на причините за миграционния натиск в Сирия, ще продължи и натискът на нашите външни граници. Европа трябва да говори с единен глас и този глас трябва да бъде чул.

Кризата в Сирия, както и тероризмът, не остават затворени в съответните граници. Следователно, за да е успешно справянето с тези предизвикателства, се нуждаем от обща европейска архитектура по сигурност и отбрана, която да допълва ангажимента ни към НАТО и една общоевропейска обмяна на разузнавателна информация. Мнозинството европейски граждани желаят това да бъде политика на Европейския съюз в областта на сигурността и отбраната, повече споделен отбранителен капацитет, съвместни проекти, съвместно въоръжение и обучение на военнорслужещи, европейски мироопазващи мисии, обща шаб-квартира и европейски сили.

Заедно с това е нужна и обща миграционна политика и ревизия на Дъблинския регламент, който не отговаря на съвременната миграционна динамика. Решението за справяне с миграционната криза трябва да се вземе в дух на осъзната отговорност и единство. Солидарността е двупосочна улица. Не може само страните на външната граници на Европейския съюз да поемат тежестта от безпрецедентните по размер миграционни потоци.

Gilles Pargneaux (S&D). – Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, oui, aujourd'hui, la ville d'Alep, c'est l'enfer, l'enfer sur terre. Hôpitaux, écoles, camps de réfugiés, femmes, hommes, enfants, rien ni personne n'est épargné par le déluge de feu que le régime abat sur cette ville.

Face à cette violence et à ces massacres, nous devons malheureusement encore l'affirmer: la solution armée est une chimère. Entre les forces pro-Assad, les mouvements rebelles, les groupuscules affiliés à Al-Qaida comme le Front Al-Nosra, les Kurdes, Daech ou encore la présence à peine voilée des Iraniens et des milices du Hezbollah, qui peut encore croire qu'une solution unilatérale est possible?

Désormais, l'urgence est d'apporter un soutien humanitaire à Alep. Mme Federica Mogherini a décidé de proposer de mobiliser 25 millions d'euros.

Ensuite, la perspective, c'est la sortie du tête-à-tête stérile entre les États-Unis et la Russie. À cet égard, l'Europe a son rôle à jouer: nous avons été les moteurs dans le rétablissement des relations avec l'Iran, aussi servons-nous de ce canal de discussion pour mettre la pression sur un acteur clé du terrain syrien.

Mirosław Piotrowski (ECR). – Dzisiaj Parlament nasz dyskutuje, a jutro przyjmie rezolucję w sprawie eskalacji konfliktu w Syrii, szczególnie w Aleppo. W przygotowanej rezolucji stwierdzamy, że Unia Europejska jest jednym z największych dawców pomocy humanitarnej dla ludzi uciekających przed przemocą i zniszczeniem. Uważam, że pomoc ta nie tylko powinna nadal tam płynąć, ale zostać zwiększona. Rządy krajów Europy Środkowo-Wschodniej, przede wszystkim rząd Polski, zapowiedziały jeszcze mocniejsze zaangażowanie w ramach proponowanej elastycznej solidarności. W punkcie trzecim naszej rezolucji wzywamy wszystkie strony konfliktu do zaprzestania ataków na bezbronną ludność cywilną i infrastrukturę. Dlatego musimy jeszcze bardziej, realnie wspierać wysiłki ONZ w tym zakresie.

Marielle de Sarnez (ALDE). – Monsieur le Président, tout le monde l'a dit, c'est une tragédie humanitaire absolument sans précédent qui se déroule à Alep, pour les centaines de milliers d'habitants qui vivent sous les bombes, dans l'ensemble du pays, pour les millions de personnes déplacées, pour les millions de personnes affamées, c'est l'enfer, quelquefois, comme Gilles Pargneaux l'a dit aussi, pour les réfugiés qui fuient la Syrie.

Cette situation ne peut pas durer. Je ne crois pas que le tête-à-tête américano-russe pourra avoir la clé de tout cela. On l'a bien vu, le rôle de Poutine est dans la stratégie. Il veut au fond vaincre le régime, avancer sur place avant n'importe quelle négociation de paix. Nous ne pouvons pas laisser faire cela. C'est pourquoi je vous dis qu'il y a une seule puissance que nous n'entendons pas suffisamment, et qui n'est pas dans le jeu, c'est l'Europe. Décidons d'exister, décidons de parler d'une seule voix!

Tout ceci se passe à nos portes. C'est à nous maintenant d'agir, d'avoir une vision, d'avoir une perspective, de reprendre langue avec l'ensemble des puissances régionales, à savoir la Turquie, l'Iran, l'Arabie saoudite pour essayer, enfin, de trouver une issue politique à cette crise majeure.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, che dire di più. Io per la verità oggi ho sentito parecchia ipocrisia da parte del Consiglio, che dovrebbe sapere che nel quadro geopolitico odierno c'è una regola fondamentale: i vuoti si creano e vengono riempiti, o lo facciamo noi o lo fanno altri. Se nella vicenda siriana l'Europa non è in grado di esercitare il proprio protagonismo, lo fanno altri, come lo stanno facendo la Russia e gli Stati Uniti. E se questo avviene a noi rimane solo un ruolo, che è quello di spettatori, capaci di guardare la partita siriana sugli spalti, come abbiamo visto, dividendosi fra tifoserie. Io vorrei che il Consiglio si interrogasse su questo. Ma da quello che ho

ascoltato oggi non sembra sia in grado di farlo. Noi non stiamo facendo quanto è necessario e sarebbe invece nostro dovere fare. Questa nostra assenza peserà come un macigno sulla nostra coscienza, peserà su una classe dirigente europea che potrà avere un posto assicurato solo all'inferno.

Jan Zahradil (ECR). – Pane předsedající, Sýrie se už dávno stala geopolitickým bojištěm mezi západem a anti západní koalicí, kterou nejlépe reprezentuje Rusko a Írán. Asadův režim, to je následník v podstatě socialistického režimu implantovaného do oblasti bývalým Sovětským svazem a také klan Asadů byl nejuvěrnějším spojencem Sovětského svazu. Proto také Rusko ten režim tak drží. Nicméně máme tady ještě tak zvaný Islámský stát jako doslova anti civilizační hnutí a máme tady také protiasadovskou opozici, která bohužel se mnohdy skládá z radikálů, kteří se příliš neliší od fanatiků typu Islámského státu nebo al-Káidy nebo Tálibánu, a naším úkolem je stanovit si posloupnost kroků, které chceme dosáhnout, to znamená jak porážka Islámského státu, tak nedovolit Rusku, aby se stalo geopolitickým hegemonem v oblasti, tak nepřipustit radikální islamizaci země. V tom jsme zatím mnoho nepokročili a tyto priority jsme si nedokázali správně vyhodnotit.

Sandra Kalniete (PPE). – Mr President, the brutal crimes of the Assad-Putin regime against the civilian population of Syria are abominable. Erasing Aleppo from the surface of the earth and the indiscriminate aerial bombing of thousands of civilians is absolutely intolerable. There is no doubt about Russia's core responsibility for these criminal actions. Therefore, the question of lifting any European sanctions against Russia should be off the table. Just the opposite, these crimes warrant more measures at the EU level, targeted at individuals and entities enabling the crimes against the Syrian people.

I am sure that Russian intelligence chiefs, whom some colleagues wanted to take off the EU sanctions list a few months ago, are among them. Like it or not, sanctions are one of the very few instruments the EU has in this situation. We do not have either the military capability, or the political will, to seriously project power which would help to stabilise Syria. Our levers are economic and legal, so we should use them. Make no mistake, the reason for Russia's intervention in Syria is obvious.

Europe has become a target of a weapon of mass migration. Bombing hospitals and marketplaces drives people out of Syria and creates more waves of refugees. Putin knows too well that sooner rather than later these refugees will undermine stability within our societies. His main target has been, and remains, us, the West – our values, our institutions. It is now up to us to be resilient and respond to this challenge.

Arne Lietz (S&D). – Herr Präsident! Ich verurteile auf das Schärfste die bewusste Verletzung des humanitären Völkerrechts durch Assad und seine Verbündeten, insbesondere – wie so oft heute schon genannt – durch Russland. Es ist ein Kriegsverbrechen, Krankenhäuser und andere zivile Einrichtungen bewusst zu bombardieren, wie wir es in den letzten Tagen erlebt haben. Dennoch müssen die Gesprächskanäle offen bleiben, denn ohne Russland wird es keine politische Lösung geben.

Aber ich sehe hier insbesondere, die EU-Mitgliedstaaten in der Pflicht, endlich zu einer gemeinsamen Position und Strategie zum Umgang mit allen zentralen Konfliktparteien im Syrien Konflikt zu kommen. Dazu gehören auch der Iran, Saudi-Arabien, die Türkei, die verschiedenen Rebellengruppen und Da'esh. Nur wenn wir zu einer gemeinsamen EU-Strategie finden, kann Federica Mogherini für die EU eine konstruktive, diplomatische Rolle einnehmen, wie sie es erfolgreich bei den Iran-Verhandlungen gezeigt hat.

Aber die EU muss auch kurzfristig handeln. Ich begrüße daher ausdrücklich die humanitäre Initiative der Hohen Vertreterin und des Kommissars für humanitäre Hilfe durch die 130 000 Syrerinnen und Syrer mit Hilfeleistungen versorgt werden sollen.

Branislav Škripek (ECR). – Mr President, the situation in Western and Southern Syria is breaking down. It should be in the highest interest of the EU to help and stabilise Northern and Eastern Syria, alongside the efforts of the US and France in those areas, as some stability and peace is already there.

The US and France cooperate with the Syrian Democratic Forces, and together they are successful in defeating ISIS. They are bringing stability, freedom and democratic, multi-ethnic governance in the liberated regions under the flag of the Democratic Self-Administration of Rojava.

The EU should put pressure on the Kurdistan Regional Government to open the Fishkhabour border from the KRG into Rojava so that aid, trade, media and political exchange can come in freely. This one move by the EU would already help millions of people. It is a huge scandal that the KRG is blocking, for example, medicine from reaching children in need.

Finally, the EU and the Self-Administration can work together to give aid to the Syrian indigenous people. This will prevent them from running as refugees to Europe.

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, all these years and even now, people from Syria have been asking for certain elementary things. They are not just asking for resolutions that deplore or condemn. Human beings in this man-made hell are asking for no-fly zones and safety areas, in addition to humanitarian aid. A no-fly zone over Aleppo immediately – that is the solution.

Russia has proved not to be part of the solution, but part of the problem. Putin's interest clearly is not to fight ISIS, but to support his crony, the Syrian dictator. But the main problem is that you cannot solve such a crisis with the help of people responsible for war crimes, barrel bombs, poison gas, levelling hospitals and killing – just now – hundreds of children. The result is an Orwellian understanding of peace. In the words of John Kerry, 'Where they make a desert, they call it peace'.

The crucial problem for the EU now is that we have still not decided to do something concrete and have left the scene open for destructive forces that care only about their own self-interest. My colleague, Mr Telička, this morning told us that we have shown too many yellow cards – I would add including the one Mr Obama waved three years ago. What we need now is a red card: that is strategic sanctions against Russia and calling this thing what it is – a crime against humanity.

Kati Piri (S&D). – Wat zich de afgelopen twee weken in Aleppo afspeelde, kan men niet anders dan de hel op aarde noemen. Na het breken van het staakt-het-vuren, heeft de Syrische regering samen met het Russische leger doelbewust burgers gebombardeerd, humanitaire konvooiën beschoten en ziekenhuizen met de grond gelijk gemaakt.

VN-secretaris-generaal Ban Ki-moon sprak eerder deze week de volgende woorden: "Het voortdurend bombarderen van Aleppo is een oorlogsmisdaad. De situatie is erger dan in een slachthuis."

Oorlogsmisdaden moeten bestraft worden. Bij gerechtigheid hoort dat personen die verantwoordelijk zijn voor de misdaden in Syrië vervolgd en berecht worden. Naast het blijven zoeken naar steeds kleinere openingen voor een dialoog moet de EU ook een duidelijke streep trekken. De verantwoordelijken voor deze gruweldaden moeten per direct op een EU-sanctielijst. Ik hoop dat de Raad volgende week tot dezelfde conclusie komt.

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Wysłuchaliśmy bardzo dużo różnych poglądów, różnych opinii i mam wrażenie, że nam bardziej o to chodzi, żeby ustalić, kto jest bardziej winien, jeszcze bardziej o to, żeby ktoś nie skorzystał politycznie, jeżeli będzie wprowadzony pokój. Pan Lambsdorff pięknie powiedział, że tu jest pożar. Z tego pożaru wynika, że część się w tym pożarze ogrzewa, część pożar podziwia, natomiast to, co powiedział pan van Weidenholzer jest mi najbliższe, czyli pilne działania, pomoc humanitarna, ale dobrze adresowana. Należy stworzyć i utrzymać korytarze, wykreować i zintensyfikować także naszą obecność, myśleć o tym, jak oszczędzić ludzi i jak oszczędzić potencjał w Syrii, która po zakończeniu wojny mogłaby żyć własnym życiem.

Bardzo mi odpowiadają te poglądy, które zmierzają do wzmocnienia wsparcia dla pani Mogherini, aby reprezentowała nasze interesy i skutecznie przyczyniła się do rozwiązania tej wojny.

Afzal Khan (S&D). – Mr President, the situation in Syria is the world's worst humanitarian catastrophe since the Second World War. We must now establish a no-fly zone to defend Syrian civilians. Yes, Daesh in Syria is plotting against our security in Europe, but Daesh is only the secondary cancer. Assad's forces are the primary cancer. They are responsible for 500 000 civilian deaths. Assad has largely refrained from attacking Daesh-controlled territory and also cooperated with Daesh in order to weaken the moderate opposition. Russia is responsible for thousands of deaths since its direct intervention in Syria. The cessation of hostilities a few weeks ago has now collapsed, as Assad and Russia have launched a new onslaught on Aleppo.

Iran, on the one hand, seeks external investment to support a sanction-hit economy, but on the other hand it is projecting power with harmful consequences for the region. By helping Assad it is supporting the Yazidi Government of our time.

I am ashamed that the EU Council cannot agree on a common EU way forward. Europeans want sanctions against Assad's regime, Russia and Iran.

Δημήτρης Παπαδάκης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, ποιος είναι μέχρι σήμερα ο ανθρώπινος απολογισμός: περισσότεροι από 300.000 νεκροί, με 15.000 από αυτούς παιδιά, έντεκα εκατομμύρια πρόσφυγες και, αυτή τη στιγμή που μιλούμε, δύο εκατομμύρια άνθρωποι που δεν έχουν πρόσβαση σε τρεχούμενο νερό. Επίσης, η πραγματικότητα είναι ότι την Συρία κατέστρεψαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, το καθεστώς Assad και η Τουρκία, η οποία έχει εισβάλει στη Συρία και αυτή τη στιγμή συνεχίζει τις δικές της επιχειρήσεις, με το πρόσχημα ότι θα χτυπήσει τον ISIS, ενώ στην πραγματικότητα κυνηγά τους Κούρδους. Πρέπει, επίσης, να παραδεχθούμε ότι υπήρξε απουσία αντίδρασης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι ήρθε η αντίδραση μόνο μετά το χτύπημα της Ρωσίας στη Συρία και μετά τις τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ευρώπη. Ποιο είναι το ζητούμενο αυτή τη στιγμή: η κατάπαυση του πυρός, για να μπορέσουμε να αποστείλουμε ανθρωπιστική βοήθεια σε αυτούς που υποφέρουν.

Jytte Guteland (S&D). – Herr talman! Jag delar det som debatten ger uttryck för här. Blodet isar sig i kroppen när man tänker på fasorna som folket i Syrien upplever. Bombningar av sjukhus, barn som dödas, attacker, torteras. Familjer som desperat försöker fly, barn som spolas i land på stränder i flykten mot en tryggare framtid.

Samtidigt drar sig nu två av de viktigaste aktörerna i konflikten tillbaka och har avbrutit sina samtal om vapenvila. Då vilar ett ännu större ansvar på oss, för att få ett slut på blodbadet och på sikt få en hållbar framtid och fred. Som en av de största biståndsgivarna av humanitärt stöd i Syrien måste EU vara betydligt starkare och konsekventare och sätta press på alla parter för att få till stånd en ny vapenvila. Jag vill stödja uppmaningarna att få på plats en EU-strategi som uppmanar kommissionen att intensifiera sitt arbete och trycka på för en strategi som får en riktig roll för Syrien.

Procedura «catch-the-eye»

Marijana Petir (PPE). – Gospodine predsjedniče, sirijski narod više od 5 godina trpi ogromna stradanja u ovom strašnom sukobu koji i dalje plamti. Stotine tisuća poginulih i milijuni raseljenih očekuju od nas snažniju reakciju i konkretnu akciju. Osobito me zabrinjavaju posljednji događaji na području Alepa koji upućuju na nevoljkost zaraćenih strana za prihvatanje mirnog rješenja zaustavljanja sukoba. Pritom stradavaju oni koji su najslabiji - djeca. Ili pak oni koji su drugačijih vjerskih uvjerenja - kršćani. Uništavanje bolnica, onemogućavanje humanitarnog rada i ubijanje nedužnih civila mora prestati. Riječ je o živim ljudima.

Situacija u Siriji globalni je problem u rješavanju kojeg je Zapad zakazao. EU se mora snažnije uključiti u napore za postizanje održivog mira te poduzeti konkretne akcije u razrješavanju ove humanitarne i kulturološke katastrofe. Nije dovoljno slati novac, hranu ili vodu. Važno je zaustaviti Daeš i al-Nusru i osigurati mir. Danas. Jer sutra će biti prekasno.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, in Siria la situazione è ormai catastrofica. Le immagini che ci arrivano da Aleppo e le sue devastazioni pesano sulle coscienze di tutti. Le cifre sono inquietanti: 96 bambini uccisi in una settimana, 275 000 persone sotto assedio, almeno 50 morti nei bombardamenti delle ultime ore. Le tregue solo annunciate ormai non reggono che qualche ora e poi si continua a sparare e a bombardare senza tener conto di scuole, di ospedali e di civili inermi.

L'Europa non può e non deve rimanere in silenzio di fronte a questa carneficina, deve esercitare la propria leadership internazionale e determinare le condizioni per un immediato cessate il fuoco e per favorire l'apertura di corridoi umanitari. La situazione è grave e nel contempo complessa per effetto del sovrapporsi di varie tensioni. C'è bisogno di una soluzione politica e l'Europa deve avere un ruolo incisivo nella riapertura dei negoziati e per porre fine a questa immane tragedia umanitaria. Affinché ciò accada occorre innanzitutto che gli Stati membri consentano all'Unione europea di parlare con una sola voce.

Νότης Μαριάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, με το τέλος της κατάπαυσης του πυρός, η κατάσταση στη Συρία είναι κρίσιμη. Πρέπει πρωτίστως να ηττηθεί το Daesh για να υπάρξει ειρήνη. Η ήττα, όμως, τού Daesh εξαρτάται άμεσα από το πέρας του εμφυλίου πολέμου στη Συρία και από τη δρομολόγηση μιας βιώσιμης ειρηνευτικής διαδικασίας, μιας διαδικασίας που θα τηρείται από όλες τις πλευρές και θα περιορίζει αυστηρά τις εξωτερικές παρεμβάσεις στη μάχη κατά του Daesh. Όσο θα συνεχίζεται ο πόλεμος στη Συρία όμως, θα συνεχίζονται και η προσφυγικές ροές στην Ευρώπη. Στη Συρία, η Τουρκία παίζει, ως γνωστό, ένα βρώμικο ρόλο, ενισχύοντας το Daesh και χτυπώντας τους Κούρδους. Στόχος του Erdoğan είναι η ανατροπή της Συνθήκης της Λοζάνης, όπως δήλωσε ο ίδιος, απειλώντας την Ελλάδα και επιβουλευόμενος τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου και την κυριαρχία της πατρίδας μου. Αλλά, θα πρέπει να γνωρίζει ο σουλτάνος ότι οι απειλές του δεν περνούν. Όμως, κύριε Κοτζόκ, εκπρόσωπε της Προεδρίας, ποια θέση παίρνει η Προεδρία για αυτό το σοβαρό ζήτημα; Θα αφήσει τον Erdoğan να απειλεί την Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Hilde Vautmans (ALDE). – Het is dramatisch. Ik denk dat iedereen het hier vandaag al heeft gezegd: de aanvallen op de konvooien, de chemische wapens.

De beelden laten mij niet los. Vorige week in een Belgische krant op de voorpagina: een moeder in een zetel, bedekt onder het stof, met haar twee kinderen aan haar zijde gedrukt, dood. Syrische kinderen van vijf jaar oud hebben in hun leven nog nooit een minuut zonder oorlog meegemaakt. Zij verdienen een leven zonder geweld.

Ook voor Europa is ingrijpen nodig, collega's van de Raad. De instabiliteit aan de buitengrenzen, de migratie, de opkomst van het religieus extremisme. We moeten ingrijpen. Laat Europa nu eens haar leiderschap tonen. Het is hier gezegd: installeer die no-flyzone, stop de bombardementen, laat die humanitaire hulp die wij nu geven ook toe, bestrijd de terroristen, maar vooral: overleg ook met Amerika en Rusland en bouw die Europese defensie-unie. Laat ons die stap zetten. Laat ons niet langer op anderen vertrouwen. Het is genoeg geweest. Doe iets alsjeblieft.

Miguel Viegas (GUE/NGL). – Senhor Presidente, a resolução omite que esta é uma guerra entre um governo legítimo em defesa da integridade do seu território e exércitos armados e treinados pelas potências ocidentais. Omite que foram os Estados Unidos que violaram o cessar-fogo acordado em 26 de setembro.

Todos se recordam, certamente, de uma resolução em tudo semelhante a esta que foi aprovada nesta Assembleia acerca da Líbia. Nessa altura o Governo líbio tinha deixado de servir os interesses das mesmas potências ocidentais que criaram e armaram as milícias que destruíram um país e que está hoje a saque.

Deixemo-nos de hipocrisias. Apelamos ao fim das sanções económicas e diplomáticas contra o governo sírio. O que importa é que se cessem de armar e formar os rebeldes, substituindo as armas pelo diálogo e ajudando a construir uma solução política que permita acabar com a guerra, que permita a ajuda humanitária e crie condições para uma reconstrução de um país que já sofreu demais com este conflito.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Mr President, I want to address also the draft resolution on Syria by six political groups since I find it one-sided and prejudiced.

You mention especially Russia and the Assad regime but do not mention Daesh and other radical forces and armed groups. You make an impression that Assad's troops and the Air Force of Russia, which has come there at an official request are at war not with terrorists, but with some phantoms. The losses of the civilian population are awful. Nobody denies it. In July, together with colleagues, I visited a hospital in Damascus and saw legless and armless people who cannot receive modern artificial limbs because of EU sanctions. A political solution is the only way out of the crisis and of the conflict, including a possible federalisation of Syria, which may be useful especially for the Kurds.

(Fine della procedura «catch-the-eye»)

Ivan Korčok, President-in-Office of the Council, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, I would like to thank honourable Members for all the interventions, opinions and views. There were many diverging positions, but I dare say that this House agrees today on at least two important points that we have heard during our discussion on Syria.

First, this House is sending a strong message of condemnation of all the atrocities we are witnessing on the ground in Syria. I dare say that there is no difference between this House and the Member States and institutions. Secondly, we could have a very long discussion, and we would certainly need more time on that, but what matters at this moment, as we speak, is what Federica Mogherini has initiated and that is the initiative on Aleppo. People on the ground are desperately waiting for humanitarian assistance and Federica is working very hard to make it possible in that theatre for the convoy to be able to reach the people of East Aleppo.

The third point that I would like to take with me from this debate is a recognition – an admission if you like – that we are reaching the point where we indeed need a deeper debate about the strategy that we have been witnessing on Syria. I would say that the next opportunity for this deeper discussion about strategy will be at the upcoming Foreign Affairs Council, where I am sure that Federica and the Foreign Ministers will engage in a very deep discussion on this overall strategy.

Fourthly, I agree with all those who said that this crisis is prompting us to take further steps towards increasing our capability to go beyond what the European Union is mainly doing in international affairs, namely to be a soft power, a power which is unfortunately quite limited and is focused mainly on humanitarian assistance.

Let me say that steps in this direction are underway. I recall that in Bratislava – and we had a discussion this morning about the upcoming European Council – and I quote from the roadmap, ‘The December European Council should decide on a concrete implementation plan on security and defence and how to make better use of the options in the Treaties, especially as regards capabilities’. So, once again, we know that if we want to have more influence in international affairs, we need to work on capabilities. This process was launched in Bratislava and I assure, on behalf of the Council, that we will work intensively in order to implement what was adopted.

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà giovedì 6 ottobre 2016.

Dichiarazioni scritte (articolo 162)

Cristian-Silviu Bușoi (PPE), în scris. – După sfârșitul încetării focului pe 19 septembrie, armata siriană și aliatul său rus au reluat acțiunile armate asupra Alepului pentru acapararea cartierelor aflate sub controlul rebelilor printr-un atac condamnat împotriva convoiului umanitar ce s-a soldat cu moartea a opt lucrători umanitari ai Semilunei Roșii Siriene. Ce este, totuși, Alep? Alep număra mai bine de un milion și jumătate de locuitori înainte de începerea războiului și reprezenta al doilea oraș ca mărime din Siria. Astăzi, în urma bombardamentelor și a distrugerilor, partea sa estică este un oraș fantomă. Conflictul sirian a început acum mai bine de cinci ani și nu poate fi reglat decât printr-o intenție clară a puterilor mondiale de a duce negocierile de încetare a acestuia. Teribilul atac împotriva convoiului umanitar din Alep de luna trecută, precum și distrugerea de luni, 3 octombrie, a spitalului M10 de către regimul sirian cu sprijinul rus urgentează oferirea de ajutor umanitar de către UE și încetarea focului (deși Uniunea ca entitate nu este un jucător militar).

Salut inițiativa lansată de către Înalțul Reprezentant Federica Mogherini și comisarul Stylianides pentru ca UE să poată sprijini Alepul, deoarece oamenii au nevoie urgentă de servicii (mai ales medicale pentru a le asigura supraviețuirea).

Eugen Freund (S&D), schriftlich. – Die Lage in Syrien wird von Tag zu Tag katastrophaler und wir schauen seit Jahren zu. So traurig es klingt, aber das Ende der gemeinsamen Aktionen der USA und Russlands gibt uns in Europa eine Chance: Es ist hoch an der Zeit, dass wir mit einer resoluten Diplomatie unsere Stärke demonstrieren. Nicht Waffen werden diesen Konflikt lösen, nur Verhandlungen. Wir können all den Proxy-Mächten, die die syrische Bevölkerung für ihren Machtanspruch bluten lassen, zeigen, dass wir mit ihrem Vorgehen nicht einverstanden sind – hier haben wir auch wirtschaftlich viele Mittel in der Hand. Ich bin froh, dass zwei wesentliche Vorschläge, die ich vergangene Woche gemacht habe, in die Syrien-Resolution Eingang gefunden haben: Erstens, dass sich Europa stärker diplomatisch einbringen muss. Und zweitens habe ich auch vorgeschlagen, dass jene Kräfte, die vor wenigen Wochen den Hilfskonvoi in der Nähe von Aleppo bombardiert und dabei zahlreiche Menschen getötet haben, zur Verantwortung gezogen werden. Diese Form von Kriegsverbrechen darf nicht ungesühnt bleiben.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE), *írásban*. – Az Európai Uniónak, csakúgy mint a teljes nemzetközi közösségnek, kötelessége megmenteni Szíriát, egyaránt szolgálva ezzel a szíriai polgárokat és az egész térséget. A szíriai felek által megkezdett tárgyalások jó lehetőséget kínálnak a megoldás felé való elmozdulásra. Ez a lehetőség azonban nem fog mindig nyitva állni, ezért létfontosságú, hogy valamennyi fél konstruktívan vegyen részt egy olyan párbeszédben, amely kézzelfogható eredményekhez vezet. Az EU és tagállamai továbbra is életmentő segítséget fognak nyújtani, ugyanakkor nyomást fognak gyakorolni az összes félre annak érdekében, hogy azok Szíria teljes területén biztosítsák a humanitárius segítség eljuttatását a rászorulókhhoz, tűzszünetet léptessenek életbe és biztosítsák a polgári lakosság védelmét. A humanitárius és a diplomáciai erőfeszítéseknek pedig koordinált módon kell megvalósulniuk: ezek ugyanis erősíthetik, de gyengíthetik is egymást.

Magyarország mindenképp elkötelezett lesz aziránt, hogy mindkét területen számottevő eredmények szülessenek. Hiszünk abban, hogy egy erőteljesebb, összehangoltabb, hatékonyabb és a terheket arányosabban elosztó nemzetközi fejlesztéspolitikával hozzá lehet járulni a háború sújtotta országok újjáépítéséhez, illetve a gazdasági migránsok tömegeit kibocsátó országok élhetőbbé tételéhez. A képlet egyszerű: a történelem már többször bebizonyította, hogy egyetlen hatékony megoldást nyújtó stratégia létezik ilyen helyzetekben: a segítséget kell a bajbajutottakhoz odavinni, nem pedig a bajt kell Európába hozni!

Ana Gomes (S&D), *por escrito*. – As imagens que nos chegam diariamente de homens, mulheres e crianças a serem indistintamente massacrados em Aleppo confrontam-nos com mais do que o falhanço moral da comunidade internacional: com a irrelevância diplomática e política da UE. O Alto-Comissário da ONU para os Direitos Humanos, Zeid Ra'ad Al Hussein, tocou ontem na ferida pedindo restrições ao poder de veto dos membros permanentes do Conselho de Segurança quando haja preocupações sérias de crimes de guerra, contra a humanidade ou genocídio: pediu que se ultrapasse o veto da Rússia para levar os responsáveis pela carnificina na Síria ao Tribunal Penal Internacional. Ajuda humanitária e diplomacia de bastidores são úteis, mas não bastam. A UE e os seus Estados-Membros têm sido incapazes de atuar estrategicamente, decisivamente, permitindo assim à Rússia explorar o vazio e aos terroristas de Assad, do Daesh e afins massacrarem o povo sírio, alimentando as razões por que milhares fogem e procuram desesperadamente refúgio na vizinhança e na Europa; e oferecendo mais gerações perdidas ao recrutamento terrorista. Não tenhamos ilusões: não venceremos a ameaça global do terrorismo enquanto deixarmos continuar a guerra na Síria, no Iraque, na Líbia. É a segurança europeia que está também em causa!

Ivan Jakovčić (ALDE), *napisan*. – Sada je jasno da je u Siriji potpuni kaos prouzročen mnogobrojnim partikularnim interesima ne samo sukobljenih strana. Odratno je bombardiranje gradova, a u njima bolnica i naselja gdje stradavaju nedužna djeca i civili. Neprihvatljivi su i napadi na javne ustanove u Damasku i drugdje. Neprihvatljivo je i za EU što praktički ne sudjeluje u mirovnom procesu, koji je opet zaleđen, ali zato članice EU-a trpe ogromnu štetu od migrantske krize. Čak i cijeli europski projekt je zbog migrantske krize doveden u pitanje. EU treba nastaviti s mirotvornom politikom i učiniti sve da se strahote zaustave.

Urmas Paet (ALDE), *kirjalikult*. – Süüria linna Aleppos toimuv järjepidev tsiviilisikute tapmine ja haiglata pommitamine tuleb koheselt lõpetada. On äärmiselt kahetsusväärne, et Venemaa ei ole nõus kaasa aitama relvarahule Aleppos, et toimetada humanitaarabi selle vajajateni ja lubada tsiviilisikutel turvaliselt lahkuda. ELi välisministritel on viimane aeg oktoobrikuisel kohtumisel välja tulla plaaniga, kuidas aidata saavutada rahu ja toimetada koostöös ÜROga humanitaarabi Süüriasse.

Laurențiu Rebegea (ENF), *în scris*. – Cine și mai ales cum va fi scrisă Pax Syriana? Siria are acum aspectul unui puzzle ale cărui piese au fost deteriorate de prea multe încercări nereușite de potrivire a lor. Actorii implicați sunt mai mulți și mai diverși decât în cazul Libiei și Irakului, mai înverșunați și mai hotărâți în a nu ceda în fața unui plan unic al schimbării politice. Dar după 5 ani de război în Siria, este evident că rănilile sunt extrem de adânci pentru toți cei implicați.

Pentru edificarea unei păci durabile, cred că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine cristalizarea a două proiecte care să adune în jurul lor facțiunile implicate în război, cu excepția grupurilor teroriste. Începerea unui dialog democratic ar fi mai ușoară dacă la masa tratativilor nu s-ar așeza 10 sau 15 facțiuni, ci două proiecte în jurul cărora să se coaguleze celelalte opinii. Odată început, procesul democratic va genera încredere reciprocă, iar inevitabilele compromisuri ar fi mai puțin dureroase. O democrație reală se construiește prin dialogul dintre putere și opoziție, care își recunosc reciproc legitimitatea. Siria trebuie să ajungă în acest punct pentru ca războiul să înceteze și milioanele de refugiați să se întoarcă în țară.

Csaba Sógor (PPE), in writing. – When confronted with the horrible savagery of the Russian aerial assaults on Aleppo that deliberately target children's hospitals with bunker buster bombs, it's terrible to feel that there is nothing we can do but watch with outrage. As the US ambassador to the UN recently said, 'What Russia is sponsoring and doing is not counter-terrorism, it is barbarism. Instead of pursuing peace, Russia and Assad make war. Instead of helping get aid to civilians, Russia and Assad are bombing the humanitarian convoys, hospitals and first responders who are trying desperately to keep people alive.' We have to ask ourselves how such a devastation is possible without the international community holding the perpetrators accountable. History will be right in judging us for standing on the sidelines and watching Syria fall prey to such atrocities.

15. Proces pokojowy w Kolumbii (debata)

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione sulla dichiarazione del Vicepresidente della Commissione e Alto rappresentante dell'Unione per gli affari esteri e la politica di sicurezza sul processo di pace in Colombia (2016/2895(RSP)).

Ivan Korčok, President-in-Office of the Council, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, honourable Members, on 26 September President Santos and the leader of the FARC, Rodrigo Londono, signed the final peace agreement at a ceremony held in Cartagena de Indias at which the European Union was represented by the High Representative's Special Envoy, Eamon Gilmore. The signature of the peace agreement sent a message of hope after 52 years of armed conflict that has caused 8 million victims, including 260 000 deaths. In times of uncertainty and turmoil, in many regions of the world – including our neighbourhood – it reinforces our conviction that dialogue and diplomacy constitute the best means for resolving conflicts.

However, last Sunday, 2 October — contrary to forecasts — the Colombian population rejected the final peace agreements in a referendum by a very small margin. I think we would all have welcomed a different result, but we respect the sovereign choice of the Colombian people. The 'No' side in the referendum has defended that the government renegotiate the final agreement with the FARC to get a better deal. We can all agree with President Santos's statement after the results were made public, and I quote: 'all Colombians seek peace with no exception. Despite the setback, the path towards peace does not end here'.

As you are aware, the peace agreement negotiated in Havana is a complex agreement. It aims, not only to end a 52-year armed conflict, but also addresses its root causes, supporting rural development and attacking the problem of illicit drugs. It also includes provisions on transitional justice and the political participation of the FARC, which are the two aspects most contested by the leaders of the 'no' campaign in the referendum held on 2 October.

This is a delicate moment for Columbia, as the country must now decide on the way forward. It is of great importance that, after the referendum, both the Colombian government and the FARC have confirmed their commitment to the ceasefire. A solution can only come from politics and from negotiations. For this reason, President Santos's decision to send the negotiators back to Havana is a step in the right direction.

The EU hopes that all sides — the government, the opposition and the FARC — can unite in a renewed effort and continue on the path towards achieving lasting peace. Columbia is one of the EU's closest partners in Latin America. Our good relations and cooperation is getting deeper and deeper in many areas. We remain fully committed to this partnership. The European Union will keep on supporting all efforts towards a sustainable solution and to secure a permanent end to violence. We will continue to cooperate to bring peace and prosperity to all Colombians. Our commitment to the peace process in Colombia goes beyond symbolism. In the last weeks, we have announced two very concrete measures to support peace in Colombia. First, the European Council has suspended the FARC from our terrorist list. This is a decision that the Council has taken because of the signature of the peace agreement by the group. It

concerns the choice made by the FARC to bring the negotiations to a positive end, not the outcome of the referendum. After the vote, FARC have not been moved away from the peace agreement they signed. On the contrary, they have confirmed their interest to find a peaceful solution. For this reason, the result of the referendum does not affect the suspension.

Secondly, we have announced an overall package of nearly EUR 585 million to support Colombia's post-conflict and peace-building efforts. This sum includes an EU trust fund for Colombia, in which 11 Member States have committed contributions. This trust fund is meant to support the implementation of the agreement. So in the current situation we are not moving forward with the launch of the trust fund.

The EU's engagement in supporting peace-building in Colombia will continue. The EU has sound experience in peace-building in the country, with flagship initiatives such as peace laboratories, over the past 15 years.

Lastly, I would like to stress that I share the concern of this Parliament in ensuring the effective protection of human rights. It continues to be a priority for the EU, and we will keep on cooperating with the Colombian government in this respect. This includes a strong focus on human rights defenders. Too often they have been the target of threats and violence. The same goes for minorities, such as the indigenous and the descendant communities and the most vulnerable groups, which have been greatly affected by the conflict, including women and children.

I would like to conclude by reiterating that the EU is determined to stand by Columbia in its long-term effort in pursuit of durable and lasting peace as well as a brighter future for all Colombians. I am sure that we can continue to count on the European Parliament's invaluable and active support for peace-building in Colombia.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *en nombre del Grupo PPE*. – Señor Presidente, señor Ministro, Colombia y su Gobierno encontrarán la solución que tanto merecen y Europa debe ayudarles.

A las 19 horas del día 2 el Presidente Santos dijo: «Reconozco el resultado del plebiscito, que no pone en riesgo la estabilidad política del país. El alto el fuego bilateral sigue vigente». Aunque hoy ha matizado: «hasta el 31 de octubre». Pura estrategia, a mi juicio. «Convoco a las fuerzas políticas para mañana». Dicho y hecho. Y añadió: «y de inmediato reanudo la negociación con las FARC».

Poco después Timochenko dijo: «Este grupo se va a mantener en su voluntad de paz, y usaremos solo la palabra como arma hasta el futuro». Y hoy se interroga sobre si seguirá la guerra después del 31 de octubre. Pura estrategia de respuesta al Presidente Santos.

Y ahora lo que decimos nosotros, lo que digo yo, testigos del plebiscito: respetamos plenamente la decisión del pueblo colombiano que no cuestiona la voluntad mayoritaria de la paz. Defendemos la continuidad de las negociaciones. Apoyamos al Presidente Santos y su decisión de compartir con todos los grupos políticos y la sociedad civil la estrategia de paz y apelamos al patriotismo indiscutible de los defensores del «no».

Pido yo a las FARC, y pedimos, el mantenimiento de su compromiso con la paz, el mantenimiento del alto el fuego, la entrega de las armas y explosivos, y facilitar las tareas de desminado.

Apoyamos de todo corazón a todas las víctimas del conflicto y apreciamos muchísimo su generosidad y su coraje. Apoyamos a la señora Mogherini y la continuidad del señor Gilmore sobre el terreno. Renovamos nuestro compromiso con el proceso de paz que hemos apoyado y seguiremos apoyando.

Y concluyo, señor Presidente, como empecé: Colombia y su Gobierno encontrarán la solución que tanto merecen y la Unión Europea debe ayudarles.

Ramón Jáuregui Atondo, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor Presidente, quienes hemos estado en Colombia durante estos últimos siete días hemos vuelto emocionados y decepcionados. Emocionados, porque el contacto con la sociedad colombiana, con las víctimas, con la sociedad civil, con las autoridades políticas, nos ha permitido ver un país en el que estaba a punto de comenzar la paz, un tiempo nuevo. Y decepcionados porque en la tarde del domingo el resultado del «no» nos produjo una gran decepción.

Pero yo quiero decir claramente que la paz no ha fracasado en Colombia. En Colombia ha triunfado un «no», pero, ciertamente, en el «no» también hay una voluntad de paz. Por eso creo que la Unión Europea tiene que reiterar tres mensajes claros. En primer lugar, que Colombia tiene que recomponer su realidad interna, su diversidad política y tiene que comprometerse a seguir las negociaciones con las FARC. Las FARC tienen que mantener el alto el fuego, y el Gobierno también, el alto el fuego bilateral, y tienen que renegociar el acuerdo, probablemente, en los términos de lo que ha sido la expresión de la ciudadanía, que ha mostrado discrepancias con algunas condiciones de ese acuerdo. Y, en tercer lugar, Europa. Europa tiene que seguir estando detrás de este acuerdo. Es demasiado importante para nosotros, para la Unión Europea, apoyar a este país, y tenemos que hacerlo a través de tres cosas importantes: manteniendo el compromiso de excluir a las FARC de la lista de terroristas, manteniendo la ayuda financiera y manteniendo un observador, como el señor Gilmore, como enviado especial.

Charles Tannock, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, I was delighted last week at the signing of the much overdue Colombian peace deal after 52 years of violent conflict. The result of the referendum, therefore, is hugely disappointing, but we must not allow it to be seen as a knockout blow. It is important that the international community now work to support President Santos in finding a way through and that there be no resumption of violence.

Conflicts are always unique, each existing in response to their own context of time, location and history. In drawing comparisons and correlations, we should always do so with caution. But I cannot help but look to Northern Ireland at this moment, or more precisely, the Good Friday Belfast Agreement. We see in that deal the price of peace. Yes, it means accepting amnesties, elements of criminal immunity, and inviting into the political fold those previously seen to be beyond the pale politically, but nearly 20 years on, we do not talk of that price, but of the great success. The peace deal with FARC was about looking to the future. The referendum result has, sadly, been about delivering by looking to the past. Today, I strongly encourage Colombia to look again to the future, peace and prosperity.

Izaskun Bilbao Barandica, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señor Presidente, he participado en la misión europea de acompañamiento al plebiscito sobre el proceso de paz en Colombia. En esa condición, agradezco la actitud de los colombianos en esa jornada. Lamento las dificultades que el huracán Matthew causó a los votantes de la costa. Sin ellas, quizá se hubiese producido otro resultado, aunque igual de ajustado.

El escrutinio me decepcionó y entristeció. Pero pronto recuperé el ánimo porque el proceso tiene muchos activos: años de diálogo que han tejido confianza, meses sin atentados ni violencia, una alianza internacional sin fisuras y toda una sociedad que, sin duda, quiere y necesita la paz. Apoyo el ofrecimiento de diálogo del Presidente Santos y animo a los partidarios del «no» a sumarse a él para hacer más inclusivo el acuerdo. Espero que las FARC conviertan en definitivo el fin de su actividad armada y que continúe el diálogo con el ELN con el mismo objetivo. La clave es conseguir que la paz se perciba como un logro de todas y todos los colombianos.

Por eso, desde Europa, tenemos que mantener el apoyo político, financiero, diplomático y humano a esta esperanza. Se lo debemos a los colombianos, y especialmente a las víctimas, que nos pidieron que no les abandonemos.

Merece la pena porque Marly, Paula o Fernando, que saben por su dolor y sus heridas lo que cuesta la guerra, creen que el acuerdo propone un precio razonable por la paz. Por eso ha habido más apoyo al proceso en las zonas más castigadas por la violencia. Porque ofrece respuestas compartidas para los grandes problemas del país, como la reforma agraria, el respeto a la verdad y la justicia, y métodos para reparar a las víctimas que mejorarán con más apoyo. Hay una estrategia contra el narcotráfico y el desminado y nuevas vías para la participación política de quienes han decidido cambiar las armas por la paz y la palabra. Bases para una nueva Colombia socialmente más justa y políticamente más libre y democrática.

Termino felicitando a la Vicepresidenta Mogherini y a su enviado especial, Eamon Gilmore, por su trabajo en Colombia, y a la embajadora de la Unión Europea por su papel en el proceso y su ayuda en esta misión. Factores que son ejemplo del positivo papel que podemos jugar, si los Estados lo permiten, en otros conflictos que nos atormentan en nuestras mismas fronteras.

Tania González Peñas, *en nombre del Grupo GUE/NGL*. – Señor Presidente, Señorías, los resultados del referéndum del pasado domingo en Colombia han generado una gran conmoción entre quienes deseábamos que se diera en las urnas un paso decisivo para poner fin a más de cincuenta años de conflicto y sufrimiento en Colombia.

Hay que destacar que, solamente en la primera mitad de 2016, 35 defensores de derechos humanos han sido asesinados y 232 amenazados de muerte y, a la vez, que el resultado del «no» ha dejado en un limbo decisiones de monitorización de las Naciones Unidas para verificar la dejación de armas u operaciones de desminado. Sin embargo, los esfuerzos por la construcción de la paz deben ser irreversibles, y por eso nos preocupa seriamente que el Presidente Santos haya marcado el 31 de octubre como la fecha de cese del alto el fuego.

Hoy más que nunca debemos seguir apoyando la paz en Colombia y pedir al Presidente Santos que mantenga el alto el fuego bilateral de manera permanente, que se mantengan los avances democráticos en los acuerdos, que continúen las negociaciones y se incorporen a ellas actores como el ELN para una paz completa. El fin del conflicto en Colombia es y debe ser irreversible.

Ulrike Lunacek, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señor Presidente, Señorías, quiero empezar mostrándoles una encuesta publicada en un periódico en Colombia el lunes: los niños y las niñas de Colombia habrían votado «sí». Los niños que quedaron huérfanos, los reclutados, esos son el futuro de Colombia. Todos estos habrían votado «sí». Las víctimas votaron «sí».

Pero el «sí» solamente logró casi el 50 %, no más. Ganó el «no» con un poco más del 50 %. En una democracia, a pesar de que nos duela, a pesar de que nos decepcione, hay que respetar la voluntad del electorado, y esto lo aceptamos todos lo que hemos estado con la delegación del Parlamento Europeo, respetando la voluntad del electorado. Pero admito mi gran decepción y también tristeza de que, al parecer, el miedo ganó a la esperanza.

Pero hay que decir claramente que estos años de diálogo, de esfuerzo, de paciencia, los logros tan importantes que están en ese acuerdo de paz no deben ni pueden haber sido en vano. Hay que empezar otra vez a negociar con la base que ya hay. Con una base que se logró involucrando a organizaciones de víctimas, involucrando a organizaciones de mujeres, pidiendo —algo que estaba en el acuerdo— una reforma rural integral; también la participación política de los que dejan las armas; una apertura democrática en el país y, también, el acuerdo sobre las víctimas, la reparación, la no repetición.

Todo eso que está en ese acuerdo debe ser la base con la cual se construirá —ojalá con el apoyo total del Parlamento Europeo, de la Unión Europea— el futuro de Colombia para que esta salga adelante, porque los logros y también los esfuerzos de los que quieren la paz en Colombia y lo que se ha logrado juntos no deben haber sido en vano con el «no».

Votamos aquí en el Parlamento para apoyar el «sí». Y seguimos con el apoyo al pueblo colombiano.

Ignazio Corrao, *en nombre del Grupo EFDD*. – Señor Presidente, en Colombia ganó el «no», y ahora podemos echar la culpa al huracán Matthew, que no permitió a muchos colombianos salir de sus casas para poder votar, o podemos echar la culpa al hecho de que era la primera vez en veinticinco años que el pueblo colombiano había sido llamado a decidir en un plebiscito.

Podemos también convencernos de que en Colombia hay fuerzas políticas que no quieren la paz y que ganaron. Pero la realidad es que el proceso de paz negociado en La Habana es irreversible. Aunque lo que se ha acordado en La Habana se va a quedar ahora sin efecto jurídico, el camino hacia la paz ya está en marcha y ninguna especulación política o ideológica podrá detenerlo.

Esperamos que, ante esta situación, la Unión Europea siga apoyando el proceso de paz y, sobre todo, a aquellos con voluntad de renunciar a las armas y elevar los corazones. La Unión Europea tiene que hacer mucho más que simplemente congelar los 70 millones de euros del fondo colombiano.

Edouard Ferrand, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, le peuple colombien, à une courte majorité, certes, a rejeté l'accord passé entre le gouvernement et les FARC, ce qui signifie combien ce peuple a été meurtri par les exactions les plus barbares et les plus ignobles des FARC. Ce groupe marxiste, comme d'autres organisations terroristes marxistes, trouve dans cet hémicycle des soutiens scandaleux et inadmissibles.

Il faut aujourd'hui que l'Union européenne fasse avant tout respecter le choix du peuple colombien. Il faut, par conséquent, maintenir les FARC sur la liste des organisations terroristes.

Thomas Mann (PPE). – Herr Präsident! Die Anhänger der No-Kampagne um Expräsident Uribe haben dem Friedensabkommen mit der FARC einen Rückschlag versetzt. Mit einem positiven Referendum hätten über 50 Jahre Bürgerkrieg ihr offizielles Ende gefunden. Wertlos ist die Vereinbarung aber nicht, da die Regierung und die Rebellen erklärt haben am Friedensprozess festzuhalten.

An der Entscheidung beteiligten sich nur 13 der rund 35 Millionen Bürger. Es gab erhebliche Kritik daran, dass die FARC zehn Mandate im Parlament erhalten sollte, und selbst für schwerste Gräueltaten sollte es maximal acht Jahre Gefängnis geben. Im September waren wir als Eurolat-Delegation in Uruguay. Im Parlament von Montevideo bekannten sich bis auf einen alle Vertreter der unterschiedlichen kolumbianischen Parteien zum Referendum. Sie schilderten eindrucksvoll die großen Kraftanstrengungen für den Friedensprozess.

Ich meine, dass die Verhandlungen nicht umsonst gewesen sind. Folgende Fragen müssen aber beantwortet werden: Wird es zu substanziellen Nachverhandlungen kommen? Kann das Strafmaß für Verbrechen erhöht werden? Wie werden die Opfer von Massakern und Folterungen entschädigt? Und wie lässt sich die Kokainindustrie zerstören, deren immense Gewinne über Jahrzehnte den Kampf der FARC finanziert haben?

Die EU wird sich nicht mit Worten begnügen, sondern sich an der Friedensschaffung in Kolumbien aktiv, auch mit finanzieller Unterstützung, beteiligen. Der IWF hatte bereits Hilfen im Falle eines positiven Referendums zugesagt.

Ich hoffe, dass ein überarbeitetes und dann ausbalanciertes Abkommen der Bevölkerung erneut zur Abstimmung vorgelegt werden kann, damit aus der Friedenshoffnung von heute ein echter Frieden für morgen wird.

Richard Howitt (S&D). – Mr President, I have worked for peace and human rights in Colombia for all the time I have been a Member of the European Parliament, and I am proud to be part of the NGO 'Justice for Colombia'. We should know with deep sadness the result in the referendum on the Colombian peace deal. Deeper still should be our determination to keep the quest for peace alive. European and international support is now more important than ever for this process.

Why would people vote for more bombings? Why would people vote for more kidnappings? Why would people vote for yet more bloodshed? I do not believe that they did. Too many people thought that this deal involved impunity which it never did, and perhaps they were told so by people who themselves fear going to jail and whose own impunity is their own motivation. If so, what happened last weekend may have delayed the day of justice, but that day will come, and so, for the Colombian people, will peace.

Николай Барекков (ECR). – Г-н Председател, връщам се от Колумбия. Европа трябва да уважи и приеме решението на колумбийския народ. Дори и с малко, споразумението между правителството и ФАРК бе отхвърлено, но не и мирът. Засега огънят трябва да спре и в това е надеждата.

Имах среща с десетки жертви на наркобандите. Хората искат мир, но справедлив. Президентът Урибе водеше кампанията „по“ вот. Той беше символ на войната срещу престъпността и корупцията. Урибе мисли, че споразумението е твърде милосливо за бившите убийци и престъпници. И така мисли народът на Колумбия очевидно.

Пред мен Урибе определи ФАРК за най-богатия престъпен картел в света. Мирът е без алтернатива за Колумбия, но Европа трябва да си даде сметка, че не може да се амнистират престъпници, отговорни за 300 хиляди убити и десетки милиони жертви на наркотрафика по света. С „по“ вот нищо не свършва. Трябват по-големи усилия за интегрирането на псевдолевите терористи и ликвидирването на ФАРК.

Marina Albiol Guzmán (GUE/NGL). – Señor Presidente, el domingo por la noche nos inundó la rabia de ver cómo la mentira y las tergiversaciones sobre el acuerdo de paz en Colombia habían pesado más que la campaña en favor del «sí». Una campaña en la que, por cierto, la Unión Europea ha estado bastante ausente. Como ausente ha estado durante todo el proceso de las negociaciones. En el acto oficial de la firma en Cartagena, donde acudimos algunos diputados de la izquierda europea, no pudimos ver ni a la Alta Representante, ni al Presidente de la Comisión, ni al Presidente del Parlamento.

Allí se agradeció el papel que han jugado países como Cuba y Noruega —países garantes— o Chile y Venezuela —países acompañantes—. Lógicamente, no se nombró a la Unión Europea, porque la principal preocupación de los líderes europeos todo este tiempo ha sido cómo hacer un buen negocio con la paz, poco más.

Las FARC-EP ya se han reafirmado en su compromiso con la paz. Ahora aún más que antes se necesita el compromiso de toda la comunidad internacional para que el Gobierno colombiano mantenga el cese al fuego de forma indefinida.

Ernest Urtasun (Verts/ALE). – Señor Presidente, señor Ministro, evidentemente, el resultado del domingo fue un golpe muy duro para todos los que estamos empujando y creemos en la paz, pero es el momento de no bajar los brazos. Es el momento de seguir haciendo una llamada a la vuelta a las negociaciones y al diálogo, una llamada para que continúe el alto el fuego, y aquí la Unión Europea debe seguir desarrollando todos los instrumentos que ha puesto en práctica para que esto salga con éxito.

He escuchado con agrado al Ministro decir que el compromiso de haber sacado a las FARC de la lista de organizaciones terroristas se mantiene. Es una buena noticia, esa es la vía. Creo que se debe seguir pidiendo a los Estados miembros que contribuyan financieramente a apoyar el proceso, eso es muy importante. Y, finalmente, la tarea del señor Gilmore, sobre todo que continúe, que tiene el apoyo de este Parlamento para seguir jugando un papel importante ahí.

Y, por lo tanto, yo creo que es el momento, ahora, de que la Unión Europea y este Parlamento lancen un mensaje de que la paz es irreversible, de que hay que seguir adelante y de que vamos todos juntos a poner lo mejor de nosotros mismos para que esto termine bien.

Marie-Christine Arnautu (ENF). – Monsieur le Président, un accord a été négocié et signé sous l'égide de Cuba, une des dernières dictatures communistes du monde, un accord qui vise à blanchir une organisation narcoterroriste et à absoudre avec une inacceptable indulgence des centaines de criminels.

Certains auraient voulu que les Colombiens approuvent cet accord, mais leur naïveté confine à l'aveuglement. Ce n'était pas la paix des braves, mais un Munich colombien que ceux-là appelaient de leurs vœux.

Le peuple colombien, fier et courageux, s'exprimant souverainement et librement, malgré une propagande prompte à excuser les terroristes quand ils sont marxistes, n'a pas accepté l'inacceptable. Le président colombien Santos a raison de dire que tous les Colombiens veulent la paix, mais pas à n'importe quel prix. Ce n'est pas la paix qui a perdu dimanche en Colombie, c'est l'honneur du peuple colombien qui a gagné, cet honneur qui refuse le lâche soulagement consistant à piétiner la mémoire des 260 000 assassinés, des 45 000 disparus et des 7 millions de personnes déplacées par les exactions terroristes des FARC.

Un accord acceptable, c'est un accord qui ne bafoue pas la mémoire des victimes.

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señor Presidente, el plebiscito del domingo en Colombia se ha desarrollado en un clima de normalidad y convivencia democrática que tengo que resaltar, pero, sin embargo, no ha arrojado el resultado que toda la comunidad internacional y muchos de nosotros deseábamos. En todo caso, creo que el resultado del domingo no va a ser un punto y final sino un punto y seguido en la consecución de la paz en Colombia.

Todos los colombianos, incluidos los partidarios del «no», han reiterado su apoyo a la paz tras el recuento de los votos. Se trata ahora de conseguir un mayor número de puntos de encuentro que haga posible un mayor consenso en la sociedad colombiana. En estos momentos delicados no convienen al país ni un clima de desconcierto ni una sensación de incertidumbre. Por ello, celebro que la tregua unilateral se mantenga, al menos por ahora, o hasta el 31 de octubre, y que las partes hayan manifestado ya la vigencia de su compromiso con la paz.

Celebro también la predisposición al diálogo y a la negociación expresada por los dirigentes del sector del voto negativo, que ya han designado un equipo negociador. Confío en que sus líderes harán un uso constructivo de su victoria en el referéndum y tengo entendido que hoy mismo el Presidente Santos se va a entrevistar con los expresidentes Uribe y Pastrana.

En estos momentos es preciso realizar en Colombia esfuerzos inclusivos. Si en algo están de acuerdo todas las partes es en el hartazgo del conflicto. Todos los colombianos tienen que estar a la altura del momento crucial que vive el país, que tiene ante sí una oportunidad histórica. El sentido de la responsabilidad y la actitud constructiva son indispensables para gestionar esta situación compleja, delicada, y hallar fórmulas que permitan un final exitoso al proceso.

Señor Presidente del Consejo, Señorías, la Unión Europea debe seguir acompañando este camino a la paz. Colombia -como usted, señor Presidente del Consejo, decía- es uno de nuestros socios más cercanos y más importantes en América Latina. Tenemos que seguir comprometidos con todos los esfuerzos que hagan el Estado y la sociedad colombianos para instaurar en el país una sólida etapa de paz y prosperidad. Acabarán así décadas de conflicto y de enfrentamiento que tantas víctimas han causado.

Soraya Post (S&D). – Mr President, during the five days I was in Bogota and Cartagena we met with victims – women, farmers, politicians against and in favour of the peace process. I can assure you that the people of Colombia and the victims are not for revenge. They want peace and daily security.

We witness a new chapter in peace-building, and it is crucial that the peace process remain feministic. The participation of the victims and of civil society organisations in the peace process is crucial. Women, as well as the Afro-Colombian community and indigenous people, have to be fully part of the negotiation of the peace agreement. They have to be involved continually in the definition, implementation and control of the political mechanism and financial instruments in the country.

It is also necessary, as soon as possible, to create the Special Tribunal for Peace and the Committee for Truth and Reconciliation, the special unit for missing people and the unit for the investigation and dismantling of the criminal organisations. In this highly sensitive situation, it is essential that we continue to support Eamon Gilmore's work as EU Special Envoy for the Colombian peace process, including the promised establishment of the European Union Trust Fund for Colombia, as well as the EU decision to suspend FARC from its terrorist list on agreed terms.

Josu Juaristi Abaunz (GUE/NGL). – Señor Presidente, celebramos y aplaudimos la posición constructiva y de compromiso pleno con los acuerdos y el alto el fuego bilateral y definitivo adoptado por las FARC. Creo que es una muestra clara de su firme voluntad para que Colombia transite hacia una paz justa y duradera. El que no haya sido refrendado nos exige ahora un mayor trabajo de apoyo a un proceso y unos acuerdos que tienen pleno valor jurídico, al haber sido depositados en Berna como acuerdos especiales, en el marco de las convenciones de Ginebra.

La Unión Europea debe continuar con su pleno apoyo al proceso y cumplir con los compromisos adquiridos, como la retirada de las FARC de su obsoleta lista de organizaciones terroristas. No debe haber mensajes ambiguos al respecto, mucho menos en este momento, así que quiero saludar las palabras del señor Korčok y de varios colegas en este sentido.

Es tiempo, Señorías, de mantener todos los compromisos, todos.

Jordi Sebastià (Verts/ALE). – Señor Presidente, señor Ministro, el resultado del referéndum sobre el acuerdo de paz en Colombia ha caído sobre todos nosotros como un jarro de agua bien fría. Ha sido una noticia terrible, porque además era el primer punto de un proceso de paz que todavía será muy complicado porque todavía nos quedan otros grupos guerrilleros activos en Colombia y todavía quedan los paramilitares, los principales causantes de muerte y de desapariciones en ese país.

Tenemos que reaccionar con todavía más fuerza y energía. Tenemos que mandar un mensaje muy claro de que la Unión Europea va a continuar apostando por ese proceso de paz sin ninguna fisura. Cuando en una negociación lo que se busca es la paz, el objetivo no es vencer al contrario, el objetivo es reconciliarse. Y la reconciliación solo puede venir también si implica perdón. Y dedico estas palabras a algunos colegas a los que aquí, en esta Cámara, se les llena la boca reivindicando los valores cristianos, pero se olvidan de eso: del perdón. Sin perdón no habrá reconciliación ni paz, y creo que debemos mandar un mensaje directo y muy claro al Presidente Santos para que no ponga límites al alto el fuego. No podemos limitar esa paz (pequeña, frágil) que hemos conseguido hasta ahora. Debemos exigir y apoyar con fuerza el proceso.

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Mr President, as a member of the European Parliament delegation, I have been observing the plebiscite in Colombia. Let me share with you my observations and a few conclusions.

Last Sunday we witnessed Colombian democracy in action. We should fully respect the will of the Colombian people expressed during the plebiscite. The result of the plebiscite does not question in any way the will of the Colombian people to have peace and reconciliation in that country, which has been facing armed conflict, killings, kidnappings, displacements and all kinds of violence for 52 years. The perception in Europe that the 'no' camp voted in favour of war is totally wrong. The Colombian nation wants peace and voted for peace.

The peace process in Colombia is irreversible. Bilateral ceasefire commitments made by the Colombian Government and FARC have been kept. The European Union will continue its support for the peace process in Colombia. President Santos and his government deserve our support in their efforts to reach a *de facto* peace in Colombia without prejudging the content of the peace agreement, providing that the Colombian people endorse and approve it through the plebiscite.

The result of the plebiscite clearly indicates that the final peace agreement has to be renegotiated and at least two issues are to be addressed, namely participation of FARC in the political process and impunity for FARC. The current peace agreement guarantees ten seats for FARC in the Colombian Congress and five seats in the Senate, without the need to be elected, plus justice reviews for FARC members. Now it is evident that a new phase of dialogue must be opened that should be inclusive and transparent.

My last remark has regard to the delisting of FARC from the EU list of terrorist organisations. Following the signing of the peace agreement, the Council unanimously decided to temporarily delist FARC for six months, and sanctions against the FARC leadership have been dropped. The decision regarding delisting is conditional and is to be terminated immediately if FARC does not deliver on its promises of no violence and full disarmament. I suggest that the issue of the delisting of FARC be high on the agenda of High Representative Mogherini.

Carlos Zorrinho (S&D). – Senhor Presidente, este debate sobre o processo de paz na Colômbia é um debate com um grande impacto no âmbito da política internacional e, por isso, não posso deixar de saudar aqui, neste momento, a notícia da eleição, há alguns minutos, de António Guterres como o novo Secretário-Geral das Nações Unidas e desejar-lhe as maiores felicidades no exercício das suas funções.

A vontade dos povos é soberana mas a procura da paz é um bem maior. O intenso debate que ocorreu na Colômbia, no quadro do referendo sobre o acordo de paz entre as FARC e o Governo, foi um diálogo sobre a melhor forma de construir uma paz duradoura a partir do cessar-fogo bilateral em vigor.

Da mesma forma, devemos pensar que conseguir reverter um obstáculo à paz, legitimamente criado pela auscultação democrática do povo, só pode ser conseguido com uma resposta democrática que seja ainda mais forte. Este é o desafio para a Colômbia e para as partes envolvidas. Este é o desafio que a União Europeia tem que abraçar.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – Herr Präsident! Ich war 2010 mit einer INTA-Delegation in Ecuador. Wir haben dort ein Flüchtlingslager für Menschen aus Kolumbien besucht. Dort haben wir einen Handwerksmeister getroffen – ich persönlich –, der seine Existenz, seinen Namen, seine Familie aufgeben musste – aus Angst und als Schutz für seine Familie, die in Kolumbien verblieb. Ich glaube, er hatte wie viele Millionen andere Kolumbianer darauf gehofft, dass nicht nur die Unterzeichnung des Friedensabkommens, sondern auch ein positives Ergebnis des Referendums herauskommen und ein Schritt in eine wirklich soziale, friedliche Gesellschaft in Kolumbien ermöglicht würde. Das offene Problem der *impunity* war sicherlich ein Grund für das Scheitern des Referendums, und Uribe, als ehemaliger Präsident auch maßgeblich mit schuldig an Verbrechen gegen viele einfache Menschen – Gewerkschafter, Journalisten –, hat es ermöglicht, dass sozusagen diese Furcht vor der *impunity* dann doch zu einem anderen Ergebnis geführt hat.

Für die Europäische Union, für das Europäische Parlament muss es darum gehen, dass das, was in der Roadmap zum Freihandelsabkommen EU-Peru-Kolumbien festgehalten ist, in soziale und demokratische Bahnen gelenkt und ein Schritt in die richtige Richtung ermöglicht wird.

Eduard Kukan (PPE). – Proces vedúci k ukončeniu konfliktu v Kolumbii má dlhú históriu a bude musieť pokračovať. Výsledok plebiscitu je nesporne prekvapením. Treba ho však plne rešpektovať. Kolumbia potrebuje ukončiť tento konflikt a prejsť dlhou cestou vnútorného zmierenia. Som rád, že EÚ bola v tomto procese prítomná a podporovala mierové rokovania. Teraz musíme vyslať jasný signál, ktorým podporíme ich pokračovanie. Mali by sme preto trvať na zachovaní podmienok, ktoré viedli k podpísaniu dohody z 26. augusta, a spraviť všetko pre to, aby sa zamedzilo prepuknutiu ďalšieho násilia. Myslím si, že zatiaľ by sme mali ponechať Farc mimo čiernej listiny teroristických organizácií a spolu s ďalšími medzinárodnými partnermi ponúknuť mediáciu, ktorá by dopomohla k trvalému vyriešeniu konfliktu. Európska únia môže tiež ponúknuť skúsenosti z procesov zmierenia, ktoré bude kolumbijská spoločnosť v najbližších rokoch potrebovať. Verím, že Európska únia bude ďalej aktívna a bude pokračovať v podpore ukončenia tohto konfliktu.

Javi López (S&D). – Señor Presidente, el domingo recibimos todos la triste noticia de los resultados del referéndum. La recibimos especialmente conmocionados; unos resultados que respetamos pero lamentamos, que dejan al país y al proceso de paz en Colombia en una situación muy frágil, en el limbo de estar sin guerra y sin paz.

Por eso, ahora es el momento de que la comunidad internacional en general, pero la Unión Europea en particular, hoy muestre su compromiso por el proceso de paz como nunca: su compromiso diplomático de la mano de Federica Mogherini y de nuestro enviado especial; nuestro compromiso también financiero, con el apoyo que hay comprometido con el fondo fiduciario; y con las acciones que tenemos que tomar también internamente con la lista de organizaciones terroristas.

Y es el momento de pedir a los actores en Colombia que se impliquen en la negociación, que lo hagan desde la generosidad, y a las FARC y al Estado, que participen con garantías en los meses que vienen y, especialmente, que den los pasos que vienen teniendo muy presentes a todas aquellas víctimas que, este fin de semana, de forma generosa, estuvieron apoyando el proceso de paz.

Alojz Peterle (PPE). – Hvala gospe visoki predstavnici in podpredsednici Evropske komisije, da je Evropski parlament nagovorila o tako pomembnem vprašanju, kot je kolumbijski mirovni proces.

Z navdušenjem sem pozdravil podpis mirovnega sporazuma. Rezultat nedavnega referendumu pa sem sprejel z razočaranjem, hkrati pa z zavestjo, da ta rezultat ne pomeni, da so Kolumbijci proti miru. Ohranitev premirja je ključna za uspešen politični dialog in nove kompromise.

Pozdravljam voljo predsednika Kolumbije Santosa, da okrepi mirovni proces s pomočjo dodatnega in poglobljenega dialoga in mu želim pri tem čimprejšnji uspeh. Ključnim akterjem skupne evropske zunanje politike, vključno z Evropskim parlamentom, pa želim, da s svojimi prizadevanji trajno prispevajo k temu, da se odlični rezultati dosedanjega mirovnega procesa ne bodo obrnili nazaj v konfliktno stanje.

Prepričan sem, da je mogoče z inkluzivnim pristopom in z vztrajnostjo dokončno rešiti petdeset let trajajoči konflikt. Kolumbijski mirovni proces nima alternative.

Boris Zala (S&D). – Mr President, I was a witness to the fully democratic and transparent organisation of the referendum. Its result does not call into question the desire for peace in Colombia. We must welcome the efforts of all parts of the society to find compromise on the way to peace. Our thoughts must be with the victims of violence. I was moved by their generosity; they all support the agreement. Therefore we must develop programmes aimed at the victims' moral and material compensation. Finally, I support the Council decision to suspend FARC from the terrorist list, but under the condition that they are going to abandoning violence.

David McAllister (PPE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen, meine sehr geehrten Damen und Herren! Auch ich halte den Ausgang des Referendums über den Friedensvertrag in Kolumbien für eine sehr große Enttäuschung und letztlich für einen Sieg der Emotionen über die Argumente.

Wie soll es nun weitergehen? Wir sind uns alle einig, das hat auch die Debatte heute gezeigt: Ein weiteres Blutvergießen müssen die politisch Verantwortlichen in Bogotá um jeden Preis verhindern. Das entspricht auch genau dem Willen der kolumbianischen Bevölkerung, die sich eben nicht mehrheitlich gegen den Frieden ausgesprochen hat. Diese in Europa zum Teil verbreitete Wahrnehmung ist falsch, wie mir ein Kollege, der Kolumbien gut kennt und in den letzten Monaten mehrfach dort gewesen ist, hinreichend geschildert hat. Abgelehnt wurden vielmehr die ausgehandelten Bedingungen, insbesondere die Straffreiheit für die FARC-Rebellen.

Die Verlängerung des Waffenstillstands bis zum 31. Oktober sowie die Ankündigung weiterer Verhandlungen seitens Präsident Santos sind in der Tat Schritte in die richtige Richtung. Gleichzeitig wird Kolumbien auf dem Weg zu einem dauerhaften und stabilen Frieden insbesondere auf die Hilfe der internationalen Gemeinschaft angewiesen sein. Kolumbien als einer der wichtigsten Partner der EU in Lateinamerika sollte sich dabei auch der Unterstützung des Europäischen Parlaments auf diesem Weg gewiss sein. Auch das ist eine Botschaft der heutigen Debatte.

Андрей Ковачев (PPE). – Мирното споразумение между колумбийското правителство и Революционните въоръжени сили на Колумбия е историческо, не само защото е опит да се сложи край на най-дългия конфликт в западното полукълбо, а защото ни връща вярата, че мирът е възможен дори в продължителни и изглеждащи нерешими конфликти като този, при който има над 300 000 убити и над 5 млн. вътрешни и външни бежанци.

Значението му се подчертава и от решението, което беше взето за номинирането на Колумбия за Нобеловата награда за мир. Точно за това, резултатите от проведения референдум, където с 50 000 гласа споразумението беше отхвърлено, предизвиква у нас огромно разочарование. Не само за тези, които работиха дълги години за решаването на този конфликт, но и за хилядите семейства от двете страни на конфликта, които са дали жертви в него.

Всички, които участват в колумбийските мирни преговори, дължат на жертвите и техните семейства да направят така, че крехката надежда за мир да не бъде загубена. Не трябва да се позволи насилието, убийствата и отвлеченията да започнат отново. Постигането на устойчив мир в Колумбия ще отключи големия икономически потенциал на страната, ще засили, разбира се, контактите с Европейския съюз и ще я превърне в опорна точка на стабилността в Латинска Америка.

Мирният процес е историческа възможност не само за Колумбия, но и за глобалната война с наркотрафика, тъй като страната все още продължава да бъде най-големият износител на кокаин в света, чрез премахване на кока насажденията в контролираните от ФАРК региони на страната, като същевременно се помогне на фермерите да започнат отглеждането на алтернативни ненаркотични култури.

Референдумът е засега загубен, но аз се надявам, че мирът ще бъде спечелен.

PRESIDE: RAMÓN LUIS VALCÁRCEL SISO

Vicepresidente

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, the 52 year old conflict that has cost the lives of more than 200 000 and caused the displacement of millions in Colombia is about to be over. This is a major relief for all of us. National reconciliation has proved to be an extremely difficult task against the backdrop of so many atrocities, loss of life and injustice. It can be understood that for many of those who suffered, the terms of the agreement seem too generous for the FARC fighters. Now a negative referendum has reintroduced uncertainty. However, it is important to avoid any back-stepping from the historic agreement. The international community should decisively support both partners who have declared that they are prepared to stick to the terms of agreement and that a ceasefire would be extended over the end of October.

The fact that almost two-thirds of voters abstained from the vote, and that the result was practically a draw belies claims that the vote was directed against national reconciliation. It was certainly not the case. The vote should be seen as a wake-up call, a crucial opportunity for Colombian citizens to reengage in democratic debate and not leave the national future to be decided by politicians alone. Now a new period of dialog must start. It has to include all the sectors of the Colombian people. Most importantly, the peace process should become irreversible.

Intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»)

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, dopo anni di faticose e lunghe trattative a L'Avana era stato siglato lo storico accordo tra il governo colombiano ed il principale gruppo guerrigliero delle Farc, alla presenza del Segretario generale dell'ONU, Ban Ki-moon, per porre fine ad una guerra lunga e sanguinosa. La notizia aveva riaperto le speranze della comunità internazionale per il raggiungimento di una pace duratura dopo oltre cinquant'anni di conflitto. Purtroppo, il referendum tenutosi qualche giorno fa per la ratifica dell'accordo, nonostante i vari appelli della comunità internazionale, ha visto prevalere i no. Ora si teme per l'isolamento internazionale in cui può cadere il paese. Il cammino che deve compiere la Colombia per raggiungere la pace è ancora lungo. Con il contributo dell'Europa si deve fare ogni sforzo per proseguire nel processo di pace e per mettere la parola fine definitivamente ad un conflitto interno che è costato oltre 220 000 vittime e 6 milioni di sfollati interni.

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, έπειτα από σχεδόν τέσσερα χρόνια διαπραγματεύσεων, η κυβέρνηση της Κολομβίας και οι αντάρτες του FARC υπέγραψαν στις 26 Σεπτεμβρίου ειρηνευτική συμφωνία, με σκοπό τον τερματισμό της μεταξύ τους σύγκρουσης η οποία έχει διαρκέσει σχεδόν μισό αιώνα. Έτσι αναμένεται να σταματήσει η παλαιότερη και η πιο μακροχρόνια σύγκρουση στη Λατινική Αμερική, η οποία είχε τουλάχιστον 220.000 χιλιάδες θύματα και έξι εκατομμύρια εκτοπισμένους και η οποία οδήγησε σε πολιτικές διώξεις της αντιπολίτευσης και των συνδικαλιστών ηγετών.

Η συμφωνία προβλέπει παράλληλα αφπλισμό των ανταρτών, αφού η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί να διαθέσει στο FARC έδρες στο Κογκρέσο, καθώς και εγγυήσεις ασφαλείας για τους αντάρτες μαχητές. Τέλος, προβλέπονται αποζημιώσεις για τα θύματα της σύγκρουσης, καθώς και μέτρα για την καταπολέμηση της διακίνησης των ναρκωτικών. Όμως, κύριε Πρόεδρε, η ειρηνευτική διαδικασία μπορεί να οδηγήσει στη διαμόρφωση μιας δημοκρατικής Κολομβίας μόνο υπό τον όρο και την προϋπόθεση ότι θα διαλυθούν οι παραστρατιωτικές οργανώσεις.

Javier Couso Permuy (GUE/NGL). – Señor Presidente, el resultado del referéndum en Colombia es una muy mala noticia. Los sectores de la guerra consiguieron convencer a una pequeña mayoría con una grotesca campaña de mentiras y es más mala aún porque otorga un papel relevante en el proceso de paz a aquellos que se lucran, que se lucraron de la guerra, a aquellos que toleraron e impulsaron los escuadrones de la muerte que llenaron Colombia de tumbas y millones de desplazados internos.

La vitalidad de estos sectores la comprobamos cuando en Cartagena de Indias, en la firma de la paz, cuatro cazas colombianos interrumpían volando a baja cota el discurso del representante de las FARC amedrentando a los presentes, entre ellos quince Jefes de Estado.

Ahora, mientras las FARC reiteran su firme compromiso de paz, Santos pone fecha de caducidad al alto el fuego. Es una muy mala noticia.

La Unión Europea debe estar presente para acompañar esa voluntad de paz —muy bien por mantener a las FARC fuera de la lista de organizaciones terroristas—, y debe decirle bien fuerte al Presidente de Colombia que así no, que mantenga el compromiso con la paz.

Igor Šoltes (Verts/ALE). – Petindvajset let spopadov, skoraj četrt milijona mrtvih, 45.000 pogrešanih, sedem milijonov ljudi razseljenih. Kljub temu je seveda strah prevladal nad upanjem in referendum je pokazal, da je ljudstvo zaenkrat zavrnilo mirovni sporazum.

Vendar dosežki tega mirovnega sporazuma in procesa ne smejo iti v nič, tudi glede prizadevanj za opustitev orožja. Reforme, ki so bile začete, moramo nadaljevati, podpreti moramo nadaljevanje tega procesa, tudi finančno, ker mirovni proces v Kolumbiji mora biti nepovraten.

Ljudstvo je sicer zavrnilo ta mirovni sporazum in zato gotovo obstajajo razlogi, ki jih mogoče ta hip še ne razumemo. Ta presenetljiv rezultat pa ne pomeni nadaljevanja spopadov, dialog se mora nadaljevati in poleg finančnih sredstev moramo ponuditi tudi izkušnje, kot je dejal kolega Kukan.

João Pimenta Lopes (GUE/NGL). – Senhor Presidente, o resultado do referendo na Colômbia decorre também de uma prolongada campanha de desinformação e de medo dos que, ao longo de anos, alimentaram o ódio, o paramilitarismo e o terrorismo de Estado, dos que são responsáveis por quase sete milhões de deslocados internos forçados e centenas de assassinatos de ativistas progressistas pela paz e pelos direitos humanos. Um resultado que não será mais que um breve atraso para chegar a um acordo de paz pelo que o povo colombiano anseia e que porá fim a um conflito armado que dura há cinquenta anos.

O longo e exaustivo processo negocial entre o Governo colombiano e as FARC-EP deve manter-se como um importante referencial do processo de paz, que deve prosseguir serenamente com a manutenção do cessar-fogo.

À União Europeia exige-se que retire, em definitivo, as FARC-EP da lista de organizações terroristas. A paz, para lá de necessária, será uma absoluta inevitabilidade que o povo colombiano, mais cedo que tarde, alcançará.

(Fin de las intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»))

Ivan Korčok, President-in-Office of the Council, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Mr President, I would like to thank all of the honourable Members who have intervened. I believe we can conclude from this debate that we all wish for a lasting and durable peace in Colombia.

After the rejection of the final agreement in the referendum, it is now for all political forces to unite in a national dialogue and find the path that can lead the country to peace. In this decisive moment for Columbia, I can assure this House that the EU will continue playing an active role in supporting, encouraging and accompanying all steps to end the armed conflict and bring durable peace and prosperity to the country and its people.

Finally, I close my remarks by signalling once again my appreciation for the Parliament's role in keeping this issue on our European agenda.

El Presidente. – Se cierra el debate.

Francisco Assis (S&D), por escrito. – As negociações que decorreram entre o Governo colombiano e as FARC nos últimos anos encheram o mundo de esperança. Numa reviravolta corajosa, os inimigos de décadas aceitavam-se sentar-se à mesa das negociações para tentarem pôr cobro a um conflito que causou oito milhões de vítimas. O que parecia impossível foi conseguido e celebrou-se em agosto um cessar-fogo definitivo, ficando acordada a desmobilização dos guerrilheiros e a sua integração no sistema político-partidário. Esse acordo não poderia senão implicar cedências mútuas e assentaria sempre num compromisso difícil entre o desejo de justiça e o desejo de paz.

Infelizmente, uma maioria de colombianos recusou esse acordo no referendo do dia 2 de outubro. Perdeu-se uma oportunidade histórica para a paz, o que só nos pode encher de tristeza. Considero, apesar de tudo, que este processo é irreversível e que nem o governo nem as FARC querem regredir para o sofrimento e para a violência. Este é um momento decisivo para o futuro do povo colombiano e a União Europeia deve empenhar todos os seus esforços na busca de uma solução que, sem deixar de levar em contra os medos e as dúvidas expressas nas urnas pelo povo, não deixe escapar a paz.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D), por escrito. – Colombia vive un momento muy delicado tras la victoria del No en el plebiscito sobre el Acuerdo de Paz celebrado el 2 de octubre. Pero la decepción por ese resultado no debe llevarnos al pesimismo, sino a seguir trabajando con renovados esfuerzos por el triunfo definitivo de la paz. La paz no ha fracasado en Colombia, ya que incluso en el No que los colombianos expresaron el domingo prevalece una voluntad de paz. Colombia necesita ahora recomponer su realidad interna, su diversidad política y comprometerse a seguir las negociaciones con las FARC, que tienen que mantener el alto el fuego. La renegociación del Acuerdo debe realizarse en los términos en los que se ha expresado la ciudadanía, que ha mostrado discrepancias con algunas condiciones del mismo. Por su parte, la Unión debe contribuir al proceso de paz cumpliendo tres condiciones: manteniendo a las FARC fuera de la lista de organizaciones terroristas, cumpliendo sus compromisos de ayuda financiera y manteniendo en su puesto al Enviado Especial de la Unión, Eamon Gilmore, para que continúe su labor de observador del proceso.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D), *por escrito*. – Colombia vive un momento muy delicado tras la victoria del No en el plebiscito sobre el Acuerdo de Paz celebrado el 2 de octubre. Pero la decepción por ese resultado no debe llevarnos al pesimismo, sino a seguir trabajando con renovados esfuerzos por el triunfo definitivo de la paz. La paz no ha fracasado en Colombia, ya que incluso en el No que los colombianos expresaron el domingo prevalece una voluntad de paz. Colombia necesita ahora recomponer su realidad interna, su diversidad política y comprometerse a seguir las negociaciones con las FARC, que tienen que mantener el alto el fuego. La renegociación del Acuerdo debe realizarse en los términos en los que se ha expresado la ciudadanía, que ha mostrado discrepancias con algunas condiciones del mismo. Por su parte, la Unión debe contribuir al proceso de paz cumpliendo tres condiciones: manteniendo a las FARC fuera de la lista de organizaciones terroristas, cumpliendo sus compromisos de ayuda financiera y manteniendo en su puesto al Enviado Especial de la Unión, Eamon Gilmore, para que continúe su labor de observador del proceso.

Juan Fernando López Aguilar (S&D), *por escrito*. – Colombia vive un momento muy delicado tras la victoria del No en el plebiscito sobre el Acuerdo de Paz celebrado el 2 de octubre. Pero la decepción por ese resultado no debe llevarnos al pesimismo, sino a seguir trabajando con renovados esfuerzos por el triunfo definitivo de la paz. La paz no ha fracasado en Colombia, ya que incluso en el No que los colombianos expresaron el domingo prevalece una voluntad de paz. Colombia necesita ahora recomponer su realidad interna, su diversidad política y comprometerse a seguir las negociaciones con las FARC, que tienen que mantener el alto el fuego. La renegociación del Acuerdo debe realizarse en los términos en los que se ha expresado la ciudadanía, que ha mostrado discrepancias con algunas condiciones del mismo. Por su parte, la Unión debe contribuir al proceso de paz cumpliendo tres condiciones: manteniendo a las FARC fuera de la lista de organizaciones terroristas, cumpliendo sus compromisos de ayuda financiera y manteniendo en su puesto al Enviado Especial de la Unión, Eamon Gilmore, para que continúe su labor de observador del proceso.

Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández (S&D), *por escrito*. – Colombia vive un momento muy delicado tras la victoria del No en el plebiscito sobre el Acuerdo de Paz celebrado el 2 de octubre. Pero la decepción por ese resultado no debe llevarnos al pesimismo, sino a seguir trabajando con renovados esfuerzos por el triunfo definitivo de la paz. La paz no ha fracasado en Colombia, ya que incluso en el No que los colombianos expresaron el domingo prevalece una voluntad de paz. Colombia necesita ahora recomponer su realidad interna, su diversidad política y comprometerse a seguir las negociaciones con las FARC, que tienen que mantener el alto el fuego. La renegociación del Acuerdo debe realizarse en los términos en los que se ha expresado la ciudadanía, que ha mostrado discrepancias con algunas condiciones del mismo. Por su parte, la Unión debe contribuir al proceso de paz cumpliendo tres condiciones: manteniendo a las FARC fuera de la lista de organizaciones terroristas, cumpliendo sus compromisos de ayuda financiera y manteniendo en su puesto al Enviado Especial de la Unión, Eamon Gilmore, para que continúe su labor de observador del proceso.

16. Sytuacja w Demokratycznej Republice Konga (debata)

El Presidente. – El punto siguiente en el orden del día es el debate a partir de la Declaración de la Vicepresidenta de la Comisión / Alta Representante de la Unión para Asuntos Exteriores y Política de Seguridad sobre la situación en la República Democrática del Congo [2016/2916(RSP)].

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council, on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Mr President, I am grateful to you for organising this debate at a critical moment for the Democratic Republic of Congo. The EU has been a close political and development partner of the Congolese people over many years. We cannot allow the DRC to sink again into a crisis which would, without doubt, spill beyond national borders and across the Great Lakes region.

I would like to begin by reiterating some of the key positions already expressed by High Representative Mogherini and by the EU in recent statements. I must start by addressing the recent violence in the DRC. The level of violence in recent days has been a shock to all of us. The EU has already made it very clear that we attribute individual responsibility to all actors involved in violence, and that of course includes members of institutions in charge of security and justice. Impunity cannot be tolerated. In this respect, I would like to underline the importance we attach to the duty of MONUSCO to document human rights violations and to report on them in line with Security Council Resolution 2277. I would like, on behalf of High Representative/Vice-President Mogherini, but also on my own account, to praise the vital work being done by the United Nations Joint Human Rights Office in the DRC. What the DRC needs is calm, not violence. Calm is needed to focus on finding a solution to the current political crisis, which means to focus on

finding a consensus leading to credible and inclusive presidential elections as quickly as possible.

For this to be possible, respect for human rights and fundamental freedoms is essential. Our message is simple: only an inclusive dialogue resulting in an agreement involving the widest range of political actors will pave the way towards peaceful and credible elections in accordance with the DRC Constitution and Security Council Resolution 2277.

The EU and other key partners involved in supporting the ongoing national dialogue, among them the African Union, the IOF, the United Nations and the United States, will continue to use the tools at our disposal to make the process work. This includes, of course, diplomatic action and outreach to key partners such as Angola and South Africa, as well as action in the UN Security Council.

It is especially regrettable that the political crisis in DRC is distracting us from the stabilisation and development of DRC and that the Congolese people continue to suffer, especially from the barbarous activities of armed groups operating in the north and east of the country. The current political impasse has to be addressed if we are to get back to the work of supporting state-building, reforming the security institutions of the country, tackling the problem of conflict minerals, contributing to healthcare and building roads. In addition, progress on regional integration across Central Africa will continue to be held back for as long as the DRC remains unstable.

Let me end with an assessment of the ongoing political dialogue launched on 1 September. The dialogue has resulted in some positive steps forward, but the challenge now is to achieve greater inclusivity in participation and greater substance in discussions. The clock is ticking, and both government and opposition have a responsibility to work together in the national interest. No one is excused from this obligation.

We call on the opposition, which have not joined the dialogue process yet. However, the government also has a critical responsibility to ensure that political freedoms are respected and that justice is not used to sideline political actors. Above all, a public commitment by all actors to respect the constitution – in particular, as far as the limit on presidential mandates is concerned – would contribute considerably to easing tensions. We will continue to review the use of all the tools at our disposal to support the dialogue, insisting on its inclusivity and its focus. We will exert pressure to improve the political climate in the country, and in particular to ensure that absolute respect is guaranteed for human rights and fundamental freedoms at this critical time for consolidating DRC's democratic progress. I look forward to hearing your views.

Joachim Zeller, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident! Erst im Juni haben wir über die Lage im Kongo gesprochen. Damals ging es insbesondere um die wieder aufgeflammt Kämpfe im Osten des Landes, die viele Menschen dazu veranlasst und genötigt haben, ihre angestammten Dörfer und Städte zu verlassen. Eine Flüchtlingskrise großen Ausmaßes wurde dadurch verursacht.

Nun haben wir eine Verschärfung der politischen Krise. Das, was Minister Korčok angemahnt hat, Ruhe in diesem Land, wird den Menschen dort nicht gegeben. Es gibt einen Verantwortlichen dafür und das ist der Präsident Kabila, der sich normalerweise jetzt nach zwei Amtszeiten von seinem Amt verabschieden müsste, denn die Verfassung der Demokratischen Republik Kongo sieht das so vor. Im September hätten bereits Wahlen eines neuen Präsidenten stattfinden sollen.

All das passiert nicht. Es ist überhaupt ein Hohn, dass dieses Land sich als Staatsnamen „Demokratische Republik“ nennt. Selten war in der Geschichte dieses Landes die Situation dort demokratisch zu nennen, und selten hatten die Menschen ein Mitspracherecht bei der Gestaltung der Geschehnisse dieses Landes. Die Opposition wird verfolgt, es gibt bereits Tote. Büros der Opposition sind verbrannt und angezündet worden. Viele sind verhaftet worden, und mit einem Trick, nämlich dass die Wählerregistrierung nicht mehr rechtzeitig zu schaffen gewesen ist, versucht nun der Präsident, seine Amtszeit künstlich zu verlängern. Das kann nicht hingenommen werden.

Es gibt bereits Vorschläge der USA und Frankreichs, Sanktionen zu verhängen, wie wir es in anderen Fällen auch tun. Dem sollten Taten folgen, und die EU sollte hierbei einig sein und zu schärferen Maßnahmen greifen.

Elena Valenciano, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor Presidente, acabo de regresar del este de la República Democrática del Congo; un inmenso país con inmensos desafíos; un país cuyo suelo es inmensamente rico y su población inmensamente pobre; un país donde la violencia, en ocasiones muy brutal, se ha convertido en normalidad, particularmente en la región de los Kivús.

Ese enorme país, hoy clave para la región, clave para el continente y clave para Europa, se dirige de manos de su presidente directamente hacia el abismo. Kabila ha decidido aferrarse al poder pasando por encima de la Constitución, y aunque eso pueda llevar a su pueblo a un abismo devastador. Creo que aún hay tiempo para evitarlo. Es necesario recuperar la vía del diálogo, pero del diálogo inclusivo.

La primera cuestión ineludible es fijar una fecha cierta para las elecciones presidenciales. Y en eso debe volcar la Unión Europea todo su peso, que es mucho. Tenemos en nuestra mano el diálogo político previsto en el artículo 8 del Acuerdo de Cotonú. Pero hay que pensar también en el artículo 96, es decir, en la imposición de sanciones contra los responsables y también en la redirección de nuestra ayuda. Eso está en nuestra mano, no podemos culpar a otros.

También los Estados miembros, señor Presidente, deben tomar medidas en el plano bilateral contra destacados miembros de las autoridades del país que ostentan una doble nacionalidad. Y también son europeos los importantísimos intereses de empresas con actividades que están también destruyendo ese país.

Eso ocurre en el este del Congo, desangrado por la violencia de decenas de grupos armados enfrentados por el control de esos recursos que acaban siendo mercancías en el mercado internacional. Las masacres se desarrollan todos los días en lugares como Beni ante la práctica y total indiferencia de la comunidad internacional.

Es posible que tengamos que activar también el Tribunal Penal Internacional y también actuar sobre la desastrosa situación de centenares de miles de personas que siguen viviendo sobre piedras volcánicas cortantes. Tenemos que actuar ya, señoras y señores, ya, antes de que sea tarde, como ocurrió hace muy poco tiempo en Burundi, ¿recuerdan?

Mark Demesmaeker, *namens de ECR-Fractie*. – Ik ontving een brief van mevrouw Mogherini als antwoord op onze bekommernissen inzake de mensenrechtensituatie in de Democratische Republiek Congo en onze suggestie voor gerichte sancties. Haar antwoord getuigde van betrokkenheid, zoals we de hoge vertegenwoordiger kennen. En u weet hoe dat gaat: via de sociale media bereikten haar woorden in een mum van tijd de andere kant van de wereld. Die woorden creëren hoop.

Maar ik vraag me soms af wie al onze brieven opent, al dan niet leest en klasseert, alfabetisch of chronologisch. Er moeten paleizen vol liggen met onze vermanende brieven. Vergeef me mijn cynisme, maar president Kabila bevestigde gisteren doodleuk dat de verkiezingen worden uitgesteld in het belang van Congo. In het belang van Congo, geen verdere details. Die kregen we wel van de voorzitter van de kiescommissie: hij kan ten vroegste eind 2017 een datum voor de presidentsverkiezingen meedelen.

Met andere woorden: geen verkiezingen voor eind 2018. Protesten daartegen worden in de kiem gesmoord. Er vloeide bloed door de straten van Kinshasa. Er zijn echter heel wat Congolezen die het goed voor hebben met hun land. Dokter Mukwege bijvoorbeeld, een paar dagen geleden nog te zien op de Vlaamse televisie. De gynaecoloog en mensenrechtactivist die in het oosten van Congo slachtoffers van gruwelijk geweld opnieuw tot mens maakt en daarvoor in 2014 door dit Parlement gelauwerd werd met de Sacharovprijs. Hij verbergt zijn verachting voor wat Kabila doet niet en hij benoemt de problemen zoals ze zijn. De grondwet wordt herleid tot een vodge papier. Het drieste geweld maakt hem kwaad.

Het zijn stemmen zoals die van dokter Mukwege die Congo nodig heeft. Ik geloof dat burgerbewegingen die de grondwet en democratie onderschrijven en omhelzen de chaos kunnen herstellen. Maar niet zonder internationale steun. Het is dan ook meer dan hoog tijd dat de Europese Unie haar bevolgen toespraken en brieven inruilt voor daden.

Wat mij betreft kan het daarbij bijvoorbeeld gaan om een reisverbod, om het bevroren van de rekeningen van al diegenen die verantwoordelijk zijn voor de gewelddadige repressie. De Verenigde Staten waren ons opnieuw voor en besloten al om dergelijke maatregelen te nemen.

De beste manier om de belangen van het Congolese volk te dienen is ervoor te zorgen dat president Kabila tijdig aftreedt en er in lijn met de Congolese grondwet presidentsverkiezingen plaatsvinden.

Charles Goerens, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, les citoyens de la République démocratique du Congo (RDC) méritent mieux. A un moment où tout invite les dirigeants de ce pays à lutter contre la corruption et à se doter des moyens pour que l'État puisse assumer ses fonctions régaliennes, le président pense avant tout à son maintien au pouvoir.

Initialement prévues pour la fin novembre, les élections vont finalement être reportées de deux ans. Nombre de dirigeants d'autres pays, tentés d'agir dans le même sens, ont déjà prétexté de la nécessité de procéder d'abord à un recensement avant de pouvoir engager le processus électoral. En RDC, c'est pareil. Le prétexte selon lequel il y aurait lieu de procéder d'abord à la refonte du fichier électoral n'est donc pas très original.

Le ministre belge des affaires étrangères l'a encore rappelé ce matin à Radio la Première, en déclarant que, même si refonte il devait y avoir, cela pourrait se faire raisonnablement en quelques mois. Tel semble aussi être l'avis de l'opposition au Congo, qui compte boudier les pourparlers à ce propos.

Les citoyens congolais attachés à la démocratie et, en général, passionnés de politique, sont fermement opposés à ces agissements. Ils sont condamnés à subir l'action, voire l'inaction, de leurs dirigeants davantage préoccupés par leur ambition personnelle que par le destin de leur peuple.

Et pourtant, tout avait bien commencé. Le chemin de la transition avait permis de renouer avec les principes démocratiques et de l'état de droit. Des élections avaient eu lieu, avec l'aide de la communauté internationale, et notamment celle de l'Union européenne. Malheureusement, il n'y a pas de panacée susceptible de résoudre dans l'immédiat ce problème. La pression doit venir de l'intérieur. C'est au peuple congolais de faire bouger les lignes. Nous pouvons, certes, encourager les courants responsables, mais les orientations doivent être prises par les Congolais eux-mêmes. Quant à l'Europe, il faut le dire haut et fort, elle sera toujours prête à s'engager dans des partenariats solides permettant aux Congolais de sortir de l'ornière, une fois que les conditions pour ce faire seront remplies.

Marie-Christine Vergiat, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Monsieur le Président, nous parlons, une nouvelle fois, de la situation en République démocratique du Congo, ce pays traversé par des conflits que l'on ose appeler «de basse tension», qui ont fait plusieurs millions de morts, et l'un des pays les plus pauvres du monde, alors que son sous-sol regorge de ressources naturelles, notamment minières.

Il serait bon de s'interroger sur qui finance les groupes armés et pour défendre les intérêts de qui. Le mandat de Joseph Kabila arrive, en effet, à échéance en décembre, et des élections devaient avoir lieu en novembre. M. Kabila annonce que le scrutin sera reporté sine die au prétexte que le fichier électoral n'est pas à jour et que 10 millions de jeunes Congolais seraient privés de leur droit de vote.

Depuis des mois, la société civile et l'opposition s'organisent et sont victimes d'une répression féroce. Les événements de la fin du mois de septembre en sont un triste symbole. C'est un euphémisme de dire que les droits de l'homme sont bafoués en République démocratique du Congo.

Dans ce pays, comme dans d'autres en Afrique, les dirigeants s'accrochent au pouvoir, et la seule question qui vaille est: comment aider les peuples de ces pays à exprimer librement leur choix? Au regard de son soutien, l'Union européenne a une responsabilité majeure en la matière. Tout doit être fait pour que la Constitution et les droits, notamment de l'opposition, soient respectés pour permettre la tenue d'élections dans les meilleures conditions possibles et les meilleurs délais, de sorte que les Congolais puissent enfin décider de leur sort.

Judith Sargentini, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – Ik heb niet helemaal begrepen welk perspectief de Raad nu schetst in onze verhoudingen met Congo. We hebben allemaal begrepen dat Kabila langer aan de macht wil blijven, dat hij het voorbeeld volgt van landen om hem heen. Denk aan de huidige verschrikkelijke situatie in Burundi en de vrees die iedereen heeft dat die overslaat naar andere landen.

Ik zou daarom willen weten wat voor handelingsperspectief wij nog hebben in de richting van de heer Kabila. Ik hoorde de heer Demesmaeker spreken over sancties, slimme sancties: het bevriezen van fondsen, het intrekken van mogelijkheden voor reizen van de entourage van de heer Kabila. Dat lijkt mij een ongelooflijk verstandige zet. Ik zou er ook graag de respons van de Raad op krijgen.

Daarnaast wil ik nogmaals benadrukken dat we onze wetgeving voor het tegengaan van de handel in conflictmineralen zo snel mogelijk moeten afronden. We zijn in dialoog met u en de Europese Commissie. Laten we het ijzer smeden als het heet is en dit snel inzetten als middel om de heer Kabila te laten weten dat wij serieus menen dat zijn tijd om te gaan gekomen is.

Ten slotte, meneer de voorzitter: u roept de oppositie op om aan de nationale dialoog deel te nemen. Dat lijkt mij momenteel wel een zeer moeilijke vraag. Ook gezien het feit dat de katholieke kerk – zeer belangrijk in Congo – niet aan een nationale dialoog deelneemt, is dat toch een vraag die op weinig of geen positieve reacties mag rekenen.

Jean-Luc Schaffhauser, *au nom du groupe ENF*. – Monsieur le Président, chers collègues, c'est la région des Grands Lacs qui est la plus grande catastrophe humanitaire; ce n'est pas la Syrie dont nous avons parlé. On y dénombre plusieurs millions de morts. C'est un pays que je connais bien, en tant que président de l'Institut européen de coopération. Je présidais l'ONG la plus importante, et j'ai été placé auprès du vice-président Z'ahidi Ngoma, aujourd'hui décédé – un ami qui a combattu pour la transition démocratique et qui représentait l'opposition démocratique lors de la transition démocratique, en 2004. Il a donné la vie pour son pays. Donc, parlons de démocratie, et je voudrais vous rappeler une histoire que je connais bien, dont j'ai moi-même été acteur.

En République démocratique du Congo, l'opération dite «des rebelles» masquait en fait une invasion organisée par les États-Unis, qui utilisaient Laurent-Désiré Kabila. Pendant qu'il avançait, les envoyés de Clinton signaient des contrats sur les mines, comme les hommes de Biden actuellement en Ukraine. Parlons de démocratie! Laurent-Désiré Kabila, stoppé par la France et l'Angola, se rapproche de la France car il estimait que c'était les intérêts de la République démocratique du Congo. Vous, les Belges, et je peux donner des précisions si c'est nécessaire, avec l'autorisation des Américains, vous avez décidé de l'assassiner. Puis, Joseph Kabila lui a succédé. Il fut votre homme mais, préoccupé de la souveraineté de son pays et de son indépendance, il ne vous convient plus.

La RDC a besoin de stabilité, et non de votre interventionnisme orienté selon des intérêts variables. Toute nouvelle instabilité dans cette zone équivaut à condamner à nouveau à mort des millions de civils. C'est toute l'Afrique subsaharienne qui sombrera si cette région tombe à nouveau dans le chaos.

Ce dont l'Afrique a besoin, c'est de souveraineté et de développement autocentré. Elle a besoin que des gouvernements légitimes se préoccupent des peuples africains et de son développement. Oui à la démocratie souveraine d'une vaste coalition démocratique avec Joseph Kabila pour l'avenir de cette région où l'interventionnisme occidental a tué de 4 à 5 millions d'Africains de la région des Grands Lacs.

Ce dont les Africains ont besoin, c'est d'être maîtres chez eux.

Maria Arena (S&D). – Monsieur le Président, je suis particulièrement étonnée par l'optimisme du Conseil quand il dit qu'il y a eu des avancées en matière de dialogue. J'aimerais lui poser une question: de quelles avancées parle-t-il exactement?

Au contraire, les répressions violentes du 19 et du 20 septembre montrent que ce dialogue ne fonctionne pas. Ce prétendu dialogue mis en place par la majorité de M. Kabila ne fonctionne pas. D'ailleurs, l'église catholique – qui est un acteur important de ce dialogue – a décidé d'en sortir, tant qu'elle n'a pas la garantie d'un cadre inclusif qui permette de trouver un compromis acceptable pour tous.

Et ce compromis doit englober les éléments suivants: une CENI totalement impartiale, un calendrier crédible, des moyens importants pour organiser des élections, la lutte contre l'impunité et, enfin, la libération des prisonniers politiques aujourd'hui – non pas une libération telle que M. Kabila l'annonce, mais une libération inconditionnelle de ces prisonniers politiques, qui leur permette également de mener une campagne électorale. En effet, libérer des prisonniers politiques en leur disant que, s'ils font campagne, ils se retrouveront à nouveau en prison, je ne pense pas que ce soit un environnement propice à des élections ouvertes.

Enfin, je pense, et je partage également l'idée, que nous devrions avoir des sanctions ciblées et, là aussi, je demande au Conseil: quelle est la position des États membres en ce qui concerne ces sanctions ciblées telles que les États-Unis les ont décidées? On nous dit que, si les États-Unis n'avaient pas émis ces sanctions ciblées, la répression du 19 aurait été beaucoup plus forte qu'elle ne l'a été aujourd'hui.

Je terminerai en évoquant l'est du Congo, qui est à nouveau sous l'emprise de rebelles. Ce sont les rebelles actuels, mais aussi ceux qui viennent du Sud-Soudan. Il est important de se soucier de ce qui se passe à l'est, et particulièrement du financement de ces rebelles par le biais des minerais des conflits. Nous avons cette législation, nous attendons que le Conseil puisse également adopter ce que nous avons adopté, ici, au Parlement.

Hilde Vautmans (ALDE). – De situatie is erger dan we denken. Ik verneem van familie en vrienden uit de eerste hand dat de situatie dramatische proporties aanneemt. Congo is in een burgeroorlog verzeild geraakt en goed op weg om een tweede Syrië te worden. Dat zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de mensen ter plaatse.

En wat zie ik? Ik zie dat de Verenigde Staten de tegoeden van een aantal generaals bevriezen. Ik stel vast dat de Amerikanen druk uitoefenen op de Congolese regering om verkiezingen uit te vaardigen.

Dan vraag ik mij af: waar blijft Europa? Gaan we wachten tot Congo inderdaad een tweede Syrië wordt? Of gaan we over tot actie?

Meneer de minister, uw verklaring ontgoochelt me. Ook wij moeten druk uitoefenen, gerichte sancties uitvaardigen als er geen verkiezingen komen, activa bevriezen, een inreisverbod opleggen aan hen die zich schuldig maken aan mensenrechtenschendingen. En president Kabila moet duidelijk weten dat hij een dagvaarding voor het Internationaal Strafhof niet kan ontlopen als hij zijn medeburgers blijft terroriseren. Mijn hart bloedt als ik zie wat er in Congo gebeurt. Ik roep op tot actie.

Cécile Kashetu Kyenge (S&D). – Monsieur le Président, sanctions ciblées contre ceux qui ont confisqué la démocratie et qui tiennent en otage le peuple congolais. Sanctions ciblées contre ceux qui violent la Constitution. Sanctions ciblées contre les auteurs des crimes contre l'humanité.

Aucune impunité pour ceux qui privent la République démocratique du Congo (RDC) d'un vrai dialogue national politique, inclusif et transparent dans le respect du cadre institutionnel: le dialogue en cours est une mascarade.

Aucune impunité pour ceux qui bafouent la liberté d'expression, la liberté de la presse et la liberté de manifestation: le droit de manifester pacifiquement est un droit fondamental, garanti par la Constitution en RDC.

Aucune impunité pour les responsables des multiples massacres dans les territoires de Beni, Butembo et Lubero et dans les villes de Kinshasa, Kananga et Lubumbashi. Je présente mes condoléances à toutes les familles des personnes qui ont perdu la vie en se battant pour la liberté, la justice et leur dignité.

Aucune impunité pour les auteurs responsables de toute forme de violence contre les femmes et les enfants.

Nous plaidons pour la tenue d'élections libres, crédibles et transparentes dans le respect de la Constitution en République démocratique du Congo et du droit international. Nous plaidons pour l'ouverture de l'espace politique à toutes les citoyennes et à tous les citoyens ayant un projet de société alternatif au pouvoir en place. Nous plaidons pour la libération sans condition des prisonniers politiques et d'opinion et de tous les militants de la démocratie – beaucoup d'entre eux risquent la peine de mort – ainsi que pour la libéralisation des médias.

Nous plaidons pour le strict respect du principe de la séparation des pouvoirs exécutif, législatif et judiciaire, tel qu'il est consacré dans la Constitution elle-même.

Nous rendons hommage à toutes les Congolaises et à tous les Congolais au pays ainsi qu'à l'étranger qui font entendre leur voix pacifiquement pour défendre la démocratie et l'état de droit.

Intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»)

Bogdan Brunon Wenta (PPE). – Panie Przewodniczący! W treści rezolucji przyjętej przez Parlament Europejski w marcu tego roku znalazło się wezwanie do władz Demokratycznej Republiki Konga do wyraźnych działań mających zapewnić przestrzeganie konstytucji oraz zagwarantowanie demokratycznych, przejrzystych i terminowych wyborów przed końcem 2016 r. Zgodnie z ostatnimi doniesieniami termin wyborów zostanie przesunięty, co władze tłumaczą uporządkowaniem kwestii związanych z aktualizacją rejestru wyborców i problemami budżetowymi. Decyzja ta doprowadzi do zwiększenia napięcia politycznego i protestów ze strony opozycji i społeczeństwa obywatelskiego, które są krwawo tłumione przez siły bezpieczeństwa. Jak wiemy, w zeszłym tygodniu podczas starć w Kinszasie zginęło kilkadziesiąt osób. Aktualna sytuacja polityczna, zwłaszcza niepewność związana z próbami nielegalnego utrzymania władzy przez prezydenta Kabilę, wymagają zdecydowanej reakcji, nacisku ze strony społeczności międzynarodowej, aby nie doszło do powtórzenia tragicznych wydarzeń z lat 1996-2003.

Nicola Caputo (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il Congo si trova di fronte ad una crisi politica che rischia di compromettere il cammino del paese. La Costituzione prevede un termine massimo di due mandati presidenziali, ma l'attuale presidente Kabila, al potere dal 2001, non sembra intenzionato a rispettare tale disposizione. La preoccupazione è che l'instabilità del paese possa espandersi in tutta la regione dei Grandi Laghi, come già è avvenuto in passato. Uno scenario che coinvolgerebbe soprattutto le popolazioni civili e potrebbe determinare nuove migrazioni interne e nei paesi vicini. Uno scenario che va scongiurato, se non vogliamo trovarci di fronte all'ennesima catastrofe umanitaria. Purtroppo, i continui rinvii delle elezioni previste per novembre stanno trascinando la Repubblica democratica del Congo nel caos e nella violenza. È assolutamente necessario fare in modo che queste elezioni si svolgano al più presto e nel rispetto del gioco democratico e di regole che possano garantire l'equità e l'uguaglianza di possibilità per tutti i partecipanti. L'Europa deve lavorare per il rispetto del patto costituzionale e per favorire il dialogo tra le parti.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κύριε Πρόεδρε, οι τελευταίες εξελίξεις στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό προκαλούν έντονο προβληματισμό στη διεθνή κοινότητα, αφού η χώρα δεν αντέχει άλλη αποσταθεροποίηση, δεν αντέχει άλλα ύπουλα παιχνίδια στην πλάτη του λαού της. Η απόφαση του Kabila να επεκτείνει την εκ νέου τη θητεία του στον προεδρικό θώκο έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων της αντιπολίτευσης και τεράστιες διαδηλώσεις και αιματηρές ταραχές. Τουλάχιστον 17 άνθρωποι έχουν πέσει ήδη νεκροί. Η ευρωπαϊκή διπλωματία δεν πρέπει λοιπόν να δεχθεί τους όρους του πόκερ που παίζει ο Kabila, ο δήθεν εγγυητής της σταθερότητας, για να παραμείνει στην εξουσία. Αποκατάσταση της σταθερότητας μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την τήρηση του Συντάγματος και με την ομαλή διεξαγωγή εκλογών εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.

Η ύπαρξη όμως στρατιωτικών ομάδων και οι τοπικές συγκρούσεις στο Κονγκό έχουν βέβαια ένα συγκεκριμένο αντικειμενικό σκοπό, τον έλεγχο της εκμετάλλευσης των πλούσιων φυσικών πόρων της τεράστιας αυτής χώρας. Αν υπάρχει λοιπόν κάτι που μπορεί να κάνει η Ευρώπη για να προστατεύσει το λαό του Κονγκό, είναι να σταματήσει τις παράνομες δραστηριότητες κάποιων ευρωπαϊκών πολυεθνικών στη χώρα και σίγουρα όχι να επεμβαίνει στην εσωτερική πολιτική της.

(Fin de las intervenciones con arreglo al procedimiento de solicitud incidental de uso de la palabra («catch the eye»))

Ivan Korčok, *on behalf of the Vice-President of the Commission/High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Mr President, this has been a very useful exchange, and I am grateful to members for their very valuable interventions from this debate. That is my first general remark. I conclude that we all share a common interest in using all the tools at our disposal to encourage all political actors in the DRC to seek consensus within the framework of the Constitution then of UN Security Council Resolution 2277 and to ensure the full protection of the rights and freedoms of all citizens.

Honourable Member Arena, you are right. I have referred to progress, but it was rather limited progress and I also stressed that the challenge now is to achieve greater inclusivity in participation and greater substance in discussions.

Secondly, on sanctions, I would like to say and recall that the EU will review the use of all tools at its disposal to act against those linked with violence and incitement of violence. I stress in particular our emphasis on individual responsibility covering all actors, and in addition our insistence that the security forces are responsible for maintaining public order within the rule of law.

Finally, a number of Members referred to the importance of civil society in making democracy work in the Democratic Republic of Congo, I strongly support that and we will continue to use our means to encourage and support these activities.

El Presidente. — Se cierra el debate.

Илхан Кючюк (ALDE), *в писмена форма*. – Положението със сигурността в Демократична република Конго продължава да се влошава. След падането на режима през 1997 година, в страната се води постоянна гражданска война, която до момента е взела над 5 милиона жертви. Поради липсата на всякакви условия, хората живеят в изключителна мизерия и бедност, а войната дори промени ролята на жените и децата. Те трябва да се бият на предната линия и всеки ден да се изправят пред жестоката реалност, като биват жертви на директни атаки и насилие, извършвани от воюващите страни. Наред с военния конфликт в страната, през изминалите дни десетки души загинаха при сблъсъци между протестиращи и силите за сигурност. Недемократичните маневри на президента Кабила да остане на власт, отприщица нова вълна от насилие и международната общност трябва да се противопостави на това. Призовавам за пълно зачитане на човешките права и защита на цивилното население, както и за предоставяне на възможност за широко участие на гражданското общество в политическите процеси на страната. Само тогава Демократична република Конго ще тръгне по пътя на демокрацията.

17. Prawa kobiet w Polsce (debata)

El Presidente. – El punto siguiente en el orden del día es el debate a partir de la Declaración de la Comisión sobre los derechos de la mujer en Polonia [2016/2918(RSP)].

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Mr President, honourable Members, I am pleased to participate in today's debate on the situation of women's rights in Poland. Respect for women's rights and gender equality is part of European integration. However, as you know, the EU has no competences on abortion policy and cannot interfere in Member States' policies in this area. According to the Treaty on the Functioning of the European Union, the definition of health policies and the organisation and delivery of health services and medical care is primarily the responsibility of individual Member States.

Having said that, I would very much hope that Poland will not stop progressing towards gender equality but rather continue to build on the genuine achievements of the past years. Poland has, for example, introduced an electoral gender quota system. It has also made great reforms improving work-life balance, such as the extension of the duration of basic maternity leave to 20 weeks, the introduction of paternity leave, parental leave arrangements and an increase in the accessibility of preschool education. Even though the electoral gender quota has increased the number of women on electoral lists it has not translated into a considerable increase of women's actual participation in politics, yet.

The gender gap in employment rates continues to undermine the potential of many economies in Europe. In Poland it is particularly high among older women leaving the labour market earlier than men, and among young mothers because of still insufficient access to childcare. In the 2016 country specific recommendations Poland was encouraged to step up efforts to increase female labour market participation.

So, let me conclude by restating our genuine commitment to women's rights and gender equality and my hope that we can continue to work with the Polish authorities to achieve further progress in the area. I am looking forward to today's discussion, and at the end of this discussion I will enjoy the privilege to add also a few words from my personal side.

Barbara Kudrycka, w imieniu grupy PPE. – Panie Przewodniczący! Tysiące, dziesiątki tysięcy Polek wyszło w poniedziałek z transparentami na ulice. Silne, solidarne, nieprzejednane. Ten czarny marsz poruszył świat. Poruszył też Parlament Europejski, bo nie był tylko sprzeciwem wobec okrutnego projektu ustawy o aborcji, któremu zielone światło dał PiS, przyjmując go w Sejmie. Już dziś ze strachu chcą się z tego wycofać, bo ten marsz to walka o wolność, o godność, o prawo wyboru, o życie w nowoczesnym europejskim kraju. Do takiej Polski jesteśmy przywiązani i obecny rząd tego nie zmieni. Ten marsz to nasze zdecydowane „nie” wobec prób zawłaszczania przez PiS kolejnych sfer życia, zwłaszcza tych, które dotyczą naszej prywatności i naszych rodzin.

Zwracam się do rządzących w Polsce. Macie serca z kamienia. Kobiety nie są towarem do spłaty waszych wyborczych zobowiązań. Nie macie prawa zmuszać kobiety do podjęcia decyzji innej, niż sama czuje, gdyż rozstrzygnie to we własnym sumieniu, szczególnie gdy ciąża zagraża jej życiu lub jest spowodowana gwałtem. Za decyzję o usunięciu ciąży chcieliście wsadzać kobiety do więzienia. Za to chcieliście wsadzać kobiety do więzienia? Na to nie ma zgody. Nie ma naszej zgody i nigdy nie będzie.

Gdyby wprowadzono przepisy, które uderzają w konstytucyjne prawa kobiet, przy sparaliżowanym Trybunale Konstytucyjnym nikt nie mógłby ich zakwestionować. Mimo odrzucenia ich dzisiaj przez komisję w Sejmie problem nie jest rozwiązany. Uszanujcie obowiązujący obecnie kompromis, choćby z tego powodu, że w kraju targanym politycznymi podziałami, w kraju, którego rząd uderza w niezawisłe sądownictwo i w wolność mediów, nie ma dziś przestrzeni do rzeczowej merytorycznej dyskusji. Nie potrzebujemy kolejnej ideologicznej wojny – wojny, w którą dodatkowo wplątaliście lekarzy. Obowiązkiem lekarza jest postępować zgodnie z nauką i wiedzą medyczną. Wszystkie statystyki dowodzą, że zaostrzenie przepisów nie zmniejsza, ale zwiększa liczbę aborcji. Sumienie zostawcie kobietom. To one powinny dokonywać wyboru, często dramatycznie trudnego, heroicznego wyboru. Zostawcie nam to.

(Mówczynie zgodziła się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki art. 162 ust. 8 Regulaminu)

Bolesław G. Piecha (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Pani poseł! Kwestie światopoglądowe, w tym sposób uregulowania sprawy aborcji, nie należą do kompetencji Unii Europejskiej. Uważamy, że Parlament Europejski nie jest od tego, by dyskutować o problemach obyczajowych – pan Janusz Lewandowski kilka dni temu. Co się stało, że tak dramatycznie i nagle zmieniliście zdanie? Drugie pytanie: Czy pogratulowała Pani osobiście posłom z waszej grupy politycznej PPE, posłom PSL-u, którzy zgłosili wniosek o odrzucenie ustawy obywatelskiej i skutecznie ją w Sejmie przecież przeprowadzili? Im się należą gratulacje albo relegacja z grupy.

Barbara Kudrycka (PPE), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Przewodniczący! Dzisiaj Parlament Europejski nie reguluje prawnie sprawy kobiet w Polsce. Nie robimy tego. Ale dyskutować może, o czym chce.

El Presidente. — Como ya empezamos a ir realmente mal de tiempo, no podré aceptar más que una «tarjeta azul» por cada orador que intervenga. Hay otras peticiones de «tarjeta azul», pero convendrán conmigo en que, de aceptarse todas ellas, este Pleno se eternizaría. Por tanto, no podré aceptar más que una «tarjeta azul», repito, por cada orador.

Gianni Pittella, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, posso dire che abbiamo vinto una prima battaglia: ho appena appreso che la proposta oscurantista di legge sull'aborto in Polonia è stata respinta in commissione parlamentare. Non è la decisione finale, ma è una prima vittoria che noi abbiamo avuto, una cosa importantissima. Per questo noi lunedì, insieme alla delegazione polacca del mio gruppo e con tutti i colleghi del gruppo, c'eravamo vestiti di nero. Abbiamo indossato il nero, unendoci a milioni di donne e di uomini polacchi che si sono coraggiosamente schierati a difesa dei loro diritti fondamentali.

Questa è la prova che la solidarietà non conosce confini, sa ottenere risultati concreti. È un giorno importante per le donne e per la difesa dei diritti umani. Il mio gruppo si è sempre battuto per promuovere una visione progressista dei diritti e dei valori fondamentali dell'Unione europea. I diritti delle donne sono una responsabilità di tutto il genere umano. Lottare contro ogni forma di violazione di questi diritti è un obbligo di tutti. Il rafforzamento del potere di azione delle donne significa il progresso di tutta l'umanità. Il rispetto dei diritti fondamentali e della parità tra uomini e donne è sancito dall'articolo 2 del trattato sull'Unione europea e non può essere oggetto di trattativa o di negoziato.

L'appartenenza all'Unione europea vuol dire assicurare che certi principi inalienabili siano rispettati appieno in tutti gli Stati membri. Questo è minacciato in Polonia e quindi noi siamo a favore dei cittadini e delle cittadine polacche e non, come si dice, contro di loro. Non vogliamo interferire affatto, se non quando vengono minacciati i diritti e le giuste prerogative delle cittadine e dei cittadini polacchi.

Ora, la proposta ancora non è stata conclusa. Noi vigileremo con tutta la nostra attenzione e ci auguriamo che il Parlamento polacco definisca in maniera finale negativamente questa proposta. Altrimenti ci sarà una fierissima opposizione da parte della stragrande maggioranza di questo Parlamento.

(L'oratore accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Marek Jurek (ECR), *pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki*. – Pan pamięta o tym, że artykuł drugi Karty Praw Podstawowych mówi w ustępie pierwszym wyraźnie, że każdy człowiek ma prawo do życia, a ustęp drugi tego artykułu mówi, że nikt nie może być skazany na karę śmierci nawet przez władzę publiczną, tym bardziej przez prywatną osobę. Rozumiem, że Pan pogardza tymi 500 tys. Polaków, którzy podpisali ten projekt ustawowy i Wy dzisiaj wygraliście z Trybunałem Konstytucyjnym w Polsce, który w 1997 r. powiedział, że prawo do życia jest fundamentem demokratycznego państwa prawa, że nie można jego wartości różnicować w żadnej fazie. Tak, dzisiaj ideologia wygrała z demokracją konstytucyjną w Polsce, a Wy pokazaliście, że Trybunał w Polsce jest dla Was tylko narzędziem do walki politycznej.

Gianni Pittella (S&D), *Risposta a una domanda «cartellino blu»*. – In tutta Europa c'è una legislazione moderna che garantisce il diritto all'interruzione di gravidanza, che ovviamente non è un obbligo ma una scelta legata all'autodeterminazione della donna. Lei vuole che una donna porti fino in fondo una gravidanza di un feto che sarà morto o che sarà affetto da enormi patologie, solo per un astratto principio del diritto alla vita? Quello non è diritto alla vita, quello è diritto alla morte, e noi lo dobbiamo evitare.

Jadwiga Wiśniewska, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo! Uważam, że nasza dyskusja jest bezprzedmiotowa, bowiem państwo chcecie dyskutować o ustawie, której nie ma, i wypowiadać się w kwestiach, w których Parlament Europejski nie ma uprawnień. Ale skoro już chcecie państwo usłyszeć o sytuacji kobiet w Polsce, to chętnie uzupełnię wiedzę pani komisarz i przypomnę, że to Polska, jako jeden z pierwszych krajów, uznała prawa wyborcze kobiet, że to w Polsce, według danych – Pani Komisarz – Eurostatu, mamy najmniejszą różnicę między wynagrodzeniami kobiet i mężczyzn, jeśli chodzi o średnie wynagrodzenie, że to badania Agencji Praw Podstawowych w 2014 r. udowodniły, że liczba aktów przemocy wobec kobiet w Polsce, w tym gwałtów, jest jedną z najniższych w Europie. To właśnie Polska wypracowała bardzo dobry system ochrony pracujących kobiet w ciąży. To polski rząd Prawa i Sprawiedliwości przygotował i wdrożył dobry program wspierania rodzin. Warto o tym mówić. To Polska jest krajem, który po 1989 r. po raz trzeci na czele rządu ma premiera, który jest kobietą. I pani premier Szydło była tutaj w Parlamencie Europejskim i odnosiła się do tych kwestii, które państwo dzisiaj podnosicie.

Niestety pewnie nie słuchaliście z uwagą, bo przecież nie mogą – w przeciwieństwie do Was – zakładać, że macie aż tak złą wolę. Szukacie Państwo tematu zastępczego. Chcecie zajmować się kwestiami, które nie leżą w kompetencji unijnych instytucji. A przecież należałoby pochylić się nad kryzysem migracyjnym, kryzysem bezpieczeństwa, kryzysem gospodarczym, ale Wy chcecie o prawach kobiet. To dlaczego w Parlamencie Europejskim nie debatowaliśmy i nie debatujemy o sytuacji kobiet w Niemczech? Czy pamiętacie, co działo się w sylwestrową noc w wielu miastach niemieckich, a co działo się podczas ostatniego Oktoberfestu? Może Wasza lewicowa wrażliwość zobaczy sytuację kobiet w Niemczech, gdzie łamane są ich prawa? Ale nie, Wy chcecie zajmować się Polską, dlatego że Polska ma to nieszczęście, że ma taką opozycję, która uwielbia źle mówić o swojej ojczyźnie. Podkreślę jeszcze raz: żaden z unijnych traktatów nie przyznaje Unii kompetencji w kwestiach światopoglądowych, wręcz przeciwnie – ingerencja unijnych instytucji w te kwestie jest niedopuszczalna, co potwierdził także unijny Trybunał Sprawiedliwości. Ingerencja w te kwestie nie znajduje również uzasadnienia, Pani Komisarz, w Karcie Praw Podstawowych. Wczoraj pani premier Beata Szydło po raz kolejny potwierdziła, że polski rząd – może ta oszałała polska opozycja wreszcie usłyszy, odetka sobie uszy – nie prowadzi prac nad zmianą prawa w tym zakresie.

Okazuje się, że oburza Państwa to, że obywatele w Polsce wnieśli do parlamentu polskiego projekt obywatelski w kwestii ochrony życia, czyli parlament unijny chciałby odebrać prawo polskim obywatelom do obywatelskiej inicjatywy. Prawdy nie zakrzyczycie. Chcecie Państwo więc dyskutować o ustawie, której nie ma, i w kwestii której Parlament Europejski nie ma nic do powiedzenia.

(Mówczynie zgodziła się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Sophia in 't Veld (ALDE), *blue-card question*. – For somebody who does not want to discuss abortion in plenary, I think it is quite funny that you just spent four minutes talking about it.

The thing is, we hear the argument every time we debate this issue – whether it is about Poland, Spain or Ireland – saying the EU has no competence in this area. Then, I wonder, do you support the citizens' initiative 'One of us', which is actually addressing abortion at European level? Are you not applying double standards a little bit here, saying that we are not allowed to talk about this, but you are allowed to raise the issue of abortion because you are against choice? I would really like to understand.

Jadwiga Wiśniewska (ECR), *odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki*. – Pani Poseł! Wydawało mi się, że mówiłam dość wyraźnie, więc być może tłumaczenie nie nadążało. Ale mówiłam o sytuacji kobiet w Polsce. Pani swoją wypowiedzią daje dowód na to, że sytuacja kobiet w Polsce was kompletnie nie obchodzi, Was tylko interesuje jedna kwestia: czy kobiety w Polsce będą miały wolny dostęp do aborcji. Tak więc dla Was prawa kobiet zrównane zostają z wolnym dostępem do aborcji. Dla mnie nie.

Angelika Mlinar, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Herr Präsident! Ich freue mich, dass wir heute diese Debatte hier führen. Ich halte es für sehr wichtig, dass wir als Vertreterinnen der Wertegemeinschaft Europa die Frauen in Polen, aber auch überall sonst, im Kampf für ihre Rechte und gegen ein Verbot von Abtreibung, unterstützen. Ich möchte hier eines unmissverständlich klarstellen: Ein Angriff auf die Rechte der Frauen stellt immer auch einen Angriff auf die liberale Demokratie und eine offene Gesellschaft dar. Ein wesentlicher Teil davon ist die Achtung der Menschenrechte und der Frauenrechte.

Sobald wir anfangen, dies in irgendeiner Weise anzugreifen, gefährden wir die Wertegesellschaft, in der wir leben und auf die wir sehr stolz sind. Und sind wir nicht sehr stolz auf unsere Gesellschaft, in der wir leben, und die fortschrittliche Stellung der Frau darin – zumindest nach außen hin? Verwenden wir nicht jede denkbare Möglichkeit, um andere Kulturen über unsere Werte zu belehren und diese auf ein Podest zu stellen?

Wenn ich mir die steigende Zahl an Menschen in Europa anschau, die sich neuerdings als Feministen bezeichnen, wenn es darum geht, Menschen und Praktiken aus anderen Kulturen oder Religionen zu verurteilen, entdecke ich eine gewisse Scheinheiligkeit. Denn wo sind diese Leute jetzt, wenn es darum geht, die Rechte der Frauen zu verteidigen, wenn es um Abtreibung geht?

Innerhalb Europas nehmen wir das mit den Frauenrechten und leider auch mit den Menschenrechten oft nicht ganz so genau. Ob Orbáns Flüchtlingspolitik oder Polens Zugang zu Frauenrechten – wir messen mit zweierlei Maß. Dabei muss eines klar sein:

Der weibliche Körper war schon immer ein politisches Kampfgebiet und wird es wohl noch lange bleiben. Das Geschlecht spielt in der Politik eine zentrale Rolle. Frauen werden dazu benutzt, um Auseinandersetzungen zwischen Staat und Gesellschaft auszutragen: Das zeigt allein schon die überzogene Debatte über das Burkini-Verbot in diesem Sommer.

Dazu kann ich als Frau und als Politikerin nur eines sagen: Mein Körper gehört mir, und je öfter und lauter wir Frauen diesen Satz wiederholen, desto schneller wird er Realität werden!

Malin Björk, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! Historien visar att kvinnors rätt till sina kroppar aldrig kan tas för given. Historien visar också att detta aldrig har varit en strikt nationell fråga. Solidariteten har alltid varit gränsöverskridande, precis som här i kväll. För drygt 40 år sedan fick svenska och franska kvinnor åka till Polen för att kunna bestämma över sin egen kropp och om de ville ha en graviditet eller inte. Idag kan polska kvinnor ta sig till Sverige, ni är välkomna. Den nya lagen är ett fruktansvärt slag mot kvinnors rättigheter och kvinnors kroppar. Men den gällande lagen, den som gäller nu, den är också en kränkning av kvinnors rättigheter. Låt oss slå fast det ikväll.

Det finns allt för många, gubbar framför allt, i det här huset som väljer att systematiskt vända bort blicken när det handlar om kvinnors mänskliga rättigheter. Men jag ska säga så här: Det finns få saker som är så grundläggande som att få bestämma över sin egen kropp. Och den rätten, den är så central för oss som tror på jämställdhet.

En av våra polska kollegor sa just till mig: "Jag kommer att bära svart ända tills det här vidriga lagförslaget har skrotats". Till henne och mina polska vänner som också är här ikväll, skulle jag bara vilja säga "ni är inte ensamma". När den spanska konservativa regeringen hotade med att förbjuda abort igen i Spanien, gick vi – kvinnor och män som tror på grundläggande jämställdhet – ut på gator och torg i nästan varje stad i Europa. Vi kommer att göra det igen, och vi kommer inte att vila, för attacken på era rättigheter, mot era kroppar, är en attack på allas våra rättigheter. Vi kommer inte att ge upp, vi kommer att kämpa för er frihet, men också för allas vår frihet att bestämma över vår kropp och vår sexualitet.

Terry Reintke, on behalf of the Vets/ALE Group. – Mr President, dear European women and most of all, dear Polish women, brave women have fought in the past for me to have the right to speak in this Chamber and to address you. I am every day of my life thankful for their struggle to give me this privilege and this right. Today I am going to use the speaking time that I get in this debate in order to make voices heard that have very often been overheard and overlooked in the debate. They are those of the brave Polish activists who have been fighting in the streets, in the parliament and everywhere in Poland in the last weeks and months.

This is what they asked me to say: we demand respect for our dignity and bodily integrity, our right to privacy, health and life protection, restoration of full reproductive rights, effective enforcement of alimony payments, severe punishment for rapists, severe punishment for perpetrators of domestic violence, sexual education for children, access to medical care. We demand equality and respect for women's dignity.

I salute these women because what these women need is not a law oppressing their right to their own bodies. What these women need is equality. What these women need is protection from violence and what these women need is a clear commitment from all of us to fight for their rights and to help them also in times when women's rights and fundamental rights are being attacked all over the European Union.

I want to say to them today that I thank them for their struggle, for their energy and for the hope that they have put into this, over the last weeks and months, and that we will stand side by side with them in solidarity because their struggle is our struggle and their rights are our rights.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Beata Gosiewska (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Pani poseł, czy zdaje sobie Pani sprawę, że pretekstem do dzisiejszej debaty jest fakt, że wprowadzili Państwo posłów w błąd? Polski rząd nie przygotował żadnego projektu, natomiast polski rząd w kampanii wyborczej obiecał, że będzie przyglądał się wszystkim projektom obywatelskim ze szczególną uwagą. I taki projekt właśnie złożyło 500 tysięcy polskich obywateli. I te protesty powinny być przeciwko autorom tego projektu, natomiast opozycja w Polsce wykorzystała to do ataku na polski rząd, który nie przygotował tego projektu. Powiem więcej. Kilka godzin temu ten projekt w komisji polskiego parlamentu został odrzucony w całości. Czy Pani sobie zdaje sprawę?

Terry Reintke (Verts/ALE), blue-card answer. – You are speaking to a political scientist here. What is very obvious is that this proposal has been moved forward to the Commission by a majority of parliamentarians in the Polish Parliament. You cannot now say that you are not taking the accountability for this move, because the parliamentarians in the Polish Parliament could have said that they were not voting in favour of that and that they were going to have an open debate. There was a counter proposal 'Save the women' and you could also have had an open debate looking at liberalising the abortion law that exists in Poland, but you did not. You proposed to move forward only with one of the proposals and you cannot now tell us that you are not taking the responsibility for that, I am sorry.

(Applause)

Michał Marusik, w imieniu grupy ENF. – Panie Przewodniczący! Nie jesteśmy parlamentem Polski, więc jeżeli mówimy o jakimś zakresie praw, to powinniśmy mówić o tych prawach w odniesieniu do wszystkich państw Unii Europejskiej, a nie tylko do Polski, co oznacza, że najwyraźniej ta debata tutaj jest pewnego rodzaju prezentem w stosunku do polskich środowisk proaborcyjnych, bo akurat teraz temat ochrony prawnej życia poczętego w Polsce jest tematem rozważanym przez parlament Polski. W Polsce mamy właśnie okazję do zapoznania się z podstawowymi faktami dotyczącymi tej dziedziny. Polska prasa akurat teraz przypomina dosyć szokujące fakty i informacje. Podam tylko jeden z takich faktów, bo czasu mało: proceder aborcyjny objęty jest skrupulatnymi badaniami statystycznymi i obejmuje tak zwany cywilizacyjny Zachód. Nie obejmuje jakiś buddystów czy islamistów, bo tam po prostu prawa do aborcji nie ma i tam się tego nie rejestruje. W tej chwili mamy publiczne prasowe informacje w Polsce o ilościach dokonywanych aborcji. Otóż we wszystkich krajach Zachodu łącznie dokonuje się w każdym roku 50 mln legalnych zarejestrowanych aborcji. Pomyślmy o tej cyfrze, sam jestem nią zaszokowany. Przecież w całej drugiej wojnie światowej zginęło na całym świecie znacznie mniej ludzi, a wojna ta trwała sześć lat. To jest przecież więcej niż liczebność całej Polski, to jest chyba więcej niż liczebność całej Hiszpanii. Czy to nie jest zbiorowe samobójstwo zachodniej cywilizacji?

Czy może więc dziwić, że tą wyludniającą się ziemię zasiedlają teraz islamiści? My przecież zapominamy o podstawowym nakazie bożym. Pan Bóg powiedział człowiekowi: idźcie, rozmnażajcie się i zaludniajcie ziemię, tymczasem my tę ziemię wyludniamy. Tu kiedyś w poszanowaniu etyki zbudowano wspaniałą cywilizację łącińską, a dziś umierają jej resztki. Budować należy przyszłość w oparciu o poszanowanie...

(Przewodniczący odebrał mówcy głos.)

(Mówca zgodził się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz (PPE), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Czy zgodzi się Pan z faktem, że debata o prawach kobiet jest w kompetencji Parlamentu Europejskiego? I czy zgodzi się Pan z faktem, że kobiety ze wszystkich krajów europejskich wciąż tych praw nie uzyskały, i że w związku z tym poniedziałkowy protest kobiet, który oglądaliśmy w telewizjach i który oglądaliśmy w mediach społecznościowych, jest przykładem tego, że ta równowaga jest niezwykle krucha i bardzo łatwo ją złamać, i naszym obowiązkiem jest stać na straży tych praw i dyskutować o tym?

Michał Marusik (ENF), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Tak, zgadzam się z tym, że prawa kobiet są prawami szerszymi niż tylko prawa kobiet w Polsce, dotyczą one kobiet w Europie i na świecie. Wszystkie te prawa powinny być uniwersalne i tworzone w oparciu o uniwersalną etykę. Jeżeli prawo kobiet jest naruszone w jakimś miejscu, to głównie jest to prawo do życia kobiet, które jeszcze świata na oczy nie zobaczyły, bo są zbyt młode i zależne, bo są jeszcze w łonach matek i można je zupełnie legalnie i bezkarnie pozbawić życia. Te kobiety są naprawdę bardzo mocno krzywdzone w zapisach prawa i należałoby to skorygować.

Janusz Korwin-Mikke (NI). – Dziękuję, Panie Przewodniczący! W Polsce trwają demonstracje pod hasłem „Ratujmy kobiety!” Należy to poprzeć. Trzeba też jednak myśleć o rozsądnym kompromisie, bo społeczeństwo podzielone jest niemal po równo.

Przypominam, że art. 23 Karty praw podstawowych mówi: „Należy zapewnić równość mężczyzn i kobiet we wszystkich dziedzinach (...). Zasada równości nie stanowi przeszkody w utrzymywaniu lub przyjmowaniu środków zapewniających specyficzne korzyści dla osób płci niedostatecznie reprezentowanej”. Trzeba więc tę zasadę tu zastosować, bo wśród nienarodzonych dzieci płeć żeńska jest mniej liczna.

Proponuję więc przyjąć założenie, że aborcja jest dozwolona, ale nie wolno zabijać małych dziewczynek.

Zmniejszyłoby to liczbę aborcji prawie o połowę, a jednocześnie zapewniłoby ochronę kobietom, o co paniom przecież chodzi. Etyka europejska każe nam chronić przede wszystkim kobiety i dzieci. Zróbmy to wreszcie! Ocalone dziewczynki będą nam wdzięczne. Tak jak słynny niewidomy śpiewak, pan Bocelli, dziękował swojej matce.

Nie można jednak zapominać o prawach mężczyzn. Przecież połowa materiału genetycznego należy do ojca. Dlatego koniecznym jest, by do zabicia dziecka niezbędna była również zgoda ojca. Przecież jeżeli urodzenie dziecka zależałoby wyłącznie od matki, nieuzasadnione byłyby na przykład alimenty. Ojciec i matka mają takie same prawa do dziecka przed urodzeniem i muszą mieć takie same prawa po urodzeniu, bo dziecko nie należy do matki – należy również do ojca.

(Mówca zgodził się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Hilde Vautmans (ALDE), „blauwe kaart”-vraag. – Ik wil u echt een vraag stellen. Beeld u eens in: u bent een vrouw. U wordt brutaal verkracht, brutaal door een man genomen. U bent zwanger. U wordt verplicht om dat kind te baren en dat kind lijkt op uw verkrachter. Denkt u dat die moeder van dat kind kan houden? Denkt u dat u de foetus daarmee een dienst bewijst? Alstublieft, geef vrouwen het recht op hun lichaam, bescherm de vrouwenrechten en de foetus.

Janusz Korwin-Mikke (NI), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Tak, mogę sobie wyobrazić, że ktoś na mnie napadnie i przyklei mi do pleców, też plecami, takie maleńkie dwumiesięczne dziecko. I ten klej puści dopiero po dziewięciu miesiącach, przed tym się nie uwolnię. Pytam Panią, czy mam prawo to dziecko zabić wtedy? Bo przez dziewięć miesięcy muszę je nosić na plecach, klej nie puści. Mam prawo zabić, czy nie?

Michaela Šojdrová (PPE). – Pane předsedající, legislativa upravující přístup k potratům je výhradně otázkou pro členské státy EU, ale bohužel v Polsku byl projednán v prvním čtení zákon, který vyprovokoval velké protesty v Polsku. A já chápu polské kolegyně v Evropském parlamentu, které nás požádaly o gesto solidarity, a proto vystupuji.

Když jsem v roce 2003 předkládala v českém parlamentu návrh zákona na ochranu nenarozeného života a na zpřísnění přístupu k potratům, inspirovala jsem se zákonem, který dnes v Polsku platí. Polsko má zákon, který umožňuje potrat pouze v případě ohrožení života ženy nebo znásilnění, také počet potratů, 2000 za rok, tomu odpovídá. Co tomu ale neodpovídá, je to, že v Polsku se nedaří zvýšit počet narozených dětí.

Kolegyně a kolegové, chránit život se nám nepodaří jenom zákazy. Povzbudit mladé lidi k tomu, aby měli děti, maminky, aby se nebály porodit, k tomu potřebujeme vytvořit příznivé podmínky a být schopni ocenit mateřství. Dnešní společnost oceňuje materiální hodnoty, lidé se bojí chudoby a sociální nejistoty.

Já osobně jsem proti potratům a myslím si, že je třeba učinit vše proto, aby se ženy pro potraty nemusely rozhodovat, aby se mohly na své děti těšit. Mezi tato opatření patří samozřejmě řada sociálních opatření, dostupné bydlení, dostupná péče o malé děti, nabídka pracovních možností, ale tou první podmínkou vždy bude odpovědné chování, kterému by měla pomáhat také výchova k odpovědnému rodičovství a společenské uznání hodnoty mateřství.

Kolegyně a kolegové, já přeji Polsku, abychom takovéto debaty nemuseli zde v Parlamentu opakovat. Je věcí polského parlamentu a vlády, aby o otázkách etických rozhodly v Polsku. Ale pokud vyprovokují protesty, tak by občané v členských zemích měli vědět, že poslanci Evropského parlamentu budou solidární a podpoří postoj svých kolegů.

Iratxe García Pérez (S&D). – Señor Presidente, en enero de 2014 debatíamos en esta Cámara sobre el ataque a los derechos que las mujeres en España iban a sufrir con el cambio de legislación restrictivo sobre el aborto por el Gobierno de España del Partido Popular.

Pretendían acabar con décadas de lucha de las mujeres por el derecho a decidir sobre sus cuerpos, por la libertad. Decenas de miles de personas salieron a las calles en todo el territorio de la Unión como muestra de solidaridad. No era solo un ataque a la dignidad de las mujeres españolas; significaba también abrir la puerta a aquellos que no quieren que Europa sea un espacio de respeto y de dignidad.

Dos años después volvemos al punto de partida. Hoy son las mujeres polacas. ¿Mañana quién será? ¿Acaso podemos aceptar que en la Europa del siglo XXI nuestras hijas vayan a tener menos derechos que nuestras madres?

La ley que hoy se trae a este debate supone una violación de los derechos internacionales. Prohíbe abortar a las mujeres víctimas de violación. El personal sanitario que asista a estas mujeres puede ser encarcelado. Con esta situación, además, se producirá una desigualdad económica, porque aquellas mujeres con medios y con dinero podrán salir a abortar fuera de Polonia y quienes no los tengan se verán abocadas a abortos clandestinos en Polonia con el riesgo de sus vidas.

Esta situación no permite nuestra resignación: al contrario, nos obliga a alzar la voz, a impedir que se continúe decidiendo sobre nuestras vidas y sobre nuestro destino. Desde aquí, mi absoluto apoyo a las mujeres de Polonia. Sabed que no estáis solas, que vuestra libertad es nuestra lucha y que el horizonte negro de hoy puede tornarse, con nuestro esfuerzo, en un color de esperanza.

(La oradora acepta responder a una pregunta formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul» (artículo 162, apartado 8, del Reglamento))

Tomasz Piotr Poręba (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Droga Pani, ja mam proste pytanie, bo z tego, co zrozumiałem, i z tego, co Pani powiedziała, wynika, że Pani kompletnie, powtarzam: kompletnie nie wie, jak wygląda sytuacja kobiet w Polsce. Pani nie zna faktów. Pani nie ma pojęcia o tym, mówiąc o wyjazdach za granicę w sprawach aborcji. To po prostu świadczy o tym, że Pani jest kompletnie nieprzygotowana do tej debaty. Ale chcę Panią zapytać, czy Pani wie – czy Pani wstanie tutaj i odpowie na moje pytanie – że w Polsce, w demokratycznym kraju inicjatywa obywatelska została procedowana zgodnie z prawem demokratycznego kraju w polskim parlamencie, że polski rząd i polska większość rządowa nie ma z tym projektem nic wspólnego. Czy Pani odpowie mi na pytanie? Czy Pani o tym wie w ogóle?

Iratxe García Pérez (S&D), respuesta de «tarjeta azul». – Parece que usted viene a dar lecciones: y a mí, sobre este tema, ninguna. Yo sé que hoy los derechos de las mujeres en Polonia se ven amenazados: el derecho a decidir sobre su vida, sobre su destino. Y cuando una mujer en Europa vea amenazado su derecho, tendrá al resto de mujeres europeas defendiendo la libertad y el derecho a decidir.

Arne Gericke (ECR). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen liebe Kollegen! Ich habe mich durch die Homepages der Fraktionen geklickt, und siehe da: Die EVP „believes in the value of subsidiarity.“ Die S&D behauptet, Subsidiarität mache Europa stark. Die ALDE sagt stolz: Wir unterstützen das Subsidiaritätsprinzip. Bei den Grünen lobt man gar das grüne Prinzip der Subsidiarität. Und selbst bei der GUE spricht man von Subsidiarität und Proportionalität. Prima!

Wenn Sie sich Subsidiarität auf die Fahnen schreiben, dann akzeptieren Sie die bitte auch – nicht nur, wenn es um die ureigensten Interessen Ihres Landes oder Ihrer Partei geht. Subsidiarität muss für alle gelten, und wenn ein Land wie Polen heute, aufbauend auf seiner Verfassung und der Grundrechtecharta, ein Gesetz zum Schutz des ungeborenen Lebens diskutiert – Familienpolitik und nicht Frauenpolitik –, dann ist das zu allererst eine souveräne nationale Entscheidung, eine Entscheidung, die das polnische Verfassungsgericht kippen kann, eine Entscheidung, gegen die die Menschen in Polen protestieren können.

Verstehen Sie mich nicht falsch, auch ich würde nicht jede Passage dieses Gesetzesentwurfs in erster Lesung unterschreiben. Aber respektieren wir Subsidiarität! Anders gesagt: Es ist gefährlich, wenn einige Staaten in der EU den Eindruck erwecken, andere Mitgliedstaaten ...

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

(Der Redner ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Cecilia Wikström (ALDE), *blue-card question*. – My question to you is very simple: how do you sleep at night? Do you not realise that dinosaurs like you belong to the past, not to the present and definitely not to the future? How do you sleep at night?

Arne Gericke (ECR), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Wenn ich auf mein Leben zurückblicke, kann ich sehr gut schlafen. Ich habe eine glückliche Frau, ich habe glückliche Kinder, und ich weiß, dass es das Leben mit manchen nicht gut meint. Aber ich weiß, dass es viele gibt, die sich manchmal durch ihr Leben kämpfen und am Ende auch ein Glück finden.

Insofern: Alles einfach glattzubügeln und dass es nur noch eine Lösung gibt, wenn Probleme auftauchen, nämlich Abtreibung, das ist zu kurz gedacht. Da muss es doch möglich sein, dass es Länder gibt, die das einfach anders sehen, als Sie das gerne sehen.

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Pani posłanka obraziła naszego kolegę Gericke, Pan nie zareagował. Prosiłbym, żebyśmy rozmawiali jak ludzie cywilizowani, żeby Pan w takiej sytuacji zwracał uwagę kołegom, że zachowują się nieodpowiednio. I proszę też zastanowić się w Prezydium, jak należy z takimi przypadkami postępować, bo w innych przypadkach zdarzało się, że prowadzący obrady reagował bardzo ostro i nawet nakładał kary na uczestników takiej debaty, którzy nie potrafili się zachować.

El Presidente. – Lo tomo en consideración. Ciertamente, la reacción que yo no tuve, a la que usted se refiere y que es así, tampoco la tuvo el señor Gericke. Ya tiene abogado defensor.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Mr President, and also to the colleague who spoke previously, I think a lot has been said in this room that has been pretty insulting to women generally as well.

We learned today that, for the time being, the law seems to be off the table, but I would say that is no reason for celebration because even the current Polish law on abortion is still the strictest in the European Union and it still does not give women the choice. Mr Gericke, you say you are happy with the choices you made in life but you had a choice. I think every woman, every man should have that choice, including in Poland.

Madam Commissioner, I heard you say – and I only partially agree with you – that abortion is not an EU matter. It is true that abortion laws are made by national governments and national parliaments, but that is not to say that the European Union has not to say anything. Abortion and sexual and reproductive health rights are part of public health policies in the Member States. We have competence in the area of public health policy. It is limited but it is there.

I would call on this House to make sure that, in the next public health strategy, sexual and reproductive rights, including abortion, are included. This is also underlined by the fact that there is case law in the area of abortion. The Strasbourg Court has said very clearly that a total ban on abortion is a violation of human rights. We do have instruments, colleagues. This is not only about a debate on subsidiarity. This is on principles, this is on values, and those values apply also to Polish citizens and that is why we are having this debate.

(The speaker agreed to take a blue-card question under Rule 162(8))

Zdzisław Krasnodębski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Chciałbym zapytać koleżankę, bo wydaje się, że zna bardzo dobrze sytuację w Polsce, historię Polski, tego problemu, o którym rozmawiamy. Czy Pani wie, kiedy w Polsce wprowadzone zostało prawo wyboru, o którym Pani mówi? W jakich latach było praktykowane?

Sophia in 't Veld (ALDE), blue-card answer. – We are talking about civilisation here, where women – do you actually want to have the answer? If you just want to orate here, that is fine as well but then I will sit down. OK?

I happen to believe – and apparently you disagree with me – that women are human beings and that human rights apply to everybody equally. I also think that women are perfectly capable of taking decisions over their own bodies and their own lives. I have said that in a previous debate, when we were talking about Spain. If we think that women are capable of leading the United States or the IMF, if we think that women should be entrusted with the responsible task of raising and educating children who are becoming people, then surely they can be entrusted with a decision – a responsible decision – over their own bodies and their own lives. That is what I'm talking about.

VORSITZ: ULRIKE LUNACEK

Vizepräsidentin

Barbara Spinelli (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la proposta di legge polacca preoccupa perché vieta l'aborto in quasi tutte le circostanze. Preoccupa a tal punto che un grande movimento di donne ha frastornato il governo, il quale pensa forse a un'altra legge che forse escluderà dal divieto gli stupri. Ma sarà una legge non meno punitiva. Leggi del genere non miglioreranno, perché rientrano in una regressione, cui Kaczynski dà il nome di «controrivoluzione culturale», incentrata sulla totale fusione Stato-Chiesa e sulla violazione di precise direttive UE sull'accesso non discriminatorio alla salute. Non è vero, dunque, che la competenza è solo nazionale. Anche se restasse la legge vigente, non sarebbe un progresso, in quanto è tra le più punitive d'Europa. È ora di sostenere la battaglia delle donne polacche. Le loro rappresentanti sono oggi con noi, qui a Strasburgo, sono lassù, e vi invito tutti a salutarle.

(L'oratrice accetta di rispondere a una domanda «cartellino blu» (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Czesław Hoc (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Poseł! Zapewne zna Pani słynne powiedzenie brytyjskiego premiera z lat siedemdziesiątych Jamesa Callaghana – oto ono: zanim prawda włoży buty, kłamstwo zdąży obieć pół świata. Pani mówi o tym, że rząd Prawa i Sprawiedliwości, że to pan premier Kaczyński, kościół wprowadza takie rygorystycznie zmiany. Chcę Pani powiedzieć, że to był i jest projekt obywatelski, był to projekt obywatelski. Może Pani zapamiętać i warto wiedzieć, że w Polsce kraju w pełni demokratycznym obywatele mają prawo podejmować inicjatywę uchwałodawczą.

(Przewodniczący odebrał mówcy głos.)

Barbara Spinelli (GUE/NGL), Risposta a una domanda «cartellino blu». – Lei sa bene anche, come so io essendo stata in Polonia molte volte, che il peso della gerarchia cattolica in Polonia è estremamente pesante. I vescovi della Chiesa polacca hanno annunciato una crociata cristiana su questa legge. Io penso che i cittadini in questione siano fortemente influenzati da questo tipo di crociata e quindi dalla non separazione tra Stato e Chiesa che esiste in Polonia.

President. – Colleagues, since I have just come to the Chair, I would like to explain to you that I am going to follow the line of the previous Vice-President, of allowing just one blue card per speaker. I am going to take blue cards preferably from people who have not had blue cards, who have not spoken before or who will not be taking the floor later on. Just to make that clear to you.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Madam President, today I stand by the women of Poland claiming their rights. I guess one of the feelings we have here, when we have all these brilliant men pundits talking about our body, and that we share with the women of Poland, is that we are not incubators; we are not reproductive machines. That is a general shared women's right, and women's rights are human rights. It is the right to our health, to our reproductive health, to our body, and to our freedom to choose. And yes, we should talk about that in this House. It should be a public debate.

Those who want to use the democratic rights of the people of Poland to increase nationalism, demagoguery and populism are abusing this debate. It is about women that are being raped, women that are victims of incest, possible health complications, miscarriages. What do you men know about that? It is a matter of our health. We cannot be criminalised; no woman in the world can be criminalised for that. No doctor who is trying to help a woman with a health problem related to birth can be sent to prison when doing their job. That is what we are talking about tonight.

And yes, we in the PPE, think that family legislation is a national issue. Yes, we do think that it is up to the Polish Parliament to complete the ongoing process to legislate. And that is why I urge our dear colleagues in Warsaw and a government that seems to start finally seeing that women have a voice in Poland, to revise the law. I am wearing black in solidarity with the women of Poland tonight.

Maria Arena (S&D). – Madame la Présidente, on l'a déjà dit, la loi polonaise actuelle contre l'avortement est l'une des plus restrictives, aujourd'hui, en Europe. Malgré cela, deux initiatives citoyennes ont été mises sur la table: une initiative obscurantiste, qui réduit davantage les droits, et une initiative progressiste, qui élargit les droits à l'avortement.

Le Parlement polonais a décidé d'évacuer l'initiative progressiste et d'examiner l'initiative régressiste par rapport à l'avortement. C'est pourquoi, quand vous dites qu'il n'y a pas de volonté des acteurs politiques polonais de soutenir une loi obscurantiste, vous mentez. C'est celle-là qu'il a été choisi d'examiner.

Je parlerai de la loi actuelle: c'est bien celle-là, même si elle est restrictive, elle ne permet pas l'avortement légal pour trois raisons.

La première raison est l'objection de conscience en Pologne. Alors que vous devez, Madame la Commissaire, faire en sorte que l'État organise cette objection de conscience en garantissant l'alternative, en Pologne, l'alternative n'existe pas parce que des médecins ne veulent plus pratiquer l'avortement légal à cause de cette objection de conscience, qui n'est pas correctement appliquée. Je vous demande donc, Madame la Commissaire, au lieu de dire que cela ne relève pas de votre compétence, de prendre votre compétence et de faire activer correctement cette objection de conscience au niveau polonais.

La deuxième réalité est que le manque de consultation prénatale – celle-ci est aujourd'hui permise pour l'avortement en Pologne – fait que, quand on peut diagnostiquer la malformation, il est trop tard, parce que ces consultations prénatales ne sont pas organisées. Madame la Commissaire, vous êtes chargée de cela et vous devez le faire.

La troisième raison est l'absence de (*inaudible*) et à l'éducation. Je suis désolée, c'est une compétence européenne, vous n'activez pas cette compétence. C'est de votre ...

(La Présidente coupe le micro de l'oratrice)

Zdzisław Krasnodębski (ECR). – Ja może zacznę od odpowiedzi, bo pani in 't Veld nie udzieliła odpowiedzi na moje pytanie. Tylko przypomnę, że prawo do takiego swobodnego wyboru, o którym Pani mówiła, zostało w Polsce wprowadzone w 1942 r. Można sobie sprawdzić w Wikipedii, jakie to były czasy. Myśmy w Polsce mieli czasy swobodnego wyboru, bardzo długo. Ja pamiętam czasy, kiedy w Polsce mówiono, że usunięcie ciąży jest jak usunięcie zęba. I demokratyczna Polska po 1989 r. zerwała z tą praktyką, ponieważ to była praktyka totalitarna, praktyka państwa totalitarnego opartego na braku poszanowania dla życia.

W Polsce dzisiaj nie mamy problemu naruszania praw kobiet. I ta debata to wyraźnie pokazała. W Polsce, podobnie jak wszędzie na świecie, istnieje poważny problem moralny i prawny, mianowicie dramatyczna kwestia aborcji. A państwo tutaj mówi, że ta sprawa nie jest dramatyczna, że ona z niczego nie wynika. Natomiast moim zdaniem problem ten wynika z konfliktu dwóch zasad, które zarówno Państwo, jak i my uznajemy, mianowicie autonomii osoby ludzkiej niezależnie od jej płci oraz prawa do życia niezależnie od wieku. Niestety w tym wypadku te dwie zasady są w konflikcie i wszyscy wiemy, że rozwiązanie tego problemu jest bardzo trudne, i wiemy też, że ruchy pro-life and pro-choice istnieją w całej Europie i w całym świecie zachodnim. W Polsce też trwają dyskusje na ten temat. Akurat większość polskiego społeczeństwa zajmuje stanowisko za życiem.

(Przewodnicząca odebrała mówcy głos)

(Mówca zgodził się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Krzysztof Hetman (PPE), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Szanowny Panie Pośle! Czy prawdą jest, że partia polityczna, którą Pan reprezentuje w tym Parlamencie, obiecała milionom Polaków, że rozpatrzy każdy projekt obywatelski, który wpłynie do polskiego Sejmu? Czy prawdą jest, że bez jakiegokolwiek dyskusji złamaliście daną obietnicę, odrzucając projekt „Ratujmy kobiety” na wniosek mojego lidera politycznego, który obnażył waszą hipokryzję? I czy prawdą jest, że złamaliście dane słowo po raz drugi dzisiaj, odrzucając kolejny projekt obywatelski, Ordo Iuris, bez jakiegokolwiek dyskusji, po grze pozorów.

Zdzisław Krasnodębski (ECR), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Chciałbym zwrócić uwagę, że kolega Jurek prosił o głos w kwestii formalnej, natomiast jeżeli chodzi o Pańskie pytanie, to Pan nie zauważył być może, może Pan sprawdzić to na stronach Parlamentu Europejskiego, że akurat jestem posłem bezpartyjnym, ale mniejsza o to. Ja reprezentuję tutaj Rzeczpospolitą Polską, wszystkich Polaków, podobnie jak Pan, podobnie jak Pan. Natomiast co do tego, o co Pan pytał, powiedziałbym tak: uważam, że zobowiązaniem naszym, Pana i moim, jest słuchać obywateli i wносить te ustawy, uwzględniać te inicjatywy obywatelskie, które są zgłaszane. Jak wiadomo w głosowaniu nad tymi obiema inicjatywami obywatelskimi kierowano się sumieniem, a nie dyscypliną partyjną. Nie wiem, dlaczego w polskim parlamencie tak zagłosowano. Polski Sejm...

(Przewodnicząca odebrała mówcy głos.)

Marek Jurek (ECR). – Chciałbym zapytać, dlaczego Pani Przewodnicząca tak selektywnie udziela niebieskich kart. Rozumiem, że jednej osobie, ale chciałbym zadać bardzo istotne pytanie dotyczące polskiego porządku prawnego pani poseł Arena. Ale niestety Pani Przewodnicząca nie udzieliła mi głosu...

(Przewodnicząca odebrała mówcy głos.)

President. — Mr Jurek, I am sorry but you do not have the floor. If you listened to me before, I said that regarding blue cards, I am continuing what my colleague, the previous Vice-President, did. I will give the floor for blue cards to people who have not yet had the floor, and only one per question. You have already had a blue card and Mrs Kudrycka has already spoken in this debate, so that is what I am doing for the sake of time. As you can see, I give people a bit more time when they speak. I do not cut them off when the time is up, but for blue cards that is the rule I am trying to continue. Thank you for your understanding.

Cecilia Wikström (ALDE). – Fru talman! Vi, Europas kvinnor, har tröttnat på män som vill bestämma över våra kroppar. Idag säger vi det en gång till. Och i dag hoppas jag att, från den här kammaren, det budskapet ska gå ut till alla polska kvinnor och alla andra kvinnor runt om som kämpar mot restriktiva, reaktionära abortlagar, så att de känner att det stödet finns och att vi räcker det mot dem i den här stunden. Ni är inte ensamma och tillsammans är vi starka.

Vi kan aldrig acceptera detta barbari, detta övergrepp på kvinnors kroppar. Inte idag från den mörka, reaktionära konservativa regeringen i Polen, och inte från någon annan regering heller. Nu är det nog. Abort får inte heller bli en klassfråga där den som har råd att betala säker abort någon annanstans, utomlands, får det, för tillgången till sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter är en rättighet för alla EU-medborgare.

En gång till vill jag säga det: Vi, Europas kvinnor, är trötta på män som vill bestämma över våra kroppar. Det är nog.

(Cecilia Wikström avböjde en fråga ("blått kort") från Urszula Krupa)

Ángela Vallina (GUE/NGL). – Señora Presidenta, lo que nos queda muy claro, después de llevar aquí un rato de debate, es que otra vez el radicalismo religioso, en este caso católico -me da igual la religión que sea, islam, ortodoxa, lo que sea, pero radicalismo religioso- vuelve otra vez a atacar los derechos, siempre, de las mujeres, siempre absolutamente, de las mujeres.

Va siendo hora de que entendamos que en una sociedad democrática las creencias religiosas deben quedarse en el ámbito personal. No puede un Gobierno legislar bajo presiones de ninguna religión. Tiene que gobernar, el Estado es el responsable de garantizarnos todos los derechos a toda la ciudadanía y no solamente aplicar lo que ellos creen o su religión.

Está muy claro que, además, estas reformas siempre son clasistas, porque afectan a aquellas mujeres que se van a jugar la vida porque no tienen recursos económicos para pagarse un viaje e ir a abortar ante un incesto, que también está prohibido en esta propuesta de ley, y jugarse la vida en sitios donde no se puede.

Y, desde luego, señora Comisaria, sí que tienen ustedes competencias sobre los derechos humanos, y eso son nuestros derechos.

(La oradora rechaza responder a una pregunta de Ivo Vajgl, formulada con arreglo al procedimiento de la «tarjeta azul»)

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Madam President, women are human beings and human rights belong to women. Women's rights are human rights. Sexual and reproductive rights are part of human rights. This is an overall accepted principle in the Universal Declaration of Human Rights and the Beijing Declaration, even though some people refuse to accept that.

On this basis, human rights – saving the dignity of human beings – is never an issue of subsidiarity. Never. You cannot decide that people that are left-handed, dark-haired or blue-eyed do not have services or should be discriminated against because they are different. It is not a matter of a political decision. This is an internationally-agreed and accepted principle. It is as simple as that. Democracy cannot mean that if you accept by democratic procedure violence, oppression or dictatorship, it would be acceptable. No.

What this means is that the EU has not only the right, but also the duty to safeguard its core values – democracy, human rights and tolerance – and, if we fail to do that, we fail on our core substance. This is the crux of the matter, of the fight we are leading for Polish women. I am very saddened that we have to have this kind of discussion in this millennium in Europe, after what we have experienced and after what we have done locally, EU-wide and internationally for human rights. So please be civil, to create a civilisation.

(Applause)

Birgit Sippel (S&D). – Frau Präsidentin! 1971 brach das Magazin Stern ein Tabu. Über 300 Frauen bekannten sich öffentlich zu einem Schwangerschaftsabbruch und lösten damit eine längst überfällige Debatte aus. Es ist unsäglich, dass wir heute – 45 Jahre später – wieder und immer noch darüber streiten, ob Frauen das Recht haben, selbst über ihren Körper zu bestimmen.

Natürlich gibt es verschiedene Moralvorstellungen. Aber deshalb brauchen wir Wahlfreiheit. Gerade in schwierigen Lebensphasen müssen Frauen sich frei für oder gegen eine Schwangerschaft entscheiden können. Sie brauchen legalen Zugang zu sicherer Abtreibung. Was die Regierung in Polen will, ist, ihre Vorstellungen allen polnischen Frauen aufzuzwingen. Und das die PiS-Regierung im Jahre 2016 selbst Frauen, die Opfer einer Vergewaltigung wurden, eine Abtreibung verweigern will, ist schlichtweg inakzeptabel.

Am Wochenende gingen in Warschau Tausende für die Freiheit der polnischen Frauen und der polnischen Gesellschaft auf die Straße – wie es scheint, mit einem ersten Erfolg, und ich bin froh, dass ich dabei sein konnte, denn der Protest ist Aufgabe und Verpflichtung aller Europäer – Männer wie Frauen. Und nach wie vor gilt: Mein Bauch gehört mir, mein Körper, meine Rechte.

(Die Rednerin ist damit einverstanden, eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“ gemäß Artikel 162 Absatz 8 der Geschäftsordnung zu beantworten.)

Ivo Vajgl (ALDE), *Vprašanje, postavljeno z dvigom modrega kartončka*. – Danes vodimo nenavadno razpravo tukaj, zato bom jaz tudi imel nenavadno vprašanje. Prosil bi vas, kolegica, a lahko se opravičim v imenu vseh, ki danes uporabljajo tu današnjemu času popolnoma neprimerne argumente in žalijo žensko dostojanstvo? Hvala lepa. Ali sprejmete opravičilo?

Birgit Sippel (S&D), *Antwort auf eine Frage nach dem Verfahren der „blauen Karte“*. – Ich nehme selbstverständlich jede ernst gemeinte Entschuldigung gerne an.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Pamiętacie państwo na pewno burzliwą debatę parę miesięcy temu w Parlamencie Europejskim po tym, co działo się w Niemczech w noc sylwestrową, po tym, jak poniżano Niemki, jak stosowano wobec nich przemoc seksualną, jak gwałcono je i bito. Pamiętacie Państwo tę debatę? Nie pamiętacie tej debaty, ponieważ jej nie było, ponieważ wówczas uznaliście, że nie jest to temat, który warto poruszać, a to były realne problemy kobiet poniżanych w ich człowieczeństwie – o którym tutaj słyszę. Wtedy nie starczyło Parlamentowi Europejskiemu odwagi, żeby o tych poniżanych kobietach mówić. To przykład, że jednak także w tej kwestii są stosowane podwójne standardy, o których także tu słyszałem. Jest stosowana jednak pewna forma hipokryzji. I na koniec: my tu w tym parlamencie będziemy się różnić poglądami. To oczywiste, od tego jest parlament. Ale bardzo bym prosił o elementarny szacunek dla faktów. To nie była inicjatywa polskiego rządu. Proszę tego nigdy nie mówić, bo to jest po prostu kłamstwo.

(Mówca zgodził się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Ernest Urtasun (Verts/ALE), *blue-card question*. – I just want to remind you what the President said, that we have actually had that debate. Frankly I still do not understand what Cologne has to do with the debate today.

Ryszard Czarnecki (ECR), *odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki*. – Oczywiście w przeciwieństwie do niektórych pań, już nieobecnych na tej sali, np. pani Wikström, odpowiem na to pytanie. Oczywiście, nie taka debata jak ta, a jeżeli Pan nie widzi jednak problemu niemieckich kobiet, że były one poniżane, bite, gwałcone, to szczerze Panu powiem – niech Pan to powie Niemkom!

Beatriz Becerra Basterrechea (ALDE). – Señora Presidenta, señora Jorová, el partido que gobierna Polonia se llama «Ley y Justicia», pero la ley del aborto que ha elegido tramitar no es ley, es cruzada; no es justa, es degradante; es inaceptable; es involución y vulnera el derecho humano universal a la salud, sobre el que no hay subsidiariedad que prevalezca.

La Ley polaca del 93 ya era una de las más restrictivas de Europa, pero esta nueva formulación nos lleva directamente a la Edad Media. Pretende prohibir la interrupción del embarazo en todo caso: ni cuando una niña de doce años es violada por su tío, ni cuando la vida de una mujer está en grave peligro.

Yo sé que la Primera Ministra de Polonia no tiene hijas, pero, si las tuviera, me niego a creer que estaría dispuesta a sacrificar su vida y su futuro.

Los europeos no vamos a permanecer indiferentes. No nos vamos a resignar a que a las mujeres polacas, la mitad de Polonia, les sean arrebatados su dignidad, sus derechos y su libertad, porque este Parlamento es la voz de los 500 millones de europeos, incluidos los ciudadanos polacos.

Krystyna Łybacka (S&D). – Wypowiadam się w imieniu polskiej delegacji, delegacji we frakcji socjaldemokratycznej, czyli w imieniu posłów Sojuszu Lewicy Demokratycznej i Unii Pracy. Chcę z całą mocą podkreślić: nie zabieram głosu przeciwko Polsce. Zabieram głos w obronie praw polskich kobiet, a więc zabieram głos w obronie praw człowieka i godności człowieka. Przeciwnicy tej debaty wielokrotnie podkreślali, że Parlament Europejski nie ma prawa wypowiadać się w sprawach światopoglądowych. Parlament nie ma prawa przyjmować aktów prawnych w obszarze światopoglądowym, ale ma wręcz obowiązek wypowiadać się wtedy, gdy zagrożone są prawa kobiet, obywaterek Unii Europejskiej. Dlatego w tej sprawie nigdy nie będziemy milczeć. Będziemy wykorzystywali każde legalne miejsce, aby wyrazić solidarność z polskimi kobietami i aby pokazać im, że nie są same i że jesteśmy razem z nimi. A tym miejscem dla nas jest mównica Parlamentu Europejskiego.

Przed chwilą dowiedzieliśmy się, że w polskim Sejmie komisja proponuje Izbie odrzucenie projektu zaostrzającego prawo aborcyjne. Pytanie: to spóźniona refleksja czy może strach przed masowymi protestami i krzyczącą czernią polskich kobiet? To pytanie kieruję do osób, które niech odpowiedzą sobie na to same. Wygraliśmy batalię, ale przed nami jeszcze cała bitwa. Sejm ma decydować zgodnie ze swoim sumieniem, jak wiemy, ale Polki mają własne sumienie i mają prawo do własnych decyzji. W przypadku dalszych prób zaostrzenia odwołamy się do woli suwerena, czyli do narodu.

(Przewodnicząca odebrała mównicę głoś)

(Mówniczy zgodziła się odpowiedzieć na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki (art. 162 ust. 8 Regulaminu))

Mirosław Piotrowski (ECR), pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Szanowna Pani Poseł! Chciałbym zadać pytanie, które padło tutaj już z ust europosłanki Platformy Obywatelskiej, a na które nie uzyskaliśmy odpowiedzi. Mianowicie pytała pani, czy dzisiejsza debata leży w kompetencjach Parlamentu Europejskiego i – aby pomóc w odpowiedzi na to pytanie – chciałem tylko zaznaczyć, że niespełna trzy lata temu, dokładnie 4. grudnia 2013 r., nasz cały Parlament Europejski przegłosował tutaj rezolucję pani Estreli w sprawie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego oraz prawa w tej dziedzinie, gdzie w punkcie pierwszym przegłosowaliśmy, co cytuję: Parlament zauważa, że określenie i realizacja...

(Przewodnicząca odebrała mównicę głoś.)

Krystyna Łybacka (S&D), odpowiedź na pytanie zadane przez podniesienie niebieskiej kartki. – Panie Pośle, z całym dla Pana szacunkiem odpowiadam, być może wyjaśniam. Rezolucja nie jest prawem. Jest też rodzajem opinii Parlamentu.

Josef Weidenholzer (S&D). – Frau Präsidentin! *(ohne Mikrofon)*... diese leidenschaftliche Debatte führen. Ich hatte letztes Wochenende die Gelegenheit, gemeinsam mit Kolleginnen der S&D-Fraktion in Polen zu sein – als Zeichen der Solidarität und als Zeichen der Sorge über die Entwicklung in diesem Land. Wir haben mit vielen Menschen gesprochen, und sie haben uns mitgeteilt, dass für sie europäische Solidarität wichtig ist. Deshalb trage ich als Zeichen dieser Solidarität heute schwarz. Polen ist ein wichtiger Bestandteil Europas.

Polen ist etwas für Europa ganz Entscheidendes, und deshalb müssen wir europäische Debatten führen. Die Rechte der Frauen zu verteidigen ist ein zentrales, ein originäres europäisches Anliegen. Frauenrechte sind Menschenrechte und Frauen haben ein Recht auf den eigenen Körper. In keinem Fall darf es darum gehen, Frauen zu bestrafen, wenn sie dieses Recht in Anspruch nehmen.

Eine Familie zu gründen, Kinder zu haben, das kann und darf man nicht erzwingen. Es geht um ein Klima der Menschlichkeit. Es geht um Hilfe und nicht um Strafe. Die Frage drängt sich auf, warum die Anzahl der geborenen Kinder pro Frau im EU-Durchschnitt 1,58 ausmacht, während es in Polen nur 1,3 % sind, in Frankreich 2,0 und in Schweden 1,8.

Diese Situation zeigt uns, dass wir ein Klima schaffen müssen, in dem Kinder willkommen sind, so wie es die polnische Initiative „Save the Women will“. Das ist ein gemeinsames Anliegen, dass wir alle teilen. Ich wiederhole: Hilfe, nicht Strafe.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, mi rivolgo a lei, onorevole Wiśniewska, la vostra falsa coscienza parla di diritto alla vita. Lei chiede che l'Europa si occupi di problemi veri, quali l'immigrazione, appunto. Vengo ora da una riunione dell'Assemblea parlamentare dell'Unione per il Mediterraneo, con la presenza della Guardia costiera italiana, che nel Mediterraneo ha salvato migliaia di immigrati, ma purtroppo molti sono morti, non ce l'hanno fatta. Il governo del suo paese rifiuta la solidarietà europea e appoggia le iniziative di Orban. Di quale diritto alla vita lei parla? Qui sta la vostra falsa coscienza. Io sostengo pienamente la lotta delle donne polacche e sono convinto che il movimento in atto sconfiggerà le posizioni conservatrici e oscurantiste, travolgerà questo terrorismo patriarcale pre-

sente in diversi settori della società polacca e riconsegnerà il vostro splendido paese all'Europa dei diritti, perché è in questa Europa del diritto che merita di stare.

President. — (*addressing herself to Mrs Wiśniewska*) Yes, I saw that you raised your blue card, but you have spoken before. You were a speaker, and I think you had 3 minutes and 30 seconds. I am sorry. I have 12 people on the speakers' list for catch-the-eye and I have to make room here as well, so I am sorry.

Ryszard Czarnecki (ECR). – Zabieram głos w sprawie formalnej. Bardzo proszę nie stosować podwójnych standardów także w tej kwestii. Rozumiem, że można mieć różne poglądy, ale pani in 't Veld korzystała zarówno z procedury niebieskiej karty, jak i przemawiała. Dlaczego w takim razie odmawia Pani tego prawa poseł Wiśniewskiej? Dlatego, że ma inne poglądy? Mam nadzieję, że nie. Proszę stosować naprawdę równe miary do wszystkich.

I jeszcze, będąc przy głosie, informuję, że pani przewodnicząca wprowadziła nasz parlament w błąd. Nie było debaty na temat łamania praw kobiet w Niemczech, lecz w Kolonii. To są eufemizmy. Chcieliśmy debaty o prawach kobiet w Niemczech, tej debaty nie było.

President. – Dear colleague Czarnecki, as long as I have been chairing, I have acted according to the rule. The personnel here are telling me that Mrs in 't Veld had with our colleague, the Vice-President who was chairing before, a blue card although she was also on the list. So to make a clear decision I will give the floor now for a blue card to Mrs Wisniewska for 30 seconds to Mr Panzeri, and after that I will continue with the rule that I am not taking people who have been on the speakers' list.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – Taglio la testa al toro. Siccome non abbiamo tempo, non accetto assolutamente la richiesta.

(L'oratore rifiuta di rispondere a una domanda «cartellino blu» dell'on. Wiśniewska (articolo 162, paragrafo 8, del regolamento))

Liliana Rodrigues (S&D). – Senhora Presidente, eu, de facto, estou espantada com algumas posições neste debate. Esta lei é um retrocesso pleno nos direitos das mulheres e, por inerência, nos direitos humanos. Portanto, esta é uma questão europeia. É uma lei repressiva que põe em causa todos os progressos alcançados na igualdade de género na Polónia.

A prioridade deve estar em facultar uma educação sexual apropriada e salvaguardar os direitos sexuais reprodutivos. Deve estar em facilitar o acesso à contraceção. Deve estar na prevenção da gravidez indesejada e não na limitação das escolhas das mulheres. Proibir e criminalizar o aborto não equivale a menos abortos, mas a muito mais abortos clandestinos. Significa o uso de cabides e de agulhas dentro do corpo das mulheres. Estamos a falar de mulheres que ficam à mercê de infeções e da morte e esta lei é uma sentença de morte para milhares de mulheres. É tirar o poder às mulheres em todos os sentidos. A suspensão desta lei é um sinal. Mas por quanto tempo iremos ter esta lei suspensa? Até onde iremos nós tolerar a violação dos direitos humanos por parte de um Estado-Membro?

Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy (S&D). – Madame la Présidente, le corps d'une femme n'appartient à personne d'autre qu'elle-même. Ce n'est pas un champ de bataille idéologique, ni une question nationale.

Interdire à une femme de disposer librement de son corps, c'est violer ses droits fondamentaux et perpétrer une violence extrême à son encontre. C'est la rendre victime d'une discrimination intolérable. Au contraire, défendre le droit à un avortement sûr et légal, c'est protéger la vie, la santé et la dignité des femmes.

La proposition de loi liberticide et rétrograde menaçant d'interdire totalement l'avortement en Pologne est une honte. C'est une honte de considérer les femmes qui choisissent d'avorter comme des criminelles et de les envoyer en prison, même dans les cas les plus extrêmes de viol ou d'inceste. C'est une honte pour l'Union européenne. Elle ne pourra rester crédible face au reste du monde tant qu'elle continuera à fermer les yeux sur la façon dont les droits des femmes sont bafoués en son propre sein.

Au nom du principe fondateur d'égalité entre les femmes et les hommes, en soutien aux femmes polonaises qui se battent pour leurs droits et en vue de protéger de la même façon toutes les Européennes, le droit à l'avortement doit enfin être reconnu et garanti comme un droit fondamental par l'Union européenne.

Catch-the-eye procedure

Danuta Jazłowiecka (PPE). – Pani Przewodnicząca! Przytoczę słowa pewnej położnej z Polski: „Jestem kobietą, matką dwóch dorosłych córek. Nie mogę spokojnie myśleć, co mogłoby im grozić, gdyby ustawa weszła w życie. Jestem też położną, więc mam najbliższy kontakt z rodzającymi. Uczestniczę w najbardziej intymnych chwilach ich życia. Jestem świadkiem niewyobraźalnego szczęścia, ale też niewyobraźalnych tragedii. Widzę, jak kobieta rodzi bardzo chore dziecko, potem krzyczy z rozpacz, a ojciec dziecka kopie w ścianę z niemocy. Ale to oni zdecydowali się na poród. Bestialstwem byłoby skazywać na to wszystkich”.

Na koniec chcę przypomnieć posłom PiS, a szczególnie ministrom rządu PiS, że sprawą najważniejszą w Europie są praworządność i wolności obywatelskie. Jest mi wstyd, że po raz trzeci w ciągu ostatnich dziesięciu miesięcy na arenie europejskiej poruszane są tematy dotyczące rządów PiS naruszających i łamiących prawa polskich obywateli. Rujnujecie dorobek pokolenia polskiego, które przez 25 lat budowało markę i pozycję Polski w Europie.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, dopo il rifiuto del governo polacco di convalidare la nomina di cinque giudici della Corte costituzionale e l'adozione di leggi che permettono il controllo sui media e sui pubblici ministeri, dalla Polonia arriva un altro duro colpo alla democrazia. Il Parlamento è intenzionato ad approvare una legge che prevede fino a cinque anni di galera per le donne che compiono un aborto e per i medici che le assistono, anche in caso di stupro o incesto.

La collega Maria Arena ha giustamente ricordato che la Corte europea dei diritti umani aveva già contestato la legge sull'aborto esistente in Polonia, perché poneva ostacoli inaccettabili all'accesso all'aborto sicuro e legale. Con questa norma si cassa definitivamente il diritto delle donne ad accedere all'interruzione di gravidanza anche in presenza di casi gravi. È ora che l'Unione europea faccia sentire la propria voce e impedisca che ulteriori provvedimenti palesemente antidemocratici vengano messi in atto in Polonia. Le donne hanno la stessa dignità e gli stessi diritti in tutto il continente e i loro diritti non possono essere assolutamente scalfiti, specie in un paese membro dell'Unione europea.

Ruža Tomašić (ECR). – Gospođa predsjednice, najava donošenja strožeg zakona o pobačaju uznemirila je veliki broj građana Poljske od kojih mnogi prosvjeduju na gradskim ulicama. Odgovorna vlast uvažava mišljenje svih građana i daje jasne odgovore na njihova pitanja i strahove pa sam uvjeren da će tako postupiti i poljska vlada u ovom konkretnom slučaju.

Pravo na izbor žene moramo braniti. Ona mora imati pravo izabrati kad će stupiti u spolni odnos, mora imati pravo birati osobu s kojom će to učiniti i mora imati pravo na izbor između različitih metoda kontracepcije. Želimo li slobodno društvo, žena u njemu mora biti slobodna donositi važne odluke koje se primarno tiču nje same.

No, sloboda svakoga od nas završava tamo gdje počinje tuđa. Pravo žene na izbor završava tamo gdje počinje djetetovo pravo na život! Kako to zakonski regulirati da bi se polučili najbolji rezultati, to je pitanje države članice i Europska se unija u to nema što miješati.

Kateřina Konečná (GUE/NGL). – Paní předsedající, při veškeré úctě k demokraticky zvolené vládě v Polsku nechápu, jak se mohla rozhodnout preferovat tmářskou a zpátečnickou politiku ve vztahu k právům žen.

Já jsem dnes velmi smutná a velmi hrdá. Velmi smutná, protože tady mluvíme o věci, o které jsem se domnívala, že v 21. století vůbec není možné, aby byla v jakékoliv zemi na pořadu dne. A velmi hrdá na většinu Evropského parlamentu, který polským ženám ukázal, že v tom nejsou samy.

Ale, vážená paní komisařko, dovolte mi Vás požádat o jednu věc. Musíme od slov přejít k činům, protože pokud tak neučiníme, hrozí nám to, že polské ženy budou umírat následkem toho, že nebudou moct podstoupit zákrok, který by jim zachránil život, a také nám možná hrozí to, že podobné tmářské a středověké zákony v Polsku budou následovat. Já si to nepřeji a pevně Vám věřím, že Vy také ne.

Ernest Urtausun (Verts/ALE). – Señora Presidenta, en primer lugar, agradecer la presencia de las activistas que nos han acompañado hoy. Su lucha es nuestra lucha, quiero dejar esto primero muy claro.

En segundo lugar, me parece que lo que ha quedado muy claro hoy es que hay miembros en esta Cámara que no se han atrevido ni a defender la ley de su propio Gobierno. Nos hablan de Colonia... nos dicen que esto no tiene que ver con ellos.... no se atreven ni tan siquiera a defenderlo, cuando es una ley criminal, que pretende criminalizar el aborto, mandar a la cárcel a mujeres por el derecho a elegir y a decidir sobre su propio cuerpo; una ley que vulnera la Carta Derechos Fundamentales de la Unión Europea; una ley que vulnera la legislación en materia de salud pública de la Unión Europea, señora Comisaria; sí, vulnera la legislación. Ustedes tienen instrumentos para actuar, se lo hemos dicho.

Y la última cosa que quiero decir, y muy importante: esto no es un ataque contra Polonia, esto es a favor de los derechos de los polacos, igual que cuando se intentó en España hacer una ley contra el aborto y que atentaba contra el derecho de las mujeres en España, toda la Cámara, mucha gente en la Cámara, quiso solidarizarse, y hoy lo hacemos con los polacos y con las polacas, porque los derechos de las mujeres son universales, indivisibles, no negociables, firmemente enraizados en la ley internacional y en el acervo comunitario, y no negociamos ni permitimos que se negocie con ellos.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – Na początku chciałabym podziękować

posłance PiS-u, że uznała dokonania rządu Platformy i PSL-u sprawie poprawy sytuacji kobiet w Polsce, bo faktycznie dużo udało nam się w tej materii zrobić. A teraz fakty, proszę Państwa: 230 posłów PiS-u, w tym wielu ministrów, poparło obywatelski projekt zaostrzający prawo aborcyjne. Mówiliście wtedy o godności człowieka, o życiu, o ochronie życia. Dzisiaj przestraszyliście się protestu kobiet, przestraszyliście się tej debaty w Parlamencie i szybko na wniosek posła PiS-u odrzuciliście ten projekt ustawy. Dzisiaj wygrały kobiety w Polsce, ale tak naprawdę pokazujecie, że jesteście hipokrytami, że nie ma dla Was żadnej świętości, że jesteście w stanie dla słupków i poparcia i z lęku zrobić wszystko, i to jest nieszczęście dzisiaj Polski. Wstydzcie się!

Julie Ward (S&D). – Madam President, I want to say thank you to the many ‘black protest’ Polish women who have come here today, and with whom I and others stand in solidarity, speaking up for women’s rights, which are most definitely human rights.

You come from all walks of life and many of you have never been active in the public sphere before. You are different ages and from different socio-economic backgrounds and I know that because we have met today.

Faced with the worst kind of misogyny, repression and violation you have found your voices and here in the European Parliament you have found a place to amplify that voice. You are now empowered and you must take courage and continue to occupy public space with your powerful, beautiful, creative actions because the women who come after you and the women and girls in other countries who are also depending, who are also under attack from the right-wing repressive policies, they are also depending on you to lead the way.

Thank you. Continue to speak up. Together we can be strong.

(End of catch-the-eye procedure)

President. – Before I give the floor to Commissioner Jourová, I would also like to say a word of welcome to the Polish women activists who have come from different activist groups and who have been present here to listen to this debate. Thank you for being here – *dziękuję bardzo*.

Věra Jourová, členka Komise. – Paní předsedající, jako komisařka jsem zůstala ženou a matkou dcery, a proto bych se v závěrečném slovu chtěla vyjádřit jako žena a chtěla bych to udělat ve svém rodném jazyce, chtěla bych to udělat česky, protože i v tom vidím určitou symboliku.

Myslím si jako člověk, který má polské předky, jako člověk, který, myslím, i docela rozumí polskému jazyku a rozumí Polákům v mnoha věcech, včetně určité citlivosti a ostražitosti na situace, kdy si chtějí, tak jako Češi, tak jako všechny další národy v Evropě o podstatných věcech rozhodnout sami. Rozumím Polákům v tom, že ta ostražitost vyvěrá z toho, že jsme zažili dobu v nedemokratické společnosti, dobu a režim, který neuznával svobodu a důstojnost jednotlivce. Já si to osobně pamatuji, když byla revoluce v roce 1989, bylo mi 25 let.

Čemu nerozumím, je návrh zákona, který, doufám, nebude dotažen do konečného schválení, protože si myslím, že to není zákon o potratech, ale že to je zákon proti lidem, že to je zákon proti lidské důstojnosti, proti svobodě člověka, proti svobodě ženy rozhodnout si o svém těle a o svém životě.

Je pro mě obzvláště silným momentem a symbolickým momentem, že to tady dnes říkám v den, kdy by český prezident Václav Havel oslavil nedožitých 80 let, protože to byl právě on, kdo vždycky prosazoval svobodu jednotlivce a důstojnost člověka. Ano, dámy a pánové, já jsem tady předtím řekla, že naprosto respektuji a ctím kompetenční problém v tom smyslu, že Evropská unie nemá kompetenci nařídít jakémukoliv státu zákonodárství, které se týká reprodukčních práv, zároveň ale sama jsem v tom dilematu, protože svobodu člověka a důstojnost si cením nadevše.

A dovolím si připomenout velmi silné chvíle, které jsme tady společně zažili, když tady byl papež František před Vánocemi v roce 2014, byla jsem čerstvě ve funkci, a on říkal spoustu silných apelů na nás jako na politiky. Kromě jiného říkal: „Vy jste pro všechny instituce, procedury, kompetenční spory zapomněli na důstojnost jednotlivce.“ A já to tady dnes připomínám v tom smyslu a v té souvislosti, že tady zaznívala slova, že ta debata je zbytečná, že bychom se tady o tom vůbec neměli bavit, protože tady máme problém se subsidiaritou. Já si přesto myslím, že o těchto věcech se tady máme bavit a že je to velmi důležité, když každý z nás vyjde před zákopy a řekne za sebe, jak to vnímá, protože problém, o kterém se tady dnes bavíme je zároveň velmi subtilní, velmi intimní, a věřím tomu, že právem je nazýván otázkou svědomí.

Zároveň bych chtěla připomenout, že jsem přesvědčená, že drtivá většina žen, které musí podstoupit potrat, tak nečiní ze svého svobodného rozhodnutí, že tak činí pod tlakem skutečností, a že bychom jim to rozhodnutí neměli upírat.

President. – Thank you very much, Madam Commissioner, for the very frank and open words from your side.

Dita Charanzová (ALDE), in writing. – Women in Poland and all Europe are astounded by the current debate on abortion rights held in Poland. If the proposed tightening passes, it means nothing less than a woman will not be able to undergo an abortion even after rape or incest – and will not be able to interrupt a pregnancy in cases where it is obvious that the child will be born with severe disabilities. This is not a policy we should ever support in the EU of the 21st century. Every woman should have the right to choose; we all have the right to choose. It is illusory to think that such a law would eradicate abortions. It will just make them illegal and more dangerous. The result will be abortion tourism, and for those who cannot afford it, illegal abortion under terrible conditions risking health and even sometimes the life of a woman. Let me put it clearly: such a proposal brings us back to Middle Ages and has no place in modern European society. It has to be denied strictly and immediately. I want to make sure that Polish women know we are with them in their fight for their rights and freedom of choice.

Eider Gardiazabal Rubial (S&D), *por escrito*. – La propuesta de ley polaca supone una violación de los derechos internacionales porque prohíbe abortar a las mujeres víctimas de violación o cuyos fetos presentan graves malformaciones. El personal sanitario que asista a estas mujeres puede ser encarcelado. Además se producirá una desigualdad económica, porque aquellas mujeres con medios económicos podrán salir a abortar fuera de Polonia y las que no los tengan se verán abocadas a abortos clandestinos poniendo en riesgo sus vidas. No podemos resignarnos ante esta situación. Debemos alzar la voz para impedir que se continúe decidiendo sobre nuestras vidas y nuestro destino. En enero de 2014 debatíamos en esta Cámara sobre el ataque a los derechos de las mujeres en España con el cambio de legislación restrictivo sobre el aborto propuesto por el Gobierno del Partido Popular. Dos años después volvemos a debatir este tema. Hoy son las mujeres polacas. ¿Mañana quién será? No podemos aceptar que en la Europa del siglo XXI nuestras hijas vayan a tener menos derechos que nuestras madres. Quiero mostrar mi apoyo incondicional a las mujeres de Polonia y decirles que no están solas, que su libertad es nuestra lucha y que nuestro esfuerzo puede traer la esperanza para el futuro.

Agnieszka Kozłowska-Rajewicz (PPE), *na piśmie*. – Debata o prawach kobiet w Polsce, zorganizowana w odpowiedzi na apel organizacji kobiecych, pokazała siłę solidarności kobiet, których prawa wciąż są poddawane w wątpliwość przez istotnych aktorów życia publicznego, a nawet przez rządzących w niektórych państwach Europy. Kobiety stanowią mniejszość w gremiach zarządzających, więc aby osiągnąć efekt, pokazać swoją siłę, sięgają po takie potężne narzędzie oddziaływania, jak ponadnarodowa i ponadpartyjna solidarność. Czarny protest, w którym Polki protestowały przeciw zapowiedzi wprowadzenia skrajnie restrykcyjnego, barbarzyńskiego wręcz prawa całkowicie zakazującego aborcji, poruszył całą Europę, media społecznościowe i rozlał się szeroko na różne instytucje i gremia także poza Unią Europejską. Pokazał, że kobiety, choć wciąż w sytuacji gorzej traktowanych, mają potężną siłę oddziaływania. Polki, jako świetnie wykształcone, przedsiębiorcze i aktywne, zorganizowały ten spontaniczny protest właśnie dlatego, że znają swoje prawa i mają dostatecznie dużo wiedzy i odwagi, aby – stosując dostępne środki – zablokować szkodliwe, naruszające prawa człowieka pomysły legislacyjne polityków i działaczy, którzy zdecydowali się ignorować europejskie, krajowe i ONZ-owskie przepisy dotyczące praw obywatelskich, praw kobiet i równouprawnienia. Polki pokazały siłę kobiecego zaangażowania i dały przykład kobietom w całej Europie, że skuteczna obrona praw i realizacja często ignorowanych postulatów jest możliwa dzięki solidarności i aktywnemu wejściu w debatę publiczną.

Miäpetra Kumpula-Natri (S&D), *kirjallinen*. – Yksi modernin ajan merkittävimmistä asioista on se, että naiset voivat kontrolloida lisääntymistään. Eivät aina eivätkä läheskään kaikkialla maailmassa, mutta paremmin kuin tuhannet naisuskupolvet ennen meitä. Isoäitimme ja kaikki naisuskupolvet ennen heitä ovat kärsineet henkisesti ja fyysisesti ja kuolleet hirvittäväillä tavoilla siksi, ettei lisääntymistä ole pystytty ehkäisemään. Naisten itsemääräämisoikeus ei ole ollut itsestään-selvyyss kuin hyvin lyhyen aikaa ja hyvin pienessä osassa maailmaa.

Eurooppa ei ole poikkeus. Nykyinen tilanne, jossa naiset saavat edes osittain päättää lisääntymisestään, on hauras tila. Naiset ja naisten oikeudet eivät ole kiveen kirjoitettuja, vaan niitä vastaan voidaan hyökätä ja hyökätään milloin tahansa, myös Euroopassa.

Aborttien määrää vähennetään parhaiten ehkäisemällä ei-toivottuja raskauksia. Niitä ehkäistään seksuaalikasvatuksella, halvoilla ja helposti saatavilla ehkäisyvälineillä sekä sillä, että yhteiskunta hyväksyy myös yksinhuoltajaäidit ja tukee näitä. Ehkäisykeinojen ja abortin rajaaminen sattuu pahiten köyhiin. Rikkaat voivat hankkia abortin ulkomailla, köyhät joutuvat turvautumaan laittomiin abortteihin tai synnyttämään lapsen siinäkin tapauksessa, että lapsen syntyminen sysää perheen ja lapsen sietämättömiin elinoloihin.

Naisten ruumiilla ja seksuaalisuudella yritetään taas tehdä politiikkaa. Se ei käy. Käykää poliittiset ja uskonnolliset kamppailunne jossain muualla kuin naisten kehoissa, meidän kehoissamme. Naisten kehoja ja seksuaalisuutta on rajattu ja kontrolloitu tuhansia vuosia. Me emme palaa siihen enää koskaan.

18. Skład komisji i delegacji: patrz protokół

19. Konferencja klimatyczna ONZ 2016 — COP 22 w Marrakeszu, Maroko (debata)

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über

— die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an den Rat über die VN-Konferenz über Klimaänderungen 2016 in Marrakesch (Marokko) (COP 22) von Giovanni La Via, Peter Liese, Jo Leinen, Julie Girling, Gerben-Jan Gerbrandy, Estefanía Torres Martínez, Bas Eickhout, Marco Affronte im Namen des Ausschusses für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (O-000103/2016 - B8-0718/2016) (2016/2814(RSP)) und

— die Anfrage zur mündlichen Beantwortung an die Kommission über die VN-Konferenz über Klimaänderungen 2016 in Marrakesch (Marokko) (COP 22) von Giovanni La Via, Peter Liese, Jo Leinen, Julie Girling, Gerben-Jan Gerbrandy, Estefanía Torres Martínez, Bas Eickhout, Marco Affronte im Namen des Ausschusses für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (O-000104/2016 - B8-0719/2016) (2016/2814(RSP)).

Giovanni La Via, Autore. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario Cañete, signor Ministro, ieri abbiamo vissuto un momento storico proprio in questa sede dove, a larga maggioranza, abbiamo dato il via libera all'effettiva entrata in vigore dell'accordo di Parigi prima della COP22 di Marrakech. Dopo Kyoto è stato un processo lungo e obiettivamente oggi abbiamo un accordo globale, legalmente vincolante, per combattere realmente il cambiamento climatico a livello internazionale.

Ma dopo il successo di ieri la nostra mente è già a Marrakech, che sarà il luogo in cui passare dalle parole alle azioni, cioè alle misure di implementazione necessarie per raggiungere gli obiettivi posti a Parigi. Andremo a Marrakech con la stessa determinazione e la stessa ambizione di leadership che abbiamo avuto a Parigi. Nel dettaglio la risoluzione che voteremo domani costituirà il mandato per la nostra delegazione e verranno avviati accordi e negoziati sui principali elementi.

In primo luogo, un quadro rafforzato per la trasparenza, i dettagli per un bilancio globale, alcuni orientamenti aggiuntivi sugli INDC, una comprensione della differenziazione delle perdite e dei danni, oltre a parlare di finanziamenti per il clima, con una governance multilivello inclusiva nonché con un meccanismo inteso ad agevolare l'attuazione e a promuovere la conformità.

Sarà necessario, inoltre, avviare le discussioni sulla forma che assumerà il dialogo di facilitazione del 2018, che sarà un'occasione importante per colmare il divario esistente in materia di mitigazione, alla luce degli INDC attuali, e in cui l'UE potrà giocare un ruolo proattivo in termini di livello di ambizione collettiva e dei progressi nell'attuazione agli impegni assunti.

Nella risoluzione si sottolineano i buoni progressi dell'Unione europea nel raggiungimento degli obiettivi fissati per il 2020 in materia di riduzione delle emissioni di gas a effetto serra e per conseguire gli obiettivi fissati in materia di energie rinnovabili e per gli sforzi che devono essere incrementati al fine di conseguire gli obiettivi per il 2050.

Vorrei sottolineare un importante passaggio della risoluzione: ci rammarichiamo che il settore dei trasporti aerei e marittimi internazionali non sia menzionato nell'accordo, pur essendo il secondo settore per quantità di emissione di gas a effetto serra. Il Parlamento insiste pertanto sulla necessità di attuare una serie di strategie volte a ridurre le emissioni in tale settore. Sappiamo che è un tema ostico, ma il Parlamento continuerà a farsi portavoce di questa esigenza.

In definitiva, saranno necessari sforzi di diplomazia climatica per assicurare che i negoziati siano positivi e producano effettivi passi in avanti in direzione del nostro comune obiettivo. Un obiettivo che dobbiamo a noi e alle future generazioni e che da ieri, grazie anche alla buona politica, è sempre più vicino.

Peter Liese, Verfasser. – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Gestern war in der Tat ein historischer Tag: Wir haben hier im Plenum die Voraussetzung dafür geschaffen, dass das Übereinkommen von Paris zum Klimaschutz in Kraft treten kann – in Rekordzeit. Aber jetzt geht die Arbeit weiter. Wir müssen Paris umsetzen und in Marrakesch die nächsten Schritte tun. Für unsere Fraktion, die EVP-Fraktion, ist es immer sehr wichtig, dass wir dabei ambitionierten Klimaschutz sowie die Sicherung und Schaffung von Arbeitsplätzen gemeinsam im Auge haben. Da ist auch gestern bei den Verhandlungen im Ausschuss für Industrie, Forschung und Energie über den Emissionshandel ein wichtiger Schritt gelungen. Wenn das Ergebnis die Richtschnur ist, auch für unsere Arbeit hier im Plenum, dann können wir beides gut miteinander verbinden.

Ich möchte darauf hinweisen, dass zurzeit in Montreal eine weitere große Konferenz stattfindet, wo sich die Welt trifft und auch über Klimaschutz spricht. Ich befürchte aber, dass da nicht so etwas Gutes und Ambitioniertes rauskommen wird wie in Paris. Die ICAO, die Internationale Zivilluftfahrtorganisation, trifft sich in Montreal, und wir im Ausschuss für Umweltfragen, öffentliche Gesundheit und Lebensmittelsicherheit haben in unserer Entschließung, die das Plenum morgen hoffentlich mit großer Mehrheit annimmt, gesagt: Das, was da auf dem Tisch liegt, ist enttäuschend. Und das hat auch Auswirkungen auf die europäische Klimaschutzpolitik: Der Flugverkehr ist in den Emissionshandel einbezogen, und eigentlich wird es ab nächstes Jahr auch wieder so sein, dass Interkontinentalflüge einbezogen werden. Wir sagen: Wir wollen das nur ändern, wenn in Montreal wirklich ein ambitioniertes Ergebnis beschlossen wird.

Wir brauchen hier mehr Balance. Klimaschutz kann nur funktionieren, wenn alle Schultern mittragen. Es kann nicht sein, dass wir einen Vorschlag haben, wo die Stahlarbeiter um ihre Arbeitsplätze zittern, weil sich gleichzeitig andere Branchen wie etwa der Flugverkehr einen schlanken Fuß machen. Hier brauchen wir Fairness! Alle müssen ins Rad packen, damit das mit dem Klimaschutz etwas wird.

Jo Leinen, Verfasser. – Frau Präsidentin! Herr Kommissar, meine lieben Kolleginnen und Kollegen! Die erste große Hürde haben wir am Dienstag genommen. Die Ratifizierung des Übereinkommens von Paris hier im Europäischen Parlament war in der Tat ein historischer Tag, weil es damit jetzt in Kraft treten kann. Die zweite große Hürde kommt in Marrakesch, nämlich dieser Übereinkommen von Paris mit Leben zu erfüllen. Da geht es um die Zeitpläne und auch die Ziel- und Arbeitspläne, die umgesetzt werden müssen, und da wissen wir, dass, was auf dem Tisch liegt, nun mal nicht ausreicht, um zwei Grad Celsius zu erreichen. Da muss noch wesentlich mehr kommen.

Das ist dann auch die Aufgabe für die Europäische Union. Wir haben unsere Ziele bis 2030. Aber da ist auch Luft nach oben – es ist ja nicht in Stein gemeißelt, dass es bei 40 Prozent bleiben muss. Und wenn ich mir die verschiedenen Sektoren angucke wie Verkehr – Peter Liese hatte den Seeverkehr genannt, den Luftverkehr haben wir immer im Auge, aber natürlich auch den Straßenverkehr –, die Landwirtschaft und den Gebäudebereich, dann ist da noch viel möglich und muss auch noch viel gemacht werden.

Ich frage mich, ob wir viele Jahre vergeuden sollen, bis wir an diese Aufgaben herangehen. Meines Erachtens nach ist 2018 oder 2020 viel zu spät, um über eine Überprüfung nachzudenken. Das sollte eigentlich jetzt nach Marrakesch schon beginnen. Ich sehe auch, dass unser langfristiges Ziel nochmal einmal angepasst werden muss. Ich glaube nicht, dass wir bei 80 Prozent stehen bleiben können. Für 1,5 Grad, da brauchen wir 95 Prozent Reduktion, und, Herr Kommissar, wann gedenken Sie den langfristigen Plan aufzuarbeiten? Und ich frage auch den Rat, was die Mitgliedstaaten in Marrakesch zu tun gedenken, damit das ein Erfolg wird.

Jadwiga Wiśniewska, autorka. – Pani Przewodnicząca! Szanowny Panie Komisarzu! Prawie rok temu w Paryżu doszło do zdarzenia o ogromnym historycznym znaczeniu. Zdecydowana większość państw z całego świata zgodziła się podjąć wspólne działania na rzecz ograniczenia wpływu emisji gazów cieplarnianych, emitowanych przez człowieka do atmosfery. Dziś ta umowa jest już niemal gotowa do wejścia w życie, gdyż wraz z ratyfikacją przez Unię Europejską osiągnie ona przewidziane progi skutkujące jej obowiązywaniem. Przyznam, że sama jestem zaskoczona tempem, w jakim państwa, niesłyszane do tej pory z ambitnej polityki klimatycznej, to jest Chiny czy Stany Zjednoczone, Indie, przystąpiły do ratyfikacji. Choć, jeśli chodzi o Stany Zjednoczone, to w tym przypadku niepewny jest wpływ najbliższych wyborów prezydenckich na status tego porozumienia. Warto jednak pamiętać o powodach, dla których tak się stało: po pierwsze, Państwo to zapewne dobrze pamiętają, że w pewnym momencie przedmiotem twardych negocjacji stało się słowo „dekarbonizacja”. Wiele państw sprzeciwiało się obecności tego słowa, gdyż widząc potrzebę redukcji emisji, uznawały jednak, że mogą to robić, nie rezygnując zupełnie ze stosowania węgla, który jest dostępnym i tanim surowcem, a nowoczesne technologie zdecydowanie ograniczają jego emisyjność. Unia musiała ustąpić i dobrze zrobiła, bo inaczej nie byłoby żadnego porozumienia. Po drugie, porozumienie stawia na równi zmniejszenie emisji i działania zwiększające potencjał do ich pochłaniania. Zatem państwa mogą wykorzystać swoje naturalne predyspozycje i silne strony, bez wymuszania na nich ściśle określonych działań.

José Inácio Faria, *Autor*. – Senhora Presidente, Senhor Comissário, caros Colegas, quero congratular esta Casa pela aprovação, ontem, da retificação do Acordo de Paris e dos esforços que o Sr. Comissário desenvolveu neste dossiê.

Como tem sido referido vezes sem conta, a União Europeia desempenhou um papel de liderança neste processo e é agora imperativo que se mantenha no grupo da frente, na definição e coordenação das medidas para a sua implementação eficaz, exigindo transparência e ambição. E é precisamente essa vontade que teremos que demonstrar no próximo mês, em Marraquexe, na COP 22.

Acredito que o acordo global de Paris representa condições mais equitativas a nível internacional para promover a luta contra as alterações climáticas. A definição de um quadro legal estável e ambicioso é neste momento essencial para mobilizar a sociedade civil e o setor privado para os investimentos em tecnologias inovadoras, que nos permitam uma sociedade mais sustentável. Haverá agora uma oportunidade de crescimento e de criação de emprego na economia verde e azul que não podemos desperdiçar. Na política climática europeia há setores industriais, algum deles sujeitos a *carbon leakage*, que poderão ser prejudicados se concentrarmos neles todo o esforço para a redução de emissões.

Senhor Comissário, não podemos dar-nos ao luxo de esquecer, nesse esforço que deve ser de todos, o setor dos transportes, o segundo setor mais importante no que respeita a emissões e aquele cujas emissões continuam em livre crescimento. Os transportes aéreo e marítimo ficaram de fora do Acordo de Paris. ICAO e IMO têm sido remissos e só apresentam progressos tíbios nesta matéria.

Gostaria de manifestar, Senhor Comissário, a minha profunda preocupação com o acordo que está em preparação no ICAO sobre esta matéria. Um acordo que se aplicará tardiamente, só a partir de 2020, que parte de um nível de referência de emissões de CO₂ muito elevado e que se antecipa de natureza meramente voluntária, sem impor uma efetiva redução de emissões num futuro próximo, não é, seguramente, o acordo que eu gostaria.

Entendo, também, que as medidas de neutralização de emissões que estão a ser negociadas são pouco claras e a sua qualidade e controlo muito duvidosos. Este acordo parece-me, caros Colegas, longe de cumprir os objetivos de Paris a que nos comprometemos.

Espero, Senhor Comissário, que este acordo não defina o tom e o nível de ambição para os restantes setores dos transportes, nomeadamente os transportes marítimos e que, a materializar-se nas condições que referi, não nos seja vendido como um sucesso.

Estefanía Torres Martínez, *autora*. – Señora Presidenta, hoy tenemos ante nosotros una nueva oportunidad para hacer realidad la necesaria transición hacia un modelo de vida más equitativo y sostenible. Pero no nos engañemos, porque el Acuerdo de París resulta totalmente insuficiente para lograr el objetivo a largo plazo que se marca: no superar los dos grados de aumento de la temperatura. Si no reducimos los niveles de contaminación, pronto el aumento anual de la temperatura superará los tres grados y medio.

Las personas más pobres del mundo, muchas agricultoras, pescadoras y pastoras, están siendo las más afectadas por las altas temperaturas. Es urgente que los Estados aborden esta cuestión en sus planes de acción climática. ¿Cómo? Pues, por ejemplo es llamativo que este acuerdo no mencione la agricultura industrial, uno de los principales responsables del cambio climático.

El hambre causa 40 000 muertes al día; sin embargo, el 60 % de los alimentos que producimos acaban desperdiciados. Dedicamos el 30 % de toda la superficie productiva a producir alimentos que acaban en la basura. Esto implica la producción de 3 300 millones de toneladas equivalentes de CO₂; es decir, el desperdicio alimentario es el tercer causante de los mayores productores mundiales de gases de efecto invernadero, solo por debajo de Estados Unidos y de China. De esto el acuerdo nada dice.

Debemos incidir en el derecho a la alimentación y promover una producción agroecológica con circuitos cortos: así daremos de comer al mundo de manera sostenible y equitativa y mitigaremos también el cambio climático.

Señorías, esta lucha no se soluciona con acuerdos de sumas y restas. El desafío es grande y en él los pequeños agricultores tienen que dejar de ser los más vulnerables para convertirse en los más valiosos de la historia. Para ello, tenemos que reorientar la inversión agrícola hacia las necesidades de estos pequeños agricultores. Como bien dice Latouche, «no se puede salvar el planeta y pretender salvar a la vez un *business* injusto e insostenible». Hay que escoger de qué lado estamos. Nosotros lo tenemos muy claro.

Claude Turmes, auteur. – Madame la Présidente, je ne vais pas répéter ce qu'ont dit mes collègues, M. Leine, M. Liese ou M. La Via. Le Parlement est très uni sur ce que nous voulons en général. Je voudrais plutôt revenir sur ce qui, pour moi, a été un succès à Paris, à savoir le fait que l'on soit passé du «problème climat» aux «solutions climat».

Monsieur le Commissaire, ma question est donc la suivante: comment allons-nous continuer à dynamiser le *Lima-Paris Action Plan*, qui va prendre maintenant une nouvelle forme? J'ai très peur que l'on perde cette dynamique, qui a été créée et dans laquelle la France et Mme Royal ont mis beaucoup d'énergie. La Commission européenne est-elle prête à engager des fonds et l'expertise de ses fonctionnaires pour aider à vraiment porter cette initiative?

J'ai trois idées concrètes. Comme nous allons au Maroc, la première est l'initiative «Énergies pour l'Afrique». J'essaie de promouvoir cette idée avec M. Borloo et d'autres ici dans la maison. Nous avons accueilli favorablement la proposition que nous appelons «Juncker 2», à savoir un plan visant à une réduction des risques pour l'Afrique. Pourriez-vous préciser un peu mieux comment l'initiative de M. Borloo intitulée «Énergies pour l'Afrique» s'articule avec le fonds de garantie Juncker?

La deuxième est l'efficacité énergétique. L'Afrique, l'Égypte, l'Algérie, la Tunisie et le Maroc ont besoin d'améliorations sur le plan de l'efficacité énergétique. Nous sommes les champions mondiaux pour ce qui est de l'écoconception et des labels A, B, C et D. Aussi, que faisons-nous pour aider les pays du Maghreb?

La troisième chose, ce sont les renouvelables. Pour moi, l'Espagne, le Portugal et le Maroc pourraient être la première région au-delà des continents où l'on passerait à 100 % de renouvelables. Ne faudrait-il pas offrir aux pays africains la possibilité d'exporter des renouvelables vers l'Europe, et augmenter ainsi notre objectif de renouvelables de 1 % pour leur donner aussi un accès à notre marché en exportant des énergies renouvelables?

Eleonora Evi, Autore. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'accordo di Parigi entrerà in vigore in concomitanza con l'avvio della COP22 e questo è certamente un buon segno. È necessario guardare al bicchiere mezzo pieno di questo strumento per tenere alta la speranza di poter ancora cambiare un processo che è molto più grande di noi, sperando di vedere almeno un rallentamento nel cambiamento climatico.

Ma nel bicchiere mezzo vuoto di tempo per i messaggi rassicuranti e le semplici speranze non c'è né. In questa parte del bicchiere, continua ad albergare una nebulosa politica fatta di impegni vincolanti, ma per i quali non ci sono sanzioni. In questa parte del bicchiere, risuona l'eco dello scarso impegno che i paesi industrializzati hanno mostrato nel finanziare il *Green Fund*. In questa parte del bicchiere, la somma degli impegni di riduzione, come dichiarati dalle singole parti contraenti, non è ancora sufficiente a contenere l'aumento di temperatura entro i due gradi, figurarsi a stare dentro un grado e mezzo, a fine secolo.

Nel bicchiere mezzo vuoto, manca ancora una seria volontà politica di affrontare il convitato di pietra, ovvero l'agricoltura e l'allevamento animale, in particolare, come ha citato la collega Torres Martínez, un problema tanto concreto quanto ignorato. Secondo un recentissimo rapporto dell'UNEP, la produzione alimentare è seconda solo dopo l'uso dei combustibili fossili in termini di responsabilità nelle emissioni. E attenzione, come ha ricordato la collega, ci si riferisce alla produzione alimentare fondata sullo spreco e alla distruzione delle risorse tipica delle economie avanzate, e non certamente all'agricoltura che dovrebbe sfamare chi patisce la fame.

Nel bicchiere mezzo pieno, invece, aleggia il rischio di un mercato di titoli di emissione internazionale. Un'ottima notizia per gli speculatori finanziari, ma molto meno buona per le sorti del pianeta. Una sciagura, quella dell'ETS, un ETS globale che potrebbe essere peggiorato solo dal continuare a sostenere anche il CCS come soluzione per decarbonizzare le produzioni, una pratica che descrive benissimo cosa vuol dire mettere la polvere sotto il tappeto.

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, after the consent you voted here yesterday, the Council has adopted its decision on the conclusion of the agreement. This Friday my colleague, Environment Minister Sólymos will deposit, together with Commissioner Arias Cañete, the EU ratification instrument to the United Nations in New York. Again, let me thank you for your cooperation, which allowed us to react immediately to the unprecedented international momentum, which was mentioned yesterday by the UN Secretary-General. The EU ratification will enable the entry into force of the Paris Agreement and make it possible that the first meeting of the parties to the Paris Agreement will be convened in November in Marrakesh.

And now specifically on Marrakesh. The outcome of the Paris Conference, including the Agreement, the COP decision and intended nationally determined budget contributions, needs to be implemented in all its elements. Marrakesh will be the first opportunity to start the work on the details of the Paris Agreement and to prepare for its implementation. The EU and its Member States are ready to engage in this work, which will include in particular the following elements:

Firstly, the development of common modalities for the transparency and accountability guidelines under the Paris Agreement. This work is critical. The enhanced transparency framework is the key element of the Paris Agreement, helping build mutual trust and underpinning effective implementation. The enhanced transparency process will help parties in preparing, communicating and accounting for successive nationally determined contributions. It will also be critical in providing robust data to support the global stocktake and for the assessment of progress towards the long-term goals of the Paris Agreement.

Secondly, the definition of modalities and inputs of the global stocktake (GST): The GST will provide the key political momentum and drive the parties' domestic and cooperative action. It should drive more ambitious action by parties in their successive efforts, and its outcome will in turn inform parties in updating and enhancing their actions and support, as well as international cooperation. The Paris Agreement already determines some of the key aspects of the GST design, but specification on its inputs and modalities must help deliver its purpose and fulfil its role in the ambitious cycle.

Thirdly, further action by all parties individually and collectively will be required to re-orient finance flows and make them consistent with a pathway towards low greenhouse gas emissions and climate-resilient development. The EU and its Member States are taking initiatives both domestically and internationally to support the shift of investments. We are contributing significantly to this transformation. In 2014, we provided EUR 14.5 billion and the 2015 figures will become available before Marrakesh. The EU and its Member States remain committed to scaling up the mobilisation of climate finance as part of the global effort to assist developing countries to implement their low carbon sustainable development and in particular their nationally determined contributions (NDCs). Domestic implementation, climate policies and measures to achieve intended NDCs and their full integration in national policies are of crucial importance.

Finally, I would like to briefly highlight at this point the ongoing legislative work on the implementation of the EU 2030 climate and energy framework, namely on the proposal to reform the ETS sector and the proposals on non-ETS. These measures will enable the target to reduce EU greenhouse gases emissions domestically by at least 40 % in 2030 compared to 1990 emissions to be achieved.

Miguel Arias Cañete, *Member of the Commission*. – Madam President, first I would like to thank the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (ENVI), and indeed the whole Parliament, for their strong support to ratify quickly the Paris Agreement on behalf of the European Union.

Yesterday's plenary vote in this very Chamber was a historic moment and a further demonstration of European resolve and determination to combat climate change. We can celebrate today the triggering of the entry into force of the Paris Agreement. In view of the COP22, the European Union has a number of key priorities for advancing the Paris Agreement, as mentioned by the Parliament in its oral question and the debate today.

We need to be able to show clear progress on the implementation of all elements of the Paris outcome. In particular, we must show that countries are putting in place ambitious climate policies and that they are getting ready to implement the nationally determined contributions under the Paris Agreement. Within the European Union, the recent decision to channel 40% of the European Fund for Strategic Investments towards climate-relevant projects in the infrastructure and innovation window shows how we are aligning our instruments to deliver the Paris commitments. We must also mobilise support for the implementation of the nationally determined contributions. The Commission, through its international development and cooperation action, is already pressing on the ground in the most affected countries and supports national governments in their efforts on mitigation and adaptation.

The European Union's new external investment plan is designed to leverage strategic investments in our partner countries, not only to support climate action but also to facilitate the delivery of the sustainable development goals. The global climate action agenda will also play a vital role in helping governments, business and other stakeholders to be inspired by the action around the world. When it comes to the negotiating agenda, Marrakesh needs to make tangible progress on developing the detailed rule book of the Paris Agreement, including the five-yearly global stocktakes. We will need to assess where we are, what more needs to be done, and what the opportunities are for future action. At the European Union level, our proposals on the 2030 legislative framework make clear provision for a review from 2024 onwards in order to take account of the results of the global stocktake under the Paris Agreement and evolving national circumstances.

The 2018 Facilitative Dialogue will be a key political moment in the international climate negotiations. We will take stock of the collective efforts of the parties in progress towards the long-term emission reduction goal of the Paris Agreement. The dialogue will follow the special report to be published by the Intergovernmental Panel on Climate Change on emissions pathways compatible with limiting global temperature increase to 1.5 degrees centigrade. The Commission supports the active participation of the European Union in shaping the dialogue as the first important opportunity to take stock of the collective efforts of the parties.

Progress on climate finance is also critical. The European Union is working with other developed country parties to deliver in Marrakesh a concrete roadmap to mobilise the USD 100 billion annually by 2020 for mitigation and adaptation. The roadmap should provide greater transparency and bring stability to the collective efforts of developed countries. The European Union remains committed to supporting partner countries in their efforts on climate action and remains the biggest donor region, our highest level ever in 2015.

Finally, it is crucial that prior to Marrakesh we recall the need to make progress, as many Members have pointed out, in other international fora. As you know, the ICAO Assembly is taking place right now in Montreal with a view to agreeing a global market-based mechanism in order to achieve the stabilisation of aviation emissions at 2020 levels. Later this month, I will also be present in Kigali with the aim of reaching an ambitious agreement on the global phase-down of HFCs under the Montreal Protocol.

We have achieved remarkable progress this year on global climate action. Less than 12 months ago, we adopted the Paris Agreement and its entry into force was triggered yesterday, but we still have much work to do to implement our commitments on the ground. I count on your continued support both here and in Marrakesh, so that together we can make COP22 a real success.

Seán Kelly, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, it was a great pleasure for me to attend in Paris last year, especially as it ended in success with the historic COP21 Agreement. I think the European Union played a huge part in laying the foundations for it and in showing leadership, particularly under Commissioner Cañete, in that. It was great yesterday to see the ratification process being signed here by our President, Mr Schulz, in the presence of Ban Ki-moon, Secretary-General of the United Nations.

We can look forward with confidence to Marrakesh in November. I think that Marrakesh can be seen as the COP22 of action. At long last, we are in the position to actually transfer agreements, commitments into action. The European Union will play a very important part, and in this we need to show especially diplomatic leadership, because we can do all we like here in the European Union, we could have targets to reduce carbon emissions to zero, but unless the world does the same, it is not going to have an impact. We can help, especially in ensuring all countries fulfil their commitments. We can also help in making the technology that we will utilise in relation to renewable energies, energy efficiencies, ETS, you name it, available to third countries.

I think we can look forward with optimism, but also we have to be conscious of the fact that we have three targets here in Europe. Firstly, to meet our targets in relation to climate change; secondly, to reindustrialise Europe – we had a motion for a resolution on that today – and thirdly, to maintain our competitiveness. We will not have to worry that much about carbon leakage if there is a global agreement, because that will establish a global level playing field, and I think it will make everybody happy that this can be done by increasing jobs and growth and at the same time saving the climate for future generations.

Jytte Guteland, för S&D-gruppen. – Fru talman! Så sent som igår satt vi alla i den här kammaren och jublade över att vi äntligen har ratificerat det internationella Parisavtalet. Jag är glad över att vi lyckades med det och att det är på plats inför den kommande klimatkonferensen i Marrakech. Men vi ska inte klappa oss på axeln alltför mycket, utan vi ska också förstå och inse att det här är början.

Det är nu EU och resten av världen måste kavla upp ärmarna. Det är nu vi måste visa att vi är kapabla och beredda att faktiskt arbeta för de lösningar som krävs om vi ska nå målet att begränsa den globala uppvärmningen till maximalt 2 grader och helst mot 1,5 grader. Det krävs mer än vackra ord för att genomföra detta; nu behövs det konkret politik. Om vi ska visa allvaret med att klimatomställningen inte är ett hinder utan en hävstång för ett hållbart samhälle och en mer resurseffektiv grön ekonomi är det självklart att EU måste leda den utvecklingen.

EU kommer, som alla regioner i världen, att behöva göra mycket mer om vi ska nå Parisavtalets mål. Ett av de viktigaste verktygen är ETS, som vi har till vårt förfogande. Jag själv och kollegor här i parlamentet förhandlar just nu ETS. Vi måste se till att minska klimatutsläppen mer och snabbare än i dagsläget, men vi måste också skapa rätt incitament för industrin så att de vågar genomföra klimatsmarta investeringar.

Jag vill också understryka att klimatomställningen måste omfatta hela samhället. Det är inte okej att vissa branscher åker snålskjuts på andra, utan att bidra till klimatomställningen. Alla som kan ska dra sitt strå till stacken. På samma sätt måste vi också se till att omställningen är solidarisk och undviker negativa sociala effekter. Grupper och regioner med särskilda utmaningar får inte hamna på efterkälken utan måste få ett särskilt stöd i omställningen.

Președinte: ADINA-IOANA VĂLEAN

Vicepreședintă

Merja Kyllönen, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, ilmastosopimus toteutuu. Hienoa! Kääritään hihat ja ryhdytään töihin. Sopimus ei ole täydellinen, mutta meidän on hoidettava tonttimme.

Kaipaamme kipeästi rahoituksen uudelleensuuntaamista ympäristöllisesti ja sosiaalisesti kestävämmälle pohjalle. Me tuemme miljardoilla fossiilitaloutta, ja voisimme suuntaamalla uudelleen edes osan näistä tuista, vahvistaa energiatehokkuutta ja edistää uusiutuvien energioiden tutkimusta, kehitystä ja käyttöä myös työllisyyttä edistävällä pk-sektorilla.

On toimittava, jotta tukieurot ja julkinen raha suunnataan toimiin, päästöjen vähentämiseksi, puhutaan sitten ETS-kompensaatiosta, yleisestä maatalouspolitiikasta tai EU:n energia- ja liikennepolitiikasta. Muutoin sopimuksemme jää pelkäksi tyhjäksi kirjaimeksi. Jokainen edustaja voi tehdä toimia oman hallituksensa puoleen, jotta ICAOssa ja IMOssa todella jotain tapahtuu.

Julia Reid, on behalf of the EFDD Group. – Madam President, the small increase in temperature we have seen over the past 100 years is entirely consistent with the natural long-term cyclical changes we have seen for at least 10 000 years and there has been no significant increase in warming since 1995. That the entire text of the motion for a resolution is based on the false assumption that climate change due to AGW is occurring.

We in UKIP deny the climate change alarmism supported by green lobbies, often financed by the Commission, who both are responsible for our current damaging and counter-productive energy policies. To date, hundreds of energy-intensive industries, along with thousands of jobs, have left the EU and moved to the Third World. Despite this, the Commission continues to impose never ending unrealistic objectives for emissions reductions. Sadly such policies, which are forcing investment of vast sums of money will have little or no effect on climate.

On leaving the EU, Britain will be free to formulate its own energy policy whereby our poorest citizens will not be forced to choose between heating and eating.

Gilles Lebreton, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, il est urgent de lutter contre le réchauffement climatique. Si rien n'est fait, l'Afrique ne pourra subvenir qu'à 13 % de ses besoins alimentaires d'ici 2050. Cela provoquera une invasion migratoire bien supérieure à celle que nous connaissons.

La COP22 de Marrakech va connaître un succès apparent. 62 pays représentant 51 % des émissions mondiales de gaz à effet de serre ont, en effet, déjà ratifié l'accord signé à Paris en 2015 dans le cadre de la COP21.

Mais l'Union européenne va pourtant s'engager dans un marché de dupes. Elle accepte, en effet, de réduire de 40 % ses émissions nocives, quand les États-Unis se contentent de 28 % et quand la Chine n'accepte d'envisager une réduction qu'après 2030.

Je dénonce donc l'irresponsabilité de l'Union, qui va accélérer la désindustrialisation de l'Europe, en se soumettant unilatéralement à des contraintes qui ne pèseront pas sur ses principaux concurrents économiques.

Pilar Ayuso (PPE). – Señora Presidenta, yo, en primer lugar, quiero felicitar al señor Comisario Arias Cañete y a su equipo por los esfuerzos desplegados durante estos años, que se han visto recompensados con este gran éxito que marca un hito en su mandato. Ayer, esta Cámara aprobó por amplia mayoría la ratificación del acuerdo al que se llegó en París a finales de 2015. Supone la culminación del liderazgo que ha mantenido la Unión Europea en las sucesivas conferencias de las partes y tenemos que felicitarnos por ello.

La Unión Europea se comprometió a reducir sus emisiones en un 20 % para 2020 respecto a 1999 y en un 40 % en 2030. El primer objetivo va camino de cumplirse y no tengo duda de que también alcanzaremos la meta que nos hemos propuesto para 2030.

Durante muchos años, hemos insistido en la necesidad de alcanzar un acuerdo internacional, de manera que los países responsables de las emisiones contribuyan todos a la lucha contra el cambio climático en condiciones que sean al menos comparables. No todos los países son igualmente responsables, ni tienen los mismos retos sociales, ambientales, energéticos e industriales. Por ello, es lógico que haya mecanismos de solidaridad para financiar inversiones, investigación y desarrollo.

Al mismo tiempo, sería necesario un mecanismo para hacer el seguimiento de los compromisos que los países van asumiendo y para poder ejercer cierta presión si los esfuerzos no son suficientes. El Acuerdo deberá tener consecuencias positivas para reindustrializar la Unión Europea. También creo que permitirá una rápida progresión de las energías renovables y la eficiencia energética en terceros países.

Es importante agilizar otras negociaciones en el ámbito internacional para que, en Marrakech, haya nuevos avances que desarrollen el Acuerdo de París en lo relativo a la transparencia, el control de las emisiones, los calendarios y el cumplimiento.

Gilles Pargneaux (S&D). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, Monsieur le Ministre; Monsieur le Commissaire, en tant que rapporteur pour le Parlement européen, l'an dernier, dans la résolution que nous avons adoptée à l'occasion de cette COP21, je voudrais saluer votre travail, le travail que vous avez accompli et que nous avons accompli avec vous, l'an dernier, à Paris pour trouver cet accord historique. Puis, je voudrais saluer aussi le travail que vous avez effectué depuis dix mois pour permettre la ratification de cet accord, que nous avons officialisé hier, en séance plénière.

En même temps, Monsieur le Commissaire, il va falloir continuer et, ensemble, à Marrakech, nous allons aborder, je crois, un certain nombre de points qui me semblent essentiels.

Tout d'abord, la création de financements innovants pour lutter contre les changements climatiques, avec, par exemple, la fixation d'un prix plancher pour la tonne de carbone ou la réforme du système européen d'échange de quotas carbone, mais aussi l'instauration d'une véritable économie circulaire et la dynamisation des énergies renouvelables ou encore la suppression des subventions allouées au secteur des énergies fossiles – qui mènera, à terme, à l'abandon des combustions fossiles – et, enfin, aussi l'intensification des efforts de réduction des émissions de gaz à effet de serre produites dans les secteurs du transport et de l'agriculture.

Enfin, il faut, comme le dit Claude Turmes, aborder notre coopération en matière d'énergie renouvelable vis-à-vis de l'Afrique et l'ensemble de ce que nous devons faire vis-à-vis de cette Afrique. Nous travaillons avec Jean-Louis Borloo, mais je pense que c'est aussi un sujet que nous devons aborder ensemble.

Oui, Marrakech doit être la COP de l'action.

Roger Helmer (EFDD). – Madam President, I love to drive fast cars, and I just wish we had optional speed limits. But it seems we can have optional emissions limits under the Paris climate deal. We are told again and again that it is legally binding, but in fact it is no such thing.

There are no sanctions available, we are all terribly concerned about getting it ratified. But there is precious little hope that it will ever be implemented. If it were implemented, the EU only accounts for about 10% of global emissions, so we shall have no effect at all, while India and China continue to build coal-fired power stations. So what will we achieve?

I will tell you what we will achieve: we will set in stone the competitive disadvantage in energy prices which we have chosen to impose upon ourselves. We will accelerate Europe's relative decline, we will leave our children and grandchildren poorer. The only good news is that after Brexit the UK will be in a position to review the Paris deal. I very much hope we have the common sense to repudiate it.

Dubravka Šuica (PPE). – Gospođo predsjednice, ne vjerujem da ćemo doći u priliku da revidiramo Pariški sporazum kad smo ga tek jučer u Parlamentu ratificirali i to s velikom većinom. To je zaista bio povijesni događaj i EU je pokazala da je u stanju biti lider, biti u vodstvu kad se radi o borbi protiv klimatskih promjena.

(Govor je prekinut zbog problema s prijevodom i potom nastavljen.)

Sada je na državama članicama da ga ratificiraju u svojim parlamentima – nadam se da će to učiniti na najbrži mogući način, ali na njima je i da pokažu svoje akcijske planove u borbi protiv klimatskih promjena. Kao što smo čuli od g. Cañetea, postoje programi i vanjski programi Europske komisije za odnose s drugim zemljama i ulaganja u druge zemlje, a isto tako i za odnose s našim partnerima. Nije dovoljno da samo EU ispunjava svoje zadaće. Pariški sporazum tada nema smisla. Stoga je velika vijest da su SAD, Kina, Indija i druge velike sile već ratificirale Pariški sporazum i da on neće ostati mrtvo slovo na papiru.

Od Marakeša se puno očekuje: očekuje se implementacija ovog Pariškog sporazuma, ali i veća podrška izaslanstvu Europskog parlamenta u Marakešu kako bi ono moglo sudjelovati u donošenju svih potrebnih pravilnika. U svakom slučaju ostajemo vjerni ciljevima koje smo zacrtali do 2030., odnosno smanjenju zatopljenja za 2°C i emisija stakleničkih plinova do 40 %. Očekujemo 2018. kao vrlo važnu godinu kada ćemo moći provjeriti sve ovo o čemu govorimo i voditi dijalog. Vjerujem da će to biti vrlo važna godina, ali vjerujem i da će mandat g. Cañetea biti obilježen brзом ratifikacijom i da možemo biti zadovoljni onim što je dosad učinjeno. U svakom slučaju očekujemo implementaciju i provedbu svega onoga što je zapisano u Pariškom sporazumu.

Simona Bonafè (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, questa discussione avviene all'indomani dell'approvazione a larghissima maggioranza, purtroppo non all'unanimità come avremmo voluto vedere, della ratifica europea degli accordi di Parigi sulla lotta ai cambiamenti climatici. Si è trattato di un momento storico – l'hanno già detto molti – per le azioni per il clima, di cui non possiamo non cogliere però anche il valore simbolico. Mentre nella nostra Unione molti credono di fronteggiare sfide epocali chiudendosi nei propri confini, l'accordo di Parigi dimostra invece che le sfide globali si possono e si devono affrontare con risposte globali e che l'Europa può essere protagonista.

A novembre ci troveremo a Marrakech per la ventiduesima COP e con altri colleghi saremo lì a portare avanti il contributo di idee che sono state evidenziate nella risoluzione del Parlamento. Non torno sui punti già trattati, voglio solo sottolineare un aspetto: per rendere possibile la transizione a una società *low carbon* non basta una semplice politica di riduzione delle emissioni in atmosfera se non favoriamo e sosteniamo contestualmente un cambio di paradigma del nostro modello di sviluppo, cioè se non passiamo, come più volte ci siamo detti e come abbiamo veramente l'opportunità di fare, a un modello di economia circolare, che significa uso efficiente delle risorse, investimenti in efficienza energetica ed energie rinnovabili, che soli possono tenere insieme sostenibilità e crescita e farci rispettare gli accordi Parigi.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, καταρχήν θα ήθελα πραγματικά να αποδώσω δικαιο έπαινο και όλοι μας να αποδώσουμε αυτά τα συγχαρητήρια στον αγαπητό μας συνάδελφο τον Giovanni La Via και στον Επίτροπο, κύριο Cañete για την εξαιρετική προσπάθεια και σκληρή δουλειά για να μπορέσει να φτάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Ευρωπαϊκή Ένωση να ακυρώσει τη συμφωνία των Παρισίων. Μια σημαντική, ιστορικής σημασίας που ανέδειξε τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απέδειξε για μια ακόμη φορά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ισχυρή και η ηγέτιδα δύναμη που μπορεί να γέρνει την πλάστιγγα υπέρ της ανθρωπότητας, υπέρ της πιο κοινωνικής Ευρώπης, υπέρ των Ευρωπαίων πολιτών, υπέρ των μελλοντικών γενεών.

Είναι γι' αυτό που εμείς λέμε ότι αυτή η συμφωνία αποτελεί ορόσημο και εμείς οφείλουμε αυτή τη στιγμή να την υλοποιήσουμε και η πράξη της υλοποίησης είναι εκεί που θα κρίνει και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και εμάς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Θεωρώ ότι για να μπορέσει να υλοποιηθεί και να αποδώσει αυτή συμφωνία πρέπει να δοθούν κίνητρα στους δύο βασικούς πυλώνες που εμείς ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίσαμε: την εξοικονόμηση ενέργειας και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας που είναι οι βασικές προϋποθέσεις για την ευρωπαϊκή ενεργειακή ένωση και επειδή άκουσα προηγουμένως ότι πρέπει να δώσουμε κίνητρα σε τρίτες χώρες στην Αφρική, εγώ λέω ότι στην ίδια τη Μεσόγειο, αφού η Μεσόγειος έχει το συγκριτικό πλεονέκτημα της ηλιοφάνειας. Η δική μου η πατρίδα, η Κύπρος, έχει πέραν των 300 ημερών ηλιοφάνεια, και μπορεί κάλλιστα να αναπτύξει ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εάν πραγματικά έχει τη στήριξη των προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς οι ίδιοι μπορούμε να το πράξουμε και δεν βλέπω το λόγο γιατί να κοιτάμε οπουδήποτε αλλού.

Το άλλο σημαντικό που ήθελα να τονίσω είναι ότι πρέπει να υπάρξει κινητοποίηση και των ίδιων των πολιτών της κοινωνίας των πολιτών, για αιεφόρο ανάπτυξη, για βιώσιμη ανάπτυξη, αλλά και η καταπολέμηση της ενεργειακής φτώχειας. Εξυπηρετώντας και υλοποιώντας αυτούς τους στόχους, σίγουρα καταπολεμούμε και την ενεργειακή ένδεια, σίγουρα θα αποβούν και προς όφελος των καταναλωτών και τελειώνοντας, αυτή η προσπάθεια δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί από άλλες πηγές εκτός από τη βασική αρχή όλων μας που είναι «ο ρυπαίνων πληρώνει» και δεν νομίζω να σχετίζεται ο φόρος χρηματοπιστωτικών συναλλαγών με την χρηματοδότηση της οποιασδήποτε προσπάθειας να αποτρέψουμε την κλιματική αλλαγή.

Miriam Dalli (S&D). – Chair, Sur Kummissarju, fil-fatt huwa ta' sodisfazzjon ghalija li nkun qiegħda nindirizza proprju din il-plenarja hawnhekk il-lejla għaliex proprju llejla Malta għadha kif irratifikat il-Ftehim ta' Pariġi u nafu li r-rattifika tal-Ftehim ta' Pariġi mill-Unjoni Ewropea hija suċċess. Ghedniha kemm-il darba u dan grazzi wkoll għall-Kummissarju Miguel Arias Cañete li qiegħed hawnhekk magħna għad-determinazzjoni li wrejt anki fin-negozjati li f'hafna hinijiet ma kinux faċli.

Imma llejla nixtieq inhares ukoll mil-lenti ta' ċittadina Maltija, gżira zghira f'nofs il-Mediterran, reġjun li huwa meqjus bħala wiehed mill-aktar esposti għat-tibdil tal-klima. Iċ-ċittadini tagħna, dan it-tibdil, diġà qegħdin jesperjenzawh fil-hajja tagħhom ta' kuljum. Jikkonfermaw dan studji li jindikaw li fost l-ohrajn ix-xita tista' tonqos b'aktar minn nofs sas-sena 2100 u li l-livell tal-Baħar Mediterranju jista' jkompli joghla. Għalhekk, iva, hemm bżonn urġenti li jkollna miżuri konkreti u immedjati li jimplementaw dak li ġie miftiehem f'Pariġi. Għaliex jekk mhux se nagixxu malajr, kwistjonijiet ta' stabilità u sigurtà fil-Mediterran se jsiru aktar inkwetanti u aktar immedjati.

Għalhekk il-Konferenza ta' Marakexx qed tiġi fi żmien meta nistgħu nbiddlu l-affarijiet u proprju f'reġjun li tant jehtieg din il-bidla. Għandna din l-opportunità fidejna u rridu naċċertaw ruhna li nkomplu nibnu fuq il-momentum li diġà jeżisti.

Csaba Sógor (PPE). – Madam President, in expressing commitment to a carbon-free future, the signature of the COP21 Agreement represents a remarkable global achievement. What we have to do now is to translate this commitment into action; to implement what has been included in the agreement, but also to go beyond what has already been agreed.

One such area would be carbon pricing, an issue rather left out of the Paris Agreement, but which could bear crucial importance in emissions reduction. As opposed to emissions trading schemes – which in the past have often proved less effective because of the inflation in the tradable permits handed out – carbon taxes would represent a more effective way to reduce emissions: they would transform the cost of pollution from a negative externality into actual costs, favouring a change in polluting behaviour. Additionally, revenues from such costs could, in the end, be used for the financing of new renewable energy infrastructures, thus starting a new virtuous cycle.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i negoziati di Marrakech devono proseguire sulla scia degli elementi chiave dell'accordo di Parigi, in particolare per quanto riguarda il rafforzamento del quadro per la trasparenza delle azioni di mitigazione del riscaldamento climatico, la definizione delle revisioni 2018 degli impegni nazionali, la creazione dei meccanismi per affrontare le perdite e i danni causati dal clima e la promozione della conformità alle norme dell'accordo sul clima.

Sottolineo la necessità di avviare le discussioni sulla forma che assumerà il dialogo di facilitazione del 2018, che dovrà permettere di colmare il divario esistente in materia di mitigazione. L'Unione europea deve svolgere un ruolo proattivo in questo primo dialogo di facilitazione per fare il punto del livello di ambizione collettiva e dei progressi nell'attuazione degli impegni assunti.

Auspicabile, infine, sarebbe che la Commissione e gli Stati membri presentassero, prima del dialogo di facilitazione, ambiziosi piani energetici e climatici a livello nazionale, relativamente all'attuazione degli impegni assunti a norma dell'accordo di Parigi.

Νότης Μαρίας (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, έχω τονίσει και παλαιότερα ότι, παρά τις θριαμβολογίες Ευρωπαϊκής Ένωσης και Γαλλίας, η περσινή απόφαση της COP21 στο Παρίσι δεν δημιούργησε σαφές πλαίσιο αντιμετώπισης των καταστροφικών συνεπειών του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής κι αυτό διότι δεν έδιξε δύο μείζονα προβλήματα τα οποία θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε στο μέλλον. Πρώτο μείζον πρόβλημα είναι αυτό του παραγωγικού μοντέλου που επί της ουσίας δεν αλλάζει. Τα μεγάλα βιομηχανικά κράτη και οι εταιρείες τους καταφέρνουν τελικά να πλουτίζουν στο όνομα της δήθεν οικολογίας και συνεχίζουν να υπηρετούν το ίδιο μοντέλο ανάπτυξης. Δεύτερον μείζον θέμα είναι αυτό της κλιματικής μετανάστευσης.

Πρόκειται για τεράστια πολιτική αδυναμία της συμφωνίας του Παρισιού η έλλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο καθεστώς του κλιματικού πρόσφυγα ή μετανάστη. Μόνο για την περίοδο 2008-2013, ο αριθμός τους υπολογίζεται σε 166 εκατομμύρια. Επιπλέον, οι έρευνες που έχουν γίνει δείχνουν ότι μόνο όταν μια φυσική καταστροφή βρίσκει απροετοίμαστη μια ομάδα ανθρώπων, αυτοί μεταναστεύουν. Ήρθε λοιπόν η ώρα για τα βιομηχανικά κράτη της COP22 να αναλάβουν χωρίς περιστροφές τις ευθύνες τους και να δημιουργήσουν πραγματικούς μηχανισμούς πρόληψης των προβλημάτων διότι ξέρουμε πώς πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε.

Xabier Benito Ziluaga (GUE/NGL). – Señora Presidenta, cuando se hace referencia al cambio climático hablamos como si fuera una cosa a evitar en el futuro. Les daré un dato, un hecho, muy del presente: en una isla de Alaska han tenido recientemente que votar en referéndum si migrar al continente porque su isla estaba siendo literalmente inundada por la subida del nivel del mar. Este es solo uno de los ejemplos más de las poblaciones de refugiadas climáticas en todo el mundo.

Ayer, el presidente del Grupo Popular en esta misma Cámara decía que sí, que el clima es muy importante, pero fue su Grupo quien presentó enmiendas a la opinión del Parlamento para limitar las medidas en función de la competitividad económica.

La Comisión Europea, señor Arias Cañete, también está muy concienciada, al parecer; pero el Fondo Europeo de Inversiones ha dedicado 1 500 millones de euros a infraestructuras de combustibles fósiles, cuando, según el grupo de científicos internacional IPCC, en 2050 el sector eléctrico no tendría que producir ni un solo gramo de CO₂ más.

Karin Kadenbach (S&D). – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar! Mit großen Worten wie „historischer Tag“ oder „das Wunder geht weiter“ ist die Ratifizierung des Klimavertrags gefeiert worden. Und ich glaube, das Wunder ist wirklich weitergegangen. Wir haben uns letztes Jahr, als der Vertrag in Paris zustande gekommen war, schon sehr gefreut. Wir freuen uns nun, dass er vor der COP 22 in Marrakesch wirklich auch in Kraft tritt. Es ist daher ganz besonders verwunderlich, dass es auch in diesem Haus immer noch Leute gegeben hat, die offenbar den Klimawandel leugnen, die auch gestern gegen die Ratifizierung gestimmt haben.

Wir haben heute viele Beispiele bekommen, dass wir in Zukunft Solidarität brauchen, um diesen Klimavertrag jetzt auch wirklich mit Leben zu erfüllen. Wir haben in diesem Parlament in den nächsten Wochen und Monaten sehr viele Chancen zu beweisen, dass wir es mit diesem Bekenntnis ernst meinen – egal ob es um die Verhandlungen zum Emissionshandelssystem geht, egal ob es um eine Kreislaufwirtschaft geht. Das sind alles Beweise, wo wir zeigen können: Wir meinen es ernst, wir wollen eine CO₂-freie Zukunft.

Ich fordere alle hier im Haus auf, dass wir auch in Zukunft genau bei diesen Fragen 610 Abgeordnete haben, die sagen: Ja, wir wollen eine CO₂-freie Zukunft haben!

João Ferreira (GUE/NGL). – Senhora Presidente, Senhor Comissário, não embandeiramos em arco no coro de festiva propaganda em torno do Acordo de Paris. São várias as fragilidades deste acordo e a necessidade indiscutível de um instrumento global e vinculativo de redução das emissões de gases de efeito estufa não faz com que valha tudo. E não nos referimos apenas à ausência de objetivos concretos e de compromissos de redução que consubstanciem os objetivos anunciados de contenção da elevação da temperatura, questão relevante, já aqui referida.

Para além das metas temos de cuidar dos meios para alcançar estas metas e deploramos, por isso, a insistência em mecanismos de mercado que já demonstraram a sua ineficácia e perversidade: seja o mercado do carbono, o comércio de licenças para poluir, que estão ao preço da chuva, como bem sabemos, sejam os instrumentos de flexibilidade que vêm de Quioto, igualmente perversos e injustos.

Continua a haver aqui mais intenção de negócio do que preocupação genuína com o estado da nossa Casa comum. Mas há alternativas. Por elas nos temos batido e continuaremos a bater.

(End of catch-the-eye procedure)

Miguel Arias Cañete, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank all the Members who have participated in this debate for their close interest in the preparations for the COP22 Conference in Marrakesh. Success in Marrakesh means demonstrating that implementation of Paris is moving full steam ahead globally on all the elements of the Paris Package. The agenda for Marrakesh is very rich; unlike in Paris, where there was only one big deliverable, we have a variety of outcomes and the challenge will be to weave them together to tell a convincing story. For us, this story has to be one of real step-change after Paris, the world moving full steam ahead in the implementation of Paris. Marrakesh has to demonstrate that commitments are being implemented all over the world and enable more immediate action.

We can see two very broad areas. First, formal deliverables under the negotiating process. In particular, we have important conclusions to reach on loss and damage, with the review of the Warsaw International Mechanism, which is fundamental for islands, and on capacity building. And, of course, we need to make progress in building the Paris Framework. The second broad area is enhancing action and transparency before 2020, because it is essential that we clearly demonstrate that countries are swiftly putting in place ambitious climate policies, that they are gearing up to implement their NDCs and integrate their NDCs into national development planning in full coherence with SDGs? And we have an opportunity for progress on climate finance with a ministerial event which I hope can be pragmatic and action-oriented.

We will continue the multilateral process for monitoring, reporting and verification, because this raises the profile of all countries' efforts and is a valuable experience for the future. I would also like to see a politically visible high level event on global climate action agenda that will inspire future action.

It is very clear that there is much work still to do. However, as we look to implementing our commitments on the ground and progression in all areas on the Paris Agreement. We in the European Union, already between this year and next year, will deliver all the needed legislation to implement our Paris commitments. We already have the emission trading system, and therefore certain decisions, and we will come forward in December with an ambitious package for electricity market design, energy efficiency directives and energy performance of buildings and a renewables directive, and at the beginning of the year we will come with CO₂ standards for cars and light vans.

The European Union not only has ambitious targets, it is enforcing all the policies and is already working with Parliament to deliver our commitments. We are doing our homework and we must help other countries to build capacity to deliver their homework, because for us it is easier, but for developing countries we have to build capacity for everything, for implementing the policies to be able to have monitoring systems, and that is why the Capacity Building Mechanism will be fundamental in Paris.

I count on the support of this Parliament and I can assure you of my intention as always to keep Members of the European Parliament very closely informed of developments in the negotiations. These negotiations will be different to the one in Paris but the European Union, with a high ambition coalition, will work steadily so that we make real progress in COP22 in Marrakesh.

Ivan Korčok, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, I am glad that, after yesterday's successful completion of ratification of the Paris agreement on behalf of the European Union, today's debate was already focused on its implementation.

Secondly, I would like to say how much we appreciate your support, honourable Members, in outreach efforts to our international partners. This is very much appreciated.

Lastly, the Council is of course committed to working together in the run-up to the Marrakesh conference in order to achieve the best possible results.

President. – I have received one motion for a resolution tabled in accordance with Rule 123(2) of the Rules of Procedure.

Ivo Belet (PPE), *schriftelijk*. – Met de historisch snelle goedkeuring van het akkoord van Parijs toont de EU dat het haar menens is met de strijd tegen de klimaatverandering. Het is meteen een prima aanzet om ook intern de zaken op orde te brengen en het EU leiderschap inzake klimaat- en energietransitie waar te maken. Zo'n engagement creëert grote economische mogelijkheden waar alle sectoren, burgers, bedrijven en overheden baat bij hebben. Dit vergt van alle actoren een stevige inspanning, maar biedt unieke opportuniteiten. We moeten dit uiteraard doen met de nodige omzichtigheid, zodat we onze bedrijven niet uit de EU duwen, maar een kader creëren dat duurzame investeringen aanmoedigt en aantrekt.

Андрей Ковачев (PPE), *в писмена форма*. – Благодарение на ратифицирането от ЕС, вече няма никакви пречки пред влизането в сила на Парижкото споразумение навреме за Конференцията за климатичните промени КОП 22 в Маракеш от 7 до 18 ноември 2016 г. Споразумението отбелязва наистина исторически пробив в международните преговори по климата, защото за първи път всички 195 страни приеха правнообвързващата цел за намаляване на емисиите до ниво, което ще поддържа глобалното затопляне под 2°C.

ЕС е лидер в политиките по климата и най-големият финансов донор глобално, но ние не можем сами да се справим с този глобален проблем. Ако само ЕС се ангажира с изпълнението на определени ангажименти, от това ще пострада нашата конкурентоспособност и индустрия. Важно е също така амбициозните цели за намаляване на въглеродните емисии да не доведат до повишаване на зависимостта ни от внос на енергийни източници.

Важно е сега да се премине към изпълнението на колективните глобални ангажименти, за да се ускори преходът към нисковъглеродна и устойчива на изменението на климата глобална икономика. Ранната ратификация ще позволи на ЕС да участва пълноправно в първата среща на страните по споразумението в Маракеш, на която ще бъдат заложени параметрите по изпълнение на поетите ангажименти.

Carolina Punset (ALDE), *por escrito*. – Por fin, la Unión ha ratificado el Acuerdo de París, posiblemente, el más importante acuerdo internacional para salvar la casa común de la humanidad. El cambio climático ya es indiscutible y parecen lejanas las declaraciones negacionistas de muchos políticos conservadores de hace tan sólo dos legislaturas. La mayoría de países firmantes ya han entregado en la sede de la ONU sus contribuciones a la reducción de emisiones, pero los cálculos dicen que no se alcanzará el objetivo de reducir el calentamiento climático a 2 , que hace falta mayor esfuerzo. Es hora de pasar de la foto a la acción y acelerar la transición energética. La Unión llena miles de folios con declaraciones de buenas intenciones, mientras algunos Estados miembros baten records de quema de carbón, como España y siembran de inseguridad jurídica la inversión en energías limpias. Por su magnitud y urgencia, deben eliminarse las tecnologías contaminantes en la generación de energía. La Conferencia de las Naciones Unidas sobre el cambio Climático de 2016 en Marraquech es una oportunidad para que la Unión recupere el liderazgo en la lucha contra el calentamiento global, si se acompaña de acciones alineadas con los objetivos climáticos, que hasta ahora no se ven.

20. Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie rejestru służącego przejrzystości (debata)

President. – The next item is the debate on the Commission statement on the Inter-Institutional Agreement on Transparency Register (2016/2820(RSP)).

Frans Timmermans, *First Vice-President of the Commission*. – Madam President, thank you for allowing me to present our proposal for an Interinstitutional Agreement on a mandatory Transparency Register. The Register is the key instrument to shed light on lobbying activities.

The current Register was jointly set up by Parliament and the Commission in 2011. Today it includes slightly over 10 000 organisations and self-employed individuals. It has even surpassed the register they operate in the United States in terms of the number of people and organisations who have registered. All registrants have agreed to adopt a common Code of Conduct, based on a set of ethical rules and principles, governing interactions with EU political leaders and officials.

The current Register remains, however, a voluntary system. If we want to fully meet citizens' expectations for openness and accountability, we need to go further, and the three law-making institutions must act together to make sure that the rules of the Register are respected by all lobbyists so that everybody can see who tries to influence the EU law-making process and who they represent.

You will see that our proposal has taken on board ideas put forward by you, by the Council and by the European Ombudsman. The public consultation we organised led to more than 1 700 replies, the majority of which came from individual citizens who expect us to live up to the highest transparency standards.

On 2 May, Vice-President Sylvie Guillaume and I chaired a public debate in Parliament, bringing together stakeholders from all over the EU. Let me briefly highlight the main elements of our proposal. Firstly, you need to be in the Register before you can have meetings with decision-makers in the three institutions. The Commission already applies this rule. Not on the transparency register – no meeting. This applies to all meetings of lobbyists with Commissioners, their Cabinet members, the Secretary-General and the DGs of the Commission services. Over 4 000 organisations and individuals have registered since this rule came into effect. So we now propose to apply it to meetings also of MEPs as well as the Secretary-General, Directors-General and Secretaries-general of political groups in the European Parliament. Registration will also be a condition for speaking at committee hearings and for holding events on Parliament premises.

In the Council we propose to apply the rule to meetings with the Council Secretary-General, Directors-General, the Ambassador of the current or incoming Presidency of the Council, as well as their deputies. Permanent representations are of course subject to national rules on ethics, but we offer them to join the system voluntarily. Last May, we made listing in the Transparency Register a precondition to sit on our expert groups. This important step forward is also reflected now in our proposal.

Secondly, we propose to clarify which activities and entities are covered by the Register. We propose to keep a broad definition of lobbying activities covered by the Register and to set out the exceptions in a clearer way. Public authorities, including at sub-national level, and their associations who directly represent a democratic mandate are clearly excluded, for the reasons that this House and the Committee of the Regions have both underscored.

Thirdly, we propose changes to improve the quality of the data held in the Register and to strengthen monitoring and effective enforcement of the rules. Our proposal not only simplifies the data requirements for lobbyists, but also introduces systematic ex-ante checks on new registrations. We propose to streamline procedures with a view to finding quick, effective solutions if compliance with the Code of Conduct is at risk. If that is not effective, a formal investigation will be opened which can eventually lead to sanctions. Those who do not play by the rules risk being temporarily suspended from interactions with the institutions or removed altogether from the Register.

Finally, our proposal creates stronger management structures for the Register and increases the resources at its disposal, subject to a commitment by all three institutions. A well-functioning Register needs adequate resources, a point repeatedly stressed by this Parliament and by stakeholders. We propose a stronger management structure with a management board on top of the Secretariat. An agreement between the three institutions would ensure adequate resource allocation to the Secretariat, as well as a right means to ensure effective redress for registrars in disputed cases.

I have followed with great interest the work of Sven Giegold and look forward to Parliament's final report on transparency and accountability in the EU institutions. I am convinced that a mandatory Register is a major step forward for transparency and accountability. Let's make it happen.

Danuta Maria Hübner, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, transparency in the functioning of the European institutions has always been a matter of interest, but also of concern, for its citizens, and it is also essential for the democratic legitimacy of the European Union. For this Parliament, transparency has been the top priority since the first day of our work. It is a fact of life that huge interests are at stake when laws are proposed. European citizens have the right to know which interest representatives are involved in, in each phase of European decision-making. While our duty is to listen to all those whose interests will be affected by decisions we take, the right of citizens is to know whom we listen to.

This interinstitutional agreement proposed by the Commission is the way to answer their concerns. The establishment of a mandatory transparency register framework would be a major step forward in enhancing transparency of our decision-making and the democratic accountability of the European institutions. You might remember that the European Parliament was the first European institution to address the phenomenon of an increasing number of interest groups at European level, as well as potential consequences of this evolution for the legislative process. Today, I am convinced that the Commission proposal for a mandatory transparency register framework covering the three institutions will take us forward but the European Parliament and, in particular, its Committee on Constitutional Affairs, which is responsible for interinstitutional agreements, is fully aware that the mandatory register is only one of the key tools for having more transparency in the EU institutions.

We are happy the Commission has come to Parliament with a proposal that received strong support in public consultation. So let me conclude by stressing that only by working together across all areas of European responsibilities will the European institutions win back the trust of our citizens.

Sylvie Guillaume, *au nom du groupe S&D*. – Madame la Présidente, Monsieur le premier Vice-président, chers collègues, la révision du registre de transparence présentée la semaine dernière intervient dans un contexte de très grande méfiance envers les institutions européennes. Je tiens à dire ici que, clairement, les propositions qui ont été faites vont dans le bon sens, en particulier, avec l'intégration, du moins partielle, du Conseil dans le dispositif ou encore avec l'exclusion des autorités locales et régionales qui représentent les intérêts publics. Pour autant, plusieurs éléments méritent d'être relevés. Ils feront sûrement l'objet de discussions dans un très proche avenir.

Concernant le premier point, je voudrais dire qu'il s'agit de la définition restreinte du lobbying, qui devra réunir trois conditions: une interaction, la promotion d'intérêts et la volonté d'influer sur le processus décisionnel. Il faudra donc que nous ayons les idées claires sur qui et comment s'effectue la vérification de ces trois critères.

Le deuxième point, c'est le fait qu'il faille prévoir deux décisions additionnelles à cet accord institutionnel qui va entrer en discussion. Une pour gérer la structure administrative et l'autre, si j'ai bien compris, pour traiter les aspects budgétaires. Quand la Commission a-t-elle prévu de les présenter?

Le troisième point, et non des moindres, c'est l'obligation imposée aux membres du Parlement européen de ne rencontrer que des lobbies enregistrés. Même si cette mesure ne s'impose pas dans la publication des rendez-vous, certains membres demanderont certainement si elle est en phase avec leur liberté de mandat, qui est un principe dans les traités, et qu'un accord interinstitutionnel ne peut balayer. Là aussi, c'est un sujet glissant sur lequel nous aurons l'occasion de discuter.

Ce que je retiens toutefois des objectifs, c'est qu'il nous faut un système lisible, facile d'accès à tous les citoyens, et qui n'alimente pas plus la défiance que maintenant. Puis, notons que cette transparence s'applique aussi à d'autres types d'enjeux: les règles de conflits d'intérêts ou encore les codes de conduite.

Monsieur le premier Vice-président, le Parlement européen est prêt à négocier de la façon la plus ouverte possible, et nous espérons qu'il en sera de même du côté du Conseil, lorsqu'il entrera en dialogue, le plus rapidement possible, certainement.

Kazimierz Michał Ujazdowski, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Chciałbym podziękować komisarzowi Timmermansowi za przedstawienie nowych propozycji porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie przejrzystości i zachęcić do większej odwagi i konsekwencji, dlatego że nie można poprzestać na stworzeniu nowych mechanizmów dotyczących rejestru lobbystów, ale trzeba pójść dalej właśnie w takim duchu, w takim kierunku, w jakim idzie sprawozdanie posła Giegolda, z koniecznością odnotowywana wszystkich spotkań lobbingsowych, ale nade wszystko z rejestracją śladu legislacyjnego. Byłbym bardzo zadowolony, gdyby Komisja Europejska jako pierwsza zadeklarowała wpisywanie do swoich sprawozdań legislacyjnych wpływu działalności organizacji lobbingsowych na treść rozstrzygnięć legislacyjnych.

Zachęcam zatem do większej odwagi i przyjęcia bardziej precyzyjnych mechanizmów. Mam również nadzieję, iż sprawozdanie Svena Giegolda zostanie zaaprobowane przez większość parlamentarną.

Maite Pagazaurtundúa Ruiz, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señora Presidenta; bueno, me gusta mucho escucharle, señor Timmermans, y además le felicito por el entusiasmo que tiene a estas horas. Es realmente remarkable.

La propuesta de un acuerdo interinstitucional sobre el registro de los grupos de presión es un paso adelante que saludamos. Es oportuno y pertinente que la Comisión Europea, nuestro Ejecutivo, responda a las necesidades que Europa tiene ahora mismo en materia de transparencia y, desde luego, el Grupo ALDE agradece que la transparencia tenga un lugar preponderante en la agenda de la Comisión.

La mejora en la recolección de los datos debe ser una ventaja palpable a la hora de trabajar sobre la información, y el esfuerzo por la clarificación de las definiciones y el espectro de actividades y organismos cubiertos debe asimismo facilitar la calidad y la eficiencia de este registro.

Queremos agradecer que se aumenten los recursos —queremos que se aumenten los recursos— para que los controles sobre la actividad de los *lobbies* que buscamos puedan ser efectivos. Sin medios suficientes podríamos tener, de hecho, una exigencia formal pero no material. Quiero decir que, si pueden colarse declaraciones infundadas o incompletas, estaríamos empeorando y pervirtiendo la finalidad del registro.

Si tomamos una decisión como es la plena consecución de este registro, debemos ser capaces de conseguir que se materialice y no quede en meras palabras. Por ello, quiero recalcar que dar la suficiente cobertura económica y de personal resulta absolutamente imprescindible para que esta política de transparencia resulte coherente y eficaz.

Sin embargo, afrontémoslo, las instituciones europeas no gozan de mucha credibilidad en estos tiempos. Las noticias escandalosas sobre puertas giratorias en la Comisión no ayudan precisamente a creer en el proyecto. Y no podemos olvidar lo más importante: esta reforma necesitará que el Consejo arrime el hombro y que colabore. Hasta el momento, hemos esperado un movimiento por su parte que no ha llegado.

Los representantes de los Estados miembros han de asumir también su parte de responsabilidad. En esta situación de beneficio común nos interesa actuar con una política integrada y ser eficientes. No hemos visto un movimiento real del Consejo, pero nos gustaría ver en él una colaboración leal, pronto. De hecho nada me gustaría más, en nombre de mi Grupo de los Demócratas y Liberales por Europa, que poder felicitar, además de a la Comisión, al Consejo, por una actuación de las instituciones europeas sin fisuras y en conjunto, aunque fuera por una vez.

Dennis de Jong, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Als covoorzitter van de intergroep Transparantie heb ik vicevoorzitter Timmermans op 2 mei jongstleden ter aanmoediging een transparante plaquette aangeboden. Tegelijkertijd heb ik hem onze ideeën voor een verplicht register overhandigd. Volgens mij heeft de plaquette inspirerend gewerkt, want het voorstel voor het interinstitutioneel akkoord dat we nu bespreken is een goede basis.

Maar er blijft natuurlijk altijd ruimte voor verbetering. Ik noem vijf punten:

kwetsbare EU-instellingen, zoals agentschappen, moeten zich kunnen aansluiten bij het akkoord en daarmee volledig partij kunnen worden;

activiteiten van lobbyisten die op specifiek verzoek van de instellingen, hun leden of ambtenaren worden verricht, moeten ook worden opgenomen, anders ontstaat er een enorme lacune;

klagers moeten bezwaar kunnen maken tegen afwijzing van hun klacht, net zoals lobbyisten dat kunnen tegen uitsluiting van registratie;

de raad van bestuur moet periodiek rapporteren aan het Parlement en de Commissie over zijn activiteiten, en die rapportage moet openbaar zijn;

frauduleuze gedragingen van lobbyisten moeten leiden tot onderzoek door het OLAF.

Ten slotte reken ik erop dat de onderhandelingen over dit voorstel zelf ook transparant zullen zijn en open zullen staan voor bijdragen van alle belanghebbenden. Daarbij draagt dit Parlement, en ik kijk in het bijzonder naar onze vicevoorzitter voor transparantie, mevrouw Guillaume, een speciale verantwoordelijkheid. We kennen de cultuur van geslotenheid van de Raad, dus laten wij er dan voor zorgen dat op zijn minst alle fracties, en ook de intergroep Transparantie, worden betrokken bij de onderhandelingen.

Sven Giegold, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Herr Timmermans, vielen Dank für diesen Vorschlag. Ich glaube, wir sind jetzt wirklich damit nochmal einen Schritt weiter. Es ist ein Schritt in die richtige Richtung, dass diese Vorlage für eine interinstitutionelle Vereinbarung jetzt vorliegt. Die Bürgerinnen und Bürger erwarten, dass wir das Vertrauen in die europäischen Institutionen auch dadurch fördern, dass wir mehr Transparenz und Integrität an den Tag legen. Und dieser Vorschlag geht genau in diese Richtung. Er wird fraglos, wenn er denn so realisiert wird, dazu führen, dass sich noch mehr Lobbyorganisationen registrieren und dass mehr Transparenz einkehrt.

Wenn wir mal bei den positiven Dingen anfangen, so kann man sagen, dass Sie mit Ihrem Vorschlag im Grunde das Parlament in die gleiche Verpflichtung nehmen, wie Sie es selbst als Kommission schon getan haben. Das ist etwas, womit ich bisher hier nicht durchgedrungen bin. Das bedeutet – ich sage das ganz offen und ehrlich: Wir, die wir gerade hier auf unseren Plätzen sitzen, würden uns wahrscheinlich relativ schnell einigen. Hier sind aber etliche, die nicht hier im Raum sind, und diejenigen haben große Probleme damit, dort Verpflichtungen auf sich zu nehmen.

Und das will ich auch sehr deutlich sagen: Dass über den Bericht, der ja eigentlich vor Ihrer Vorlage kommen sollte, bisher nicht abgestimmt worden ist, liegt nicht daran, dass er keine Mehrheit im Ausschuss für konstitutionelle Angelegenheiten hat, sondern daran, dass er von den Fraktionsführungen – der Konservativen, Liberalen, aber letztlich dann auch der Sozialdemokraten – von der Agenda genommen wurde, obwohl es eine Mehrheit im Ausschuss gab, ein sehr ähnliches Prinzip zu vertreten, wie Sie es vorgeschlagen haben, nämlich Treffen nur noch mit registrierten Lobbyisten. Natürlich muss es dort Räume geben, Menschen zu treffen, die keine registrierten Lobbyisten sind. Denn zwischen dem Rechtsprinzip der Freiheit des Mandats und dem Rechtsprinzip der Transparenz muss man eine ordentliche Abwägung finden. Ich finde, diese Abwägung ist Ihnen grundsätzlich gelungen.

Und deshalb sind wir als Parlament jetzt in der Pflicht. Ich will auch ganz deutlich sagen, dass es nicht akzeptabel wäre – weil Ihr Vorschlag jetzt vorliegt und weil wir gleichzeitig an den Geschäftsordnungsregeln handeln –, meinen Bericht jetzt praktisch hier abzusetzen oder gar bis auf Ewigkeit zu verschieben. Denn der Bericht schlägt in vielen anderen Bereichen Maßnahmen für Transparenz und Integrität vor, etwa bei den Drehtüreffekten. Deshalb muss dieser Bericht hier zur Abstimmung kommen. Wenn er von den großen Fraktionen weiterhin hier vor sich hergeschoben wird, dann ist das wiederum ein Vertrauensbruch gegenüber den Bürgerinnen und Bürgern. Ich spreche da ganz besonders auch Frau Bresso an, die dort in der entscheidenden Situation ist, bei den Sozialdemokraten die Mehrheiten herzustellen, damit wir über den Bericht abstimmen können. Denn mit Ihrer Zustimmung könnten wir über den Bericht abstimmen. Es sind auch die Sozialdemokraten mit Christdemokraten und Liberalen, die hier die Fortschritte blockieren.

Mein Appell ist: Kommen Sie zurück in die demokratischen Prozesse, dann finden wir auch Mehrheiten, und die Mehrheit wird auch hier im Haus entscheiden. Ich danke der Kommission für ihre Vorlage.

Isabella Adinolfi, a nome del gruppo EFDD. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la trasparenza è uno dei principi fondanti del Movimento 5 Stelle e rappresenta una stella polare nella nostra azione politica anche qui al Parlamento europeo. Le istituzioni pubbliche, secondo noi, devono essere dei palazzi di vetro, dove i cittadini controllano l'operato dei loro rappresentanti, che quindi non vengono delegati in bianco.

Anche per questo, dopo aver letto la proposta della Commissione, che si limita a fotografare e legalizzare una situazione attuale, che non è delle migliori visto quello che succede per esempio con i conflitti di interesse, non nascondo che ho provato un senso di frustrazione e delusione. Lo dico senza mezzi termini: a mio avviso stiamo sprecando un'occasione! Sono queste occasioni mancate che fanno allontanare i cittadini dalle istituzioni e rendono il progetto europeo come qualcosa di astruso ai loro occhi.

Il registro deve essere contenuto in un atto avente forza legale, con efficacia erga omnes, e non in un semplice accordo interistituzionale. Questo è un aspetto fondamentale che mi preme sottolineare, perché solo con un atto avente forza di legge i lobbisti sarebbero obbligati a fornire informazioni veritiere e corrette, mentre così è rimesso alla loro buona volontà.

Studi legali, ambasciate di paesi terzi, rappresentanze permanenti degli Stati membri e funzionari di ogni grado e livello delle tre istituzioni, quindi compreso Consiglio e gli organi preparatori, devono essere ricompresi nel perimetro delle attività ricoperte dal registro. Servirebbero poi una *legislative footprint* obbligatoria e sanzioni severe per chi fornisce informazioni scorrette e fuorvianti. Noi vogliamo un cambio radicale di paradigma: tutto deve essere reso pubblico e ciò che avviene dietro le quinte dovrebbe costituire un'eccezione.

Oggi non sappiamo cosa accade dentro il Consiglio europeo o dentro l'Eurogruppo e chi realmente prende le decisioni che uccidono il progetto europeo e i cittadini. È una proposta senza ambizione, secondo me, fatta apposta per non disturbare i veri manovratori dell'Unione europea. Le lobby esistono, però noi abbiamo l'obbligo di rendere trasparenti le attività di tutti quanti lavorano dentro le Istituzioni europee, di chi fa politica dentro le Istituzioni europee e di chi svolge attività lobbistica, e questo va fatto per legge.

Mercedes Bresso (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, signor Vicepresidente, credo anch'io che rendere le Istituzioni europee più trasparenti sia una nostra responsabilità come Parlamento europeo, ma che lo sia di ogni decisore politico pubblico. La crisi di fiducia nella politica – è stato ricordato – ha raggiunto ormai livelli preoccupanti, talvolta a causa di una mancata chiarezza rispetto alle nostre attività, molto sovente, a volte anche però perché, come nell'intervento recente della collega, tendiamo a creare un clima di sospetto costante nei nostri stessi confronti, che siamo rappresentanti eletti dai cittadini che devono trasmettere invece fiducia e rispettabilità.

Io credo che la proposta della Commissione di un accordo interistituzionale sia un passo interessante in questa direzione perché propone uno strumento interessante, anche se è un primo passo, che ci permette di cominciare a lavorare per avere una posizione comune, perché altrimenti è molto facile aggirare lo strumento.

Voglio ricordare che in effetti la commissione AFCO ha fatto un grande lavoro e credo che arriveremo a votare l'accordo – per carità, stia tranquillo il collega Giegold –, ma vogliamo arrivare a votarlo con una maggioranza che ci consenta di votarlo anche in plenaria. Credo però che, nel lavoro che faremo, dovremo affrontare il tema che il registro mi pare un po' moderato per quanto riguarda il Consiglio. Chi è legislatore lo è anche se rappresenta un governo nazionale, perché questa è la modalità con cui la legislazione europea si realizza. Quindi credo che uno dei punti su cui dovremo lavorare è l'allargamento dello spettro di coloro che nel Consiglio sono tenuti al rispetto delle regole e del registro che andremo a costruire insieme.

Monica Macovei (ECR). – Doamnă președintă, au trecut opt ani de când discutăm despre necesitatea introducerii unui registru obligatoriu pentru companiile de lobby și pentru lobbyiști și nu s-a întâmplat nimic, e tot voluntar. Au trecut șase ani de când *Transparency International* cere același lucru și iarăși nu s-a întâmplat nimic, tot acolo suntem. E foarte important acest acord interinstituțional, e foarte importantă propunerea concretă a Comisiei de înregistrare obligatorie în acest registru a celor care fac lobby, activități de lobby în Parlament și în Comisie. Dar având în vedere perioada lungă care a trecut și în care nu s-a întâmplat nimic, doar am vorbit dar la vot nu a trecut, sunt sceptică. Cu toate astea, sper și vreau să avem un registru obligatoriu.

Dacă fiecare dintre noi și-ar fi asumat o obligație de integritate și nu ar fi discutat cu lobbyiștii care nu sunt înscrși în acest registru voluntar, atunci poate situația era altfel și nu mai ajungeam la conflicte de interese și nici la șpagă contra amendamente. Sper ca măcar în al doisprezecelea ceas să înțelegem cu toții ce înseamnă demnitatea instituțională și că suntem în acest Parlament pentru că a fost votat de oameni care așteaptă de la noi transparență și să lucrăm pentru ei.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – Frau Präsidentin! Herr Timmermans, auch ich höre Ihre Worte gern. Aber die GUE/NGL ist schon erstaunt, wie Sie ohne ein Wort der Erklärung die Forderung des Parlaments nach einem verbindlichen Rechtsakt einfach unter den Tisch kehren. Folge ich Ihren Erklärungen, so wollen sie das Vertrauen der Bürger durch die Kooperation der EU-Institutionen und durch mehr Offenheit zurückgewinnen. Die Substanz ihres Vorschlags für die Verhandlungen reduziert sich aber darauf, den Rat nur in das bestehende System einzubeziehen. Zweifellos ist das Registrieren von Lobbyisten eine wichtige Säule der Transparenz – wir brauchen ja auch zwingend Verbesserungen und ja zu dem Ansatz. Dies reicht aber nicht. Sie bleiben irgendwo auf dem Weg zu wirklicher nachhaltiger Transparenz auf der Strecke.

Denn der Kern des Vertrauensproblems besteht auch in der Frage, wie die EU-Institution selbst agieren oder wer wann bei wem bei der gesetzgeberischen Arbeit den Füller hält. Diesen Aspekt lassen Sie unberücksichtigt. Sie stellen den Institution frei, nach eigenem Ermessen und unabhängig voneinander hausintern Regelungen zu treffen. Wie ich höre, will die Kommission den Anwendungsbereich in ihrem Haus selbst nicht ausweiten. Unverändert sollen nicht alle Organe erfasst werden, und ein Kollege von Ihnen hat gerade stellvertretend für oder gegen Sie erklärt, er sehe keinen Bedarf, den Verhaltenskodex der Kommissions zu hinterfragen.

Bei Ihnen ist also alles paletti, und ginge es nach dem Befund der Fraktionsvorsitzenden von EVP, S&D und ALDE, würde Gleiches für das EP gelten. Es bleibt also der Rat, und der hat Ihnen aber in persona von Diplomaten, die gerne unerkant bleiben wollen, per Printmedien bereits eine Antwort übermittelt: So weit wird es nicht kommen.

Benedek Jávor (Verts/ALE). – Madam President, I think that we can agree that to restore credibility and trust in the European institutions, what we need is more transparency and more accountability to citizens.

Citizens should have the right to have an overview of the full decision-making process and I agree that it is a good approach that, if we require transparency from other institutions, we should start with ourselves. On the other hand, there are the other institutions: the Council is at least on equal footing with Parliament or the Commission in decision-making and I think there is no reason not to require the same rules for the Council to have a mandatory register as for the Commission and the Parliament. So given those circumstances, I believe that a voluntary register is not enough for the Council. Also, we have to take into consideration the possibility to widen to scope to the agencies, as well, and *Ceterum censeo* the Giegold report should be supported.

Jonathan Arnott (EFDD). – Madam President, I say to the Commissioner: I have watched you in this place, many times, often saying some quite uncomplimentary things about those of us on this side of the House. But today I am going to say something that I will probably never say to you again. I think you are right; transparency is absolutely vital.

Frankly, this should have been done a long time ago. I was thinking earlier that I do not even remember the European Parliament discussing this before and it turns out that Parliament's resolution on this was two and a half years ago, before I was even elected as an MEP. So it certainly is something that has taken a long time coming.

Transparency, of course, is something that should apply to all institutions, whether in the European Union or elsewhere. I am disappointed at what I am hearing with regard to the Council. The fact that there are more lobbyists on the register here than in the United States, as you said earlier, should not necessarily be a source of pride because actually so much lobbying leads to big-business lobbying, which leads to legislation that suits big business.

We need to make sure that legislation that comes in, wherever it comes in, is legislation which suits SMEs and does not give big business a competitive advantage over the small businesses that should be the engine room of the economy.

Tomáš Zdechovský (PPE). – Paní předsedající, nejdřív bych chtěl vysvětlit jednu věc, já jsem dopředu avizoval, že se chci vyměnit s panem Schöpflinem, ale tato informace k Vám asi nedoputovala z důvodu toho, že pan Schöpflin byl na cestě. Tak jenom bych chtěl, abyste tuto informaci, kterou jsme předávali usherům, zohlednila potom v tom, aby pan Schöpflin dostal slovo.

Jinak, vážený pane komisaři, dovolte mi pogratulovat Vám za dnešek, k dnešnímu výkonu, protože když kolega Arnott řekl, že Váš návrh je skutečně dobrý, tak si můžete gratulovat, protože on to neřekl nikdy o žádném Vašem návrhu, a myslím si, že dnes si zasloužíte určité bouchnout nikoliv láhev, nejméně basu nejlepšího šampaňského.

A k samotnému registru chci říct za PPE: PPE má k tomu velmi vstřícný postoj. My jsme samozřejmě registr lobbistů a rejstřík transparentnosti vždy podporovali a podporujeme. Ale říkáme jednu věc, abychom tady nehonili všichni jednu černou kočku, která se bude někde schovávat a běhat ze strany na stranu. To, že dám nějakého lobbistu na nějaký registr, neznamená, že ten lobbista tam skutečně bude a že vždy přizná to moje setkání. A to, jakým způsobem to budeme potom po těch jednotlivých lidech vymáhat, bude poměrně obtížné, a jakým způsobem to bude prokazovat. Já jsem velice rád, že Jean Claude Juncker si vzal tuto iniciativu za jednu z hlavních priorit svého nástupu do úřadu.

Jestliže Evropská unie má být transparentní, kdo jiný by měl být transparentnější než instituce jako Rada, Komise a Parlament, které by měly jít příkladem? Především Evropský parlament musí být otevřenější, a tím i důvěryhodnější vůči evropským občanům, kteří nás sem volí. Pojďme tedy, jak navrhuje Evropská komise systematicky registrovat lobbisty a další zájmové skupiny, kteří nás, politiky, mohou ovlivňovat, a vytvoříme fungující rámec pro naši interakci s touto veřejností.

György Schöpflin (PPE). – Madam President, I apologise for the slight confusion. Let me begin by saying outright that, of course it goes without saying, that the EPP supports transparency.

But transparency is actually a much more complex issue than it appears at first sight. I think at the heart of it is the problem of the relationship with transparency and trust. It is not clear cut; it is not automatic; it is not a direct, either causal or correlative, relationship. Indeed, the complexity is such that there is a lot of argument to suggest that the greater the transparency, the lower the trust, because why should people trust if they already have everything written down?

Indeed, there are many people – I do not know if it is a majority or a minority – who say, if this much can be made transparent there must be something else that is hidden. It is, therefore, an ongoing, probably an infinitely repeatable process which can never be reached. And therefore I would say that if we are talking about transparency there has to be a finite quality to it, which I do not actually see at this particular time.

So, the culture of trust is something that has to be more important, should supersede in some ways transparency itself, in order to generate the necessary trust in the institutions. Now I would go on to say that actually, from what I see, the central difficulty is the remoteness of all the institutions of the European Union from the citizens. Here, and the Vice-President we will know what I am about to say, what is happening to the European citizens' initiative, which is a way of building trust, separately from transparency?

I would also add here the problem of security. Too much openness makes people vulnerable to the various security services, who are very busy indeed in Brussels, in Strasbourg and who knows where else. Lobbying register, yes, I think that is absolutely right. It is not a silver bullet. I think there is no silver bullet, but at the centre of the problem is legitimacy. How can the European Union generate and build on its existing legitimacy, which is a little bit thin in certain parts of the world?

Catch-the-eye procedure

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la proposta di un registro per la trasparenza obbligatorio per il Parlamento, il Consiglio e la Commissione costituisce un passo importante nel percorso di recupero della fiducia dei cittadini nei confronti delle Istituzioni europee. I cittadini hanno il diritto di sapere chi cerca di influenzare il processo legislativo dell'Unione europea. Bisogna quindi proporre una regola semplice: nessuna riunione con i responsabili politici, se prima non ci si è iscritti nel registro. Attraverso il registro il pubblico potrà vedere chi svolge attività di lobbying, chi rappresenta e quanto spende.

La proposta di un registro per la trasparenza delle tre Istituzioni, compreso il Consiglio, perché anch'esso è legislatore, permette di rafforzare il monitoraggio e l'applicazione efficace del codice di condotta del registro per i lobbisti. L'accordo interistituzionale sul registro per la trasparenza migliorerà anche la qualità dei dati, grazie a un maggiore controllo della qualità e da questo punto di vista sarebbe opportuno che la Commissione renda disponibili maggiori risorse per conseguire, appunto, l'obiettivo trasparenza.

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, το μητρώο διαφάνειας έχει σαν στόχο την παροχή πληροφοριών στους πολίτες για τους οργανισμούς οι οποίοι με τη δράση τους επιδιώκουν να επηρεάσουν τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από την 1η Μαρτίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει ξεκινήσει διαβουλεύσεις σχετικά με τη μετατροπή του συστήματος από προαιρετικό σε υποχρεωτικό μητρώο εκπροσώπων συμφερόντων, προκειμένου να υπάρχει μεγαλύτερη διαφάνεια και έλεγχος στις δραστηριότητες των lobbies σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Άλλωστε με έκθεση που δημοσίευσε η οργάνωση Transparency International, στις 15 Απριλίου του 2015, από τις 19 χώρες που αξιολογήθηκαν, μόνο οι επτά διέθεταν νομοθετικό πλαίσιο σε σχέση με τις δραστηριότητες γύρω από τα lobbies, ενώ η Επιτροπή, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρουσιάζουν μέτρια βαθμολογία σε θέματα διαφάνειας, σε σχέση με τις δραστηριότητες των lobbies. Είναι επομένως σαφές ότι θα πρέπει να θεσμοθετηθεί ένα νομοθετικό πλαίσιο για τον έλεγχο των δραστηριοτήτων των lobbies στους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Karin Kadenbach (S&D). – Frau Präsidentin, Herr Vizepräsident! Wir verlangen seit vielen Jahren dieses verpflichtende Transparenzregister. Es gibt kaum eine Diskussion mit der Bevölkerung, wo wir nicht nach den Lobbyisten gefragt werden und gefragt werden, warum in Brüssel immer noch so circa 90 000 Lobbying-Organisationen und Lobbyisten herumlaufen und gerade mal 10 000 davon registriert sind. Ich halte es für eine dringende Notwendigkeit, dass dieselben Spielregeln hier für alle drei Organe – Rat, Kommission und Parlament – gelten.

Ich gehe aber davon aus – und ich glaube, das haben die Ausführungen gezeigt, wie Frau Guillaume und Frau Bresso im Vorfeld auch schon gesagt haben –, dass es da noch einigen Diskussionsbedarf gibt. Denn was wir haben wollen, ist ein Register, auf das wir uns dann auch wirklich verlassen können, das uns nicht in falscher Sicherheit wiegt, weil vielleicht nicht genug Ressourcen da waren, um wirklich alle Angaben zu überprüfen etc. Das heißt, hier ist ganz große Genauigkeit und natürlich ein hoher personeller und auch finanzieller Aufwand im Vorfeld notwendig.

Eines möchte ich auch noch sagen: Üben wir gemeinsamen Druck für ähnliche Register auch auf die Mitgliedstaaten aus, denn Lobbying fängt nicht erst in Brüssel oder in Straßburg an.

(End of catch-the-eye procedure)

Frans Timmermans, First Vice-President of the Commission. – Madam President, let me start with a general remark triggered by Mr Schöpflin. He is right; transparency on its own will not restore trust in the European Union. But, if I may say, what would help is national leaders not blaming the EU for everything, national leaders not publishing posters with the Presidents of the European Commission and the European Parliament and many, many refugees, and then saying that the presidents of these institutions are responsible for the refugee crisis. No matter of transparency we will put on the table will solve that issue.

Having said that, I do believe – and I get this feeling strongly from discussing with you tonight – that we have taken a step in the right direction. Yes, we are not satisfied on all scores. Yes, we can do better in many areas – and I present to you my willingness to work with you to take this even further – if you can agree with this, but I do also believe that it is high time that the three institutions each also take their responsibility in this. Frankly, if Parliament and Council would follow the example the Juncker Commission has taken since the beginning, we would already have made a couple of steps forward. This is also indicated, I think, in the draft Giegold report.

Let me stress once again that we have the possibility now to improve the situation of transparency. It will not be perfect overnight, I know, but at the same time, if we use this interinstitutional agreement, the negotiation on the agreement, as an opportunity to see where we can improve our transparency, I strongly believe we can be more accountable to our citizens. We can prove to them that we are willing to put our cards on the table in terms of lobbying activities directed at lawmakers.

Let me end on a point which I would like to underscore, also made by Mr Giegold. This is not about us wanting to prescribe to every single elected Member of the European Parliament that she or he should register every single individual meeting. It is about meeting with lobbyists, people who come to you because they represent a certain interest and they want something to be done with it, so that people can see and can check which person represents which interest and what they are trying to achieve with that. If we can have that in our three institutions I think this would honestly be a very big step forward and I count on your support to get us all there.

President. – The debate is closed.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D), por escrito. – Con el objetivo de reconquistar la confianza de los ciudadanos en la legitimidad de los procesos políticos, legislativos y administrativos en la Unión, la Comisión ha presentado una propuesta de acuerdo interinstitucional para aumentar la transparencia y la obligación de rendir cuentas de los miembros de grupos de interés que trabajan por cuenta propia y, que participan en la elaboración y aplicación de las políticas de la Unión Europea. Celebro que, a la vista de la experiencia positiva del Registro de Transparencia establecido en el Acuerdo del Parlamento Europeo y la Comisión Europea de 16 de abril de 2014, las tres instituciones hayan acordado la necesidad de establecer un Registro de Transparencia obligatorio para los representantes de intereses. De esta forma, se establece el principio de que no pueda celebrarse ninguna reunión con los responsables políticos sin una inscripción previa y se clarifican las actividades y los datos que deben introducirse, aumentando el control de calidad. Confío en que el nuevo acuerdo interinstitucional entre en funcionamiento tan pronto como sea posible y celebro que las autoridades locales y regionales hayan quedado fuera del ámbito del nuevo acuerdo, tal y como habíamos solicitado.

Pirkko Ruohonen-Lerner (ECR). – Avoimuusrekisterin vapaaehtoisuus Euroopan unionissa on johtanut siihen, ettei läheskään kaikki edunvalvonta ja vaikuttaminen ole läpinäkyvää. Tämän vuoksi meiltä puuttuu luotettavaa tietoa muun muassa siitä, mikä on lobbareiden kokonaismäärä, mistä he tulevat, mitä toimialoja he edustavat ja kuinka suuret resurssit heillä on käytössään.

Esimerkiksi Kanadassa on ollut pakollinen avoimuusrekisteri vuodesta 1989 lähtien. Kanadan rekisteri oli vuonna 2015 yhdeksän kertaa suurempi kuin EU:n vastaava, vaikka Kanadassa asuu vain 35 miljoonaa ihmistä ja EU:n alueella noin 510 miljoonaa. Tämä kertoo siitä, että kattavan avoimuusrekisterin luominen on mahdollista. Kanadan mallissa avoimuusrekisterin sääntöjen rikkomisesta voi seurata jopa 140 000 euron sakko tai kaksi vuotta vankeutta.

Nykyisessä vapaaehtoisuuteen perustuvassa järjestelmässä EU:n instituutioihin vaikuttavista lobbareista ja heidän toiminnastaan on mahdotonta saada luotettavaa ja kattavaa tietoa. Siksi sitovan avoimuusrekisterin luominen ja sen toiminnan tehokas valvonta on välttämättömyys.

Julia Pitera (PPE), na piśmie. – Rejestr mający służyć przejrzystości został utworzony w 2011 roku. I choć działa już od pięciu lat i liczy około 10 tysięcy organizacji, a za zgodą tych organizacji regulowany jest kodeksem postępowania, nadal wpis do rejestru opiera się na zasadzie dobrowolności, a zabezpieczające proces decyzyjny mechanizmy są niedoskonałe. Dlatego należy wyrazić uznanie wszystkim podmiotom, które były zaangażowane w prowadzenie działań na rzecz przejrzystości w tym zakresie: Parlamentowi Europejskiemu, a zwłaszcza właściwym ze względu na swój zakres odpowiedzialności komisjom, Europejskiemu Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Komisji i Radzie. Z satysfakcją należy przyjąć zapowiedź określenia katalogu działań i podmiotów objętych obowiązkowym już rejestrem. Ważna jest też propozycja poszerzenia zakresu danych, poprawa mechanizmu monitorowania i – co bardzo ważne – skutecznego egzekwowania przepisów. Proponowane zmiany będą z całą pewnością służyć poprawie przejrzystości funkcjonowania instytucji europejskich. A przejrzystość właśnie jest nie tylko przedmiotem zainteresowania obywateli i działających w ich imieniu organizacji pozarządowych, ale przede wszystkim jest niezbędna w procesie budowania zaufania do instytu-

cji europejskich. Przejrzystość jest też bardzo ważnym składnikiem prewencji pozwalającej zapobiegać zagrożeniom dla interesów Unii Europejskiej na każdym etapie decyzji. Realizacja propozycji Komisji w sprawie obowiązkowego rejestru mającego służyć przejrzystości będzie wielkim krokiem na drodze do jawności życia publicznego i bardzo ważnym ogniwem systemu jawności.

Marc Tarabella (S&D), par écrit. – Aujourd'hui, nous débattons sur de nouvelles règles à propos du registre de transparence et l'encadrement de l'activité des lobbies au sein des institutions européennes. Dans une actualité marquée par les liens étroits entretenus, durant et après leur mandat par Barroso avec la banque d'affaires Goldman Sachs, ou Neelie Kroes et sa société offshore, le débat tombe à pic. L'éthique et la transparence doivent être des valeurs clés dans les relations entre les élus, les citoyens et les groupes de pression.

La proposition faite est positive mais ne va pas assez loin. Je regrette amèrement que les chefs de cabinet, les directeurs et les chefs d'unité ne soient pas inclus dans la proposition alors qu'ils ont largement leur part de responsabilité dans le processus décisionnel européen. Il est également indispensable de se donner les moyens de contrôler et vérifier les informations du registre et de s'entendre sur les sanctions en cas de fraude. Des règles strictes doivent être appliquées afin de garantir la transparence et le respect de l'éthique lors des travaux quotidiens au sein des institutions. Et ceux qui transgressent ces règles n'ont plus rien à faire en nos murs!

21. Wykonanie rozporządzenia w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością (debata)

President. – The next item is the report by Ms Schaldemose, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, on the implementation of the Food Contact Materials Regulation ((EC) No 1935/2004)

Christel Schaldemose, ordfører. – Fru formand! Fru kommissær, ærede kolleger! I aften skal vi debattere Miljøudvalgets betænkning om gennemførelse af forordningen om fødevarekontaktmaterialer. Det lyder måske lidt teknisk, men i bund og grund handler det om, hvordan vi sikrer, at de materialer, der er i direkte kontakt med vores mad, også er sikre.

Den nuværende EU-lovgivning er en rammelov, der regulerer vores materialer til vores fødevareemballage osv. Rammelovgivningen giver mulighed for at lave fælles EU-regler for hver af de 17 materialetyper, der er oplyst i loven. Men kun fire af de 17 materialetyper er på nuværende tidspunkt harmoniseret på EU-plan. Resten er det op til medlemslandene at håndtere. Det giver problemer for forbrugerne, for virksomhederne og for myndighederne. For reelt betyder det, at det indre marked ikke er et indre marked, men et marked med 28 forskellige regelsæt. Nogle lande har høje standarder og finkontroller, og andre har lave standarder og ingen kontrol. Konsekvensen er, at vores forbrugere bliver ladet i stikken, og at virksomhederne konkurrerer på fuldstændig forskelligartede vilkår. For eksempel kan forbrugerne ikke være sikre på, at de bliver beskyttet mod farlig kemi, hverken fra coatingen i tomatdåsen eller fra fluorstoffer i pizzabakken. Vi ved faktisk fra forskningen, at der forekommer uacceptabelt høje mængder af sundhedsskadelig kemi i mange materialer, vi bruger til vores fødevarer. Det ved vi fra bagepapiret, papirposen til mel, pizzabakken og mikrobølgepopcorn osv. osv. Det er bekymrende, når vi samtidig fra flere studier ved, at lige præcis kemi i fødevareemballage giver konkrete sundhedsproblemer. For eksempel ved vi, at hvis man har for høje mængder af fluorstoffer i urinen, øger det risikoen for, at man ufrivilligt får en abort. Det er blot et eksempel.

Forbrugerne skal beskyttes langt bedre, og virksomhederne skal have mere ens vilkår for at producere fødevarekontaktmaterialer. Derfor foreslår vi i Miljøudvalget, at EU-Kommissionen skal komme med et forslag til en revision af den nuværende lovgivning omkring fødevarekontaktmaterialer.

Særligt ønsker vi, at EU-Kommissionen prioriterer fremsættelsen af fælles EU-regler for følgende materialer: papir, pap, lim, coating og blæk. Vi foreslår også, at EU-Kommissionen skal udvikle ensartede testmetoder for hvert materiale, så medlemslandene bruger de samme metoder til at vurdere sikkerheden. Fødevarsikkerhed skal betyde det samme overalt i EU.

Vi ønsker også at styrke EPSA både i form af penge og skrappe krav. Vi ved, at kemikalier reagerer sammen, og derfor skal EPSA selvfølgelig også tjekke for den såkaldte cocktaileffekt. Vi ønsker også, at EPSA skal inkludere effekten ved en lav, men konstant eksponering for et stof. Det kan godt være, at mængderne er lave, men hvis vi udsættes for et stof hver dag, bliver den samlede mængde stor. Det mener vi også er vigtigt, at EPSA tager højde for.

Vi ønsker også, at der i forhold til nanomaterialer udvikles særlige testmetoder for sikkerheden omkring dem, og vi ønsker samtidigt, at fødevarekontaktmateriale med nanomaterialer skal mærkes.

Vi ønsker også noget andet. Vi synes, det er utroligt, at vi sikrer en bedre koordination imellem fødevarekontaktmateriereglerne og vores REACH-lovgivning. Det må simpelthen ikke forekomme, at stoffer, der under REACH er kategoriseret som farlige, helt ukritisk bliver brugt i fødevarekontaktmaterialer. Det vil vi have gjort noget ved.

Generelt foreslår vi også både mere og bedre kontrol af virksomhedernes produktion af fødevarekontaktmaterialer. Der er nogle medlemslande, som end ikke aner, hvilke virksomheder i deres land der importerer eller producerer fødevarekontaktmaterialer. Kender de ikke til virksomhederne, kan de jo heller ikke kontrollere dem.

Så mener vi i øvrigt også, at overensstemmelseserklæringer ikke bare skal være et gummistempel, men en reel dokumentation for sikkerhed. På den måde kan vi sikre, at både myndigheder og virksomheder får mere tillid til hinanden.

Endelig skal jeg lige sige, at det også er vigtigt for os, at vi sikrer, at fødevarematerialer skal være omfattet af de kriterier for hormonforstyrrende stoffer, som EU-Kommissionen er ved at fastsætte. De skal også gælde her.

Jeg vil gerne sige tusind tak til skyggeordførerne og de politiske grupper for et rigtig godt samarbejde om betænkningen. Det er et udvalg, som er nærmest tæt på at være fuldstændig enig om det her. Vi ønsker virkelig en revision af reglerne, og vi ønsker fælles regler for fødevarekontaktmateriale for at beskytte forbrugerne og sikre ens vilkår for virksomhederne. Det er ikke bare os her i Parlamentet, det er også de europæiske forbrugere og de europæiske virksomheder, som ønsker det samme. Så vi håber, at EU-Kommissionen lytter grundigt til os i dag og meget hurtigt kommer op med et forslag til revision af lovgivningen.

Věra Jourová, *Member of the Commission*. – Madam President, first I would like to thank and congratulate Ms Schaldemose and the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (ENVI) for their excellent work in producing this report on the implementation of the Food Contact Materials Regulation. The Commission very much welcomes this timely initiative. It underlines the importance of this topic, particularly in relation to consumer safety.

Food contact materials play an essential role in food supply and distribution, and also of course for consumers. Food packaging preserves or improves the quality of food and determines how it can be processed, transported, sold and consumed. However, some substances may migrate into or onto the food, compromising its safety and quality. Legal certainty on food contact materials is also needed to foster the single market and promote innovation.

In the EU we have a broad and flexible framework regulation with fundamental requirements on safety. The powers to adopt specific EU legislation have mainly been used to develop specific rules for plastic materials. The Commission notes the conclusions set out in the implementation report. We note the concerns raised about those materials for which no specific measures have been developed at EU level and that are specifically legislated for only at national level. As you may know, the Commission's Joint Research Centre has been working on a study looking at this particular area. The study has collected a vast amount of complex information on national measures, as well as on the industry situation, to provide a clear picture of the overall situation. The report, which will be published soon, will highlight the complex and often divergent nature of the current regulatory situation for food contact materials in the EU.

The Commission is committed to addressing this important area of risk management of food contact materials in the EU and this key area for the functioning of the internal market, whilst always keeping the safety of consumers at the forefront. I now look forward to hearing the views of honourable Members on this issue.

Birgit Collin-Langen, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Zunächst möchte ich der Berichterstatterin Christel Schaldemose sehr herzlich für die enge und überaus kooperative Zusammenarbeit bedanken. Ich bin davon überzeugt, dass wir gemeinsam ein klares Signal an die Kommission senden, dass hier noch viel Arbeit vor uns liegt. Materialien, die mit Lebensmitteln in Kontakt kommen, müssen zahlreiche Anforderungen erfüllen: Sie sollen Schutz vor Kontaminationen bieten und die Qualität des Lebensmittels möglichst lange bewahren. Sie dürfen unter normalen und vorhersehbaren Verwendungsbestimmungen keine Bestandteile an Lebensmittel abgeben, die geeignet sind, die menschliche Gesundheit zu gefährden oder eine unvermeidbare Veränderung der Zusammensetzung der Lebensmittel herbeizuführen.

Diese Anforderungen gelten auch für die noch nicht weiter harmonisierten Produktgruppen wie z. B. Papier, Karton, Lacke, Beschichtungen und andere. Es kommt leider immer wieder zur Migration von chemischen Stoffen in Lebensmittel, was eine Gefahr für die menschliche Gesundheit darstellt. Außerdem behindern unterschiedliche nationale Ansätze den Binnenmarkt. Wir sind uns daher darüber einig, dass wir hier einer weiteren Harmonisierung bedürfen.

Der Bericht basiert auf einem breiten Kompromiss, den die Berichterstatterin mit allen Fraktionen gefunden hat. Dies zeigt sich auch bei dem Abstimmungsergebnis mit 61 Ja- und 3 Neinstimmen im Ausschuss. Allerdings gab und gibt es für die EVP-Fraktion eine rote Linie: Die Forderung nach einem horizontalen, allgemeinen Kompletterbot einzelner Stoffe wie zum Beispiel Mineralöl oder Biophenol. Das geht uns zu weit, das war für uns bei der Abstimmung im Ausschuss wichtig, und wir haben daher hier eine getrennte Abstimmung beantragt.

Unsere Position ist: Wir brauchen weitere verständliche und umsetzbare Einzelmaßnahmen. Voraussetzung für diese Einzelmaßnahmen sind Untersuchungen, ob die Verwendungen bestimmter Stoffe beschränkt werden müssen. Hier ist die Kommission in Kooperation mit den Mitgliedstaaten gefordert, Lösungen zu finden.

Gilles Pargneaux, *au nom du groupe S&D*. – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, je voudrais tout d'abord saluer la pertinence du rapport d'initiative de Mme Christel Schaldemose.

Je voudrais revenir un instant sur l'interdiction du bisphénol A dans tous les matériaux au contact des aliments. Depuis 2009, j'alerte la Commission européenne sur les dangers de ce composé chimique utilisé dans les bouteilles réutilisables, les canettes, les boîtes de conserve, les tickets de caisse, et soupçonné d'augmenter les risques de puberté précoce chez des jeunes filles, de cancers de la prostate et du sein. Ce perturbateur endocrinien doit être interdit dans tous les produits de consommation, et pas uniquement dans les biberons.

C'est le message de l'amendement 9, que nous déposons, et j'espère sincèrement qu'il sera adopté demain, en séance plénière.

Dans l'attente d'une réévaluation des risques du bisphénol A par l'EFSA, annoncée pour 2017-2018, le principe de précaution doit prévaloir et notre Europe doit avant tout être une Europe protectrice de l'ensemble de nos concitoyennes et concitoyens.

Bolesław G. Piecha, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Chciałbym pogratulować bardzo rzetelnego i dobrze przygotowanego merytorycznie sprawozdania. Najczęściej stwierdzone zagrożenia dla zdrowia człowieka związane z materiałami i wyrobami przeznaczonymi do kontaktu z żywnością dotyczą głównie przenikania do żywności substancji małowcząsteczkowych. Jest to migracja nieprzereagowanych lub nie w pełni przereagowanych monomerów lub innych dodatków stosowanych w procesie produkcji, a zwłaszcza w czasie przetwórstwa tworzyw sztucznych. Od 2002 r. Komisja Europejska odnotowała zgłoszenia aż 2000 powiadomień dotyczących materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością, które nie do końca spełniały wymagania przepisów prawnych oraz kryteria w zakresie bezpieczeństwa i stanowiły, albo potencjalnie stanowiły, zagrożenie dla zdrowia człowieka.

Dlatego nie tylko jako lekarz, ale przede wszystkim jako konsument, w pełni popieram zapisy w przedstawionym sprawozdaniu dotyczące lepszej i zwiększonej ochrony konsumentów, poprzez obniżenie specyficznych limitów migracji, takie jak chociażby planowane zmiany w zakresie Bisfenolu A, aczkolwiek zdaję sobie sprawę, że termin wprowadzenia może być kłopotliwy z powodu czasami braku odpowiednich badań, a czasami z powodu braku alternatywy zastąpienia tych opakowań innymi.

Stefan Eck, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin! Ich freue mich, dass zu so später Stunde doch noch einige hierher gefunden haben. Aber zum Thema: Die inhaltliche Ausrichtung des Berichts kann ich im Namen der GUE/NGL-Fraktion voll und ganz unterstützen. Danke, Frau Schaldemose, für diesen wichtigen Bericht!

Ich muss aber feststellen, dass, wenn es um Lebensmittelsicherheit oder um Transparenz für den Verbraucher geht, manche Kolleginnen und Kollegen zu eng mit dem Nahrungsmittelsektor zusammenarbeiten. Wenn die Kommission in diesem Bereich legislativ tätig werden soll, wird häufig versucht, neue Regelungen zu verwässern oder zu verhindern.

Fakt ist: Die Nahrungsmittelindustrie will die Bürger oft im Unklaren lassen oder sogar gezielt täuschen. Genug ist genug! Unsere Gesundheit steht auf dem Spiel durch all die Gifte und Zusatzstoffe, die in unserer Nahrung und auch im Verpackungsmaterial enthalten sind. Dieses Haus und die Kommission müssen eine Kehrtwende machen und vor allem die Gesundheit der Verbraucher im Blick haben. Ich hoffe jedenfalls, dass dieser Bericht dazu beiträgt, dass diese Kehrtwende endlich vollzogen wird. Danke, Frau Schaldemose!

Rosa D'Amato, *a nome del gruppo EFDD*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, i materiali e gli oggetti a contatto con gli alimenti sono largamente presenti nella vita quotidiana, dagli imballaggi agli utensili da cucina. Sappiamo che esiste un'interazione chimico-fisica fra materiali e alimenti e che durante il contatto può verificarsi la cessione di sostanze pericolose per la salute umana.

Parliamo di sostanze estremamente nocive, come i cosiddetti perturbatori endocrini, sui quali da mesi c'è un acceso dibattito con la Commissione sulla loro stessa definizione. Perturbatori sono anche i bisfenoli, presenti nella plastica dei biberon, giusto per fare un esempio, e annoverati come causa di endometriosi e problemi gravi al sistema riproduttivo.

Dal punto di vista delle norme generali, il settore ha ben legiferato, ma manca l'armonizzazione delle legislazioni specifiche degli Stati membri. Numerosi Stati, fra cui l'Italia, hanno proprie legislazioni specifiche, notificate sì all'Unione europea, ma si riscontrano frequentemente problemi di mutuo riconoscimento.

Un'ulteriore aggravante deriva dalla valutazione del rischio. Avviene infatti che la stessa Autorità europea per la sicurezza alimentare, l'EFSA, garante in teoria della nostra salute, fa un lavoro parziale e non tiene conto del cosiddetto effetto cocktail, né delle esposizioni multiple a differenti sostanze chimiche.

Chiediamo quindi che la Commissione armonizzi i settori specifici ed eviti la proliferazione di norme che possono causare distorsioni di mercato, assicurando nel contempo un livello omogeneo di *food safety*, che l'EFSA svolga bene il suo compito di garante della sicurezza alimentare dei cittadini europei e compia valutazioni dei rischi degne di tale nome, e infine che la Commissione scongiuri al 100 % la presenza di perturbatori endocrini tra queste sostanze e tuteli finalmente più la salute dei cittadini europei che gli interessi delle lobby.

Sylvie Goddyn, *au nom du groupe ENF*. – Madame la Présidente, les emballages alimentaires, les ustensiles de cuisine ou encore la vaisselle peuvent contenir des substances préoccupantes, telles que des perturbateurs endocriniens ou encore des nanomatériaux. En effet, ces molécules peuvent migrer dans les aliments et, de ce fait, nuire à notre santé, ce que démontrent de nombreuses recherches scientifiques. Le texte qui réglemente les matériaux en contact avec les aliments doit donc être révisé.

Le rapport présenté pointe les manquements de la Commission et de l'Autorité européenne de sécurité des aliments. Il souligne l'insuffisante évaluation de ces matériaux lors de leur autorisation, l'insuffisante collaboration entre cette agence et celle des produits chimiques ou encore l'insuffisante prise en compte des effets de ces produits sur les femmes enceintes et allaitantes.

J'ai proposé des amendements demandant notamment l'interdiction de toutes les formes de bisphénol et pas seulement le bisphénol A, produit qui est déjà interdit en France dans tous les contenants alimentaires depuis 2015.

J'espère que les recommandations de ce rapport seront suivies d'effets. À défaut, l'Union européenne prouverait une nouvelle fois qu'elle est incapable de protéger la santé publique.

Alojz Peterle (PPE). – Spoštovana gospa predsedujoča, gospa komisarka, kolegi. Pozdravljam poročilo poročevalke, kolegice Schaldemose, in se ji zahvaljujem za pozornost in angažma do te teme, ki sicer še ni deležna zadostne pozornosti.

Da si pozornost nedvomno zasluži, je pokazal postopek, v katerem smo preverili izvajanje uredbe in ugotovili zaskrbljujoča dejstva. Da bi se olajšalo izvajanje obstoječe zakonodaje in bi lahko bolje uresničevali njene cilje, to je zaščita in varstvo zdravja potrošnikov ter zagotavljanje učinkovitega delovanja notranjega trga, naj Komisija pregleda sedanji zakonodajni okvir na podlagi priporočil iz tega poročila. Ključna ugotovitev je, da so zaradi pomanjkanja posebnih ukrepov za nekatere materiale ter vrzeli pri oceni tveganja sledljivosti, skladnosti in nadzorov, potrebni ukrepi na ravni Zveze.

Komisija naj pripravi potrebne ukrepe prednostno za papir, lepenko, lake in premaze, kovine in zlitine, tiskarske barve in lepila, za izhodišče pa naj uporabi pregled Skupnega raziskovalnega središča Komisije o nacionalnih predpisih.

Podpreti je treba nadaljnje raziskave o medsebojnem učinkovanju različnih kemikalij in nanomaterialov, saj še vedno obstaja znanstvena negotovost v zvezi z vplivi in z možnostjo emigriranja teh materialov ter njihovim učinkom na zdravje ljudi.

Nadalje je potrebna posebna pozornost za snovi, ki se uporabljajo v materialih in izdelkih, namenjenih za embalažo živil za dojenčke in otroke, v opredelitev ranljivih skupin pa moramo vključiti tudi nosečnice in doječe matere.

Naš cilj mora biti spodbujanje razvoja materialov in izdelkov, ki bi bili varni, primerni za ponovno uporabo in reciklirani, s čimer bi tudi prispevali k prizadevanjem Zveze za vzpostavitev bolj učinkovitega krožnega gospodarstva.

Soledad Cabezón Ruiz (S&D). – Señora Presidenta, yo también quiero reconocer el importante trabajo de la señora Schaldemose, con un magnífico informe que pone de manifiesto la necesidad de la revisión del Reglamento de 2004 por insuficiente. Insuficiente, al no cubrir todos los materiales —una regulación exhaustiva de los materiales en contacto con los alimentos—, al tiempo que demuestra diferencias en la legislación entre los Estados miembros.

Al mismo tiempo, han aumentado muchísimo los conocimientos científicos de los nuevos materiales, como es el caso de los disruptores endocrinos. Por eso se hace necesaria una nueva reglamentación que armonice y dé seguridad jurídica a las empresas de la Unión Europea y, especialmente, seguridad a los consumidores.

Por eso también apelo a que la Comisión, definitivamente, publique y establezca unos criterios claros centrados en la seguridad de los consumidores respecto a los disruptores endocrinos para hacer un Reglamento exhaustivo como el que aquí se pide.

Julia Reid (EFDD). – Madam President, food contact materials which are used in everyday life in the form of food packaging can be made from a variety of materials such as plastics, rubber, paper or metal, and may transfer their constituents to food, thus endangering human health. Consumer health protection is fundamental, so it is important to ensure that any potential transfer to foodstuffs of chemicals that can contaminate or alter the composition of food in a detrimental way is prevented.

Currently, food contact materials are subject to legally binding requirements at EU level. To date, specific measures have been adopted for plastics, ceramics, regenerated cellulose and active intelligent materials, and now the rapporteur calls on the Commission to produce specific EU measures for all kinds of food contact material. There is no doubt that the safety of food contact materials must be seriously evaluated, as chemicals can easily migrate from the material into the food. However, Member States should be free to adopt specific measures at national level for all kinds of food contact material so that these can be manufactured in compliance with good manufacturing practices.

Krzysztof Hetman (PPE). – Pani Przewodnicząca! Podczas poprzedniej sesji plenarnej przewodniczący Juncker w swoim orędziu o stanie Unii podkreślał, że nasze rolnictwo jest bardzo ważnym elementem Europejskiej Wspólnoty. Nie sposób się z tym nie zgodzić. Nasi rolnicy uprawiają i produkują najzdrowsze, zróżnicowane i bezpieczne produkty. Dlatego tak ważne jest, aby na kolejnych etapach w łańcuchu dostaw ta najwyższa jakość była utrzymana i chroniona.

Bezpieczeństwo materiałów mających kontakt z żywnością jest tutaj jednym z czynników decydujących. Jest to temat niezwykle złożony i może stanowić duże wyzwanie dla producentów opakowań. Dlatego ważne jest także, aby przepisy w tym zakresie były klarowne. Uważam, że regulacja z 2004 r. wprowadza dobre ramy prawne. Niepokoi jednak, że do tej pory środki specjalne zostały przyjęte jedynie w odniesieniu do czterech z 17 substancji wymienionych w załączniku do rozporządzenia. Uważam, że większa harmonizacja przepisów na poziomie Unii Europejskiej wpłynęłaby pozytywnie na poziom ochrony żywności i bezpieczeństwa konsumentów, a w konsekwencji na funkcjonowanie wspólnego rynku. Nowe szczegółowe regulacje powinny, tak jak ma to miejsce w przypadku przepisów o tworzywach sztucznych, uwzględniać kwestię materiałów pochodzących z recyklingu, gdyż mogą one stanowić potencjalnie innego rodzaju zagrożenia. Chodzi tu na przykład o przypadkowe zanieczyszczenia pochodzące z poprzednich zastosowań opakowań.

Drugą kwestią, na którą słusznie zwrócił uwagę sprawozdawca, jest stopień wdrożenia i egzekwowania już istniejących przepisów w poszczególnych państwach członkowskich. Komisja powinna przede wszystkim zbadać, na jakie trudności napotykają władze krajowe i producenci i dołożyć starań, aby ułatwić im implementację i przestrzeganie tych regulacji.

Damiano Zoffoli (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, voglio anch'io sottolineare l'urgenza di un'azione incisiva a livello europeo, da un lato, per ovviare alla mancanza di misure specifiche concernenti alcune tipologie di materiali a contatto con gli alimenti alla luce del principio di precauzione e, dall'altro, per agevolare e monitorare l'attuazione della normativa in vigore. L'assenza di armonizzazione a livello europeo per alcuni materiali a contatto con gli alimenti rappresenta un rischio per la salute pubblica e determina, oltre ad una perdita di fiducia da parte dei consumatori, incertezza giuridica e maggiori costi di conformità per gli operatori. È a rischio il buon funzionamento del mercato interno.

Tre sono gli aspetti su cui voglio insistere: la tracciabilità, che deve essere garantita in tutta la filiera in modo da agevolare i controlli anche per i materiali importati dai paesi terzi; l'etichettatura che è fondamentale per un'efficace informazione dei consumatori nella transizione verso un'economia circolare che prevede il riciclo e riutilizzo dei materiali; la necessità di evitare rischi per la salute umana e in particolare servono delle misure specifiche a livello UE per la carta e il cartone riciclati. Come ultimo punto è fondamentale aumentare il sostegno finanziario alla ricerca e all'innovazione.

John Stuart Agnew (EFDD). – Madam President, the proposed food contact materials legislation represents a typically EU approach to speculative consumer concern. It will be prescriptive and oppressive, stifling innovation in a fast-moving sector that continuously monitors and responds to consumer concerns.

The last thing that any food manufacturer wants to risk is its corporate reputation by supplying a product in suspect packaging. Consumers can now be highly effective in influencing corporate behaviour through social media campaigns that would be unimaginable 20 years ago. There is now a strong demand from certain elements of society to know exactly how their food is produced and packaged. Those suppliers who show reluctance to divulge information are quickly named and shamed. It is down to these suppliers to demonstrate a scientific argument strong enough to defeat empty rhetoric and clearly and honestly label their products so that the consumer can make the ultimate choice.

I can well remember fish and chips being sold wrapped in discarded newspapers before we joined the EU. I can never remember anyone refusing to purchase them for this reason.

Pascal Arimont (PPE). – Frau Präsidentin, sehr geehrte Frau Kommissarin! Es kommt ab und zu vor, dass ich mir eine Pizza bestelle, vielleicht nach einer langwierigen Plenardebatte abends um viertel nach elf, und diese Pizza wird meistens in Pappkartons geliefert. Kann ich mir jetzt sicher sein, dass sich in diesem Pappkarton kein gesundheitsgefährdendes Element befindet, das vielleicht auf die Pizza übergeht? Das ist hier die Frage. Die Antwort ist wahrscheinlich oder höchstwahrscheinlich: Nein. Oder besser gesagt: Die Antwort hängt davon ab, in welchem Land ich lebe.

Sind wir in diesem Bereich, über den wir jetzt sprechen, also ein Binnenmarkt oder nicht? Wenn nämlich nur vier der 17 in der Verordnung festgelegten Materialien in Lebensmittelverpackungen europaweit geregelt sind, dann sind wir eben kein Binnenmarkt, und das kann nicht sein. Deshalb begrüße ich sehr den vorgelegten Bericht der Kollegin Schaldemose. Für mich ist ihre Botschaft klar: Nur ein harmonisierter Gesundheitsstandard ist im Binnenmarkt ein hoher Standard für die Gesundheit der Leute.

Dies gilt insbesondere für Stoffe wie die sogenannten endokrinen Disruptoren. Dies gilt insbesondere für einen endokrinen Disruptor, der sich Bisphenol nennt. Ich bin im Gegensatz zu der Parteilinie oder der Fraktionslinie sehr dafür, dass man Bisphenol in Europa komplett verbietet. Was für Babys schlecht ist, ist auch für mich schlecht. Dahinter steckt also eine ganz einfache Logik.

Hier wird auch mit dem Vertrauen des Verbrauchers gespielt. Generell müssen wir in Europa also zu einheitlichen Standards für sämtliche 17 Materialien und deren Testverfahren gelangen. Bei der Bewertung der Risiken sind dann aber auch nicht nur die einzelnen Stoffe zu bewerten, sondern auch deren Wechselwirkung mit anderen Stoffen. Das ist ganz wichtig.

Zusammenfassend gilt also: Nur gemeinsame Regeln garantieren einen hohen Gesundheitsschutz. Und ich muss mich – und wenn ich „ich“ sage, dann spreche ich im Namen aller Verbraucher – darauf verlassen können, dass die Verpackung des Lebensmittels mich nicht langfristig krank macht. Dies sollte für ganz Europa gelten.

Und Sie, Frau Kommissarin Jourová, kenne ich als engagierte Binnenmarktkämpferin: Nehmen Sie dieses Thema ernst und legen Sie kluge Lösungsvorschläge vor!

Biljana Borzan (S&D). – Gospođo predsjednice, pitanje materijala koji dolaze u dodir s hranom pitanje je koje se tiče svakog od pola milijarde građana EU-a, budući da s njima svakodnevno dolaze u kontakt. Mnogi građani kupuju organsku hranu kako bi izbjegli pesticide, a kontaminacijski potencijal iz ambalaže za hranu može biti i tisuću puta veći.

Postojeća direktiva je iz 2004., a u međuvremenu su znanost i toksikologija napredovale. Zato smatram da je potrebno revidirati postojeće propise i procedure kako bi se osnažilo zajedničko tržište i bolje zaštitilo javno zdravlje.

Potrebno je ozbiljno uzeti u obzir međudjelovanje spojeva i kemikalija koje odvojeno mogu biti bezopasne, ali zajedno mogu izazvati reakciju u ljudskom organizmu. Nadalje, trebalo bi harmonizirati propise za papir, karton, premaze, tinte, metale i ljepila. Zaključno, želim zahvaliti izvjestiteljici na odlično obavljenom poslu i pozvati Komisiju da što prije poduzme korake predložene u izvješću.

Karin Kadenbach (S&D). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin! Auch ich möchte mich zuerst einmal bei meiner Kollegin Christel Schaldemose herzlich für diesen wirklich gelungenen Antrag bedanken. Sie zeigt nämlich etwas auf, was ich eigentlich vor zwei, drei Jahren als geregelt betrachtet hatte. Es war für mich in Wirklichkeit eine große Überraschung feststellen zu müssen, dass es derart viele Regelungen nicht europaweit gibt, das manche Verpackungsmaterialien, die tagtäglich mit Lebensmitteln in Berührung kommen, in Europa noch keiner Regelung unterliegen, obwohl man in der Zwischenzeit weiß, dass sie giftige Stoffe abgeben.

Ich glaube, dass man sich im Zusammenhang mit dieser Kombination, wie sie von ihr angesprochen wurde, REACH und Lebensmittelkontaktmaterialien anschauen soll. Es gibt Dinge die bei REACH verboten sind, aber dann, wenn sie unser Essen berühren, dann wäre das auf einmal in Ordnung, weil sie eben nur in der Verpackung sind. Ich glaube, wir müssen hier ganz klare Zeichen setzen, in das Vertrauen der Europäerinnen und Europäer investieren, denn sie müssen wissen, dass nicht nur die Nahrungsmittel in Europa und sicher nicht gesundheitsgefährdend sind, sondern auch dass die Verpackungen, in denen sie auf dem Binnenmarkt geliefert, gekauft, transportiert werden, auch allen Anforderungen an höchste Gesundheit entsprechen.

Nicola Caputo (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, l'assenza di norme armonizzate e uniformi sull'uso di materiali di contatto con i prodotti alimentari rappresenta un rischio per la salute pubblica, la tutela dell'ambiente e il buon funzionamento del mercato interno. Abbiamo bisogno di regole europee uniformi per favorire la produzione di materiale di contatto con gli alimenti sicuri o riutilizzabili e tracciabili, prevedendo la progressiva eliminazione di tutte quelle sostanze che potrebbero rappresentare un pericolo per la salute dei consumatori.

Particolare attenzione va prestata a quei materiali che presentano un alto rischio di migrazione e quindi un rischio maggiore per la salute umana, come ad esempio i materiali utilizzati per contenere liquidi e alimenti ricchi di grassi e anche quelli che sono in contatto con i prodotti alimentari per un periodo di tempo prolungato. Vanno assolutamente implementate le valutazioni del rischio effettuate dall'EFSA, che allo stato si limitano a singole sostanze, non considerando il cosiddetto effetto cocktail. Bisogna assolutamente tener conto di tale effetto nella determinazione dei limiti di migrazione considerati sicuri per la salute umana.

Νότης Μαρτιάς (ECR). – Κυρία Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ήδη θεσπίσει κανονισμούς σχετικά με τις απαιτήσεις ασφαλείας για όλα τα υλικά, τις ουσίες και τα αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή, άμεσα ή έμμεσα, με τρόφιμα, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν μεταδίδονται στα τρόφιμα ουσίες σε ποσότητες που θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία. Ωστόσο, η Επιτροπή έχει λάβει ειδικά μέτρα μόνο για τέσσερα υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα: πλαστικό, κεραμικά, αναγεννημένη κυτταρίνη και ενεργά και νοήμονα υλικά.

Όμως, για όλα τα υπόλοιπα υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, δεν έχουν ληφθεί ακόμη ειδικά μέτρα, με αποτέλεσμα να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και σε ορισμένες περιπτώσεις να επηρεάζεται αρνητικά η σύνθεση των τροφίμων. Είναι επομένως αναγκαίο να ληφθούν άμεσα μέτρα εκ μέρους της Ένωσης και για τα υπόλοιπα υλικά που έρχονται σε επαφή με τρόφιμα, καθώς και να καλυφθούν όλα τα κενά στην αξιολόγηση των κινδύνων, στην ιχνηλασιμότητα, στην τήρηση και στον έλεγχο.

(End of catch-the-eye procedure)

Věra Jourová, Member of the Commission. – Madam President, I have listened to the views of this House with great care and great interest, and before that you have heard my reflections setting out the Commission's views on the report and, more broadly, on this complex yet very vital sector and its importance as regards consumer safety. I would like to thank once again Ms Schaldemose and the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety for all their hard work on this file, and I can declare here that the Commission will consider all of the points made in the report, and also in this debate, in the future work.

Christel Schaldemose, ordfører. – Fru formand! Først vil jeg gerne takke kollegaerne for at være her i aften og for at bakke så meget op om vores fælles betænkning. Vi har haft et rigtig godt samarbejde. Det er også derfor, det er blevet til en god og solid betænkning med nogle meget klare anbefalinger. Jeg vil også gerne takke kommissæren for at være så åben og lydhør over for de problemer, der er på området, og de løsninger, vi har fremlagt i vores betænkning om fødevarekontaktmateriale.

Vi vil, når JRC kommer med dets rapport, også nærlæse den, og så håber vi, at vi kan indgå i en konstruktiv dialog sammen om området, så vi forhåbentlig meget hurtigt kan få strammet op på reglerne og forbedre forbrugersikkerheden og samtidig også sikre, at vi får et bedre og mere velfungerende marked for fødevarekontaktmateriale.

President. — The debate is closed.

Angélique Delahaye (PPE), par écrit. – Ce rapport est un signal clair envoyé à la Commission européenne mais aussi aux consommateurs! Les produits chimiques contenus dans les matériaux destinés à entrer en contact avec des denrées alimentaires, notamment à travers les emballages, ustensiles de cuisine, de vaisselle, etc. peuvent mettre en danger la santé humaine ou modifier de manière significative la composition des produits consommés, et il est essentiel que la Commission européenne se penche sur cette question.

Il est important d'harmoniser au niveau européen les différentes mesures présent par les États membres, mais aussi réfléchir aux lacunes existantes dans la législation actuelle. Il nous faut travailler à une meilleure législation en la matière, une législation qui aura pour but d'informer et de protéger correctement le citoyen. Enfin, j'aimerais évoquer la question de l'interdiction du bisphénol A (BPA) dans tous les matériaux destinés à entrer en contact avec des denrées alimentaires. Le BPA est une substance chimique, perturbatrice endocrinienne et toxique pour les organes de reproduction. On la retrouve dans de nombreux produits de consommation courante. Il est important que cette interdiction soit faite au niveau européen afin de protéger l'ensemble des citoyens européens!

Mireille D'Ornano (ENF), *par écrit*. – Le règlement 1935/2004 du 27 octobre 2004 vise l'ensemble des matériaux rentrant en contact avec les aliments à toutes les étapes de la chaîne de production et de consommation: containers, emballages, couverts, etc. Il limite l'altération de la composition, du goût ou de la texture des aliments. Dans sa première annexe, ce règlement dresse une liste de dix-sept matériaux pouvant faire l'objet d'une réglementation spécifique européenne ou nationale.

Pour l'heure, seuls quatre d'entre eux font l'objet d'une réglementation européenne. Le premier objectif du projet de rapport est donc l'harmonisation de la réglementation européenne pour l'ensemble de ces matériaux. Le projet de rapport vise également à prendre en compte les éléments suivants dans le règlement susvisé: les interférences avec le règlement 1907/2006 relatif à l'enregistrement, l'évaluation et l'autorisation des substances chimiques; les interactions entre et de l'introduction par réaction de substances complémentaires.

D'autres éléments sont positifs, comme la protection des femmes enceintes ou les mesures techniques sur le bisphénol. Pour toutes ces raisons, j'ai soutenu ce texte clairvoyant sur l'action de la Commission et de l'Autorité européenne de la sécurité des aliments.

Beata Gosiewska (ECR), *na piśmie*. – Wykonanie rozporządzenia w sprawie materiałów przeznaczonych do kontaktu z żywnością. Już od dawna wiadomo, że nie tylko skład produktów żywnościowych, ale także to, w co jest ona opakowana, ma wpływ na nasze zdrowie i jakość naszego życia. W składzie opakowań naukowcy odkryli około 170 rodzajów chemikaliów, takich jak: biosfenol A, ftalany, styren, triklosan, formaldehyd, czy PFC (perfluorowęglowodór), które to substancje swobodnie migrują do żywności, a następnie w istotny sposób wpływają na naszą gospodarkę hormonalną, powodują otyłość, cukrzycę, zaburzenia neurologiczne i zapalne oraz rozwój nowotworów. Dodatkowo nikt – ani producent opakowania, ani żywności – nie ma obowiązku podawania składu chemicznego opakowania, a co więcej potencjalne zmiany komórkowe czy hormonalne wywołane przez te chemikalia nie są uwzględniane w rutynowej analizie toksykologicznej, co budzi poważne wątpliwości w odniesieniu do prawidłowości aktualnie istniejących chemicznych procedur regulacyjnych. Dlatego tak ważne jest, aby jak najszybciej uchwalić prawo, które zmobilizuje producentów opakowań do jak najszybszego wycofania szkodliwych dla zdrowia substancji z procesu produkcji opakowań, a także samej żywności.

Monica Macovei (ECR), *în scris*. – Materialele nereglementate prin măsuri specifice ale Uniunii pun în pericol sănătatea publică, mediul și scad încrederea oamenilor în noi. Creează nesiguranță juridică și costuri mai mari atât pentru operatori, cât și pentru consumatori. Îmi doresc să eliminăm în totalitate materialele periculoase care intră în contact cu produse alimentare. Apoi, oamenii trebuie să știe ce mănâncă și cu ce își hrănesc copii. Etichetarea reprezintă un instrument foarte direct și eficace de informare a consumatorilor cu privire la caracteristicile produselor.

Avem deficiențe la elaborarea, aplicarea și controlul respectării legislației în vigoare; IMM-urile, de exemplu, în lipsa unor prevederi legislative pertinente, nu sunt în măsură să primească sau să transmită informații care să garanteze că produsele lor sunt sigure. O bună reglementare și un control strict ocrotesc sănătatea oamenilor și stimulează economia. Să ni le asumăm.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (S&D), *în scris*. – Aplicarea regulamentului ar trebui să conducă pe de o parte la scăderea costurilor entităților fizice și la creșterea siguranței alimentare și a sănătății acestora, iar pe de altă parte la scăderea costurilor entităților juridice înregistrate în domeniul MCA, care ar fi în măsură să dezvolte MCA sigure, reciclabile și reutilizabile, contribuind astfel la creșterea eficienței economiei circulare.

Acest deziderat poate fi atins în măsura în care creșterea nivelului de finanțare al EFSA s-ar materializa în rezultate ale activităților de cercetare-dezvoltare și inovare, de cercetare științifică și de evaluare a riscurilor MCA, de identificare și clasificare a tuturor substanțelor prezente în MCA (inclusiv în ceea ce privește impactul acestora asupra sănătății umane). Evident că asigurarea coerenței dintre reglementările privind MCA, produsele biocide, substanțele nocive și deșeurile, precum și clarificarea rolului deținut de diferitele instituții și organisme implicate în acest domeniu sunt aspecte esențiale.

Însă, trebuie să conștientizăm faptul că nu doar o asumare responsabilă a tuturor statelor membre privind implementarea legislației în domeniu și intensificarea controalelor de conformitate, ci și schimbul de bune practici în vederea aplicării procedurilor de autorizare relevante și eficiente pentru cele 13 MCA nearmonizate se impune cu deosebire în acest context.

22. Środki wykonawcze (art. 106 Regulaminu): Patrz protokół

23. Akty delegowane (art. 105 ust. 6 Regulaminu): Patrz protokół

24. Przesunięcie środków: patrz protokół

25. Składanie dokumentów: patrz protokół

26. Porządek obrad następnego posiedzenia: patrz protokół

27. Zamknięcie posiedzenia

(The sitting closed at 22.55)

—

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
ALDE	Grupa Porozumienia Liberalów i Demokratów na rzecz Europy
GUE/NGL	Konfederacyjna Grupa Zjednoczonej Lewicy Europejskiej/Nordycka Zielona Lewica
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
EFDD	Europa Wolności i Demokracji Bezpośredniej
ENF	Grupa Europa Narodów i Wolności
NI	Niezrzeszeni